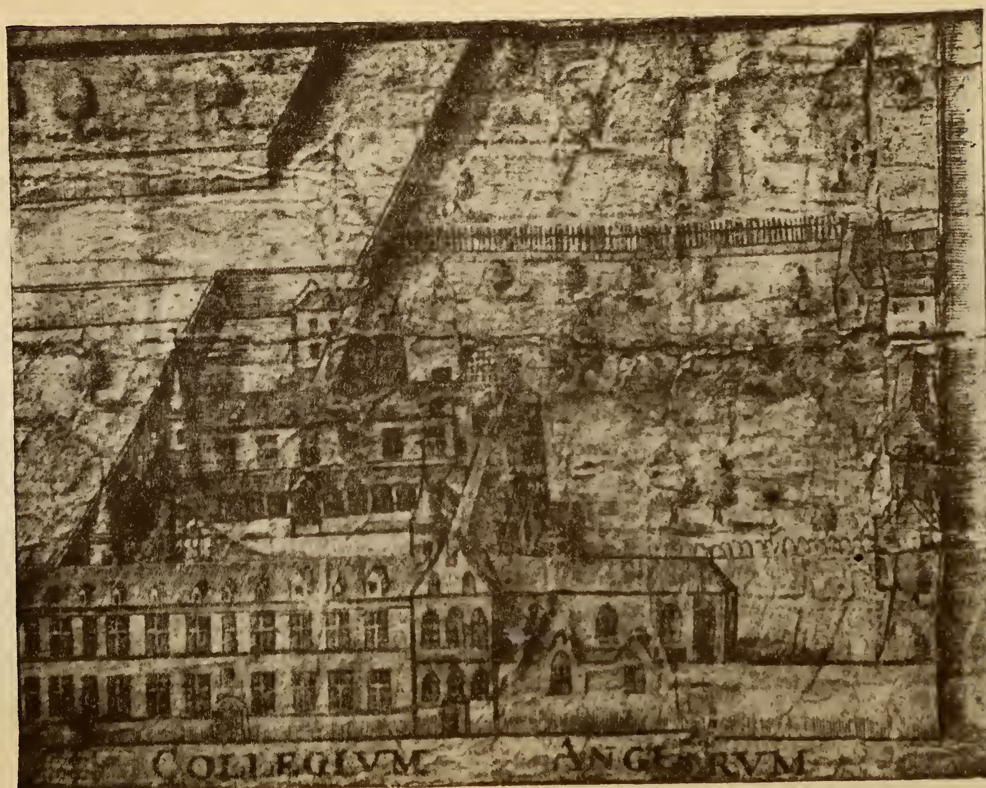
COLLIGITE · FRAGMENTA · NE · PEREANT

FOUNDED · A·D·1904

Publications
of the
Catholic Record Society

Vol. X

The Catholic Record Society was founded 10 June, 1904, for printing Registers and other old Records of the Faith, chiefly personal and genealogical, since the Reformation in England and Wales.

THE ENGLISH COLLEGE, DOUAY

Frontispiece

Cath. Rec. Soc. X

CATHOLIC
RECORD SOCIETY

The Douay College Diaries

THIRD, FOURTH AND FIFTH

1598–1654

WITH THE RHEIMS REPORT, 1579–80

VOL. I

EDITED BY

EDWIN H. BURTON, D.D., F.R.Hist.S.,
Vice-President of St. Edmund's College, Old Hall, Herts,
AND
THOMAS L. WILLIAMS, M.A.,
Master of St. Edmund's House, Cambridge.

LONDON
1911

PRIVATELY PRINTED FOR THE SOCIETY
BY J. WHITEHEAD & SON, LEEDS

This Volume is
Issued to the Members for 1910-11
being the First for the Year

TABLE OF CONTENTS

VOLUME I (*Serial* X)

VOLUME II (*Serial* XI)

APPENDICES

ILLUSTRATIONS

INTRODUCTION.

THIRTY-THREE years ago the Fathers of the London Oratory published, under the editorship of Dr. Knox, the First and Second Douay Diaries*, in which were recorded the foundation and early fortunes of that English College which, from its foundation in 1568 to its suppression in 1793, was the chief source and place of education of the secular priests of England. In the preface, the Fathers expressed their intention of publishing the Third Diary; but owing to the death of Dr. Knox and other causes this was never done. The Catholic Record Society now takes up the interrupted work, prints for the first time the Third, Fourth, and Fifth Diaries, and hopes in due course to issue the Seventh. The Sixth is, unhappily, lost.

Unfortunately, these Diaries do not cover the full extent of the two centuries and a quarter during which the College did such inestimable work for the preservation of the Faith in England, for there were long periods when no account of passing events was committed to writing. The sequence of Diaries and intervals is best seen by a chronological survey, but it is worth while pointing out at the outset that the so-called First Diary is not really a Diary at all, being, in fact, what it is in name: "A Catalogue of all the priests of the English College at Douay." The volume also contains a list of priests sent on the English Mission between 1574 and 1643, as well as some other memoranda, varying in date from 1574 to 1780. It is really the Second Diary, which in 1575 began to chronicle the events which happened from day to day. But it is too late now to alter a nomenclature which was already in use as early as 1647, and which has been used in all references to these volumes in Catholic literature.

CHRONOLOGICAL SUMMARY.

First Diary	1568–1780.
Second Diary	1575–1593.
Interval, 1593–1598.	
Third Diary	1598–1633.
Interval, 1633–1641.	
Fourth Diary	1641–1647.
Fifth Diary	1647–1654.
Interval, 1654–1676.	
Sixth Diary	1676–1692.
Interval, 1692–1715.	
Seventh Diary	1715–1778.
Interval, 1778–1793.	

* The First and Second Diaries of the English College, Douay, and an Appendix of Unpublished Documents, edited by Fathers of the Congregation of the London Oratory, with an Historical Introduction by Thomas Francis Knox, D.D., priest of the same Congregation. London: David Nutt, 270, Strand, MDCCCLXXVIII.

There is also an additional Diary from 1770 to 1781. Thus it will be seen that apart from the first one, the Diaries cover 145 of the 225 years during which the College existed. Some particulars of the remaining 80 years have been preserved in the First Diary.

The greater part of the contents consists in the record of arrivals and departures of students and visitors, ordinations, deaths, public disputations, and other scholastic exercises, news of martyrdoms in England, official visitations of the College by papal delegates, and reports of incidents, pleasant or painful, which broke the monotony of College life. Documents bearing on the history of the College are not infrequently inserted in full, and in the Fourth and Fifth Diaries financial details become prominent. Such is the general character of the Diaries, but the treatment varies with the different writers. During Dr. Worthington's presidency (1599–1613), the entries are official and public in style, and no reference is made to many important matters which were taking place within the College walls, and which profoundly affected its position in the eyes of English Catholics, and its influence and work generally. During this period nothing is said as to the policy of the superiors and the opposition which that policy incurred. From the accession of Dr. Kellison, the Diary more closely reflects the views of the President and his assistants, and frequently supplies documents and comments to justify their action. The end of the Third and the whole of the Fourth and Fifth Diaries were written by successive Procurators, and give great prominence to the financial position of the College and the measures adopted to relieve its difficulties.

The official nature of the Diaries precludes anything in the way of vivid personal description or analysis of character, though formal panegyrics are occasionally inserted (pp. 6, 423, and 450) when deaths of distinguished men are recorded. The only apparent exception will be found in a document bound up at the end of the Fifth Diary, but forming no part of it, in which Dr. George Leyburne, seventh president of the College, indulges in a singularly candid and scathing review of the personalities of his brethren of the Chapter, with whom he was not on good terms (pp. 532–539 and 545–552). Nor is there to be found much information about contemporary affairs other than those which occurred at Douay itself. There is a passing allusion to the death of Queen Elizabeth and the accession of James I (p. 49); instances of priests or students being arrested and imprisoned on their way to or from the College (pp. 3, 253, 261); occasional sidelights on the persecution in England (pp. 90, 169, 311); a good account of the brief episcopate of Dr. Bishop (pp. 224, 401), and in the later Diaries full narratives of the martyrdoms which took place under the Parliament during the Civil War (pp. 432, 437, 440, 444). The burning questions of the time—and they were many—are referred to for the most part in very impartial and dispassionate manner. Inserted documents and letters occasionally show a depth of feeling which is entirely absent from the

actual entries. And such questions as the archpriest controversy, the Oath of Allegiance, the alleged desire of the Jesuits to secure for themselves the administration of the College are not chronicled or discussed in any way, though allusions to them occur from time to time.

It has, unfortunately, proved impossible to identify most of the writers of the Third Diary. The Fourth was written entirely by the Rev. Edmund Ireland (*vere* Dutton); the Fifth, probably by the Rev. William Hammerton (*vere* Walmesley). In the Third Diary thirteen different writers appear, apart from the occasional scribes who were employed to insert lengthy documents. Only three of these can be certainly identified.

i.	fos.	17– 30.	1 Jan., 1598,	to	31 Dec., 1599.
					Rev. John Jackson.
ii.	,,	30– 50.	1 Jan., 1600,	,,	3 April, 1602.
iii.	,,	50– 56.	3 April, 1602,	,,	21 Oct., 1602.
iv.	,,	56– 92.	21 Oct., 1602,	,,	20 Feb., 1607.
v.	,,	92–102.	20 Feb., 1607,	,,	6 April, 1608.
					Rev. Michael Freeman.
iv again.	fos.	102–110.	9 April, 1608,	to	17 June, 1609.
vi.	fos.	110–138.	19 June, 1609,	to	13 June, 1615.
vii.	,,	138.	13 June, 1615,	,,	2 Sept., 1615.
viii.	,,	138–147.	16 Sept., 1615,	,,	1 Aug., 1617.
ix.	,,	147–276.	3 Aug., 1617,	,,	22 Dec., 1627.
x.	,,	276–290.	1 Jan., 1628,	,,	21 April, 1628.
xi.	,,	290–291.	22 April, 1628,	,,	9 May, 1628.
xii.	,,	292–341.	12 May, 1628,	,,	26 June, 1633.
					Rev. Francis Barber.
xiii.	,,	361–364.	24 Sept., 1636,	,,	7 May, 1637.

Many instances show conclusively that the Diary was not always entered from day to day, but was written sometimes months later (for instances of this, see page 37, entry under Nov. 29, compared with page 40, entry under April 3. Also page 150, and as to the Fourth Diary, page 431). The writers also used the help of others, presumably students, to transcribe lengthy documents. The person who was so employed between 1619 and 1622, and who is responsible for folios 165–184, and 205–213 of the MS., was a singularly inaccurate and careless transcriber. His blunders in Latin frequently make nonsense of the text, and in one instance it is only possible to guess at the original meaning.

The MS. of the Third Diary is written on stout paper, $12\frac{3}{8}$ by $7\frac{7}{8}$ inches, but the edges have been cropped in binding. The volume consists of 357 pages, but owing to an error in pagination, by which pages 281 to 289 inclusive are omitted, it is numbered up to 366. Pages 33 to 112 bear a cancelled pagination of an earlier date, begun in the writing of the scribe of 1600–1602. This took no account of the ten blank pages at the beginning of the volume, and so the page now numbered 33 was originally 23, and so on till page 112, when

it ceases. Pages 1–10, 225–227, 342–360, and 365–366 are entirely blank. There is no title page, and the Diary begins with the initials of the first writer, Jo[hn] Ja[ckson], and the heading on page 11. The binding is half-calf with marbled sides, and appears to be of early nineteenth century work. There are no indications of ownership, except the bookplate of the diocese of Westminster, with the index number, "Cod. 34," which refers to the existing catalogue of the diocesan archives.

The Fourth and Fifth Diaries have been bound in one volume in precisely similar binding, but there is a discrepancy in the size of the paper used.

Pages 1–14.	$12\frac{3}{4}\times8\frac{1}{4}$ in.	Blank.
,, 15–112.	$12\frac{1}{2}\times8$ in.	The Fourth Diary (pp. 15–101; blank pages, 102–112).
,, 113–185.	$12\frac{3}{4}\times8\frac{1}{2}$ in.	The Fifth Diary (pp. 113–176; blank pages, 177–185, except 180, which contains a note written by Dr. Witham in 1725).

A list of martyrs, copied from Raissius, with a few later additions, has been inserted between pages 177 and 178.

Between pages 179 and 180 there is inserted the document already referred to: *Catalogus Spectabiliorum Sacerdotum qui in præsentiarum reperiuntur in clero Seculari Angliæ*, by Dr. Leyburne, with separate pagination, 151–156. This has evidently formed a part of another MS., and having been removed from its original context has been inserted here.

The Fourth Diary was written throughout by Edmund Ireland (whose real name was Dutton), and it is often quoted by Bishop Challoner and others as "Mr. Ireland's Diary." It was written under circumstances to be narrated later, and is very largely concerned with the financial history of the College. The character of its composition, with its well turned Latin sentences and comparative elaboration of details (see the character-sketch of Dr. Muscott, pp. 449, 450), shows that it was not a journal hurriedly entered up from day to day, but a carefully written account, subsequently compiled from notes taken at the time. The general appearance of the MS., its clerkly precision, and freedom from erasure or interpolation, confirm this view. The internal evidence shows that entries relating to May, 1647, were being written a year later, that is nine months after the date of the last entry in this Diary (*cf.* p. 467, with 468). As the MS. breaks off suddenly without any formal conclusion, it is possible that we have not the original document in its entirety, but an incomplete fair copy, and the blank pages at the end strengthen this conjecture. The reader will realise for himself this comparatively elaborated character of the Diary, even without inspecting the original MSS., if he compares the Fourth Diarist's account of events between October, 1646, and August, 1647, with the simpler and briefer notes of the same occurrences which are contained in the first pages of the Fifth Diary.

The Fifth Diary is less financial than its predecessor, and more resembles the Third Diary in general style. It bears no explicit indication of authorship, but is written in one hand throughout, and the internal evidence suggests that it was probably written by the Rev. William Walmesley, alias Hammerton, the Procurator who succeeded Mr. Ireland.

The history of the original Diaries is a simple one so far as it is known, but information fails us at the most interesting moment, and we cannot say how or exactly when they found their way from Douay to England on the suppression of the College. They were known to Catholic scholars as a source of reference throughout the eighteenth century, and were used by the historian Dodd, when he was writing his *Church History of England from* 1500 *to* 1688, published in 1739–1743. Dr. Challoner also used the Third Diary in his *Memoirs of Missionary Priests* (1741–1742), but as he was living in London, and unable to consult the Diaries personally, he engaged Alban Butler, then residing at the English College, to transcribe for him all the passages relating to the martyrs. These transcripts he subsequently returned to Alban Butler, who bequeathed them to Charles Butler. At his death they passed to the antiquary, Dr. Kirk, of Lichfield, who left them to Oscott College, where they are still preserved. Presumably the Diaries remained at Douay till the French Revolution, but we are left to conjecture exactly how they were saved. They were certainly not among the few documents such as the original constitutions of 1612 or the eighteenth century Prefect of Studies' Book, which were carried by Dr. Poynter, the last Prefect of Studies, to Old Hall, where they still remain.

The most likely hypothesis is that they were carried away by the President, the Rev. Edward Daniel, in whose custody they certainly were after his return to England in 1795, and who retained them with jealous care for the next quarter of a century. When Dr. Kirk, in the early twenties, wished to consult the Diaries for the purpose of completing his biographies of English Catholics since 1688, he applied to Bishop Poynter, who requested Dr. Daniel to allow the use of the Diaries for this purpose. But the bishop met with a curt refusal, for though Dr. Daniel was very compliant in carrying out his wishes with regard to the property of Douay, then the subject of negotiations between the English and French Governments, he was very uncompromising in asserting his rights as President of the fallen College, and so declined to allow the Diaries out of his own keeping. Dr. Poynter could only send an apologetic letter to Dr. Kirk, begging him not to press the matter. Some time before Mr. Daniel's death, the Rev. Francis Tuite had been appointed as assistant to the President of Douay, with right of succession, so as to safeguard the rights of the College to the property in dispute. Accordingly, when Mr. Daniel died on 3 October, 1823, the Diaries passed into Mr. Tuite's keeping, and when he returned to England as Vicar-General to Bishop Poynter, he brought the Diaries with him, and lodged them in the Archives of the London

District. In 1835 or 1836, Mr. Tuite lent the Third, Fourth, Fifth, and Seventh Diaries to the Rev. Mark A. Tierney, then engaged on the new edition of Dodd's history, which, unfortunately, was not continued beyond the fifth volume. Tierney states that the First and Second Diaries had perished (vol. ii, 166, note 1), and he always quotes the Third Diary as "Diary I." From the fact that the missing Sixth Diary was not lent to Tierney (as appears from his receipt for the documents lent to him from the archives of the London District, quoted by Knox, Preface, page v), it would appear that that Diary was already lost. There is thus no trace of its having been with the others since the French Revolution, though it may have become separated from the others in Paris.

In any case, the hope of recovering this valuable MS. now seems very slight. On Canon Tierney's death in 1862, the same four Diaries were borrowed by Bishop Goss, of Liverpool, a prelate of antiquarian and historical tastes. On his death they were returned to the Archives of Westminster, which were kept at the Oratory, South Kensington, during the pontificates of Cardinals Manning and Vaughan, and which have now been worthily lodged by Cardinal Bourne in the new archivium at Archbishop's House. The publication of these three Diaries will now make them accessible for the first time to the general student. That this is not only desirable but indispensable in the interests of historical investigation is shown by the fact that the most recent history of the English College at Douay—the Abbé Haudecœur's *La Conservation Providentielle du Catholicisme en Angleterre ou Histoire du Collège Anglais* (Reims, 1898), does not even mention these valuable sources, which were apparently unknown to the author, though he shows no lack of research.

It now remains to say something of the circumstances under which the Diaries were written, for though they are in themselves nothing more than purely domestic records in which the superiors chronicled the events happening within the College itself, their true import will not be appreciated unless the general situation, both religious and political, of the English Catholics is borne in mind. Especially is this true of the situation of the secular clergy with which the interests of the English College at Douay were so identified. The age was one of special difficulties. Four years before the date at which the Third Diary begins, Cardinal Allen had died, and with him passed the last central authority, speaking apart from the high prerogative of the Apostolic See. From that time English Catholics suffered from divided counsels, nor was there any one of commanding personality to reconcile the warring sections or to give a definite lead which all would be willing to follow. The political situation, which arose from the fact that Elizabeth was about to die leaving no lawful heirs of her body, divided Catholics into two camps, which supported rival candidates for the English crown. Thus arose the Spanish party and the Scottish party. To this difference was added the heated controversy which resulted

from the dissensions among the prisoners at Wisbech, and which led to long hostility and strained relations between the secular priests and the Jesuits. This disagreement was, in turn, accentuated and embittered by the constitutional struggle known as the Archpriest Controversy, during which the ecclesiastical government of the English Catholics was in dispute between those who wished to see a restoration of episcopal government in some form, and those who opposed it on account of the circumstances of the time.

By 1598, thirteen years had passed since the last survivor of the ancient hierarchy, Thomas Goldwell, bishop of St. Asaph's, had passed away. Forty years had elapsed since regular episcopal government had become impossible. During Allen's life-time he had supplied in an informal way the pastoral care over Catholics in England, which they had lacked through the imprisonment or exile of their bishops. On his death, the question inevitably arose as to how the deficiency was to be supplied. The secular clergy always were in favour of the appointment of a bishop, and Father Persons, whose influence both at Rome and in England was very powerful, at one time thought that the best solution would be the appointment of two bishops, one to reside in England and exercise immediate supervision over the clergy and the faithful, the other to possess archiepiscopal powers, and to reside in Belgium, whence he would be able to communicate safely both with the Holy See and with his suffragan in England.

Ultimately, as is well-known, the Holy See decided against the re-establishment of episcopal jurisdiction of any kind, and set up a new form of ecclesiastical government, by the appointment of an archpriest who had immediate control over the clergy, but no jurisdiction whatever over the laity *. This attempt to solve the problem, though it lasted for a quarter of a century, was never successful; and the secular clergy never ceased to agitate for the appointment of a bishop. The arrangement had the unfortunate consequence of widening the breach between the Jesuits and the chief body of the secular clergy; for the archpriest, George Blackwell, was regarded by very many of his fellow-priests as being so completely under the influence of the Jesuits, as to give the Society an undue preponderance in the affairs of the English Catholics and a practical supremacy on the mission.

Their discontent was subsequently increased by the fact that the Colleges at Rome, Valladolid, Seville, and San Lucar were all under the direction of the Jesuits, and that even at Douay Jesuit influence became paramount. The College at Douay thus became one of the battle-fields between the contending parties; and, though the Third Diary is singularly reticent on the subject, passages will be found alluding to the progress of the struggle, and the strong feelings which underlay it.

* See the third Archpriest's own statement (p. 169):—"neque enim ulla mihi a sua Sanctitate demandata est in laicos potestas."

The history of the foundation and early years of the College has been told by Dr. Knox, in his masterly *Historical Introduction* to the First and Second Diaries. This ends with the return of the College to Douay in 1593, after the fifteen years sojourn at Rheims.

Unfortunately, from the time of the return to Douay the practice of keeping a College Diary was no longer observed; and it was not till five years later that the President, Dr. Barret, commissioned John Jackson, one of the deacons, to resume the record. The history of these five years, therefore, is lost, except in so far as it can be supplied from other sources. But during this time circumstances led to the increase of Jesuit influence at the College. Through reduced circumstances, many of the professors did not return to Douay, and the President sent the students in humanities to the Jesuit schools.

In 1598 things were not going well with the English College. Its slender resources were quite inadequate to provide for the number of students who presented themselves at its doors. It was heavily in debt, and so far from being able to discharge any of its obligations, it was forced to contract new loans to meet current expenses. The food and clothing of the students were insufficient, and the pinch of poverty was felt throughout the house to the detriment of discipline. There is no record of the actual numbers in 1598, but the Diary shows that they were much the same as two years later, when we find that the inmates of the College numbered 95, including eight professors, 77 students, and 10 servants.

Dr. Barret himself, notwithstanding the panegyric inserted in the Diary after his death (p. 6), was not a suitable successor to Cardinal Allen, and in his administration of the College he lost the confidence of the secular clergy on the mission. But the Diary throws no light upon his methods of governing; and within eighteen months of its commencement Dr. Barret died, and was succeeded by Dr. Thomas Worthington. Dr. Worthington arrived at Douay in June, 1599, and ruled the College till May 15, 1613, when he was called to Rome, and there relieved of his office.

It may be said at once that the Diary affords no historical account of his troubled reign, nor very much material for arriving at such account. There is nothing in this dry and succinct account of ordinations, arrivals, and departures which would lead anyone to suppose that the condition of the College was otherwise than prosperous and tranquil. Here and there a brief official note records a fact which in its setting has historical importance, but the setting is wanting, and the fact goes unnoticed. To tell the story in full would exceed the limits of an introduction to what has already run into a second volume, but, fortunately, it has already been written in some detail by the historian Tierney in his unfinished edition of Dodd. (Vol. v, part v, additional article ii.)

Dr. Worthington's presidency began with a Pontifical Visitation of the College, the visitors being Dr. Richard Hall and John Wright, dean of Courtrai (pp. 7 and 8). The results of this visitation, so

far as they can be gleaned from the subsequent letter of the Cardinal Protector (pp. 11–14), show a very unsatisfactory state of things. The revenues were insufficient to support the number of students in the house; there was constant need of raising money, and creditors were importunate; the students lacked proper food and clothing, and the discipline had become relaxed. The Protector ordered the immediate reduction of the number of priests, students, and servants supported on the foundation to sixty, and other directions were laid down to secure higher efficiency among fewer students. New constitutions were drawn up in Rome, and were to be enforced strictly. Finally, the Protector approved of the President's suggestion that a Jesuit should be appointed as ordinary confessor to the students. This last measure was ill-judged, as the secular clergy not only resented it as involving a slur upon their own body, but took it as an indication of Dr. Worthington's future policy. He was already known as a warm supporter of the Jesuits. He had placed himself under a vow of obedience to Father Persons. Moreover, it was believed that he contemplated procuring the complete transfer of the College administration to the Jesuits. As time went on dissatisfaction with his government increased. He was accused of replacing the former professors with young men taken straight from the schools, and of acting under the direction of Father Persons in thus dismissing the older professors. The charge was also brought that he presented students for ordination and sent them on the mission, after an altogether insufficient preparation of a few months' study, which in many cases barely exceeded one year; and that he embarrassed the English mission by sending this constant stream of incompetent missionaries.

As the Archpriest controversy proceeded, and the party of the Appellants made their successive appeals to Rome, the controversy raged more fiercely, and violent pamphlets were written on either side. Dr. Worthington, as a friend of the Jesuits, opposed the Appellants, who counted the large majority of the secular priests on their side, and who in turn resented his partisanship. One or two entries in the Diary relate to this (pp. 38, 39), though the subject as a whole is scarcely referred to.

The growing uneasiness among the seculars in England was further increased in 1609 by the accession to the staff of two professors who were known to be ardent supporters of the Society. These were Dr. John Knatchbull, usually referred to by his alias of Norton, who became Vice-President, and Dr. John Singleton, who lectured in dogmatic theology, and was prefect of studies (p. 99). As long as Dr. Worthington was compliant in supporting the Archpriest against the Appellants these two supported him loyally, but soon after the death of Father Persons, in 1610, events happened which entirely altered the position of affairs. The new Archpriest, George Birkhead, who had succeeded Blackwell in 1608, was himself in favour of the appointment of a bishop, and the cause of the Appellants, which was becoming more and more the cause of the whole secular

clergy, was now gaining ground. Though their Roman agent, Dr. Richard Smith, was baffled in his attempt to induce the Holy See to appoint a Vicar-Apostolic to rescue the English Catholics from the daily-increasing confusion and distress in which they were involved, yet his mission was far from ineffectual.

In opposing him the Jesuits gave reason to the secular clergy to believe that they were not disinterested in their attitude; and that their opposition was based on the conviction that they would lose influence and power by the appointment of a bishop for England. This new development made itself felt at Douay, and, though shortly before Father Persons died, Dr. Worthington had rejected overtures for reconciliation from the Archpriest, he now began to reconsider his position. His administration had become so completely out of sympathy with the secular clergy, that in 1610 the Archpriest wrote of him and his supporters: "I see they are determined not to join with us, and therefore best it is, to let them run on with the government of that College." But by September, 1611, negotiations of a friendly nature were on foot between the Archpriest and the President. An offer of resignation by the latter was declined, and it was agreed that a conference for the settlement of all difficulties should be held at Douay in May, 1612, each side appointing three representatives. Of this important meeting which duly took place, there is not one word in the Diary. We are only told that one of the "rhetoricians" went away ill, and that two new students arrived from Valladolid. There is no mention whatever of the arrival of the six representatives. On behalf of the President came Dr. Kellison, his former vice-president; Thomas Harley, provost of Cambrai; and Henry Holland. On that of the Archpriest came Dr. Bishop, the future Vicar-Apostolic; Dr. Richard Smith, and Dr. Anthony Champney. The points under discussion were the reform of the College in discipline, studies, and finance, and the restoration of episcopal authority. On both points there seems to have been little disagreement, and the conference resulted in two petitions, one desiring the Cardinal Protector to reform the College, and to appoint Kellison and Champney as Assistants to the President for that purpose; the other asking the Pope for the appointment of a bishop or bishops for England. These requests met with no encouragement from Rome, and Dr. Worthington soon found that his attempt to re-establish friendly relations with the Archpriest and his brethren had merely the effect of raising enemies to him in his own house. For Doctors Knatchbull (Norton) and Singleton now turned against him, and forwarded to Rome very unfavourable reports of his administration and his conduct generally. The result of these reports was the appointment of another Pontifical Visitation. The secular clergy were alarmed, as they always dreaded that the government of the College might be handed over to the Jesuits, but they learned of the proposed Visitation too late to take effectual steps to have it withdrawn. The new visitors arrived in October, 1612. They were Dr. Caesar Clement and Robert Chambers, two secular priests of high standing,

who were both known as friends of the Society. The Diary gives a long account of their proceedings (pp. 116–121), including a copy of the new regulations which they decreed, and this copy they signed in the Diary itself (MS., page 133). After completing the Visitation, they sent a report to Rome, of which Tierney (who was entirely out of sympathy with Dr. Worthington) remarks: "It is evidently written under the influence of strong party feeling; and abounds with contradictions and misrepresentations." (v, 35, *note.*)

If a tithe of the report were true, it was certainly time that some change should be made. Tierney summarises that part of the report dealing with the material aspect of affairs as follows: "Nothing could be more deplorable than the condition of the whole establishment. In the house the most essential conveniences were wanting; in the furniture, articles of the most ordinary use were deficient. The buildings, in many places, were ruinous; the scholars were but imperfectly clad; and, while the beds of the students were alike without a single change of linen, filth and vermin, and all the disgusting accompaniments of general and personal uncleanliness, were everywhere discernible." (v, 35.) It is only fair to add that the truth of this statement, which rested chiefly on the evidence of Knatchbull and Singleton, was denied by Dr. Worthington himself in a letter to Dr. Champney. (Tierney's Dodd, v, cxxxi, Appendix xvi.)

Turning to the condition of discipline and studies, the report is almost equally unfavourable. It was stated that the President had not enforced the constitutions; had permitted innovations; had annexed the whole custody and administration of the College funds; had sent the more promising students to the Colleges conducted by the Fathers at Rome or in Spain, and only retained the less able men, and that he had caused this particular ordinance to be read in the refectory once a month to the discouragement and discredit of those students who were retained in the College for their whole course. With regard to his personal conduct, Tierney thus summarises the accusations against him: "Indulgent to the students, but imperious towards the professors, Worthington had carelessly sacrificed the discipline of the house to his love of popularity, and the affection of those who were associated with him in the government, to the empty satisfaction of ruling with absolute and undivided authority. To free himself from control he had originally dismissed the professors; to retain the superiority, he had subsequently asserted his independence of those whom the entreaties of Persons had induced him unwillingly to admit. He had quarrelled with the Jesuits, he had inundated the mission with useless and incompetent labourers, he had avowed his determination to act without the advice, and against the opinion of his assistants; and, finally, he had not only involved the resources, and destroyed the discipline, of the establishment, but had further resisted all the efforts of Norton and Singleton to redeem it; had forbidden the superiors

to adopt any measures, whether of precaution or correction, without his previous approbation; and had actually by his complaints of external interference in the government of the College, produced all the dissension and discontent which they now lamented in the house."

Before the visitors had drawn up their report they received a memorial from the students petitioning that the College might be relieved of all dependence on the Jesuits, that a secular priest should be appointed as confessor, and that more capable professors should be appointed. The investigation of this memorial led to others with amplified charges, in the course of which it became manifest that Dr. Singleton had got as far as discussing with the President the advisability of handing over the College to the Society. The tendency of this new evidence did not satisfy the visitors, who, on plea of reducing the number of students on financial grounds, ordered ten of the principal petitioners to be dismissed. Five of these at once obtained means to support themselves at the College, but they were not allowed to remain, even though the President favoured their cause. Their first appeal to the Nuncio failed, but they proved successful on a second appeal, supported by leading ecclesiastics of Brussels and Douay. Nothing is said of this episode in the Diary, and the only reference to it is a brief record of the admission of four of the successful appellants as convictors, paying for their own support (p. 122).

In this case again Knatchbull and Singleton were acting in open antagonism to the President, and as he was powerless to dismiss them, a very difficult situation existed.

Allowing for bias and exaggeration in the evidence tendered to the visitors, it would certainly seem that a College in which such want of harmony among the superiors existed could not be in a satisfactory condition, and it cannot afford matter for surprise that the Cardinal Protector having called Dr. Worthington to Rome that he might hear him in person, decided that his resignation was imperative. Fortunately for the College, the Protector appointed as the new President not Dr. Knatchbull, as he himself was alleged to expect, but Dr. Matthew Kellison, a good instance of the best type of the English secular priest. Physically and mentally he was a fine man, and his dominating personality was amply strong enough to carry through all necessary reforms, spiritual, educational, and material. Doctors Knatchbull and Singleton proved restless and dissatisfied, but though he was troubled by them, Dr. Kellison was too strong for them, and finally obtained their dismissal. As Vice-President, Knatchbull was replaced by Anthony Champney, a man after Kellison's own heart, who supported his policy loyally.

Their administration soon earned the confidence of the secular priests in England, who endeavoured to support them by the financial assistance that was constantly necessary for the work of the College (see the Archpriest's letter of 8 November, 1619, page 167).

From the time of Kellison's presidency the Diary gives a fuller

account of the College history, so that it will not be necessary to trace it here in detail, since the necessary information will be found in the text of the Diary or the English summary annexed.

There remain, however, one or two incidents to which allusion is made but which are not fully described therein. One of these concerned the Jesuit confessor. Father Rand, who had held that office when Dr. Kellison became President, and who was very popular with the students because of his frank and kindly character, was suddenly replaced by a young Father just ordained, Edward Burton by name, and the change was very distasteful to the students. They accordingly presented a memorial to the President complaining of the frequent changes of confessor and the hardship of being restricted to a young and inexperienced director, and also asking that a secular priest might be appointed as *extraordinary* confessor and as director of all who preferred to go to him. They also urged the appointment of assistants to the President better qualified for their office, and competent to teach theology. The President willingly forwarded this petition to Rome, and after some correspondence, obtained the appointment of two secular *extraordinary* confessors, though a Jesuit father was to continue to act as ordinary confessor. Power was also given to the Nuncio at Brussels to remove unqualified assistants. Unfortunately, resistance was offered to the execution of these concessions. The Nuncio removed one assistant himself, but in the more aggravated case of Dr Singleton, he referred the matter to the Jesuit, Father Creswell, to carry out the dismissal, and Father Creswell declined to take any steps. Moreover, Father Burton denounced any student who should go to any director but himself as guilty of a serious offence. In vain the President reported his discourse to Rome, and a considerable period elapsed before he could obtain the withdrawal of Father Burton or the dismissal of Dr. Singleton and Dr. Weston, another unsatisfactory assistant. This incident led to a great deal of soreness among the secular clergy, who continued to resent keenly the presence of a Jesuit confessor in the College (see letter of Dr. Champney to the Cardinal Protector, 25 Sept., 1619, pp. 155–159; that of the Archpriest, 8 Nov, 1619, pp. 165–170; and that of the Archpriest and his assistants to the Pope, 2 Dec., 1619, pp. 170–175).

Another incident, which need not be described here, as it is narrated very fully in the Diary (pp. 149–150 and 155–165), was the withdrawal of the students of humanities from the schools of the Jesuits and the establishment of classes in the English College itself. In this instance not only was the liberty of the President to withdraw his students from the Jesuit schools upheld, but by this time the Jesuits themselves had withdrawn Father Burton, and had not offered any successor, so that henceforth the College was served by secular confessors.

Fortunately, after these long and painful disturbances, a period of tranquillity and success ensued, during which time the College, under Dr. Kellison's wise rule, regained much of its former prestige;

and such incidents as occurred to vary the usual routine are sufficiently described in the Diary and noted in the summary. The chief difficulty and one that increased rather than diminished was the financial distress in which the College lay. The King of Spain's pension fell into arrear, and it was difficult to get money from England. More than once we find emissaries despatched both to Spain and England, and in 1623 Dr. Kellison himself, though it was winter-time, and he was then well over sixty years old, felt bound to undertake the difficult journey to England in person, that he might lay the pressing needs of the College before the English Catholics, impoverished though they were, in the hope of gaining help. Unfortunately, for the last eight years of his rule the Diary fails us. It breaks off in the midst of an entry 26 June, 1633, and there are only a few unimportant entries between the autumn of 1636 and the summer of 1637 to fill the gap. Dr. Kellison died on 21 January, 1641.* (See the Fourth Diary, pages 423 and 470, and Cardinal Barberini's letter, dated 4 May, 1641, appointing his successor.)

The new President was Dr. George Muskett or Muscott, then a prisoner in Newgate, who, having been sentenced to death, had been reprieved and kept in prison for several years. Pending his release, which he ultimately obtained through the influence of Queen Henrietta Maria, he found himself in circumstances of exceptional difficulty, for the vice-president and other superiors, considering that the condition of the College was well-nigh hopeless, all resigned, and intimated that they would leave the College after a definite period. From his prison the new President despatched to Douay two priests, William Beyart, generally known as Hyde, and Edmund Ireland *vere* Dutton, the former to govern as vice-president till his own arrival, and to teach theology, the latter to act as Procurator and Prefect. To Mr. Ireland we owe the whole of the Fourth Diary, which he began when he arrived, and which gives a vivid picture of the deplorable condition of the College. There was a crushing debt amounting to nine times the annual revenues, while the yearly expenses themselves exceeded the income, and there were many bad debts. There were scarcely any provisions or stores in the house, and the tradesmen were pressing for settlement of their accounts. Of the twenty students only eight were paying for their support, the rest being maintained on the foundation, which was inadequate for such a number.† The Fourth Diary is the story of the manner in which Dr. Muscott, on his arrival, with the aid of Hyde and Ireland, set himself to remedy this state of things, and how little by little they succeeded in reducing the capital debt by nearly a half, in discharging current debts, and increasing the value of the College property. But to do this the strictest

* That is 1640–1, not 1641–2, as stated in Mr. Gillow's *Bibliographical Dictionary of English Catholics*, iii, 681.

† Lists of professors and students from 1642 to 1645 were inserted in the First Diary (see pp. 39–43 in Dr. Knox's edition).

retrenchment became necessary, and the numbers of students were greatly reduced. Whereas in 1600 the number of priests, students, and servants supported on the foundation was close on a hundred; at the end of 1645, when the President died, it was only twenty. No doubt this was a wise policy, and one which preserved the College for a new growth and fresh development in happier times, but it meant a very diminished number of priests for the mission. The Civil War in England proved an additional source of embarrassment, for it prevented the Catholics sending either students or funds, at a time when both were urgently needed. To Dr. Muscott succeeded Dr. Hyde, who carried on the same policy, and finally succeeded in freeing the College from its more serious embarrassments. The Fifth Diary begins with his presidency, 27 Sept., 1646, and thus overlaps to some extent the Fourth Diary, which was carried on by Mr. Ireland till the end of the scholastic year, terminating in the summer of 1647. The events of Dr. Hyde's presidency, like those of his predecessors, will be found summarised by the editors (pp. 541–545), and none of them call for special remark, except, perhaps, the visit of King Charles II to the College in March, 1650 (page 505). In view of the hatred entertained by Queen Elizabeth and her ministers for the College and its sons, it is striking to find within half a century of her death her successor received in his exile as an honoured guest within its walls, and greeted with the royal honours which were denied him in his own dominions. Thus this English institution which existed abroad because its founders and supporters were driven from their fatherland as traitors, bore witness to the true and lasting loyalty to the crown which, in spite of calumny and misrepresentation, ever marked the English Catholics as a body. This Diary also records the death of Dr. Hyde in 1651 (page 513), and the appointment of his successor, George Leyburne, a man of strong and masterful character, whose arbitrary proceedings subsequently led to strained relations with the Chapter, after the death of the Vicar Apostolic, Bishop Smith, in 1655, and destroyed the confidence of the secular clergy in his rule. But the history of his presidency does not concern us here, as our Diaries close on 25 April, 1654, with the resignation of William Hammerton, the procurator, and the President did not make provision for the continuance of the Diary. This is the more to be regretted as, with the exception of five years under Dr. Barrett and eight under Dr. Kellison, the history of the College had been continuously recorded during the eighty-six years it had existed. The absence of any official record of the presidencies of Dr. George Leyburne, and his nephew John, together with the loss of the Sixth Diary, deprive us of any complete and connected information about the College till the Seventh Diary was begun in 1715, sixty years later. Some notes entered in the First Diary, fortunately, supply the names of the *alumni* from 1670 onwards; but we are left to deplore an irremediable hiatus in a record which means so much in the history of the Church in this land.

In preparing these Diaries for publication, the editors were met with several problems, which they solved as seemed best to them, and to which they here refer, not in extenuation of any shortcomings, but that the reader may know the lines on which the practical solution was arrived at. First and foremost came the question of a translation. A complete and full translation was not to be thought of, as it would have required an additional volume. Moreover, much of the Diary was of a character to render a translation superfluous, for instance, the numerous ordination lists and many of the records of arrivals and departures. Yet, on the other hand, it seemed insufficient to present members of the Society with a lengthy Latin text, devoid of any attempt at elucidation. So a middle course was adopted, with the approval of the Council, by which the editors compiled a summary of each Diary, in which all the chief passages of importance have been translated literally. By the employment of different type, the translated portions can be distinguished at sight from the abridged summary, and it is hoped that thus the substance of the Diaries will be available even to those who have not the time or the inclination to read through the Latin originals. A glance at the translation will show that it makes no pretence at elegance, but is only a plain attempt to render as literally as might be, the meaning of the text.

Another point calling for mention is the method employed in reproducing the text. The large number of different diarists has resulted in the greatest divergence in the Diaries as to spelling, contractions, and punctuation. It was found quite impossible to lay down a hard and fast rule to govern all these points. Contractions have frequently been expanded where this seemed desirable; punctuation has been supplied sparingly where the sense of the text seemed to need it, but frequently it seemed better to leave the original punctuation, unsystematic though it may be. The use of capital letters was also a matter in which the writers were very capricious, and in many instances the editors did not follow their use in the text, but employed capitals where there seemed good reason to do so. With regard to proper names the original spelling has been strictly adhered to throughout, with the result that the same name will be found spelt in three or four different ways. But an attempt has been made in the index to group these variants together, so that all the references to one man will be easily found, in however many different ways his name is spelt. That this is a necessary precaution may be shown by a single instance, that of John Knatchbull, who played so important a part in the disturbances under Dr. Worthington. He is variously described in the Diary as Snatchbull, Snathbole, and under his *alias* Norton. All *aliases* will be found in the index, though in many cases it has proved impossible to ascertain which was the real family name, and which the *alias*.

Another question arose as to notes. The Diary is so full of interesting names that it would have been possible to write a com-

mentary on almost every page. Many of the students whose College career is here recorded afterwards became distinguished in Catholic history, and it would have been a grateful task to have drawn the attention of the reader to their subsequent achievements. But discrimination would have been difficult, and considerations of space enforced the final conclusion to exclude all notes except such as seemed necessary for the elucidation of the text itself. Exception was also made in one or two cases where either the Diary itself or recent investigation in connection therewith has thrown new light upon facts already recorded. In this connection the thanks of the editors are specially due to Mr. J. S. Hansom, whose notes on Ven. Nicholas Postgate (p. 185) and George Gage (p. 571–573), by correcting mistakes long current in Catholic literature, will be found to possess a real historical value. The difficulties under which our writers, such as Pits, Dodd, Challoner, and Kirk collected their invaluable information necessarily led to some of that information being confused, imperfect, or erroneous, and among the most valuable results of the publications of the Catholic Record Society will be the correcting and supplementing of the older sources. Mr. Hansom's genealogical research has also enabled him to supply many shorter notes on the Catholic families mentioned in the Diaries. Further information is pointed to in the references given, and the Index brings together many other names and associations.

Though the contractions used and the close caligraphy of some of the writers led to considerable difficulty in deciphering certain portions of the text, these difficulties were mostly confined to single words, and have, with two or three exceptions, been overcome. In dealing with these textual problems the editors received much assistance from the Rev. Wilfrid G. Thompson, Mr. Alfred Herbert, M.A., and Mr. J. Hobson Matthews, to whom their acknowledgments are due. In only one case (pp. 202 and 396) is there any doubt as to the real meaning of the writer, and in that there is none as to the actual words written. The reading of one or two names (*e.g.* on pp. 34 and 100) remain conjectural.

Throughout the greater part of the Diary key-words, such as "Access.," "Discess.," "Ord.," and the like, have been inserted in the broad margin. To have reproduced this margin with the keywords, as the Oratorian Fathers did in their edition of the First and Second Diaries, would have been a matter of considerable difficulty in pages of the size here available, and would have resulted in a considerable increase in bulk. It seemed better, therefore, to omit them altogether, unless they supplemented the information in the text, which they very rarely did; and in such cases they have been inserted in the text either as headings to the entry to which they refer, or within square brackets.

Finally, there will be found a document which stands apart from the Diaries. It is one of the annual reports sent from the College while at Rheims to the authorities at Rome. For its inclusion in this volume we are indebted to the Rev. Raymund Stanfield,

who kindly transcribed it from the original in the Archives of the Old Brotherhood of the Secular Clergy. It fitly is printed in this volume because it is the document which Tierney quotes as " The Rheims Diary for 1579 and 1580, a MS. belonging to the Dean and Chapter." As Canon Tierney was not aware of the existence of the Second Diary, which covers that period, it was perhaps natural for him to assume that this document represented a portion of the College Diary, and his citation of it may lead the unwary student to suppose the existence of a *Diarium Rhemense* other than that published by the Oratorians. Our cordial thanks are, therefore, due to the Rev. Raymund Stanfield, for enabling us to print this MS. *in extenso.*

It only remains to add a few words on the value of the Diaries as a historical source. Inasmuch as they reveal no facts of general interest which were not already known, their direct positive value is not great, but as a contemporary record of the fortunes of an institution so intimately associated with Catholic history, their indirect value is considerable. As one of the sources of the history of the College itself, they are of primary importance, and the history of Douay College is the history of the Secular Clergy. From these pages we learn the kind of Englishmen who during the first half of the seventeenth century pressed forward to carry on the work of the Seminary priests who had succeeded to the Marian clergy. We see from what classes they were drawn, the nobility, county families, yeomanry, burgesses; we learn of the training to which they submitted during their self-imposed exile; we witness the process of selection, many failing to complete their course through unfitness arising from various causes, others passing on successfully to their priesthood. The curriculum of their studies, their manner of life, their religious observances may be seen dimly but truly in these pages.

From time to time there are sidelights on the persecution which continued intermittently in England; students coming or going are arrested and thrown into gaol; former students are imprisoned or banished; sometimes the news of a fresh martyrdom reflects a crimson glory from the time-stained page. And the human side comes out clearly, showing us the defects and limitations of those who were so used to carrying on the heroic struggle, that they oftentimes forgot to appear as the heroes that they were, and sometimes let their weakness assert itself over their strength.

Twice in these pages do we find future martyrs in conflict with their superiors. One—the Venerable Thomas Maxfield—is sent away for a time (p. 102), only to return and to finish his course with honour; the other, the Ven. Bartholomew Rowe, is dismissed altogether (pp. 106 *sqq.*). In the former case the original entry was expunged from the Diary, but here it has been restored to its place, in the living belief that such records so far from being derogatory to the glory of the martyrs, redound to their true fame, as showing that the men who deliberately risked the butcheries of

Tyburn were men like to ourselves with very real human weaknesses, and temptations. So far as adding to our knowledge of the martyrs goes, the Diaries give details of the College career of several, including VV. George Napier, Francis Page, Robert Watkinson, George Gervase, John Sugar, William Southern, John Almond, Edward Morgan, and Nicholas Postgate; and in the Fourth Diary will be found detailed accounts of the martyrdoms of VV. Thos. Green, alias Reynolds, John Lockwood, Edward Morgan, Edmund Catherick, and Hugh Green.

But this information had already been gleaned and used by Dr. Challoner, so that all that this publication can do is to provide the full original texts from which the venerable bishop compiled his accounts. Tierney, too, has been beforehand with us in extracting the pith of the interesting letters inserted in the Third Diary (pp. 155–175), with regard to the withdrawal of the students from the Jesuit schools, letters which throw valuable side-lights on the strained relations existing between the secular clergy and the Jesuit fathers.

One document which has been used by Dodd and other writers, but which has never before been printed in full, is the account by the priest and notary, William Harewell, alias Ferrar, of the brief episcopate of the first Vicar-Apostolic, Dr. Bishop (pp. 224 *sqq.*). And another paper of great interest inserted in the Third Diary is Dr. Kellison's report on the state of the various English Communities in the Low Countries, in the year 1622. This again is here printed for the first time (pp. 195–206; translation, pp. 391–399)

In regard to genealogy and family history, it is confidently believed that the Diaries will provide much useful knowledge. The latter part of the Third Diary, written by the Reverend Francis Barber, is careful to recall the parentage and age of new students, thus indirectly bearing witness to very many Catholic marriages, of which no other record is likely to exist. The inter-relationship of many Catholic families may in the same way be ascertained. When the facts scattered through these Diaries can be correlated in a systematic way, they should form an important contribution to our knowledge of the Catholics from 1600 to 1650 The Diaries further add very materially to our knowledge of the secular clergy during the same period. Many, of course, disappear from its pages, when they depart for England with their missionary faculties; but Douay was such a centre of Catholic life that many of them returned from time to time as visitors, and thus we have notes of journeys to and from Rome, Paris, Valladolid, and elsewhere, lists of exiles, and occasional obituary notices, which will supply many gaps in our knowledge of these confessors for the faith. It should never be forgotten that while the martyrs boldly faced the horrors of the scaffold, every Douay priest deliberately risked them; and a very large proportion actually experienced the miseries of prison-life, and that for long years together.

In connection with the history of the clergy, a word should be said on the subject of *aliases;* for almost every student entering Douay assumed another name, and by these College names the Douay priests were frequently known to the end of their lives, so that these Diaries provide an indispensable guide to a very large number of disguised identities. The necessity for this measure, which may well be repugnant to the ordinary English reader, was twofold. It made matters more difficult for the spies and informers who from time to time wormed their way into the College itself, and it also protected in some measure those English parents who were liable to heavy penalties for sending their children across seas to be educated. A Howard or an Arundell or a Jerningham boy disappeared from home, while shortly afterwards a Talbot or a Germain or a Wotton was entered at Douay, and how were the spies and informers to prove identity? It is true that during the period here covered, the appearance of such spies was much rarer than it had been in Elizabeth's days, but immunity from the attentions of these traitors could not be relied on, and, in fact, the operations of one such may be studied in the case of John Faiwether or Fawether,* who betrayed the young martyr, Robert Watkinson, to his death, almost before the sacerdotal unction was dry upon his hands (p. 40). The custom which had been so necessary under Elizabeth was still advisable under James I and Charles I, and was, in fact, kept up until the middle of the eighteenth century. The aliases so assumed were frequently connected with the family history, the maiden-name of the mother or grandmother being frequently employed. In one instance in these pages the *alias* seems to have been jocular, for John Bush went by the name of Shrub.

Finally, it is thought that these Diaries may be of service to the increasing number of students of English education and its history. Closely connected in its origins with the University of Oxford, the College, notwithstanding its constitution as a Pontifical College directly governed by the Holy See and its affiliation to the foreign University of Douay, remained a thoroughly English place of education, ruled by Englishmen in accordance with their national traditions. Though in some minor respects the foreign environment may have asserted itself, notably with regard to domestic arrangements—and even survived the Revolution, to reappear in some of the regulations and habits in force in the daughter Colleges at Ushaw and Old Hall, yet this influence was never more than skin-deep, and did not modify in the least the sturdy national feeling which made the precincts of the College as much a part of England as Westminster or Winchester, or any of the other English schools from which these lads were excluded.

The direct dependence of the College on the Holy See may be studied in the appointments of the successive Presidents (pp. 7, 424, 457), the various visitations (pp. 10 *sqq.*, 116 *sqq.*, etc. etc.), the gifts and acts of kindness showed to the College by successive

* See Appendix A.

Popes (pp. 24, 434), and in many smaller indications of the close and affectionate ties that bound the College to the See of Peter.

Its relations with the University of Douay, on the other hand, prevented it from degenerating into domestic narrowness. Though for reasons which seemed good to the Holy See, its students were debarred from taking any academic degrees (p. 119)—a restriction which they never ceased to deplore (p. 257, No. 6)—yet they remained in close touch with the University. On some points they were under the jurisdiction of the Rector Magnificus (p. 54), and from time to time they were required to matriculate (pp. 300–301) or to furnish lists of those who had not taken this step (pp. 516, 517).

The course of studies was so arranged to cover a curriculum corresponding both to the functions of school and university life. The boys studied their "humanities"—chiefly the classics and classical history, with exercises in composition—in five different classes, known, respectively, in descending order as Rhetoric, Poetry, Syntax, Grammar, and Rudiments—names familiar to many English Catholics as still surviving at Ushaw, Old Hall, and other Catholic schools. Readers unfamiliar with this nomenclature must bear it in mind, as it is used throughout the Diary without explanation, as a matter of course. Having completed this school curriculum, the student proceeded to his higher studies, divided into Philosophy and Theology, the time occupied therein varying both with the needs of individual scholars and the regulations appointed from time to time. While so occupied they received, usually at regular intervals, the various orders leading up to the priesthood, and in very many instances they remained some time after their ordination to complete their studies. In this course the College thus preserved the system of a thorough training in scholastic philosophy and theology, which had been customary in English universities before the Reformation, but which they entirely lost in later times. This method of mental training should therefore, be of interest to educationalists if only as a living survival of the mediæval tradition, adapting itself to changed circumstances, and producing a school of theologians and controversialists which included most of the great names in English Catholic literature of the seventeenth and eighteenth centuries.

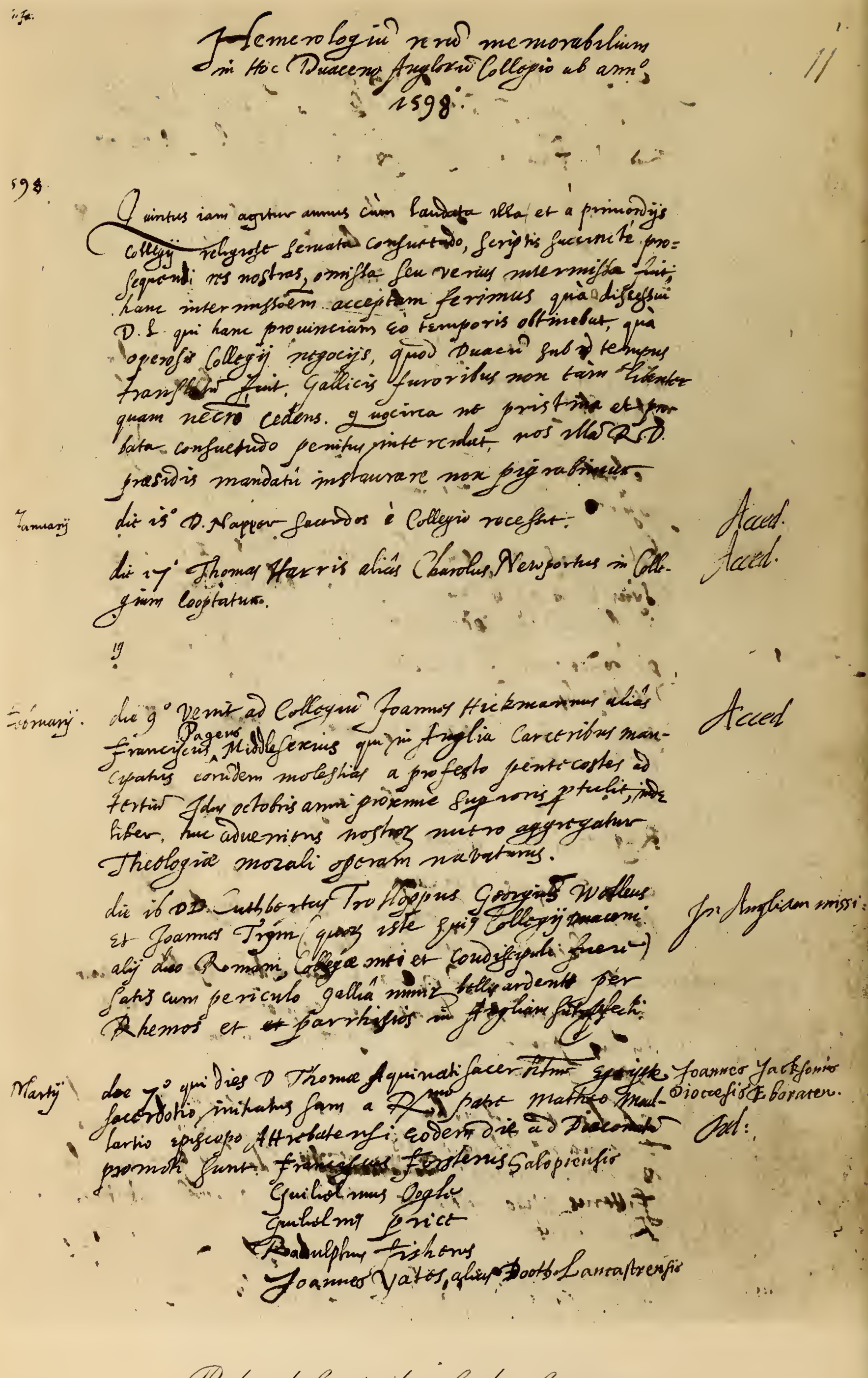
In conclusion, we may add that the work here attempted—itself a continuation of the labours of Dr. Knox and the Oratorians—cannot be regarded as complete until the publication of the long and interesting Seventh Diary brings to a close the history of Douay College as preserved in its own official annals.

It only remains to express the grateful acknowledgments of the Council to his Grace the Archbishop of Westminster, for his permission to publish the MS.; to the Very Rev. Mgr. Jackman, D.D., the diocesan archivist, for the facilities which he courteously afforded for the transcription and collation of the originals; and, finally, to Mrs. Seymour Spencer, for kindly undertaking the all-important matter of the Index, to which she devoted much skill,

time, and care. Unfortunately, in the last stages of her work she was compelled to desist from the task, or at least to defer its immediate completion. Under such difficult circumstances it was thought best to proceed as quickly as possible, and Miss Annie Stearn very kindly completed the work. The change may involve some misunderstandings; but, it is hoped, will not materially impair the value of the Index to the searcher.

We have already referred to the long lapse of time since the First and Second Diaries appeared. It would probably have been many years before this work had been resumed, had it not been for the existence of the Catholic Record Society, which has made it possible to print this and other important documents. It is intended to proceed in due course with the Seventh Diary, and with the interesting Prefect of Studies Book which is preserved at Old Hall; but as there is still a forlorn hope that the Sixth Diary may still be in existence, in England or abroad, it may be well to hold our hands for a period.

EDWIN H. BURTON.

Hemerologiū rerū memorabilium in hoc Duaceno Anglorū Collegio ab anno 1598. 11

1598. Quintus iam agitur annus cum laudata illa et a primordijs Collegij religiose seruata consuetudo, scriptis succincte prosequendi res nostras, omissa seu verius intermissa fuit; hanc intermissionem acceptam ferimus quia discessui D. L. qui hanc prouinciam eo temporis obtinebat, quia operosis Collegij negocijs, quod Duacū sub id tempus translatum fuit, Gallicis furoribus non tam libenter quam necessario cedens. Quocirca ne pristina et probata consuetudo penitus intercideret, nos illa R. D. praesidis mandatū instaurare non pigrabimur.

Januarij die 15° D. Nappor sacerdos e Collegio recessit. — Acced.

die 17 Thomas Harris alias Carolus Newportus in Collegium cooptatur. — Acced.

19

Februarij. die 9° venit ad Collegiū Joannes Hickmannus alias Franciscus Pagens Middlesexius qui in Anglia carceribus mancipatus eorundem molestias a profesto pentecostes ad tertium Idus octobris anni proxime superioris pertulit, inde liber, huc aduenions nostrorum numero aggregatur Theologiae morali operam nauaturus. — Acced

die 16 DD. Cuthbertus Trollopus Georgius Wallus et Joannes Trym (quorum iste prius Collegij Duaceni alij duo Romani, Collegae mei et condiscipuli fuere) satis cum periculo Gallia nimirum bello ardente per Rhemos et ~~et~~ Parrhisios in Angliam [illegible]. — In Angliam missi:

Martij die 7° qui dies D Thomae Aquinati sacer fuit, Episcopatus sacerdotio initiatus sum a R.mo patre Mattheo Mullartio episcopo Attrebatensi; eodem die ad Diaconatum promoti sunt Franciscus Forsterus Salopiensis — Joannes Jacksonus Dioecesis Eboracen. Ad:
Guilielmus Oogle
Guilielmus Price
Radulphus Fishorus
Joannes Yates, alias Booth Lancastrensis

Reduced facsimile of the first page of the Third Douay Diary.

THE THIRD DOUAY DIARY.

[Page 11] Jo: Ja.*

Hemerologium rerum memorabilium in hoc Duaceno Anglorum Collegio ab anno 1598

Quintus jam agitur annus cum laudata illa et a primordiis Collegii religiose servata consuetudo scriptis succincte prosequendi res nostras omissa seu verius intermissa fuit; hanc intermissionem acceptam ferimus qua discessui D.L.† qui hanc provinciam eo temporis obtinebat, qua operosis Collegii negociis quod Duacum sub id tempus translatum fuit Gallicis furoribus non tam libenter quam necessario cedens. Quocirca ne pristina et probata consuetudo penitus intercidat nos illam R.D. præsidis mandatu instaurare non pigrabimur.

[1598]

Januarii§

die 15° D. Napper¶ sacerdos e Collegio recessit.

die 17° Thomas Harris alias Charolus Newportus in Collegium Cooptatur.

19. [*Two lines blank*]

Februarii§

die 9° venit ad Collegium Joannes Hickmannus alias Franciscus Pageus Middlesexius, qui in Anglia carceribus mancipatus eorundem molestias a profesto Pentecostes ad tertium Idus Octobris anni proxime superioris pertulit; inde liber, huc adveniens nostrorum numero aggregatur, Theologiæ morali operam navaturus.

die 16° DD. Cuthbertus Trolloppus, Georgius Wolleus et Joannes Trym (quorum iste hujus Collegii Duaceni alii duo Romani, Collegæ mei et condiscipuli fuere) satis cum periculo Gallia nimirum bellis ardente per Rhemos et Parrhisios in Angliam sunt profecti.

Martii

Joannes Jacksonus Diocaesis Eboracensis, Ord.§

die 7° qui dies D. Thomae Aquinati sacer habetur ego ipse sacerdotio initiatus sum a Rev^mo^ patre Matheo Moullartio episcopo Attrebatensi.‖ Eeodem die ad Diaconatum promoti sunt

* *i.e.* Joannes Jacksonus. See Introduction, and entry under 7 March.

† This may mean Dominus Lewkenor, *i.e.* Edmund Lewkenor, priest, who left the College at the time when the Second Diary ceased.

§ In margin in the original.

¶ The future martyr, Ven. George Napier.

‖ Matthæus Moulart, Bishop of Arras 1575–1600.

Franciscus Forsterus, Salopiensis,
Guilielmus Oogle,
Guilelmus Price,
Radulphus Fisherus,
Joannes Yates, alias Booth, Lancastrensis.

[Page 12]

Martii 21 ad sacrum presbyteratus ordinem promoti sunt DD. Franciscus Forsterus, theologiæ scholasticæ studiosus qui mecum Româ venerat, Guilielmus Oogle, Guilielmus Price, Radulphus Fisherus, Eboracensis, Joannes Yates alias Booth Lancastrensis.

Aprilis*

In mense Aprili DD. Fisherus et Yates, sanctus uterque senex et sacerdos Angliam missi sunt.

3° die hujus mensis venit ad nos Guilielmus Breether, alias Batt, Wiltoniensis, Sintaxeos auditor.

Maius*

Maii 13° venerunt Ex Anglia Humfridus Meridale alias Henricus Sweete [*blank*], Carolus et Rogerius Thursbei, fratres.

Per idem fere temporis DD. G. Oogle, Oswaldus Needam Lichfeldiensis et Guilielmus Price in Hollandiam sunt profecti inde in Angliam transmissuri.

Eodem mense et iisdem fere itineribus DD. Georgius Tyus Eboracensis et Joannes Umphrey Oxoniensis in Angliam trajecerunt.

Junius

Die undecimo Junii venerunt ex Anglia Edoardus Myles et Christopherus Smithsonus. Hi in itinere incurrerunt in Excursores Gallos a quibus expilati spoliatique dimissi sunt.

Eodem die appulerunt Christopherus Douglous alias Raynerus et Clemens fratres Eboracenses.

die 18° D. Sebastianus Carpenter Cornubiensis Angliam petiturus discessit sed cum præsentes Angliæ res non facerent ad suum stomachum Parrhisiis in familiaritatem venit cujusdam Galli quicum in provinciam Narbonensem conditionem vitæ accepturus profectus est. Domino præside cum ejus rei certior esset factus approbante.

26 die ex Anglia ad nos venerunt Michael Freemanus Eboracensis, Franciscus Lewknerus alias Baldwinus Sheldonus, Wigorniensis, Edoardus Greenus alias Fitterus, Vigorniensis, Thomas Wright Staffordiensis, Ricardus Owenus, Asaphensis.

Augustus*

die decimotertio huc advenit Fulco Nevyll alias Franciscus Ruddell Lichfeldensis qui Parrhisiis sacris christianis imbutus in nostrorum numerum est admissus, et morali theologiæ operam jam strenue navat.

[Page 13] die decimo sexto venit ad Collegium Eduardus Rayner Dunelmensis hic litteras a D. Trolloppo quem Februario superiore abiisse hinc diximus ad varios huc attulit ; retulitque hæreticorum rabiem tam impune grassari ut Catholici pene omnes in illo boreali tractu ad incitas sint redacti.

* In margin in the original.

die vigesimo D. Rogerius Lancaster perfectissimus omnium quos ab incunabulis videram hujus mundi spretor sine metu et motu hac vita cessit.

September

die sexto ex Anglia ad nos accessit Guilielmus Richardi F[ilius] White Bangoriensis qui 12 post die cooptatus est in Collegium. Ejus pater anno salutis 1584 pro orthodoxæ fidei defensione strenue mortem oppetiit. Venit una cum isto [*blank*] Evanus qui postea in Hispaniam est missus.

Eodem die Audomarapoli* ad nos venit Fredericus Bentleus alias Franciscus Walkerus Darbiensis. Ut hic operam Rhetoricis et philosophicis navaret.

die decimo quarto Matheus Barthelmew alias Bartholomeus Smith Oxoniensis huc advenit.

die vigesimo octavo accesserunt Joannes Butlerus et Guilielmus Redmanus Lancastrenses qui decimo post die in nostrorum numerum sunt admissi.

October

1º die rediit R.D. Præses noster Rhemis et cūm illo Robertus Buck quem in Collegium cooptavit.

undecimo die† huc advenit Josephus Haworth alias Joannes Parkinson et hinc Bruxellas missus 24º post die reversus est et admissus in numerum alumnorum.

Octavo die venit ad Collegium Guilielmus Umpton alias Rogerius Rydley Oxoniensis, olim Wintoniensis primum deinde Oxoniensis alumnus ubi ad Bacchalaureatum ex novo collegio promotus est. Hic mense Junio ad collegium veniens Middleburghum Zelendiae appulsus est inde vero negotiorum causa Vlishinghum profectus ibi retentus est a Throgmortono qui eum stitit pro T. Browne equite urbis prefecto a quo missus est denuo in Angliam ad Robertum Sydneum equitem Auratum, ab illo autem ad D. Wade, a quo carceri mancipatur festo Sti. Jacobi una cum duobus adolescentibus qui in hoc itinere et negotio ei comites adjuncti erant; tandem carceribus liber ad nos migravit.

Eodem die advenit Hugo Helmes Cestrensis qui logices auditoribus aggregatus est.

[14] Die undecimo ad Collegium venit Robertus Wylsonus Eboracensis alias Watkinsonus qui perendie Abbatis villam§ mox Ambianum¶ reversus est pecunias a magistratibus (Bulentas vocant) illi per injuriam ereptas recupaturus. Negotio tandem pene ex sententia confecto rediit et in alumnorum numero est cooptatus.

die 17 D. Richardus Griffinus in viam se dedit Rhemos versus inde post aliquot menses profecturus in Angliam. Illi comes adjunctus Thomas Foscheus alias Greenus Rhemos usque ibi mansurus donec R.D. praeses statuerit quid de illo futurum sit.

die 23 In Hispanias ad Seminaria missi per Gallias profecti

* St. Omer.
† Entry out of chronological order.
§ Abbeville.
¶ Amiens.

sunt Stephanus Parret Herefordiensis, Guilielmus Jhonsonus, Carleolensis, Guilielmus Evans alias Meredith Caernarvoniensis.
[*The rest of folio* 14 *and the whole of* 15 *and* 16 *are left blank. The diary is resumed with the new year.*]

[17] Anno 1599

[Jan. 10] Quarto Idus decembris anni proxime superioris hinc Angliam versus profecti sunt DD. Franciscus Robinsonus Eboracensis et Franciscus Forsterus Salopiensis, Sacerdotes. Hodie vero ex eorundem litteris intelleximus eos postridie nativitatem [27] Caleto solvisse Deum quæso ut periculis quæ illos terra marique circumstant erepti ad loca desiderata prospere perveniant.

27 Thomas Curtesius, Wintoniensis e Collegio nostro Hispalensi missus recipienda valetudinis causa varias et graves in itinere ærumnas perpessus est. Hunc demum intemperie cæli, naufrago mari et aliis incommodis perfunctus, huc se appulit in nostrorum numerum adscribendus.

Februarius

1° Ritibus baptismatis initiati sunt infrascripti.

Joannes Hickmannus alias Franciscus Pageus.
Robertus Buck : Cantabrigiensis.
Franciscus Ryddell alias Fulco Nevill.
Joannes Wylliams, Asaphensis.
Christopherus Dougleus alias Raynerus cum Clemente fratre, Eboracenses.
Robertus Watkinsonus alias Wilsonus, Eboracensis.
Guilielmus Dalton alias Smith.
Thomas Harrisius alias Carolus Newport.
Carolus Thursbeus.
Eduardus Webb, Cantabrigiensis.
Joannes Parkinsonus alias Josephus Haworthus, Lancastrensis.
Matheus Barthelmew alias Bartholomeus Smith, Oxoniensis.
Eduardus Greene alias Fitter, Warwicensis.
Hugo Holmeus, Lancastrensis.
Georgius Gervasius, Cicestrensis.

Eodem die in Angliam profecti sunt Edwardus Myles et Nicolaus Sturmerus Nottinghamiensis ; hic ad negotia quædam tum sua tum Collegii procuranda ; ille vero valetudinarius ad sanitatem recuperandam reversurus si revaleat a lenta tussi et obstructionibus internis quibus pene extabuerat. Hunc postea in Anglia humanis excessisse intelleximus.

die 16° D. Briantius Stapletonus Lovanium contendit missus a D. præside ut libros doctoris Stapletoni quos nobis testato* dedit huc transferendos curet.

[18] Martius

Martii 5° ad sacrum præsbiteratus ordinem promoti sunt isti :—

Richardus Owenus Assaphensis.
Marcus Penkevellus Cornubiensis.

* Read *testamento*.

Ad Subdiaconatum

Gasparus Lowberius Londinensis.
Hugo Witolfus Cestrensis.
Gualterus Hassells Lichfeldiensis.
Georgius Ascheus Londinensis.

die 6 martii Lovanio rediit D. Briantius Stapletonus.

Eodem die admissi sunt in nostrorum numerum Joannes Willes alias Wyllyams Assaphensis, Andreas Parkinsonus alias Hudlestonus et Richardus fratres Lancastrenses postquam duos menses in urbe vixissent.

die 10 Doctor Harrisonus Insulas profectus est.

die 12 qui dies D. Gregorio dicatus est D. Owenus incruentam hostiam Deo primum obtulit in odorem suavitatis.

Eodem die rediit D. Harrisonus cum autem ab eo ad quem destinatus erat pecunias mutuo nullas impetrare potuit, Doctor Giffordus decanus ecclesiæ Insulensis etiam remisso pignore tam libere quam* pecunias Collegio commodatas dedit.

die 15 discessit e Collegio Thomas Grimstonus studiorum labores pertæsus.

Eodem die R.D. præses Rhemos contendit Parrhisios deinde profecturus ad obeunda quædam negotia Collegii.

die 27†. ad præsbiteratum promotus est D. Briantius Stapletonus Eboracensis.

Ad diaconatum

Jasparus Lowberius. Gualterus Hassalls.
Hugo Witolfus. Georgius Ascheus.

Ultimo Martii nescio quas difficultates causati, e Collegio discesserunt Barth. Smith alias Matheus Barthlemew et Guilielmus Dalton alias Smith.

[19] Aprilis

die 5 Georgius Ascheus in Angliam migraturus discessit.

die 10 ad præsbiteratum promoti sunt :—

D. Hugo Witolfus, Cestrensis.
D. Gasparus Lowberye Londoniensis.
D. Gualterus Hassells Lichfeldiensis.

Ad Subdiaconatum

Symon Edgertonus alias Pottingerus.

DD. Whitolf et Hassalls sacri ordinis primitias deo obtulerunt hic 13 ille 15 hujus mensis.

Die 18 huc advenit Jacobus Morysius, Landavensis. Hic ex Hispaniis venit cum Thoma Evans Menevensi, qui Thomas ad Collegium Vallisoletanum admissus fuit 3º Maii, anni 1597 ubi ad diaconatum promotus et certas postea ob causas huc missus sub hoc tempus appulsus est.

Die 21 Robertus Graius poeseos auditor inutilis discessit e collegio, Carthusianorum regulae et religioni nomen daturus, haud fælicibus auspiciis, ut exitus comprobavit.

* A word appears to have been omitted here.
† In MS. 27, 17 in margin.

Die 24 Duacum attigit Antonius Cottrel alias Tuchiner, hic multa in Anglia ob fidem orthodoxam perpessus, jam tantum aliud vitæ genus meditatus; ut canitiem suam deo arctius devoveat 1° Aprili Londino discessit et per Zelandiam 8 Apr. Caletum appulsus est ac demum ad nos veniens in Collegium cooptatus, Theologiæ operam daturus.

Eodem tempore et cum dicto Antonio venit Philippus Bateman alias Franciscus Fyttonus Cestrensis, cum eo in nostrorum numerum adscriptus et ad eadem studia aggregatus est.

Maius

die 4 Maii Parrhisiis rediit R.D. Præses vix Collegium ingressus quin δυσουρια toties illi antea molesta statim illum graviter vexare cæpit, atque intra pauculos dies adeo illum debilitavit et fregit, ut medici morbum deploratum judicantes alterius vitæ mentionem monerent, quam ille vocem tanquam a deo missam libenter amplexus; mente exinde a memoria mortis nunquam revocabat.

Sub adventum D. præsidis in Angliam remeavit D. Richardus Owenus et cum eo D. Richardus Griffinus Sacerdos qui anno superiori Rhemos hinc concesserat.

[20] Maii 27 Joannes Mallettus Somersettensis Februario mense Londino solvens Hamburghum Saxoniae appulsus est. Post multas inde utriusque Germaniae civitates lustratas huc tandem advenit et in nostrorum numerum adscriptus est.

28° die Franciscus Leuknerus alias Baldwinus Sheldonus in Angliam profecturus discessit cui se comitem itineris adjunxit Henricus Samuel alias Pounde in Schola regia philosophiæ auditor.

Mors D. Præsidis. [*In margin.*]

Die 30, quo die ecclesia illius beneficii memoriam in annos Singulos celebrat quo Spiritus Sanctus in discipulos descendit, D. Richardus Barrettus S. T. Doctor ecclesiæ metropolitanæ Rhemensis canonicus et collegii nostri præses dignissimus, ecclesiæ sacris rite munitus a vita isthuc in meliorem recedens naturæ debitum solvit, triste sui desiderium nobis et singulare virtutum exemplum omnibus relinquens postquam collegii regimine undecim plus minus annis cum laude perfunctus esset. Fuit ille vir ab omnibus cum animæ tum corporis dotibus instructissimus; si corpus ejus respicias, fuit cumprimis spectabilis; si animum, clarus excelsus et in omni virtutum genere admirandus. Incidit quidem illius regimen in tempore ærumnosa et omnium difficultatum plenissima, ut non mireris (cum inopia virtutem obscuret) quædam accidisse (quæ paucissima fuerunt) ab omnibus non adeo probata. Præclare certe cum eo actum videtur, cum is sit rerum nostrarum et collegii status, ut illi non erepta a deo vita sed donata mors esse videatur, nam si qua fortuna eum a morte vindicasset eadem illum miseriarum nostrarum spectatorem esse coegisset.

Hoc eodem die sub noctem comitatus Academiæ Rectore et professoribus aliis omnis ætatis ac dignitatis viris in sepulchrum infertur; Si statum spectes, honeste; si apparatum, magnifice; conditus autem est in sacello D. Michaelis in æde S. Jacobi e regione Collegii nostri.

Die ultimo Maii [31]. D. Harrisonus S. T. Doctor et Superior collegii Rhemos versus profectus est, nuncium hujus rei canonicis Rhemensibus allaturus, qui funus D. præsidi honorificum faciendum mæsti curarunt.

[21] Junius

die 13 Junii D. Harrisonus Rhemis reversus est.

decimoseptimo die nosipsi ut patri nostro parentantes, ut collegii præsidi justa per solventes, lamentationem funeris cum mortui laudatione conjunximus et honoratum atque acerbum funus par scilicet vitæ mortique illius rite celebravimus.

21 die ex Anglia advenerunt Joannes Hughes Salopiensis et Richardus Bretton Eboracensis frater D. Doctoris Bretton prælectoris moralis Theologiæ in Collegio nostro.

die 26 D. Bretton Audomaropolim profectus est cum fratre suo illum ibidem relicturus ad ea studia quæ ad humanitates pertinent capessenda.

Eodem die ob adversam valetudinem et cum illis Angliam versus profectus est Hugo Helmes, Lancastrensis, logicæ auditor.

Julius

Die 3º Antverpiâ huc advenit D. Tempestius J. U. Licentiatus patruus D. Roberti Tempestii S. T. Doctoris et casuum conscientiæ prælectoris in Collegio nostro.

die 23º allatus est nobis de novo præside designato gratissimus nuncius. Hic fertur esse D. Thomas Worthingtonus, S.T.D.

25 die ex Anglia reversi sunt Nicolaus Needamus et Mattheus Bartlemew quorum hic Martio ille Februario superiori Angliam petierat. Cum illis huc advenerunt Joannes Brigges, Essexiensis, Joannes Sugar alias Thomas Cocks,* Lichfeldensis, et Joannes Beyleus Eboracensis.

Julii 30 ad urbem advenit eximius vir D. Thomas Worthingtonus quem superius proxime, præsidem designatum retulimus. Attulit secum litteras Illustrissimi protectoris, de superioribus et totius collegii regimine scriptas quarum particulam hic descripsimus.

"His scriptis et perlectis etiam iis quæ tam a vobis quam ab aliis diversis nationis vestræ hominibus istinc perscripta de hoc negotio fuerant, auditis etiam Anglorum hic præsentium judiciis, decrevimus petitionibus vestris per oram satisfacere et viros illo

præses duos quos litteræ vestræ nominant (doctores nimirum

vicepræses Worthingtonum et Kellisonum) cæteris præferre ita ut unus præses alter vicepræses sit ad triennii spatium eosdem quoque assisstentes qui antea erant confirmavimus. Reliqua officia, Decani, Bursarii seu procu[22]ratoris, Æconomi, confessarii domus, lectorum repetitorum, præfectorum et si qua alia ad regimen istud necessaria videbuntur præsidis judicio auditis consultoribus, relinquimus distribuenda. Quibus tamen in rebus aliisque omnibus hac prima vice et quamdui duraverit visitatio ipsorum quoque Visitatorum a nobis assignatorum judicia intervenire principemque locum habere æquum est. Ii autem a nobis constituti sunt D.

* Ven. Martyr, 1604.

Richardus Hallus S. T. D. et D. Joannes Wrightus ejusdem sacræ scientiæ licentiatus et ecclesiæ Curtracensis decanus quibus etiam adjunximus D. Th. Worthingtonum Collegii vestri præsidem. Datis* Ro[m]ae 1 Julii 1599."

Ultimo hujus mensis venit Guilielmus Huyt alias Cornwallys, Suffolcensis, Cantabrigii dudum in Collegio S. Trinitatis studiosus.

Augustus

die 2° Ex Hispaniis huc appulsus est sacerdos quidam nomine Price quem itineris labor et Hispanicum cælum ita graviter afflixerant ut melioris spei de illius salute paululum supersit.

Eodem die advenit D. Henricus Pett, Romani Collegii Sacerdos qui ad nos anno superiori missus in Lotheringia hyemaverat, imo pene estivaverat rogatu D. D'Ortoni detentus.

die 7 Ex Anglia ad nos venit Thomas Kensingtonus Lancastrensis alias Adamus Laithwayte.

Augusti decimo die qui D. Laurentio sacer est ad urbem venit D. Hall quem visitatorem superius constitutum retulimus : postridie visitatorum alter D. Wright appulsus est.

12 die hora octava peracto sacro (cui omnes interfuerunt) convenerunt in aulam collegii visitatores cum senioribus et theologis, Ibi primum D. Th. Worthingtonus S.T.D. solemni more omnium consensione præses declaratur alia sub inde dicta et lecta sunt ad collegii regimen spectantia.

præses declaratus

Eodem die et sequentibus duobus sciscitati sunt a senioribus et aliis quibusdam de statu collegii tum quoad Æconomiam tum quoad alumnorum disciplinam et de omnibus certiores facti discesserunt D. Wright die 16, D. Hall die 18.

Die 18 cum doctore Hall ad Divi Audomari profecti sunt D.D. Webbe et Westonus ad peregrinum ærem levandi animi causa hauriendum.

Die 19 D. Redmannus cum Thoma Butlero Rhemos versus profectus est ut inde huc transferat libros omnemque cæteram suppellectilem quæ illic relicta fuit.

Eodem die Antverpiam versus commeavit Doctor Tempestius et cum illo Thomas Thursbeus positivæ Theologiæ studiosus.

[23] die 21 Atrebatum profecti sunt salutatum episcopum et ad alia quædam negotia obeunda R.R. D.D. præses et vicepræses: postridie vero sunt reversi.

26 die viam ingressus est R.D. præses aditurus Antverpiam et cum eo D. Baytman Bruxellas visum abiit.

Eodem die reversus est Robertus Gray qui in Carthusianorum album adscribendus discessit; sed conatu irrito in reditu autem infirmorum cura illi commissa est donec aliud de eo statuatur.

Sub idem tempus D. Georgius Ascheus Diaconus ex Anglia rediit.

September

5° die Rhemis rediit D. Redmannus cum suppellectili collegii.

* This is a somewhat doubtful reading of a contraction, which, however, cannot affect the meaning of the document.

die 9 D. Gaspar Lowberius hinc Parrhisios concessit, inde Angliam aditurus cum facultates Roma acceperit.

die 12 Romam missi viam ingressi sunt Michael Freemannus, Robertus Wilsonus Eboracensis et Thomas Ashtonus alias Fisherus, Northamptoniensis hic Rhetoricæ, illi logicæ lectionis auditores. Item, Thomas Webbus, alias [*blank*].

die 14 advenerunt decem Angli quorum quattuor equites postridie Romam versus promoverunt. Perendie, duo Bruxellas pedites sunt profecti reliqui nobiscum remanserunt ut in nostrorum numerum adscribantur. Eorum nomina, Joannes Gregorye alias Gravener et Franciscus, fratres Salopienses, Joannes Vaghan alias Willyams Denbighensis, Guilielmus Trevors alias Jhones item Denbighensis.

24 Ex Anglia alii duo ad collegium accesserunt unum ad logicæ auditores aggregatus est alter gramatica studet. Prioris nomen Jo. Knott alias Matthias Wilsonus alterius Jo. Todde.

25 die D. Henricus Pett Sacerdos in Angliam profecturus viæ se dedit una cum illo Joannes Berbock collegii famulus discessit quibus comitem se adjunxit Caletum usque Robertus Pett et Henrici frater et S. Theologiæ studiosus.

Sub idem tempus venit ad Collegium Joannes Clark alias Colins, Devoniensis,* Theologiæ Studiosus.

[24] 28 die ad sacros ordines et minores promoti sunt infrascripti:

Ad minores quidem et Subdiaconatum

Antonius Cottrell alias Tuchiner.
Thomas Clarkson, Eboracensis.
Nicolaus Needam alias Sturmer, Nottinghamensis.
Thomas Thursbæus, Eboracensis.
Thomas Curtesius Wintoniensis.

Ad Diaconatum vero

Symon Edgertonus alias Pottingerus.

Ad Sacerdotium

D. Thomas Evans, quem ex Hispaniis huc advenisse superius retulimus.

October

18 Bruxellis reversus est R.D. Præses.

November

4 die D. præses Insulas profectus est, Bruxellas inde petiturus.

Eodem die tres viri ex Hispaniis missi huc advenerunt, scilicet:—Guilielmus Sutheronus✠ qui anno superiori eo profectus et Theologiæ quam positivam vocant operam navans propterea quod illa lectio inibi intermitteretur huc quasi postliminio reversus est, item Nicolaus Fitz-James Somersettensis et diocesi Bathensi et Joannes Knight alias King, Buckinghamensis ex diocesi Lincolnensi, hi omnes Theologis positivis aggregati sunt.

8 Nov. Quam vere a veteribus dictum est generationem unius esse corruptionem alterius, proxime superius ex Hispaniis tres appulsos retulimus hodie totidem ἀναπαριάζωντες discesserunt, hi fuerunt Joannes Toddæus optimæ indolis sed in consiliis mutabilis, Thomas

* Written as a correction over "Somersettensis." ✠ Ven. Martyr, 1618.

Shrubbeus alias Bush ad alia potius omnia quam ad litteras natus Gaspar Sutton alias Swyfte abstruso vir ingenio et alter pene proteus. Deum quæso ut piis bonorum votis eorum vita respondeat.

Die 17 D.D. Hugo Whitolfus et Gualterus Hassalls docti et pii uterque sacerdotes copia et facultatibus donati in Angliam contendunt parati ad omnia pericula subeunda dum gregi Dominico ex usu sient. Nequeo sane non amare imo non admirari sacerdotum nostratium pium zelum qui etsi hæreticos inimico animo homines ab extremis injuriis non temperatos præclare meminerint hactenus nihilominus pio hoc et forti conatu nunquam destiterunt.

[25] 21 Nov. Moritur D. Briantius Stapeltonus Eboracensis, sacerdotio vitæ sanctitate, doctrina et majoribus clarus post lentum et diuturnum morbum quo paulatim intabuerat, hodie demum sacris omnibus quæ ad animum expiandum ab ecclesia adhibentur rite peractis ita e corpore excessit ut illius exitus non tam emigratio e vita quam in vitam immigratio videretur nuncupanda.

22 Considera mecum hic rerum humanarum constantem vicissitudinem. Postridie funus effertur frequentes de more prosequimur justa peracturi et ecce supremus qui mortuo habetur honos vix dum persolvitur cum alius advenerit in demortui quasi stationem succenturiatus. Hic Edouardus Potterus vocatur qui post peragratas Hispanias Galliam Hiberniam et Scotiam ac demum post vincula et carceres ob fidei orthodoxæ professionem in Anglia tolleratos hic philosophiæ studiis operam navat.

December

6° die Joannes Toddæus Syntaxeos auditor qui mense Septembri huc advenerat, lethargo oppressus obiit sacræ confessionis et unctionis extremæ apparatu instructus, licet sacra synaxi sensuum et judicii usu privatus muniri non potuit, ea enim est hujus morbi natura et vis ut hominem multo prius rerum humanarum et hujus lucis usuram quam hac vita privet.

Die 10 Robertus Graius institutum vitæ nostræ (ut videtur) pertæsus scholis et collegio nuncium remittet.

13 die R.D. præses Bruxellis ad nos reversus est.

19 ad sacros ordines promoti sunt isti

Ad præsbiteratum, D. Symon Pottingerus.
Ad diaconatum, Antonius Tuchiner.
Thomas Clarkson.
Nicolaus Sturmer.
Thomas Thursbeus.
Thomas Curtesius.

[26] Illustrissimus protector noster cum superioribus mensibus ex litteris quas ad eum dederant visitatores certior esset factus de rerum nostrarum statu quis jam esset quisne videretur futurus; post accuratam considerationem, statuit mature occurrendum iis omnibus quæ ad collegii statum evertendum funditus, spectare viderentur ne seminario isti quod tot annos sartum tectum servatum ingemiscunt hæretici ruina jam impendeat. Hæc cum nequeant cumulatius quam ex illius litteris intelligi non abs re visum est illas hic attexere.

[*Hand changes*]

Rdo in Christo uti frater, Literas vestras Duaci ad 16 kal. Septemb. scriptas et tam vestra quam duorum visitatorum a nobis institutorum D.D. Halli et Wrighti manu subscriptas accepi, relationem etiam eorum, quæ scripto separato de rebus a vobis in visitationem collegii vestri Duaceni observatis transmisistis perlegi. Quæ et consolationem sane mihi attulerunt et dolorem, consolationem quod tantam iuventutem Catholicam eo confluxisse, et pietati studiisque operam dare significastis. Dolorem vero non mediocrem quod facultates collegii nullo modo sufficiant numero illi alendo ; et multo minus æri alieno quod contractum est, dissolvendo : quod omnino tamen curandum est ut dissolvatur, ne deteriora inde incommoda quotidie sequantur. Quorum non pauca jam secuta esse ad totius communitatis detrimentum, his litteris vestris scribitis : versuræ nimirum atque usuræ intoleranda damna, victus atque vestitus inopiam, disciplinæ defectum, aliaque quæ (nisi eis mature occurratur) Collegii istius interitum atque dissolutionem haud obscure minantur. Cum varia autem apud me media faciendæ huic malo medicinæ cogitare cepissem, nullum aliud (rebus sic stantibus) reperire potui, quam ut diminuatur numerus eorum qui collegii sumptibus sustentantur. Ad quod licet perinvitus sane accedo, plane tamen necessarium esse video ut aliquorum membrorum incommodo totius corporis saluti consulatur. Primum igitur Dominationi vestræ ordinamus, ut totus numerus Collegialium, hoc est eorum qui collegii sumptibus alendi sunt (sive famuli illi sunt, sive sacerdotes ac scholares) ad numerum sexagesimum reducatur. Neque ut ullus in posterum (quoad debita dissolvantur) supra illum numerum in collegii alumnum recipiatur, nisi ex speciali licentia nostra prius habita. Quam tamen difficillime daturi sumus nisi dominationi vestræ et visitatoribus aliter visum fuerit et particulares eadem de re rationes adductæ atque allegatæ fuerint. Interim vero si aliqui advenerunt, qui suis se sumptibus sustentare valebunt, promittantque disciplinam scholasticam se esse secuturos, admitti poterunt in Convictores non autem in alumnos, quo usque dissolutis collegii debitis aliud statuetur. Ad quam rem si ista numeri diminutio non erit sufficiens ad aliam deinde veniendum erit. Omnino enim ea mens suæ Sanctitatis atque nostra ut non plures admittentur ad Collegii expensas quam commode et honeste ali possint quos optemus certe esse quam plurimos. Sed cum facultates non suppetant, omnino iudicatum est causæ Anglicanæ magis expedire [27] pauciores et selectiores cum honestate decoroque ac debita Collegii forma observata istuc institu[t]i quam promiscuam multitudinem ad inopiæ participationem admitti. De modo autem quo diminui possit numerus presens videbit Dominatio vestra una cum assistentibus, ut omni cum suavitate atque humanitate fiat : modo infra tres menses aut ad summum quatuor, omnes ad numerum predictum sexagesimum reducantur inclusis etiam famulis. Quia vero ii qui inferioribus classibus student, minus collegio necessarii, utilesque ad finem suum esse censentur, iis precipue dimittendis

vel alibi accomodandis Dominatio vestra intendere debebit. Nisi qui suis se forsan expensis alere poterunt vel alia quæpiam ratio particularis precipui momenti aliquibus eorum ratiocinata fuerit. In posterum vero non admittantur nisi qui ad rhetoricam saltem sint apti et proximo artium cursui inchoando futuri idonii, vel ut studeant theologiæ morali quam vocant positivam. In reliquis etiam classibus considerandum erit qua ratione levari possit collegii inopia nimirum vel aliquos alio dimittendo vel in Angliam emittendo. Illud tamen caveri summopere debebit ne hac occasione indigni aliqui ad sacros ordines præpropere promoveantur vel sacerdotes inidonii ad Anglicanam missionem destinentur. Hinc enim majora longe damna atque incommoda sequerentur, quam ex Collegii levamine vitantur.

Præcipue vero cupit Sa Stas et nos etiam idipsum ordinavimus, jam hocque loco repetimus, ut non nisi probatis viris facultates a nobis concessæ communicentur pro missione Anglicana. Qui iuramento promittant quiete ac pacifice se gerere velle et R̃do Dno. Archipresbytero a Sa Ste constituto debite ac reverenter obedire. Et qui hoc promittere noluerint alibi sibi prospiciant necesse est, neque in Angliam sunt mittendi. Æquissimum etiam est quod suis literis visitatores significarunt ut omnes qui collegii sumptibus isthic ad studia aluntur juramentum suscipiant se paratos esse ad vitam ecclesiasticam agendam, sacrosque ordines suo tempore quandocumque superior id adjudicaverit suscipiendos, aliaque quæ in forma juramenti continentur quod aliorum seminariorum alumni suscipiunt. Faciat igitur Dominatio vestra ut quam primum studiosis omnibus istic degentibus idem juramentum proponatur pro collegii fine et Sae Stis intentione conservanda. Quod si qui essent qui illud suscipere non statuerunt, neque Sae Stis propositum* hac in re adimplere, ii amoveri debebunt.

Iniquum enim esset in istiusmodi collegii sumptibus contra Stae Stis intentionem istinc sustententur. Cætera fere omnia quæ vestris ac visitatorum literis tanguntur in Constitutiones quasdam referenda censuimus quas una cum his misimus ut executioni paulatim prout fieri potest mandentur. Si quid vero sit quod in praxi majorem difficultatem aliquam aut incommodum habere videatur, id suspendi poterit quoad vel visitatorum judicium ea de re exquiratur vel ad nos rescribatur responsumque dederimus. Post aliquot vero mensium de rei progressu experientiam cum quid addendum demendum vel mutandum videatur a Dominatione vestræ ac visitatoribus significatum erit. Apostolicæ confirmationis robur rebus recte constitutis adhibendum curabimus. Duo tamen vel tria hoc loco ad literas vestras respondenda restant. Primum videri mihi omnino necessarium ut ordinarie nulli isthic in posterum admittentur nisi qui ex Anglia per Rdum Domum [28] Archipresbyterum aut superiorem Patrum Societatis Jesu commendentur. Sic vero et pauciores et selectiores ad vos mittentur et cæteris sacerdotibus patribusque Societatis cum aliquos habuerint

* *At first written* propositionem.

ex diversis Angliæ provinciis mittendos facile erit superiores ea de re consulere antequam eos emittant. Itaque quantocyus hoc a vobis diversis viis in Angliam scribendum erit ut hujus decreti admoniti, nullos emittant nisi ex dictorum Superiorum præscripto. Qui cum non nisi duo sint facilius vobiscum literarum usum et commercia habere rationesque collegii vestri intelligere poterunt quam si promiscue vobis cum omnibus et singulis esset agendum. Alterum est, placere mihi, quod visitatorum literis propositum est, de amplificanda ea domo quam modo habetis per sacelli ædificationem et cubiculorum ei adjunctorum augmentum. Illud vero pernecessarium esse video tum ad cohabitationem tum etiam ad disciplinam domesticam melius instituendam. Itaque Dominatio vestra aliique in eam curam quam primum incumbant, ut eleemosynæ vel alia quæcumque subsidia quibuscumque modis fieri potest ad eam rem comparentur. Nos etiam hic prestabimus, quod in nobis erit, saltem ut quatuor mensium pensio quæ a bello Ferrariensi retenta fuit et non soluta ad hunc ipsum finem obtineatur quam primum fieri potest. Vos isthic etiam vestras partes adjungatis, ut aliunde quoque aliqua ex diligentia vestra accedant.

Tertium et postremum est, de confessario ordinario totius collegii. Quem valde probo ut sit aliquis vir doctus et gravis nationis Anglicanæ ex Societate Jesu si obtineri poterit (de quo jam tractatum est cum Rev^mo^ P. Generali ejusdem ordinis) ut aliquis ejusmodi in isto collegio Societatis Duaceno resideat : qui huic se operi, hoc est Seminarii vestri utilitati totum impendat, tam confessionibus audiendis, quam reconciliandis etiam iis, qui recentes ex Anglia vel aliunde accedunt, exhortationibus etiam quandoque faciendis, exercitiis spiritualibus tradendis, præscribendis quoque meditationibus pro quotidiana juventutis oratione, aliisque hujusmodi adjumentis præstandis quæ et collegio et præsidi omnique juventuti summæ erunt utilitatis. Interim, quia cohabitare in Seminario non poterit sed apud suos et certis temporibus eo accedere ; statuere possit Dominatio vestra alium domi confessarium, quo sacerdotes ac seniores collegiales uti poterunt.* Atque hæc sunt quæ in presentia occurrunt. Quæ Dominatio vestra postque domesticis omnibus perlegerit, visitatoribus etiam communicet. Quorum authoritatem durare etiam volumus ad graviorum rerum consultationem (si quando opus fuerit) pro collegii utilitate. Et in fine cujusque anni, vel unus vel uterque eo veniant : ut videant quemadmodum Ordinationes hæ nostræ aliaque statuta juxta S^mi^ D. N. mentem atque intentionem observentur. Unde et has literas, ordinationesque (quæ una mittentur) aliaque quæ prius prescripta fuere aut hac ipsa de re in posterum scribentur, libro inserantur ad posteritatis memoriam. Reliqua in constitutiones contecta sunt. Omnibus vestra Dominatio ex animo me commendet. Romæ ex ædibus nostris, Idibus Sept. anno domi 1599.

* This was not attended to, the Jesuit confessor lived in the house.—*Pencil note in the margin in Canon Tierney's writing.*

Forma Juramenti Suscipiendi ab iis qui dehinc in alumnorum numerum adscribentur.*

[29] Ego N.N. Collegii Anglorum Duaceni alumnus considerans divina erga me beneficia, et illud inprimis quo me patria ex hæresi laborante eduxit, et ecclesiæ suæ Catholicæ membrum effecit, cupiensque tantæ Dei misericordiæ non penitus ingratum me præbere, statuo totum me divino ejus famulatui in quantum possum pro fine hujus Collegii exequendo offerre. Ideo dico juroque omnipotenti Deo me paratum habere animum quantum S^{ma} ejus gratia me adjuverit suo tempore sacros ordines suscipiendi et in Angliam ad proximorum animas lucrandas revertendi quandocumque Superiori hujus Collegii pro ejus instituti ratione illud mihi præcipere visum fuerit in domino.

Penultimo decembris 1599 R. D. Præses, adhibitis in consilium assistentibus, redegit in certum numerum ad Superiorum litterarum [de trium quatuorve mensium termino] præscriptum, omnes qui Collegii Sumptibus alendi et illius alumni censendi sunt quorum omnium nomina hic describuntur [notatis etiam comitatibus dyocesibus ex quibus singuli oriundi sunt] †

D. Thomas Worthingtonus, S.T.D. et Collegii Præses.
D. Doctor Mattheus Kellisonus Collegii Vicepræses.
D. Doctor Laurentius Webbe assistens.
D. Doctor Guilielmus Harrison assistens.
D. Doctor Edouardus Westonus, }
D. Doctor Mattheus Brettonus, } Prælectores.
D. Joannes Redmannus, }
D. Joannes Jacksonus, Catechista.
D. Markus Penkevellus, }
D. Thomas Evans, } Sacerdotes.
D. Symon Pottingerus, }
Antonius Tuchiner, }
Thomas Clarksonus, }
Thomas Thursbeus, } Diaconi.
Guilielmus Needamus, § }
Thomas Curtesius, }

[30] Richardus Mortonus.¶
Jacobus Mauritius.
Franciscus Fittonus.
Guilielmus Flaxenius.
Franciscus Pageus.||
Rogerus Ridlæus.
Edoardus Reynus.
Fulcus Nevellus.
Joannes Motleburye.
Joannes Colins.
Joannes Hughes.
Joannes Sugarus.||
Thomas Keelingus.
Guilielmus Sutheronus.||
Nicolaus Fitz-James.
Joannes Knight.

* The same as the Roman Oath.—*Pencil note in the margin by Canon Tierney.*

† The words "de trium . . . . . . termino, notatis . . . . . . oriundi sunt," and the Christian names of the Professors, are inserted by another hand.

§ *Vere* Nicholas.

¶ Those in double columns were the theological students not in major orders.

|| Subsequently martyred.

Robertus Pettus.
Robertus Buck.
Thomas Butlerus.
Joannes Wyllyams.
Cuthbertus Smarthwate.
Guilielmus Powell.
Carolus Newportus.
Nathanæel Pottingerus, Christopherus Reynerus, } Phylosophi.
Joannes Starkey, Mathias Wylsonus, } logici.
Georgius Fisherus alias Musket,* Guilielmus Battus, Guielielmus Jones, } Rhetores.

Prædicti omnes sacerdotibus demptis ad formam juramenti superius relati professi sunt.

Probandorum autem nomenclatura proxime sequitur eorum viz. qui postea nisi aliud obstat cooptandi sunt in alumnorum numerum.

Franciscus Low.
Clemens Reynerus.
Edoardus Fitterus.
Joannes Butlerus.
Humphredus Meridallus.
Guilielmus Redmannus.
Joannes Haworth.
Andreas Huddlestonus.
Richardus Hudlestonus.

poeseos auditores.

[*Third hand*]

Aluntur etiam pro tempore in Collegio alii (variarum classium) triginta. Quorum habenda est ratio, donec vel sibi alias providere poterunt : vel bonis literis ac moribus proficientes in alumnorum numerum ascribi merebuntur. Sunt porro in Collegio famuli decem nimirum oeconomus, promus, subpromus, coquus, subcoquus, pistor, pincerna, duo sartores et famulus D. Præsidis.

[31] [*Fourth hand*] 1600

Anno millesimo sexcentesimo.

Sub initio hujus anni accepit Dominus Præses Roma per literas P. Roberti Parsoni illustrissimum Cardinalem (p : m :) Caetanum protectorem nostrum hujus vitæ diem clausisse extremum, et in illius loco donatum nobis esse a sanctissimo domino nostro Clemente octavo alium protectorem, Illūm Odoardum Cardinalem farnesium regio Anglorum stemmate oriundum, omnibus Anglis Catholicis gratissimum nostrique imprimis amantissimum, et apud dominum Papam magnæ autoritatis prelatum.

Eisdem quoque literis significavit p. Parsonius promptissimum novi protectoris animum ad omnia munera obeunda (optimaque officia prestanda) quibus communis nostra patriæ juvandæ causa quovis modo promoveatur. Adeoque imprimis ex mandato ejusdem Illus^mi^ protectoris nobis denunciavit ipsum precepisse, ut omnes doctores et prælectores hujus collegii sigillatim suis quisque literis ad eum ingenue et libere scribat (sicut antea mandaverat illus^mus^ Cardinalis Caetanus) quid cuique videatur in Ordinationibus nuper

* Subsequently President of the College, 1641–1645.

ad nos missis mutandum esse, quidve illis addendum vel delendum, (antequam a sua sanctitate illas procuraret confirmandas) ac legum rigore stabiliendas et corroborandas. Cum gratia defuncti protectoris lugubrem mortem condolendi, tum novi protectoris laetissimam electionem gratulandi, tum etiam de negotiis collegii cum novo protectore tractandi persimilis simul occurreret necessitas, Dominus præses statim priores partes absolvit, quoad condolendi gratulandique officia. Post paucos vero dies secundas gratulatorias easdemque de collegii statu et præsertim de ordinationibus confirmandis ad illus^{m} protectorem Farnesium dedit literas. Quas eodem tempore comitabantur D.D. Halli et Wrighti visitatorum et aliorum confratrum de iisdem argumentis ad eundem illus^{m} protectorem literæ, nimis quidem prolixæ ut hic omnes inserantur, illarum tamen exempla servantur apud singulos.

[Januarius]

Januarii decimo recessit a nobis Edouardus Potterus, qui aliquot ante septimanas huc advenerat, nobiscum commorandi et studendi, gratia, per dominum Henricum Cunstableum nobilem Anglum nobis commendatus. Causam vero recedendi intimavit esse quod putaret se Parisiis, vel in alia aliqua Galliarum Academia, magis in literis proficere posse, quam hic.

Ad finem Januarii rediit huc Stephanus Parettus qui cum aliis ad seminarium Anglorum Vallesoletanum mense Octobri an. 1598 missus fuerat. Hic readmitti vehementer rogans, voto frustatus, eo quod nullas afferret literas commendatitias, nedum bene audiret ubi nuper habitaverat, recessit hinc 8 die Februarii in patriam iturus.

[Februarius]

Decimo Februarii ingressi sunt hunc Duacenam urbem serenissimi Albertus et Isabella, Archiduces Austriæ, Duces Burgundiæ, Brabantiæ etc. maximoque cum apparatu et universitatis totiusque cleri optimatum et populi ingenti cum gaudio et lætitia excepti sunt.

Die vero duodecimo post solennes aliquos actus et orationes in publica Theologorum Schola habitas, placuit serenissimis principibus nostros quoque audire in Aula sua. Ubi vir doctus et gravis perbrevem et concinnam habuit orationem in laudem familiæ Austriacæ, et nominatim istorum principum et duo adolescentes per modum dialogi simili brevitate initium progressum et presentem statum hujus collegii eleganti versu declararunt.

D. Kellisonus, Musket et Bentley [*In margin, by later hand*]

Die vicesimo septimo Februarii promoti sunt Attrebati a Rev^{mo} Domino D. Matheo Moularsio Episcopo Attrebatensi ad sacrum presbyteratum quinque isti diaconi.

D. Antonius Tuchinerus, Sarisburiensis,
D. Nicolaus Nidamus, Eboracensis,
D. Thomas Clarksonus, Eboracensis,
D. Thomas Thursbeus, Eboracensis,
D. Thomas Curtesius, Wintoniensis,
} Ord :

Ejusdem mensis, die vigesimo quarto ibidem initiati fuerunt prima tonsura—

Rogerus Ridleus, Oxoniensis.
Franciscus Fittonus, Cestriensis.
Jacobus Mauritius, Landavensis.
Franciscus Pageus, Londiniensis.
Fulco Nevellus, Lichfildiensis.
Edouardus Raynus, Dunelmensis.
Robertus Burkus, Eliensis.

Die vero vigesimo-sexto predicti septem, una cum aliis tribus initiati fuerunt quatuor minoribus Ordinibus, quorum nomina versa pagina sequentur.

[32] Richardus Mortonus, Eboracensis.
Guilielmus Flaxenus, Oxoniensis.
Thomas Butlerus, Lichfildiensis.

Postridie i.[e.] 27° Februarii, 10 prænominati acolyti ibidem ad sacrum subdiaconatum promoti fuerunt

Vigesimo nono Februarii, D. Thomas Evans presbiter Menevensis in messem Anglicanam profecturus juramentum prestitit in verbo sacerdotis coram D. Preside, et tribus assistensibus se reverenter et debite obediturum reverendissimo Domino D. Georgio Blackwello, Archipresbitero Angliæ et protonotario Apostolico, se quoque pacifice gesturum et nihil sponte moliturum, quod ad seditiones vel factiones pertineat, cui deinceps D. Præses facultates contulit ad hoc munus obeundum necessarias, quæ nimirum ordinarie sacerdotibus in Angliam hinc missis conceduntur. Ita die prima Martii iter aggreditur Caletum versus.

Mensis Martii

Die Martii decimo venerunt ad nos, tres ex Anglia Romam profecturi devotionis causa Joannes Dinglet, alias ffaulconer, [*blank*] Bennet, [*blank*] qui apud nos triduo excepti in mensa postea in itinere suo provexerunt.

Venit cum iisdem quartus nomine Thomas Thwingus Eboracensis a Reverendissimo Domino Archipresbitero nobis commendatus ut tanquam convictor, qui propriis vivat expensis apud nos studiis incumbat. Et hac conditione admissus est. Iste cum annum agat, (ut putat) 27um ad altiora tamen studia quam syntaxeos non iudicatur aptus, in qua classe diligenter et magna cum humilitate operam navat.

Hoc fere tempore venit ad nos Rogerus Royleus Catholicam fidem discendi gratia et ut Catholicæ Ecclesiæ reconciliaretur, hoc dum fieret industria P. Nicolai Smithei Societatis Jesu predictus Royleus exceptus est in mensa ut hospes.

Die decimo sexto Martii profectus est hinc ffranciscus sarjante famulus Domini Præsidis in Angliam iturus, valetudinis recuperandæ gratia.

Die 18 promoti sunt Atrebati 10 supra nominati subdiaconi ad diaconatum, et 1^{a} die Aprilis, id est in vigilia Paschatis iidem promoti fuerunt ad presbiteratum. Quorum nomina sunt.

D. Rogerus Ridleius, Oxoniensis.
D. ffranciscus ffittonus, Cestriensis.
D. Jacobus Mauritius, Landavensis.
D. ffranciscus Pageus, Londonensis.
D. Richardus Mortonus, Eboracensis.
D. Guilielmus fflaxenus, Oxoniensis.
D. ffulco Nevellus, Lychfildiensis.
D. Edwardus Raynus, Dunelmensis.
D. Thomas Butlerus, Lychfildiensis.
D. Robertus Burkus, Eliensis.

21° Martii venit ad nos Matheus Sparke cognatus Doctoris Brittoni qui ecclesiæ Catholicæ interim reconciliatus in fine ejusdem mensis reversus est in patriam.

Interea 29 Martii in feria 4ª hebdomadæ sanctæ venit ad nos adolescens quidam nomine [*blank*] ex comitatu Cantiæ oriundus, et professione Coriarius, magno motus desiderio, et bono zelo, reconciliandi ecclesiæ Catholicæ quod divina misericordia prestitit; et post solennes dies paschatis reversus est Ypras ad herum suum; patribus tamen societatis ibidem agentibus commendatur a confessario suo P. Nicolao Smytheo, ut fusius ab iis in Catholica religione instrueretur et adjuvaretur.

Die autem sequenti i.e. in cæna Domini venerunt ad nos alii duo Laici quorum unus vir gravis et pius dictus Joannes Thornellus frater doctoris Edmundi Thornelli, natu maximus, Romam devotionis gratia peregrinaturus. Alter Juvenis nomine Joannes Molins (prioris cognatus) qui hic commorandi quærit locum et petivit alicui famulatum præstando, victum et vestitum acquirere, et liberius quam in Anglia deo servire. Senex ille feria 3 Paschatis in itinere perrexit. Alter ad tempus in famulatum Domini Præsidis (absente alio ejus famulo) suscipitur.

Mensis Aprilis.

Aprilis 6° discessit Rogerus Royleus Romam (ut aiebat) peregrinaturus; poterat iste (quia ingenio et doctrina videbatur satis ad nostrum institutum idoneus) ad longiorum mansisse probationem, sed voluit omnino, et sine mora Romam proficisci, quamvis mendicando. Et ita susceptis sacramentis et piis instructionibus, literis etiam testimonialibus recessit in pace.

Die 7° Dominus Joannes Jacksonus, presbiter, Eboracensis, prestito pro more juramento obedientiæ reverendissimo Archipresbitero debitæ et pacificæ suæ conversationis in Anglia, et acceptis a Domino Præside facultatibus consuetis, Angliam versus iter suscepit.

[33] Eodem die venit ad nos Dominus Gualterus Sadlerus ex Anglicana messe rediens respirandi causa; ita ad tempus in collegium admittitur suis se sumptibus sustentaturus.

Aprilis 15° D. Antonius Tuchinerus, Sarisburiensis, juramento de more prestito, et acceptis facultatibus alacri animo ad Anglicanam messem profectus, est; et cum illo discessit Matheus Bartholomæus adoloscens ad alia potius, quam ad studia aptus.

Die 19° profecti sunt ad eandem messem Anglicanam D. Franciscus Fittonus, Cestriensis, D. Thomas Clarksonus, Eboracensis, cæteris paratis ad hoc opus requisitis.

Cum illis discessit Mr Rogerus Andertonus justis de causis in Angliam reversurus, quæ superioribus suis innotuerunt.

Item eodem die recessit hinc Mr Georgius Askuus Londinensis, diaconus.

Hic cum aliis ex Collegio Anglorum de urbe missus est, ad hoc Collegium A.D. 1597. Anno autem jam proxime elapso 99°, mense Martio cum ad diaconatum esset promotus, nullis potuit bonis admonitionibus nec salutaribus persuasionibus retineri, quo minus in Angliam iret. Ibi statim captus ab Hæreticis et in carcerem missus, ad instantiam patris sui (civis Londinensis) cito dimissus est a quodam Justiciario, qui vocatur Wade. Tum Eboracum se conferens ad patruum et alios cognatos iterum apprehensus coram iudice sistitur, et post mensem ad dictum Wade remittitur. Ab eoque iterum dimittitur accepta ejus promissione, et patris cautione (ut ipse verbo et scripto testatus est) quod trans mare deinceps non remearet nihilominus post unum aut alterum mensem (cum suspectis vel etiam seditiosis interea versatus) in Gallias rediit circa initium Julii variaque peragrans loca tandem statuit (evacuata bursa) in Angliam reverti. Sed propter rumorem tumultuum ibidem grassantium, quem Caleti audivit, ad nos divertens Duacum pervenit 27° Augusti, et a quo etiam tempore varie affectus fuit (uti suis et factis et manuscriptis constat) in passionibus solum (quæ illi multum dominantur) constans, in cæteris nimis instabilis. Cum tandem desperet se sacro presbiteratu brevi initiari posse in patriam perrexit, si forte meliori sua conversatione et bonorum testimonio aliquando judicetur ad sacerdotium promovendus, Deus ipsum voti sui compotem in tanto munere non indignum, reddat.

Eodem 19° Aprilis accesserunt ad nos 4^or^ magnæ spei juvenes, ex Anglia venientes, et Romam profecturi, qui quousque æstatis calores transierint nobiscum suis tamen expensis vivunt. Hi sunt—

Thomas Lemmyshe, Somersetensis, Annorum circiter 23.
Carolus Walgravus, Warwicensis, An. 21.
Joannes Smytheus, Lecestriensis, An. 19.
Thomas Beveregius, Darbiensis, An. 17.

Qui omnes scholam Rhetorices apud patres pro tempore frequentant.

Die 22° Dominus Jacobus Mauritius, Landavensis profectus est Atrebatum inde in Angliam ; ad messem ibi animarum lucrandarum iturus; in quem finem prestitit juramentum, et facultates recepit, more consueto.

Hoc etiam Sancto Paschali tempore multa facta seu renovata sunt in hoc collegio, ad illud in meliorem disciplinam reducendum. Inter cætera omnibus omnino inhibitum est alumnis et convictoribus, ne in cubiculis quovis pretextu commedant aut bibant ; multoque minus in aliis quibuscumque locis intra urbem nisi in refectorio nostro communi vel in aula præsidis, vel quantum ad infirmos in

infirmario sine expressa venia a Domino preside vel in ejus absentia a vice-preside, obtenta. Quæ tamen rarissime et urgente de causa est concedenda.

Tum ne quis ad proprium usum quamcumque rem communem applicaret, absque superioris interposita autoritate.

Ut nullus cujuscumque gradus vel ordinis sine comite eat in oppidum nec etiam quisque ex humanistis id est non theologis eat sine venia sui præfecti, et comite ab eodem assignando.

[34] Item, ordinatum est, et stricte mandatum, ut iidem omnes humanistæ simul eant ad scholas et inde domum redeant bini et bini, incipiendo a minoribus, modeste et cum silentio, vel si justa occurreret causa loquendi, ut Latine vel gallice loquantur nunquam vero Anglice in plateis. Hæc et hujusmodi ut declinetur a malo, et ut bonum fiat alia etiam ordinata sunt.

Inprimis de modo se gerendi in divino cultu mane, vesperi, aliisque temporibus prescriptæ sunt formulæ, orationis vocalis et mentalis a patre confessario, P. Nicolao Smytheo Societatis Jesu, Sacerdote, omnibus alumnis per quam necessariæ.

De studiis etiam aliisque exercitiis moderandis pro omni tempore conscriptæ sunt aliæ regulæ et singulis præfectis commendatæ, ut curent eas a suis subditis observari.

Notandum diligenter — Selectiores quoque adolescentes 24, qui futuri putantur aptiores ad missiones Romanas sive Hispanicas in unis ædibus collocantur quibus omnibusque humanistis regendis et dirigendis, vir doctus et venerabilis D. Rogerus Rydleus alias Umptonus proficitur et generalis eorumdem etiamque aliorum præfectorum præfectus designatus, et a D. Preside publice declaratus est, data illi autoritate eos omnes admonendi et puniendi pro discretione et delicti ratione.

Hæc fere infra Octavas Paschatis acta sunt.

Deinde die 23° Aprilis qui divo Georgio sacer est, coepit primum distribui singulis alumnis et convictoribus sua separatim cibi portio in mensa more aliorum collegiorum. Cum hactenus semper in hoc collegio ferculum quatuor simul solitum fuisset dari ; quod plerique studiosi vel nimis festini comedere vel ipsimet inter se dividere consueverant in totidem partes non sine molestia et requisiti silentii dispendio.

Die 24° venit Rhemis D. Richardus Smitheus venerabilis sacerdos cognatus Doctoris Barretti nuper presidis hujus collegii, afferens secum libros aliquot Rhemis relictos. Hic ad tempus suscipitur in mensa ut unus ex nostris donec de eo consulantur visitatores nostri, vel Illustrissimus D. Protector.

Die 25° reversus est ad nos Joannes Thornellus, qui hinc discesserat 4° ejusdem mensis Romam peregrinaturus, et cum eo venerunt duo alii, Georgius et Thomas Hindii, fratres juvenes. Isti tres simul proficiscentes in Galliis, inter Rhemos et Rocroe,* inciderunt in latrones qui eos spoliaverunt. Ad Rhemos reversi intimarunt magistratibus quod illis acciderat. Sequenti autem die capti sunt

* Rocroi, between 50 and 60 miles to the north-east of Rheims.

latrones et in carcerem missi. Pars vero aliqua pecuniarum et vestimenta, et quædam jocalia* aurea ablata restituta sunt dominis, qui inde huc redierunt. Et senior ille Thornellus partim ob inopiam pecuniarum sed presertim propter defectum quem in oculis expertus est, statuit statim in patriam redire : ita hinc Caletum versus ivit 28 dicti mensis. Alii duo eodem etiam die hinc recesserunt Parisios visuri, ibique vel mansuri vel in Angliam brevi redituri.

Die 27° venit ad nos nobilis quidam, nomine Petrus de Bullion, Oxonii, in Anglia utroque parente Gallo natus ; hic Anglice sicut Gallice scite loquitur et valde familiariter nobiscum agens, et noticiam nostrorum quærens imo et urgens, exceptus est cum duobus suis famulis apud nos in Cœna et postridie per literas D. Presidis ad Illus^um^ Dominum D. Guilielmum Stanleyum (quoniam Bruxellas tendebat) commendatus est. Et ad alios Anglos ibi Catholicos quibuscum cupit pietatis causa familiariter versari.

Penultimo Aprilis venit huc ex Anglia Georgius Burtonus, juvenis, Eboracensis, nepos patris Josue Pullani ex sorore, eo animo ut bonis literis operam navet, verum cum annorum sit 20, vel amplius nec ad altiora quam Grammatices studia idoneus, nec a Rev^mo^ Archipresbytero aut superiore Societatis Jesu in Anglia (juxta constitutiones nostras) commendatus fuerit, ideoque ut alumnus collegii admitti non possit : partim propriis partim collegii expensis vivit extra collegium : donec vel avunculus ejus, melius aliquid ipsi procuraverit, vel in literis provectior inter collegiales quiverit ascribi et suscitari, De probitate autem ejus et animi constantia satis videtur constare nec defutura putatur Rev^mi^ Archipresbiteri aliorumque requisita commendatio.

[35] Maius

Quarto Maii intitulati sive inscripti sunt in universitate Duacena isti quorum nomina sequintur :

Johannes Knyghtus, Lincolniensis.
Thomas Kelingus, Lichfildiensis.
Johannes Sugar, Lichfildiensis.
Nicolaus Fitzjames, Wellensis.
Johannes Lynes, Lichfildiensis.
Johannes Motleburius, Wellensis.
Carolus Newportus, Petroburgensis.
Georgius Gervasius, Cicestriensis.
Johannes Bridgess, Londinensis.
Thomas Thwingus, Eboracensis.
Guilielmus Cornwallis, Norvicem.
Guilielmus Jones, Assaphensis.
Johannes Bisleus, Eboracensis.
Johannes Williams, Assaphensis.
Adamus Lathewitus, Cestriensis.
Johannes Gravenerus, Lichfildiensis.
Franciscus Gravenerus, Lichfild.
Mathias Wilsonus, Dunelmensis.

* Trinkets.

Bartholomeus Forgus, Eliensis.
Georgius Burtonus, Eboracensis.

Quinto Maii profectus est Dominus Nicolaus Needamus (alias Sturmer) ad messem Anglicanam, prestito prius juramento et acceptis de more facultatibus ordinariis.

12° profectus est D. Simon Potingerus (alias Egertonus) et cum eo frater ipsius Nathanæl Potingerus, philosophiæ studiosus Angliam versus. Ille ad munus suum sacerdotale ibidem obeundum acceptis facultatibus et juramento prestito. Hic vero recuperandæ valetudinis causa. [*Several lines blank*]

Junii

Regulae Collegii In principio Junii perlectæ sunt publice Ordinationes collegii nuper Romæ autoritate Illustrissimorum et Reverentissimorum Cardinalium Odouardi Farnesii, protectoris, et Camilli Burghesii, viceprotectoris confirmatæ et inde ad nos transmissæ, cum eorumdem mandato ut quamprimum fieri poterit executioni mandentur. Ad hoc autem commodius præstandum expectantur brevi duo visitatores D. Richardus Hallus et D. Johannes Wrightus.

Die 8 accessit ad nos Mr Rogerus Westonus ex Anglia veniens hic studendi gratia.

10 D. Franciscus Pageus (alias Hickman) et D. Thomas Thursbeus sacerdotes iter aggressi sunt ad munera sua in Anglia præstanda, cum facultatibus ordinariis postquam juramentum solitum præstitissent.

Cum eisdem profectus est Georgius Burtonus jam expertus se non ita in literis posse proficere uti sperabat.

Simul etiam profecti sunt P. Richardus Griffinus, Societatis Jesu sacerdos, et tres alii sacerdotes, collegii Anglorum, de urbe alumni, D. Edwardus Snellus, D. Humfredus Lynes, et D. Gervasius Polus ad eandem Anglicanam messem missi. Qui omnes cum quatriduo hic quievissent duo priores recta ad Odomaropolim, alii duo per Insulas perrexerunt.

12° Rediit ad nos D. Robertus Tempestus sacræ theologiæ doctor, qui cum predictis, Roma veniens Bruxellas usque Antverpiam ivit, patruum suum visendi et valedicendi causa in messem Anglicanum brevi profecturus.

Die 15° Mr Johannes Hewes, theologus Angliam petiit sanitatis recuperandæ gratia.

Mr Rogerus Westonus Londinensis (frater doctoris Edwardi Westoni) qui octavo junii ad hoc collegium accesserat per Reverendum Archipresbiterum commendatus, nec non per Dominum Jacobum Mauricium sacerdotem (qui nuper in Angliam inerat) dicto 15° hujus ad probationem admissus est, et ad sacræ Theologiæ studium destinatus.

Die 16° advenerunt duo collegii visitatores D.D. Hallus et Wrightus, qui postridie una cum D. Præside (ipso quoque visitatore) contulerunt de rebus in visitatione agendis; maxime de illis quas præses (si modo aliis duobus sic visum foret) proposuit tractandas.

Hoc igitur munus (annuente spiritus sancti gratia) maturius peragendum, dies 19 et 20 ejusdem mensis indixerunt. Interea vero D. Hallus die 18 [36] (quæ erat Dominica), gravem doctam et valde piam habuit concionem ad domesticos, de humili obedientia et disciplina collegiali.

Itaque die Lunæ accitis tribus assistentibus imprimis perlegerunt accurate omnes ordinationes sive statuta collegii. Tum de tempore et modo mandandi singula executioni (quæ nondum fuerunt in praxi) concilium inierunt.

In hac autem consultatione communi omnium consensu visum fuit ipsis declarationes subsequentes describere, ad faciliorem executionem predictarum ordinationum.

1. Imprimis admonendos esse alumnos cæterosque domesticos, ut quamprimum resciverint aliquem hic appulisse ex Anglia, vel aliunde qui cupit admitti ad hoc collegium, ut statim significent Presidi vel in ejus absentia vicepresidi, nec ejus consortium antea frequentent, quam ipsum sic commendaverint.

2. Arbitrantur illos studiosos, qui olim admissi fuerunt in hanc domum ex uno tantum parente Anglo, extra Angliam nati, posse retineri modo alias idonei sint vel tales futuri brevi sperentur, et de more juramentum collegii prestiterint.

3. Declarant etiam esse de mente ordinationum quod quicunque sit recipiendus in alumnum collegii debet prius consignare pecunias quas secum attulerit in ejusdem collegii usum.

4. Visum est quamprimum fieri possit per omnia observandum esse quoad Confessarium prout habetur in Ordinationibus et in literis Cardinalis (p : m :) Caetani Protectoris nimirum ut sit unus totius collegii ordinarius confessarius et ille ex Societate Jesu natione tamen Anglus si modo talis haberi possit. Itemque unus vel alter in ipsa domo extraordinarius maxime pro sacerdotibus et ætate provectioribus. Itemque junioribus, occurrente occasione, qua ordinarium adire nequeant.

5. Judicant etiam valde necessarium esse ut locus aliquis designetur in solario ubi conveniant alumni ad exercitia spiritualia. Itemque ad S.S. Sacrificium peragendum, quousque commodius Sacellum construi possit.

6. Declarant porro nullis licere in cubiculis neque extra commune refectorium et infirmarium manducare absque licentia presidis. Cum ejus autem venia posse aliquando tres vel quatuor (maxime Sacerdotes et seniores studiosos) in cubiculo vicino refectorio convesci recreationis et urbanitatis causa.

7. Item declarant feminas non debere ingredi septa collegii, sed appendendam esse campanulam ad portam quam pulsent ubi quid cupiunt importare vel exportare.

8. Visum quoque est illis non esse conducendos deinceps famulos conjugatos nec retinendos eos qui nunc soluti sunt, si dehinc uxores duxerint.

9. Judicant domum Oeconomum ratione officii debere immediate præesse aliis omnibus famulis, eosque dirigere in singulis officiis et operibus quæ judicaverit necessaria.

10. Postremo convenit inter eosdem transferendas esse latrinas in commodiorem locum a porta collegii remotiorem qui nunc proxime adjunguntur.

Hæc potissimum acta sint in dicta visitatione habita 19° et 20° Junii. Et palam deinde promulgata, una cum ordinationibus et regulis particularibus (quas etiam visitatores ratas habuerunt, et confirmarunt) et cum admonitione quod omnes dehinc ad eorum omnium observationem teneantur.

Decimo novo Junii. D. Fulco Nevellus alias Rudallus, et D. Thomas Butlerus, sacerdotes Lichfieldienses, prestito juramento de obedientia erga Archipresbiterum, et facultatibus acceptis profecti sunt Angliam versus juxta collegii institutum ad animas Deo lucrandas.

Una cum illis Angliam petiit Petrus Ærius alias Staffordus, adolescens, sanitatis recuperandæ causa.

[37] Vigesimo primo RR. DD. Hallus et Wrightus visitatores discesserunt et ad propria redierunt.

22° cœptum est a nobis locum pro sacello designatum ad hunc usum accommodare: perficitur autem in profesto D. Thomæ, 6° Julii.

In vigilia nativitatis Beati Joannis Baptistæ D. Præses communi concilio, et consensu assistentium aliorumque doctorum et sacerdotum promulgavit in isto collegio Bullam Jubilei a sanctissimo D. N. Clemente Papa Octavo Anglis Catholicis concessam. Pariterque designavit quatuor, ex precipuis hujus urbis Duacenæ, ecclesias nimirum B^mae^ Virginis Mariæ, S^cti^ Amati, Beati Petri et B^ti^ Jacobi, pro consequendis ejusdem Jubilei indulgentiis quindecim vicibus visitandas. Easdem scilicet quas viginti quinque retro annis visitavimus pro illius temporis Jubilei gratia consequenda, quam tunc simili modo nobis concessit Gregorius felicis memoriæ Papa decimus tertius.

De tanta vero et tam singulari utrorumque sanctissimorum patrum erga nos et nationem nostram benignitate, de beneficii ejusdem magnitudine deque preparatione ad hoc ipsum rite consequendum facienda fusius sequente die, id est in ipso festo D. Johannis idem D. Preses disseruit in exhortatione publica. Itaque eadem die inchoantes religiosam hanc ecclesiarum visitationem, in festo Translationis gloriosi martyris patroni nostri B. Thomæ Archiepiscopi Cantuariensis autem absolverunt. Adhibitis interea trium dierum jejuniis voluntariis, litaniis quoque solemniter in dictis ecclesiis aliquoties decantatis ac domum in domestico sacello sacrosanctæ missæ sacrificio in eodem D. Thomæ festo penitus decantato aliisque pietatis operibus peractis, Sanctissimam Eucharistiam omnes confessi ad dictas indulgentias obtinendas properunt. Neque tanti beneficii memoria nobis ipsis excidat ut posteros lateat, subiungitur hic predictæ Bullæ Jubilei vera copia, quæ est hujusmodi.

Bulla Jubilei pro Anglis Catholicis.

Clemens, Papa Octavus.

Universis Christi fidelibus presentes literas inspecturis, salutem et apostolicam benedictionem. Salvatoris et Domini nostri Jesu

Christi, Dei filii, qui sui pretiosissimi sanguinis effusione peccata totius mundi abluit, vices licet immeriti gerentis in terris, quam nobis in B^{to} Petro solvendi potestatem tradidit pro gregis Dominici salute hoc potissimum accepto remissionis tempore, et anno Jubilei plenius effundimus. Hinc est quod cum, sicut accepimus, Christi fideles, et Catholici Angli tum existentes in Anglia, tum extra Angliam per varias regiones dispersi ad percipiendos presentis anni Jubilei fructus Romam venire nequeant; Illi quia non habent liberam ex Anglia egrediendi potestatem : hi quia pro fide Catholica exules, et bonis privati non possunt tam longi itineris impensas et labores sustinere, vel alia habent, eaque justa impedimenta.

Propterea nos pro universalis pastoris officio debito, paternaque erga Christianos omnes charitate illorum animarum saluti prospicere volentes,* omnibus utriusque sexus Anglis Catholicis predictis vere pænitentibus, et confessis, qui in locis ubi eos esse contigerit quatuor ecclesias si tot adfuerint; sin minus tres, vel duas et earum singulas vel unam tantum ubi plures non fuerint quindecim vicibus religiose visitaverint, ac omnipotenti Deo preces devote effuderint, et alia in litteris nostris indictionis anni Jubilei contenta adimpleverint. [In illis litteris per modum exhortationis inseruntur ista—

Ut aliis exterminatis peccatis, rixas quoque contentiones, atque odia ex cordibus dimittant ut cum Dei servi sint misereantur conservorum suorum (ita ut Dominus Clementissimus omne debitum dimittet eis) : ut in Spiritu humilitatis assiduis orationibus et jejuniis cæterisque pietatis operibus seipsos preparent : Tum pro regibus et principibus Christianis atque pro omnium fidelium et totius Christiani populi salute orent (et qui substantiam hujus mundi habent, aperiant viscera sua, et fratrum suorum inopiam sublevent.)]

Qui vero in Anglia ubi in nulla ecclesia (ut accepimus) publice permittitur Catholico more Deum adorari, vel alibi ubicumque fuerint quovis legitimo impedimento detenti juxta prescriptum prudentis confessoris, pro cujuslibet statu et conditione, ac loci et temporis ratione habita, faciendo, et operando, vel si confessoris copia haberi non poterit, cum vera cordis contritione, rosarium seu coronam quindecies Beatæ Mariæ Virginis devote recitando, omnes et singulas indulgentias et peccatorum remissiones etiam plenarias consequantur et eorum quilibet consequatur quas [38] consequerentur, et consequi possent, si in hoc præsenti anno Jubilei diebus ad id statutis quatuor ad id deputatas basilicas et ecclesias almæ urbis, et extra illius muros, pro quibus visitandis Jubileum et indulgentiæ predictæ concessæ sunt personaliter visitarent et eorum quilibet visitaret. Et ad effectum hujusmodi confessores presbyteros seculares vel cujusvis ordinis regulares, qui confessionibus eorum diligenter auditis, eos et eorum

* The text is imperfect, for the operative words granting the Jubilee, which would naturally occur here, are omitted.

quemlibet a quibusvis peccatis, criminibus et delictis quantumcumque gravibus et enormibus, etiam apostolicæ sedi reservatis etiam in Bulla Cænæ Domini contentis, injuncta eis poenitentia salutari absolvere possint, eligere valeant, auctoritate apostolica tenore presentium concedimus non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem quod presentium literarum exemplaribus etiam impressis manu notarii publici subscriptis et sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem ubique fides adhibeatur quæ ipsis presentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo piscatoris, die 28 Martii 1600. Pontificatus nostri anno nono.

M. Vestrius Barbianus.

Vigesimo quinto venit ad nos Johannes Jennings, Herefordiensis, eo animo ut bonis literis operam daret; verum cum ætate provectiore sit quam doctrina (est enim 23 annorum) nec rudimenta gramatices cognoscit [*the sentence remains unfinished*].

Ultimo die Julii a nobis recessit in patriam rediturus Edwardus Collerus. Cantuariensis hic logices studiosus, quia animus ei deerat studia sua dirigendi in finem hujus collegii.

Julius

Sexto Julii accessit Hugo Phillips Landavensis, a D. Morgano Clymacho sacerdote, et uno ex assistentibus commendatus, non autem (ut nostra statuta exigunt) a Reverendo Archipresbitero neque a Superiore Societatis Jesu. Ideoque ad mensam tantum pro tribus mensibus admittitur; ut intra illud tempus alterutrius ipsorum commendationem procuret, vel alias ad sua remittatur.

Eodem die appulit hic Robertus Bradshawe, alias Gamage, Roma ex collegio nostro per Reverendum P. Robertum Parsonum Rectorem ejusdem collegii, et missionis Anglicanæ præfectum, nobis commendatus, ut cursum suum positivæ theologiæ ibi inchoatum hic prosequatur.

7° Hoc est in festo translationis D. Thomæ Cantuariensis, decantatum est primum sacrum in sacello nostro novo per Rev. D. Presidem diaconi munere fungente D. vicepreside et subdiaconi D. Johanne Redmanno.

12° Julii recessit hinc Angliam petituras Johannes Lawus, filius Oeconomi nostri, sacræ theologiæ studiosus, eo quod animum nondum haberet sacros ordines suscipiendi cum cursum studii sui absolvisset.

15° discessit hinc in Angliam missus D. Robertus Tempestus sacræ theologiæ doctor et presbiter Dunelmensis.

Eodem die Roma veniens ad nos pervenit Richardus Fisherus (hic dictus Ashtonus) qui 20 ejusdem Angliam versus perrexit si forte in patrio solo ex tabescente morbo quo Romæ integro fere anno laboravit convalesceret.

Interea die 18 venit ad nos juvenis quidam dictus Simon Conisby qui hic [*blank*] dies commorans in sanctæ ecclesiæ gremium receptus est.

Profecti sunt Bruxellas hoc tempore Carolus Walgravus alias Russel, et Johannes Smytheus, alias Caringtonus, Romam inde perrecturi.

[39] Augustus

Die 4 Augusti S. Confirmationis sacramentum ex nostris quadraginta unus perceperunt. Ex quibus triginta quatuor itemque, alii septem (qui antea fuerant confirmati) tonsuram clericalem susceperunt in sacello nostro de manu Rev^{mi} in Christo patris, ac domini D. Jacobi Blazei,* Episcopi Namurcensis (postulati autem et designati Audomarensis) facultatem ei et licentiam ad hoc præstandum concedentibus RR.^{dis} DD. Vicariis Attrebatensibus episcopali ibidem sede vacante, per postillam suam in margine libelli supplicis quem illis ad hoc impetrandum pridie, exhibuerat D. Præses scriptam in hoc verba.

DD. Vicarii concedunt facultatem et licentiam, ut Rev^{mus} D. Namurcensis sacramentum confirmationis, et tonsuram clericalem conferat prædictis Anglis supplicantibus idque in eorum sacello secreto. Actum in civitate Atrebatensi anno millesimo sexcentesimo, Augusti die tertia. [subscriptum] Gumelle secretarius 1600.

Tonsuram clericalem (qui antea confirmati fuerant) susceperunt isti septem.

Johannes Collins, filius Guilielmi Collins diocesis Wellensis.
Johannes Sugerus, filius Johannis Sugeri diocesis Lichfildiensis.
Thomas Keelingus, filius Guilielmi Keelingi Diocesis Lichfildiensis.
Cuthbertus Smarthwattus, filius Richardi Smarthwatti dioc. Eboracensis.
Robertus Bradshawus, fil. Thomæ Bradshaw dioc. Wigorniensis.
Guilielmus Redmannus, fil. Thomæ Redmanni dioc. Cestriensis.
Johannes Butlerus, filius Albani Butleri diocesis Cestriensis.

Sanctam vero Confirmationem et tonsuram clericalem susceperunt triginta quatuor isti—

Rogerus Westonus, filius Guilielmi Westoni diocesis Londinensis.
Johannes Knightus, filius Andreæ Knighti diocesis Lincolniensis.
Nicolaus Fitzjames, filius Richardi Fitzjames diocesis Wellensis.
Johannes Williams, filius Guilielmi Williams dioc. Assaphensis.
Johannes Muttleburius, fil. Roberti Muttleburii dioc. Wellensis.
Carolus Newportus, fil. Newpo [*sic*] Newporti dioc. Petroburgensis.
Hugo Phillipps, filius Philippi Phillipps dioc. Landavensis.
Christopherus Reynerus, fil. Richardi Reyneri dioc. Eboracensis.
Cornelius Cornwallis, filius Francisci Cornwalli dioc. Norwicensis.
Thomas Kemys, filius Johannis Kemys dioc. Wellensis.
Thomas Beveregius, filius Roberti Beveregii, dioc. Lichfildiensis.
Johannes Bridges, filius Edowardi Bridges dioc. Londinensis.
Humphredus Meridallus, fil. Richardi Meridalli dioc. Lincolnien.
Edowardus Webbus, filius Guilielmi Webbi dioc. Nordovicensis.
Carolus Thursbeus, filius Thomæ Thursbei dioc. Dunelmensis.

* Jacques Blaze, O.S.F., Bishop of Namur from 1596 till 1600, when he was translated to St. Omer. Died 1618.

Thomas Thwingus, filius Thomæ Thwingi dioc. Eboracensis.
Georgius Gervasius, filius Johannis Gervasii dioc. Cicestriensis.
Johannes Bisleus, filius Edowardi Bislei dioc. Eboracensis.
Edowardus Presgravus, fil. Johannis Presgravi dioc. Lincolnien.
Matthias Wilsonus, filius Edouardi Wilsoni dioc. Dunelmensis.
Guilielmus Battus, filius Johannis Batti dioc. Wellensis.
Johannes Williams, filius Guilielmi Thomas dioc. Assaphensis.
Josephus Hanworthus, filius Johannis Hanworthi dioc. Cestrien.
Andreas Huddlestonus, filius Andreæ Huddlestoni dioc. Cestrien.
Richardus Huddlestonus, fil. Andreæ Huddlestoni dioc. Cestrien.
Adamus Lathwaitus, filius Henrici Lathwaiti dioc. Cestriensis.
Guilielmus Jones, filius Johannis Jones dioc. Assaphensis.
Clemens Reynerus, filius Richardi Reyneri dioc. Eboracensis.
Edowardus Williamsonus, fil. Edowardi Williamsonidi oc. Cestrien.
Edowardus Fitterus, filius Guilielmi Fitteri dioc. Vigorniensis.
Guilielmus Whitus, filius Richardi Whiti dioc. Assaphensis.
[40] Johannes Gravenerus, fil. Richardi Graveneri dioc. Lichfildien.
Franciscus Gravenerus, filius Richardi Graveneri Lichfildiensis.
Christoferus Smithsonus, filius Briani Smithsoni dioc. Eboracensis.

Sacramentum Confirmationis tantum, susceperunt
Johannes Jennings, filius [*blank*] Jennings dioc. [*blank*].
Thomas Lawus, filius Thomæ Lawi diocesis Cestriensis.
Johannes Mullinus.
Johannes Challinerus.
Simon Conisbie.
Ambrosius Shiers.

Peracto hoc officio aliqui adolescentes in gratiarum actionem Revmo D. Carmina quædam pronuntiarunt gratulatoria.

Die 5° recessit hinc Bruxellas versus D. Gualterus Sadlerus, presbyter Romam devotionis gratia profecturus, et cum eo eadem de causa Ambrosius Shiers vestiarius.

Die 6° profectus est Insulas D. Robertus Burquus, sacerdos, ibi in quadam ecclesia in ejusdem civitatis suburbiis victurus, ad aliquod incertum tempus data ei aliqua competenti conditione.

D. Marcus Penkevellus, presbiter, qui mense Januario hinc discesserat et a P. Provinciali Societatis Jesu, ad P. Provincialem Superioris Germaniæ ut eidem societati ascriberetur missus, facta ibidem aliquot mensium probatione oneri succumbens ad nos rediit 7° Augusti. 12° autem ejusdem iterum decessit Parisiis habitaturus si forte istic media vivendi invenerit.

Die 8 reversus est Insulis D. Robertus Burquus, spe sua frustratus, et ita studia hic prosequitur in statu quo prius.

Die 9 appulit hic P. Richardus Coulingus Societatis Jesu, presbiter, ex Anglicana messe pro-præfectum illius missionis vocatus ut loco P. Nicolai Smythei confessionibus audiendis alumnorum hujus collegii; aliisque in rebus spiritualibus iisdem dirigendis juvandisque operam suam impendat. Cum eodem venit Guilielmus Rathbonus, Lancastrensis.

Die 11° P. Nicolaus Smytheus Societatis Jesu Romam profecturus ex hac urbe discessit cum ordinarius hujus domus confessarius jam novem fere mensibus fuisset.

Quocum discesserunt duo studiosi Romam quoque ituri, ad collegium nostrum studendi gratia ; Unus, juvenis nomine Thomas Kemys Somersettensis, et alter, adolescens, dictus Thomas Beveregius, Darbiensis, qui cum aliis duobus Carolo Walgravo, et Johanne Smithæo simul huc venerant mense Aprili. Simulque Romam provecturi sunt.

Die 16 venit ad nos Thomas Thursbeus juvenis Dunelmensis (frater autem Caroli Thursbei hic studiosi) ut in fide Catholica fusius hic instrueretur, et Catholicæ ecclesiæ commodius reconciliaretur, quam in patria possit.

21° Augusti discessit a nobis Johannes Gennings qui literis parum initiatus, et facultatibus etiam modicus cum nec in alumnum admitti, nec propriis sumptibus sustentari posset, obtentis literis commendatitiis a Rev. D. D. Webbeo, Cameracum se recepit ad R. D. D. Saundersonum, in cujus famulitium receptus, partim operam literis navando, partim domino suo famulatum prestando tam eruditionem quam victum sibi acquirit.

25° predictus Thomas Thursbeus in fide Catholica instructus et Romanæ ecclesiæ reconciliatus discessit a nobis Bruxellas petiturus eo animo ut miles factus rem militarem discat.

Circa id tempus Edwardus Newportus (frater Caroli Newporti hic theologiæ scholasticæ studiosi) venit huc ex Hispaniis, qui una vel altera die apud nos consistens in Angliam trajecit.

[41] Augusti 1600

24° D. Robertus Peale, presbiter, in Angliam lucrandarum animarum gratia profectus est.

26° Edwardus Raynus, Sacerdos, Angliam petiit, ad Catholicam messem ibi promovendam postquam juramentum prestiterat et facultates ex more receperat.

Eodem die rediit ex Anglia Mr Georgius Askuus qui 28° ejusdem accepta responsione et literis ad Rev^{mum} Archipresbiterum in Angliam reversurus, nobis valedixit, nihilominus moram hic faciens illa nocte ut cujusdam amici literas secum ferret suasu suorum consilium mutavit ; hic commorans cum spe promovendi ad sacerdotium ea conditione ut in Angliam non redeat, sed in Galliis vel alibi extra Angliam vivat.

Guilielmus Huett alias Cornwallis, nostra communia relinquens [*blank*] Augusti discessit è collegio, seque alendum curavit in domo Nicolai Frithe Angli et vestiarii Duaco habitantis.

September 1600

4° hujus mensis discessit patriam petiturus sanitatis recuperandæ gratia, Andreas Huddlestonus, hic dictus Parkinsonus, et poetices studiosus.

20° ejusdem mensis Johannes Loe, qui paulo autem (ut dictum est) in Angliam migraverat, plenus negotii huc accessit, ubi paucos dies commoratus transactis negotiis eo revertitur unde egressus est.

23° venit ex Anglia Franciscus Sarjant, Rev^{dl} D. Presidis famulus, qui se mense Martii superioris serviendæ valetudinis gratia eo contulerat, et cum eo juvenis nomine Robertus Aiscough qui ut convictor post aliquot dies admissus morali theologiæ studet.

October 1600

Primo Octobris accessit ad Collegium D. Wrightus, unus ex ejusdem collegii visitatoribus, ubi libros computum examinavit et approbavit.

7° ejusdem mensis reversus est ex Italia ad Collegium Richardus Gibsonus aliquando ejusdem collegii coquus.

17° venit huc Roma ex Collegio Anglorum missus, et nobis commendatus per Patrem Rectorem, Richardus Chambers, verum ob adversam valetudinem in Angliam profectus est, post dies decem huic discedens, cum quo consociavit se Angliam item petiturus, Thomas Gawinus (hic dictus Devenishe) ut sibi et fratri suo juniori convictoribus collegii, pecunias a patre recipiat et huc ferat vel mittendas curet ad debita solvenda.

26° Octobris profectus est R. D. Præses Bruxellas versus, nescius an Romam etiam, Deo opitulante, ante reditum petat, tum devotionis tum communium negotiorum causa. Cui inservit in itinere predictus famulus ejus Franciscus Sarjante.

[42] November 1600

28° hujus mensis venit ad nos ex Anglia per Reverendum p. patrem Walleum Societatis Jesu, in Anglia superiorem commendatus, Robertus Youngus, qui in Collegium ad probationem cooptatur, theologiæ moralis operam daturus.

Ultimo Novembris accesserunt ad nos ex Hispaniis D. Franciscus Remmington alias Clarke, et D. Guilielmus Joanes, sacerdotes, et collegii Vallesoletani alumni, et cum illis filius D. Jacobi Mauritii, presbiteri, et in Anglicanam messam, non ita dudum profecti, qui cum hic paucis diebus recreandi et recolligendi sui gratia constitissent, illi in Angliam ad ejus conversionem promovendam, hic Audomaropolim humanitatis studia consectaturus profecti sunt.

December 1600

Mr Franciscus Isam collegii Hispalensis alumnus et ob vitium valetudinis cum bona gratia inde dimissus, huc se 4° decembris variis perfunctus molestiis recepit, ubi post aliquot dies nostris ascitus scholasticæ theologiæ dat operam.

6° decembris Mr Richardus Goodyerus, Româ venit ad nos tum Illust^{mi} Cardinalis Burghesii mandato, tum literis Reverendissimi p. patris Rectoris Collegii Anglorum in Urbe commendatus, qui in numerum nostrorum receptus morali theologiæ destinatur.

17° venit ad nos ex Anglia Edwardus Percivallus, qui licet per Reverendum Archipresbiterum aut Superiorem Societatis Jesu in Anglia (juxta constitutiones nostras) commendatus non fuerit, tamen adolescente ad Rhetoricen idoneo et nonnullis etiam bonæ spei signis in ipso apparentibus, visum est Rev^{do} Domino vicepresidi et assistentibus, domino Curtesio ejus gentile instanter petente, ipsum in Collegium coaptare.

18° Rev^{dus} D. Vicepræses Tornacum petiit Reverendissimo in Christo patri ac domino D. Michæli D'Esne* Turnacensi episcopo, Indultum Apostolicum Duacensi Collegio Anglorum concessum ostensurus, ea mente ut dominationem ejus induceret (sede Attrebatensi vacante) sacros ordines aliquibus ex nostris eo tempore presentandis conferre. Qua re consecuta, die proximo a vicepresidis reversione 20° hujus mensis eo mittuntur:—

Georgius Askuus diaconus qui promotus fuit ad presbiteratum, et una cum eo Joannes Williams, Joannes Mottlebury, Nicolaus Fitzjames, Joannes Knight, } qui quatuor minoribus ordinibus initiati, postridie, i. [e.] 22° decembris subdiaconatum susceperunt.

Januarius 1601

2° Januarii Joannes Mollins unus ex famulis Collegii postquam Rev^{do} Domino Præsidi (famulo suo absente) paulisque inservierat et obsonia scholarium in portiones quotidie secuerat, discessit et Bruxellas petiit vel famulatum alicui exhibiturus vel Romam profecturus.

5° discessit Richardus Gibsonus quondam hujus collegii coquus, qui ea fuit imprudentia ut se ineptum ad munus aliquod obeundum redderet.

7° venit ad nos ex Anglia Johannes Bryant per Rev^{dum} Archipresbiterum commendatus, qui ad probationem admissus theologiæ moralis auditor a præfecto studiorum assignatur.

10° discessit in Angliam Guilielmus Redmannus hujus collegii alumnus et Rhetoricorum auditor, valetudinis recuperandæ gratia.

[43] Februarius 1601

Quinto hujus mensis profectus est Dominus Thomas Curtesius ad messem Anglicanam adhibito prius juramento, et acceptis facultatibus (de more consuetis) per literas Rev. D. Presidis tunc temporis Romæ agentis.

Die duodecimo advenit Audomaropoli R. D. D. Richardus Hallus, unus ex collegii visitatoribus, qui cum per aliquot dies accepta et expensa collegii examinasset et approbasset, Rev. D^{um} Marcianensem in monasterio suo una cum D. Doctore Harrisono Collegii Procuratore convenit, exposuitque summam collegii nostri inopiam, et ab eodem Rev^{o} Præsule elemosinam accepit centum florenorum, mutuoque insuper accepit quinquaginta mensuras tritici post aliquot menses restituendas.

His peractis nihil de disciplina aut morum reformatione propter absentiam Præsidis, et tertii visitatoris, statuens domum reversus est 23° ejusdem.

Interea 20° die D. Kellisonus vicepreses Atrebatum profectus et indigentia nostra Rev. Domino Abbati Sancti Vedasti ducentos florenos mutuo ad breve tempus accepit.

Eodemque modo paulo post Rev^{mo} Abbati Turnacensi elemosinam triginta florenorum accepimus, tantundem etiam a Domino

* Michael d'Esne, Bishop of Tournay, 1596–1614.

Abrahamo Bouno ibidem canonico Anglo, et ab eodem mense sequenti iteratam summam triginta florenorum. A. R. viro [*blank*] juxta Insulas elemosinam accepimus centum (circiter) florenorum.

Martius 1601

Die 16º Carolus Newportus, Peturburgensis, Thomas Kelingus, Lichfildiensis, Cuthbertus Smarthwattus Cestrensis, et Johannes Sugerus, Lichfildensis, clerici. Item Robertus Pettus Cantuariensis, acolutus, et Johannes Williams Assaphensis, Nicolaus Fitzjames Wellensis, Johannes Knightus Lincolniensis et Johannes Muttleburius Wellensis, Subdiaconi Turnacum profecti sunt. Ex quibus quinque priores ad Subdiaconatum, alii vero quatuor ad diaconatum ibidem evecti sunt.

Eodem die 16 recessit a nobis Richardus Godierus, qui paulo ante huc Roma accesserat, et hic, et ibi minus ad collegii finem idoneus repertus.

Die sequenti recessit Dominus Georgius Askuus, presbyter, in Gallias ut prae se tulit profecturus, negata illi facultate in Angliam proficiscendi, eo quod ineptus judicaretur ad illam messem. Angliam nihilominus sancto violato promisso continenter petiit.

18º venit ad nos ex Anglia Robertus Bastardus bene commendatus a Rev. Archipresbytero, ideoque ad probationem inter alumnos, et ad sacræ theologiæ studium admissus est.

24 Roma rediens ad nos pervenit D^{us} Gualterus Sadlerus presbyter qui anno Jubilei precedente devotionis gratia se eo contulerat.

Aprilis 1601

Die primo venit ad nos e Collegio Anglorum Vallisoletano Vincentius Ærius adolescens ad studia nobisque propositum finem minus aptus dimittitur die 5º junii sequentis.

Hac mense venit ad nos ex Anglia commendatus Johannes Bishoppus, Lichfildiensis.

[44] Die 7º Johannes Williams, Nicolaus Fitzjames, et Johannes Muttleburius, diaconi, ad sacrum presbiteratus Ordinem promovebantur Turnaci. Iisdemque tempore et loco Robertus Pettus, Carolus Newportus, Thomas Kelingus, Johannes Sugerus et Cuthbertus Smarthwattus, subdiaconi, ad diaconatum. Johannes vero Collins, Exoniensis ad quatuor minores, et ad subdiaconatum promoti fuerunt.

15º D. Samuel Lovellus, presbyter, et Johannes Porterus vel Butlerus, ex Romana peregrinatione revertentes huc accesserunt et post triduum Angliam versus pergebant.

Eodem die ex Hispaniis venit ad nos [*blank*] Crammish, juvenis, et brevi non admissus hinc, in Angliam recessit.

21º ad sacerdotium evecti sunt Johannes Knightus, Robertus Pettus, Carolus Newportus, Thomas Kelingus, Johannes Sugerus et Cuthbertus Smarthwattus. Ad diaconatum vero Johannes Collins, Turnaci.

Maius 1601

Venit ad nos ex Lotheringia D. Henricus Ortonus, nobilis, qui tres suos filios secum ducens, natu majorem in Seminario Odo-

marensi, alios duos hic apud Henricum Remingtonum (coquum nostrum) reliquit, ut bonis literis dent operam.

Junius 1601

Die 11º hinc decessit D. Nicolaus Fitzjames, presbyter, Angliam versus, ut ibi lucrandis animabus det operam, prestito juramento, et acceptis a D. Preside per literas facultatibus consuetis.

16º Johannes Collins, diaconus, ad sacrum presbyteratus ordinem Turnaci promotus est.

Julius 1601

Sexto Julii profectus est D. Guilielmus Umptonus, alias Rogerus Ridleus, Bruxellas, et inde ad Castra invitatus a P. Baluino, et D. Hugone Oweno, ut cohortem Anglorum militum, sua instructione et sacramentorum administratione capellani loco juvaret.

Circa idem tempus reversus est in Angliam Pater Ricardus Coulinus, Societatis Jesu presbyter, et collegii nostri jam fere per annum confessarius cui postea successit interposito tamen mense integro pater Thomas Conierus, ejusdem Societatis presbyter.*

Circa 8º Julii venit huc Rhemis recreandi se gratia D. Johannes Chapmannus, presbyter.

Die [*blank*] venit ad nos ex Anglia bene commendatus Guilielmus Burtus, Wellensis, alias Parkerus.

Eodem tempore venit ex Collegio Vallesoletano Richardus Pentreth, presbyter, propter adversam valetudinem.

Augustus

Die quinto domum reversus est D. Præses cum famulo suo Francisco, quicum venit etiam D. Hieronimus Painus (hic vocatus Millard) qui postquam Roma discesserant in vigilia Nativitatis Beati Johannis Baptistæ, et Perugiæ octo dies commorati essent, ad confirmandam valetudinem D. Presidis, qua per aliquot antea menses Roma periculose laboraverat, ex itinere potius quam ex quiete convalescens non mensem unum in reliquo itinere Perugia Duacum usque insumpsit.

[45] Die 7º profectus est Parisios versus predictus D. Painus seu Millardus ad bona D. Præsidis, et sua recuperanda tam nummos (trecentos circiter aureos) quam jocalia aurea et argentea adeoque multas res Romæ a summo Pontifice benedictas, uti rosaria, cruces, medalia, reliquias, itemque Agnos Dei quos auro argentove inclusos habuere. Quæ omnia illis abstulerunt officiales quidam juris forensis Guisiæ in confiniis Galliæ versus Hannoniam, sub pretextu quod pecunias ultra summam legibus Gallorum permissam extra illud regnum exportarent. Quod summum jus supremi judices Parisienses summam injuriam interpretantes, omnia dictis Dº Præsidi et Millardo in integrum restitui jusserunt; exceptis tamen expensis quæ centum florenos superabant. Hoc ita negotio utrimque felicius quam multi sperabant peracto, dictis bonis omnibus receptis, reversus est D. Millard Duacum 11º Septembris.

Brevi post reditum suum D. Præses substituit D. Johannem Williams generalem profectum omnium alumnorum non sacerdotum

* He was Cardinal Allen's nephew. See Foley, Coll. Eng. Prov S.J., vii, 156.

et famulorum loco D. Umptoni, qui ante discessum eodem officio functus erat.

[*blank*] die Augusti reversus est D. Gualterus Sadlerus presbyter ad messem Anglicanam, quicum proficiscebatur ad eandem messem D. Johannes Knightus presbiter, prestito juramento, et acceptis facultatibus solitis.

Eodem fere tempore venit ad nos ex Castris Robertus Twistus, juvenis ex Castris jussu serenissimi Archducis per literas Domini Hugonis Oweni ut studia sua hic repeteret commendatus, qui post 10 Hebdomadarum probationem (quo tempore logicen audierat) volens discessit, Romam petiturus.

September 1601

[*blank*] die reversus D. Johannes Chapmannus, presbyter Rhemos.

[In festo Nativitatis Beatissimæ Virginis admissi sunt in Catalogum alumnorum collegii Rogerius Bradshawus, Hugo Phillippus, Robertus Ascovius, Johannes Brianus, Robertus Yongus, Robertus Bastardus, Johannes Bishopus et Guilielmus Burtus, omnes sacræ theologiæ studiosi, facta fidei professione et juramento collegii prestito.—*Added in margin.*]

Die 11° profectus est D. Præses Audomarum et inde ad castra juxta Ostend, ut literas traderet quas Roma detulit, Ill^{mis} D. Nuncio Apostolico, D. Legato Regis Hispaniarum, D. Richardo Doto et D. Joanni Maucicidor serenissimorum principum secretario primario. Ut cum Illmo nuntio de dissentionibus a quibusdam sacerdotibus in Anglia excitatis ageret. Cum aliis vero de pecuniis acquirendis ad meliorem collegii sustentationem. Illum comitati sunt in itinere (præter famulum) D. Licentiatus T . . . ulerus* et D. Millardus recens ex Galliis reversus.

Sequenti die 12° venit Rhemis D. Richardus Smitheus, presbiter, a Cancellario universitatis Rhemensis, aliisque primariis viris missus, ut eorum nomine peteret aliquem ex doctoribus nostris nominatim doctorem Kellisonum (si commode fieri posset) qui sacram Theologiam ibidem publice doceret. Itemque unum vel alterum qui logicam et philosophiam in eadem universitate profiteretur. Cui nuncio et tantorum virorum petitioni ut satisfaceret propediem reversus est D. Præses. Die 19° ejusdem mensis, peractis nihilominus aliis suis negotiis.

Die 21° ipso festo Beati Mathæi, apostoli, profectus est D. Mathæus Kellisonus, S.T.D. et hujus collegii vicepræses Rhemos versus ut predictis amplissimis viris Rhemensibus responsum daret, et pro conditionis oblatæ qualitate vel ipsemet ibi persisteret, vel alteri locum illum pararet. Cum eo vero reversus est idem D. Smitheus. Itemque D. Pittus ut conditionem logicam docendi acceptaret.

[46] Eodem die venit ad nos Johannes Ainsworth juvenis, ex universitate Cantabrigiensi. Catholicam fidem simul cum bonis literis discendi gratia ductus. Quem quoniam nullas secum ex Anglia tulit literas aliamve commendationem, ad unum integrum mensem extra collegium aluit D. Præses, quo melius spiritum ejus cognosceret

* This name is rendered partly illegible by a blot in the MS.

et dijudicaret. Post mensem autem bonam ejus indolem prospiciens ad diuturniorem probationem in collegium intromisit, et ad logicam iterum perdiscendam (quam utcumque Cantabrigiæ audierat) designavit.

Hoc tempore Franciscus Isamus qui ob adversam valetudinem ex Hispaniis huc missus erat, ob eandem causam profectus est in Angliam.

Eodem etiam die Robertus Ascouius Eboracensis, et Johannes Brianus, Bristoniensis, Turnaci insigniti sunt tonsura clericali. Iidem deinde, et Robert Bradshawus Wigorniensis, et Hugo Phillips, Landavensis jam antea clerici ad quatuor minores Ordines ; et die sequenti (22° Septembris) iidem quatuor prædicti, ad sacrum subdiaconatus Ordinem promoti sunt.

25° D. Guilielmus Flaxenus (hic dictus Johnsonus) et D. Carolus Newportus alias Harris presbiteri, iter aggressi sunt Angliam versus, prestito juramento de obedientia Archipresbitero præstanda, et solitis acceptis facultatibus. Cum illis etiam profectus est (qui huc Antverpia ea de causa pervenit) Robertus Newportus, mercator, et frater dicti D. Caroli.

29° discessit Angliam petiturus, sanitatis recuperandæ causa, Franciscus Sarjaunt, famulus D. Presidis.

Eodem die Roma rediens huc pervenit Johannes Gennings literas secum ferens patris Roberti Parsonii commendatitias, ut inter alumnos admitteretur, verum quia ad altiorem, quam ad sintaxeos classem aptus non esset, donec majores progressus fecerit in literis quindecim solummodo asses singulis septimanis a collegio quibus se alat accipit, per modum pensionis.

Ultimo hujus ex Anglia rediit Guilielmus Redmannus, logicus qui se eo antea contulerat recuperandæ sanitatis gratia.

Hoc fere tempore venerunt ad nos ex Anglia Johannes Haslæus alias Gardnerus et Hugo Thomasius, collegii institutum prosequendi studio ducti, postquam persecutionem aliquam pro fide in Anglia perpessi essent. Quia vero nullas literas aliudve hujus rei certum testimonium adduxerunt ad mensem fere unum extra collegium aliti sunt, ac demum prior in collegium et ad sacræ theologiæ studium, ut majorem sui probationem reddat admissus est. Alius quindecim asses per singulas septimanas pro victu a collegio recipit, et classem sintaxeos frequentat.

Hoc mense missi sunt Romam Guilielmus Powel alias Gwine,* Johannes Starky, Georgius Fisher, Johannes Butlerus, et Richardus Huddlestone.

In Hispanias vero Rogerus Westonus, Thomas Greneus, Adamus Lathwaitus, et Clemens Reynerus.

October 1601

Die 2° Johannes Ingamus, adolescens postquam triennium circiter hic contriverat instituti et vitæ nostræ pertæsus, Angliam petiit, cum quo profectus est Robertus Crombock, aliquando miles, qui hic in Catholica religione instructus, et per spatium dierum decem, vel duodecim commoratus.

* His real name was Gwyn. See Foley Records, x, vol. iv, p. 432.

Die 4° D. Johannes Sugerus et D. Thomas Kelingus sacerdotes (hic Cox et Wright dicti) ad messem Anglicanam profecti sunt, prestito de more juramento et acceptis facultatibus.

16 D. Richardus Bislæus, presbyter, ex Anglia ad nos venit Romam petiturus. 16° Novembris perrexit in itinere suo.

[47] 18° Johannes Faiweather, juvenis, Hullensis, in comitatu Eboracensi, ad nos ex Anglia pervenit, Romam profecturus, sed cum audiret de morte quorundam amicorum, quos in Italia morari arbitrabatur, mutato consilio, cum quo se conferret nesciret, hic permanere ad probationem permissus est saltem donec transiret hiems. Qui interea logicæ dat operam. Trigesimo tandem die Martii [vid. pa. 40[a]] cum nihil minus de eo timebatur, insalutato hospite clanculum se subduxit. Quo autem profectus sit, plane nescitur, nec ipse forte consideravit, ad quem ibit.*

20° Guilielmus Whiteus, rhetorices auditor venia et testimonio suæ probitatis a D. Preside habitis, ad sanctum Divi Francisci Ordinem se contulit, ut sub ejusdem Ordinis regula vitam perducat. Faxit Deus ut fœliciter proficiat, quod religiose intendit. Cujus exemplo ut videtur inductus Johannes Vahamus eundem sanctum Ordinem cum eodem ingressus est, venia similiter et testimonio facile a D. Preside obtentis.

22° D. Johannes Redmannus, presbiter, et sacræ theologiæ Bacchalaurius, et unus ex collegii prælectoribus ad Cænobium Canonicorum Regularium Ordinis divi Augustini prope Bethuniam in Artesia Chorque dictum, profectus est, ut ibidem religiosos sacram theologiam doceat.

Ultimo ejusdem mensis revertitur dictus Guilielmus Whiteus seipsum minus idoneum expertus ad tantum onus subeundum: nec tamen propter votum emissum in collegium readmitti potuit, sed alitur interea impensis collegii, ut probet si possit dispensationem obtinere. In festo autem Natali Domini sine notitia cujusquam in collegio recessit ex Oppido; et obviam factus est brevi post in Anglia cuidam Catholico, nobili huc redeunti.

November 1601

Die Omnium Animarum, 2°, admissi sunt in alumnos collegii postquam professionem fidei fecissent et juramentum collegii prestitissent Guilielmus Percivallus, Wintoniensis, Josephus Haworthus, Lancastrensis, Guilielmus Redmannus, Eboracensis, Humphredus Meridallus, Lincolniensis, Johannes Brigeus, Londinensis, Carolus Thursbeus, Dunelmensis, Edowardus Webbus Nordovicensis, Edwardus Williamsonus, Lancastrensis, et Johannes Gravenerus, Lichfildensis.

6° die venit huc ex Castris, Petrus Collinsonus, musicus, Eboracensis a D. Owdoeno, commendatus, ut si quem famulatum pro nobis præstare posset, saltem pro hiemali tempore apud nos retineretur. Unde ut janitoris munere perfungatur ex illo tempore

* He subsequently betrayed Ven. Robert Watkinson. See under date 3 April, 1602.

recipitur. Qui hic octavo Aprilis anni sequentis illuc reversus est unde venerat, nonnulla spe ductus ut in famulatum Ill^{is} D^{ni} D. Guilielmi Stanlyi propter suam in musica peritiam recipiatur.

8° venit ad nos Rodulphus Greenus, Lancastrensis a Rev^{mo} D. Archipresbytero commendatus et post triduum in collegium admissus, et auditor rhetorices assignatur.

13° profectus est Angliam versus, Fredericus Bentleus, alias Franciscus Walkerus, postquam cursum philosophiæ absolverat, a parentibus Catholicis et valde piis, quorum primogenitus est, revocatus, cum intentione tamen huc brevi remeandi, et Romam proficiscendi.

Reversus est 15° Martii et 19° ejusdem una cum Roberto Alfordo, alias Griffith (qui nuper etiam ex Anglia redierat) et profectus est Romam versus.

[48] 18° venit ad nos ex Anglia Johannes Bearnus, Norfolciensis, recens Cantabrigiæ ad fidem Catholicam conversus, et ob specimen bonæ indolis quod præbet licet nullas ferret literas commendatitias ad probationam admittitur et logicæ dat operam.

21° venit Guilielmus Atkinus, puer Norfolciensis, a D. Edwardo Hewes sacerdote, commendatus, qui similiter ob bonam indolem quam exhibet, admissus est ad probationem, et classem pœseos visitat.

26° venit huc Samuel Askuus, frater D. Georgii Askui, Londinensis, literas ferens D. Doctoris Giffordi commendatitias, sed quia ad literas plane ineptus erat, in fide Catholica solummodo instructus est, et confessus, post sedecim dies profectus est Parisios, spe ductus victum consequendi arte quam habet pictoris.

29° venerunt ad nos Roma missi sanitatis recuperandæ causa Fransciscus Goldsmith, Wintoniensis, et Robertus Watkinsonus,* Eboracensis, quorum prior in Angliam post 20 dies necessitate compulsus perrexit. Alter 23, 24 et 25 Martii An. 1602 continuis diebus Atrebati omnibus sacris ordinibus etiam Presbiteratu initiatus, citius quam constituerat ob adversam valetudinem. 3° Aprilis, profectus est in Angliam acceptis facultatibus, et prestito juramento solitis, ea autem intentione, ut si vires recuperet, huc revertatur et cursum studiorum proficiat.

In hujus autem auxilium profectus est etiam D. Christopherus Reynerus, presbiter, eodem prestito juramento, et susceptis facultatibus consuetis.

December

Die primo venerunt ex Anglia commendati per Archipresbiterum, Jacobus Hargravius, Lancastrensis, et Timotheus Haies, Dorcestriensis, singuli secum ferentes centum circiter florenos; et ita ad probationem in Collegium et ad classem pœseos in scholis admissi sunt.

5° Decem. D. Umptonus e Castris ad nos reversus est.

6° Recessit e Collegio, Robertus Gawenus alias Devnishe in

* This is the martyr. He was arrested, tried, and executed in the following April.

oppido extra collegium convicturus. Sed post paucos dies in Angliam profectus est, inde etiam post tres circiter menses reversus Rhemos perrexit ad Doctorem Kellinsonum, ut ibi cursum logicæ et philosophiæ prosequatur.

11° venit ad nos ex Anglia, Thomas Frelandus, Lancastrensis, chirurgus, bene peritus, ut in gremium matris Ecclesiæ Catholicæ reciperetur, qui ad 7^m^ Januarii hic commoratus, sacramenta suscepit interea et magna devotione allectus Romanam suscepit peregrinationem in habitu peregrini.

15° venerunt ad oppidum D. Christopherus Bagshawus, Thomas Bluettus, et Franciscus Barnabæus, presbiteri, qui nuper ex Anglia venientes, falso pretextu exilii, vere autem ut tumultus prosequerentur, quos cum aliis sociis suis in patria excitarunt. Postridie in collegio humanitus excepti sunt, de dissentionibus per ipsos in ecclesia nostra disseminatis et calumniis, tum verbis, tum scripturis, etiam libellis, impressis contra superiores et patres Societatis Jesu aliosque, tam in cœlis gloriosos quam in vivis strenuos operarios serio et libere a D. Preside admoniti sunt, et privatim, et multis coram sacerdotibus. Ostensa etiam illis et perlecta illa parte Brevis Apostolici* quæ ipsos maxime attingit et ad illos speciatim dirigebatur. Die 17° recesserunt Parisios ituri.

[49] Annus 1602

Januarius

Die 8° venit ad nos ex Bavaria, Fœlix Chanceus, Wigorniensis, multum commendatus literis D. Georgii Talboti, qui interim hic admittitur, ad probationem, et ad classem rhetorices, donec, idem D. Talbotus ad nos transmittat pecunias quas ex Anglia expectat, centum ad minus florenos. Quam summam nisi collegium recipiat, ille unde venerat ob paupertatem nostram necessario remittendus est.

17° venit ad nos Franciscus Appleguard Sommersetensis, magno desiderio incensus studendi, et juxta institutum hujus collegii sacros ordines suscipiendi, et ita in patriam ad lucrandas animas redeundi. Verum cum nullas haberet literas commendatitias nec a quovis hic cognosceretur, ad famulatum collegii pro tempore admissus, infra biduum graviter ægrotavit, lithargiæ morbo oppressus, unde 6° Februarii, quasi media nocte, tribus acceptis sacramentis pie e vita excessit.

Februarius 1602

16° die D. Hieronimus Paine, alias Millard, post lentum et diuturnum morbum sacris susceptis sacramentis, et statuto testamento, in domo Henrici Remingtoni hanc vitam meliori uti speramus mutavit, et honorifice sepultus est in templo Divi Jacobi in sacello Beatissimæ Virginis, die 17°

21° Richardus Pentreth discessit Angliam petiturus valetudinis gratia.

* This was the Brief of August 17, 1601, by which the Pope, while condemning the tactless conduct of the archpriest, confirmed his appointment, refused to admit the appeal of the Appellants, and suppressed all publications relating to the controversy.

23° D. Richardus Parkerus, et D. Egidius Archerus, sacerdotes, ad nos venerunt, quorum prior R. Archipresbiteri assistens est; alter diu vinctus pro Christo fuit, ambo procuratores ejusdem R. Archipresbiteri constituti Romam profecturi iter suum ex hoc oppido aggressi sunt 25° ejusdem.

Martius 1602

Die 1° venit ad nos Robertus Alford, alias Griffith, ex Anglia a D. Archipresbitero commendatus.

Hic una cum Francisco Walkero iter suscepit Romam versus die 19° ejusdem mensis.

[50] Eodem die 1° Johannes Hewes [*blank*] Robertus Yongus, Cestrensis, Robertus Bastardus, Nordovicensis, et Johannes Bishoppus Li [*blank*] sacramentum confirmationis, tonsuram clericalem, et quatuor minores ordines atrebati susceperunt, Eosdemque quatuor ordines suscepit Christopherus Reynerus, Eboracensis, antea clericus.

Sequenti die iidem quinque ad sacrum subdiaconatus ordinem ibidem promoti sunt.

Ad sacrum etiam diaconatum iisdem tempore et loco promovebantur, Robertus Bradshawus, Wigorniensis, Hugo Phillips, Landavensis, Robertus Askouius, Eboracensis, et Johannes Brianus, Bristolniensis.

Die 4° recessit hinc D. Edowardus Westonus, sacræ theologiæ doctor, Antverpiam iturus, ut ibi curet imprimi librum a se conscriptum de triplici hominis officio, interim ibi impensis collegii sustentatur. Reversus est 27° Septembris [*added by later hand*].

13° recessit hinc D. Mathæus Britonus sacræ theologiæ doctor ad monasterium de Henin non procul hinc situm ut monachos ibi doceat.

21° recessit hinc Edowardus Pasgravius, qui postquam biennium et amplius, in inferioribus scholarum classibus operam dedisset literis, et aliquos fecisset progressus, non tamen ad collegii institutum idoneus repertus in Italiam ubi aliquamdiu vixerat redire per se tulit. Verum Bruxellas perveniens et adversa valetudinem (ut aiebat) impeditus, mutato consilio huc reversus est intra decem dies, et sic in Angliam perrexit.

23° Robertus Watkinsonus, Eboracensis, acoluthus ad sacrum subdiaconatum promotus est Atrebati, ibidemque Johannes Hewes, Christopherus Reynerus, Robertus Yongus, Robertus Bastardus et Johannes Bishopus, subdiaconi, ad sacrum diaconatum evehuntur. Ad sacrum vero presbiteratum, Robertus Bradshawus, Hugo Philips, Robertus Askouius, et Johannes Brianus, similiter evecti sunt.

Die 24° ibidem prædictus Robertus Watkinsonus, sacrum diaconatum suscepit; Quinque vero pridie facti diaconi modo ordinati sunt sacerdotes.

Die 25° id est in festo Annunciationis Beatissimæ Virginis, idem Robertus Watkinsonus ad sacrum presbiteratus ordinem provectus est.

Aprilis 1602

Die 3° (uti antea in fine Novembris precedentis notatum est) D. Christoferus Reynerus et D. Robertus Watkinsonus, sacerdotes, in Angliam ituri hinc discesserunt.

[*Hand changes*]

D. autem Watkinsonus dum Londini moraretur sub cura medici a falso quodam fratre (Joanne Fawether) qui paulo ante hinc fugerat (page 37) proditus et quod sacerdos esset ad tribunal accusatus, sententia mortis accepit, die 17° ejusdem mensis Aprilis. Ultimo vero ejusdem martyrium complevit, duobus interea miraculis clarior effectus.

Pridie enim quam apprehenderetur Londini in plateis cum socio Catholico ambulanti vir obvius veniens quidam (ut videbatur) senex venerabilis eum salutavit his verbis: Jesus blesse you Sir, deinde adjecit; you seeme to be seecke & trobled w[t] many infirmities, but be of good cheere for w[t] in thes four daies you shal be cured of all.* Quod ipsi omnino accidit, postridie enim capitur, ad tribunal sistitur et condemnatur, die vero quarta Martyrio coronatus. Porro mane diei martis dum sacrum in ipso carcere faceret, visum est ab assistentibus clarissimum lumen modo ab una, modo ab altera parte fulgere celebrantis, quod a peracta prioris speciei consecratione directe super caput ejus permanens usque ad sacram communionem, tunc disparuit.

[51] Die 11° D. Rogerus Ridleus (hic Guilielmus Umptonus dictus sacerdos in messem Anglicanam iturus, hinc discessit; cum intentione tamen post negotia quaedam expedita, huc revertendi; ut in collegii regimine assistat, quod ab eo Rev[dus] D. Preses propter varias necessitates collegii exegit.

16° Roma venit ad nos Samuel Brooke, Lincolniensis, genere nobilis sed statu pauper et peregrinus, et post octo dies Dunkicem vel Castra petiit, ut regi Catholico in exercitu suo inserviet.

23° In festo Sancti Georgii convenit Rev. D. Preses cum varieis operariis de sacello aliisque novis ædificiis construendis.

Postridie, hoc est 24, profectus est D. Preses ad Castra juxta Ostendam, cum D. Guilielmo Stanleo propter negotia quædem tam publica quam privata vocatus.

Maii 1602

Die 4° venit ad nos Franciscus Richardsonus, pistor, D. Presidem ex Castris revertentem comitatus.

13° Ex Lotharingia pervenit ad nos Christopherus Totteus, Cestrenis, juvenis, qui cum ob infirmam valetudinem in religioso Capucinorum habitu post sex fere mensium probationem diutius

* With regard to this story, which is well-known on account of its being quoted by Bishop Challoner, a critical difficulty has arisen. As the martyr's death took place on April 20th, the prophetic utterance should have occurred on the 16th, and his arrest on the 17th. But the Middlesex Sessions' Rolls (*Middlesex County Records*, i, 281), show that a true bill was returned against him on April 15th, so that the arrest must have taken place before that date. It has been suggested that "four" may originally have been "fewe," the two words being much alike, both in the writing and pronunciation of that period.

progredi non permitteretur ab illius ordinis superioribus. Ideoque ut nostrum prosequatur institutum obnixe rogaret, 17° ejusdem mensis concessum est ei salarium quoddam viginti assium per singulas septimanas quo se sustentet donec ab Illo Protectore dispensatio pro admissione procuretur. Illa postea obtenta 22° Julii ad mensem inter alios novitios admittitur et studium S. theologiæ prosequitur.

Die vero 15° Maii ablatis interea stabulo aliisque impedimentis, primus fundamentalis lapis in honorem SS. Trinitatis, Bæ Virginis et Sti Thomæ Martyris, patroni nostri, omniumque Sanctorum a Rev. D. Preside jactus est.*

22° venerunt ad nos ex Anglia Benjaminus Langhorn, Lincolniensis, et Rogerus Thursbeus, Dunelmensis, et ad communia nostra admittantur, quorum prior Sæ Theologiæ dat operam, alter humanioribus literis, interea propriis impensis se aliturus.

[52] 22° die D. Cuthbertus Smarthwattus sacerdos, Audomarum petiit inde in Hispaniam ut quasdam nobilis fœminas religionem meditentes Ulissiponem in Lusitania perducat.

Eodem die D. Robertus Bradshaus (alias Gamagius hic dictus) et D. Jo. Bishopus (alias Fallowes) sacerdotes prestito juramento et acceptis facultatibus iter Angliam versus aggressi sunt.

27° ad eandem messem colendam progressi, etiam sunt D. Hugo Philips (hic dictus Evans) et D. Robertus Ascouius (alias Browne) sacerdotes, prestito pro more juramento et facultatibus acceptis.

Junii 1602

Die 13° venerunt ad nos ex Anglia Guilielmus Caldwallus juvenis et Rogerus Clarkus, Wigorniensis, cognatus ejusdem. Hic post aliquot dies Ecclesiæ Catholicæ reconciliatus in Angliam reversus est, ad hoc enim solum venit. Ille inter novitios studiosos cooptatur.

15° venerunt ad nos Roma D. Tho. Newportus, sacerdos, in Angliam perrecturus et Robertus Caldwellus juvenis valetudinarius, ut in patriam recuperandæ sanitatis gratia revertatur.

Eodem die venit ad nos Rev. D. Johannes Wrightus, decanus Curtracensis post biduum etiam Revdus D. Richardus Hallus collegii visitatores accessit, qui postridie mane libros collegii viderunt, de uno etiam et altero negotio cum D. Preside etiam visitatore tractarunt et ita expedita visitatione eodem die domum repetiit D. Decanus. D. vero Hallus, aliis salutatis amicis tam hic quam in vicinis monasteriis post 7 vel 8 dies ad sua reversus est.

19° D. Johannes Hughes, sacerdos, præstito de more juramento et acceptis facultatibus, Angliam versus profectus est. Et cum illo discessit Christopherus Smithsonus, puer, pœseos auditor, valetudinis recuperandæ gratia.

30° Ad nos pervenerunt Roma ex Collegio missi D. Tho. Flintus, D. Henricus Chattertonus, D. Robertus Walkerus, et D. Thomas Everardus, sacerdotes.

Ex quibus D. Flintus hic jussu superiorum moratur, ut S. Theo-

* In the original this entry is written between those of April 23rd and 24th, its proper place in the text being indicated by asterisks in the margin.

logiam doceat, reliqui post paucos dies ad messem Anglicanam perrexerunt.

Cum illis etiam rediit Roma, D. Richardus Beesleus, sacerdos, qui et in Angliam reversus est.

[53] Julii 1602

Die 1° venit ad nos ex Anglia, Alexander Wickliffus (hic dictus Wibildus), juvenis, et cum illo Guilielmus Barlous (alias Ratcliffus) Lancastrensis, ex quibus prior Stæ theologiæ, alter syntaxeos auditor est.

7° venit ad nos Roma Hugo Floid, secum ferens literas commendatitias, P. Nicolai Smithei jussu P. Personii scriptas, non tamen admitti potuit in collegium tum propter inopiam collegii, tum quia minus idoneus ad nostrum institutum videretur. Unde 14° ejusdem hinc discessit Castra versus et Romam ut dicebat repetiturus.

10° Robertus Twist, Cantius, qui superiori anno jussu Serenissimi Archiducis nobis commendatus, et post aliquot septimanas propria voluntate recedens Romam petiit, ad nos revertitur submisse rogans ut denuo recipiatur, meliorem se promittens facturum probationem, verum propter priorem inconstantiam conceditur illi hebdomadaria pensio 15° assium. Hic mense Septembri in priorem statum restitutus est, Logicam iterum auditurus.

12° Reversus est etiam ex Anglia Jo. Inghamus qui anno superiore, instituti nostri pertæsus, patriam petiit, quam alia ab hinc vice repetiit, 23° mensis sequentis, ad studia nostrumque institutum minus idoneus repertus.

17° Ex Anglia veniens ad nos accessit Henricus Leventhorpus (hic dictus Hoellus) vir gravis et bene commendatus inter theologos statim ascriptus.

23° venit ad nos ex Hispania D. Richardus Smitheus, Sacræ theologiæ doctor, incertus num hic Stam Theologiam docebit vel in Angliam perget.

26° venit ex Anglia Jacobus Gant Lancastrensis et ad classem syntaxeos ascribitur.

28° Ad nos pervenit Franciscus Blinkinsopus, Westmorlandensis, qui ante aliquot annos tum in hoc collegio, tum etiam Romæ studens, patriam vero repetens partim ob infirmam valetudinem, partim ob alias causas, in carcerem aliquot retro mensibus pro fide missus est ; inde vero extractus in Hollandiam deportatus est, inter multos alios, ut armis hereticos et rebelles Hollandos juvaret atque Catholicam fidem oppugnaret, tandem vero ex castris hostium fugiens huc se contulit, et studia repetere desiderat.

30° rediit ad nos D. Jacobus Westus, Sacerdos, qui nuper Parisiis ex variis molestiis, et injustis quorumdam conterraneorum vexationibus, adeo a mente alienatus est ut fere in furorem videretur versus.

[54] Augusti 1602

Die 5° ex Anglia ad nos venit Richardus Praterus Somersettensis (alias Rob. Poins), et sacræ Theologiæ studet.

20° missi sunt Romam, Matthias Wilsonus (hic dictus Knottus)

Edouardus Webbus, Edouardus Williamsonus, et Gulielmus Caldwallus.

23° Angliam versus profectus est Johannes Beesleus, Eboracensis, tum ob infirmam valetudinem, tum ob alia impedimenta quibus prohibitus est, quo minus nostrum institutum prosequi posset.

26° Vallesoletum in Hispanias missi profecti sunt, Johannes Gravenerus Salop, et Edouardus Fitterus, Wigorniensis.

18°* Iter aggressus est Joseph Haworthus (hic dictus Johannes Larkinsonus) patriam petiturus, valetudinis recuperandæ gratia. Quicum reversus est Tho. Lathwatt, qui ante 8 dies huc ex Anglia venerat ut fratres suos Adamus et Johannes inviseret. Et ut uni vel alteri etiam fratri locum pararet.

28° Accesserunt ad nos Richardus Wrightus Lincolniensis, Academiæ Cantabrigiæ, artium magister et Richardus Johnsonus, Eboracensis, ludi magister; ambo viri graves. Imprimis per Rev. Archipresbyterum nobis ut hic studerent commendati postea ab aliis in Anglia ut in Hispanias proficiscerentur persuasi, et patribus ibi commendati, hic eandem novo inito consilio in Hispanias pergere statuerunt. Et 12° die Septembris iter susceperunt Vallesoletum versus, acceptis a R^{do} D. Preside literis tam testimonialibus quam commendatitiis cum viatici augmento.

Venit cum illis ex Anglia Fardinandus Medcalfus (hic Warde dictus) ut in Hispanias proficisceretur commendatus ab amicis in Anglia.

September 1602

Die 2° venit ad nos Joannes Draperus (hic dictus Ley) Huntingdoniensis, qui Cantabrigiæ aliquando studuit, postea famulatum prestitit Ill° Comiti Salopiensi ubi cum instrueretur in fide et exhortante D° Allabastro etiam Accademico Cantabrigiensi haud vulgariter docto, Catholicam religionem amplexus est; ac propterea a Comitissa vexatus non solum trans mare sed etiam in strictiorem aliquam maxime Capucinorum ordinem se conferre statuit unde Rotomagi se recipiens, et dicti Capucinorum ordinis regulam perquirens, et se illi imparem inveniens, huc se contulit ut nostrum sequeretur institutum, easdem ad nos R^{mi} Archipresbyteri litteras commendatitias deferens quas ad patres Capucinos acceperat.

[55] 3° venit Roma Alexander Bowkerus (hic dictus Butlerus) a patribus P. Personio, et P. Philippo Tremano commendatus ut nobiscum maneat quousque ab amicis audire possit, num media illi suppeditabunt ut hic studeat; habet enim patrem nobilem et erga religionem Catholicam bene affectum in Comitatu Northamptoniæ habitantem qua spe fretus nobiscum moratur, et classem gramaticæ pro tempore frequentat. Hic nuper heresi infectus Francisco Vero equiti aurato Anglo heretico inserviebat.

14° Ad nos accessit Thomas Lathomus Lancastrensis a R^{mo} Archipresbytero commendatus, ea tamen conditione ut suis expensis seipsum sustentet ita admissus est et logicæ dat operam.

22° venerunt huc Audomaropoli recreandi se gratia Jacobus

* This entry is out of chronological order.

Worthingtonus Guilielmus Worthingtonus, ejusdem cognatus et Robertus Haworthus, quorum primus et tertius 30° ejusdem mensis Audomaropolim redierunt; Gulielmus vero hic ad tempus mansurus, dat operam litteris in classe poetica.

25° Ex Anglia veniens ad nos accessit Georgius Morganus, Herefordiensis, a R^{ssmo} Archipresbytero commendatus, ut partim suis, partim collegii expensis studium prosequatur. Verum quia R^{mus} Archipresbyter propter testimonium D. Th. Hilli arbitrabatur eum esse ad logicam idoneum, cum ad syntaxim solum aptus inveniatur, ea conditione admissus est, ut amici totas faciant ipsius per triennium expensas.

29° veniens ex Anglia ad nos pervenit Franciscus Conierus (hic dictus Butlerus) a R^{dsmo} Archipresbytero commendatus sed sine expensis ad tempus se sustentaturus. Hic logicam audit quam aliquando Cantabrigiæ addiscere cœperat.

October 1602

Primo die, Ad communem victum admissi sunt Joannes Genings, Herefordensis, et Hugo Thomasius Monumetensis, qui hactenus 15 assibus per septimanam se sustentarunt.

[56] Hoc tempore veniens ad nos ex Anglia, Thomas Turnerus, senex Lancastrensis, annorum 62 anterioris vitæ maxime Calvinistici ministerii quo supra annos quadraginta male functus est pertaesus; hic $S^{tæ}$ Ecclesiæ reconciliatus et in ejus gremium receptus est, et post 15 dies peregrinus novis in terris sed nova, ut speramus vita victum queritans, recessit Cameracum, inde in Gallias, forte in Germaniam et Italiam etiam Romam, si vires et alia media suppetentur perrecturus.

Die 12° D. Joannes Williams (hic dictus Willis) sacerdos, Asaphensis, ad messem Anglicanam iter aggreditur prestito de more juramento et acceptis facultatibus.

In cujus loco subscriptus est D. Thomas Flintus, sacerdos, ut omnes domesticos tam ad victum quam vestitum pertinentes disponat et distribuat, et de moribus juniorum formandis curam præbeat.

Eodem die discessit Thomas Lous, adolescens (œconomi nostri filius) Angliam petiturus valetudinis recuperandæ et Anglicanæ linguæ discendæ gratia.

Die 18 ipso festo S. Lucæ accessit ad nos Richardus Wolstonholmus vir gravis, Lancastrensis, annum agens 63^{m} qui ante annos circiter 40 hereticorum conventionibus renuncians, sacerdotibus aliisque catholicis multa charitatis officia prestitit, præcipue in ædibus D. Joannis Rigmadeni de Wedacre in comitatu Lancastriæ, armigeri. Nunc vero studia tanto longo tempore interrupta eo fine repetit, ut si idoneus reperiatur in sacerdotali tandem munere ad majorem Dei gloriam et patriæ commodum senectutis suæ periodum claudere possit.

Die 21° recessit hinc Guilielmus Persivallus, id illi suadente et aliquantulum urgente Domino Præside eoque sæpius admonitus mores non emendasset.

[*Hand changes*]

Cum eo abierunt Guilielmus Redmannus et Robertus Twistus præ se ferentes per Gallias in Angliam perrecturi. Inierunt autem recta Gandavum ad Ill^{mum} D. Nuntium Apostolicum, ac apud eum questi sunt tam isti tres quam alii duo super Franciscus Blinkinsopus et Fardinandus Warde (seu Medcalfus) contra D. Presidem, quasi ab ipso passi essent aliquas injurias. Unde designatus est R. D. Decanus Curtracensis, ut hanc causam audiret et judicaret. Quod fecit mense Novembri diffiniens omnes illos quidem male fundatos fuisse in pretensionibus suis. Et ita quatuor sunt e collegio amoti et quintus non admittitur, ut fusius patet in processu hujus causæ qui servatur in collegio ad rei memoriam.

[*Hand changes*]

[57] Die 26 Octobris accesserunt ad nos Roma venientes eximius Dns. D. Richardus Hadochus S. Theologiæ doctor, et tres alii sacerdotes collegii Anglorum de Urbe alumni, ad messem Anglicanam missi. Quorum hæc sunt nomina D. Joannes Almandus,* D. Henricus Kirchamus et D. Joannes Copleus, Baronis Coplei filius. Qui tres post quindecim circiter dies, quibus hic vires refecerunt et vestes necessarias compararunt, in Angliam profecti sunt.

Dns. vero Hadochus post viginti dies Bruxellas et inde Lovanium ad materteram et alios cognatos suos visendos se contulit, forte inibi ad tempus moraturus.

[November]

Novembris 4 accesserunt ex Anglia venientes Joannes Belfeldus, Wintoniensis (hic dictus Egerton) Georgius Brownus (alias Whatley), Essexius, Richardus Coperus (alias Palmerus), Londinensis, et Jacobus Cleytonus (alias Cutlerus) Londinensis. Quorum primus per literas P. Henrici Garnetti commendatus, ad probationem post paucos dies (quos in spiritualibus exercitiis insumpsit) admissus, sacræ theologiæ studio dat operam. Alii quia literas commendatitias quales et a quibus statuta nostra requirunt, non attulerant, non admittuntur, sed solum hic manere et studere permittuntur dum commendationem requisitam ex Anglia procurent, ac specimen earum prabeant virtutum, quæ ad nostrum institutum maxime requiruntur. De ingeniis enim eorum aliisque dotibus et bonarum literarum progressibus satis constare videtur, quod in his futuri sint idonei.

Die 21° venerunt ad nos Roma missi ob adversam valetudinem Thomas Fisherus, Edouardus Cottingtonus, et Joannes Butlerus, Primus et tertius sperantes se hic valetudinem recuperaturos nobiscum manent, et prior in S. theologia, alter in logica studia sua prosequantur.

Cottingtonus autem fere tabe confectus dum Angliam petere voluit, Audomaropoli in seminario Anglorum, hanc vitam meliore

* Ven. John Almand, afterwards a martyr, a relic of whom, formerly preserved at Douay, is now at Old Hall.

mutavit, admissus tamen ante obitum in Societatem Jesu, sicut Romæ desideravit antequam in morbum incidit.

Ex Anglia veniens ad nos accessit die 26 Novembris, Thomas Foxius, Juvenis Salopiensis, per literas D. Jacobi Standish (permissu R^{vmi} D. Archipresbyteri cujus est assistens) commendatus ut hic studeat suis se sumptibus aliturus. Qua conditione ut convictor admittitur et scholam grammatices visitat.

[58] Die 28 Novembris ad nos redierunt D. Richardus Parkerus et D. Œgidius Archerus, qui in vere precedenti Romam profecti sunt, a R^{dmo} Archipresbytero Angliæ missi, ad causam ipsius ibi per quosdam sacerdotes motam agendam. Quæ tandem causa judicata est, et diffinita per Breve Apostolicum datum die 5 Octobris 1602. Excepto quod remaneant adhuc varii scandalosi libelli, ab inquietis de hac contentione scripti a sancto Inquisitionis Officio examinandi et censurandi, sicut in eodem brevi S. Dominus noster declarat.

Hoc fere tempore venit ad nos Robertus Edmunds, Cantius, qui cum se offerret conventui Carthusianorum Anglorum Mechliniæ commorantium, nec judicaretur ad illum ordinem satis idoneus, ad nos tulit et eas literas, quibus ex Anglia plurimum Rev^{do} Patri Priori commendatus erat, et alias ejusdem Rev^{di} Prioris, ad D. Presidem scriptas, ac earum omnium intuitu D. Præses loco famuli illum recepit, permittens ei ut scholas visitet cum aliis studiosis et si proficere possit in literis (adhuc enim Grammaticam discit. dum 30 sit annorum) ut illis totum se applicet etiam permittet.

[December]

Die 17 Decembris Clericali tonsura insigniti sunt et ad ordinem ostiariatus promoti in civitate Camaracensi ab I^{llmo} et Rev^{mo} Archiepiscopo* quinque isti scholares hujus collegii alumni : Guilielmus Burteus, Wellensis, Michael Gardinerus, Oxoniensis, Benjamin Langhornus, Lincolniensis, Henricus Leventhorpus, Londinensis, et Richardus Wolstonholmus, Cestrensis. Iidem vero consequentibus diebus 18, 19, 20, 21, et 22 ejusdem mensis ad ordines Lectoratus, Exorcistatus, Acolytatus, Subdiaconatus et Diaconatus ibidem ab eodem Illmo ac R^{mo} Domino evecti sunt.

Die [*blank*] venit ad nos Alexander Hayus, Scotus, diocesis Andreæpolitanæ ex Anglia missus ut factus sacerdos eo redeat, et sacramenta minori cum periculo recipientium ministret, cum non sit Angliæ regni subditus.

In festo D. Thomæ Martyris Cantuariensis Patroni nostri sacrum solemniter decantatum est a D. Preside, assistentibus aliis doctoribus et sacerdotibus ac scholaribus collegii in templo B. Jacobi. Ubi intra eadem missarum solemnia D. Thomas Conierus, Societatis Jesu Sacerdos Anglus concionem habuit ad populum, in qua egregie decla[ra]vit ejusdem gloriosissimi martyris gesta ; multaque recensuit alumnorum hujus collegii martyria et illustres confessiones. Jam enim peperit hoc unum collegium supra quadringintos sacerdotes, martyres vero, nonaginta-tres, 30 annorum spacio. Non nobis, Domine, sed nomini tuo sanctissimo gloriam damus. 1602.

* Guillaume de Grimberghe, Archbishop of Cambray, 1601–1609.

[59] Anno Salutis 1603. Januarius.

Januarii primo predicti quinque diaconi, D. Guilielmus Burteus, D. Michael Gardinerus, D. Benjamin Langhornus, D. Henricus Leventhorpus et D. Richardus Wolstonholmus ad sacrum presbyteratus ordinem Camaraci ab eodem Illmo et Revmo Archiepiscopo promoti sunt.

Die 14 discessit hinc eximius D. Richardus Smitheus, Lincolniensis, presbyter, et S. Theologiæ doctor, ad messem Anglicanam perrecturus, postquam hic (ex mensibus ex Hispania veniens, nobiscum vixisset, et pro majore hujus temporis parte, disputationibus controversiarum præfuisset. Voluit libentissime D. Preses eum hic detinere ut sacram theologiam doceat, sed zelo animarum in ipsa Anglia lucrandarum incitatus, eo profectus est, magnum sui apud nos omnes relinquens desiderium.

Die 29 a nobis etiam recessit D. Thomas Flintus, sacerdos, patrium solum recuperandæ sanitatis gratia petiturus. Ille et sacram docuit theologiam spatio tantum unius vel alterius mensis, et curam habuit scholarium omnium non sacerdotum in iis quæ ad disciplinum pertinent. Sed ob adversam valetudinem prius unum deinde alterum munus deponere coactus, ad animas in patria lucrandas quod præ cæteris omnibus optaverat, alacri animo in Angliam properat. In cujus loco D. Guilielmus Burtus constituitur præfectus generalis omnium scholarium nondum sacerdotum et omnium famulorum collegii.

Eodem die recessit cum D. Flinto, Joannes Draperus (hic dictus Leeus) in Angliam rediturus. Hic conspirationes quinque aliorum scholarium detexit mense Octobri proxime elapso. Qui illum vicissim accusarunt, nihil tamen contra eum probarunt.

Februarius

Die 17 Februarii eximius Dns Edouardus Westonus S. Theologiæ doctor, Parisios petens hinc discessit ibi moraturus. Hic cum supra annos decem vel undecim sacram theologiam docuisset, jam ab anno et semestri illud munus deseruit, et privatis studiis librisque, quos interea scripsit edendis aliisque forte conscribendis operam navat.

Eodem die Angliam petituri sanitatis recuperandæ gratia, recesserunt Thomas Fisherus (hic dictus Ashtonus) et Joannes Butlerus, qui ante aliquot menses, Roma huc missi fuere ob eandem causam.

Die 22 jactus est lapis primus fundamentalis superioris partis i.e. Chori Ecclesiæ nostræ domesticæ a D. Preside in honorem Smæ Trinitatis, Bmæ Virginis, et D. Thomæ Martyris Cantuariensis. Secundus item et tertius jacti sunt a Doctore Guilielmo Harisono, collegii procuratore et Thoma Lawo, œconomo nostro.

[60] Die 24 recessit D. Jacobus Westus, presbyter, nihilo melior factus, a quo huc venit in fine Julii, 1602, sed deterior potius, variis phantasmatibus seu malis spiritibus continuo vexatus, et adeo illusus ut nec sacrum faciat (necdum debeat) nec horas canonicas recitare velit, nec sacramentum pænitentiæ, aliudve opus pium

frequentare, sed ab omni abhorret devotione, et sanctarum rerum mentionem. Multa vero sustinet contra fidem Catholicam (imo et contra naturalem rationem) paradoxa et phanaticas opiniones v.g. quod ipsemet sit justus etiam a Christo Domino sit judicatus, ideoque nulla se dicit indigere pænitentia seu sacramento. Dæmones asserit esse corporeos, ipsos omnia infestare loca, etiam in cælo emporeo esse multes caco-demones ; item mundum putat fuisse ab aeterno, negatque Deum mundum ex nihilo creasse, vel quicquum posse ex nihilo creare, et hujusmodi alia. Libenter de nugis loquitur, alias in sermone parcus est, dicit enim, cum os aperit, demones in illud intrare, de victu aliquantum solicitus est, de anima nihil putat, namque vel se non moriturum, vel in nihilum redigendum ideoque de statu animæ suæ a corpore separatæ nihil curandum esse.

Quo nunc ibit, nec ipsummet scire arbitramur nisi forte ad fratrem hæreticum ministrum, in comitatu Cantii beneficiatum.

Martius.

Die 16 accesserunt ad nos ex Anglia missi ac a Rev. Dno. Archipresbytero commendati Richardus Wyles (hic dictus Grenus) Simon et Thomas Maxfildi,* fratres, et Jacobus Crosseus omnes ex comitatu Staffordiæ. Primus sacræ theologiæ studet, et ad probationem admittitur. Alii tres adolescentes sunt et Grammaticæ dant operam, amicorum impensis ut convictores recipiuntur.

Die 19° mortem obiit Mag[r] Alexander Wicliffus (hic dictus Wibildus) sacræ theologiæ studiosus, pius juvenis, et patriæ juvandæ zelo plenus ac genere nobilis. Die sequente honorifice sepultus est in templo D. Jacobi Apostoli, ante ostium capellæ B[mæ] Virginis peractis tum domi tum in templo exequiis.

Eodem die 19 pervenit ad nos ex Collegio Vallesoletano commendatus, Richardus Johnsonus, Eboracensis, qui superiore anno in Hispanias cum socio suo Mag[ro] Richardo Wrighto ivit. De quibus supra pag. 44.☩

Die 23 quæ fuit Dominica Palmarum Audoromopolim [*sic*] pergebat, Mag[r] Alexander Hayus natione Scotus diocesis Andreæpolitanæ, ut ab episcopo Audomarensi tonsura clericali omnibusque ordinibus etiam presbyteratu ordinatus, per specialem Indultum Apostolicum, in Anglia iret et minori cum periculo quam Angli a Catholicis reciperetur.

[61] Eadem Dominica Palmarum (23 Martii) profecti sunt Camaracum tres alumni ut sacris initiarentur, videlicet, Henricus§ Meridallus, clericus Lincolniensis, Christopherus Totteus, Cestrensis, et Joannes Belfildus Wintoniensis. Qui postremus eodem die ante decessum in alumnorum catalogum prestito prius juramento ordinario ascriptus est. Isti tres, ordines septem totidem distinctis diebus,¶ nimirum 24, 25, 26, 28, 29 et 31 ejusdem Martii ab Ill. et Rev. Archiepiscopo susceperunt, et die primo Aprilis reversi sunt.

* Thomas was afterwards martyred.

☩ This refers to the original pagination. It is page 54 in the later pagination. In this volume it is p. 43.

§ *Vere* Humphrey.

¶ *Sic.* Either the 27th or 30th has been omitted.

Primitias vero celebrarunt Aprilis 7 in quem incidit per translationem festum Annunciationis B. Virginis, quod ex eo etiam apud nos solennius erat propter quarentenam orationem pro patria nostra cum a . . . . [*entry breaks off*].

Aprilis

Die 2 iter suscepit in Angliam iturus Robertus Edmundeus, jam expertus quod non posset in literis proficere, provectus cum sit ætate neque grammaticam didicit. Alia tamen pietatis officia in quantum poterit prestiturus, erga amicos et familiares.

Die 4 Aprilis narravit nobis D. Georgius Personius, Bruxellis rediens, Reginam Angliæ vel mortuam esse, vel certe morti proximam in extremis agere. Singulis deinceps diebus venit confirmaturque rumor. Ideoque die 6 quæ erat Dominica in Albis (profestus vero Annuntiationis B[æ] Virginis (per translationem) cœpta est quadraginta horarum oratio continua in Collegio nostro pro afflicto patriæ statu ut Deus nobis donare dignetur principem Catholicum, ad majorem ibidem fidei Catholicæ propagationem.

Die 8 nuncium accepimus pro certo et Reginam e vivis excessisse et Jacobum Scotorum Regem, Regem Angliæ, Franciæ, et Hiberniæ denuntiatum esse a maxima procerum regni parte.

Die 10 venit ad nos Richardus Wolleus [*blank*] qui post 40ta fere dies, quibus quindecim solum asses pro victu accepit, ad communem mensam admissus est, ut commodius et alacrius studia prosequatur. Scholam vero poeseos visitat apud Patres.

Die 13 ad nos accessit D. Franciscus Robinsonus, sacerdos, nuper in exilium evectus et Vlissingi pecuniis fere omnibus spoliatus.

Die 14 venit ad nos ex Anglia per Patrem Henricum Garnettum commendatus, Adamus Whitinghamus, puer 14 annorum, genere nobilis, Lancastrensis amicorum alendus sumptibus. In classem grammaticorum ascribitur.

Die 20 iterumque 21 oppidum ingressus indeque egrediens humanissime nostrum visitavit collegium R[mus] D[nus] D. Episcopus Boloniensis ex nobili [*blank*] familia ortus.* Aureos viginti nobis largitus est, et sic in nostra porta equum ascendens multis comitatus nobilibus virisque ecclesiasticis in itinere perrexit Bruxellas versus ad lucrandas Jubilei indulgentias.

[62] Die 24 pervenerunt ad nos novem Sacerdotes ex Carcere Framinghamo in exilium deportati, cum Episcopo quodam Hiberno ac quatuor Societatis Jesu patribus, itemque sex aliis sacerdotibus et quatuor laicis Catholicis. Nomina eorum qui ad nos venerunt, qui et apud nos manent sunt ista : D. Ludovicus Barlous (qui omnium primus ex Seminariis missus est in messem nostram Anglicanam) D. Edouardus Hughes, D. Christopherus Drilandus, D. Leonardus Hidus, D. Robertus Woodruffus, D. Guilielmus Chadochus, D. Thomas Haberleus, D. Guilielmus Clarjenettus, D. Thomas Thursbeus, quibus adjungendus est, D. Franciscus Robinsonus, qui ante aliquot dies advenerat et apud nos recipitur licet per aliam viam evectus in idem exilium. Nomina patrum Societatis Jesu, hac vice

* Claude d'Ormy, Bishop of Boulogne, 1606–1626.

in exilium deportatorum sunt. P. Christopherus Hollowooddus Hibernus. P. Rogerus Floydus. P. Edowardus Coffinus et P. Radulphus Bickleus, quibus associatur frater Radulphus Emersamus parvulus ille de quo P. Campianus scribit. Alii sacerdotes qui alio se contulerunt sunt isti—

D. Thomas Bramptonus. D. Joannes Boltonus. D. [*blank*] Tiletsonus. D. Joannes Grenus. D. Robertus Barrus, et D. [*blank*] Knightus. Alii laici, Joannes Birckbeck. Henricus Kene [*blank*].

Die 28 profecti sunt Angliam petituri ut more solito pro animabus Deo lucrandis laborent, et vitam (si Deus ita voluerit) ponant, duo sacerdotes. D. Benjamin Langhornus, Lincolniensis, et D. Joannes Belfildus, Wintoniensis, acceptis facultatibus, et prestito juramento solitis. Cum illis ad idem suum opus reversus est supradictus D. Franciscus Robinsonus, idem pridem (ut diximus) in exilium missus.

Die 29 vivis excessit pius juvenis Mag^r Joannes Briggeus, S. theologiæ studiosus, et die sequenti juxta condiscipulum suum Magistrum Alexandrum Wicliffum sepultus est.

Maius

Die 14 jactus est primus lapis fundamentalis novi ædificii ad partem collegii occidentalem, propter murum ruinam minantem necessario adjuncti.

Die 19 recesserunt a nobis in patriam reversuri, Richardus Cooperus, et Jacobus Claitonus, causantes adversam valetudinem.

[63] Diebus Maii 20, 21, 22, 23, 24 et 25 quatuor minoribus ordinibus et duobus majoribus initiati sunt Camaraci, D. Georgius Gervasius, Cicestrensis,* Carolus Thursbeus [*blank*] et Richardus Jonsonus, Eboracensis, qui postremus dicto die 20 Maii clericali insignitus est charactere quem alii duo antea susceperant.

Die 24 profecti sunt in messem Anglicanam ituri, D. Michael Gardinerus, D. Henricus Leventhorpus et D. Richardus Wolstonholmus, sacerdotes, prestito de more juramento et facultatibus acceptis.

Cum iisdem recessit Franciscus Lous† (filius œconomi nostri) tum ob valetudinem infirmam, tum ob pusillanimitatem, qua se ad sacerdotium minus aptus judicavit.

Eodem die transiit per nos, D. Joannes Roberts§ ordinis Sancti Benedicti Sacerdos, ex Anglia relegatus. Hinc vero ad monasterium Marchianense, inde Antvarpiam, et Bruxellas perrecturus postea in Angliam reversurus.

Die 29 pervenit ad nos Bartholomeus Rysdenus ex collegio Hispalensi ob adversam valetudinem ad nos missus. Qui ob eandem causam post dies octo in Angliam perrexit.

Die 30 missus est more solito in messem Anglicanam D. Cuthbertus Smarthwattus, sacerdos.

Junius

Primo die Junii, ad sacerdotium promoti sunt Camarari tres

* Ven. Martyr, 1608. † Lawe. § Ven. Martyr, 1610.

supranominati Diaconi D. Georgius Gervasius, D. Carolus Thursbeus, et D. Richardus Jonsonus.

Hoc fere tempore venit ad nos ex Italia Richardus Wolleus.

Die 3 recesserunt in Angliam reversuri D. Guilielmus Clarjenettus, et D. Thomas Thursbeus, qui nuper inde in exilium deportabantur. Cum illis profecta est Maria Cridlama cognata D. Præsidis.

Eodem die venerunt ad nos D. Doctor Richardus Hadochus, et D. Thomas Worthingtonus Nepos D. Presidis, qui die 10 ejusdem perrexerunt in itinere Angliam petituri.

Die 5 ex Anglia revertentes ad nos pervenerunt Thomas Fisherus et Guilielmus Ortonus. Ex quibus prior hinc ante aliquot menses, alter ex Hispaniis in Angliam missus erat valetudinis recuperandæ causa. Uterque S. theologiæ studiosus.

Isti nobis nunciarunt Joannem Butlerum, qui cum eodem Thoma Fishero ob eandem causam in Angliam inerat, mortem obiisse Londini [*blank*] Maii.

Die 7* profectus est D. Leonardus Hidus Mechliniam iturus ibi sanctissimum Carthusianorum ordinem, si vires voluntati responderint, ingressurus.

Eodem die* profectus D. Guilielmus Chadochus Valencenas cum intentione ibi commorandi. Inde post aliquot dies perrexit Antvarpiam.

[64] Die 5 profectus est in missione Anglicana D. Joannes Brianus, sacerdos, prestito juramento de obedientia erga Archipresbyterum et acceptis facultatibus. Et cum eodem perrexit D. Paulus Greneus, Darbiensis, qui ante septem plus minus menses ex Collegio Hispalensi missus, in Lotharingia hyemavit ad nos vero pervenit die 15 Maii. Hic Washingtonus dictus.

Die 6 Roma rediens ad nos pervenit D. Richardus Sheruodus, sacerdos, et cum illo in Anglicanam messem profecturi D. Stephanus Barnes, D. Elizeus Nutterus, et D. Joannes Starkeus, sacerdotes, Collegii Anglorum de urbe alumni.

Ex his tamen D. Stephanus Barneus arbitrio D. Presidis remittitur si eum velit hic detinere ut S. theologiam doceat, quod facturus est ad aliquod saltem tempus.

Die 14 venit ad nos D. Thomas Wrightus sacerdos, insignis theologus, qui plurimis habitis in Anglia cum hæreticis concertationibus egregie illos confutavit, tam verbis quam scriptis, et tandem in exilium ex carcere deportatus est. In patriam tamen reditum festinum meditatus, viso interim et salutato eximio Dno Joanne Wrighto cognato suo, decano Cortracensi ad quem profectus est postquam hic triduo moratus esset.

Die 17 venerunt ad nos Antvarpia D. Robertus Tempestus, sacerdos, U. J. licentiatus et D. Thomas Nelsonus item sacerdos. Qui per triduum hic morati in messem Anglicanam acceptis facultatibus, et prestito de more juramento de obedientia erga Archipresbyterum profecti sunt. Cum illis profecturus dicebatur D. Georgius Napperus, presbyter✠ collatis illi (licet absenti) facultatibus ea

* These entries are out of chronological order. ✠ Ven. Martyr, 1610.

conditione ut consuetum juramentum (de obedientia erga Archipresbyterum) prestet. Venit postea huc et prestitit, 28 Augusti. Ex his D. Tempestus et D. Napperus jam primum in hoc opus se conferunt, D. vero Nelsonus ante annos plusquam viginti ex Anglia rediit, post Martyrium fratris sui (g.m.) D. Joannis Nelsoni.

Die 28 venit ad nos ex Collegio Anglorum Audomarensi, Jacobus Worthingtonus, puer nepos D. Presidis, et cum illo, qui ex Anglia nuper venerat Henricus Cliffus, nepos R^mi D. Archipresbyteri Angliæ.

Julius

Die Julii 5 pervenit ad nos ex Academia Cantabrigiensi veniens Joannes Grossus, Norfolciensis, hic dictus Feltonus.

Die 7 hoc est in festo Translationis Beatissimi Thomæ Martyris, solenniter decantatum est primum sacrum a R. D. Preside, diaconi et subdiaconi officiis fungentibus doctore Mattheo Brittono et D. Stephano Barneo in novo constructo sacello.

Eodem die reposita sunt ossa D. Thomæ Houghtoni sub scabello summi altaris, ad cornu Epistolæ.

[65] Die 10 Julii ex Anglia redeuntes ad nos pervenerunt Joannes Lous et Thomas Lous fratres, filii œconomi nostri, quorum prior ante triennium, alter decem retro mensibus eo profecti fuerunt.

Die 16 D. Richardus Hadochus, D. Guilielmus Harisonus Collegii procurator, ambo S. theologiæ doctores, item Henricus Cliffus, Jacobus Worthingtonus et Thomas Lous, adolescentes et Joannes Fenellus famulus Dni Doctoris Hadochi, iter cæperunt Romam versus, per Gallias.

Die 18 venit ad nos Bernardus Jacksonus Eboracensis, qui aliquot annis in Hibernia hæsit, postea per Gallias advenit et S. theologiæ studet.

Eodem tempore venit etiam per Gallias ex Anglia Joannes Plunkettus, adolescens, 18 annorum, qui in classe poetica dat operam literis.

21 recessit a nobis Guilielmus Atkinus adolescens Parisios iturus, ut ait, valetudinis gratia, fertur etiam in Angliam perrecturus vocatus a patre. Quod hic non est fassus.

24 venerunt ad nos D. Augustinus Leus, presbyter, ex collegio Hispalensi in messem Anglicanam missus, et Richardus Tooleus, adolescens, Varvicensis, ex Anglia veniens a R^mo D. Archipresbytero commendatus ut studia prosequatur quod facit in classe logica.

Augustus

Die 2 Augusti profectus est D. Thomas Haberleus, presbyter Valencenas, nescius si etiam Bruxellas et Antvarpiam sit perrecturus, ut conditionem suscipiat, offertur enim illi conditio Antvarpiæ apud religiosis ibi Begenitas quotidie faciat sacrum.

Die 5 profectus est Angliam petiturus Joannes Genings, logices auditor, valetudinis recuperandæ gratia.

Eodem die profectus est etiam D. Guilielmus Redmannus nobilis uxoratus Angliam versus, qui Roma rediens ad nos pervenit ante triduum.

Die 9 redierunt ad nos Rhemis, D. Doctor Kelisonus, S. theologiæ

ibidem professor, et D. Richardus Smitheus, presbyter. Attulerunt secum opus quoddam ab eodem doctore Kellisono conscriptum Anglice inscriptum :—" A Survey of the new Religion,"* hic modo edendum ut inde in lucem prodeat ubi primum conceptum fuit. Dicatur serenissimo Regi Jacobo Angliæ, Scotiæ, Franciæ et Hiberniæ, fidei defensori.

[66] Die 10 Augusti admissus est inter convictores Franciscus [*blank*] hic dictus Rosseus et Grammaticæ addiscendæ dat operam.

Eodem fere tempore venerunt ad nos ex Collegio Vallesoletano, in Hispaniis missi D. Joannes Salisburius et D. [*blank*] Vincentius, sacerdotes, in messem Anglicanam perrecturi, quod post unum quasi mensem fecerunt, hic interim commorati.

Cum iisdem venit Mr Thomas Gooch Edmundburiensis, qui aliquando Cantabrigiæ in Collegio Smæ Trinitatis, nuper vero in Collegio Vallesoletano studuit, unde ad nos ob adversam valetudinem missus est ut studia (si possit) prosequatur.

Die 13 venit D. Georgius Napperus, de quo vide 17 hujus.✝ Cum illo Thomas Rookeus, puer.

Die 14 concessum est Johanni Smithsono, Eboracensi (qui nuperrime Roma venerat) subsidium quindecim assium per septimanam ea intentione ut si idoneus probetur in collegium tandem admittitur. Hic die 1 Septembris insalutato hospite recessit.

In festo Assumptionis Bmæ Virginis, primum Sacrum solenniter decantatum est in ipsius novo altari, a Dno Doctore Kellisono Dnis D. Brettono et D. Redmanno, diaconi et subdiaconi officiis fungentibus, eodem modo quo 7 Julii factum est in summo altari D. Thomæ Cantuariensi dicato.

Eodem tempore venerunt, Arthurus Hopwoddus, vir gravis, et Adamus Whitingamus, puer Lancastrensis.

Die 19 missi sunt Romam versus, ut ibi in Collegio Anglorum studia prosequantur alii quatuor adolescentes : Joannes Grossus, Norfolciensis, Richardus Tooleus Varvicensis, Joannes Lathwattus, Lancastriensis, et Jacobus Hargraveus item Lancastriensis.

Die 19 venit Valencenis in collegio mansurus, Guilielmus Rathbonus, Lancastrensis.

Die 28 in messem Anglicanam missi sunt acceptis facultatibus et juramento obedientiæ prestito, D. Georgius Napperus, Oxoniensis, et D. Richardus Jonsonus, Eboracensis. Quorum prior ad sacerdotium promotus ante septennium partim hic moratus officio, prefecti generalis omnium humanistarum perfunctus est partim Antvarpiæ vixit. Alter ante tres fere menses ordinatus, ad lucrandas animarum festinat ; cum sit ætate provecta et bono zelo affectus.

Cum iisdem ivit etiam in Angliam D. Augustinus Leyus, sacerdos, qui ex Hispalensi collegio missus, ad nos pervenit 24 Julii. Ut supra.

* This was the first of Dr. Kellison's numerous controversial works. It was published by Laurence Kellam at Douay in 1603, and a second edition appeared in 1605. It elicited two replies from Dr. Matthew Sutcliffe, dean of Exeter.

✝ So in the text; but in fact the entry referred to is dated 28th August.

Die proxime sequente eos secuti sunt alii duo sacerdotes ejusdem collegii Hispalensis, D. Joannes Salisburius, et D. [*blank*] Vincentius.

29 pervenerunt ad nos Petrus Worthingtonus et Joannes Collins, Societatis Jesu, quorum prior in Angliam ob adversam valetudinem profectus, alter Romam rediit.

September

Die 1º Septembris clarissimus vir D. Jacobus Benignius U. J. doctor, et ordinarius professor, ac pro tempore Rector Universitatis nunciavit D. Præsidi, quod duo juvenes Angli, quadam nocte septimanæ elapsæ, per plateas cum gladiis grassantes a vigilibus inventi, post aliquam resistentiam devicti, uno fugiente, alter a satellitibus capitur, sed a coquo nostro (ad cujus ædes jam astabat) ereptus est e manibus [67] satellitis conantis illum in carcerem perducere. Petit proterea Magnificus D. Rector, præsidem nostrum, an sint ex suis scholaribus vel si novit eos et quid judicet esse agendum. Persensit facile fuisse istos Guilielmum Persevallum et Guilielmum Redmannum, qui postquam e Collegio exiverunt in fine precedentis anni, partim pervagati sunt in Angliam, Franciam (et unus in Italiam) partim apud dictum coquum hospitabantur. Rogavit D. Præses ut diligenter examinarentur omnes tam duo scholares quam coquus ipsorum hospes vel etiam alii convictores ejusdem domus, sed ut pœna pro honore nationis in quantum sine melioris boni prejudicio fieri posset temperaretur. Quod factum est de quibusdam: Persivallus vero statim ex oppido effugit, Redmannus autem, Henricus Remingtonus coquus, et unus alius commensalis examinantur coram notario ejusdem Magnifici Rectoris et aliis. Ubi Redmannus quædam sua delicta plura tamen Persivalli sub juramento fassus est et testatus. Similiter et coquus tam sua quam aliorum duorum confessus est erratio, et alter convictor natione Flandrea, juvenis modestus et bonus, de illis duobus sociis suis, similia affirmavit et juramento confirmavit. Quæ in Registro Universitatis servantur et copia ejusdem Inquisitionis habetur inter alia acta illorum, ob quæ antea ejecti erant ex hoc collegio.

Ob hæc ita perpetrata, et divina providentia propalata, D. Præses tandem admonuit Guilielmum Redmannum coram doctore Webbo, assistente, se jam non posse eundem Redmannum in collegium (uti paulo ante statuerat) readmittere, sed hortatur ut ad aliud vitæ genus, quod magis conveniret, se conferret, eo quod plus satis nunc constaret, quam minus sit idoneus ad sacerdotium multoque minus ad messem Anglicanam.

Coquo autem Henrico Remingtono pro hac vi magistratui illata (quam Mag D. Rector, D. Presidi puniendam permisit) et pro aliis delictis maxime in recipiendis studiosis collegii, ad convivia prohibita in domo sua, proponit atque jubet ut e duobus unum eligat, nimirum vel tabernam suam omnino relinquere, vel officium coqui quod in collegio tenet. Ipse consultis uxore aliisque amicis responsum tulit se nullo modo velle tabernam seu hospites recipiendi consuetudinem dimittere, et ita post duos adhuc completos menses e collegio recessit 3 die Novembris.

Die 7. 7^bris redierunt Rhemos versus D. Doctor Kellisonus et D. Richardus Smitheus.

Die 16, 17, 18 et 19 Thomas Goocheus, [*blank*] et Guilielmus Jones, Assaphensis, clerici, ordines ostiariatus, lectoratus, exorcistatus, et acolytatus susceperunt. Die vero 20, et iidem duo et alii duo, Thomas Fisherus Petroburgensis, et Guilielmus Artonus, antea Elyensis, accolyti, ad subdiaconatum, die 21, ad diaconatum et die 28, ad presbyteratum promoti fuerunt.

[68] October 1603

Octobris secundo missi sunt in Hispanias Vallesoletum Joannes Ainsworthus et Joannes Bernus (qui cum M^agro Philiberto Midletono pridie in festi S^ti Remigii ad licentiam in facultate artium promovebantur) ut ibidem studia S. theologiæ inchoent et prosequantur ac demum sacris susceptis ordinibus in Angliam ad animas lucrandas proficiscantur, id ibi ratum habituri et reipsa prestituri quod hic sub juramento promiserant cum in collegii hujus alumnos admitterentur.

Die 3 venit ad nos ex Anglia Robertus Jeanes.

Die 15 D. Christopherus Drilandus, sacerdos Cantuariensis qui cum aliis ante aliquot menses in exilium deportatus iter aggreditur Romam versus, ut in Societatem Jesu ascribatur.

Die 5 Octobris* venerunt ad nos D. Joannes Stanleus, frater D. Coronelli Stanlei, cum duobus filiis Joanne et Eduardo, quorum senior cum patre ad patriam post unum quasi mensem profectus est, Edouardus vero hic studet in collegio et Grammaticam discit.

Die 17 pervenerunt ad nos Roma venientes D. Edmundus Smitheus, D. Samuel Smalmannus, et D. G. [*blank*] Davis Sacerdotes. Ex quibus D. Smitheus hic prosequitur studia S. theologiæ eo quod Romæ continuo capitis dolore oppressus id non poterat præstare. Hic autem preter studia S. theologiæ audit repetitiones in logica. Alii duo 22 Novembris Angliam petituri perrexerunt in itinere.

Eodem fere tempore venit ex Hispaniis Petrus Chambers (hic dictus Petersonus) peritus in musica, quam docet et exercet et preterea grammaticam addiscit, si possit tandem ad sacerdotium pervenire, uti summopere exoptat.

November

Die 22 Novembris discessit in Angliam reversurus D. Edouardus Hues, sacerdos, qui cum aliis ante aliquot menses coactus est [ ]† exulare. Cum illo profecti sunt D. Samuel Smalmannus et D. Davis qui nuper Roma venerant.

Item cum illis ivit Joannes Gravenerus adolescens, sanitatis recuperandæ gratia, patriam solum petiturus.

December

Tertia die Decembris rediit in Angliam D. Ludovicus Barlous, primus ille sacerdos ex seminariis in messem illam missus anno 1574, hoc vero anno 1603 cum aliis in exilium deportatus post diuturnos carceres.

Die 21 venit ad nos Guilielmus Harperus Herefordiensis ex

* This entry is out of chronological order.

† Here occurs a contracted word which has baffled all attempts to decipher it.

Collegio Vallesoletano bene commendatus, ut studia hic prosequatur quia ibi deerat preceptor qui controversias et casus conscientiæ doceret quibus ipse presertim dat operam cognoscendis.

[69] Ipso die Natalis Domini assedimus primum in novo refectorio ad aquilonarem angulum collegii constructo. Qui cum sit locus amplior et capacior, introductus est ordo ibidem servandus, qui in alio ob loci angustias observari non poterat, nimirum, ut cum pulsatur ad mensam omnes statim ad refectorium venientes non assideant (uti in antiquo refectorio cogebantur) ante benedictionem mensæ.

Deinde ut assideant singuli mensæ illi, cui assignantur. In una enim superiori, sunt doctores tantum vel professores vel qui officia gerunt in collegio regendo. In proxima reliqui sacerdotes. In tertia alii theologi non sacerdotes, in quarta philosophiæ et logices, itemque rhetorices auditores. In ultimis vero mensis alii humanistæ. Ea lege ut nullus aliam mensam accederent, in sua vero promiscue assideant, prout ingrediuntur refectorium.

Peracta refectione, pulsatur ad secundam mensam, et eo signo dato redeunt omnes qui jam absolverunt ad loca ubi antea steterunt ad mensæ benedictionem, ut gratias agant. Et inde modeste recedunt quique suis ordinibus ad loca recreationis.

Die 26 qui D. Stephano Protomartyri sacer est, profecti sunt D. Carolus Thursbeus et D. Guilielmus Jones, sacerdotes in messem Anglicanam missi, acceptis facultatibus et juramento obedientiæ erga Archipresbyterum prestito.

Anno Domini 1604

Venit ad nos in principio hujus anni, vel in fine precedentis, Henricus Bentleus, filius natu secundus D. Edouardi Bentlei, nobilis, ex comitatu Darbiæ, qui Henricus relicto seminariorum cursu et proposito aliud meditatur vitæ genus, de quo aget cum patre, ad quem mense Februario hinc perrexit.

Die 3 Februarii profecti sunt Angliam versus Timotheus Rooseus, alias Hayus, et Thomas Foxeus, adolescentes. Prior a matre vocatus, sed cum animo huc brevi revertendi; alter ut media vivendi acquirat, quia in classibus inferioribus adhuc versatur nec impensis collegii ali possit. Hic etiam promittit redire.

Die Februarii 26, hinc profecti sunt in Angliam missi D. Joannes Colins, Exoniensis D. Thomas Fisherus, Petroburgensis et D. Thomas Goocheus [*blank*] sacerdotes, acceptis facultatibus et juramento de more prestito.

Die [*blank*] Martii venit ad nos Radulphus Antrobus, Cestrensis, qui nuper ministerio Calvinistico in Anglia functus, eo relicto Romam ivit. Inde ad nos divertens spem prebet melioris ministerii in Ecclesia Dei.

[70] Die 10 Martii venerunt ad nos ex Anglia Franciscus Lancaster, Lincolniensis, hic dictus Willowbeus, qui S. theologiæ studet; Thomas Wetherhedus, et Laurentius Edwardes, qui duo Grammatica addiscenda dant operam, habentque quindecim asses per septimanam pro victu parando.

Die 20 Martii venit ad nos Franciscus Jonsonus, Wintoniensis, ex Anglia, qui antea Vallesoleti studens, patrium solum ob adversam valetudinem petiit. Nunc s. theologiæ hic studet.

Die 2 Aprilis quatuor minores ordines susceperunt, Attrebati : Joannes Lous, filius Thomæ Loui, œconomi nostri, diocesis Cestrensis antea clericus, et Richardus Praterus, Wellensis, qui eodem suscepit etiam clericalem tonsuram.

Die 3 idem Richardus Praterus, et Guilielmus Harperus, antea acolytus, ad subdiaconatum ibidem promoti sunt.

Die 9 Aprilis venit ad nos Carolus Thimblebeus, puer, ex nobili familia in comitatu Lincolniensi.

Die Aprilis 14 venerunt ad nos P. Joannes Worthingtonus ex Societate Jesu, et nepos D. Presidis, ex Hispaniis in messem Anglicanam missus. Cum eo venit Nicolaus Lowus, filius Thomæ Lowi, ob adversam valetudinem quem Vallesoleti patiebatur hic s. theologiæ studet.

Die 17 Joannes Lowus, Cameraci suscepit, sacrum subdiaconatus ordinem, die 19, ipse, et Guilielmus Harperus ac Richardus Praterus ordinati sunt diaconi, die vero 20 omnes tres ibidem ad sacerdotium promoti sunt.

Die 23 venit ad nos Thomas Bronus dubius quo tenderet: mansit autem hic pro tempore aliquo.

Die 24 venit ad nos, ex Anglia revertens ob quædam justa negotia D. Presidi cognita D. Benjamin Langhornus, sacerdos.

Eodem die venit ad nos Bruxellis, D. Georgius Smitheus, presbyter, hic expectaturus si illi licentia fiat eundi in Angliam, et facultates dentur ad sacramenta ibi administranda.

Die 2 Maii venit ad nos Joannes Curtesius, Vintoniensis, Hic ad tempus dat operam compendio logices, inde ad s. theologiæ studia progressurus.

Die 10 Maii venit Edouardus Colbertus, Cantius, qui grammaticæ dat operam et interea inservit infirmis in collegio prout opus erit.

[71] Die 23 Maii reversus est, qui nuper Angliam adivit, Timotheus Hayus. Et cum eo venerunt Thomas Pellay, Eboracensis, annorum 21 ; Georgius Fildus, Hartfordiensis, annorum 18 ; Jacobus Heatheus Vigorniensis, annorum 18 ; Richardus Arnoldus, Staffordiensis, annorum 17 ; Edouardus Sprottus, Staffordiensis, annorum 17 ; Edouardus Morganus,* Flintensis, annorum 18 ; et Jacobus Blandius, Barkensis, annorum 21.

Die 26 venerunt Guilielmus Clitherous Eboracensis, qui s. theologiæ studet, annorum [*blank*].

Eodem die venit Petrus Nanconan, Devoniensis, alias Simons.

Die 27 admissus est ad nostra communia per ipsum tamen solvendus Carolus Hipwell.

Die 29 Maii profecti sunt in messem Anglicanam missi, D. Mattheus Brettonus, s. theologiæ doctor, et D. Guilielmus Burtus, sacerdotes, acceptis facultatibus, et juramento de more prestito.

Die 4 Junii venit ad nos D. Andreas Whitus, presbyter, ex collegio

* Ven. Martyr, 1641.

Hispalensi, qui post 10 decem dies in Lotharingiam profectus est ut fratres suos duos sacerdotes inviseret, antequam in Angliam trajiciat. Cum eo venit Edouardus Fezard (alias Ash) ex eodem collegio satis bene commendatus per literas P. Josephi Creswelli, P. Francisci Peralti, et P. Guilielmi Warfordi, ut hic studia prosequeretur. Quod et ipse pollicitus est facturum. Post triduum nihilominus significavit, D. Presidi velle se in Hispanias redire, ut ordinem S. Benedicti ingrederetur et die 8 ejusdem mensis recessit, secum reportans literas, P. Peralti, cum hac D^mi^ Presidis postilla in margine ascripta . Supradictus Edouardus venit Duacum die quarta Junii, et mutato consilio octava die ejusdem mensis recessit. Quod attestor Ego, Thomas Worthingtonus, Collegii Anglorum Duaceni Preses.

Eodem die 4 Junii venit ad nos Joannes Rogers, Devonien., a R^mo^ D^no^ Archipresbytero commendatus, annorum 18.

Die 7 recesserunt Thomas Brounus et Laurentius Edwardes, in Hispanias ituri ut habitum Divi Benedicti susciperent.

Eademque die Richardus Wyles (hic dictus Grenus) et Georgius Brounus (hic dictus Wakleus) intimarunt D. Presidi quod et irent ipsi in Hispaniam ut eumdem ordinem ingrederentur. Quod similiter fecit Thomas Pallay, qui nuper huc advenerat. Ita die Junii octava sex simul profecti sunt, nimirum quinque jam dicti et supra dictus Edouardus Fezardus.

Petiverunt hi omnes literas commendatitias a D^no^ Preside, et quidam ex ipsis pecunias quoque petierunt pro itinere conficiendo. Primis autem duobus Thomæ Brouneo et Laurentio Edwardes datæ sunt literæ et aliquod pecuniarium subsidium.

[72] Duobus vero aliis Eduardo Fezardo, et Thomæ Pallay reddidit D. Preses literas quas ad ipsum nuperrime attulerant commendatitias ut hic studerent. Prior a R^do^ P. Peralto Rectore Collegii Anglorum Hispalensis ; alter a R^mo^ D^no^ Archipresbytero, cum hac in marginibus postilla ascripta, quod huc advenerint, sed mutatis infra paucissimos dies consiliis recesserint. Duobus demum postremis Richardo Wyleo et Georgio Brouno, solum literæ, nullæ vero pecuniæ datæ sunt. Judicarunt enim D. Preses et assistentes ejus, itemque, alii omnes qui in collegio fuerunt sacerdotes (eramus autem simul omnes quindecim) vel esse vel debere esse illis provisum per illos qui eos vocarunt et ad hunc statum suscipiendum eis persuaserunt. Neque debere putavimus hoc egenum collegium sumptus facere eorum, qui nobis relictis et vocatione nostra ad opulenta transirent monasteria. Quod autem nullas acceperint literas commendatitias aut testimoniales in causa erat quia nec rationem ullam sui mutandi status, allegare voluerunt, nec suasores aut constitutores indicare cum tamen affirmarent se certos, et securos esse, quod reciperentur.

Die Junii 16 venit ad nos Thomas Evanæ, Londinensis, annorum 19, a Patre Henrico Garnetto commendatus.

Die 19 venit Georgius Heley, Lincolniensis annorum 20.

Die 20 Junii pervenit ad nos vir gravis Mgr Guilielmus Davis. Cestrensis, qui post duodecim annos in vinculis pro fide Catholica

jam fere sexagenarius ut sacris initietur ordinibus ad nos se contulit.

Eodem die reversus est ad nos Nathanæl Potingerus, Wintoniensis, qui ante biennium valetudinis recuperandæ gratia patrium solum petiit. Adjunxit secum tres pueros fratres, Henricum, Franciscum, et Joannem Dni Oeni de Godstow juxta Oxonium filios. Quos voluit Audomari collocare sed recusarunt eos patres, ob numerosum multitudinem qua collegium illud premitur. Nostrum autem tales pueros suscipere non potest, sed permittuntur hic manere, quousque parentes ipsorum alias de illis possint statuere. Annos habent, unus 14, alter 13, tertius undecim.

Die 22 profectus est hinc D. Leonardus Hidus, sacerdos, qui post viginti fere annos e carcere in exilium cum aliis ejectus erat instar crudelissimæ Elizabethæ pretensæ Reginæ paulo ante mortem, jam patriam petit ut reliquam vitam proximorum animabus in juvandis etiam impendat, sicut maximam vitæ partem jam sanctissime insumpsit.

Missus est cum eodem D. Hunphredus Meridallus, sacerdos, acceptis facultatibus et juramento de more prestito.

Die 23 venit ad nos, Guilielmus Dalbeus, Oxoniensis, suis hic expensis ut convictor mansurus ad tempus.

Die 26 venit Henricus Heskettus, Lancastrensis Romam ad cognatum D. Thomam Heskettum, alias Alanum iturus, verum ob inopiam hic hæret donec cognatus mentem suam, ac benevolentiam erga illum significet, ne frustra tantum iter mendicando aggrediatur. Interim rhetoricæ studet.

[73] Die 1 Julii venerunt ad nos ex collegio Anglorum de Urbe in Angliam missi D. Georgius Conierus, D. Guilielmus Guinnus, D. Joannes Hollandus, et D. [*blank*] Linnus, Sacerdotes. Cum iisdem venit D. Thomas Kemish etiam sacerdos Wellensis, ut hic studia prosequatur, quod Romæ ob adversam valetudinem prestare non poterat.

Die 2 venit Clemens Reynerus (alias Dugleus) Eboracensis, ex collegio Anglorum Hispalensi ad nos commendatus. Hic animam aliquando habuit suscipiendi habitum B. Benedicti, sed nunquam firmavit propositum. Ideoque tum ut ipse liberior sit, et nos, securiores literas scripsit ad Prepositum illius Ordinis in Hispaniis quibus et se liberum declarat, et illi deinceps intentioni expresse renunciat statuens se totum patriæ suæ juvandæ et hoc immediate ex hoc collegio juxta ejusdem institutum tradere et dicare. Qua data cautione in hoc collegium receptus est ad probationem post decem circiter dies.

Die eodem secundo, venit ad nos ex Anglia missus Christopherus Cooke, Cicestrensis, puer annorum 15, qui classem syntaxianam visitat.

Die 16 ex Anglia rediens, ad nos pervenit D. Arthurus Pitteus, decanus Liverdunensis in Lotheringia, qui virgines aliquas nobiles adduxit, religiosum statum suscepturas in his provinciis.

Eodem fere tempore venit D. Nicolaus Stranguish, sacerdos, Collegii Anglorum de urbe, et post tres dies in Angliam perrexit

et cum eo ivit, etiam D. [*blank*] Linnus, sacerdos, qui prima hujus huc cum aliis advenit.

Eodem etiam tempore venit ad nos Guilielmus Mannock, Suffolciensis, ob adversam valetudinem ex Collegio Vallesoletano ad nos missus ut studia prosequatur.

Cum eo venerunt Vallesoleto usque ad nos P. Michael Walpolus, Societatis Jesu, et D. Christopherus Knasborus, presbyter dicti Collegii Vallesoletani, et post tres dies perrexerunt Audomarum, inde vero posterior profectus est in Angliam.

Die Augusti undecima profectus est S. Audomarum D. Georgius Smithus, sacerdos, musicus admodum egregius. An ibi hæsurus vel in Angliam progressurus nescitur.

Die 16 missi sunt ad messem Anglicanam D. Joannes Lawus et D. Richardus Praterus Sacerdotes elatis illis facultatibus et ab eis prestito de more juramento de obedientia Rev^{mo} Archipresbytero prestanda.

Cum iisdem perrexerunt D. Guilielmus Guinnus, et D. Joannes Hollandus, sacerdotes, qui huc venerunt primo Julii.

Die vero 20 hujus mensis Augusti illis secutus est D. Georgius Conierus, qui interea patrem aliosque amicos, Lovanii et alibi invisit.

[74] Die 18 Augusti rediit ad nos ex Anglia D. Jacobus Mauricius, sacerdos, cum animo Romam devotionis gratia eundi, et post decem circiter dies iter agressus est per Gallias. Idque in comitatu D. Decani Pittes Parisios usque. Cum D. Mauricio ex Anglia venerunt octo, vir unus et septem juvenes. Ex quibus quatuor qui majorem fecerunt in literis progressum in Collegio suscepti sunt ad probationem, videlicet ; Magister Majorus Flatherus,* Eboracensis, annorum 44, inter theologiæ studiosos ascriptus, Philippus Hungatus, Eboracensis, Guilielmus Vincamus, Herefordensis, et Georgius Roseus, [*blank*] qui logicam audient. Alii quatuor Georgius Tildsleus, Lancastrensis, Robertus Hungatus frater Philippi, Eboracensis, Joseph Beckwith, Eboracensis, et Antonius Morganus, Herefordiensis, hospitantur in civitate, quorum primus et tertius classem poeticam visitabunt, post festum S. Remigii, alii duo rudimenta Grammatica addiscere debebunt.

Die 26 D. Georgius Gervasius, Sacerdos, in Angliam ad messem iturus, profectus est versus Castra, ut fratrem Guilielmum ibi militante invisat. Inde in patriam trajecturus, facultates de more accepit et juramentum de obedientia erga Archipresbyterum prestitit. Hoc etiam tempore venerunt ad nos ex Anglia Matheus Parkins, Herifordiensis, et Christopherus Forgs,† Glocestrensis.

Die prima Septembris recesserunt Radulphus Antrobus et Richardus Woolleus in Hispanias ituri, ut habitum Divi Benedicti susciperent.

Die 3ª iter agressus est Romam versus D. Benjamin Langhornus, presbyter. Cum eo missi sunt tres adolescentes ad Collegium Anglorum de urbe, ut cursum logices incoent, adeoque philosophiæ et s. theologiæ cursum, divino annuente Numine, percurrant,

* Ven. Martyr, 1608. † *Vere* Forge.

nimirum Guilielmus Worthingtonus, cognatus D. Presidis, Georgius Morganus, et Joannes Rogers, primus Lancastrensis, 2us Heriford-ensis, 3, Cicestrensis.

Die 6 recessit Radulphus Greneus, pretendens ordinem S. Benedicti in Hispaniis ingredi. Hic ante paucos dies nonnullam excitavit in collegio seditionem, suadendo sociis ut communi libello pluribus manibus subscripto, consuetudines quasdam ad majorem tendentes libertatem vindicarent, presertim exeundi e collegio ad libitum etiam post cænam, ad menia civitatis eo quod timerent illum morem restringendum. Cum revera superior nihil amplius cogitavit hac in re statuere, quam ut junioribus aliquis majoris judicii adjungeretur socius juxta statuta collegii, dum deambularent maxime ut vitarentur aquæ et flumina, quia voluerunt quidam non sine periculo et scandalo, se ibi lavare. Huic conspirationi de pretendenda consuetudine contra restrictionem imaginariam consenserunt et subscripserunt duo etiam priores Benedictini ordinis candidati, Radulphus Antrobus, et Richardus Woolleus cum nihilominus omnes tres jam antea animum haberent hinc brevi discedendi et aliud illud institutum amplectandi. Preambulum sane ad religionem non satis accommodatum.

[75] Ipso die sacro Nativitatis Bmæ Virginis admissi sunt in alumnos Collegii, Franciscus Lancaster, Lincolniensis, Guilielmus Davis, Cestrensis, Franciscus Johnsonus, Wintoniensis, Nicholaus Lawus, filius Thomæ Lawi, œconomi nostri, Lancastrensis, Clemens Raynerus, Eboracensis, et Thomas Hiltonus, Carliolensis, facta ab omnibus fidei Catholicæ professione juxta formam a Pio 4, Pont. Max. præscriptam et prestitis juramentis juxta collegii hujus statuta, quod sponte et de industria nihil agent ad pacem collegii perturbandam, et quod sacros ordinos suscipient, et illis susceptis in Angliam ad animas ibi Deo lucrandas redibunt cum superiori hujus collegii illud eis precipere visum fuerit in Domino. Ex his quatuor, posteriores ex Hispaniis ad nos remissi fuere valetudinis recuperandæ causa. Alii duo recta ex Anglia venerunt. Admissi sunt etiam alii sex ad probationem tantum, facta tamen eadem fidei professione et juramento eodem prestito de non perturbanda pace et disciplina domestica. Nomina istorum hæc sunt Majorus Flathers, Eboracensis, Guilielmus Cliderowus, Eboracensis, Joannes Talbottus, Londinensis, Guilielmus Barlous, Lancastrensis, Jacobus Gantus, Lancastrensis, et Arthurus Hopwodus, Lancastrensis.

Die 12 Septembris quæ erat Dominica infra Octavam Nativitatis Bmæ Virginis professionem fidei fecerunt et juramentum prestiterunt quod nihil sponte, et de industria agent ad perturbandam pacem collegii aut disciplinæ domesticæ observantiam alii decem scholares nimirum, Guilielmus Mannocke Suffolciensis, Robertus Jeanes, Wellensis, Joannes Curtesius, Wintoniensis, Jacobus Crosseus, Lichfildiensis, Joannes Chalinerus, Lancastrensis, Alexander Boukerus Northamptoniensis, Timotheus Haies, Dorcestriensis, Joannes Genings, [*blank*], Georgius Heyley, Lincolniensis, Guilielmus Rathbonus, Lancastrensis.

Die 14 venit ad nos Joannes Malouus Lancastrensis, ab Archipresbytero commendatus.

Die 15 rediit ad nos Rhemis, D. Doctor Kellisonus, et cum ipso etiam venerunt D. Hugo Poyns, nobilis et Nathanael Potingerus, studiosus qui 21 ejusdem Septembris profecti sunt in Angliam, hic ob adversam valetudinem, ille ob negotia sua.

Venit etiam cum illis alius studiosus dictus Richardus Warinerus, Westmerlandus, qui logicæ studet.

Die 17 tonsura clericali insigniti fuerunt Guilielmus Davis Cestrensis, Joannes Chalinerus, Cestrensis, Robertus Jeanes, Wellensis, et Guilielmus Rathbonus Cestrensis. Ad quatuor autem minores ordines promoti sunt eodem die, Guilielmus Battus ante clericus Wellensis, et alii quatuor idem nominati.

Die 18, duo ex predictis nimirum Guilielmus Battus et Guilielmus Davis ad sacrum subdiaconatum promoti fuerunt hic Duaci a R. Dno. D. Joanne Richardoto, episcopo Attrebatensi.

[76] Eodem die 18 venerunt ad nos ex Anglia missi, Guilielmus Websterus* Westmerlandus, Gilbertus Huntus, Eboracensis, Guilielmus Lathamus et Georgius Lathamus fratres, Lancastrenses (qui alium etiam fratrem hic habent Thomam Lathamum), Joannes Mellingus, Lancastrensis, omnes a R. D. Archipresbytero et D. Jacobo Fordo, sacerdote, commendati. Ex quibus duo primi ætate provecta s. theologiæ student: alii tres humanioribus literis dant operam.

Eodem quoque die et cum iisdem rediit ad nos Joseph Haworthus (alias Joannes Parkinsonus hic dictus), qui ad valetudinem recuperandam ante biennium patriam petiit.

Cum illis etiam venit Joannes Heskettus puer, Lancastrensis, ad patruum suum D. Thomam Heskettum (alias Alanum) Romæ commorantem missus. Est etiam iste puer cognatus D. Presidis per familiam Andertoniorum, ex qua utrique sunt per matres oriundi.

Die 21 Septembris D. Mattheo Apostolo et Evangelistæ sacro, in Angliam missi profecti sunt, D. Christopherus Tottius, et D. Guilielmus Artonus, sacerdotes, acceptis facultatibus et juramento de obedientia D. Archipresbytero prestanda prestito.

Hoc fere tempore rediit ad nos ex Anglia Petrus Warnfordus (hic dictus Westus) Wintoniensis. Qui nuper ex Collegio Anglorum Hispalensi commendatus fuit Patri Rectori Collegii Anglorum Audomarensis, et per illum D. Presidi. Verum propter defectum literarum tum ex Anglia, tum ex Collegio Hispalensi directarum ad D. Presidem putatur quid obstaculi et justi impedimenti subesse et ideo non recipitur donec et hujusmodi literæ habeantur et ipse per bonos mores ac piam constantemque conversationem se probat idoneum. Interim ut hospes retinetur.

Die 1º Octobris promoti sunt in artibus, absoluto jam cursu Mr Thomas Lathamus et Mr Joannes Foliottus, alias Felix Chanceus.

Die 9 Octobris redierunt ad nos ex Anglia D. Antonius Heburnus et D. Cuthbertus Smarthwatus, sacerdotes, nuper in exilium cum aliis octo sacerdotibus deportati.

* Ven. Martyr, 1641.

Eodem die venerunt duo fratres Joannes et Georgius Warham, Dorcestrensis per D. Guilielmum Warmingtonum commendati: hic usurpant nomen Geffry a matre mutuatum. Student in classe poetica.

Eodem die venerunt Carolus Walgraveus [*written first* Russellus] et Thomas Beveregius, Roma venientes et in Angliam ituri ob adversam valetudinem.

[77] Die 25 Octobris recessit D. Doctor Kellisonus, Rhemos versus, sed huc post tres quatuorve menses reversurus.

Die 31 Octobris in Angliam iturus recessit Magister Franciscus Johnsonus, a matre vocatus ob secularia negotia, quæ brevi se expediturum et ita reversurum promisit.

Die 4 Novembris venit Franciscus Greneus, Eboracensis, commendatus ab Archipresbytero.

Die 5 Novembris venit ad nos Michael Sanfordus, puer quindecim annorum, a R^mo^ D^no^ Archipresbytero et D. Richardo Cary multum commendatus. Item a D. Rocho Church. Visitat scholas in classe poetica.

Die 6 venit D. Hunphredus Hidus, sacerdos, Roma missus in messem Anglicanam.

Die 10 Novembris venit ad nos D. Jonas Meredith, sacerdos, qui post diuturnos carceres, in exilium, jam secundo deportatus (eodem enim modo ejectus fuit anno 1585) Romam hoc anno visit et patriam nunc repetit, ut pristinum opus animabus lucrandis prosequatur. Discessit die 28 ejusdem Novembris.

Die 20 Novembris abierunt in Angliam redituri Georgius Heley et Thomas Evanæ adolescentes, qui ante sex circiter menses huc venerant, et ad nostrum institutum minus idoneos se probarunt.

Eodem modo in Angliam reversus est Thomas Wetherhed, qui circa octo menses hic commoratus, recessit hinc 28 Novembris.

Hoc mense Novembri promoti sunt in civitate Audomarensi a R^mo^ Episcopo ejusdem loci, Magister Guilielmus Battus, Wellensis, subdiaconus, et Magister Guilielmus Davis, Cestrensis etiam subdiaconus, ad sacros diaconatus et presbyteratus ordines. Alii duo Magister Bernardus Jacksonus Eboracensis, et Magister Franciscus Lancaster, Lincolniensis, ad tonsuram clericalem et omnes minores ac majores ordines etiam presbyteratus ordines eodem mense ibidem evecti sunt.

Die 10 Decembris redierunt in Angliam D. Lionellus Woodwardus et D. Joannes Mathewes, hic dictus Mallonus,* sacerdotes, nuper in exilium deportati.

[*In margin.*] Cum illis profectus est D. Humphredus Hidus, presbyter, qui nuper Roma missus est in messem Anglicanam.

Die 10 Decembris venerunt ad nos Magister Joannes Farmerus, Northamptoniensis, a R^mo^ D^no^ Archipresbytero, ac D^no^ Richardo Jonsono, sacerdote, commendatus, et Magister Edouardus Nuttallus, Suffolciensis, quorum prior s. theologiæ studet; alter iter in Italiam proponit in vere suscipiendum. Interim nobiscum hospitatur.

* This is a conjectural reading of the original, which is difficult to decipher, being interlined and corrected.

Die 12 Dominica tertia Adventus, admissi sunt in alumnos collegii, prestitis ordinariis juramentis, Magistri Gilbertus Huntus, Eboracensis, Joannes Chalinerus, Cestrensis, Robertus Jeanes, Wellensis, Joannes Curtesius, Wintoniensis, et Guilielmus Rathbonus, Cestrensis.

Eodem die in novitiorum numerum facta fidei professione admissi sunt Joannes Malonus, Cestrensis, Richardus Warinerus, Carliolensis, Rogerus Hungatus, Eboracensis, Guilielmus Thomasius, Herefordiensis, et Felix Woodsonus. Wintoniensis. Guilielmus Websterus, Carliolensis.

[78] Die 17 Decembris promoti sunt ad tonsuram clericalem et ad quatuor minores ordines Magister Joannes Curtesius,* Wintoniensis, et Magister Hugo Thomasius, Landavensis, Attrebati a R^{mo} D^{no} D. Joanne Richardoto, Episcopo Attrebatensi.

Die 18 ejusdem ibidem ab eodem R^{mo} D^{no} iidem Curtesius et Thomasius, itemque Magister Nicolaus Lawus (qui tonsuram et 4^{tr} minores Valesoleti antea susceperat) promoti fuerunt ad sacrum subdiaconatus ordinem.

Eodem die venit ad nos Magister Thomas Martialis a D^{no} Doctore Davisono, Magistro Gabrieli Colfordo, Bruxellas commendatus ut ei conditionem, si posset, provideret. Qua spe frustratus D. Colfordus ab eo rogatus literas ad me dedit commendatitias ut in Collegium nostrorum reciperetur, est enim bene in literis versatus. Verum ab nostram inopiam, tum ob minorem illius notitiam, non est receptus, adeoque Parisios rediturus et inde in Angliam discessit hinc post triduum.

Eodem tempore missus est, Carolus Ortonus, puer 12 annorum, filius D^{ni} Henrici Ortoni, natu secundus, ad collegium Anglorum Audomarense.

Die 21 Decembris venit ad nos D. Joannes Adamsonus, presbyter, ex Collegio Anglorum Vallesoletano in messem Anglicanam missus, qui ad quindecim circiter dies hic commoratus in Angliam perrexit.

Eodem fere tempore pervenit Franciscus Jacksonus, Eboracensis ex eodem collegio Vallesoletano ob adversam valetudinem huc missus, ut, si recuperet, studia prosequatur in s. theologia.

Die 23 accessit Henricus Mannock Norvicensis, annorum circiter 18 ex collegio Audomarensi huc missus loco Caroli Ortoni qui ante aliquot dies eo mittebatur.

Die 30 pervenit ad nos Edouardus Lathwattus, Lancastrensis, qui in classe syntaxena dat operam literis. Et propriis expensis sustentatur, quousque majores progressus in studiis fecerit.

[79] Anno Domini 1605

In mense Januarii resumptæ sunt prelectiones, et repetitiones cum disputationibus tum in s. theologia scholastica tum in controversiis et casibus mutatis preceptoribus. Ita exercitio theologico presidere cepit D. Joannes Snatchbolus qui ex messe Anglicana ob justas causas ad tempus rediens, hic interim alios instruit, et seipsum

* See under 28 March, 1605.

in studiis consolidat. Controversias vero ex Card. Bellarmino discutit D. Thomas Flintus qui nuper ex carcere Londinensi, qui dicitur Nova Porta, in exilium cum aliis deportatus fuit. Casus autem examinat et explicat juxta Manuale Doctoris Navarri, D. Stephanus Barneus qui superiori anno scholasticam theologiam docuit.

Mense Februarii venerunt collegium invisere duo Sacerdotes Collegii Anglorum Hispalensis antequam in Angliam trajicerent D. Christopherus Listerus, Lancastrensis, et D. Thomas Finchius, Cantius, qui apud nos quindecim circiter dies morati, ad messem Anglicanam perrexerunt.

Martii 17 venit ad nos Thomas Somerus,* Westmerlandus, qui a R^mo^ D^no^ Archipresbytero commendatus, receptus est, et s. theologiæ studet.

Die 18 Martii remissus est Thomas Rooke puer 16 circiter annorum, ad patruum suum D. Arthurum Pitseum decanum Liverdunensem in Lotharingia.

Hoc mense rediit ex Hispaniis Richardus Wyles, qui eo se contulit novem retro mensibus, animo profitendi regulam B. Benedicti. Cujus ordinem solicite petitum tandem ingressus post sex menses (tres priores in expectatione, alios tres in probatione suscepto de more habitu religioso) status pertesus hujus habitum deposuit et conventui valedixit. Voluit autem hic readmitti ut institutum nostrum prosequeretur, sed ob priorem inconstantiam presertim vero, eo quod in prima hic admissione dum statum [80] suum et anteactæ vitæ cursum narrare suscepisset et contra regulas nostras tacuisset admissionem suam in utrumque Collegium Anglorum in Hispaniis, et ex utroque recessum, non est hic iterum receptus, cum juste debuisset ob illam simulationem dimitti ex collegio, se jam in illo esset. Accessit etiam et aliud impedimentum, quod ex ipsius propriis literis et confessione cognovimus illum viz. tribus prioribus mensibus quibus cum monachis vixit animo fuisse aversum ab illa Religione, et rogasse [*written first* voluisse] per literas readmitti in alterutrum Anglorum Hispaniis collegium: cumque illud non consequeretur necessitate potius quam vocatione vera motus, habitum illum tandem suscepit. Ob has igitur aliasque similes rationes, repulsum hic, saltem ad tempus, passus, in Angliam reversurus, discessit 28 Martii accepto pro vitiatico† auxilio pecuniario et vestitu etiam aliquantulum resarcito.

Die 22 Martii venit ad collegium nostrum R^mus^ D^nus^ D. Joannes Richardotus, Episcopus Attrebatensis. Et post sacrum ab ipsomet R^mo^ D^no^ in Ecclesia nostra peractum, sancto sacræ confirmationis sacramento quinquaginta octo Anglos, præter alios hujus oppidi cives munivit. Nostrorum nomina sunt ista—

Joannes Farmerus, Nobilis Northamptoniensis.

Gilbertus Huntus, Eboracensis.

Edmundus (antea dictus Arthurus) Hopwooddus Lancastrensis.

Guilielmus Barlous, Lancastrensis.

* Ven. Martyr, 1610.

† Written thus in the original, for "viatico."

Carolus (antea Clinton) Hipwellus (hic dictus Mallereus), Lincolniensis.

Hos duodecim suscepit D. Preses in Sacramento

Carolus Thimblebeus, Lincolniensis.
Thomas Heskettus (antea Henricus) Lancastrensis.
Guilielmus Websterus, Westmerlandus.
Georgius Tildesleus, Lancastrensis.
Franciscus (antea Radulphus) Lathwattus, Lancastrensis.
Thomas Hungatus, Eboracensis.
Joannes Heskettus, Lancastrensis.
[81] Philippus Hungatus, Eboracensis.
Thomas Somerus,* Westmerlandus.
Matthias Parkins, Herifordensis.
Christopherus Forgs, Glocestrensis.
Alexander Boucherus, Northamptoniensis.
Simon Maxfildus, Staffordiensis.
Thomas Maxfildus,* Staffordiensis.
Jacobus Crosseus, Staffordiensis.
Paulus (alias Adamus) Whitingamus, Lancastrensis.
Franciscus Greneus, Eboracensis.
Edouardus Stanleus, nepos ex fratre D. Guilielmi Stanlei.
Jacobus Gantus, Lancastrensis.
Richardus Arnoldus.
Guilielmus Lathamus, Lancastrensis.
Georgius Lathamus, Lancastrensis.
Felix Wodsonus (hic dictus Roseus) Wintoniensis.
Edouardus Colbertus, Cantius.
Joannes Roperus, Cantius.
Henricus Oenus, Oxoniensis, }
Franciscus Oenus, Oxoniensis, } fratres.
Joannes Oenus, Oxoniensis, }
Michael Santfordus, Salopiensis.
Joannes Plunkettus, Londinensis.
Petrus Nanconan, Cornubiensis.
Christopherus Robinsonus.
Joannes Mallonus, Lancastrensis.
Joannes Mellingus, Lancastrensis.
Edouardus Lathwattus, Lancastrensis.
Antonius Morganus, alias Williams.
Guilielmus Jones.
Joannes Warhamus, Dorcestrensis, }
Georgius Warhamus, Dorcestrensis, } fratres.
Josephus Beckwithus, Eboracensis.
Mattheus Flatherus, Eboracensis.
Henricus Prattus, Northamptoniensis.
Joannes (antea Timotheus) Hayus, Dorcestrensis.
Edouardus Nuttallus, Suffolciensis.
Franciscus Badulay.
Edouardus Dee.

* Ven. Martyr, 1616.

Edouardus Sprattus, Staffordiensis.
Christopherus Cookus, Cicestrensis.
Thomas Dadus.
Joannes Websterus, Londinensis.
Petrus Painus }
Carolus Petite } famuli collegii.
Joannes [*blank*] }

[82] Die Martii 25 venerunt ad nos Thomas Gantus, et Richardus Robinsonus, Lancastrenses a R. D. Archipresbytero, mediante P. Richardo Coulins, commendati, classem syntaxianam visitant.

Die 27 venerunt M. Henricus Prattus, Northamptoniensis, antea in Hispanias missus, et inde ad nos commendatus, studet s. theologiæ, et Guilielmus Cecilius, adolescens, Parisiis aliquandui educatus, hic ad tempus admittitur, et interim in classe syntaxena dat operam literis.

Eodem die admissi sunt in alumnos collegii, Joannes Farmerus, et Franciscus Jacksonus, prestito ex hac parte requisitis juxta statuta juramentis.

Die 28 venit Georgius Palmes, Eboracensis, studet s. theologiæ.

In festo Annunciationis B. Virginis,* clericali caractere insigniti sunt et ad quatuor minores ordines promoti Attrebati Joannes Farmerus, Lincolniensis, Gilbertus Huntus, Eboracensis, Joannes Curtesius,† Wintoniensis et Guilielmus Mannockus, Norvicensis.

Sequente die 26 Martii* ad subdiaconatum promoti sunt iidem, Joannes Farmerus, Franciscus Jacksonus (antea acolytus), Guilielmus Mannockus, Gilbertus Huntus et Joannes Curtesius. Ad diaconatum vero Nicolaus Lawus.

Die 28 Martii profectus est in Angliam missus, D. Franciscus Lancaster, presbyter, acceptis facultatibus et prestito juramento de obedientia erga R. D. Archipresbyterum. Cum eo profecti sunt ob adversam valetudinem tres adolescentes, Carolus Thimblebeus, Georgius Fildus, et Jacobus Bluntus.

Die 3 Aprilis, qui in Dominicam Palmarum incidit piissime hanc vitam immortali mutabit, D. Edmundus Smitheus sacerdos nos omnes justo dolore afficiens.

In vigilia Paschatis, qui fuit nonus Aprilis, promoti sunt Attrebati ad sacrum diaconatus ordinem, Joannes Farmerus, Franciscus Jacksonus, Gilbertus Huntus, Hugo Thomasius, et Guilielmus Manockus.

Hoc fere tempore venit ad nos Simon Tichburnus ex collegio Hispalensi ad nos commendatus, si forte diligentiorem se preberet in studiis, sed cum tenuia admodum emendationis indicia ostenderet non est receptus, et ita in Angliam post quindecim circiter dies perrexit ad suos.

Die 15 Aprilis ad nos ex Anglia rediit D. Carolus Newportus,

* These entries are out of chronological order.

† There must be some mistake here, as John Curtis received the Tonsure and four Minor Orders on 17th Dec., 1604, and the Subdiaconate on 18th Dec., 1604, unless there were two students of the same name, a supposition of which there is no other indication in the Diary.

sacerdos, ob justas rationes, post pericula in Anglia elusa in his ditionibus ad tempus moraturus.

[83] Dominica secunda post Pascha, quæ fuit dies Aprilis 24, promoti ad sacrum sacerdotium Joannes Farmerus et Franciscus Jacksonus, a Rmo Dno Episcopo Audomarensi,* Audomari.

Die 9 Maii ob quædam particularia sua negotia Edouardus Nuttallus in Angliam profectus est, reversus est infra 20 quasi dies.

Die 16 Maii D. Joannes Farmerus, presbyter, missus est in Angliam prestito juramento et acceptis facultatibus solitis missionem hanc ob justas rationes accelerans.

Die 21 profectus est Angliam versus D. Stephanus Barneus, sacerdos, qui hic per biennium fere s. theologiam docuit et choro nostro, aliisque officiis prefuit. Unde corporis viribus non parum debilitatis patrium solum, valetudinis recuperandæ causa, coactus est repetere magnum hic relinquens sui desiderium.

Eodem die missus est etiam citius ob adversam valetudinem D. Franciscus Jacksonus, presbyter, acceptis facultatibus et juramento de more prestito.

Cum illis profecti sunt duo adolescentes Carolus [*blank*] hic dictus Mallereus, et Josephus Beckwithus.

Secutus est die 24 Maii, D. Thomas Kemish, presbyter, ut cum predictis in Angliam trajiciat. Prestitit et iste juramentum obedientiæ erga R. Archipresbyterum et facultates hic accepit, quia cum hac cautione missus est Roma, ante unum circiter annum ut interea studia prosequeretur.

Venerunt ad nos ex Anglia 20 Maii Thomas Yardleus, Cestrensis, Hugo Pugh, Bangoriensis et [*blank*] duo priores in classe syntaxana dant operam literis; tertius vel hic vel Romæ, logicam auditurus est, Deo juvante.

Die 28 Maii venerunt ad nos Robertus Hartburnus, Thomas Merimannus, et Radulphus Claxtonus.

Hoc fere tempore pervenit ad nos Richardus Nightingalus, Romam profecturus nisi intemperiem caloris metuens in itinere, hic aliquantum hærere persuasum illi fuisset. Interim compendium logices discit.

Die 2 Junii discessit in Angliam rediturus Petrus Warnfordus (hic dictus Westus) eo quod hic recipi non poterat inter alumnos collegii, tum quia aspirans aliquando ad statum religiosum, votum de eo emiserit necdum satisfecerit, tum quia literas quales statuta nostra requirunt commendatitias non secum attulerit nec hactenus procuraverit nec tandem conversatione sua illarum defectuum suppleverit.

[84] Die 2 Junii Petrus Chambers, Londinensis, admissus est alumnus collegii, facta professione fidei juxta formam juramenti a Pio 4 Pont : Max : expressam, et aliis juramentis prestitis de pace collegii ac disciplina non sponte et de industria perturbanda atque de intentione suscipiendi sacros ordines et eundi in Angliam juxta hujus collegii institutum.

* Bishop James Blaze.

Die 3 idem Petrus Chambers clericalem caracterem et quatuor minores ordines Attrebati suscepit. Die vero 4 ipse et Joannes Chalinerus Cestrensis diocesis ad ordinem subdiaconatus promoti sunt Attrebati.

Eodem die 4 Junii, i.e. in Sabbatho quatuor temporum Pentecostes, ad sacrum presbyteratus ordinem evecti sunt D. Gilbertus Huntus, Eboracensis, D. Joannes Cortesius Wintoniensis, et D. Guilielmus Mannockus, Norvicensis.

In festo Sanctissimæ Trinitatis, quod in diem quintum Junii incidit, ex lætissimo nuncio pridie vesperi accepto, de S. D. N. Paulo quinto in Pontificem optimum maximum electo, pro gratiarum actione cantavimus mane solenter* Deo hymnum *Te Deum laudamus*. Dominus conservet eum ad plurimos annos. Spiritu suo sancto vivificet eum, beatum eum faciat in terra, et tandem in cœlo gloriosum. Amen.

Eodem die admissi sunt in numerum alumnorum prestito juramento de sacris ordinibus suscipiendis et messe Anglicana adeunda juxta collegii institutum, decem scholares, quorum ista sunt nomina: Guilielmus Clitherous, Eboracensis, Mattheus Fletherus, Eboracensis, Joannes Foliottus, alias Chanceus, Londinensis, Guilielmus Barlous, Lancastrensis, Edmundus Hopwoddus, Lancastrensis, Jacobus Gantus, Lancastrensis, Joannes Hayus, Dorcestrensis, Alexander Boucherus, Northantoniensis, Guilielmus Websterus, Westmerlandus, Jacobus Crossus, Staffordiensis.

Die 10 venit ad nos Guilielmus Whitingamus puer, sedecim annorum, Lancastrensis, ad classem syntaxenam admissus est, sed non in collegium nostrum donec pater illius miserit pecunias necessarias pro ejusdem expensis.

Die 12 ejusdem mensis Junii reversus est ad nos Joannes Gravenerus, Salopiensis, qui ante biennium fere valetudinis causa, patrium solum petiit. Cum eo venit Arthurus Crouderus, puer 16 annorum.

Hoc fere tempore rediit in Angliam D. Carolus Newportus, presbyter.

[85] In initio Julii D. Thomas York, presbyter, qui nuper venit ex Hispaniis, continuavit lectionem in casibus, quam D. Barneus cœperat. Recessit post quatuor menses in Angliam profectus.

Die 8 Julii, Thomas Hameltonus, et Antonius Scroupus (alias Morganus) dismissi sunt e Collegio ob malos mores.

Mense Julii profectus est in Angliam valetudinis causa, Joannes Parkins, alias Mathewes.

Redierunt etiam in Angliam Philippus Hungatus et Robertus Hungatus, fratres, a parentibus revocati.

Die 25 Julii venit ad nos Thomas Minshallus Cestrensis, auditor logices.

Die prima Augusti missus est in Angliam D. Guilielmus Davis, presbyter. Cum eo profectus est Joannes Hayus, alias Rouse, ob adversam valetudinem.

Venientes Roma, D. Robertus Rokwodus, D. Henricus

* So written in the original for "solemniter."

Hollandus, D. Joannes Wilsonus, sacerdotes. Duo priores nobiscum manserunt ad aliquot dies, et ita perrexerunt in missione Anglicana mense Augusti. Tertius ad 4or menses.

Die 12 Augusti, reversus est ad nos Radulphus Antrobus, qui religionem ordinis S. Benedicti antea pretendebat, rogans ut hic readmitteretur, sed non est receptus.

Die 23 Augusti profecti sunt Romam missi Jacobus Gantus (completo philosophie cursu), Richardus Nightingalus, Richardus Arnoldus, et Joannes Plunkettus, ut logicam audiant.

Die 25 recesserunt a collegio Thomas Lathamus, et Guilielmus Barlous, ordinem D. Benedicti ingressuri.

Eodem die profectus est Georgius Woodsonus (alias Roseus) missus in Hispaniam.

Hoc mense Augusti D. Snathbolus ob adversam valetudinem profectus est Bruxellas. Item D. Yourkus recessit hinc in Angliam perrecturus.

Post discessum aliorum preceptorum, D. Preses presidebat disputationibus theologicis.

Die 17 Septembris missus est a superioribus suis P. Thomas Coniyerus ad castra. Cujus loco successit hic P. Richardus Gibbonus.

Die 26 missi sunt in Angliam D. Guilielmus Battus et D. Guilielmus Mannockus presbyteri.

Die 27 reversus est in Angliam D. Thomas Flintus presbyter.

Die 28 ad nos advenit ex Anglia D. Michael Garnettus, presbyter, ob particularia negotia. Rediit autem 20 Maii 1606.

In festo S. Michaelis omnes humanistæ induti sunt togis, qui hactenus maxima ex parte pallis utebantur.

Quatuor temporibus hujus mensis promotus est ad sacerdotium D. Hugo Thomasius, ad diaconatum Joannes Chalinerus, Magister Petrus Chamberus, ad subdiaconatum Magistri Mattheus Flatherus et Henricus Prattus.

Die 22 Octobris accessit ad nos ex Anglia D. Jonas Meredith, sacerdos, ad aliquot hic herebat dies et sic Parisios perrexit.

Hoc mense aliquot nobiles Angli, precipue Baro de North, in Angliam redeuntes visitarunt Collegium nostrum. Item D. Guilielmus Cobbe, miles torquatus.

[86] Die 23 Novembris pie hac vita defunctus Tristramus Winsladus Nobilis, postridie sepultus est solenniter in sacello B. Virginis apud D. Jacobum, pro nobilitate generis supra facultates.

Die 25 Novembris iter suscepit in Angliam Franciscus Gravenerus ob adversam valetudinem.

Die 26 accessit D. Thomas Burscouus, presbyter, nuper post sententiam mortis Lancastriæ latam, in exilium deportatus.

Cum eo advenit D. Franciscus Forsterus, presbyter spontaneus exul relicta ad tempus Anglia.

Quatuor temporibus 16 die Decembris Joannes Gravenerus, Lichfildiensis, Guilielmus Clitherous, Eboracensis, Magister Joannes Foliottus, Londinensis, Thomas Somerus, Carliolensis, M. Edmundus Hopwodus, Cestrensis, M. Thomas Hiltonus, Carliolensis, Alexander

Bocherus, Petroburgensis et Guilielmus Websterus, Carliolensis, initiati sunt ordinibus minoribus.

Die vero 17 ordinati sunt sacerdotes D. Joannes Chalinerus, et D. Petrus Chamberus, diaconi Magister Matheus Flathers et Magister Henricus Prattus. Item Clemens Reynerus ad subdiaconatum promotus est.

Anno 1606

Mense Januarii accessit ad nos Robertus Babthropus (hic dictus Smitheus) qui cursum philosophiæ Hispalis in Hispania inceptum prosequitur.

Die 6 Februarii missus est ad messem Anglicanam D. Joannes Chalinerus, presbyter, in comitatu D. Edouardi Noricei, nobilis juvenis ex castris in patriam se conferentis. Qui ut tutior ipse sit in spiritualibus, sacerdotis in via suscepit tutelam.

Die 12 Februarii venit ad nos Franciscus Stanfordus (alias dictus Ocleus) qui post susceptum in Hispaniis, et depositum habitum D. Benedicti, cupit ad nostrum institutum redire, petitque hic recipi in collegium. Sed quia nullas attulit litteras testimoniales, non est admissus. Hortatus est autem illum D. Preses ut Valesoletum redeat, ubi antea erat alumnus et satis notus. Interim permissus est hic habitare, usque ad Pascha, ut tunc commodius in Angliam pergat ad parentes, si in Hispanias redire noluerit.

Die 18 Feb. Sabbatho quatuor temporum quadragesimalium, D. Henricus Prattus ordinatus est sacerdos. Diaconus vero Magister Clemens Rainerus. Item subdiaconi Magister Joannes Gravenerus et Magister Thomas Somerus, Magister Robertus Jeanes. Minores vero suscepit M. Edouardus Guilielmus Colierus, Cantius.

[87] Die 1 . . . .* Martii, Mr Thomas Somerus, Joannes Gravenerus, et Robertus Jeaneus ordinati sunt diaconi. Edouardus Colierus, subdiaconus Cameraci. Idem Magister Colierus promotus est ibidem dominica Passionis sequente, ad Diaconatum, 12 Martii.

Die 25 Martii, vigilia Paschatis promoti Attrebati ad Presbyteratum D. Mattheus Flatherus [M],✠ D. Thomas Somerus [M],✠ D. Joannes Gravenerus, D. Robertus Jeaneus, et D. Guilielmus Edouardus Colierus.

Die 4 Aprilis Franciscus Sanfordus (qui ad nos venit mense Februarii) profectus est in Angliam. Et cum eo Thomas Yardleus juvenis, qui classem poeticam visitavit, ob valetudinem adversam.

Aprilis 7 Angliam petiit Franciscus Gravenerus, ob adversam valetudinem.

Die 28 Aprilis missus est in messem Anglicanam D. Joannes Gravenerus, sacerdos, citius propter valetudinem adversam.

Hoc etiam mense venerunt ad nos ex collegio Hispalensi ob adversam valetudinem missi, Michael [*blank*] (hic dictus Alfordus) Richardus Linnus et Robertus Hannes, ut studia prosequantur

* The second figure in the date is illegible owing to a blot; probably 11th, which would have been Sabbatum de Sitientes.

✠ These two Ms have been written above the names of the two martyrs by a later hand.

Item eodem fere tempore ob eandem causam ex Hispaniis venit Edouardus Hannes.

Die 8 Maii discessit hinc Magister Philibertus Midletonus, qui a puero hic educatus per decennium, Antvarpiæ cum matre victurus.

Die 30 Maii discessit hinc in Angliam rediturus D. Thomas Burscous, qui in principio hyemis ejectus fuit in exilium, de quo supra mense Novembri, 1605.

Cum illo missus est D. Guilielmus Edouardus Colierus ad messem Anglicanam, prestito juramento solito de obedientia erga Archipresbyterum, et acceptis facultatibus ordinariis.

Die 7 Junii profectus est D. Cuthbertus Smarthwattus, presbyter, cum tribus nobilibus Anglis Hispanias petentibus, ut illos juvet et dirigat in itinere, notitia linguarum qua ipse valet, illi vero carent; tum etiam ut dicit devotionis gratia ad quædam loca petenda.

Die 8 D. Gilbertus Huntus, presbyter, profectus est in missione Anglicana, prestito juramento ordinario, et acceptis facultatibus. Cum eo reversus est D. Michael Garnettus presbyter, ad eandem messem.

In initio hujus mensis Junii accesserunt ad nos D. Michael Fremannus, presbyter, ut nobiscum maneat, juvetque quibus potest laboribus tum in re literaria, tum domestica et œconomica. D. Benjamin Langhornus item presbyter, ut in Angliam post aliquantulum temporis redeat, et Magister Richardus Hudlestonus ut studia prosequatur in aura mitiori, quia Romæ (unde simul huc missi sunt) adversa laborabat valetudine.

[88] Die 12 Junii cæpit D. Fremannus audire repetitiones theologorum, et eorumdem disputationibus præsidere, constitutus etiam studiorum prefectus.

Hoc eodem tempore venit ad nos D. Jacobus Sharpus (hic appellatus Pollardus) presbyter, ex Hispaniis missus, et nobiscum ad tempus mansurus ut juvet studiosos in literis.

[*Hand changes*]

Die 15 Junii anno domini 1606, coram R. D^no^ Thoma Worthingtono, S. Theologiæ Doctore, et Collegii Anglorum Duaceni preside, assistentibus ei D. Laurentio Webbi, J. U. Doctore, Dno Richardo Smitheo, Dno Benjamin Langhorno, Dno Guilielmo Harpero, et Dno Michaele Fremanno, sacerdotibus; vocatus est Magister Bernardus Jacksonus, presbyter, et dicti collegii alumnus, illique post maturam de moribus ipsius, ac de particularibus quibusdam factis ejus dictisque habitam inter eos deliberationem declaratum est a Dno. Preside quod appropinquante jam tempore, eum in Angliam lucrandarum animarum causa mittendi (si modo eas virtutes, ac talenta haberet, quæ ad hanc missionem requiruntur aliæque circumstantiæ concurrerent) his consideratis a supradictis omnibus judicatur non e divino servitio esse, ut eo mittatur. Ac proinde propositum est illi, ut de se alio conferendo cogitet, cum hic non posset multo diutius ali, quia inidoneus censetur, ad dictam missionem, oblato tamen auxilio aliquo pecuniario in quantum status collegii permittat. Hæc cum ita illi nunciata fuerant, respondit

omnino se nolle, neque nunc neque in posterum ex collegio isto discedere, nisi in Angliam missus sit cum facultatibus spiritualibus ordinariis. Quas tamen D[ns] Preses affirmat et religiose dicit se non posse bona conscientia illi sic disposito concedere, tum ob hoc ipsum quod non permittat se hac in re juxta collegii statuta, dirigi judicio superiorum, tum ob alias nuper et adhuc defensatas opiniones contra omnium domesticorum sacerdotum unanimes sententias, tum denique quod dicat (falso ut opinamur) doctores Universitatis idem quod ipse contra nos sentire. Quibus omnibus nimis aperte ostendit, se non humilitatis, patientiæ et concordiæ spiritu duci, quem spiritum qui non existimatur habere per regulas collegii non debet in Angliam mitti. Ideo iterum mature consultis a D[no] Preside quinque aliis supradictis, iisdem presentibus et approbantibus, Dns Præses dictum Magistrum Bernardum Jacksonum sententia lata, invocato Dei nomine, privavit omni deinceps hujus collegii beneficio, aliove ordinario commodo et omni jure alumni. Utque sequenti transacta nocte non sit amplius socius seu alumnus hujus supradicti Anglorum Collegii Duaceni, sed ut hospes, si velit, possit ad tres vel plures dies nobiscum permanere. Actum in dicto Collegio die 15 supradicta.

Subscripserunt D. Preses et alii quinque supranominati, } Thomas Worthingtonus, Collegii Preses.

Laurentius Webbus, J.U.D.,
Richardus Smitheus,
Benjamin Langhorne,
Guilielmus Harperus,
Michael Fremannus, } presbyteri.

[89] D. Jacobus Sharpus (alias Pollardus) die 21 Junii cæpit explicare casus conscientiæ juxta methodum et doctrinam Cardinalis Toleti.

uterque postea pro fide occubuit. Ultimo die Junii in missione Anglicana ad messem profecti sunt D. Thomas Somerus et D. Majorus (sive Mattheus) Flatherus, presbyteri, prestito de more juramento, et acceptis facultatibus consuetis.

Suscepit etiam D. Sharpus, brevi post explicationem sacrarum scripturarum.

Die quarto Julii 1606, consultis a D. Præside de moribus M[gri] Edmundi Hopwodi (qui hic Middletonus vocatus est) Dno Laurentio Webbo J. U. Doctore, Dno Richardo Smitheo, Dno Roberto Pilkingtono, Dno Benjamin Langhorno, Dno Guilielmo Harpero, Dno Michaele Fremanno et Dno Jacobo Sharpo, sacerdotibus, cunctisque pariter judicantibus, dictum Magistrum Edmundum minus idoneum videri ad finem hujus collegii, tum ob nimis manifestum contentionis spiritum, quem per diuturnam conversationem et invectivam calumniosamque orationem nuperime ostendit quam die Dominica ultima (quæ fuit hujus mensis dies secunda) publice habuit loco piæ exhortationis, quam ex more et consuetudine sociorum facere debuisset tum denique ob pertinacem dictorum scandalorum contra supradictos omnes defensionem, Sententia lata a Dno Preside, præ-

sentibus et approbantibus dictis septem sacerdotibus, idem Edmundus Hopwodus privatus est omni jure alumni, seu socii hujus collegii, invocato Dei nomine, authoritate a S. D. N. Pontifice Maximo et Illmo D. Cardinale Farnesio, Angliæ Protectore, eidem Dno Præsidi ad bonum regimen dicti collegii facta.

Hoc mense Julii, vir nobilis et illustris confessor D. Franciscus Tregeanus, omni spe patrimonium (jam diu illi ob confessionem fidei arreptum) recuperandi frustratus, Angliam reliquit ut qui in diuturno (triginta fere annorum) carcere consenuit, quod reliquum est vitæ in pace, et libero religionis Catholicæ usu, traducat. Confidit enim non defuturos illi patronos Catholicos Principes qui necessaria suppeditabunt. Ita Bruxellas inprimis, deinde in Hispanias profecturus, hoc collegium in itinere invisere voluit, quod suo, et magno solamini nostro prestitit per aliquot nobiscum dies moratus.

Die 24 ad nos pervenerunt sacerdotes aliqui nuper in exilium jussu Regis Angliæ deportati, plures vero diebus succedentibus secuti sunt. Ejecti item erant ex regno per varias portus et vias quadraginta septem sacerdotes, et duo alii viri bene literati. Quorum hæc sunt nomina.* D. Thomas Bramstonus, D. Philippus Woodwardus, D. Abrahamus Suttonus, D. Guilielmus Singletonus (qui Archipresbytero antequam vinciretur assistebat), D. Silvester Noriceus, s. theologiæ doctor, D. Richardus Grisaldus, D. Thomas Burscous, D. Nicolaus Jees,† D. Radulphus Bucklandus, D. Georgius Stranshamus, D. Franciscus Staffertonus, D. Franciscus Forsterus, D. Simon Potingerus, D. Thomas Flintus, D. Humphredus Meridallus, D. Guilielmus Clarjenettus, D. Thomas Hodsonus, D. Thomas Thursbeus, D. Guilielmus Artonus, D. Christopherus Lassells, D. Richardus Newportus, D. Carolus Newportus, D. Joannes Lloydus, D. Robertus Bastardus, D. Edouardus Dawsonus, D. Joannes Starkeus, [90] D. Joannes Copleus, D. Fulco Nevellus, D. Joannes Siclemorus, D. Georgius Gervasius, D. [*blank*] Garnettus, D. Jacobus Blundellus, D. Thomas Lathwattus, D. Thomas Stanneus, D. Robertus Bradshaus, D. Thomas Greneus, D. Thomas Butlerus, D. Edouardus Colierus, D. [*blank*] Personus, D. Antonius Rouseus, D. Joannes Roberts, D. Henricus Chatertonus, D. Robertus Walsh, Hibernus, D. Joannes Hallus, D. Hugo Whitalfus, D. Andreas Whitus, D. [*blank*] Nightingallus et Guilielmus Alablaster, theologus et Hugo Bowenus, nondum sacerdotes.

Die 22 Augusti profecti sunt Romam missi ut studia prosequantur Christopherus Robinsonus, Westmerlandus, Joannes Morganus, Bangorensis, Franciscus Lathwattus, Lancastrensis, Paulus Whitingamus, Lancastrensis, et Edouardus Sprottus, Staffordiensis.

28 Iter ingressi sunt, Hispanias petentes ad Collegium Vallesoletum missi Franciscus Baduley (alias Rosseus), Hugo Bowen, Petrus Gillus, Jaspar Garnettus, et Thomas Croutherus.

29 Discessit D. Benjamin Langhornus, presbyter, in Angliam

* Bishop Challoner printed this list in *Memoirs of Missionary Priests* (ii, 14), varying the order of the names somewhat, and supplying Garnet's Christian name, Thomas.

† MS. blotted.

ad messem rediturus, peracta jam peregrinatione Romana et studiis reintegratis ac per totum biennium partim hic, partim Romæ repetitis.

Hoc fere tempore rediit ad nos D. Joannes Snatchbullus, sacerdos, qui ante annum s. theologiam docuit in hoc collegio idem nunc munus subiturus, itemque procuratoris officium suscepturus.

[September]

In principio Septembris D. Michael Fremanus, sacerdos, curam suscepit rei familias, scholares item dirigendi munus qui jam antea studiorum constitutus fuit profectus.

Die 7 discessit Angliam versus Thomas Gerardus, adolescens nobilis, a matre vocatus, num ad nos rediturus donec amicos convenerit nescius.

Die 19 D. Præses Bruxellas profecturus ut novum Nuncium Apostolicum salutaret et collegii negotia apud eundem tractaret. Secum abduxit D. Guilielmum Harperum (qui hic Gothrigius appellabatur), sacerdotem ut Bruxellis ad aliquod tempus resideat, et negotia collegii, maxime pro pecuniis acquirendis, peragat.

Die 23 Septembris ad sacrum subdiaconatus ordinem promoti sunt Attrebati Magister Richardus Hudlestonus, diocesis Cestrensis, Magister Richardus Linnus, Norvicensis, et Magister Robertus Hannus, Eboracensis.

Sub finem hujus mensis pervenit Duacum ex Anglia, Illustrissima Domina Elizabetha, uxor nobilissimi viri, D. Guilielmi Stanlei, torquati militis, Archichiliastro et Regi Catholico in exercitu Belgico a consiliis. Hæc ad quindecim circiter dies Duaci commorata, Mechliniam perrexit, ad mariti ædes.

Die 9 Octobris discesserunt Angliam repetituri, tres sacerdotes inde in exilium nuper deportati, D. Richardus Grisaldus, D. Nicolaus Whitallus,* et D. Thomas Butlerus.

Eadem die recesserunt Rhemos ituri M. Clemens Reynerus, diaconus, et M. Richardus Warinerus, accolytus, ad nostrum institutum prosequendum minus idonei judicati.

[91] Hoc fere tempore cæpit D. Philippus Woodwardus, institutiones linguæ Hebraicæ in hoc collegio tradere, non obstante suscepto opere, contra ministrum calvinistam scribendo ac imprimendo quod etiam prosequitur.

Die 18 Octobris, ipso festo B. Lucæ Evangelistæ, profectus est Turnacum Magister Stephanus Chapmannus s. theologiæ studiosus ut sanctam Societatem Jesu ibi ingrederetur.

Die 20 pervenit ad nos Richardus Touleus (alias dictus Richardsonus), ex collegio Anglorum de urbe huc missus. Uti hic majori quam ibi morum æquabilitate, cursum studiorum prosecuturus. Sed qui inter morigeros morem non gessit, ne hic discholos potius, quam modestos, et quietos imitetur, non est receptus, et ita in Angliam perrexit ad suos die 20 Novembris.

* This is in error for Hugh Whitalf. In the entry above he was originally described as "Nicholaus Whitallus," and afterwards corrected to "Hugo Whitalfus." Bishop Challoner calls him Hugh Whitall.

Accesserunt etiam ad nos mense Octobri Robertus Veranus,* Devoniensis, et Edwardus Wythes, Eboracensis. Quorum prior receptus est ad probationem et logicæ dat operam ; alter ut convictor admissus, qui classem syntaxis [*written first* poeticam] visitat. Et una cum istis receptus est in alumnum collegii Thomas Helmeus Westmerlandus, qui per aliquot antea menses, propriis se sumptibus in oppido sustentaverat, et rhetoricam imprimis, deinde logicam audire cœperat, omnes tres juxta literas commendatitias quas dictus Thomas ex Anglia, alii duo Roma tulerunt.

Die 23 Decembris, Magister Nicholaus Lawus (œconomi nostri filius) promotus Attrebati ad presbyteratum. Ad diaconatum vero M. Richardus Hudlestonus, M. Richardus Linnus et M. Robertus Hannes. Item ad subdiaconatum Magister Joannes Foliottus, et ad quatuor minores M. Guilielmus Priceus.

Eodem die 23 Decembris 1606, D. Thomas Bramstonus, sacerdos, tertio jam exul primum quidem spontaneus A.D. 1583, ut studia renovaret sacris initiaretur, et in messem mitteretur bis vero deportatus, post diuturna vincula (quæ per viginti annos perpessus est) plenus dierum et virtutum vita defunctus quievit in Domino, anno ætatis 66.

Anno Domini 1607

[Januarius]

Martyrium subiit Londini ipso festo Inventionis S. crucis an. 1606. Stilo veteri.

Primo Januarii certum accepimus nuntium de miraculosa effigie P. Henrici Garnetti, Societatis Jesu, martyris, in spica straminis ejusdem martyris sanguine aspersi, apparente. Cujus effigiei depictam imaginem D. Preses a fide dignissimis ex Anglia receptam cunctis ostendit et collegii alumnis, et aliis nationis nostræ hominibus, Duaci degentibus, dum concionem eodem die de more audierant, adjuncta etiam oratiuncula apologetica qua demonstravit et verum hoc esse miraculum utpote preter ordinem totius naturæ creatæ factum, et per illud vere eum justificari divino judicio, qui falso ab hereticis de proditione sive contra Regem et statum conspiratione judicabatur.

[92] Die 5 Januarii rediit ad nos ex Anglia Joannes Hayes (alias dictus Timotheus Rouseus) logicus, qui ante annum et amplius natale petiit solum valetudinis recuperandæ gratia. Interea vincula pro fide perpessus, corporis vires recepit etiam fortiores.

Cum illo advenit etiam ex carcere (quo pro eadem fide Catholica detinebatur) Joannes Worthingtonus, cognatus D. Presidis. Iste jam diu (duodecim nimirum annorum spatio) vincula, et mortis quoque sententiam pertulit, quia sacerdotem comitabatur seminaristam, juxta illud Evangelii : Qui prophetam recipit nomine prophetæ, mercedem prophetæ accipiet. Cupit et ipse sacerdos fieri, si modo ad illud munus obeundum necessariam scientiam consequi poterit, solum enim latine intelligit, et utcumque scribit. Est autem musicæ peritus, tam cantu quam organo. Ideoque ut simul choro nostro

* The name is so written in this place, but it subsequently appears as Venerus, and the English form was probably Venner. In the First Diary he is called both Vernamus and Venerus.

inserviat, aliosque hac arte instruat et studia sua repetat, recipitur in collegium, saltem ad tempus non obstante paupertate nostra, et numerosa multitudine, quæ ne alios æquales doctrina provectos recipiamus impediunt.

Die 10 profecti sunt Angliam versus Henricus Manochus, adolescens annorum 19, ob adversam valetudinem et Henricus Oenus (filius D. Oeni de Godstall juxta Oxonium) puer 16 annorum, quia minus idoneas reperitur ad studia prosequenda.

Die 20 ad nos pervenerunt, Roma redeuntes D. Guilielmus Singletonus, D. Abrahamus Suttonus et D. Nicolaus Jeus, sacerdotes, ante aliquot menses in exilium ex carceribus ob sacerdotalia munera in Anglia prestita, cum aliis multis deportati. Supra pag. 79.

Die 19 Februarii discessit hinc D. Jacobus Sharpus (hic dictus Pollardus) Angliam petens, ut amicorum consuleret saluti spirituali quam ex receptis ob illis literis periclitari intellexerat. Venerat huc ex Hispania ad medium Junii precedentis et explicationi casuum conscientiæ, atque etiam scripturæ sacræ, interim dederat operam.

Die 24 Feb. promotus est ad sacerdotium in festo S. Matthiæ extra tempora Magister Robertus Hannes, Eboracensis, per Episcopum Audomarensem, in privata sua capella Audomari.

Martius.

Die 10 Martii, sabbatho 4or temporum promotus est ad diaconatum Magister Joannes Foliottus. Eadem die sacro subdiaconatus ordine initiatus est Magister Guilielmus Priceus.

Die 15 Martii D. Joannes Snatchbullus alias Nortonus, procuratoris munere (quo debebat) vel alio quovis officio, si per valetudinem licuisset, communi collegii bono consuluisse paratissimus, ob ingruentis morbi periculum discedere coactus Bruxellas petiit, ut ex peregrini magisque ipse convenientis æris attractione, sanitatem viresque recuperet.

Die 17 Martii venit ad nos ex Collegio Vallesoletano in Hispania, D. Joannes Aeyrus, Darbiensis, sacerdos, mansit in collegio nostro per 10 dies et postea perrexit in itinere versus Angliam.

[93] Die 18 appulerunt duo illius socii, D. Petrus Coffinus, filius Coffini, senis qui apud nos habitat, et Franciscus Rosseus, qui proxime precedenti missione hinc illuc discesserat, sed ob infirmam valetudinem redire cogebatur; hic ad classem rhetorices mittitur, pro cursu logicæ sequenti anno inchoando. Ille manet in collegio ut hospes per aliquot menses.

Paulo ante venit ad nos ex Anglia Joannes Edgertonus, hic dictus Osbaldstonus, Cistrensis, commendatus a D. Edwardio Hewes, hic receptus est in collegium et admissus classem syntaxis ex sumptibus nobilis, D. Dnæ Stanley.

Die ultimo Martii promotus est ad sacerdotium D. Joannes Foliotus. Ad diaconatum vero Magister Guilielmus Priceus.

Aprilis 1607

Die 1o Aprilis, quæ erat Dominica Passionis suas primitias decantavit supradictus D. Joannes Foliotus.

Die 5 Aprilis Magister Alexander Bowkerus, hic dictus Butlerus,

qui theologiæ morali studebat et D. Doctori Webbo inserviebat, in Angliam profectus est, ut infirmatam nonnihil valetudinem recuperaret, quam hic non existimabatur eousque conservaturus donec sacris initiaretur ordinibus quorum collationem ob justas causas, R. D. preses adhuc deferendam judicabat.

Die 6 rediit ad nos Cameraco D. Thomas Burschous ut maneret in collegio pro tempore loco confessarii extraordinarii.

Die 10 Aprilis juramentum Collegii prestiterunt et in numerum alumnorum admissi, Joannes Geningus, Herefordiensis, Guilielmus Williams alias Vincamus, Robertus Hartburnus alias Johannes Comingus, Dunelmensis, Thomas Merimannus alias Wakeus, Dunelmensis, Joannes Warramus alias Jeffreius, et Georgius ipsius frater, Dorcestrensis, Symon Maxfyldus alias Fyldus, Staffordiensis, Thomas Minshallus, Cestrensis, Athanasius Atkins, Oxoniensis, Petrus Nanconan alias Symonius, Devoniensis.

Die 14 sacerdotes ordinati sunt D. Richardus Lynnus et D. Guilielmus Priceus.

Die 16 suas primitias decantabat D. Richardus Lynnus.

Die 17 in bona pace quievit Christopherus Forge alias Wheatleus, Herefordiensis, juvenis quietus et pius qui logicæ cursum incæperat, sed febri vehementiori febri [*sic*] correptus ad cælestem theologiam translatus est.

Circa hoc tempus admissus est ad collegii convictum, Joannes Collingwoodus Westmerlandus, qui antea per duos aut tres menses in oppido hospitabatur. Admissus est solum ut convictor non ut scholaris quia nec ad classem syntaxeos frequentandam erat idoneus.

Die 23 profectus est Angliam, Franciscus Michellus, Eboracensis, qui cursum inchoatum ob magnum pectoris dolorem, morbum multo ante contractum, perficere non valebat, nativi æris beneficio sanitatem recuperaturam se sperat.

[94] Eadem valetudinis recuperandæ spe sequutus est eum ad nativum aërem hauriendum die 30 Georgius Tildesleius, Lancastrensis, qui eumdem cum illo logices cursum inchoaverat.

Circa hoc tempus delatum est nobis quod Georgius Palmes, hic dictus Nevellus, huc remeaturus Dorobernii, esset apprehensus : is ad initium Martii ad necessaria quædam negotia expienda* qua ordinationi ipsius erant impedimento, in Angliam est profectus.

Maius

Die 1° Maii discessit a nobis D. Henricus Prattus, hic dictus Walkerus, sacerdos, Angliam versus, acceptis facultatibus etc., ut suam quam quam possit in salutem animarum operam impenderet.

Die 3° admissus est Collegium ut scholaris Edwardus Massey, alias Gledge, qui ad duos circiter menses, in civitate extra collegium manserat, et rhetoricæ classem frequentaverat, commendatus erat a D. Edwardio Hewes, et est Cestrensis.

Die 9 inchoavit prælectionem de sacramentis in collegio nostro, D. Symon Pottingerus, alias Edgertonus, in qua tam controversias

* Thus in the original, probably for "expedienda" or "explenda."

quam casus conscientiæ occurrentes explicare intendit ut theologis tam positivis quam scholasticis sit idonea.

Die 13 admissus est ad collegii convictum Wilfridus Pettlewellus alias Frankus, Eboracensis, a R. D. Houltbye, superiori patrum Societatis Jesu in Anglia commendatus, et classem syntaxeos postridie frequentare incœpit.

Die 15 discesserunt a nobis Angliam versus, proficiscentes D. Abrahamus Suttonus et D. Nicolaus Jeus, alias Wade, sacerdotes qui jam ab uno fere anno in exilium deportati sunt. Post reditum eorum Roma quod accidit die 20 Januarii convictui collegii semper interfuerunt in aula D. D. Webbi cum plurimis aliis.

Una cum illis in Angliam profectus est D. Robertus Hannes alias Johnsonus, qui a suscepto sacerdotio huc Audomoro non est reversus sed per predictos istos illius amicos misit ad illum D. præses viaticum facultates et cætera necessaria. Hinc etiam cum illis duxerunt Edmundum Arousmyth,* Lancastrensem, qui hoc anno poësym inchoaverat, sed gravi ac continuo dyssenterio correptus cum magno vitæ discrimine vix cum vita evasit.

Die 19 sequutus est ipsos Thomas Hiltonus alias Musgravius qui 2m theologiæ annum inchoaverat, sed dimissus ideo est quia existimabatur ad finem et institutum collegii non futurus idoneus. Is ab uno anno dimittendus erat sed ea conditione adhuc expectare permittebatur quia fideliter promisit instituto suo sese melius accommodaturum: quod cum nondum fecerit nec facturus sperabatur ex tribus modis sibi providendi a D. Preside illi propositis, hunc elegit ut in Angliam proficiscatur. Si viso rerum in Anglia statu videat ipse quod aliquandiu viderint alii quam non bene sacerdoti Anglicano quidam ipsius mores conveniant et serio emandaverit redire possit ad propositum: quod faxit.

Die 20 venit ad nos R. D. Joannes Wrichtus, decanus Cortracensis, hujus collegii visitator ut de numero scholarium (si quo modo commode fieri posset) minuendo, deque aliis quibusdam dimittendis, qui a fine collegii ipsis ab initio proposita alium sibi delegissent, consultationem iniret.

Die 21 venit ad nos quidam ex Anglia Andreas Forth, a D. D. Taulero commendatus hic quondam in collegio nostro, Rhemis studuerat: sed quia non judicabatur idoneus nostro instituto, mansit apud nos 14 dies et discessit.

[95] Die 24 juramentum collegii præstiterunt et in numerum sociorum sive alumnorum hujus admissi sunt—

Robertus Vernamus, Devoniensis.
Thomas Helmus, Westmerlandus.
Thomas Maxfyldus, Staffordiensis.
Symon Porterus, Warvicensis.
Franciscus Greves, Eboracensis.
Joannes Worthingtonus, Lancastrensis.
Edwardus Lathwaitus, Lancastrensis.
Franciscus Badulaygh, Staffordiensis.

* Ven. Martyr, 1628.

Joannes Mellingus, Lancastrensis.
Radulphus Mettamus, Dunelmensis.
Cristopherus Dodsworthus, Eboracensis.
Thomas Browneus, Cestrensis.

Die 25 habita consultatione et diligenti examine die illo et præcedentibus a Rdo Dno D. Joanne Wrichto, decano Cortracensi, hujus Collegii visitatore, Rdo Dno preside Collegii etiam visitatore, Rdo P. Richardo Gibbonio, confessario collegii ordinario, D. Philippo Woodwardo, D. Thoma Burscho, D. Symone Pottingero, D. Michaele Fremanno, tractatum est inter ipsos de quibusdam qui cum aliquot annis in Collegio vixerant (unus per 5 vel 6, alii per tres, qui minimum per duos fere) animum jam a fine et instituto nostro diverterant cupiebant ut aiebant ad ordinem Sancti Benedicti transire. Quorum desiderio jam cesserat D. præses, et per duos pene menses tempus sibiipsis in illo providendi, interim in Collegio et sumptibus Collegii viventibus concesserat. Cum vero nullum, per P. Thomam Bradshaw monachum Benedictinum qui omnia in hoc negotio per se suasque litteras fieri debere affirmat, aut auxilium aut consilium invenirent quo propositum finem assequerentur pro presenti volebant in Collegio vivere, et licet aliqui ex ipsis negabant, volebant tamen alii etiam juramentum collegii præstare ; putabantur licite hoc illos facere posse tacita reservataque sibi intentione ac animo ingrediendi ordinem Benedictinorum cum sese offerret occasio. Cujus pessimæ ac periculosissimæ opinionis authores (quis enim coram superiori legitimo in materia honesta ac licita juramentum cum æquivocatione præstari posse credat ?) notos facere superiori aut cæteris consultoribus noluerunt, sed ipsi tandem sententiam illam in praxi sequi non timebant, et obtulerunt sese paratos prestare juramentum si superior existamaret hoc fieri posse non obstante illorum animo et proposito jam ipsi manifestato, quod nec ipse nec ullus alius consultantium existimabat, aut existimare posset. Adverterunt consultores jam maxime agi de Collegii negotio, et periculosum valde esse, et communi bono contrarium, adeoque omnino injustum si hujus intentionis homines in Collegio vivere permitterentur, quia nec finem illum qui omnibus ex Collegii impensis viventibus propositus esse debet, vere intendunt, et alios etiam nescio quibus allicitamentis ab eodem avertunt, ac domesticam disciplinam et observantiam suis subsibilationibus et mussitationibus, [subvertunt]* aliis sicut sibi ipsis persuadentes non posse illos ex hac academia doctos evadere, magnam apud Benedictinos esse doctrinæ spem, quod est homines non vocatione divina, sed affectu humano ad monasticam vitam, sed cum spe privilegiorum compellere. Certe si finis quem proponunt sibi isti bonus, si intentio recta, at modus prosequutionis suspectus non immerito, quia aspectum superioris fugit. Prænominatorum ergo omnium sententia judicatum est, et conveniens et omnino necessarium ut septem qui hujus animi essent opportune dimitter-

* This or some similar verb has here been omitted from the original, which here is carelessly written, several words having been left out and subsequently interlined.

entur. Erant isti: Josephus Haworth, alias Joannes Parkinsonus,* Edwardus Nuttall, alias Matthews, Joannes Malonus, Arthurus Godfridus, alias Lacy, Georgius Fyldus, alias Nelsonus, Thomas Spicerus, alias Spencerus, Anthonius Mannus, alias Pearsonus. Obtulit illis D. Præses ut tempus [96] sibi opportunum eligerent ad discessum, quod cum recusarent, constituit ipse ut tertio illinc die, sex illorum discederent, septimus vero quia ex ægritudine cruris nonnihil claudicabat, expectare poterat donec melius se haberet. Litteras commendatitias quas petebant negabat D. Præses se dare posse ob multas rationes, quas illis indicare non conveniebat: testimonium vero de doctrina et moribus concedi illis posse et ex charitate debere existimabat D. Decanus cui assensum præbuit D. Præses cæterique omnes quod testimonium conscripsit, et extracta sunt 7 exemplaria pro singulis unum, quibus et annexa sunt subscribentium nomina prius quam illis ostenderentur.

Hæc autem erat forma testimonii.

Cum inter charitatis officia non ultimum locum occupet testimonium perhibere veritati, nos infrascripti non illibenter id facimus præsertim obnixe rogati. Notum igitur facimus juvenem istum N. N. in nostro Anglorum collegio annis aliquot egisse, studiis operam non indiligentem dedisse, moribus quoque non incommodis ibidem vixisse; quia tamen finem a piis fundatoribus propositum, et modum illum prosequendi ab eisdem mediante etiam juramento præscriptum amplexari juxta superiorum directionem noluit, eum necessario dimittendum censuimus. Ex Collegio Anglorum Duaci 25 Maii 1607.

Joannes Wrichtus, decanus Cortracensis, ejusdem collegii visitator.

Thomas Worthingtonus, S. Theologiæ doctor et ejusdem collegii præses ac visitator.

Philippus Woodwardus, ejusdem collegii assistens.

Michael Fremannus, ejusdem collegii assistens.

Hoc testimonium cum ipsis dimittendis ostenderetur et offeretur recusabant illi nonnihil contentiose. Cum tamen discessuri essent unus illorum testimonium suum petiit, potius ut existimamus, quia exemplar habere desiderabant, quod fautoribus ostenderent ad contemptum et contumeliam, quam quod sibi utile fore expectabat sed quia non debet cedere superiorum charitas illorum contentioni, traditum est illi testimonium postulatum, quod antea contempserat.

Die 27 licet adhuc excederet satis suas metas et Collegii facultates, scholarium numerus, admissi sunt in Collegium et in locum priorum suffecti tres alii, Richardus Hariottus, Northamptoniensis, Lancelottus Machellus (alias Nicholsonus), Westmerlandus, ex Kendall, Edwardus Smythus, Lancastrensis, quorum duo priores, per 7 aut 8 menses in oppido habitaverant, et scholas frequentaverant, 3us vero per duos circiter menses. Primus frequentat scholam logicam, 2us poësim, 3us rhetoricam.

Eodem die D. Laurentius Webbus juris utriusque doctor, quin-

* Haworth was previously described as *alias* Larkinson.

quagesimum jam a consecratione ipsius in sacerdotium annum inchoatus jubilæum celebrabat, licet ipse nec cantare, nec dicere missam ab aliquot mensibus valuisset. Convivium instruxit et Anglos nonnullos in civitate commorantes invitabit, qui ipsi congratularentur. Sacrum pro illo cantavit D. Præses.

Die 28 induti vestibus sæcularibus meliori quo fieri potuit modo pro facultate collegii, dimissi sunt sex ex predictis qui dimittendi judicabantur: Josephus Haworth, Joannes Malonus, Arthurus Godfridus, Georgius, Fyldus, Antonius Mannus, Thomas Spicerus. Data etiam erat a Dno Preside singulis major quam necessitas collegii patiebatur eleemosina. Ipsi [97] vero quiete et pacifice omnibus valedicentibus e Collegio discesserunt. Sed expecta sequentia.

Eodem die finitis negotiis rediit Cortracum D. Decanus qui jam per integros octo dies in collegio permanserat.

Die 30 predicti qui dimittebantur D. Præsidi* testimonium quod ipsi contexant, in quo causam suæ dimissionis allegabant esse quia religiosi esse volebant; petebant ut subscriberet D. præses, quod ipse recusabat; nec abs re imo illi discedentes mihi ipsi dixerunt se omnino putare hujusmodi testimonium a D. Præside convenienter concedi non posse, sed volebant hoc fortasse Benedictini quia videretur male sonare apud alios externos, licet causa justa esset.

Die 31 ad nos accessit D. Georgius Stransamus, alias Potterus, sacerdos, qui mense Julii, anni superioris una cum cæteris missus erat in exilium, a quo tempore circa Antverpiam commoratus est mansit apud nos per dies quadraginta et amplius.

Junius.

Die 1° Junii scholares qui ut supra sunt dimissi, apud Rectorem Universatis conquesti sunt, et ab ipso petierunt ut vel curaret testimonium ipsis dari a D. Preside se ob religionem esse dimissos vel ut rationes redderet preses cur hoc negaret, sed nihil obtinuerunt. Respondit vero D. Præses hoc solum, se in hac causa Magnifico Domino Rectori non responsurum.

Die 5 venit ad nos D. Joannes Muttleburius (alias Mallettus) sacerdos qui ex Cor[n]vallia ab uno fere anno erat in exilium missus, mansit apud nos diebus quatuordecim.

Die 8 accessit D. Humfredus Meredith in Angliam reversurus et una cum eo D. Georgius Uxley, qui ex Hispaniis nuper advenerat, missus a Collegio Valesoletano.

Die 9 sacro subdiaconatus ordine initiatus est Magister Guilielmus Rathbonus Lancastrensis, Atrabati; eodem die ordines minores suscepit Magister Joannes Jeningus, Herefordiensis.

Die 11 profectus est in Angliam missus ut in vinea illa laboret, D. Richardus Lynneus, Norfolciensis acceptis facultatibus etc.

Uno cum illo discessit ut salubriorem paterni soli aërem hauriat, Edwardus Hannes (alias Johnsonus) qui inchoatum logicæ cursum ob adversam valetudinem prosequi non poterat.

Die 15 Edwardus Withes (alias Genesonus) Eboracensis qui anno superiori mense Novembri venit ad nos Roma commendatus,

* A verb seems to have been omitted here.

ut in collegium reciperetur sumptibus amicorum quos provisuros sibi sperabat, jam diu frustra expectato subsidio voluit ipse in Angliam proficisci, ut media sibi necessaria pro convictoris loco in Collegio procuret, firmiter statuens non detineri illic ab amicis, sed quam pridem redire.

Eodem die Edwardus Nuttall (alias Matthæus) qui ut paulo supra pag. 85 cum fieret visitatio dimittendus judicabatur cum cæteris a Collegio expellitur. Non discessit ipse cum reliquis ob læsionem cruris quæ ipsi acciderat, tunc tamen se omnino paratum ostendebat, sed cum ante decem dies de discessu admoneretur, baculum resumpsit agritudinem cruris conquestus, et cum antea charitatem esse [98] diceret quod permanere per aliquot dies permitteretur, nunc post dies 14 crudelitatem appellat, quod discedere jubeatur : dantur illi dies adhuc tres et ob solennitatis tunc presentes adduntur quatuor. Tandem R. D. Præses illum de discessu admonet, ipsum nec esse, nec esse posse membrum collegii pronunciat, hortatur ut quiete et sine tumultu recedat. Ille contra, clamat vexatur, convitiatur R. D. Visitatores, D. Præsidem, Assistentes, se non nisi per vim discedere velle affirmat. Postea in refectorium tum ad collationem tum ad prandium cum cæteris se confert et membri communitatis jura sibi vindicat, nisi velit D. Præses expulsionis causam sibi manifestet. Hodie qui erat post festum Corporis Christi, dies primus, advocat illum denuo D. Præses existimans pacifice discessurum, quod negabit ipse satis aspere et contumeliose, iterum in clamores et convitia ruens. Tunc D. Præses presentibus D. Phillippo Woodwardo, D. Symone Pottingero, D. Michaele Fremanno, jubet ut se exuat habitu collegii, pallium accipiat ac discedat ; suadent assistentes, negat ille. Convocantur servi qui togam extrahant quorum uni pugnam impingit, tunc ad portam ducitur, nec inde exire voluit nisi servi illi manus imponant quasi extrusuri. Testimonium ipsi datum cujus exemplar supra describitur secum accipere recusabat, totumque mendaciis confestum aiebat. Non parvum aliis præbuit scandalum ipsius contumacia. Non imputet ei Dominus.

Die 17 profectus est Angliam versus D. Robertus Jeanes, acceptis facultatibus etc., ut in illa messe laboret. Una cum eo redivit D. Guilielmus Clargenettus qui mense Octobri huc inde exul advenerat, et toto intercepto spatio, in collegio convixerat. Item D. Benjamin Langhornus, qui ab uno jam anno in Angliam iturus, Roma huc accesserat, a quo tempore partim hic, partim in Gallia est commoratus.

Die 28 venit ad nos ex Hispaniis a Collegio Valisoletano, Henricus Morus, quartana febri laborans, in collegio nostro recipiendus, ut hic studia prosequatur si ex aëris hujus temperatioris haustu valetudinem recuperaverit. Hic est ultimus illius cursus philosophici annus.

Die 29 huc appulerunt sacerdotes missionis Romanæ, D. Georgius Ashtonus, alias Fisherus, D. Eduardus Webbus, D. Robertus Chamberlinus, alias et vero Verder, et una cum illis Guilielmus

Worthingtonus qui sanitatis obtinendæ gratia huc accessit, studia prosequuturus si sanus evadat.

Julius

Die 4º profectus est ex collegio nostro in Angliam, Guilielmus Lathamus, Lancastrensis, quia frater ipsius major natu ingressus est religionem; distrahit illum a vocatione nostra cogitatio sæcularium, et successus in hæreditate.

Eodem die D. Petrus Chamberus* (alias Petersonus) profectus est in Hyberniam acceptis a D. Præside facultatibus pro illa tantum provincia.

Die 10 † reversus est ad nos ex Anglia Magister Guilielmus Clytherowus (alias Westus) qui anno superiori mense Septembri illuc ob quædam expedienda fuerat profectus, ubi in ingressu erat apprehensus et nonnullo tempore in carcere detentus.

[99] Die 9 venerunt ad nos ex Anglia commendati Thomas Carterus, Eboracensis, ætate provectus, ad studia casuum conscientiæ idoneus, et Joannes Jordanus alias Cliffe circa annos 26 natus, ad syntaxim solum aptus, ob multas Collegii necessitates in Collegium recipi non poterant, sed foris sese in oppido collocarunt.

Circa initium etiam hujus mensis venit ex Anglia per D. Fallows commendatus, Guilielmus Moris Warwicensis annorum 16, sed recipi in Collegium non poterat. Mansit in convictu Collegii per mensem donec melius illi provideretur; 7º Augusti remissus est in Angliam.

Die 23 huc accessit D. Georgius Gervasius qui a tempore sui exilii quod contigit anno superiori mense Septembri in Italiam ad fratrem invisendum et Romam peregrinationis gratia fuerat profectus.

Die 30 discessit hinc Audomarum, Guilielmus Worthingtonus, nepos D. Presidis, qui nuperrime huc Roma valetudinis gratia advenerat, sed quia morbo quo laborabat, periculoso denuo agitatur in Angliam est trajecturus.

Die 31 redivit ad nos ex Anglia Alexander Bowkerus, hic dictus Butlerus qui hoc anno 5 Aprilis illuc erat profectus, per dies 15 mansit in Collegio ut conviva, postea in habitam est receptus ut experimentum fiat an ad collegii institutum se accommodabit.

Augustus

Die 1º suscepit curam rerum domesticarum D. Edwardus Webbus cujus onus jam per annum integrum humeri mei qualiter qualiter sustinuerant. Nunc gratias Deo, et studiis et orationi vacem liberius.

Die 8 D. Joannes Muttleburius alias Mallettus, Rhemos petiit, ubi scholares missionis Romæ expectaret, quos Romam usque comitari intendit, loca sacra illa invisurus.

Die 16 missi sunt ex Collegio nostro Romam Guilielmus Whittingamus, rhetor, et Lancelottus Nicholsonus, poëta, predictum D. Mallettum una secum Rhemis ducturi.

Die 18 huc accessit et biduo post Bruxellas petiit, D. Hugo

* For the subsequent tragic history of this priest, see Tierney—Dodd, v, 8.
† This entry is out of chronological order.

Whitalfus, qui initio hujus mensis una cum aliis duobus, D. Oliverio Nedamo et D. Guilielmo Davisio extra Angliam exulabat.

23° in Angliam profectus est ad amicos invisendos Symon Maxfildus, qui jam cursui philosophico coronam imposuerat: is secum duxit Guilielmum Worthingtonum, qui eum Audomari expectabat.

27° etiam Angliam versus profecti sunt D. Guilielmus Ortonus qui anno superiori erat in exilium missus, et ab illo tempore in Collegio commoratus, et D. Robertus Verderus alias Chamberlinus qui ante unum mensem huc Roma appulerat.

Sequenti die 28 idem iter aggressi sunt D. Nicolaus Lawus, filius Œconomi, et D. Petrus Coffinus, qui mense Martio ex Collegio Valesoletano cum aliis huc advenerat. Quo etiam tempore reversus est D. Benjamin Langhornus, qui ante 8 dies ex Anglia huc advenerat, ubi fuerat apprehensus et dimmissus. Deum rogo ut periculis quæ, si unquam nunc maxime terra marique illos circumstant, erepti, ad loco desiderata perveniant.

September

Die 21 profectus est in Angliam D. Georgius Gervasius, qui post exilium peregrinatione Romam facta, nobiscum in collegio per menses convixit.

Die 25 D. Hugo Whitalfus qui nuper exulaverat denuo Angliam repetiit.

October

Die 1° venit ad nos ex Anglia, Thomas Martinus, hic dictus Lovettus, juvenis Suffolciensis, sed nullas attulit secum litteras commendatitias, quia tamen Alexander Hameltonus quondam servus Collegii qui una cum ipso venit promisit se acturum apud parentes ipsius ut media necessaria sicut illi pollicebantur, quam primum transmittant admissus est ad convictum in Collegio velut hospes, dum responsum a patre accipiat, cubiculum in oppido conducit, et scholas frequentat.

[99] Die 9 D. Guilielmus Priceus et D. Hugo Thomasius uterque Wallus acceptis facultatibus etc. Angliam versus profecti sunt. Una cum illis ivit et D. Antonius Tychenerus, qui a tempore sui exilii partim hic partim et amplius Rhemis commoratus est.

Die 15 prælectionem controversiarum de Ecclesia theologis nostris valde utilem, et eis qui ad missionem nostram destinantur necessariam auspicatus est D. Philippus Woodwardus, in hoc eruditionis genere maxime exercitatus.

Die 18 receptus est in collegium Thomas Carterus qui ante aliquot menses huc advenit: dat operam casibus conscientiæ.

Die 19 explicationem theologiæ moralis seu casuum conscientiæ exorsus est D. Georgius Fisherus alias Astonus magnæ spei adolescens: authorem explicat, non autem dictata prelegit, quia hoc auditorum captui magis convenit non ipsi cathedra digno.

Die 23 accessit ad collegium nostrum invisendum Illustrissimus Princeps, Comes Tyroniæ, de religione Catholica, vir optime meritus qui diu multumque adversus fidei hostes in Hybernia prœliatus est

prelia Domini. Is adversariorum insidias contra ipsum intentos fugiens, relicta patria in exilium se sponte contulit, cum conjuge liberis familia. Erat una cum illo Comes Trichoneliæ,* et filius maximus natu Baro Dunganim cum aliis illius patriæ viris primoribus. Statim ab ingressu eorum in collegium cum ecclesiam visitassent, habita est coram ipsis oratiuncula ex suggestu per sacerdotem collegii in ipsius laudem ob fidem Catholicam tam strenue propugnatam etc. Tres etiam ex scholaribus eum versibus salutaverunt. Postea excepti sunt convivio quia tempus erat pomeridianum, quo finito ad collegium suæ nationis unde venerant sunt reversi, comitante illo R. D. Preside, qui et illos huc invitaverat et conduxerat.

Die 26 sacro diaconatus ordine insignitus est Magister Gulielmus Rathbonus ordine vero subdiaconatus Magister Guilielmus Websterus, Magister Joannes Geningus, Audomari.

Die ultimo venit ad nos Caleto, D. Joannes Hallus qui jam per annum et eo amplius quo una cum aliis in exilium missus fuit, partim Lovanii partim Caleti vixit ; jam quia Caleto expulsus nec locum habet ubi resideat nec in Angliam, adhuc commode se transferre possit, apud nos in collegio degit.

November

Die 9 reversus est ex Anglia Magister Georgius Palmes, hic dictus Nevellus qui ante 8 aut 9 menses ad negotia quædam omnino necessaria in Angliam est profectus; sed dum rediret, in portu apprehensus in carcerem missus est, ibique usque adhuc detentus. Venit cum illo juvenis Dunelmensis, Martinus Hartburnus alias Comingus, cujus frater est alumnus hujus collegii, sed quia non erat aptus nisi ad inferiores classes non poterat in collegii convictum recipi, sed suis sumptis vivit in oppido.

Die 13 venit ad nos ex Anglia Bartholomeus Roë,✠ Norfolcensis, adolescens, qui litteras tulit comendatitias D. Thomæ Doilai, sed propter scholarium multitudinem in collegium admitti non potuit, quare post paucos dies in oppido se locavit.

Die 17 accessit huc Roma D. Robertus Woderiffus, dictus Worthus, qui dum Romæ in collegio esset ordinem Sti Benedicti diu pretendebat quia tum pro tempore admissio illius differtur, in Angliam pergit acceptis facultatibus sub conditione, nisi ordinem interim ingrediatur, quod si faciat a superiore illius, illas accipiet. Per dies nonnullos in collegium ad mensam admittebatur, non potuit tum sicut alii collegiorum alumni totaliter admitti, quia magis ad religiosorum illorum curam quam ad nostram pertinere videtur.

Die 23, venerunt ad nos ex Anglia duo juvenes Lancelottus Swaiston, hic dictus Laurentius Simpsonus, et Richardus Reynerus, hic dictus Hodgsonus, qui tulerant litteras comendatitias a D. Richardo Parkero, assistente et aliis sacerdotibus, sed in collegium recipi non poterant, quia ad poësim tantum erant idonei, unde fores extra collegium hospitantur et scholas frequentant.

Die 25 discessit a collegio Guilielmus Ferrarus qui in collegio vixerat loco convictoris et logicæ operam dabat, is suasu aliorum

* Earl of Tyrconnell. ✠ Ven. Martyr, 1642.

extra collegiorum [sic] hospitatur, et classem frequentat brevi ut affirmat in Galliam perrecturus.

[100] December

Die 3 profectus est in Angliam, Thomas Merimannus [*written first* Hartburnus] hic dictus Wakeus, Dunelmensis, ad nativum aërem pro tempore hauriendum ut liberatus ab eo quo nunc laborat, pectoris dolore et infirmitate, studia theologica hoc anno incœpta prosequatur fælicius.

Die 19 reversus est ad nos ex Anglia Simon Maxfildus (hic dictus Fildus) ut studia sua prosequeretur. Trajecerat hic in Angliam hoc anno mense Augusto.

Die 21 ordinati sunt Cameraci diaconus, Magister Joannes Jeningus. Subdiaconi Magister Guilielmus Clitherous, hic dictus Westus, et Magister Alexander Bowkerus, hic dictus Butlerus.

Eodem die Magister Georgius Palmes (hic dictus Nivellus) minores ordines omnes suscepit Audomari.

Die 22 sacro sacerdotii ordine insigniti sunt Magister Richardus Huddlestonus, hic dictus Parkinsonus, Magister Guilielmus Rathbonus, et Magister Joannes Jeningus; Diaconatu, Magister Guilielmus Clitherous, Magister Alexander Bowkerus Cameraci. Eodem die ordinatus est subdiaconus, Magister Georgius Palmes, Audomari.

Die 25 quæ erat Nativitatis Domini suas primitias celebravit D. Richardus Huddlestonus; decantabat 2am missam auroræ.

Die 26 consecratus est Diaconus, Magister Georgius Palmes, Audomari.

Die 27 suas primitias decantabat D. Joannes Jeningus.

Eodem die ordinatus est sacerdos Magister Georgius Palmes, Audomari.

1608

Januarius

Die 1o annum novum feliter inchoavit. et primitias suas celebravit D. Guilielmus Rathbonus.

Die 3 venit ad nos ex Hispania, D. Joannes Ainsworth, dictus hic Skevingtonus. Profectus est ipse ex Hispania a Collegio Hispalensi mense Maio pro missione Anglicana, sed mari se credens a pyratis capitur; a quo periculo magna Dei Providentia liberatus, dum ad iter se denuo cingit per terras, febri correptus per duos circiter menses ægrotus in hospitio detinebatur, tandem huc appulit quartana febri non omnino liberatus.

Die 6 D. Georgius Palmes, hic dictus Nivellus, suas primitias celebravit.

Die 11 Dns D. Laurentius Webbus viaticum sumpsit et extremam unctionem, qui jam senex ac plenus dierum, plenus item ægritudinis ac morborum existimabatur non ad multos dies supervicturus, ipseque omnibus sacramentis ac sacris Ecclesiæ ritibus præmuniri cupiebat, multoties precedente nocte servum admonens ut cubiculum diligenter purgaret et ornaret, quia mane, inquit, sanctissimam communionem sum suscepturus.

Eodem die R. D. Præses Cortracum profectus est. ut D. Decanum

Joannum Wrichtum visitaret, quem graviter ægrotare audiverat. Inde forsitan Bruxellas perrecturus, ad collegii negotia ibi peragenda.

Die 14 D. Laurentius Webbus, juris utriusque doctor, naturæ debitum solvens miseram hunc mortalemque vitam, in meliorem atque immortalem commutavit. Fuit illi fœlix hæc nec inexpectata nec inexpetita mutatio. Senio jam confectus erat, et multorum concurrentia morborum gravabatur. Elapsus fere erat annus quo missæ sacrificium propter debilitatem offerre non poterat, per unum aut alium mensem nec ecclesiam frequentare valebat; tandem non nisi gestantium manibus movebatur adeo ipsi gravis obesi corporis moles quippe qui corpulentus admodum extiterat. Multos jam annos a suis exul voluntarius, terras inhabitaverat alienas. Obiit anno ætatis suæ 77. presbiteratus 50.

[101] Die 15 predictus D. D. Laurentius Webbus ad sepulturam deportatus, nostris aliisque nationis nostræ devote comitantibus. Sepultus est autem in Ecclesia B. Jacobi in Sacello B. Nicholao sacro prope altare ad cornu Evangelii, juxta amicissimum sibi atque individuum comitem D. Baley cui vel mortuus etiam optabat conjungi.

Die 19 reversus est R. D. Præses, Bruxellis.

Die 24 profectus est in Angliam Mag^r Jacobus Crossæus a parentibus vocatus ut negotia quædam ad temporalem illorum statum pertinentia sua opere, ac presentia expediret ac denuo ad studia prosequenda revertatur.

Eodem tempore venit ad nos D. Joannes Muttleburius qui anno superiori mense Augusto Romam peregrinationis causa se contulit.

Februarius

Die 4° acceptis facultatibus solitis etc. profectus in Angliam D. Richardus Huddlestonus, hic dictus Parkinsonus, vir doctus ac pius in messe Anglicana, magna ut spero cum utilitate, opera navaturus. Duxit etiam secum Joannem Mellingum juvenem modestum juxta ac pium, qui ob pectoris infirmitatem, inchoatum logicæ cursum prosequi non valebat.

Die 6° contulerunt se etiam in Angliam ut nativi aëris attractu debilitatas vires recrearent, ad studia deinde reversuri, Franciscus Badeleu (hic dictus Rosseus) logicus, et Wilfridus Kettlewellus, hic dictus Francus, poeseos auditor.

Die 10 huc accessit D. Joannes Redmannus, sacræ theologiæ doctor, ut cum R. D. Præside, et aliis quibus hoc negotium incumbebat, de testamento D. Doctoris Laurentii Webbi disponerent, sed abiit post dies quatuor, non peracto negotio.

Die 16 dimissus est a Collegio Magister Robertus Smytheus (vere Bapthorpus). Manserat hic in collegio per duos jam annos convictor, sed quia non satis disciplinæ collegii se conformaret, visum est R. D. Presidi melius et sibi et collegio provisum, si extra collegium in oppido hospitaretur.

Die 17 venerant huc ex Anglia D. Sadlerus, sacerdos, et religiosus ordinis S. Benedicti, et Robertus Devenish, alias Gawen, qui hujus collegii alumnus aliquando fuerat. Postridie Rhemos perrexerunt.

Die 18 venit Parisiis D. Oliverius Nedamus, qui superiori æstate in exilium missus fuerat.

Die 21 apparverunt coram magnifico Dno Rectore D. Culverio et in Alma hoc Universitate inscripti sunt, seu ut vocant matriculati omnes nominandi quorum quidam non in collegio sed foris suis sumptibus alebantur.

Magister Thomas Carterus, Eboracensis.
Robertus Vernamus, Devoniensis,
Thomas Helmeus, Kendallensis.
Richardus Hariottus, Northamptoniensis.
Joannes Worthingtonus, Lancastrensis.
Edwardus Gleggus, Cestrensis.
Edwardus Smytheus, Lancastrensis.
Christopherus Dodsworthus, Eboracensis.
Radulphus Claxtonus, Eboracensis.
Thomas Bronfeildus, Cestrensis.
Franciscus Ramyrez, Vintoniensis.
Edwardus Smytheus, Lancastriensis.*
Joannes Cliffus, Dunelmensis.
Jacobeus Rolfeus, Suffolciensis.
Laurentius Simpsonus, Dunelmensis.
Richardus Hodgsonus, Eboracensis.
Joannes Osbaldstonus, Cestrensis.
Rogerus Conyerus, Eboracensis.
Joannes Montfordus, Norfolciensis.
Joannes Ducquesius, Londoniensis.
Thomas Fathers, Sommersettensis.
Martinus Comingus, Dunelmensis.
Edwardus Barlous [*written first* Ratcliffus], Lancastrensis.

[102] Die 22 admissi sunt in collegium duo ex predictis, qui aliquandiu in oppido vixerant, Joannes Cliffus, alias Jordanus, et Jacobus Rosse alias Roë, qui arti rhetorices operam dant.

Sub finem hujus mensis D. Thomas Burscous tanquam fidelis operarius ad messis Anglicanæ labores denuo se accinxit, in Angliam profectus, unde jam secundo exulaverat.

Martius

Die 1o profectus est in Angliam, ad aërem nativum hauriendum Georgius Coramus, alias Chalinus, inchoaverat logicæ cursum, sed ob adversam valetudinem, illum prosequi non poterat.

Eodem die in Angliam similiter se contulit Magister Robertus Bapthorpus alias Smytheus, qui non multo ante e collegio fuerat dimissus.

Die 22 ad sacrum presbiteratus ordinem ab Archiepiscopo Cameracensi† promoti sunt D. Gulielmus Clytherous, alias Westus, et D. Alexander Bowkerus, alias Butlerus.

Die 25 dictus D. Alexander Bowkerus suas primitias decantavit.

* This name appears to have been inserted the second time in error.
† Guillaume de Grimberghe, Archbishop, 1601–1609.

Aprilis

Die 6 Aprilis ipso Sctæ Paschæ festo suas primitias celebravit D. Guilielmus Clytherous.

Eodem die recepti sunt in collegium Laurentius Swinstonus, Dunelmensis, hic dictus Simpsonus, et Richardus Reinerus hic dictus Hodgsonus, Eboracensis, qui extra collegium in oppido aliquandiu vixerant, uterque classem poësios frequentat.

[*Hand changes*]

Die nono Aprilis recessit a nobis, D. Michael Fremannus, sacerdos, sanctam Societatem Jesu, Lovanii ingressurus, qui per biennium fere nobiscum moratus, spatio unius anni officium prefecti generalis subivit, toto vero tempore studiis prefuit, et repetitiones in sacra theologia aliquando etiam, in philosophia audivit, et disputationes in utrisque. Profectus est cum illo Lovanium recreationis, et quosdam religiosos cognatos atque amicos visendi gratia, D. Georgius Fisherus, sacerdos, ad nos brevi rediturus ut lectionem in morali theologia prosequatur, aliaque literaria exercitia, scholaribus necessaria prestet.

Eodem die receptus est in collegium Thomas Fathers puer 17 annorum, nepos D. Joannis Mutleburii, sacerdotis, ex sorore, qui aliquandiu in oppido vixit, nunc vero commendatus a Rdo P. Personio, ad instantiam dicti avunculi sui, ad probationem in collegio admittitur, licet ad altiorem quam poeticam classem nondum ascenderit.

Die sequenti, decimo Aprilis recessit a nobis idem D. Mutleburius, in Gallias primum iturus. Inde pro opportunitate in Angliam ad pristinum opus lucrandarum animarum transfreturus.

[103] Mense Aprili, duo hujus collegii sacerdotes constantissime ac fælicissime cursum suum consummantes coronas martyrii receperunt in Anglia, D. Mattheus Flatherus, Eboracensis, qui anno 1606 in messem nostram missus est, et D. Georgius Gervasius, Sussexiensis, qui anno 1604 in Angliam missus, anno vero 1606 in exilium deportatus, ac Romana peracta peregrinatione superiori anno 1607 in patriam reversus fuit. Ambo sententiam mortis ob id solum habuerunt quod sacerdotes essent seminaristæ. Ipsam autem mortem subierunt quia juramentum prestare recusarunt quod nuper in parlamento excogitatum ab omnibus Catholicis maxime a sacerdotibus et ditioribus laicis exigitur, contra potestatem Summi Pontificis, ad deponendum principes seculares propter hæresim, ac eos privandum quacumque de causa a dominiis temporalibus. Aliorum enim quorumdam sacerdotum vitæ parcitur, qui juramentum hoc susceperint licet in reliqueis fidem Catholicam professi sunt, ac omnino profitentur ideoque vincti tenentur. Ex his D. Flatherus, Eboraci, die [*blank*] crudelissime occisus est. D. Gervasius, Londini, die undecimo Aprilis (juxta antiquam calendarium), furentibus quidem lictoribus et ministris, populo tamen nonnihil commiserante.

Maius

Ad calendas fere Maias accessit ad nos Guilielmus Evanæ, in religione catholica parum instructus, erga eam tamen utcumque

affectus, quia de protestantium dogmatibus cœpit ab anno plus minus fieri dubius. Voluitque diligentius inquirere viam salutis, et unde habita nobiscum partim dissertationes partim articulorum fidei declaratione, intra unam et alteram septimanam agnoscit sibi plene esse satisfactum. Et ita facta generali de tota vita peccatorum confessione in gremium Ecclesiæ receptus est. Permittitur etiam ad mensem alterum nobiscum herere, quo magis in doctrina Christiana instruatur ac confirmetur. Forte etiam in numerum collegialium admitti poterit, si specimen virtutum, et boni ac sinceri zeli interea prebuerit. Est enim bonis literis plusque mediocriter imbutus, sed quia neophitus non sine longiori previa probatione, ad tantum opus admittendus.

Die undecima Maii ad nos pervenit Richardus Hornerus, juvenis, bene nobis commendatus, tam ob fidem quam mores. Studuit iste et Oxonii et Cantabrigiæ, sed ab utroque et a patria exulari voluit ut liberius Deo inserviat, et ejus gratia adjutus patriæ suo tempore non desit pro viribus juvandæ. Ideo in collegium receptus est ad probationem et cursum logices ac philosophiæ denuo inchoat, quoniam nimis leviter hactenus fundamenta harum scientiarum in Achademiis Anglicanis posuit.

Die 14 Maii reversus est ex Anglia Mgr Thomas Hiltonus (hic dictus Musgravius) qui ante annum circiter eo se contulit ob causam superius notatam. Petiit ut in collegium denuo admitteretur, sed non obtinuit. Hic profectus est Rhemos.

[104] Die 16 D. Simon Potingerus (hic dictus Egertonus) sacerdos, bene doctus, in messem Anglicanam se denuo accingens, a nobis recessit, Rhemos primum iturus, inde in Angliam per Galliam perrecturus. Hic cum multis aliis jussu Regis nostri in exilium deportatus fuit anno 1606. Interea apud nos S. theologiam docuit cum laude et auditorum magna utilitate.

Die 22 reversus est ad nos Magister Guilielmus Worthingtonus cognatus D[ni] Presidis, recuperata valetudine, per singulare gloriosissimæ Deiparæ Virginis beneficium, cujus sacratissimæ tutelæ se commendaverat voto etiam facto, visitandi ipsius juxta Sichem in Brabantia sacram memoriam, sive imaginem. Quod votum in Anglia emisit dum gravissimo morbo (quem caducum dicimus) laboraret. Hoc ipsum voluit antea promittere, ipsumque sanctum locum visitare nisi patruus suus (seu patruelis) R. Præses differendum suasisset, donec prius alia humana remedia probaret, ac aliorum adhuc peritorum medicorum judicium ac industriam plenius experiretur, Judicantibus igitur medicis doctissimis curam hanc naturales omnino superare vires, vovit tandem peregrinationem ad dictum sanctum locum et statim liberatus est ac integræ sanitati cælitus restitutus. De quo miraculo plura commodius et fusius dicenda restant.

Die 24 Maii venit ad nos D. Franciscus Jacksonus, presbyter, qui per triennium in Anglia laboravit, ut vero fructuosius deinceps operam ibidem impendat, cupit studia renovare, ac perficere, suis impensis in collegio hoc victurus.

Eodem fere tempore recessit a nobis Mag. Waldericus Remingtonus, quia nondum statuere potest de statu vitæ quem eligat, cum potius inclinet ad jurisperitiæ studium, quam theologiæ nec animum adhuc habeat ad vitam Ecclesiasticam.

Certior nuntius postea adveniens ait D. Musheum non fuisse morte affectum sed stricto carcere adhuc teneri.

Postea accepimus etiam D. Guilielmum Musheum (fratrem minorem D. Joannis Mushei) qui anno domini 1590 in hoc collegio ordinatus est sacerdos, et hinc in Angliam missus, eandem martyrii coronam adeptum esse Eboraci, supradicto mense Aprili. De quo sententia lata fuerat una cum D. Flathero, executioni vero mandata post tres septimanas vel jussu Regis (ut fertur) vel alicujus precipui consiliarii.

Die [*blank*] Maii pervenit ad nos Edouardus [*blank*] adversam valetudinem ex Collegio Anglorum Hispalensi, nobis commendatus. Studium S. theologiæ quod ab anno et amplius incœperat prosequitur.

Die 30 Maii Magister Thomas Minshallus, charactere clericali initiatus est Cameraci.

Die 31 Magister Guilielmus Websterus ibidem ordinatus fuit diaconus, et prima die Junii sacerdos consecratus.

Die 18 Junii D. Alexander Boucherus sacerdos, more consueto in Angliam cum facultatibus missus est.

Julius

[105] Die 3 Julii reversus est ex Anglia ad nos Magister Thomas Merimanus (hic dictus Wakeus) qui ante octo circiter menses patrium solum sanitatis recuperandæ gratia petiit. Interea vero (ut ait) religiosum S. Benedicti ordinem ingredi statuit ac propterea in collegium nostrum non est denuo receptus cum vel alium finem sibi proponit, vel per alia media illum prosequi intendit.

Die 7 Julii, hoc est in festo translationis D. Thomæ Martyris, juramentum de pace in collegio non turbanda et factionibus vitandis juxta statuta nostra prestiterunt Christopherus Cookus, Michael Sanfordus, Hugo Apharius,* Guilielmus Evanæ, Laurentius Swinstonus, et Richardus Rainerus.

Aliud vero juramentum eodem tempore prestiterunt, quod sacros ordines suscipiant, et in Angliam proficiscantur cum superior hujus collegii illis preceperit, Magistri Thomas Carterus, Richardus Hariottus, Edouardus Masseus, et tres ex predictios Christopherus Cookus, Michael Sanfordus, et Hugo Aparius, hic dictus Salisburius.

Hoc fere tempore profectus est in Angliam Franciscus Owenus, ob adversam valetudinem.

Die 19 Julii profectus est Angliam versus Christopherus Cookus, recuperandæ valetudinis causa. Videtur enim ex frequenti sanguinis ejectione, atque in magna copia, quod vena aliqua disrupta sit. Laborat etiam infirmo stomacho, et est tenerrimæ complexionis adolescens octodecim annorum. Fere jam absolvit philosophiæ cursum.

Profectus est hoc mense Julii R. D. Philippus Woodwardus,

* This name, really Ap Harry, is variously written Apharius, Aparius, and Apricius.

Stm Audomarum, varios libros a se scriptos et editos asportans, incertus an etiam in Angliam pergat, ad negotia tum propria tum communia transigenda, sed huc Deo volente reversurus.

Reversus est hoc mense ex Anglia, recuperata sanitate, Franciscus Badula, qui eo ob eandem causam profectus fuerat.

Die 20 Julii reversus est etiam Franciscus Michellus, qui similiter ob valetudinem eo inerat ante annum unum.

Hoc mense Julii Roma missi, ad nos pervenerunt D. Carolus Elvertonus et D. Richardus Garnettus, sacerdotes, quorum prior Lovanium profectus est ad novitiatum inter patres Societatis Jesu, Anglos ; alter nobiscum manet.

Die 9 Julii* pervenit ad nos Magister Joannes Mulsho (hic dictus Day) missus ex collegio Vallisoletano ob adversam valetudinem animo et magno desiderio prosequendi studia in s. theologia in principio hujus anni inchoata.

Die 17* venit ad nos ex Anglia Edouardus Priceus (hic dictus Alisonus) qui ante biennium ex Hispalensi collegio natale solum petiit valetudinis recuperandæ gratia. Nunc cupit studia s. theologiæ repetens, sed quia ille statum vitæ nondum decrevit, vivit hic suis expensis uti convictor.

[106] Die prima Augusti rediit ad nos Edmundus Arowsmith, recuperata valetudine, qui ante annum et amplius eadem causa in Angliam se contulerat.

Die 25 profecti sunt Edouardus Lathwattus, et Richardus Hornerus, Romam versus ut studia prosequantur.

Die 26 profectus est D. Guilielmus Clitherous, sacerdos, in missionem Anglicanam juxta collegii hujus institutum, acceptis facultatibus et prestito juramento.

Hoc mense venit ad nos Magister Joannes Molso ex collegio Vallesoletano ob adversam valetudinem missus, ut studia prosequatur, si vires permittant.

Die 9 Septembris D. Joannes Foliottus (hic dictus Felix Chanceus) et D. Georgius Palmeus (hic dictus Nevellus) sacerdotes in Angliam missi, profecti sunt, acceptis facultatibus etc.

Eodem die profectus est etiam D. Georgius Fisherus (alias appellatus Ashtonus) qui Roma venit, ante annum et amplius, quo tempore s. theologiam hic docuit, et ad illud munus iterum subeundum expectur† reversurus.

Cum illis recesserunt Joannes Heskettus, adolescens, cognatus D. Presidis, et Joannes Colinwoddus, vir provectæ ætatis§ ambo humaniorum literarum studiosi, ob adversam valetudinem aerem nativum petentes.

Die 25 D. Joannes Aynsworthus, sacerdos perrexit in missione Anglicana, acceptis facultatibus et viatico ab hoc collegio, licet Hispalis ordinatus fuit presbyter. Inde enim ante biennium circiter, missus fuit cum necessario apparatu, sed captus a predonibus in mari, et in Barbariam ductus, et tandem dimissus, cum ab eo nihil

* This entry is out of chronological order.
† Written thus in the original for "expectatur."
§ There is here a blotted word, apparently "uterque."

amplius sperarent piratæ. Ad nos venit, ac per annum fere repetitionibus theologicis prefuit, aliaque prestitit exercitia theologica.

Die 6 Octobris Guilielmus Williams (hic dictus Vincamus) qui post aliquot annos in humanioribus literis positos, unum etiam in s. theologiæ studio explevit, cum debuisset sacris initiati ordinibus manifestavit tandem intentionem suam Ordinem D. Benedicti ingrediendi, et ad illos sed potius juxta illorum directionem in Angliam ad amicos reversus est, cursum studiorum intermittens, neque ad aliud vitæ genus se accingens, ita in bivio tempus sine fructu terit.

Eodem fere modo Thomas Merrimannus, in artibus etiam promotus et s. theologiæ studiosus, cum pretextu (et solo pretextu ut nunc apparet) adversæ valetudinis in Angliam ivisset, rediens hoc mense Octobris ad Benedictinos Anglos se contulit, et cum illis moratur, expectans opportunitatem illius ordinis habitum suscipiendi.

[107] Hoc mense Octobri rediit ex Anglia Magister Guilielmus Redmannus, summo cum desiderio studia repetendi, et in cursu per aliquot annos intermisso progrediendi, attulitque literas testimoniales valde bonas et commendatitias. Quibus omnibus mature a D^{no} Preside, et aliis consideratis, et perpensis, visum est eum in Hispanias ad collegium Anglorum Vallesoletanum mittere, quod ob justas causas satius judicatum est, quam hic retinere.

Die 14 Octobris profecti sunt in missione nostra ad patriam juvandam, duo sacerdotes D. Guilielmus Websterus et D. Joannes Genings, acceptis facultatibus etc. prestitis.

Cum illis profecti sunt Magister Michael Sanfordus (hic dictus Ocleus) juvenis (die prima hujus mensis in artibus promotus) et Joannes Odoenus, puer ambo ob adversam valetudinem patriam petentes.

Die 28 Magister Richardus Cooperus, Magister Thomas Minshallus, Magister Edouardus Tindallus et Magister Thomas Carterus, Cameraci promoti sunt ad sacrum subdiaconatus ordinem. Ad diaconatum 8 Novembris, ad presbyteratum vero die undecimo, i.[e.] in festo Divi Martini.

Interea mense Octobri, promotus est ad omnes sacros ordines D. Joannes Molso, Audomari.

Die 29 Octobris reversus est ad nos eximius D^{ns} D. Guilielmus Harisonus, S. theologiæ doctor, qui quinque retro annis Romam profectus fuit, ibique toto quiennio moratus. Cujus eo gratior fuit reditus, quo diutius ab omnibus maxime a majoribus, desiderabatur et ipsius opera huic collegio non minus viris, quam pecuniis indigenti fuit estque necessaria.

In initio Novembris ad nos pervenit D^{ns} Edouardus Williamsonus, sacerdos ex collegio Anglorum Romano, ea conditione in Anglia missus, ut si isti collegio necessaria sit illius opera judicio D. Presidis, hic commoretur. Ac ita factum est. Desiderabatur enim talis, qui repetitiones theologorum audiret. Ideoque hoc munus ipse optime prestat aliaque insuper exercitia theologica, prout opus est.

Eodem fere tempore venit ad nos ex Anglia, D. Christopherus Knarisburius, sacerdos, intentione renovandi et prosequendi studia adeoque, gradum in s. theologia suscipiendi. Moratur ille nobiscum, et theologorum repetitiones audit diviso inter ipsum et D. Williamsonum opere.

Mense Decembri ad nos pervenit Gaspar Garnettus, ex collegio Vallesoletano ob adversam valetudinem remissus. Hic studia prosequitur.

[108] Mense Decembri venerunt in hoc collegium ex Aquicinctino,* duo pueri fratres, Edouardus Tatersallus et Guilielmus Tatersallus, propriis parentum expensis nobiscum victuri. Nam adhuc infimam classem in scholis patrum visitant.

Eodem fere tempore venerunt in collegium Edouardus Barlous.✠ et Martinus Hartburnus, qui antea in villa sibi providebant victum.

Quorum prior classim syntaxeos, alter poeseos frequentant, propter provectiorem ætatem, ac diligentiam quam monstrant, sperantur bene progressuri, ita ut post unum annum ad logicem sint futuri idonei.

In fine hujus anni reversus est ad nos Magister Petrus Goldsmithus ex Anglia, qui eo se contulit ex collegio isto, dum Rhemis residerat ante annos circiter septemdecim, studia nunc renovat in sacra theologia.

Anno 1609

Mense Januario recessit a nobis D. Christopherus Knarisburius, sacerdos, Rhemos, ibi gradus in s. theologia suscepturus.

Die 22 profectus est versus Angliam, Dns Edmundus Tindallus, presbyter, juxta institutum nostrum missus, cum facultatibus ordinariis.

Cum eo init Edouardus Priceus (hic appellatus Dalisonus) logices studiosus, qui ante sex circiter menses ex Anglia venit. Studuerat aliquando Vallesoleti vel Hispali in collegio Anglorum.

Die 3 Februarii, ivit D. Richardus Cooperus, presbyter, Angliam versus cum facultatibus ordinariis suscepto de more juramento de obedientia erga Archipresbyterum etc.

Die 3 Martii missus est eadem modo in patriam D. Guilielmus Rathbonus, presbyter, acceptis facultatibus et prestito juramento.

Die 11 profectus est Magister Athanasius Atkins s. theologiæ studiosus, patriæ solum petiturus ob adversam valetudinem.

Die 4 Aprilis, primam tonsuram clericalem et quatuor minores ordines susceperunt Attrebati, Joannes Worthingtonus, diocesis Cestrensis, Joannes Hartburnus, Dunelmensis, Petrus Nanconan, Exoniensis, et Guilielmus Worthingtonus, Cestrensis. Edouardus Harisonus, Eboracensis, antea acolyti, ordinati sunt subdiaconi.

Die vero 18 Aprilis, quæ fuit Vigilia Paschatis, duo posteriores ordinati sunt ibidem, diaconi et tres priores subdiaconi.

Die 4 Maii profecti sunt in missione Anglicana duo sacerdotes, D. Joannes Curtesius, et D. Thomas Minshallus, prestito juramento et acceptis facultatibus ordinariis.

* Anchin. ✠ Ven. Martyr, 1641.

[109] Die 6 Maii ad nos venerunt ex collegio Vallesoletano D. [*blank*] (hic dictus Swetus) sacerdos, et Robertus Bartonus, s. theologiæ studiosus, uterque valetudinarius, unde incerti sunt utrum in Angliam pergant, vel nobiscum commorentur. Priorque ut juniores theologos doceat, alter ut studia sua prosequatur.

Die 23 Maii venit Duacum Ill^{mus} et Rev^{mus} D. Guido Bentivolus Archiepiscopus Rodiensis, Sanctissimi D. Nostri Pauli Quinti in Belgio Nuntius Apostolicus, ob negotia publica Attrebatum et Cameracum perrecturus.

Die sequenti, 24 Maii, visitavit Precipua Collegia et Seminaria, item scholas publicas hujus Universitatis aliqua etiam monasteria nimirum, de prato, de pace,* et Capucinorum domum. Qua in visitatione totum diem illum insumpsit. Eum vero comitati sunt Dns. Prepositus Ecclesiæ S. Amati Prepositus, Universitatis Cancellarius et D. Preses Collegii nostri. In nostra vero Ecclesia interfuit parti vesperarum (erat enim dies Dominica ante Rogationes); in fine solennem dedit benedictionem.

Ac statim salutavit eum nomine omnium Magister Joannes Hayus, juvenis theologus. brevi et concinna oratione quam postea dixit Illus. Dñus Nuntius valde apposite fuisse conceptam ad rem, ad locum et ad personam. Deinde eum salutarunt tres adolescentes versibus in minori aula. Postea invisit Bibliothecam, refectorium, et reliquam domum, illud summopere approbans, quod ei suggessit Preses noster:—omnia quidem collegia et seminaria, S^{mo} D. nostro subesse, sed hoc peculiari modo ipsius esse proprium, utpote qui nos alit, fovet, et in patriam juvandam dirigit ac mittit. Postremo orationem (quam theologus habuerat) transcribi et sibi exhiberi jussit.

Die 26 ad nos venerunt D. [*blank*] Haynes sacerdos, et Magister Richardus Whitleus, diaconus, ex collegio Vallesoletano, prior post paucos dies in missione Anglicana perrexit, alter nobiscum manet, ut studia prosequatur et finem seminariorum.

Die 2 Junii pervenerunt ad nos D. Jacobus Gantus et D. Joannes Fenellus (ut hic vocatur) ex Collegio Anglorum Romano.

Die 6 Junii reversus ex Anglia ad nos pervenit Magister Michael Sanfordus, recepta valetudine, cujus gratia patriam petiit, 1608.

[110] Die 13 Junii in quatuor temporibus Pentecostes, ordinati sunt Attrebati, sacerdotes duo, Magister Guilielmus Worthingtonus, Cestrensis diocesis, et Magister Edouardus Harisonus, Eboracensis; tres diaconi, Magister Joannes Worthingtonus, Magister Joannes Hartburnus, et Magister Petrus Nanconan; unus subdiaconus Magister Petrus Goldsmithus, Wintoniensis, et duo acolyti Robertus Vennerus, Exoniensis, et Thomas Helmus, Carliolensis.

Sequenti vero die in festo S^{mae} Trinitatis primitias suas celebravit D. Guilielmus Worthingtonus.

Die 17 Junii, ex diuturno morbo, accedente tandem vehementi febre mortem obiit Franciscus Michellus, philosophiæ studiosus

* This word, apparently the designation of a religious house, is illegibly written. It might be 'de pace' or 'de paco.'

juvenis magnæ virtutis, et fidei Catholicæ in vinculis confessor.

Eodem die accesserunt ad nos ex Anglia commendati, vir unus nomine [*blank*] Rabonus, qui aliquando Oxonii studuit in Aula Glocestriæ ; alter adolescens cujus nomen est David Masseus, recens ad fidem Catholicam conversus.

[*Hand changes*]

Die 19 profectus est in Angliam D. Doctor Harrisonus ad invisendam matrem jam pene ætate confectam, de cujus reditu nihil certi constat.

Die 23 profectus est hinc Christopherus Dodsworthus finito jam fere philosophiæ cursu in Angliam iturus, recuperandæ valetudinis gratia.

Die 24 Junii, festo Nativitatis Sti Joannis Baptistæ, ordinati sunt sacerdotes in hoc collegio per R. D. Episcopum Attrebatensem, nobiscum celebrantem Mr Joannes Worthingtonus Cestrensis, Mr Joannes Hartburnus, Dunelmensis, Mr Petrus Nanconan, Exoniensis.

Eodem die ordinatus est diaconus Mr Petrus Goldsmitheus, Wintoniensis.

Eodem etiam die ad sacrum subdiaconatus ordinem promoti sunt, Mr Robertus Venerus, Exoniensis, Mr Thomas Holnus Carliolensis.

Die 25 Junii profectus est in missione Anglicana D. Joannes Molsonus, sacerdos, prestito juramento et acceptis facultatibus ordinariis.

Die 26 Junii profectus est hinc valetudinis ergo D. Robertus Venerus, subdiaconus, qui Odomari diaconus, ac sacerdos inter paucos dies ordinatus, inde in Angliam, acceptis facultatibus ordinariis discessit.

Die 7 Julii, profectus est in Angliam Eduardus Whytus ad invisendos amicos aliaque sibi necessaria comparanda, quo melius postea in studia incumbat.

[111] Die 8 Julii* ad nos venit ex Anglia commendatus Eduardus Rabonus qui post debitam de eo habitam deliberationem in numerum studiorum [*sic*] admissus est, eique libri sunt dati, per aliquot dies extra collegium (ut consuetudo fere communis est) commoranti. Qui nihilominus cum post quindecim tandem dies a Rev Dno Preside admoneretur, ut in collegium et ad mensam et ad lectum veniret, ut jam prius facta admissio ejus perficeretur, annuit, gratias egit quia citius admitteretur quam sperabat: postero vero die abnuit et ad religiosos Sti Benedicti ordinis se contulit.

Die 15 Julii profectus est hinc Mr Georgius Warhamus finitis jam pene duobus annis in sacræ theologiæ studio, in Angliam iturus, recuperandæ valetudinis gratia.

Eodem etiam die simul cum eo profectus est etiam in Angliam Joannes Wolfordus, invisendorum amicorum causa.

Die ultimo Julii profectus est in Angliam D. Jacobus Gauntus qui Roma veniens per duos fere menses nobiscum commoratus donec necessaria ad iter pararet.

* Erroneously written *Jnnii* in original.

Die 5 Augusti D. Joannes Hayus, alias Rousseus profectus est Odomarum versus, ibique presbyter ordinatus, et a D. Preside hujus collegii, cum omnibus ad Anglicanam missionem necessariis instructus, in Angliam recuperandæ valetudinis gratia discessit, inde ad nos reversurus ut inceptum theologiæ cursum proficiat.

Die 13 reversus est ex Anglia ad nos D. Stephanus Barneus, cujus eo gratior fuit reditus, quo diutius expectabatur; ejus enim opera huic collegio et utilis est et pernecessaria.

Eodem et 13 die Augusti reversus est ex Anglia ad nos, D. Joannes Curtesius qui 4° fere Maii in Angliam sacerdos ordinarie missus fuit et hic nobiscum commoratur, brevi Romam iturus ut studia prosequatur.

Die 16 Augusti ordinatus est presbyter Odomari D. Petrus Goldsmitheus, Wintoniensis, qui primum sacrum 24 ejusdem cantavit festo S^ti^ Bartholomei.

Die 18 Augusti Mr Simon Maxfildus, finito item secundo anno in sacra theologia, discessit ex nobis in Angliam ad invisendos amicos, aliaque necessaria sibi comparanda.

Die 20 Augusti accessit ad nos ex Anglia commendatus, vir nomine Jacobus Jones, et in collegium admissus est ut theologiæ aut casibus operam navet.

Die 25 Augusti profecti sunt Romam versus D. Joannes Curtesius, sacerdos, Hugo Apricius, Thomas Gauntus, Franciscus Badula, ut studia prosequantur.

Eodem etiam die profectus est hinc Thomas Brownefildus, finito jam philosophiæ cursu, in Angliam iturus, recuperandæ valetudinis gratia.

[112] Die 23 Augusti accessit ad nos D. Christopherus Knarisburius, qui prius huc venerat initio Novembris 1608, indeque recesserat mense Januario 1609, hicque nobiscum jam commoratur.

September

Die 6° Septembris reversus ex Anglia ad nos pervenit Mr Athanasius Atkinus recuperata valetudine cujus gratia patriam petiit eodem anno die ii Martii.

Die 6° etiam Septembris pervenit ad nos Matheus Sanfordus ob adversam valetudinem ex Collegio Vallesoletano finitis duobus jam annis in sacræ theologiæ studiis, huc remissus ut studia prosequatur quo cum venit alter juvenis nomine Wilfordus statim in Angliam profecturus.

Die 8° Septembris, admissi sunt in Collegium duo adolescentes qui per aliquot tempus in civitate permanserunt ut eorum ha[be]retur exp[er]ientia, quorum nomina sunt, Petrus Marciallus, et David Masseus.

Die 10 Septembris profecti sunt Hispaniam versus Gulielmus Brouxbeus, hic dictus Greeneus, Gulielmus Cecilius, Thomas Fatherus, Franciscus Raymirez, ut studia prosequantur.

Die 13 Septembris in collegium admissus est Richardus Worthinalus, Cornubiensis, qui paucis ante diebus ex Angliam huc venerat, per R^dm^ D^nm^ Archipresbyterum nobis commendatus, et logicæ studium aggreditur.

Die 23 Septembris reversi ex Anglia ad nos pervenerunt Gulielmus Lathamus, et Joannes Mellingus, recepta valetudine cujus gratia patriam petierunt.

Die etiam 23 Septembris ex Anglia vene nobis commendati venerunt Richardus Trimus, et Franciscus Barbar, ideoque in scholarium associationem admissi.

Die 14° Septembris* ad nos pervenit R. Dominus Singletonus, cujus gratior erat adventus quo diutius expectabatur, ejus enim opera huic collegio utilis est et pernecessaria. Lecturus est sacram theologiam scholastice favente Deo, et cum eo Thomas Listerus, qui classem quæ prima tradit rudimenta frequentat.

October

Die 15 Octobris, professionem fidei fecerunt et juramentum prestiterunt quod nihil sponte et de industria agent ad perturbandam pacem Collegii aut disciplinæ domesticæ observantiam septem hi scholares nimirum, Eduardus Colbeckus, Joannes Cliffus, Richardus Robinsonus, Bartholomeus Rous, Eduardus Probinus, Cestrensis, Edmundus Arrowsmithus, Cestrensis, Henricus Yongus Suffolciensis, 1^{ius} aliorum Bedfordiensis, 2^{m} Joannes [*a large blot has obliterated the name Cliffus*, alias Jordanis, Dunelmensis, 3^{m} Cestrensis, 4^{m} Suffolciensis.

Mense Septembri profectus est in Angliam D. Robertus Pettus, presbyter, acceptis facultatibus ordinariis et prestito juramento ordinario de obedientia R. D. Archipresbytero.

[113] Hoc eodem anno quædam in mense Septembris notatu digna contigerunt quæ quoniam an in hoc libro inscribi deberent haud satis compertum erat penitus omissa sunt, quæ, re melius examinata, digna, visa sunt, ut in hoc catalogo inserantur: sunt autem hæc quæ sequuntur.

Die 25 Septembris, duas in casibus conscientiæ lectiones legere inceperunt D. Stephanus Barneus, et D. Christopherus Knarisburius.

November

Die 7° Novembris Duacum venit nobilis quidam Anglus, nomine D. Dominus Franciscus Browneus, et cum eo unus aut alter nobilis cum famulis suis, qui hoc nostrum collegium visitarunt; et D. D. Franciscus una cum altero bis aut ter nobiscum prandebat ac semel etiam in refectorio prandium nobiscum sumpsit.

Die 9 Novembris D. Doctor Nortonus, sacræ theologiæ doctor, Roma ad nos reversus. Cujus gratior erat adventus, quo diutius expectabatur, ejus opera huic collegio utilis est et pernecessaria.

Die 14 Novembris R. D. Dnus. Singletonus lectionem scholasticam sacræ theologiæ legere incepit.

Die 14 Novembris lectionem inceptam in casibus conscientiæ ob defectum audientium continuare omisit, et a legendo omnino cessavit D. Christopherus Knarisburius.

Die 17 Novembris ob eandem rationem lectionem etiam suam

*If this date is correct the entry is out of place, but September is probably a slip of the pen for October.

in casibus conscientiæ feliciter auspicatam interrupit D. Stephanus Barneus.

Eodem et 17 die Novembris a nobis Bruxellas discedit eximius Doms Nortonus sacræ theologiæ doctor ad peragenda aliqua ibi negotia, quibus peractis ad nos iterum reversurus est.

Die 18 Novembris pro priore ad Baculaureatum defendit D. Barneus.

Die 29 Novembris ex collegio Hispanico ob adversam valetudinem ad nos pervenerunt, ut inceptum per unum aut alterum annum theologiæ cursum perficiant si patiatur valetudo duo scholares: nimirum Ludovicus Williams et Eduardus Whitbeus, alias Shelleus hic diœcesus Cicestrensis, ille Landafensis.

Die 21 Novembris* ex Anglia ad nos commendatus quidem juvenis, nomine Matheus Rasin pervenit ut literis et studiis operam navet, qui hic adeo est rudis in literis ut ob hanc inter alia rationes deliberatur adhuc an in collegium suscipi posse, interim huc alitur; non est autem aptus nisi ad prima rudimenta aut ad summum ad 2am classem.

Die 18 Octobris* D. Beum...m,† ut aliquas vitas Sanctorum imprimi curaret hic Duaci ad nos pervenit et diætam nobiscum habet; quocum alter venit, nomine Eduardus Hughes, qui hic in collegio commoratur, ut de eo postea disponatur.

December

Die 13 Decembris ex Anglia ad nos bene commendati venerunt duo viri ut studiis operam [darent] ideoque in collegium admissi: nomine unius Joannes Yowarte alias Yorke, convictor Eboracensis: nomine alterius Richardus Smitheus, etiam Eboracensis.

[114] 1610

Januarius

Die 16 Januarii Bruxellis ad nos rediit eximius Dominus, Dominus Joannes Nortonus sacræ theologiæ doctor, et hujus Collegii Vicepræses.

Die 18 Jasperus Garnettus ob quasdam litteras in Hispaniam missas (quæ ad seditionem disseminandam, et ad superiorum contemptum vergebant, et nonnulla etiam scurrilia continebant) in questionem vocatus est, et post maturum ipsius, literarumque examen a D. Preside et suis consultoribus, fini hujus collegii minime idoneus judicatus, ideoque die 18 Januarii ob scurrilia illa verba e Collegio dimissus est, admonitus ut cetera mala corrigat ac præsertim a talibus verbis deinceps caveat illius Apostoli usque memor quod corrumpunt bonos mores colloquia prava.

Die 26 Januarii profecti sunt in Angliam D. Athanasius Atkinus et Robertus Atkinus frater, hic quia et studiis minime idoneus et quia voluit ire; alter ob adversam valetudinem.

* Entries out of chronological order.

† This name is very difficult to decipher. Possibly the "Lives of the Saints" referred to, may be those translated from the Spanish by Edward Kinsman, a priest, and his brother, and published at Douay in the following year.

Februarius

Die 15 Februarii profectus est in missione Anglicana acceptis facultatibus ordinariis D. Richardus Garnettus qui Roma a duobus huic fere annis rediens nobiscum ad hunc usque diem commoratus est nobisque in re domestica et economica præsidio fuit, generalisque scholarium præfecti munere per aliquot tempus usque ad discessum bene functus est.

Eodem etiam die profecti sunt in Angliam ob adversam valetudinem Richardus Percehay, theologus, Rogerus Connierus, et Laurentius Swinstonus, logici.

Die 26 Februarii ad nos rediit Mr Gulielmus Redmannus ex Collegio Valesoleto in Hispania ob adversam valetudinem.

[Martius]

Die 13 Martii pro priore ad Baccalaureatum defendit D. Edwardus Williamsonus.

Aprilis

Die 5 Aprilis recessit a nobis D. Christopherus Knarisburius, sacerdos, Bruxellas inde in Angliam iturus.

die 9 Aprilis tonsuram clericalem et 4^{or} minores ordines susceperunt Tornaci Mr Joannes Warhamus, Dorcestriensis et Mr Richardus Harriottus, Peterburgensis dioceseos.

Die 10 promotus est ad sacrum diaconatus ordinem Mr Gulielmus Redmannus Tornaci, Eboracensis.

Die etiam 10 4^{or} temporum ibidem promoti sunt ad sacrum subdiaconus [*sic*] ordinem, Mr Johannes Warhamus, Dorcestriensis, Mr Richardus Harriottus, Peterburgensis, et Ludovicus Williams, Landafensis.

Die 12 ordinatus est Tornaci sacerdos D. Mr Gulielmus Redmannus, Eboracensis.

Eodem et die 12 ordinati sunt ibidem diaconi D. Mr Joannes Warhamus, Dorcestrensis, D. Mr Richardus Harriottus, Peterburgensis, D. Ludovicus Williams, Landafensis.

Die 18 Aprilis, Dominica in Albis primitias suas celebravit et primum suum sacrum cantavit D. Gulielmus Redmanus.

Die 20 Aprilis R. D. Præses, Bruxellas profectus est circa aliqua negotia collegii ibi peragenda.

[115] Die 21 Aprilis D. Joannes Hartburnus (hic dictus D. Comingus) et D. Gulielmus Redmannus, sacerdotes, in Angliam missi profecti sunt, acceptis facultatibus ordinariis et prestito de more juramento obedientiæ erga Archipresbyterum etc.

Eodem etiam die profectus est in Angliam ob adversam valetudinem Georgius Lathamus, logicus.

Maii

Die 6 Maii rediit Bruxellis R. D. Præses peractis ibi negotiis qui nobis retulit de morte R^{di} Patris Roberti Personii, rectoris Collegii Anglorum, Roma, Societatis Jesu qui obiit 14 Aprilis Anno Dom. 1610.

Die 11 Maii profectus est D. Singletonus Treveros versus, ut ibi sacræ theologiæ doctoratus gradu insigniatur ; cum quo discessit

D. Gulielmus Worthingtonus ad visitandam Beatam Virginem de Sichen.

Die eodem 11 profectus est Eduardus Colbeccus, in Angliam, ob adversam valetudinem, philosophicus, et cum eo ivit Bruxellas D. Sensomus.

Die 17 Maii profectus est in Angliam Mr Thomas Maxfildus, theologus, secundi anni [*the following lines were erased*:*—qui pro præsenti, fini hujus Collegii minime judicabatur idoneus, ideoque paucis ante diebus a D. Præside admonitus ut in Angliam discederet, ibique vitam virtutem ac mores sacerdotum intueretur, melioraque si ipse sacerdos esse intenderet vestigia sequeretur; is cum hæc ei admonitio facta fuit respondit dicens se ob adversam valetudinem animum eundi in Angliam a longo tempore habuisse, sicque die 17 Maii ut dixi ab hoc Collegio discessit Angliam versus].

Die et 17 Maii eximius Dns. D. Joannes Nortonus, sacræ theologiæ doctor, et hujus Collegii Vicepreses, lectionem scholasticam sacræ theologiæ de sacramentis in communi prælegere incepit.

Die 25 Maii ex Anglia ad nos pervenit D. Sanders, Ludimagister, bene commendatus, ideoque die 30 Maii in refectorium et in numerum studiosorum receptus est.

Junii

Die 3° Junii, Gulielmus Philippus (hic dictus Vincamus) qui ab solutis duobus [annis] theologia in Angliam profectus et inde reversus, hicque per duos menses vel circiter in civitate commoratus, tandem in Alumnum Collegii receptus est.

Die 5 Junii promoti sunt ad sacrum subdiaconus gradum D. Gulielmus Philippus (hic dictus Vincamus), Herefordiensis, et D. Petrus Westus, [*blank*] Tornaci.

Eodem et die 5 Junii in 4^or^ temporibus ordinati sunt sacerdotes Tornaci D. Joannes Warramus, Dorcestrensis, D. Richardus Hariottus, Peterburgensis, D. Ludovicus Williams, Landafensis.

Die 10 Junii in festo Corporis Christi primitias suas celebravit D. Richardus Harriottus.

Die 13 Junii, Dominica 2^a^ post Pentecosten, primitias suas celebravit D. Ludovicus Williams.

Die 20 Junii ex Collegio Hispalensi finito jam studio philosophiæ et theologicæ, ad nos pervenit P. Richardus Brittonus, sacerdos, nobiscumque commoratur ut collegium, in quibus possit, adiuvet.

Die 24 Junii primitias suas celebravit et cantavit D. Joannes Warramus, alias Jeffrius, die S^ti^ Joannis Baptistæ.

[116] Julii

Die 7° Julii, Translatio S^ti^ Thomæ juramentum Collegii prestiterunt et in numerum sociorum sive alumnorum admissi sunt—

Eduardus Whitbeus, Cicestrensis.
Robertus Bartonus, Cestrensis.
Jacobus Actonus, alias Joanes, Wigorniensis.
Eduardus Standleus.

* These lines were probably erased six years later, after the Ven. Thomas Maxfield had suffered Martyrdom in 1616.

Joannes Olbaldestonus, alias Egertonus, Cestrensis.
Richardus Hodsonus, alias Reynerus, Eboracensis.
Richardus Philippus, alias Worthinalus Cornubiensis.
Richardus Callardus, alias Hugo Greneus,* Londoniensis.
Jacobus Duckettus, Londoniensis.
Richardus Smitheus, Eboracensis.

Die 10 Julii peractis negociis Treveris et suscepto gradu Doctoratus ad nos rediit eximius Dnus. D. Gulielmus Singletonus, sacræ theologiæ doctor, et in hoc collegio theologiæ scholasticæ professor, et qui cum eo iverat D. Sensones. Dnus. et Aynsworthus exul cum iis rediit ad nos.

Die 16 Julii Leonardus Rountrius, Eboracensis ministri officio in Anglia functus, patrum tandem et sacræ scripturæ relectione et auctoritate ab heresi ad Catholicam fidem reductus est; et zelo religionis commotus, in ordinem S^ti^ Benedicti ingressus est, in quo ob infirmitatem et adversam valetudinem progredi non potens ab iis dimittitur, dignusque judicatur tum ob virtutem tum ob fidei Catholicæ zelum cui omnes boni et pii faveant, sicque nobis commendatus in collegium 16 Julii receptus est.

Die 22° Julii festo Mariæ Magdalenæ ex Anglia nuperrime venientes visitarunt nos et pransi sunt nobiscum eodem die in Collegio Dnus. Gulielmus Roperus, Eques, Dns. Eduardus Gagius, generosus, Dnus. Joannes Gagius D. [*blank*] Southcottus qui sequenti die inierunt Bruxellas, per nos iterum, Deo favente, reversuri.

Die 23 Julii ob quædam negocia ibi peragenda ivit et Bruxellas R^dus^ D^ns^ D. Doctor Norton, vicepreses hujus collegii, in comitatu istorum nobilium.

Die 24 Julii, vigilia S^ti^ Jacobi, Apostoli, quidam ex Anglia rediens, nomine Thomas Medcalfus (hic dictus Proctor), in Collegium receptus est Exoniensis.

Die 29 Julii discessit a nobis in Angliam Matheus Sanfordus, ob dolorem chalculi ut ipse aiebat, et D. Præses credebat; revera ob malos mores dignus fuit ut dimitteretur, et indignus ut unquam recipiatur licet sit✠ theologus, nisi insigne aliquod emendationis testimonium et experimentum reddiderit.

Eodem die 29 Julii reversus est Roma ad nos Hugo Salisburius, alias Apritius ut hic studia prosequatur qui eo inerat in eum finem, 25 Augusti proxime elapsi.

Augusti

Die 10 Augusti reversus ex Anglia ad nos pervenit Christopherus Dodgworthus recepta valetudine cujus gratia patriam petiit.

Die 13 Augusti peractis negotiis Bruxellis ad nos rediit R. D. D. Vicepreses.

Die 17 Augusti profectus est in missione Anglicana D. Helmeus,§ sacerdos, prestito juramento de more obedientia erga Archipresbyterum etc. et acceptis facultatibus ordinariis.

Eodem et 17 Augusti profecti sunt simul cum eo versus Angliam,

* Ven. Martyr, 1642. ✠ Written *sti* in the original.
§ Ven. Thomas Tunstall, martyr, 1616.

Gulielmus Walterus, Joannes Monfordus, dictus hic Fordus; hic ad invisendos parentes, ille ad recuperandam valetudinem.

Die 18 Augusti profectus est versus Angliam, D. Joannes Aynsworthus, sacerdos, qui a die decima Julii ad hunc usque diem nobiscum in Collegio commoratus est.

Die 23 Augusti profecti sunt Hispaniam versus, Eduardus Barlous,* alias Ratcliffus, Richardus Trimus, Thomas Medcalfus, alias Proctor ut studia prosequantur.

[117] 4or sacerdotes exules nobiscum commorati sunt; a die 12 Augusti tres scilicet D. Greneus, D. Whittaffus, D. Wilsonus; Alter i.e. D. Walkerus ab initio mensis Julii.

Septembris

Die 1o Septembris ad nos pervenerunt sacerdotes exules, D. Jonsonus, Dns. Huntus, Dns. Chawnerus, Dns. Nidonus† qui omnes præter D. Huntum solum per septem vel octo dies nobiscum tum commorati sunt. Dns. enim Chawnerus ivit versus Angliam iterum et Dns. Jonsonus et D. Nidonus versus Antverpiam.

Die 5 Septembris ad nos rediit ex Anglia Thomas Brownefildus qui eo ob adversam valetudinem discesserat, et cum eo duo juvenes qui in civitate manet.

Die 11 Septembris ad nos venit eximius Dns. D. Matheus Kellinsonus, sacræ theologiæ doctor, qui nobiscum per novem dies commoratus est.

Die 13 Septembris discesserunt a nobis Romam versus, Dns. Woodwathus et Dns. Morris qui nobiscum per duas septimanas vel circiter commorati sunt.

Eodem et die profecti sunt Parisios Dns. Huttus, Dns. Wilsonus, Dns. Walkerus, ad nos iterum reversuri, redierunt autem 28 Septembris hicque sunt.

Die 14 Septembris, Exaltationis Sanctæ Crucis, juramentum collegii prestiterunt, et in numerum alumnorum seu sociorum admissi sunt, D. Thomas Aldingtonus, hic dictus Crackmorus, et Dns. Leonardus Rountrius.

Die 18 Septembris ad nos ex Collegio Hispalensi pervenit Dns. Henricus Salkyus in Angliam iturus, qui a nobis discessit 6o Octobris.

Die 27 Septembris profectus est in Angliam Dns. Simon Potingerus (hic dictus Egertonus) sacerdos in messem Anglicanam se denuo accingens, licet debilis valde, ob adversam enim valetudinem discessit a nobis.

Die 29 Septembris ob adversam valetudinem in Angliam a nobis discessit Hugo Apritius (hic dictus Salisburius).

Die 21 Septembris§ ex Anglia ad nos bene commendatus pervenit Gulielmus Sengeorgius (hic dictus Johnsonus) Cantebrigiensis Baccalaureus in artibus Cantebrigiæ: estque in Collegium receptus.

Octobris

Die 6 Octobris discesserunt a nobis duo sacerdotes exules, viz. D. Whittaffus, D. Walkerus qui nobiscum per duos aut tres menses commorati sunt in collegio: Eodem et die cum illis discessit D.

* Ven. Martyr, 1641. † *i.e.* Oswald Needham.
§ Entry out of chronological order.

Ricardus Salkius, sacerdos Hyspalensis, qui hic per novemdecim dies commoratus est.

Die 9 Octobris discessit a nobis Dns. Midletonus, sacerdos Attrebatum, curam nobilium quorumdam Anglorum juvenum suscepturus eosdemque in literis instructurus.

Die 17 Octobris receptus est in Collegium per modum convictoris, Georgius Chalinerus, alias Coram, qui logicam iterum incipit.

Die 29 Octobris discesserunt a nobis duo sacerdotes exules viz. Dns. Wilsonus, et Dns. Huntus, qui nobiscum per tres menses vel circiter commorati sunt in collegio.

Novembris

Die 4 Novembris ex Anglia bene commendati duo adolescentes ad nos pervenerunt : quorum unius nomen est Richardus Backhousus, hic dictus Bassettus ; alterius Joannes Simonus, hic dictus Eatonus, hic syntaxim, ille logicam frequentat, ambo Stafordienses.

[118] Die 8º Novembris ex Collegio Valesoletano ad nos ob infirmitatem pervenit D. Georgius Hastingus, alias Herveus, ut theologiam si valetudo patiatur inchoet, quocum sacerdos venit in Angliam missus, qui 20 die hujus mensis a nobis discessit.

Die 12 Novembris ex Collegio Romano duo sacerdotes ad nos pervenerunt D. Jacobus Worthingtonus et D. Carlillus alias Nightingalus.

Die 15 Novembris eximius Dns. D. Gulielmus Singletonus, sacræ theologiæ doctor, lectionem scholasticam de Incarnatione ab octavo die Maii interruptam resumpsit et prosequitur.

Decembris

Die 12 Decembris, post aliquod tempus quo nobiscum per modum peregrini commoratus est, receptus est in Collegium Arthurus Gilpinus (hic dictus Thomas Greeneus) Westmerlandensis.

Die 17 Decembris, tonsuram clericalem et 4or minores ordines susceperunt Tornaci Thomas Aldingtonus, Eboracensis, Franciscus Greaveus (hic dictus Greeneus) Eboracensis, Eduardus Masseus (hic dictus Cleggus) Cestrensis. Eodem die ibidem 4or minores ordines suscepit Leonardus Rountrius, Eboracensis.

Die 18 Decembris 4or temporum Tornaci promotus est ad sacrum diaconatus gradum D. Gulielmus Philippus (hic dictus Vincamus) Herefordiensis.

Eodem die 18, 4or temporum Tornaci promoti ad sacrum subdiaconatus gradum, D. Thomas Aldingtonus (hic dictus Crackmorus) Eboracensis, D. Franciscus Greaveus, Eboracensis, D. Eduardus Masseus, Cestrensis, D. Leonardus Rountrius, Eboracensis.

Eodem die 18 Decembris ex diuturno morbo accedente tandem vehementi febre ex hac vita pie discessit D. Georgius Harveus, qui ex Collegio Valesoletano ob infirmitatem ad nos venerat die 8 Novembris, et sepultus est in Cemeterio Sti Jacobi.

Die 20 Decembris ob quædam negocia ibi peragenda ivit Bruxellas R. Dns. D. Doctor Norton, hujus Collegii Vicepreses : in cujus comitatu ivit etiam D. Jacobus Worthingtonus nepos D. Præsidis, recuperanda valetudinis gratia.

Die 21 Decembris ordinatus est Tornaci sacerdos, Dns. Gulielmus Philippus.

Eodem 21 Decembris, festo Sti Thomæ apostoli Tornaci ordinati sunt diaconi D. Thomas Aldingtonus Eboracensis, Dns. Franciscus item Greaveus Eboracensis, D. Eduardus Masseus, Cestrensis D. Leonardus Rountrius, Eboracensis.

Habita consultatione ac diligenti facto examine de moribus Magistri Bartholomei Row (qui hic dictus Jacobus Rolfus) nos infrascripti eundem Bartholomeum, fini hujus collegii minime putamus idoneum, ob contemptum disciplinæ superiorum ac corruptelam quorumdam juvenum in collegio degentium, ac etiam ob magnum periculum alios in dies corrumpendi, atque propterea eum e collegio necessario amovendum judicamus : etenim inter alia idem Bartholomeus Row, quando quibusdam scholaribus a Superiore injuncta esset pœnitentia, reprehendit publice coram plurimis eos qui injunctam sibi pœnam prestiterant, dicens :—'si meum esset non fecissem pœnitentiam,' alia etiam vice, duos excitavit juvenes ne injunctam sibi pœnam a superiore subirent ; hæc et similia illis adjiciens: 'Vultisne vos tam ignominiosam subire pœnam?' palamque coram Vicepræside ac prefecto generali falso denuncians non esse mentem D. Præsidis ut pro quacumque culpa cuiquam injungeretur pœnitentia amittendi portionem ; nec etiam esse mentem ipsius ut quis alterum accusaret aut interrogatus a Superiore, alterius crimen si sciret, confiteretur ac manifestaret : alias etiam superiori cum ille D. Presidis iussu privata quædam ædicula intra cubiculum ab ejus loco detulisset respondit contumaciter dicens :—'plus est negotii cum paucis stultis quam cum omnibus sapientibus : si vos evellatis ego erigam, si destruatis edificabo'. Ob hæc igitur et similia nos infrascripti eundem Bartholomeum Row necessario e collegio amovendum judicamus 16 Decembris 1610.

[*Signed*] Joannes Nortonus, vicep. et s. theol. doctor.
Gulielmus Singletonus, s. theologiæ doctor.
Stephanus Barneus, Procurator.
Eduardus Williamsonus, s. theol. bacc.

In judicio istorum pariter et suo D. Preses eum e collegio amovit.

[*The following documents are written in a different hand on two sheets of paper inserted between the next two leaves of the Diary* (*fos.* 119, 124, *and paged* 120 *to* 123). *As they relate to the case of Bartholomew Roe, they should follow the events of* 1610. *As inserted in the Diary, they appear at first sight as if they came between two entries on April* 23*rd*, 1611. *The right-hand side of the first sheet has been cut away in subsequent binding. The conclusions of the mutilated words have been supplied where possible.*]

[120] Habita consultatione, ac diligenti facto examine de moribus Magistri Bartholomei Row (qui hic dictus est Albanus Row) nos infrascripti eundem Bartholome[um] fini hujus collegii minime putamus idoneum, ob contemptum disciplinæ super[iorum] ac corruptelam quorumdam juvenum in collegio degentium, ac

etiam ob ma[gnum] periculum alios in dies corru[m]pendi; atque propterea eum e collegio necessari[o amo]vendum judicamus, etenim inter alia idem Bartholomeus Row, quando quibusdam scholaribus a superiore injuncta esset pœnitentia, reprehendit publice cora[m] plurimis eos, qui injunctam sibi pœnam prestiterant, dicens: Si meum esset n[on] fecissem pœnitentiam, alia etiam vice, duos excitavit juvenes, ne injunctam s[ibi] pœnam a superiore subirent; hæc et similia illis adjiciens: Vultisne vos ta[m] ignominiosam subire pœnam? Palamque coram Vicepræside ac prefecto ge[ne]rali, falso denuncians non esse mentem D. Presidis ut pro quarunque cu[lpa] cuiquam injungeretur pœnitentia amittendi portionem, nec etiam esse m[entem] ipsius, ut quis alterum accusaret, aut interrogatus a superiore, alterius crim[en] si sciret, confiteretur ac manifestaret. Alias etiam superiori, cum ille D. Præ[sidis] jussu privata quædam ædicula infra cubiculum ab ejus loco detulisset, respo[ndit] contumaciter dicens: plus est negotii cum paucis stultis, quem cum omnibus sa[pi]entibus, si vos evellatis ego erigam: si destruatis ædificabo: ob hæc igitur [et] similia nos infrascripti eundem Bartholomeum Row necessario e Colleg[io] amovendum judicamus. Die 16 Decembris Anno Domini 1610.

Huic informationi subscripserunt quatuor seniores Assistentes.

Insuper de his et similibus delictis idem Albanus sæpe admonitus cum commina[tione] quod nisi emendaret se, non posset ad ordines promoveri, et aliquoties etiam punit[us] nullum dedit emendationis signum, sed alios continuo seduxit. Ideo D. Præ[ses] eum hortatus est, ut in Angliam vel in alium quemcunque locum ad tempus [se] pacifice conferret donec magis idoneus fieret ad nostrum institutum, qu[od] omnino negavit se facturum. Et sequenti die octo alios s. theologiæ studios[os] tumultuose adduxit, qui pro ipso postularunt causam significari, qua[re] judicaretur minus idoneus ut in Collegio maneret. Quo sedato tumultu [de]claravit fuse coram omnibus alumnis D. Præses non debere scholares omne[m] causam cognoscere ob quam aliquis dimitteretur. Quod demonstravit tum variis rat[ionibus] tum exemplis predecessorum suorum, tum expressis verbis regularum Collegii. Illum judicio omnium Assistentium pariter et suo D. Præses e Collegio amovit d[ie . . .] Januarii Anno 1611.

Petiit tunc ille testimonium de honestate et de conversatione sive bona sive m[ala] quod D. Præses non putavit illi dandum. Bonum enim testimonium de ipso perhi[bere] non potuit, et verum de malis moribus ad nihil potuisset valere, nisi ad infir-[morum] scandalum, et ipsius infamiam. Apud hæreticos forsitan (quod absit) grat[um] eum reddidisset, apud bonos Catholicos nihil ei profuisset.

Obtinuit nihilominus clanculum ut viginti circiter ex scholaribus darent il[li] testimonium, quod videretur illis satis idoneus pro Collegii instituto et ip[sa] dignus communitate.

Ita Parisios profectus tradidit testimonium illud alicui sacerdoti Angl[o] et Duacum reversus aliud simile accepit a scholaribus quod in Angliam secum tulit.

[121] Exemplar testimonii quod aliqui scholares dederunt Magistro Row non ad verbum originale, enim non hic extat sed sicut ex memoria repetere potuit qui illud primum scripsit.

Omnes hæc inspecturos omnium infrascriptorum testimonio certiores facimus quod hic, viz. Mr Albanus Row, Collegii Anglicani Duacensis aliquando alumnus quandiu in dicto collegio vixerit, nihil unquam commisit (quantum nos quaqua ratione colligere possimus) quod illum hujus communitatis socium inidoneum redderet, sed bonæ conversationis semper fuit, ita ut nos hoc de illo testimonium perhibere in conscientiis nostris justitiæ ac charitatis dictamine teneri existimavimus, eoque magis quod publice tale testimonium de illo perhibebant illum e Collegio dimittentes, scilicet, quod nullus episcopus illum ab ordinibus suscipiendis præsentatum repellere sed potius admittere atque ordinare possit, ac deberet; cum ad hoc munus subeundum idoneus satis fuerit : Verumtamen hujus idoneitatis defectu ad nostri instituti propositum ut inidoneum dimittendum judicant. Cum interim hujus dimissionis causa in particulari neque dabatur, neque ullam se dari* illum e Collegio dimittentes teneri affirmabant (quod nihilominus fieri tum ad illius dimissi satisfactionem tum etiam ad nostrum omnium in posterum cautionem necessarium videbatur) hinc illum omni malæ vitæ ac famæ labe prorsus carere deducimus, et hoc idem de eodem nobiscum sentire omnes bonos ac pios obnixe precamur ut hic saltem malitiosorum hominum obloquia, et ad omne malum nimis pronas suspiciones refrenemus et extinguamus.

Huic subscripserunt viginti circiter ex scholaribus insciis superioribus. Qui omnes, tribus exceptis, agnoscentes errorem satisfactionem dederunt nomina sua subscribentes sub hac forma. Pœnitet me hujusmodi testimonio subscripsisse ideoque subscriptionem meam revoco, et pro pleniore satisfactione me superioris judicio submitto.

[119] 1611

In festo Circumcisionis Domini primitias suas celebravit et cantavit D. Gulielmus Philippus alias Vincamus Herifordiensis.

Die ultimo Januarii D. Winslayde, nobilis, ad nos ex Anglia pervenit et nobiscum hic per tres vel 4^{or} dies commoratus est tum ob quædam negotia huic Bruxellas discessit quibus partis ad nos iterum rediit et in reditu per tres et vel 4^{or} dies nobiscum commoratus est.

Die 7° Februarii profectus est in missione Anglicana D. Gulielmus Philippus, sacerdos, præstito juramento et acceptis facultatibus ordinariis.

Die 15 Februarii profecti sunt in Angliam Richardus Worthinalus (hic dictus Philips) et Eduardus Tatersallus (hic dictus Whitus) prior ob egritudinem, alter ob ineptitudinem morum et doctrinæ.

Die 26 Januarii† Sabatho 4^{or} temporum ordinati sunt Tornaci sacerdotes D^{ns} Thomas Aldingtonus, D^{ns} Leonardus Rountrius.

* So written, but it should be *dare*.

† Januarii written in error for Februarii.

Martii

Die 3° Martii ex Anglia ad nos venerunt Henricus et Joannes Odewenus (hic dicti Hils) quorum junior in Collegio est receptus i.e. Joannes; alter vero dimissus. Erant ii ambo hic prius et in Angliam iverunt: ob ineptitudinem studiorum alter, qui ideo jam in Collegio non est receptus.

Die 5° Martii peractis negotiis Bruxellis R^dus D^ns D. Doctor Nortonus, hujus collegii Vicepræses et cum eo etiam D^ns Jacobus Worthingtonus, sacerdos: ad nos rediit et Eduardus Standleus.

Die 7° Martii profecti sunt in missione Anglicana duo sacerdotes D^ns Gulielmus et D^ns Jacobus Worthingtonus hic nepos alter cognatus Do^ni Præsidis, prestito juramento et acceptis facultatibus ordinariis. D. Jacobus Romæ initiatus est sacerdos et hic solum per aliquot septimanas ob adversam valetudinem commoratus est.

Die 11° Martii profectus est in Angliam D^ns Greeneus, sacerdos, qui in exilium missus fuerat, et nobiscum hic per quinque vel sex menses in collegio commoratus est.

Die 12 Martii primitias suas celebravit, et cantavit primum sacrum, D. Leonardus Rountrius, Eboracensis.

Eodem die 12, festo S^ti Gregorii, juramentum collegii prestiterunt privatim et in alumnorum numerum recepti sunt Gulielmus Lathamus, Lancastrensis, et Arthurus Gilpinus (hic dictus Thomas Greeneus, Eboracensis.

Aprilis

Die 2 Aprilis Vigilia Resurectionis Domini initiati sunt sacerdotes Cameraci D^ns Franciscus Greaveus, Eboracensis et D^ns Eduardus Masseus (hic dictus Cleggus) Cestrensis.

Die 11° Aprilis profectus est in missione Anglicana D. Thomas Carterus, sacerdos, prestito juramento, et acceptis facultatibus ordinariis.

Die 14 Aprilis juramentum collegii prestiterunt et in numerum alumnorum recepti sunt Gulielmus Adams, Cambriensis, et Richardus Backhouse (hic dictus Bassettus) Stafordiensis.

Die 3 Aprilis* ex diuturno morbo accedente tandem vehementi febre mortem obiit Mr Joannes Jordanus (hic dictus Cliffus) theologiæ studiosus, juvenis magnæ virtutis ac pietatis.

Die 23 Aprilis profectus est in missione Anglicana D. Leonardus Rountrius sacerdos, præstito juramento et acceptis facultatibus ordinariis.

[*Here are inserted pages* 120 *and* 121, *as above stated, also page* 122, *which is occupied by the testimonial given to three priests on May 2nd, under which date it is here printed. The reverse of this inserted leaf, paged* 123, *is blank. The diary is then continued in the original hand.*]

[*Hand changes*]

[124] Die eodem 23 Aprilis profectus est Hispaniam versus, Mr Robertus Bartonus, theologiæ studiosus, ut Hispali studia prosequatur.

* This entry is out of chronological order.

Maii

Die 1° Maii, Guilielmus Morse, Norfolkiensis (hic dictus Collinson) qui paucis ante diebus ex Anglia bene comendatus nobis pervenit; receptus est in collegium per modum quasi convictoris.

Die 2° Maii discesserunt a nobis D. Joannes Jeffreius, D. Ludovicus Williams, D. Franciscus Greeneus, sacerdotes omnes quorum discessus causæ ac progressus fuse habentur in charta hoc libro inscribenda.

[122] [*Hand changes. Half the page blank.*]

Exemplar literarum testimonialium quas D. Præses dedit tribus sacerdotibus dimissis.

Thomas Worthingtonus S. theologiæ doctor et Collegii Anglorum Duaceni Præses, omnibus præsentes visuris salutem in Auctore salutis.

Attestor istarum latorem M. Franciscum Greeneum sacerdotem esse, nullo impedimento canonico quantum cognoscimus aut suspicari possumus impeditum quo minus sacrosanctum missæ sacrificium celebrare poterit. Qui ad aliquot annos in collegio nostro vixit ad missionem Anglicanam destinatus, sed facto de illo examine juxta statutum quod in regulis collegii habetur in hæc quæ sequuntur verba. Cum tempus mittendi sacerdotem aliquem in Angliam, lucrandarum animarum causa appropinquaverit, fiet de eo examen [an] eas virtutes, ac talenta habeat, quæ ad tantum opus aggrediendum sunt necessaria: si etiam circumstantiæ occurrant, quæ ad eam missionem requiruntur. Quod [si non] expedire ad Dei gloriam existimetur, ut eo tempore mittatur, ad alium vitæ cursum dirigi poterit, atque etiam debebit, quousque superioribus visum fuerit divino servitio fore, ut in Angliam mittatur neque tam sua sacerdotes judic[ia] hac in deliberatione sequi debebunt quam superiorum. Tali igitur facto examine Ego dictus Præses cum meis assistentibus judicavimus minus [expe]dire ut mittatur. Ideoque ordinavimus ut ubi comodius poterit pro tempore vivat, quousque nobis vel successoribus nostris visum fuerit, e divino servitio fore, ut in Angliam mittatur. In cujus rei fidem huic testimonio subscripsi die 26 Aprilis Anno Domini 1611.

[124 *resumed*] Die 30° Maii, tres sacerdotes ex collegio Romano ad nos pervenerunt, quorum duo post paucos dies ad patres Societatis inierunt Lovaniis; alter Angliam petiit.

Die 28° Maii ex Anglia ad nos pervenit Eduardus Handes, Lecestrensis (hic dictus Johnsonus) qui ob adversam valetudinem patriam petierat.

Junii

Die 1° Junii, ex Anglia ad nos pervenerunt Rogerus Conierus et Laurentius Swinstonus, qui ob adversam valetudinem patriam petierant.

Die 10° Junii ob quædam negotia R^dus^ D^ns^ Præses ivit Bruxellas, qui peractis ibi negociis, post 24^or^* dies vel circiter reversus est.

Die 25 Junii ex Anglia ad nos pervenit D. Joannes Rouseus,

* The numeral is hard to decipher. The reading in the text seems most probable.

sacerdos, qui ob adversam valetudinem eo iverat ut studia prosequatur ut 5 Augusti 1609.

Julii

Die 4° Julii profecti sunt in missionem Anglicanam duo sacerdotes D. Thomas Aldingtonus (hic dictus Crackmorus) et D. Petrus Nanconan (hic dictus Simons) prestito juramento et acceptis facultatibus ordinariis.

Die 9° Julii profecti sunt in Angliam Mr Brownefildus, theologus, ob infirmitatem, et Gulielmus Whitus, ut amicos visitet.

Rediit ad nos presbyter nomine Gulielmus Philippi, qui una cum illis et aliis testimonio quod dederant scholari e Collegio dimisso subscripserat qui et in Angliam mittebatur ob adversam valetudinem antequam res illa R. D. Presidi innotuit. Reversus igitur ut studia prosequeretur de sua subscriptione interrogatus est, ut aliquo modo pro offensa satisfaceret. Ille autem tergiversari cœpit et male voluit de ipso facto confiteri nisi testibus convictus; deinceps vero nihil illicitum se vel alios hac in re fecisse pertinaciter asserit. Admonuit eum D. Præses ut saniori tum superiorum tum aliorum sapientiorum judicio acquiesceret et se submitteret Perstitit ipse in sua opinione nullam culpam aut errorem cognoscens et quia de hoc agitur, dixit se velle in Angliam redire. Tunc D. Preses illi indixit et expresse illum jussit ut in Collegio nobiscum ad tempus permaneret ac nullo modo in Angliam remearet. Ipse vero se statim in Angliam reversurus esse dixit neque detineri voluit. Dixit igitur coram Assistentibus D. Preses, 'Si contra omnium nostrum judicium velis eo redire, debeo ego necessario licet valde invitus facultatibus te privare quas antea tibi dedi.' Respondet ille D. Presidem non posse auferre ab illo facultates. Demum ad iter se accingit, ideoque pro ultima admonitione dixit D. Preses:—'Quandoquidem contra mandatum nostrum cum et minus idoneus sis ad hanc sublimem et arduam missionem statues jam in Anglia redire, Ego eadem auctoritate qua tibi antea contuli facultates spirituales, nunc easdem a te aufero et tibi concedere desino donec te magis idoneum judicareris atque illas tibi restituero. Ille his a Dno Preside dictis recessit et se nihilominus facultates continuo habere affirmat ac in Angliam reversus est, die 12 Julii.

Augusti

Die 8 Augusti profectus est in missionem Anglicanam D. Eduardus Masseus (hic dictus Cleggus) prestito juramento ac acceptis facultatibus ordinariis. Eodem et die cum illo profectus est in Angliam Richardus Robinsonus, theologus, ob adversam valetudinem.

[125] Die 30 Augusti, profecti sunt Hispalim versus in Hispania Joannes Odoenus (hic dictus Hillus) et Petrus Marciallus ut studia ibi prosequantur.

Septembris

Die 12 Septembris ex Anglia ad nos redierunt Georgius Tildesneus* et Georgius Lathamus qui ambo ob adversam valetudinem patriam petierant.

* So written for *Tildesleus.*

Die 25 Septembris quatuor temporibus promoti sunt ad sacrum subdiaconatus ordinem Cameraci Dns Michael Sandfordus Lichfildiensis, Dns Rodulphus Claxtonus, Dunelmensis, Dns Eduardus Shelleus, Cicestrensis Dns Christopherus Dodsworthus, Eboracensis, D. Gulielmus Adamus, Carliliensis, qui omnes ibidem precedenti die, 24 Septembris 4or minores ordines susceperunt, excepto Dno Eduardo Shelleo qui in Hispania eos susceperat.

Eodem 25 Septembris sacramentum Confirmationis suscepit Hugo Greeneus, Londoniensis, Cameraci.

In festo Sti Michaelis 29 Septembris venit Duacum Illmus et Rdmus Dnus Guido Bentivolus Archiepiscopus Rhodiensis Sml Dni nostri Pauli Quinti in Belgio Nuncius Apostolicus ob negocia publica Atrebatum et Stm Odomarum perrecturus : et nostrum hoc visitavit collegium eodem die 29 Septembris et receptus eodem fere modo quo 24 Maii Anno Domini 1609. Salutavit enim eum nomine omnium Georgius Conierus brevi ac concinna oratione et alii versibus. Qui eodem die nuncius dedit benedictionem in sacello omnibus et privata visitavit omnia Collegii cubicula ; et sequenti die nobiscum sacrum in nostro sacello celebravit. Quem comitati sunt et in Collegio, et ad alia loca visitanda D. Preses et D. Vicepreses, alia omnia vide supra **Anno Dom.** 1609, 24 Maii.

Octobris

Die 3o Octobris ex Anglia ad nos pervenit Edouardus Maddissonus, hic dictus Missendin, Lincolniensis.

Die 5 Octobris discesserunt a nobis D. Stephanus Barneus et D. Joannes Hayus sacerdotes, hic in Angliam ob adversam valetudinem ; ille Lovanium ut Confessarius fiat in monasterio quarundem religiosarum Anglicarum fæminarum Lovanii commorantium.

Die 10 Octobris Thomas Bagshaldus et Eduardus Ditchfieldus qui per aliquot tempus in civitate permanserunt, in collegium recepti sunt. Hic Lancastrensis, ille Darbiensis.

Die 17 Octobris juramentum collegii susceperunt, et in numerum Alumnorum admissi sunt Georgius Tildesleus, Lancastrensis, Georgius Lathamus, Lancastrensis, Georgius Conierus, Eboracensis, Laurentius Swinstonus, Dunelmensis, Martinus Hartburnus, Dunelmensis.

Die 22 Octobris ex Anglia ad nos rediit Joannes Momfordus qui ob aliqua negotia patriam petierat ; jam nobiscum logicam incipit.

December

Die 8o Decembris ex Anglia ad nos reversi sunt Mr Georgius Warhamus et Richardus Worthinallus qui ob adversam valetudinem patriam petierant.

Die 16 et 17 Decembris, 4or temporum Atrebati, 4or minores ordines et sacrum subdiaconatus ordinem susceperunt Mr Simon Potterus, Wigorniensis, Mr Eduardus Proberts, Cestrensis, Mr Hugo Greeneus, Londioniensis.

Die 17 Decembris in iisdem 4or temporibus Atrebati initiati sunt sacro diaconatu Dns Michael Sanfordus, Lichfildiensis, Dns Rodulphus Claxtonus, Dunelmensis, Dns Eduardus Shelleus, Cices-

trensis, Dns Christopherus Dodsworthus, Eboracensis, Dns Gulielmus Adams, Carliliensis.

[126] 1612

Die 14 Februarii Rdus Dns Preses, ob quædam negocia collegii procuranda profectus est Bruxellas, iisdemque peractis die 5 Martii reversus est.

Martii

Die 12 Martii reversus est ex Collegio Valesolatano ob adversam valetudinem ad nos Thomas Medcalfe (hic dictus Proctor) qui hic nobiscum per aliquod tempus ad probationem commoratur ita ut prout se gesserit retineri aut dimitti poterit, nec enim admissus est in numerum scholarium nisi ut dixi ad probationem.

Die 13 Martii ex diuturno morbo et dolore tibiarum mortem obiit Richardus Smitheus, philosophiæ studiosus, magnæ virtutis vir et fidei catholicæ in vinculis confessor.

Die 14 Martii juramentum collegii suscepit et in numerum alumnorum admissus est Mr Eduardus Handes (hic dictus Johnsonus) Lincolniensis diœceseos.

Die 17 et 18 Martii in 4or temporibus primam tonsuram clericalem et ordinem Ostiarii susceperunt Atrebati, Mr Georgius Warramus, Dorcestriensis, Mr Jacobus Joanes (hic dictus Actonus), Wigorniensis, Mr Eduardus Handes, Lincolniensis.

Die 18 Martii sabbatho in iisdem 4or temporibus initiati sunt Atrebati, sacerdotes D. Eduardus Shelleus, Cicestrensis, Dns Rodulphus Claxtonus, Dunelmensis, Dns. Christopherus Dodsworthus, Eboracensis. D. Guilielmus Adams, Carliliensis. Eodem die 18 Martii promoti sunt Atrebati ad sacrum diaconatus ordinem Mr Simon Porterus, Wigorniensis, Mr Eduardus Proberts, Cestrensis, Mr Hugo Greneus, Londoniensis.

Die 22 Martii ex dolore tibiarum et diuturno morbo languescente accedente tandem febre mortem obiit Laurentius Swinstonus, philosophiæ studiosus, adolescens bonus, pius, ac devotus.

Die 30 Martii profectus est in Angliam Richardus Backhouse (hic dictus Bassettus) ob adversam valetudinem.

Aprilis

Die 4, 5, 6 et 7 Aprilis Sabatho Passionis tres ultimos minores ordines et sacrum subdiaconatus ordinem susceperunt Atrebati Mr Georgius Warramus, Dorcestriensis, Mr Jacobus Joanes (hic dictus Actonus), Wigorniensis, Mr Eduardus Handes, Lincolniensis.

Eodem die 7 Aprilis Sabatho Passionis ordinati sunt Camaraci sacerdotes duo Mr Simon Porterus, Wigorniensis, Mr Eduardus Probertes, Cestrensis.

Die etiam 7 Aprilis profecti sunt in Angliam Mr Michael Sanfordus, theologus trium annorum et diaconus, et Thomas Hildreth ob adversam valetudinem ambo. Duobus et ante diebus discesserat ex nobis Thomas Medcalfe, qui 12 Martii huc venerat.

Die 21 Aprilis Sabbatho Sancto ordinati sunt diaconi Attrebati, Mr Georgius Warramus, Dorcestriensis, Mr Jacobus Joanes, Wigorniensis, Mr Eduardus Handes, Lincolniensis.

Die 23 Aprilis profectus est in Angliam ob adversam valetudinem, Mr Jacobus Duckettus theologus primi anni: discessit et eodem tempore, Mr Eduardus Standleus, theologus etiam primi anni, de cujus reditu nihil certum quia in Angliam proficisci intendit si consensum D.D. Standlei comitis avunculi obtinere poterit Macklin.

Die 26 Aprilis profectus est in Angliam ob adversam valetudinem, Rogerus Conierus logicus, qui jam 2o logicam incepit et inceptam ob infirmitatem reliquerit.

Die 28 Aprilis receptus est in Collegium Robertus Walkerus, Eboracensis, qui a festo Sti Andreæ apostoli, ultimo Novembris in civitate vixit.

Maii

Die 17 Maii profectus est in Angliam ob adversam valetudinem Joannes Minshallus, rhetor.

Mense Maii recepti sunt in Collegium Georgius Boyce, et Franciscus Raynerus qui ex Collegio Valesoletano ad nos venerunt die 21 Aprilis.

[127] Junii

Die 1o Junii profectus est in missione Anglicana, D. Gulielmus Adams, presbyter, prestito juramento ac acceptis facultatibus ordinariis.

Eodem die cum illo profectus est in Angliam Robertus Harringtonus ob adversam valetudinem.

Die 2o Junii receptus est in Collegium Gulielmus Rishworthus (hic dictus Carolus Rosse) rhetor, qui per aliquot menses in oppido prius vixerit, Lincolniensis.

Die 5o Junii D. Guilielmus Stanton, presbyter, ex Collegio Romano ad nos pervenit, cujus socius D. Gulielmus Bedfordus, sacerdos et post unum aut alterum diem expectatur : ad nos autem venit die 9 Junii D. Gulielmus Bedfordus, sacerdos Romanus, et discessit die 15 Junii, iterum ad nos reversurus.

Die 6 Junii ex Collegio Valesoletano in Hispania D. Joannes Abbotts, diaconus Lecestriensis et Mr Robertus Sheruodus [*blank*] ad nos venerunt, et in collegium recepti sunt ut studia inchoata perficiant, quibuscum etiam venit sacerdos nomine N. N. [*blank*] qui nobiscum pro aliquot dies commoratus est.

Die 9 Junii recepti sunt in Collegium duo fratres, Gulielmus et Henricus Pretty, hic dicti Harris, qui per aliquod tempus in oppido vixerunt.

Die 10 Junii ex Anglia ad nos redierunt Mr Eduardus Probinus, hic dictus Colbeccus, et Gulielmus Worthingtonus qui patriam ante petierunt, prior ob adversam valetudinem, alter ad videndam patriam semel cum patre, et in collegium recepti sunt.

Admissus martyr. * Die 14 Junii ex Anglia ad nos rediit Mr Thomas Maxfildus, et in Collegium receptus est, qui patriam petierat die 17 Maii Anno Domi 1610, ob rationes ibi datas.

Die 14 Junii, Sabbatho in 4or temporibus primam tonsuram clericalem et 4or minores ordines Duaci, in Ecclesia Bæ Mariæ

* Written in the margin in a later hand.

Virginis susceperunt a Rdo Dno Episcopo Attrebatensi Mr Edmundus Arowsmithus, Cestriensis, Mr Henricus Mannockes, hic dictus Yongus, Suffolciensis, Mr Gulielmus Lathamus, Cestriensis, Mr Joannes Mellingus, Cestriensis, Mr Joannes Egertonus, hic dictus Albaldestonus,* Cestriensis.

Eodem die ordinati sunt ibidem sacerdotes D. Georgius Wharramus, Dorcestriensis, D. Hugo Greeneus, Londoniensis, D. Jacobus Joanes, Wigorniensis, D. Eduardus Handes, Lincolniensis, D. Joannes Abbotts, Lecestriensis.

Die 16 Junii receptus est in Collegium Charolus Ortonus qui ex Collegio Valesoletano cum aliis mense Maii ad nos venerat.

Die 24 Junii ex Collegio Valesoletano ad nos pervenerunt Mr Gulielmus Cecilius, Mr Thomas Fatherus, Eduardus Bartonus, philosophi duo priores, alter logicus, et in Collegium admissi sunt, ut hic studia prosequantur. Cum iis venit D. Jacobus Hargraves, sacerdos ex Collegio Valesoletano.

Die 17 Junii,† festo Sæ Trinitatis, primitias cantavit D. Georgius Wharramus.

Die 21 Junii,† festo Corporis Christi, primitias suas cantavit D. Jacobus Joanes et suas celebravit primitias D. Eduardus Handes.

Die 24 Junii festo a Nativitate Joannis Baptistæ primitias suas cantavit D. Hugo Greeneus.

Die 29 Junii, festo Sanctorum Apostolorum Petri et Pauli primitias suas celebravit D. Joannes Abbotts

Die 24 aut 26 Junii† ex Collegio Valesoletano D. Jacobus Hargravus ad nos pervenit sacerdos qui adhuc nobiscum commoratur.

Julii

Die 3o Julii profectus est Angliam versus D. Richardus Brettonus, sacerdos, ex Collegio Hispalensi in Hispania qui nobiscum per duos annos et amplius commoratus est, et primo anno fuit repetitor Philosophorum, alio anno sibi privatim vixit et studiit.

[128] Die 18 Julii ex Collegio Hispalensi ad nos pervenerunt D. Leonardus Woodsonus, presbyter, et Richardus Rowleus ob infirmitatem ut hic studia prosequantur.

Die 20 Julii ex Anglia ad nos rediit Mr Richardus Robinsonus, cum duobus pueris viz. Joanne Olbaldestono,§ et Georgio Heskett, qui omnes recepti sunt in Collegium.

Die 29 Julii profectus est in Angliam ob infirmitatem, Richardus Rowleus, Eboracensis, accepto viatico a Collegio.

Die 30 Julii ex Anglia ad nos pervenit Andreas Hallous, Darbiensis, qui in collegium receptus est 3 Septembris, quousque vixit in oppido.

Augusti

Die 3o Augusti discessit a nobis D. Joannes Abbotts, Londinensis, hujus collegii presbyter ad religionem Societatis Jesu.

Die 6o Augusti discessit et a nobis D. Hugo Greeneus, Londinensis, hujus et collegii sacerdos, ad religionem Carthusianorum.

* *vere* Osbaldestonus. † Entries out of chronological order.
§ *vere* Osbaldestono.

Die 15 Augusti receptus est in Collegium Thomas Sherbornus, per modum convictoris, hic dictus Tunstall, qui per mensem circiter commoratus est in oppido.

Die 17 Augusti profectus est in Angliam D. Leonardus Woodsonus, Wintoniensis, accepto viatico et facultatibus a D. Preside et etc.

Septembris

Die 3° Septembris recepti sunt in Collegium Andreas Hallous, Darbiensis, et Gulielmus Darbishyrus, Lancastrensis, logici et alumni.

Die 17 Septembris ob adversam valetudinem profectus est in Anglicanam missionem D. Christopherus Dodsworthus acceptis facultatibus etc.

Die 23° Septembris ex Anglia ad nos pervenerunt eximius D^{ns} D. Westonus et Richardus Backhouse.

Die 21, 22, et 23 4^{or} temporibus, 4^{or} minores ordines primam tonsuram et sacrum subdiaconatus et diaconatus ordinem Sancti Odomari susceperunt D^{ns} Arthurus Gilpinus (hic dictus Thomas Greeneus), Westmerlandensis, et D. Richardus Robinsonus, Cestriensis.

Die 25° rediit ad nos Guilielmus Raynes (hic dictus Ratcliffus) Cantius, qui bis in Angliam proficisci tentans, captus est jamque in collegium receptus per modum alumni studia prosequitur.

Die 27 discessit a nobis Mr N. Betquettus theologus, ut religionem aliquam in Hispania ut ajebat ingrederetur.

Die 28 receptus est adolescens ex Anglia ad nos veniens Henricus Wildus in Collegium per modum convictoris, seu ut convictor collegii.

In festo S^{ti} Michaelis, 29 Septembris, S^{ti} Odomari ordinatus est sacerdos D. Richardus Robinsonus, Cestrensis.

Die 17 Octobris profecti sunt in missione Anglicana duo sacerdotes, D. Richardus Harriottus, et D. Eduardus Handes (hic dictus Johnsonus), prestito juramento de obedientia, R^{do} D^{no} Archipresbytero in Anglia et acceptis facultatibus ordinariis etc.

Die 13 Octobris* discessit a nobis ad religionem Benedictinorum, Robertus Sheruodus, hic dictus Sheringtonus.

Die 17 Octobris juramentum Collegii susceperunt et in numerum alumnorum admissi sunt, Thomas Bayshallus, Lichfildiensis, Gulielmus Rishworthus, Lincolniensis, Gulielmus Darbisherus, Cestrensis, Andreas Hallous, Lichfildiensis, Matheus Rasinus, Eboracensis, Eduardus Ditchfieldus, Cestrensis, Joannes Ætonus, Lichfildiensis. Idem juramentum eodem die qui prius in Hispania susceperunt promiserunt, hic quousque nostræ regulæ obligant et non ulterius, Mr Gulielmus Cecilius, Sarisburiensis, Mr Thomas Fathers, Wellensis, Mr Georgius Boyce, Eboracensis, Mr Robertus Raynes, Canterburiensis, Mr Franciscus Raymerus, Wyntoniensis, Mr Charolus Ortonus, Northamtoniensis, Eduardus Barlous, Cestrensis.

[129] [*Hand changes*]

25 Octob. Appulerunt ad hoc collegium mane hora octava, admodum R.R. D. D. Cæsar Clemens s. theologiæ doctor, Prothonotarius

* Entry out of chronological order.

Apostolicus, et Vicarius Generalis Exercitus suæ Majestatis Catholicæ et Robertus Chamberus, presbyter, qui communicatione habita cum D^{no} Preside, declararunt se missos esse ad visitandum collegium de mandato S. S^{tis} et Illus^{mi} Protectoris Cardinalis Farnesii, atque ab illis in hunc finem visitatores nominatos ac deputatos, prout et litteris ab Illmo D^{no} Nuncio ad Presidem datis idem testabatur. Quare eodem fere tempore, convocatis superioribus omnibus, ac sacerdotibus hujus Collegii, dicti visitatores eadem illis exposuerunt, et publice lecta fuit ipsorum Commissio, sive litteræ patentes suæ visitationis, quarum tenor erat ut sequitur. [*Hand changes*]

Guido, Dei et Apostolicæ sedis gratia Archiepiscopus Rhodiensis apud seren^{mos} Belgii principes Sanctiss. D. N. D. Pauli Papæ Quinti, dictæque sedis cum facultate Legati de Latere Nuncius, Dilectis nobis in Christo Sacerdotibus admodum Reverendo Cæsari Clementi sacræ theologiæ doctori et protonotario apostolico necnon R. Roberto Chambero, salutem, in Domino sempiternam. Sanctissimus Dominus noster, pro paterna dilectione qua Catholicos Anglos prosequitur, proque pia sollicitudine qua veram fidem in Anglia promovere studet illud præcipue intendit ut ex optima Collegiorum Nationis Anglicanæ disciplina et regimine, alumni qui in iis educantur aptiores doctrina, pietate, morumque exemplo in dies evadant ad excolendam in ipsorum patria Dominicam vineam, et proximorum salutem viriliter procurandam.

Cum itaque sua Sanctitas per Illus^{mum} D^{num} Cardinalem Farnesium Angliæ Protectorem significari nobis nuper fecerit ut deputatis piis duabus doctisque personis Duacenum Anglorum Collegium juxta capita et observationes nobis ad instructionem transmissas visitari curaremus, nos hujusmodi Sanctitatis Suæ mandatum debita executioni demandare volentes, de vestra pietate doctrina et in rebus agendis dexteritate plurimum in Domino confisi, vos in dicti Collegii visitatores eligimus, deputamus et constituimus, plenamque vobis tradimus facultatem idem Collegium tam in capite, quam in membris visitandi ac uti opus fuerit reformandi eaque omnia et singula peragendi et statuendi, quæ in predicta quam vobis insinuavimus instructione continentur. Ac insuper ea omnia observandi, et exequi curandi, quæ ad meliorem dicti collegii disciplinam conducere dignoveritis. Mandamus propterea ejusdem Collegii presidi, assistentibus, lectoribus, alumnis, ministris et inservientibus quibuscumque ut vos in visitatores de mandato Suæ Sanctitatis legitime deputatos agnoscant et admittant; Vobisque in omnibus et per omnia pareant et obediant juxta præmissa, in eum finem consilia et operam unanimi consensu, et pari zelo dirigentes, ut Angliæ Regno, quantum in vobis est, majus bonum inferatis, et in animarum salutem majori tum fructu Deo juvante laboretis.

Datum Bruxellis, Mechlinien diecœsis, Die 17 Octobris 1612.

Guido, Archiepiscopus Rhodiensis, Nuncius Apostolicus (Octavius Baccius, Secretarius).

Locus sigilli.

26 Octob: cœpta est visitatio per præfatos visitatores per invocationem Divini Numinis, cantante summum Sacrum de SSto, ipso Domino Preside etc.

[130] 28 Octob. 1612 prefati DD. Visitatores jusserunt se presentibus prælegi Constitutiones et Regulas hujus Collegii, omnibus superioribus et alumnis, inscriptis ipsis declarantes, mentem et voluntatem expressam S. Stis esse, dictas constitutiones debere in posterum a singulis per omnia exacte et diligenter observari, atque executioni a superioribus mandari, sine aliqua exceptione.

30 et 31 Octobris, prefati DD. Visitatores visitarunt in præsentia D. Nortoni, vicepresidis, et Thomæ Lawe, Œconomi, libros receptorum et expositorum hujus Collegii a fine anni 1606, ubi præcedentes DD. Visitatores desierant, incipientes a principio anni 1607 usque ad vigiliam Omnium Sanctorum, anni currentis 1612, dictas rationes in omnibus suo chyrographo signantes et approbantes. Et subducto calculo, auditis etiam Dno Præside, et præfato Œconomo, invenerunt Collegium hodierna die obæratum undecim millibus ducentis et duodecim florenis. Ad quæ debita dissolvenda, ordinarunt visitatores, Dno Presidi, Assistentibus, et Procuratori, ut in posterum applicentur pensiones, quas Rex Catholicus tam in Hispania quam in Belgio persolvere pie consuevit, ita ut ad alium usum, sive fabricæ, sive impressionis librorum erogari nullo modo possint. Ordinarunt etiam ut omni opera ac diligentia curent hujusmodi pensionis solutionem, pro celeriori creditorum satisfactione, presertim eorum, qui collegio graves sunt, et qui magis urgent, vel pro quibus aliquod lucrum persolvitur, quæ primo loco exonerari debent, pro prima opportunitate.

[*Hand changes*]

5 Die quinta Novembris, Visitatores diligenter examinato hujus Collegii statu, sumptis etiam debitis informationibus mediorum debitorum, ac paupertatis ejusdem Collegii atque etiam cum D. Presidis et Assistentium participatione, decreverunt numerum alumnorum, ministrorum ac inservientium ad quinquaginta in toto reducendum, prout in præsenti constituunt, donec et quousque Illusmus Protector aliud ordinaverit.

8 Die octava Novemb. Visitatores, convocatis superioribus, et alumnis Collegii, prælegerunt ipsis statuta quæ sequuntur, atque mandarunt eadem ab omnibus in posterum servari, juxta illorum tenorem, et mentem Illmi Protectoris.

(1) In primis igitur declararunt tam superioribus quam alumnis hujus Collegii mentem et voluntatem expressam suæ Stis esse, constitutiones et regulas huic Collegio, ab Illmis Protectoribus præscriptas et ab iisdem signatas, debere in posterum a singulis per omnia exacte et diligenter observari et executioni a superioribus mandari, sine aliqua exceptione, quo ejusdem collegii disciplina deinceps magis floreat et stabilietur.

[131] (2) Præterea prospiciant et caveant Superiores ne aliquis alumnus in posterum intra Collegium recipiatur, nisi de ejusdem anteacta vita, bono proposito, fidei Catholicæ constantia, cum piis

ac non suspectis hominibus familiari conversatione, præsertim pro juramento quod nefarie nuper in Anglia exigitur, optimum habeant testimonium.

Regulæ in visitatione.

(3) Neque deinceps in hoc Collegium admittantur alumni qui decimum sextum ætatis annum non expleverint, et humanioribus literis sint eruditi, ut eodem fere tempore, studiorum cursu completo, et sacris ordinibus susceptis, possint in Angliam transmitti. Si quis vero infra dictam ætatem, ex causa aliqua urgente, recipi debere censeatur, id tamen neque passim, neque facile fiat.

(4) Quod si quis ante ætatem prefixam vel etiam supra numerum alumnorum, pro tempore constitutum a Visitatoribus, sine sufficienti litteratura, vel instructione vel etiam sine intentione sacros ordines suscipiendi, suis sumptibus in hoc collegium recipi petierit, is hac conditione admitti poterit, ut singulis mensibus persolvat taxam pro hoc assignatam, et vere propriis pecuniis alatur, retineaturque in Collegio, donec dictam taxam persolverit anticipate per sex menses, alias dimittatur.

(5) In Collegio autem pietate, ac literis juxta constitutiones ejusdem, in primis instituantur omnes; suisque superioribus, lectoribus, repetitoribus ac prefectis studiorum et cubiculorum, morigeri et obedientes sint, qui illos exercitiis, disputationibus, ac domesticis repetitionibus, pro virili promovere studebunt, quo facilius ad eam deveniant eruditionem, ut theologia scholastica, vel morali sufficienter instructi, apti demum sint ad suscipiendam et salubriter administrandam animarum curam ipsis demandandam. Neque post quartum in scholasticæ, vel tertium in morali studio, expletum annum diutius in Collegio permanere debebunt, locum aliis alumnis recipiendis, et pariter erudiendis cedentes, cum huic major ministrorum numerus accrescat, et spiritualis utilitas proveniat.

(6) Sciant etiam omnes, quod dum hujus Collegii alumni erunt, ad nullum scholasticum gradum promoveri poterunt, neque huic cogitationi supervacaneæ vacare, sed si quis aliquando ad aliquem gradum, judicio superiorum [132] promovendus sit, id suis et non Collegii sumptibus fiet, et postquam alumnus esse desierit, vel certe, postquam in Anglicana messe aliquandiu laboraverit, sibique majorem rerum usum comparaverit.

(7) In numerum alumnorum vel etiam convictorum hujus collegii semel admissi extra Collegium nullo modo habitabunt, sed una cum cæteris intra Collegii ambitum commorabuntur. Et si quando aliquo egrediendum erit, non nisi obtenta venia a superiore, et cum socio ab eodem sibi assignando egredi poterit; et tunc cum tonsura ac decenti habitu clericali egrediantur, exemplum pietatis, relligionis, ac modestiæ præ se ferentes, in proximi edificationem, ut in disciplina externa spiritualis fructus specimen exterius appareat. Quibus etiam alienas domos frequentare, cum externis hominibus conversari, sive cibum sumere, nisi ex gravi caussa, et de superioris speciali licentia omnino interdicitur.

(8) Propterea Ostiarius fidelis, collegii custodiæ præponatur, qui die noctuque invigilet ne extra domum quis proficiscatur, vel interius extraneus recipiatur, licentia superioris non prius obtenta, deoque portam collegii diligenter clausam servabit : ac ubi externusi aliquis cum alumno aliquo congredi velit, id ostiarius prius superiori significabit, qui pro suo arbitrio constituet aliquem, qui pro conditione personarum colloquentibus assistat.

(9) Intra Collegium nullus vel raro hospes recipiatur, tuncque cum alumnis nullum habeat consuetudinem, sed separatim, et per paucos tantummodo dies inhabitet. Si vero aliqui sacerdotes exilio pulsi, ad hoc collegium subsidii caussa confugerint, ad duos vel ad summum tres menses tanquam hospites admitti poterunt, donec sibi ipsis interim prospexerint.

(10) Litteræ quoque allatæ, vel transmittendæ, superiori semper ostendantur. Libros etiam scriptos vel impressos nemo in Collegio recipiat, aut retineat, nisi prius a Preside recognitos.

(11) Atque ut necessitatibus hujus Collegii melius consulatur, omnino prohibetur, ne æs alienum a Collegio in posterum contrabatur, nisi [133] urgente necessitate, consentientibusque Præside et Assistentibus et obtenta licentia ab Ills[mo] D. Nuncio, atque debitum, contrahendum extingui possit, saltem intra sex menses.

(12) Porro charitatium subsidium, quod quotannis Apostolica Sedes de trimestri in trimestre persolvere hactenus consuevit, in posterum pro alimentis tantum reservari debebit, neque alio omnino converti poterit.

(13) Quo autem æs alienum contrahendi cesset occasio, is tantum numerus alumnorum, ministrorum ac inservientium in Collegio posthac retinendus est, qui in hac visitatione per Visitatores fuerit constitatus, qui nimirum ex dicto subsidio Apostolico ac aliis collegii redditibus et eleemosinis certis, commode sustentari possit, neque a Præside quocunque pretextu augeri in futurum valeat, absque expressa Protectoris licentia.

(14) Si aliquis in numerum Assistentium vel lectorum, quacunque occasione in futurum assumendus erit, inscio Protectore non adsciscatur, sed Præses Collegii simul cum assistentibus litteris subscriptis protectorem comonefaciant de vita, moribus, ætate, religione, doctrina, ac aliis requisitis qualitatibus assumendi ad hoc munus.

(15) Quotannis, mense Decembri Præses et assistentes relationem fideliter faciant Protectori, ac Nuncio Apostolico Belgii, de statu collegii, de alumnis in Angliam transmissis, vel in Collegium receptis, ac aliis necessario referendis.

(16) Quo vero negotia collegii melius dirigantur, Præses cum assistentibus semel in hebdomadæ statis die et hora, in unum convenient, ibique de communi consilio inter se conferent de occurrentibus difficultatibus et negotiis, singulique suo ordine cum charitate et modestia sententias suas proferent, prout secundum Deum, e re et bono Collegii expedire judicaverint, et sic Præses in gravioribus præsertim negotiis, nihil nisi de consilio dictorum assistentium dis-

ponet, et omnia ibidem tractata, silentio tegantur, prout res ipsa postulaverit vel Præses mandaverit.

[*Signed autographs*] D^{or} Cesar Clemens.
Robertus Chamberus.

[134] Die 10 Novembris Visitatores, confecto inventario omnium mobilium et utensilium hujus Collegii, illud tradiderunt in manus D. Præsidis, illi commendantes illorum curam gerere ne pereant.

Eodem die Visitatores pro meliore directione singulorum officialium in hoc collegio, in suis officiis, confecerunt certas instructiones et regulas pro unoquoque, quos ad se vocatos, illis tradiderunt et distribuerunt, cum mandato, ut in posterum observentur.

[*Hand changes*]

Die 25 Novembris ex Anglia ad nos perveniens bene commendatus D. Gulielmus Winchtom de comitatu Bark (hic dictus Antonius Smitheus) in refectorium convictor receptus est, qui logicam inchoat.

Die 26 Novembris Mr Gulielmus Harewell Suffolciensis (hic dictus Mr Gulielmus Ferarus) in refectorium etiam convictor receptus est qui theologiæ studium inchoat.

Decembris

Die 3 Dembris R^{dus} D^{ns} Præses profectus est Bruxellas ob quædam negotia publica circa Collegium ibi cum Nuncio Apostolico peragenda.

In festo S^{ti} Nicolai 6 Decembris et 8° festo Conceptionis B. Virginis Mariæ et 9° die Dominico, ordinati sunt subdiaconi, diaconi et sacerdotes, Mr Edmundus Arowsmithus, Cestriensis, Mr Henricus Manockes (hic dictus Yongus), Suffolciensis, Mr Gulielmus Lathamus, Cestriensis, Mr Johannes Mellingus, Cestriensis, Mr Franciscus Blenkinsopus [*blank*] Attrebati.

Eodem et Dominico 9 Decembris cum precedentibus ordinatus est Attrebati sacerdos D. Arcturus Gilpinus (hic dictus Thomas Greeneus) Westmerlandensis.

Die 21 Decembris R^{ds} D^{ns} Præses literas ac constitutiones Illus^{mi} ac Rev^{dissimi} Archiepiscopi Rhodiensis, Nuncii Apostolici apud ser^{mos} Belgiæ principes coram omnibus superioribus ac alumnis collegii, de disciplina collegii [perlegit].

Januarius 1613

Die 3° Januarii profecti sunt Angliam versus Mr Robertus Reynes et Mr Thomas Fathers ; theologi ambo primi anni.

Die 12° Januarii ex Anglia ad nos rediit David Masseus (hic dictus Johannes Minshallus) et in Collegium receptus est.

Februarius

Die 7° Februarii discessit a nobis Henricus Wildus qui hic convictor aliquo tempore vixerat.

Die 14° Februarii discessit a nobis D^{ns} N. Blinkensopus, sacerdos in civitatem.

Die 25 Februarii discessit a nobis D. Edwardus Harrisonus (hic dictus Taylerus) sacerdos, acceptis facultatibus et prestito juramento de obedientia erga R^{dm} Archipresbyterum etc. Qui tamen ut gradum Baccalaureatus prius inchoatum perficeret, commoratus

est in civitate usque ad diem 24 Aprilis sequentis proxime quo die profectus est in missione Anglicana etc.

Martii

Die 7o Martii a nobis profecti sunt ad religionem Sti Benedicti, Antonius Winchonus, Thomas Sherbornus ambo convictores ; et Martinus Hartburnus, Collegii alumnus et philosophus.

Die 23 Martii initiatus est sacerdos, D. Michael Sanfordus, Lichfildiensis, Attrebati. Eodem die ordinatus est ibidem subdiaconus, D. Joannes Egertonus, Cestrensis. Eodem die primam tonsuram et 4or minores ordines susceperunt Mr Eduardus Colbeccus, Lincolniensis, Gulielmus Sangeorgius, Eliolensis, Richardus Worthinallus, Exoniensis, Guilielmus Harewellus, Suffolciensis, Richardus Backhouse, Litchfildiensis.

[135] 1613 Aprilis

Die 1 Aprilis admissi sunt ut convictores in Collegium Dns Joannes Worthingtonus, D. Georgius Jeffreius, D. Radulphus Mettamus et Mr Thomas Fildus, qui omnes simul soluerunt 24 libras monetæ Angliæ ut satisfacerent statuto Collegii anticipatæ solutionis per medium annum.

In mense Aprilis ex Anglia ad nos pervenit D. Maylerus.

Die 8 Aprilis a Collegio discessit in villam D. Mortonus sacerdos.

Die 22 Aprilis discessit a nobis D. Michael Sanfordus sacerdos, ad religionem Carthusianorum.

Maii

Die 12 Maii juramentum Collegii prestiterunt et in numerum alumnorum admissi sunt Mr Gulielmus Jonsonus, alias Sangeorgius, Eliolensis, Mr Gulielmus Ferrarus, alias Harewellus, Suffolciensis, Gulielmus Collisonus alias Morse, Norfolkiensis, Joannes Montfordus [*blank*], Joannes Gradellus, Cestrensis, Robertus Walkerus, Eboracensis, Franciscus Barber, Sommersettensis, David Masseus, Malpassensis, hic Thomas Listerus.

Die 12 et Maii receptus est in Collegium Basilius Nortonus ; paucis et ante diebus receptus est in Collegium ut famulus presidis Richardus Mellingus.

Die 15 Maii Rdus Dnus Preses vocatus a sua Sanctitate Romam versus iter instituit.

Die 22 Maii discessit a nobis D. Henricus Manockes, sacerdos qui curam aliquorum nobilium puerorum Camaraci habet.

Junii

Die 1o Junii in 4or temporibus ordinatus est diaconus Atrebati, D. Joannes Egertonus, Cestrensis. Subdiaconus, Mr Gulielmus Sengeorgius, Eliolensis, primam vero tonsuram eodem die suscepit Mr Thomas Maxfildus.

Die 10 Junii eximius Doms D. Doctor Kellisonus, qui ut Regens hujus Collegii ab Illmo et Rdissimo Nuncio Apostolico in Belgio missus est, et ut talis ab omnibus libentissime receptus, huc pervenit.

Die 17 Junii profecti sunt in missione Anglicana tres sacerdotes, Dns Georgius Warrhamus, Dns Radulphus Claxtonus, et Dns Edmundus Arowsmitheus.

Die 19 Junii Mr Joannes Egertonus diaconus finitis jam pene duobus annis in theologia in Angliam profectus est.

Julii

Die 8 Julii profecti sunt in Angliam Georgius Tildesleus et Edouardus Ratcliffus alias Barlowus, finita jam pene philosophia.

Die 10 Julii profectus a nobis ad religionem S^{ti} Benedicti, Joannes Montfordus, finita jam pene philosophia.

Die 11 Julii receptus est in Collegium ut convictor Georgius Laybornus, hic Bradleus.*

Die 14 Julii recepti sunt in Collegium Mr Jhoannes Duckettus qui ob infirmitatem patriam petierat et Stephanus Lee.

Eodem etiam die receptus est in Collegium ut convictor Joannes Southworthus, Lancastrensis, hic dictus Lee.

Augusti

Die 4° Augusti ex Anglia ad nos pervenit D^{ns} Richardus Brettonus Sacerdos, qui uno anno ab hinc a nobis in Angliam discesserat.

Die 8 Septembris profecti sunt in Angliam Mr Edouardus Stanleus, theologus 2^{i} Anni, et Gulielmus Morse, hic Collisonus, philosophus.

Die 26 Septembris profectus est in missione Anglicana D. Joannes Mellingus, Sacerdos.

Die 12 Octobris ad nos pervenit ex Anglia iterum Mr Osbaldestonus.

Die 16 Octobris ad nos ex Anglia pervenit Robertus Pannell, cursum logices incepturus brevi.

[136] Die 17 Octobris profectus est in missione Anglicana, D^{ns} Simon Porterus, hic dictus Priceus etc.

Die 18 Octobris accessit ad nos D^{ns} Hayus, sacerdos, qui hic nobiscum commoratur.

Die 31 Octobris ex Roma ad nos pervenerunt duo sacerdotes, D^{ns} Christopherus Robinsonus et D^{ns} Shipmanus, cum quibus rediit Mr Colbeccus.

Præses declaratur Die 11 Novembris eximius et R^{dus} admodum D.D. Matheus Kellisonus, sacræ theologiæ doctor, publice declaratus est hujus Collegii preses per literas Ill^{mi} Nuncii Apostolici, et omnium applausu receptus.

Die 19 Novembris receptus est in collegium per modum convictoris Mr Ludovicus Evens, laicus.

Die 2 Decembris discessit a nobis D. Richardus Brittonus ad monasterium S^{ti} Huberti ubi valde commodum ut ipsemet scripsit postea habet locum.

Die 21 in 4^{or} temporibus ordinatus est Atrebati sacerdos, Mr Egertonus, Cestrensis, hic dictus Albaldestonus, Ordinatus est ibidem diaconus, Mr Gulielmus Sainctgeorgius, Eliolensis.

Eodem die 4^{or} minores ordines ibidem suscepit Thomas Maxfildus, Staffordiensis.

1614

Die 7 Januarii discessit a nobis Robertus Pannell, logicus.

* George Leyborne, who subsequently became President (1652—1670).

Die 15 Januarii discessit a nobis Romam versus D. Ludovicus Evans, laicus.

Die 12 Februarii discessit a nobis Angliam versus, Dns Haynus.

Eodem die discesserunt etiam in Angliam duo scholares N. Nortonus et Stephanus Lee, hic ob adversam valetudinem, alter quia non adeo aptus ob defectum visus, ut his temporibus fiat sacerdos.

Die 22 Februarii ordinatus est presbyter Atrebati, D. Gulielmus Saintgeorgius, Eliolensis; Subdiaconi duo, Mr Thomas Maxfildus, Staffordiensis, et Mr Franciscus Martinus, Wintoniensis.

Die 26 Februarii venit ad nos ex Anglia adolescens nomine Edwardus Dimockus, hic dictus Marvinus, qui receptus est in Collegium per modum convictoris.

Die 15 Martii in 4or temporibus promoti sunt ad sacrum diaconatum Attrebati Mr Thomas Maxfildus, Staffordiensis, et Mr Franciscus Martinus, hic dictus Reymirez.

Die 29 Martii ordinatus est sacerdos Attrebati, Mr Thomas Maxfildus, Staffordiensis.

Aprilis

Die 16 Aprilis receptus est in collegium per modum convictoris Robertus Doulman.

Die 20 Aprilis ex Anglia ad nos pervenit Mr Georgius Machel, theologus, et in numerum alumnorum receptus.

Maii

Die 1o Maii discessit a nobis Mr Gulielmus Cicilius, theologus secundi anni.

Die sexto Maii discessit a nobis Angliam versus Joannes Parr.

Die 23 Maii discesserunt etiam a nobis Angliam versus Edwardus Ditchfildus et Gulielmus Darbisherus quia non adeo apti ut his temporibus fiant sacerdotes.

[137] Die 24 Maii ordinatus est sacerdos Duaci Mr Franciscus Martinus, hic dictus Reymirez. Ordinatus et est ibidem subdiaconus, Mr Gulielmus Harwellus Norvicensis, hic dictus Ferar.

Eodem die primam tonsuram susceperunt Georgius Lathamus, Cestrensis, Guilielmus Laus, Cestrensis, Jacobus Duckettus, Londoniensis, Eduardus Maddissonus, Lincolniensis, Gulielmus Rigworthus, Lincolniensis, Andreas Hallus, Liechfildiensis, Thomas Bagshaus, Liechfildiensis, Matheus Rasinus, Eboracensis, Joannes Masseus, Cestrensis, Franciscus Barberus, Monumothensis, Joannes Southworthus, Cestrensis, Robertus Walkerus, Eboracensis.

Junii

Die 5 Junii receptus est in Collegium per modum convictoris, Henricus Morse, hic dictus Warde.*

Die 11 Junii discessit a nobis Mr Carolus d'Ortonus, theologus secundi anni. Eodem die ex Anglia ad nos rediit Mr Gulielmus Morse, dictus hic Collisonus, qui ob quædam negotia eo profectus erat.

Die 4 Julii ex Anglia ad nos rediit Mr Richardus Harris qui ob quædam negotia eo profectus erat 31 Martii.

* Ven. Martyr, 1645.

Die 13 Augusti receptus est in Collegium per modum convictoris Thomas Medcalfus, hic dictus Carletonus.

Die 21 Augusti profectus est in missione Anglicana D. Eduardus Shelleus, sacerdos, hic dictus Whitbeus.

Die et 21 Augusti recepti sunt in Collegium 4^or^ adolescentes, quorum nomina sunt Richardus et Matheus Sherbon, fratres, Richardus et Thomas Grimishe, hic dicti Cletani, fratres etc.

Die 9 Septembris profectus est in missione Anglicana, D^ns^ Eduardus Smitheus (alias Proberts), sacerdos etc.

Die 8° Novembris ex Anglia ad nos rediit Stephanus Lee, rhetor.

Die 26 Novembris receptus est in Collegium per modum convictoris, D^ns^ Benicourt, Gallus

Die 20 Decembris ordinatus est Attrebati diaconus, Mr Gulielmus Harwellus, Norwicensis; subdiaconi, Mr Richardus Backhouse, et Mr Georgius Boyce.

1615

Die 19 Januarii receptus est in Collegium per modum convictoris Gulielmus Hennage hic dictus Fisherus, Sintaxianus.

Die 4 Februarii 1615, receptus est in Collegium Beverleyus [*written first* "*Beverlettus*"] Bretton, hic dictus Joannes Beverley, convictor etc., et grammaticus.

Die 14 Martii in 4^or^ temporibus ordinati sunt diaconi Attrebati, D. Richardus Backhouse (hic dictus Bassett) et D. Georgius Boyce. Subdiaconus vero eodem die ordinatus est D. Richardus Worthinallus (hic dictus Philips) Exoniensis.

Die 18 Aprilis ordinati sunt sacerdotes Attrebati D. Gulielmus Harwellus, et D. Richardus Backhouse. Eodem die ordinatus est et diaconus ibidem D. Richardus Worthinallus.

[138] Die 7 Maii receptus est in numerum alumnorum Richardus Shawe, data summa pecunia trecentorum florenorum. Hic dictus Procterus.

Die 2 Junii promotus est D. Edwardus Williamsonus ad gradum licentiæ sacræ theologiæ in schola publica hujus almæ Universitatis Duacensis, una cum D^no^ Sommer, D^no^ Bæs, D. Vlischon eo ordine quo hic scribuntur, tres postremi ex hac patria erant.

Die 12 Junii in 4^or^ temporibus quæ fuit feria 6^a^ duos minores ordines, viz. ostiarii et lectoris susceperunt Attrebati Mr Georgius Lathamus, Cestrensis, Mr Jacobus Duckettus, Londoniensis, Mr Eduardus Maddissonus, Lincolniensis, Mr Gulielmus Richworthus (hic dictus Rosse), Lincolniensis.

Eodem die ibidem ordinem lectoris suscepit Mr Eduardus Standleus.

Die sequenti, hoc est 13 Junii, omnes quinque enumerati susceperunt ordinem Exorcistæ, die vero Dominico id est 14° Junii ordinem Acolythi.

Die 13 Junii in 4^or^ temporibus ordinati sunt sacerdotes Attrebati D. Georgius Boyce, Eboracensis, D. Richardus Worthinallus, Exoniensis, hic dictus Philippus.

[*Hand changes*]

Eodem die quo predictus D. Richardus Worthinallus sacro sacerdotis fuit initiatus, incidit in profluvium sanguinis, et die 29 ejusdem mensis antequam primitias Deo obtulerat, sanctissime et summa omnium edificatione, sicut antea per aliquot annos in hoc collegio vixerat, animam Creatori suo reddidit.

Die 15° Julii profectus est in Angliam ad lucrandas animas, Dns Joannes Egertonus sacerdos, hujus collegii alumnus.

Eodem die Mr. Matthæus [*blank*] hic dictus Raysinus recessit a nobis, finito pene primo anno theologiæ.

Die 17 Julii D. Thomas Maxfildus, sacerdos, profectus est in missione Anglicana.

Die 20 Julii rediit ad studia sua prosequenda Mr Edouardus Colbeckus, theologus, qui ad peragenda quædam negocia profectus est in Angliam mense Augusti superioris anni.

Die 23 receptus est Franciscus Greeneus alias Huntus, convictor et figurista, qui pro convictu 60 flor. anticipate persolvit.

Die 20 Augusti receptus est in alumnum Simon Skelton Carleolensis.

3° Augusti eximius Dns Doc. Worthingtonus ivit in Angliam cum quo destinatus est in messem Anglicanam Dns Joannes Worthingtonus sacerdos.

6° Augusti Dns Richardus Robinsonus missus est in Angliam cum quo discessit Joannes Gaunt (alias Osbastone) convictor.

Die 2 Septembris D. Thomas Greeneus, verius Guilpin, sacerdos et hujus collegii alumnus, devotionis causa Romam versus iter instituit.

Die 16 Septembris D. Franciscus Ramirez, alias Martinus, sacerdos hujus collegii alumnus discessit a collegio, Bruxellasque profectus, et inde ad exercitum Principum Belgii missus Cappellani munere functurus.

Die 29 Septembris, D. Gulielmus de S. Georgio hic dictus Johnsonus, sacerdos et hujus collegii alumnus, profectus est Leodium ad novitiatum PP. Societatis et receptus ab iisdem.

[139] Die 19 Septembris Attrebati ordinati sunt subdiaconi Mr Gulielmus Rishworth, Mr Jacobus Duckettus, Mr Georgius Lathamus, Mr Edwardus Stanlæus, Mr Edwardus Maddisonus.

Circa finem hujus mensis venit ex Anglia Michael Merriman, hic dictus Wakeus Lancastrensis, qui receptus est ad modum convictoris.

Die 18 Octobris extra tempora Attrebati ordinati sunt diaconi Mr Gulielmus Rishworth, Mr Jacobus Duckett, Mr Eduardus Stanlæus, Mr Georgius Latham, Mr Edwardus Maddisonus.

Die 28 Octobris profectus est in missione Anglicana D. Richardus Backhouse, sacerdos et hujus collegii alumnus.

Die 25 Novembris reversus est studia prosequenda alumnus collegii qui nimirum collegii juramentum præstiterat eodem die quo in Angliam se contulit,—Edwardus Dimock, qui Augusto precedente in Angliam se contulerat quædam negocia peragendi causa.

Eodem die et cum eodem Eduardo Dimock venit ex Anglia

Joannes Whitebread (hic dictus Turner) qui receptus est in collegium et convictor.

Die [*blank*] Decembris venit Hispali D. Eduardus Gowin (hic dictus Greenæus) sacerdos qui ut convictor receptus est ad studia sua prosequenda, absoluto uno anno cursus theologici in collegio Hispalensi, ubi sacerdos ordinatus est.

Die 19 Decembris Atrebati ordinati sunt sacerdotes D. Gulielmus Rishworth, D. Jacobus Duckett, D. Eduardus Stanlæus, D. Georgius Lathām, D. Eduardus Maddisonus. Eodem die cum iisdem ordinati sunt subdiaconi Mr Eduardus Colebeccus, et Mr Gulielmus Prettæus, qui diebus immediate præcedentibus ordinatus fuerat exorcista et acolythus.

Die 29 Decembris præstito Collegii juramento recepti sunt in alumnos Mr Joannes Southworthus, Henricus Prettæus, et Richardus Mellingus.

Die 22 Decembris* huc advenerunt 3 sacerdotes D. Smith, D. Browne et D. Blunt e Castro Wisbicensi, missi in exilium intercessione Ill^mi^ Legati SS^rum^ Principum Belgii cum quo Caletum venerunt, ab eoque omnibus eorum expensis persolutis singulis, viz. 25 flor. datis, perhumaniter sunt excepti.

1616

Circa 15 Januarii venit ex Hibernia Georgius Singletonus, Lancastrensis, et in collegium receptus est per modum convictoris.

Februarius.

Die 10 Februarii ascitus est in Collegii Præfectum D. Richardum Smith qui anno præcedenti ex Castro Visbicensi missus fuerat in exilium.

Die 2 Aprilis in 4 temporibus Hebdomadæ Sanctæ† D. Eduardus Colebeck et D. Gulielmus Harrisius (alias Prettæus) sacerdotes ordinati sunt et cum iis Mr Gulielmus Law, diaconus ordinatus Attrebati a R^vmo^ D. Hermanno Ottembergo.§

Die 12 Aprilis inchoatæ sunt in hoc collegio publicæ lectiones theologiæ scholasticæ, Professore Primario R^do^ et eximio [140] Domino Mag. nostro Matthæo Kellisono Collegii Preside, et doctissimo D. Henrico Mailero, qui duobus annis et semis hic functus fuerat officio moderatoris disputationum theologicarum. D. Præses auspicatus est Tertiam Partem D. Thomæ. D. vero Mailerus aggressus est Tractatum de SS. Trinitate, quo theologi eo anno in lectionibus theologicis apud Patres Societatis pervenerant.

Die 13 Aprilis D. [*blank*] Blunt, sacerdos qui e Castro Wisbicensi anno præcedente in exilium missus, hic per tres fere menses commoratus fuerat, Angliam versus iter arripuit, in ea vinea denuo laboraturus.

Die 24 Aprilis qui D. Marco sacer fuit, paulo ante cænam delatæ sunt ad R^vdum^ D^num^ Præsidem literæ a D. Redmanno s. theologiæ

* Entry out of chronological order.

† In 1616 Holy Saturday fell on April 2nd, so that any doubt that might have been raised by this curious and liturgically erroneous expression is prevented.

§ Bishop of Arras, 1611–1626.

doctore et canonico in Ecclesia Cathedrali Audomarensi, quibus ab eodem D. Redmanno monitus est sparsum fuisse Audomaropoli rumorem (qui et Bruxellis eodem tempore increbuerat) quod in collegio essent nonnulli, qui juramento prætensæ fidelitatis Catholicis in Anglia ministrari solito, et insuper Widdringtoni opinioni circa potestatem summi pontificis in regibus deponendis faverent: quo accepto D. Præses a cæna assistentes seniores et sacerdotes ac theologos omnes in aulam suam privatam convocavit, et coram omnibus literas, quas a D^no^ D. Redmanno acceperat, perlegit, quibus expositis, suoque de tam tristi nuncio dolore sufficienter insinuato, sub virtute obedientiæ omnibus et singulis mandavit, ut tum suam de juramento et Widdringtoni opinione sententiam proferrent, tum etiam an quempiam in collegio nossent, iisdem faventem, candide et sincere dicerent: cui D. Præsidis mandato DD. Doctores Westonus et Singletonus jam tum minus annuentes responderunt se iis de rebus in publico nihil velle proferre; reliqui omnes suo quique ordine seorsim professi sunt se neque juramento vel Widdringtoni opinioni favere, neque quemquam in collegio nosse, qui iisdem faveret. Quam ipsorum professionem singuli postmodum verbis conceptis confirmarunt ac subsignarunt, hac forma.

[*Hand changes*]

Nos infra scripti Collegii Anglicani Duaci residentes sacerdotes et alumni theologi, interrogati a Preside nostro et ab eodem in virtute obedientiæ mandati, ut si aliquem in collegio, juramenti prætensæ fidelitatis quod in Anglia Catholicis proponitur et* opinionis Widdiringtoni circa Potestatem Summi Pontificis in regibus deponendis, seu de temporalibus in casu disponendis fautorem cognoscamus, eundem revellemus et simul nostram sententiam ea de re proferamus. Respondimus nos talem in collegio fautorem neminem cognoscere, juramentum vero illud cum Sanctissimo D^o^ nostro Paulo, Dei gratia Papa quinto execramur. Dicimusque cum eodem summo nostro Pastore, *illud absque evidentissima gravissimaque divini honoris injuria suscipi non posse cum multa contineat quæ fidei ac saluti aperte adversantur.* Opinionem vero Widdringtoni cum sacrosanctis Conciliis, et sanctissimis summisque Pontificibus Ecclesiæque praxi, tanquam impiam, temerariam, scandalosam et Catholico homine prorsus indignam damnamus; neque aliam de illa opinione, vel de libris ab eodem vel alio sub ejus nomine authore editis, sententiam habemus vel habere volumus, quam quæ ejusdem sanctissimi D^ni^ nostri et Sedis Apostolicæ censuræ ac sententiæ per omnia erit conformis. In cujus rei fidem, non solum publice hanc nostram sententiam protestati sumus, verum etiam privatim ab eodem Præside nostro jussi, eandem nominum nostrorum subscriptione confirmamus, parati etiam sanguinis nostri effusione subsignare.

Die 26 Aprilis anno Domini 1616.

[141] Cui attestationi in hunc modum subscripserunt:

Joannes Nortonus, S. Theologiæ Doctor, et Collegii Vicepræses.

* Written "ut" in the original.

Henricus Maylerus, presbyter, et S. Theologiæ in præfato Collegio Professor.

Edouardus Smitheus, ego qui in patria mea inter Ecclesiæ Romanæ prolocutores per viginti annorum spatium in vinea Christi laboravi, et pro sedis apostolicæ defensione vitam obtuli, et tandem (post 4 annos in carcere consumptos) per Archiducis Austriæ Legati mediationem, cum quatuor aliis sacerdotibus, in exilium missus sum; hanc infamiæ contra hoc collegium aspersionem fictam atque falsam, nec non mere calumniosam esse, asserere non dubito, et supradictis subscribo.

Gulielmus Ferrarus, sacerdos prædictis ex animo subscribo.

Idem ex animo dico, Carolus Rosseus, sacerdos.

Hoc idem sensere dico Georgius Boys, sacerdos.

Eidem sententiæ firmiter adhæreo Edouardus Messendinus, sacerdos.

Subscribo eidem sententiæ Jacobus Duckettus, sacerdos.

Idem omnino judico Georgius Lathamus, sacerdos.

Ego Richardus Harrisius sacerdos juramentum prætensæ fidelitatis et opinionem Widdringtoni tanquam damnabilem execror, neminem autem in collegio scio qui vel juramento vel opinioni dictis faveat: solum audivi quendam indiscrete aliquo modo ut mihi videtur loquentem, quod et alio magis audivi. Existimo tamen eum quidquid dixerit ad commendationem ingenii et astutiæ Widdringtoni potius quam ullam favorem dictarum opinionum dixisse.

Ego Edouardus Colbeccus sacerdos idem cum cæteris censeo.

Ego Edouardus Stanleus sacerdos, idem censeo.

Ego Georgius Machellus, quamvis potuerim aliquando disputationis et inquirendæ veritatis causa (uti solemus etiam in altissimis fidei misteriis facere) aliquid dixisse, unde forte aliqui nimis suspitiosi occasionem aliquam captare poterant, tamen testor coram Deo me nunquam hoc fecisse animo favendi juramento vel opinioni Widdringtoni, vel aliam opinionem sectandi, quam sedes Apostolica, cujus filius vivere et mori cupio, approbaverit.

Gulielmus Law.

Ego Gulielmus Collisonus idem cum supradictis censeo et ex animo profiteor.

Ego Thomas Spenserus, juramentum prætensæ fidelitatis in Anglia erroneum, temerarium, damnabile et execrabile censeo: et de Widdringtoni ejusque sectatorum opinione idem judico: et hoc addo, quod ab intimo cordis sensu exopto ut mihi daretur occasio quamcumque afflictionum; immo et (si fieri potest) millies mortem pro contraria opinione, quam de fide certam puto, sustinendi.

Hoc idem Ego Robertus Walkerus, attestor voveoque in hujusque veritatis defensione sum paratus ad effundendum sanguinem.

Ego Franciscus Barberus idem cum supradictis judico et voveo.

Hoc idem ego Joannes Minshallus cum supradictis attestor coram Deo et Angelis et proinde quidquid Ecclesia Romana approbat approbo, et quidquid improbat ex corde improbo.

Ego Joannes Leus contestor Deum me non aliter sentire de

pretensæ fidelitatis juramento quam supradicti sentiunt, scilicet quod sit erroneum, damnabile, execrabile, et in se includens apertam perjuriam, execrorque etiam Widdringtoni opinionem. Neque ullum fautorem illius opinionis in hoc collegio cognosco.

Ego Andreas Hallus de eodem juramento idem cum reliquis censeo, neque qui eidem faveat aliquem scio.

Ego Joannes Gradellus neque opinioni Widdringtoni ullo modo censeo nec aliquem qui illi assentitur aut faveat cognosco.

Postquam omnes seniores (exceptis Doctoribus D^{no} Westono et D^{no} Singletono) sacerdotes et theologi attestationi supradictæ subscripserunt : sex sacerdotes protestati sunt in hac sequenti formula predictos doctores noluisse quidquam hac de re R^{dissimo} D^{o} Presidi in publico (neque privatim) respondere.

Nos infrascripti sacerdotes testamur D^{num} D. Westonum et D^{num} D. Singletonum, more cæterorum a D^{no} Preside interrogatos ut suam sententiam de rebus predictis præferrent, et si quempiam in Collegio noscent [*sic*] in iisdem sanctissimi D. nostri Pauli quinti determinationi refragantem, eundem proderent, respondisse se nolle quidquam iisdem de rebus in publico præferre. D^{nm} vero Westonum speciatim dixisse se nullum positive nosse faventem juramento vel Widdringtoni opinioni cujus etiam responsioni visus est etiam D^{nus} Singletonus per omnia assentire.

Guilielmus Fararus. Georgius Boys. Edouardus Messendinus.
Carolus Rosseus. Georgius Lathamus. Edouardus Colbeccus.

[*Written in margin*] Ut hae attestationes nostræ de supradictis rebus majorem apud exteros authoritatem habeant (ad quorum manus dilatæ fuerint) coram Notario Apostolico et publico hujus Universitatis Duacenæ asseruimus nomina nostra superius scripsisse : in quorum fidem his sequentibus verbis omnia ipse confirmavit.

Omnes supradicti respective affirmarunt quod ipsimet nomina sua ut supra scripserunt. Solus Joannes Leus non adderat at reliqui tamen asserebant ipsum nomen suam manu propria scripsisse, et quod omnia suprascripta veritatem contineant, præsente Michaeli Becquett, Notario Apostolico et Publico, Duaci commorante. Die 4 Maii 1616. [*Signed*] Michael Becquett.*

[142] Maius

Die 3 Maii in Angliam profectus est valetudinis recuperandæ gratia Mr Joannes Lee (alias Southworth) theologus primi anni.

Die 19 Maii admissi sunt in collegium duo juvenes ex comitatu Lancastrensi scilicet Petrus Wetherbie (hic dictus Travis) annum agens decimum sextum, et Edwardus Lockwood annum agens decimum quartum, quorum prior adiit classem grammatices, posterior figuras, qui et paucos post menses, viz. 6 Septemb. profluvio ventris laborans, ex eoque morbo ad aliquot dies decumbens e vivis apud nos pie excessit.

Die 24 Maii, Audomaropoli a R^{mo} Episcopo Audomarensi,†

* Below the notary's signature is a date "Die 3°," with a mark indicating that his attestation is to be inserted before the entry dated "die 3° Maii."

† Jacques Blaze, O.S.F., Bishop of St. Omer, 1600–1618.

sacerdos ordinatus est Mr Gulielmus Lawe, cum quo pariter ordinem subdiaconatus suscepit Mr Thomas Bagshaw, alias Spencer.

Die 29 Maii in quem incidit festum SS. Corporis Christi, primitias suas decantavit D. Lawe.

Junius

Die 20 Junii admissi sunt in collegium per modum convictorum duo juvenes Eboracenses, dicti Robertus et Philippus Cunstable, filii Roberti Cunstable, nobilis. Hic vocati sunt Catharalli, quorum natu major annos habuit 16, minor annos 15. Uterque pro tempore frequentavit figuras.

Julius

Die 3 Julii admissus est in Collegium per modum convictoris, Joannes Hawkshee (hic dictus Hammond) Londinensis, an. 15 filius Thomæ Hawkshee,* nobilis, qui d[icitu]r martyrio affectus Londini. Grammaticam frequentavit, in Remigialibus ad syntaxim cum cæteris ascensurus.

Die 11 Julii D. Georgius Boys, sacerdos absoluto cursu theologico in Angliam profectus est ad animas ibidem Deo lucrandas. Hoc eodem die Londini Martyrio affectus est D. Thomas Maxfield, sacerdos.†

Die 20 Julii tam literis quam ab iis qui interfuerunt, perlata sunt ad nos nuncia de Martyrio R^{vdi} D. Thomæ Maxfield (hic dicti Field) hujus collegii alumno et sacerdote, qui uno ab hinc anno, scilicet 17 Julii 1615, in messem Anglicanam destinatus fuerat. Hujus vita et martyrium postea a R. D. Preside typis mandatum est.§

Die 22 Julii ad nos venit Mr Marcus Harringtonus (hic dictus Druræus) Eboracensis, theologus, qui ex Hispania, studiis philosophicis in Collegio Hispalensi absolutis, Lovanium missus, ibidem duobus annis theologiæ operam navavit, posteaque ad collegium istud se contulit ad studia peragenda, seque fini hujus collegii addicendum; ubi receptus est in alumnum.

Die 29 in Collegium admissi sunt cum suo pædagogo duo nobilissimi filii illustris D^{ni} D. Caroli de Maupas, Baronis de Tour, Galli, qui ob eam quam in Galliis habuit D^{ni} Presidis notitiam et familiaritatem, ab eodem importune contendit ut ipsius filii hic sub eo educarentur. Maximus natu erat Abbas Monasterii S. Dionysii Remis, juvenis an. circiter 15. Minor an. circiter 14.

[143] Die ultimo Julii Mr Thomas White Essexiensis (hic dictus Blacklow) ex Anglia reversus, quo se ob quædam negotia ante duos circiter menses contulerat, in Collegium cooptatur. Hic priusquam ad nos perveniret cursum theologicum tam in Hispania, quam Lovanii ubi una cum Mr Druræo studiis operam navavit, quadriennio audivit.

Augustus

Die 5 Augusti ad hoc collegio dimissus est Mr Georgius Machell,

* Possibly this may refer to Ven. Thomas Hackshot, who suffered at Tyburn in 1601.

† O.S. 1st July.

§ See *The Life and Martyrdome of Mr. Maxfield, Priest, 1616*, in vol. iii of this Society's publications.

theologus, qui ob aliquas ipsius imperfectiones tam superioribus quam cæteris scholaribus satis perspectas, minus idoneus judicatus est quam ut in Collegio diutius retineretur vel in messem Anglicanam sacerdos destinaretur.

Die 11 Augusti admissus est in Collegium pro tempore D. Leonardus Rountrey, sacerdos, post aliquot, ut dicitur, septimanas in Angliam perrecturus. Post septimanam nobiscum actam, cum sibi spem nullam in Angliam cum consensu superiorum remeandi relictam videret, clam omnibus se subduxit, et Angliam versus iter arripuit, qui ad portam Dovorensem appellens, et ab officialibus examinatus, ob recusatum juramentum, ut fertur, Londinum missus, est.

Die 12 Aug. in collegium receptus est pro alumno, Joannes Pickford (hic dictus Daniell) Cornubiensis, annorum circiter 28. Logicam proximis Remigialibus* frequentaturus.

Die 28 Aug. admissus est in Collegium Christophorus Davenporte (hic dictus Lathroppe) Warvicensis, annum agens vigesimum secundum. Aliquot annis Oxonii literis operam dedit ; hic tamen in Remigialibus logicam inchoaturus est.

September

Die 6 Septembris, Eduardus Lockwood, Figurista, puer an. 15, sed pius et modestus, pluribus diebus e fluxu ventris laborans, ex hac vita ad æternam beatitudinem sublatus est.

Die 19 Septembris in Collegium receptus est per modum convictoris Gualterus Colman (hic dictus Whitgreeve) Staffordiensis, filius [*blank*] Colman nobilis. In Remigialibus classem rhetorices aditurus est.

Die 24 Septembris in quatuor temporibus Atrebati, a R[mo] D. Hermanno Ortembergo, Episcopo Atrebatensi, ordinatus est diaconus Mr Thomas Bagshawe. Eodem die ibidem ordinati sunt subdiaconi Mr Thomas White (alias Blacklowe) et Mr Marcus Harrington (alias Druræus). Cum iisdem ordinem Acolytatus suscepit Mr Guilielmus Morce, et lectoris, Mr Andreas Hallam. Sequenti die qui fuit 25 Sept. ibidem ad ordinem diaconatus promoti sunt Mr White, [144] et Mr Harrington, et una cum iis sacro subdiaconatus ordine initiatus est Mr Guilielmus Morce.

Eodem etiam die Mr Andreas Hallam exorcista creatus est.

Die 28 Sept. in Collegium receptus est per modum Convictoris Guilielmus [*blank*].

October

Die 29 Octobris Collegium istud reliquit eximius D[ns] M[agister] N[oster] Joannes Nortonus, ejusdem Collegii Vice-Præses, et Bruxellas se contulit, ut in monasterio Sanctimonialium gentis nostræ commoraretur.

Die 30 Octobris in domo D. Walderici Remingtoni, Juris Utriusque Licentiati, ex hac vita pie discessit D. [*blank*] Maheu, sacerdos, qui ante triennium, aut circiter, è carcere Neoportensi

* *i.e.* the beginning of the Autumn term, so called because the schools were reopened on Oct. 1st, the feast of St. Remigius.

missus fuerat in exilium ; quæcunque habuit Collegio ex testamento dedit : cujus anima in pace requiescat.

Hoc eodem mense pariter ex hac vita sublatus est D. Philippus Middletonus, sacerdos, hujus Collegii aliquando alumnus, qui collegio ex testamento sexcentos florenos dedit. Defunctus est Antverpiæ in castro quod in eadem civitate situm est, ubi inter Hispanos milites subpastoris munere fungebatur.

November

Die sexto Novembris in Collegium receptus est Thomas Clerke, filius Edwardi Clerke, Herefordensis, annum agens decimum septimum, qui poësim frequentat.

Sub finem hujus mensis ex Anglia venit Thomas Bullin (hic dictus Inglebee) ut in Collegium admitteretur ; sed propterea quod nullas secum literas commendatitias attulerat, donec eas ex Anglia a sibi notis sacerdotibus posset accipere, admissus non est : quia tamen musicam optime calleret, visusque est alioqui idoneus qui brevi in numerum alumnorum coaptari posset, ex pecuniis a Collegio singulis septimanis eidem subministratis in civitate alitur, atque interim logicam frequentat. Sub medium mensis sequentis in Angliam remigravit.

December

Die decimo Decembris in Collegium admissus est per modum convictoris Robertus Duckett, Eboracensis (hic dictus Franciscus Sandford) annum agens circiter decimum octavum. Ex Anglia huc missus fuerat, statimque Poësim frequentavit.

Die decimo septimo in 4 temporibus Atrebati à R[mo] D. Hermanno Ortembergo, Episcopo Atrebatensi, ordinati sunt sacerdotes D. Thomas Bagshawe et D. Marcus Harringtonus. Eodem etiam die ibidem ordinatus est diaconus, Mr Gulielmus Morce.

Die 21, qui fuit D. Thomæ Apostolo sacer, primitias suas solenniter decantavit D. Thomas Bagshawe, alias Spenserus.

In festo Nativitatis Domini nostri Jesu Christi sub medium noctis primitias suas decantavit D. Marcus Harringtonus, alias Druræus. [145] Eodem die ad vesperam venit ad nos D. Gulielmus Johnsonus (alias S. George), sacerdos (qui superiori anno hinc ad Societatem Jesu se contulerat), remissus ut in Collegio moraretur, cum ob læsum cerebrum inidoneus totus factus esset, vel ad perseverandum in ea religione quam capessaverat, vel ad sacerdotis vitam inter alios degendam. Quæ sit spes mentis ac sanitatis recuperandæ novit unus Deus.

1617

Januarius

Sub finem Januarii ex Anglia venit M[r] [*blank*] Knight, musicus, qui conductus est annuo decem librarum Anglicanarum stipendio una cum victu ad organistæ munus in Collegio supplendum, et scholares musicam ducendam etc.

Februarius

Die 2 Februarii Mr Joannes Minshallus (alias [*blank*]) * theologus primi anni diu hic scrupulis usque ad eo turbatus, ut inidoneus tam

* The name omitted should be David Masseus.

sibi ipsi, quam superioribus visus fuerit, ad studia prosequenda, in Angliam missus est valetudinis recuperandæ gratia : qui (ut postmodum nobis renunciatum est) in portu Dovernensi captus, examinatus, et Catholicus repertus, ibidem in carcerem conjectus est.

Die 10 Februarii Richardus Hildreth (hic dictus Taylerus) Dunelmensis, filius Joan. Hildreth, annum agens decimum octavum, et logicæ operam dans, in Collegium admissus est pro alumno ; ea lege ut quamdiu superioribus visum fuerit, ægrotantibus in valetudinario inserviat.

Martius

Die 13 Martii (quo celebratum est festum S Gregorii Magni) juramentum Collegii prestiterunt, et in numerum alumnorum admissi sunt Mr Simon Skeltonus, Mr Joannes Bates, theologi primi anni, Richardus Stevensonus (alias Stephanus Lee) logicus, et Georgius Bradlæus (alias Laborne) rhetor.

Die 24 Martii, in die Parasceves, et duobus sequentibus, id est Sabbato Sancto, et die Dominicæ Resurrectionis, Cameraci ab Illmo D. D. Francisco Van der Burch, Archiepiscopo Cameracensi,* ordinati sunt Ostiarii, lectores est exorcistæ, Mr Franciscus Barber, Mr Joannes Gradellus, et Mr Robertus Walkerus. Ibidem etiam in die Parasceves Mr Andreas Hallamus, ordinatus est acolythus, et in Sabbato Sancto, subdiaconus.

Die 25 Martii (in quem incidit Sabbatum Sanctum) Mr Thomas Vitus (hic dictus Blacklous) et Mr Gulielmus Morse (hic dictus Collisonus) Attrebati sacerdotes ordinati sunt a R. D. Hermanno Ortembergo.

Eodem die Robertus Foyel (hic dictus Franciscus Walton) Dorcestrensis, conditione nobilis, annumque agens vigesimum secundum, ex Anglia veniens, in Collegium admissus est per modum convictoris. Quia vero vir aliquid in literis degustaverat, domi manet, et privatis studiis incumbit, donec idoneus judicetur ut Syntaxim, vel aliam classem frequentet.

Eodem etiam die ex Anglia reversus est Mr Joannes Lee (alias Southworth) theologus, qui eo superiori anno profectus fuerat valetudinis recuperandæ gratia.

Eodem ibidem die sub vesperam Roma reversus est D. Thomas Greenæus hujus Collegii sacerdos et alumnus, qui se eo mense Septembris an. 1615, devotionis causa contulerat.

[146] [Aprilis]

Die 10 Aprilis D. Thomas Greenæus, alias Gilpin, hujus Collegii sacerdos et alumnus, in Missione Anglicana profectus est.

Maius

Die 6 Maii in Collegium admissus est Gulielmus Clerke, Herefordensis, et frater Thomæ Clerke anno superiori mense Novembris in numerum alumnorum admissi. Annum agit decimum nonum, et classem Poeseos frequentat.

Die 9 Maii in Collegium et numerum alumnorum admissus est, Edwardus Spicer (hic dictus Searleus) Cantabrigiensis, qui prius in

* Archbishop of Cambray, 1615–1644.

Academia Cantabrigiensi studiis operam dederat. Adhuc studiis privatis incumbit, in Remigialibus logicam inchoaturus.

Die 11 Maii Richardus et Georgius Bishop (hic dicti Harrisii) fratres, e comitatu Warvicensi, in Collegium recepti sunt per modum convictorum. Ille annum agens vigesimum, poësim frequentat; iste annos numerans decem et sex, Figuras. Horum junior admissus est circa initium hujus mensis ad Refectorium, et senior 5 diebus, antequam locus iis accommodari posset in Collegio.

Die 12 Maii Mr Gulielmus Danvers, Suffolciensis, Artium Magister, et aliquando professione Minister hæreticus, sed tandem ad fidem Catholicam conversus, et ob eandem in vincula conjectus, demumque post [*blank*] mensium carceres in exilium missus, et huc literis D^ni^ Colletoni Assistentis primarii aliorumque sacerdotum commendatus, in Collegium receptus est.

Die 21 Maii (qui fuit SS. Trinitatis festus) paulo post quartam pomeridianam, Philippus Catharallus (qui huc ex Anglia venerat anno superiori) juvenis optimæ spei, et ob pietatem insignem, modestiam, diligentiam in studiis, aliasque animi dotes omnibus charus, ex hac vita post quatuor mensium morbum ad æternam migravit. Discessit omnibus sacramentis munitus.

Junius

Die 8 Junii D. Eduardus Messindinus (alias Maddisonus) acceptis facultatibus juxta Collegii institutum in missione Anglicana profectus est.

Die 25 Junii admissus est in Collegium per modum convictoris Georgius Fortescue, Worcestrensis, (hic dictus Chambers), filius D. Nicolai Fortescue. Annum agit decimum tertium nondum expletum, et poësim frequentat, juvenis bonæ indolis et ingenii (ut videtur) habitoque de eo examine iis studiis satis idoneus judicatus.

Eodem pariter die in Collegium receptus est juvenis Lancastrensis, nomine Gulielmus Bamber, hic dictus Petrus Worthingtonus. Annum explevit decimum tertium, et figuras frequentat.

Sub initium hujus mensis, D^ns^ Præses cum omnibus scholaribus peregrinationem instituit S. Rochi, distantis duobus ab hac urbe Duacena milliaribus, ad mortalitatem seu pestem (quæ tum variis in locis hujus patriæ grassabatur) vitandam.

Tribus post diebus hinc una cum pædagogo suo recesserunt duo nobilissimi juvenes filii D. Baronis de Tour, qui ad collegium venerant anno superiori, Ambianum ex voluntate parentum se conferentes, metu grassantis jam tum in his Belgii partibus mortalitate.

[147] Julius

12 Julii in Collegium admissus est per modum convictoris Eduardus Skinner (hic dictus Bentley) Sussexiensis, annum agens decimum quartum, filius D. Antonii Skinner, nobilis, Syntaxim frequentat.

21 Julii scholares omnes hujus Collegii ob pestem in civitate grassari incipientem jussu D. Præsidis scholas amplius frequentare desierunt. Provisum tamen ab eodem D^no^ Præside fuit, ut certis instructoribus omnes domi committerentur, quo nihilominus ratio profectus eorum haberi posset.

26 Julii D^ns Stanlæus, sacerdos, Mr Knight magister musices, Gulielmus Worthingtonus et Gualterus Whitgreevus, Lovanium profecti sunt, partim ad vitandam pestem, quæ jam tum in civitate fervere inceperat, partim etiam ob certa negotia inibi peragenda, nam Mr Knight, post paucos dies reversurus est : reliqui ante Remigialia, si pestis cesset.

29 Julii in Angliam a patre suo revocatus, perrexit Joannes Beverlæus, alias Beverlæus Bretton, convictor.

Eodem die etiam in Angliam profectus est Mr Robertus Walkerus, theologus secundi anni, post aliquot ibi peracta negotia reversurus.

Augustus

Primo die Augusti cursum suum theologicum moderante R^do D^no Præside, publice in sacello hujus Collégii summa cum laude defendit D^ns Edmundus Stratfordus, nobilis, qui in civitate hac jam fere septennium commoratus, studia philosophica et theologica integre percurrit nulli æqualium suorum secundus, imo et multo in studiis provectioribus facile comparandus ; cujus acutissimum, ingenium, integerrima vita mores suavissimi eundem omnibus charissimum gratissimumque reddiderunt. Biduo post sustentatas theses urbem reliquit, causa declinandæ contagionis hic serpentis, magnam nobis sui spem ac desiderium relinquens.

[*Hand changes*]

Die circiter 3° Augusti Jacobus Joanes (hic dictus Actonus) et Gulielmus Pretteus (hic dictus Harrisius), sacerdotes, ad messem Anglicanam sunt destinati.

Die 5 Augusti, Jacobus Mabbs, filius Gulielmi Mabbs, Lecestrensis, in Academia Cantabrigiensi, artium Bacchalaureus, annum mox agens [*blank*] ut alumnus in Collegium admissus est, in Remigialibus logicam inchoaturus.

Die 6 Augusti D^ns Doctor Westonus a Nuntio Apostolico vocatus Bruxellas properavit : illi viæ comites se adjunxerunt Georgius Laiborne (hic Bradleus nominatus) et Robertus Foyel (hic Franciscus Waltonus) ut pestis contagionem, alicubi commorantes, declinarent.

Eodem die, 2 fratres Richardus et Georgius Bishop (hic Harrisii nuncupati) ut eandem contagionem evitarent, Parisios se contulerunt, simul et Robertus Constable (hic Caterall) omnes ibi ad tempus remansuri.

Die 8 Augusti D^ns Thomas Bagshaw (hic Spencerus) sacerdos ob ingruentem pestem, jam 3° anno in theologiæ studiis persoluto, ad messem Anglicanam properavit. Cum quo similiter Antonius Eltonus, poeta, tam ob metum predicti morbi quam ob alia negotia in Anglia peragenda eo perrexit.

Die 10 Augusti D. Gulielmus Harewell (hic dictus Ferrarus) sacerdos tam ob suam (presertim in litteris humanioribus) eruditionem, quam insigne virtutis suæ specimen, omnibus charus, iter Angliam versus aggressus est, simul cum Michaele Wakæo, poeta, et in hoc collegio convictore.

[148] Eodem die Christophorus Davenporte (hic Lathroppus

nuncupatus) postquam logicam ut alumnus per annum frequentasset, e Collegio, ut habitum Franciscanorum susciperet, recessit. Eodem die Mr Knight, magister musices, Bruxellis rediit.

13 Augusti, D^ns Malerus theologiæ in eodem Collegio professor, cum jam biennium materias de S^sma Trinitate ac de Angelis docte atque solide discutiendo insumsisset, litteris perillustris admodum D^ni D^ni Buescotte, Principum Belgii in Galliis legati, invitatus, e Collegio Parisios, apud ipsum remansurus profectus est.

28 Augusti D^ns Doctor Westonus, et ipse litteris Ill^mi Cardinalis Mellini, viceprotectoris nostri accersitus (qui 19º hujus mensis Bruxellis redierat) e Collegio discedens, Romam versus iter arripuit.

Eodem die cum ipso Bruxellas usque perrexit R^dus D^nus Præses, ut salutaret Nuntium Apostolicum (qui eo recenter in locum alterius venerat) secum deferens Johannem Reginaldum figuristam, ut peste hic grassante Bruxellis cum eximio D^no Doct. Nortono, avunculo suo, tutius remaneret.

29 Augusti Richardus Stephensonus (alias Stephanus Lee) in Angliam e collegio discessit, in ingressu vero captus est, et Doroberniæ in carcere detentus.

Eodem die Gulielmus Clarke, collegii alumnus ut in ordinem Franciscanorum admittatur Collegium deserit.

Eodem die Franciscus Wright, Oxoniensis (hic dictus Tovee) filius [*blank*] Wright, litteris D^ni Georgii Ashtoni et aliorum plurimum commendatus in alumnorum numerum adscribitur anno circiter ætatis suæ 24º.

September

19º Septembris Eximius ac R^dus D^ns Præses Bruxellis ad nos revertitur. Cum quo similiter redit Georgius Bradlæus (alias Laiborne) febri, quam Antverpiæ contraxerat, multum debilitatus.

25º Septembris Eximius ac R^dus D^ns Præses omni mora posthabita Audomarum ad eximium D. Redmannum festinavit; quem literæ pridie allatæ, loquela ipsi deficiente in summo vitæ versari discrimine perhibuerunt.

26 Septembris Joannes Hawkshee (hic Hammond dictus) Edwardus Skinner (hic Bentley), Georgius Fortescue (hic dictus Chambers) qui omnes timore pestis exterriti Cameracum confugerant, peste ibi de novo erumpente, ad nos deposito timore sunt reversi.

29º Septembris eximius D^ns D^ns Joannes Redmannus S. theologiæ doctor, et canonicus Ecclesiæ Cathedralis Audomarensis meritissimus, post multos in summa vitæ suæ integritate perfunctos labores, gravi exhaustus ægritudine, cum magna animi tranquillitate, 29º Septembris in ipso festo S^ti Michaelis è vita discessit : qui omnibus adeo sensibus integer ad extremum usque spiritum permansit, ut non tam vitam reliquisse, quam cum meliori eaque æterna commutasse visus fuerit. Hic ob singularem quo in collegium nostrum amore* semper ferebatur (quippe qui puer scientiam simul ac virtutem in eo primo imbiberat, dein vir factus et doctor S. Theologiam in eo docte perlegendo claruerat) illi omnes

* Written "famore" in the original. ? "amore" or "favore."

suos libros atque tertiam bonorum suorum partem testamento reliquit : cujus anima in pace requiescat.

[149] Die ultima Septembris in die Sti Hieronimi Mr Andreas Hallamus ab Illmo et Rmo Dno, Dno Francisco Van der Burch, Archiepiscopo Cameracensi, diaconus ordinatus est Mr Joannes Gradell, subdiaconus, Mr Joannes Lee (alias Southworth) Ostiarius.

October

Primo die Octobris qui in Dominicam incidit ab eodem Cameraci ordinati sunt, Mr Andreas Hallamus, sacerdos, Mr Joannes Gradell, diaconus, Mr Joannes Lee (alias Southworth, lector).

2o die Octobris Mr Joannes Lee (alias Southworth), qui solus Cameraci remansit, ad ordinem Ostiariatus promotus est.

3o Octobris Mr Joannes Lee (alias Southworth) ordinatus est ab eodem Acolythus.

5o Octobris Eximius ac Rdus Dns Præses peractis Eximii Dni Joannis Redmanni exequiis, Audomari, ad nos reversus est.

8o Octobris Dns Hallamus primitias suas decantavit.

11o Octobris, Thomas Coffin, filius Gulielmi Coffin, conditione mediocris, Hantoniensis (hic dictus Collier) annum agens 24o, ut convictor in collegium est receptus, cursum philosophicum inchoaturus.

12o Octobris, Thomas Henslowe (hic dictus Forde) Hantoniensis, filius [*blank*] Henslowe nobilis, annum agens 25um, in collegium per modum convictoris est receptus.

Eodem die Joannes Whitebread (hic dictus Petrus Turnerus) nobilis, [*blank*] filius [*blank*] Whitebread, anno ætatis suæ 23, ut convictor collegium est ingressus. Hic duo privatis studiis incumbunt, donec idonei, qui logicam audiant, censeantur.

Eodem die Gilbert Andrewes (hic Georgius Allan) Wigorniensis, nobilis, filius Georgii Andrewes, circa 25um ætatis suæ annum, in Collegium ut convictor admissus est, studiis suis ab ipsis primis rudimentis initium daturus. Eodem item die Georgius Cathericke (hic Huddlestone) nobilis, Eboracensis, filius Antonii Cathericke, annum circiter 22um agens. Logicæ operam daturus, pro convictore in Collegium admissus est.

16 Octobris, persistente adhuc peste et ulterius in dies serpente, tutius domi intra Collegium lectiones humanitatis incipere Rdo Dno Presidi visum fuit, suo unicuique pæne classi assignato magistro; Rhetoribus enim Dnus White (hic Blaclow), Poetis Dns Hallamum, Syntaxianis, Magistrum Danvers præfecit; reliquis vero (qui pauci erant) suos singulis, qui curam illorum profectus haberent tutores præposuit; quæ lectiones a meridie hora cum medio, hora item cum medio post meridiem durarunt; reliquum tempus privatis uniuscujusque studiis est reservatum.

17o Octobris D. Harringtonus (hic Druræus) iis qui logicam essent postea audituri, explicare compendium incœpit, eosque in eo exercere.

27 Octobris, Mr Franciscus Barberus, theologus 2i anni, ut summam pecuniæ cujusdam avunculi sui testamento sibi relictam melius acquireret, amicorum consilio in Angliam est profectus.

[150] Eodem die R^{dus} D^{nus} Præses literas circulares Anglico ideomate impressas ad Catholicos Anglos dedit, quibus eorum imploravit opem, et pristino eoque florentissimo Collegii nostri statu atque tam in virtutis, quam in scientiæ exercitiis eminentia suis 1^{is} annis declarata, simul et augustiis (in quas ob non solutam aliquot annis Regis Catholici pensionem, et pestem hoc tempore non leviter grassantem mox collegium devenit) eorum ante oculos positis, eos hortatus est, ut urgenti collegii nostri necessitati præsens adferrent subsidium quod et multum ære alieno laborabat, et præsentibus ob instantem pestem indigebat pecuniis : 30 harum literarum exemplaria, ad R^{dum} D^{num} Archipresbyterum 27 Octob. misit, centum alia proxima data opportunitate missurus, ut illa prout ipsi idoneum visum fuerit, distribuat, quibus singulis Collegii sigillum apposuit.

November

Tertio die Novembris R^{ds} D^{ns} D^{ns} Thomas White (hic Blaclous) cursum philosophicum magna cum omnium expectatione auspicatus est cum a libris phisicorum inchoans, quos et suis discipulis magis obvios et eorum captui faciliores judicavit, difficiliora quæ in logica tractari solebant, in metaphisica discussurus. Quo similiter die a mensa sacerdotum ad seniorum mensam est promotus.

17° Novembris, Petrus Worthingtonus (alias Gulielmus Bamber) qui metu pestis Lovanium secesserat, ad nos revertitur.

Item hoc mense D^{ns} Doctor Singletonus profectus est Bruxellas ac pariter reversus est.

[*blank*] Novembris Robertus Catherallus (alias Constable) qui Parisios, ut morbi grassantis contagionem vitaret, confugerat, ad nos rediit.

December

9° Decembris Johannes Perrotte (hic dictus Thomas Bould) filius Humphredi Perrotte, nobilis, Wigorniensis, anno 28° ætatis suæ jam pæne expleto syntaxim frequentaturus in Collegium ut convictor est admissus.

12 Decembris D^{ns} Edmundus Letchmore (hic dictus, Stratfordus) nobilis, Herefordensis, filius D^{ni} Thomæ Letchmore, qui 1° Augusti præsentis anni, magno cum applausu cursum theologicum in Collegio nostro publice defenderat, ac deinde Parisios se contulerat, ubi a facultate Sarbonica gradu Bacchalaureatus in theologia adepto crebris omnium votis expetitus, inde est reversus, ac Collegium nostrum 28° circiter ætatis suæ anno ingressus est, cursum philosophicum simul cum D^{no} Thoma White (hic Blaclow) prælecturus. Item eodem die cum ipso Edmundo Letchmore (alias Stratford) Richardus Bishop (hic Harrisius) Parisiis ad nos rediit.

14° Decembris, nobilis adolescens, Thomas German, alias Arundell, annum agens circiter 20um ut convictor in Collegium est admissus, qui sub D^{no} Thoma White et D^{no} Edmundo Letchmore studiis philosophicis incumbit.

Eodem die Martinus Moserus propter quiddam Reverendo D^{no} Præsidi cognitum e Collegio tanquam eo indignus est dimissus.

[151] 15° Decembris Mr Georgius Machel, qui ob quasdam imper-

fectiones minus aptus, ut sacerdos factus in Angliam destinaretur, judicatus superiori anno 5° Augusti e Collegio recesserat, ac per annum in Anglia remanserat, ad nos rediens, litteris R^{mi} D^{ni} D^{ni} Worthingtoni simul ac R^{di} admodum D^{ni} Collingtoni in Anglia assistentis recommendatus, post factam aliquot mensium extra Collegium moram, prædictorum Dominorum interventu ac spe melioris frugis, iterum est admissus.

16° Decembris D. Edmundus Stratfordus (alias Letchmore) S. Theologiæ Bacchalaureus lectionem suam philosophicam hic in Collegio nostro feliciter inchoavit quæ eo magis grata fuit quo plus a discipulis ac aliis desiderata.

19° Decembris ac diebus sequentibus, videlicet 20°, 21° et 22°, Mr Joannes Pigford (hic dictus Daniell) ab Illmo ac R^{mo} D^{no} D^{no} Francisco Van der Burch, Archiepiscopo Cameracensi, 1^{am} tonsuram ac reliquos minores ordines Cameraci suscepit.

23° Decembris, D^{ns} Joannes Gradell ad sacrum sacerdotii ordinem ibidem promotus est, ac 27° in ipso festo S^{ti} Johannis Evangelistæ primitias suas Deo obtulit.

30° Decembris Gulielmus Johnsonus (alias S. George) qui Societatem Jesu ingressus ibique læso in novitiatu cerebro ad nos anno præcedenti 2° Decembris recuperandæ sanitatis gratia redierat, jam mente ac valetudine fortior effectus patre ipsius quidem poscente atque R^{do} D^{no} Præside annuente spe ulterioris ipsius emendationis cum facultatibus in Angliam est destinatus.

1618

Januarius

Die 7° Januarii Thomas Law, postquam summa cura ac vigilantia Œconomi munus 40 circiter annis obierat in hoc Collegio, in bona senectute feliciter diem suum clausit extremum.

11° Januarii Gulielmus Lovellus, quia minus aptus R^{do} D^{no} Præsidi visus est qui in Collegio diutius detineretur ob quosdam mores scolari hujus Collegii indignos ab eo dimissus est.

Eodem die Mr Knight, magister musices anno integro circa chori regimen peracto a nobis recessit.

21° circiter Januarii, D. Gulielmus Law, qui cursum theologicum jam absolverat, ad tempus suis persolutis expensis ad communem cum aliis mensam est admissus.

Februarius

1° Februarii Joannes Knatchbullus (hic dictus Reginaldus) qui ob pestem ingruentem Bruxellas se contulerat, ad nos rediit.

23 Februarii Mr Franciscus Barberus dictus* ex Anglia ad nos reversus est.

[152]

Martius

7° Martii D^{ns} Smitheus, generalis collegii præfectus, deposito præfecturæ suæ onere, Rhemos versus iter instituit in suo reditu in Angliam profecturus.

* Originally written "Franciscus Barneus (*hic* Barberus)," but the second and third words have been struck out.

8° Martii D. Carolus Rosseus (alias Gulielmus Rishworth) hujus Collegii sacerdos ultimo cursus sui theologici anno pæne persoluto, a R^{do} D^{no} Preside publice post cænam in refectorio generalis totius Collegii Præfectus est declaratus.

18° Martii Thomas Henslow (hic dictus Ford) eo quod communis scolarium convictus infirmæ corporis ejus constitutioni non satis conveniret postquam per aliquot menses nobiscum ut convictor mansisset e Collegio in urbem se recepit.

[*blank*] Martii, Richardus Hildreth (hic Tailer dictus) ob contractam bibendi nimium consuetudinem Collegii fini inidoneus visus est, ac proinde ab eo est demissus.

12° Martii,* ipso festo D. Gregorii, Collegii juramentum susceperunt et in numerum alumnorum admissi sunt, Mr Gulielmus Danvers, Mr Richardus Dibderus (alias [*blank*]), Thomas Medcalfus (hic dictus Carletonus), Richardus Sherborn, hic Tunstallus nuncupatus.

30° Martii, Mr Franciscus Barber, Valencenis ab Illmo ac R^{mo} D^{no} D^{no} Francisco Van der Burch Archiepiscopo et Duce Cameracensi, acolithatum suscepit nec non Mr Gulielmus Danvers ab eodem 1° confirmatus, 1^{am} tonsuram, ostiariatum, et sequenti die lectoratum obtinuit.

31° Martii, Mr Georgius Machel, Mr Franciscus Barber, Mr Joannes Leus (alias Southworth), Mr Joannes Daniel (alias Pigford) ibidem a prædicto sacrum subdiaconatus ordinem sunt adepti.

Aprilis

8° Aprilis, Franciscus Wright (alias Tove) ab Illmo ac R. D. D. Francisco Van der Burch Archiepiscopo et Duce Cameracensi confirmatus est. Eodem die Dominica videlicet Palmarum ibidem ab eodem promoti sunt ad ordines hi infrascripti. Franciscus Wright, Mr Simon Scelton, Mr Joannes Headlamus ad 1^{m} tonsuram et ostiariatum, Mr Guilielmus Danvers ad exorcistatum, Mr Georgius Machel, Mr Franciscus Barber, Mr Joannes Leus (alias Southworth), Mr Joannes Pigford (alias Daniel) ad diaconatum sunt promoti.

Eodem die Georgius Allanus (alias Gilbert Andrewes) convictor convictui Collegiali minime assuefactus, è Collegio in civitatem se recepit.

9° Aprilis Cameraci, Mr Gulielmus Danvers ab eodem prædicto Archiepiscopo Cameracensi acolithatum suscepit. Eodem die Mr Simon Sceltonus, Mr Joannes Bateus (alias Headlamus) lectoratum ; diebus sequentibus, 10° videlicet Aprilis, exorcistatum, et 11° Aprilis acolithatum susceperunt.

[153] Eodem die Gulielmus Constable (hic Caterallus dictus) filius Domini Michaelis Constable, nobilis Eboracensis, anno ætatis suæ 14° in Collegium ut convictor est admissus, grammaticam frequentaturus.

14° Aprilis Cameraci D. Georgius Machell, D^{ns} Franciscus Barber, D^{ns} Joannes Lee (alias Southworth), D^{ns} Joannes Daniel (alias Pigford) ab Illmo ac R^{mo} D^{no} D^{no} Francisco Van der Burch sacerdotes sunt ordinati ipso Sabbato Sancto. Præcedentibus item

* Entry out of chronological order.

diebus, viz. 11°, 12°, 13° Aprilis D^{ns} Edmundus Stratfordus (alias Letchmore) 1^{m} tonsuram, ostiariatum, lectoratum, exorcistatum, ac demum acolithatum hoc die viz. 14° Aprilis ab eodem suscepit.

15° Aprilis ipso Paschatis die D^{ns} Joannes Daniel (alias Pigford) et D^{ns} Joannes Leus (alias Southworth) magno cum affectu resurgenti Domino primitias suas obtulerunt.

16° Aprilis D^{ns} Franciscus Barber 1um suum sacrum solemni ritu decantavit.

17° Aprilis R^{do} D^{ns} Præses Cameracum profectus est ut Archiepiscopum Cameracensem (qui se nostris sacros ordines conferendo facilem ac perbenignum exhibuerat) salutaret. Ad nos reversus est die 21° hujus mensis.

19° Aprilis D. Edwardus Smitheus qui 2^{obus} abhinc annis religatus in exilium, postquam ad tempus generalis hujus Collegii præfecti munere functus fuerat, in Angliam lucrandarum animarum causa rediit.

23° D^{ns} Machel in festo S. Georgii primitias suas Deo obtulit.

28° Aprilis Alexander et Franciscus Osbaldestone, fratres Lancastrenses (hic dicti Faringtoni) filii Edwardi Osbaldestoni, nobilis, prior annum agens 16um, posterior 13um postquam integro pæne anno expectassent, quid certis de iis parentes statuerent circa media ad congruam eorum sustentationem idonea pro convictoribus demum in Collegium sunt admissi et modo Grammaticam frequentant.

Maius

8° Maii, D^{ns} Thomas Blaclous (alias White) philosophiæ in Collegio nostro professor, 1^{am} pro Bacchauleatus [*sic*] gradu in scolis publicis universitatis defensionem habuit.

15° Maii D. Gulielmus Law, licentiatus in utroque jure, laurea est insignitus.

22° circiter Maii idem D. Gulielmus Law a nobis Dunkerkiam discessit ibi beneficio ecclesiastico fruiturus.

28° Maii Jacobus Hasselwood (hic dictus Wood) filius Marmionis Hasselwood, nobilis [*blank*] anno ætatis suæ 16°, in Collegium ut convictor est admissus, qui idoneus visus est, ut pœseos studiis incumbat.

30° Maii, Edmundus Broughton, Lecestrensis (hic dictus Gulielmus Edmunds) filius Edmundi Broughton, nobilis, annum agens 18um ex Anglia ad nos veniens in Collegium pro convictore receptus est, grammaticam frequentaturus.

[154] Junius

10° die Junii Edwardus Spicer (hic Searleus) accitus est ante R. D^{num} Presidem et 3 seniores nec non et sacerdotem unum de scolaribus ut præsentibus illis quædam quæ prius R. D. Præsidi et nonnullis aliis sponte dixerat iterumque agnosceret: viz. quod D. Singletonus (qui hujus Collegii paci nunquam visus est studere) multa contra cursum philosophicum jam in Collegio inchoatum et (cui idem Searleus studuerat) sinistre protulisset adeo nimirum

soliditatem dictatorum Domini Blacloum inique extenuando eorumque difficultatem falso exaggerando ut diceret illum nihil inde in studiis emolumenti unquam consequturum ; proinde alio in Hispaniam scilicet, se conferret, quodque sæpius se huic cursui collum (ut verbis ipsius utamur) disrupturum insuper fuisset minatus. Prædictus vero Searleus de his interrogatus cum videret ea quæ fuerat confessus prosequenda fore contra D. Singletonum (cujus verbis examinatus cursum reliquerat cujusque consilio et auxilio suum e collegio in Hispaniam discessum meditaretur) tergiversari cœpit et 1° ea quæ antea affirmaverat coram omnibus impudenter negavit, cumque deinde urgeretur ut directe interrogatis responderet, unum ex præceptoribus (qui aderat) insolenter nimis objurgavit, quod cum non esset assistens quidquam ab eo peteret et mox acrioribus verbis præfectum generalem Collegii perstringere conatus, eo tandem devenit ut aperte idque non semel diceret ipsummet etiam R^{dum} D^{num} Præsidem non ea suffultum esse authoritate ut ei teneretur respondere, ac proinde nolle se quidquam ex objectis agnoscere nisi quod ipsi probarent. Cujus verbis juste commotus R^{dus} D^{ns} Præses, convocatis statim scolaribus, suas exponens eis non sine dolore querelas de Doc. Singletono, qui continuo novas contra Collegium informationes undequaque mitteret, ejusque Convictores simul et alumnos quotidianis suis machinationibus, majorem audaciam quam ingenium præ se ferentibus, ab eo dimovere in quantum poterat contenderet. Patefacta demum illis Edwardi Searlei, alias Spicer, impudentia atque insolentia (qui prius se è Collegio eripiens jam aberat) eum utpote sæpius de falsitate convictum è Collegio tanquam eo indignum omnibus audientibus publice ejecit, atque expulsum declaravit.

12 Junii D. Georgius Machel in vineam Anglicanam est destinatus, lucrandarum animarum causa ; hic tamen quia 2° admissus ob literas Domini Colingtoni assistentis nec eam, quam R^{ds} D^{ns} Præses expectavit satisfactionem dederat, facultates pro Anglia ea accepit conditione, si id idem D^{ns} Colingtonus approbaret.

Eodem die Jacobus Mabbes magis aliorum instigatione ductus quam ratione a nobis discessit ac deinde in Hispanias cum prædicto Spicer se recepit.

Eodem die, præside Edmundo Stratfordo, sacræ theologiæ Bacchalaureo et philosophiæ professore, Georgius Bradlæus et Thomas Collierus impressas de universalibus conclusiones tanquam philosophiæ suæ primitias sanctissimæ Trinitati consecrarunt atque publice in collegio nostro ingeniose satis defenderunt. Easdem postea sub eodem defenderunt Thomas German et Matheus Tunstallus.

16 Junii Milo Pinckney (hic Carr) filius Milonis Pinckney Dunelmensis, anno ætatis suæ 19°, in Collegium tanquam alumnus admissus est.

[155] 15° Junii Gulielmus Everard (hic dictus Talbot) Suffolciensis, finitis studiis in Collegio Hispalensi ex Hispania ad nos venit cursumque philosophicum proximis Remigialibus est prælecturus.

Julius

Die 6 Julii, Michael Wakeus ad nos ex Anglia rediit, cum quo venit Joannes Harrison, anno ætatis 19° nobilis et convictor qui modo grammaticæ studet.

Die 25 Julii Mr Allison [*half a line blank*] cubiculo juxta Collegium ex propriis expensis sibi conducto pro convictu ad collegium accedit per modum convictoris, ob loci augustiam.

30° Julii Gulielmus Tias (hic dictus Transum) filius Roberti Tias, Eboracensis, anno ætatis suæ [*blank*] ex Anglia ad nos venit et pro convictore est admissus, logicam anno sequenti frequentaturus.

Sub fine hujus mensis intercedente Catholici Regis Legato in Anglia commorante atque de nuptiis inter eadem Regna tractante, sacerdotes omnes et religiosi et seculares qui voluerunt ex carceribus per totam Angliam sunt liberati, ita ut 60 circiter tum hoc mense tum sequenti in exilium fuerint deportati.

Die 17 Julii* Carolus Chyney, Hantoniensis, filius Henrici Chyney, in Collegium est admissus atque studiis poëseos suam navat operam.

Augustus

Die 3° Augusti D. Messendinus (alias Madissonus) sacerdos, item D. Johnsonus (alias S. George) sacerdos in exilium relegati ad nos venerunt ut studia prosequantur propriis se expensis sustentantes.

5° Augusti Thomas Boold 19um agens annum et Joannes Boolde 18um (alias Lassels) fratres Eboracenses, filii Gulielmi Lassels nobilis pro convictoribus in Collegium sunt admissi atque post festum S^{ti} Remigii syntaxim sunt adituri.

7° Augusti Thomas Carletonus et Mathæus Tunstall, philosophicas sacerdotibus exulantibus conclusiones dedicarunt atque præsentibus 16 eorum publice, præsidente D. Thoma Blacloo, defenderunt. Quibus utpote è carceribus liberatis et philosophi nostri et humanistæ impressis carminibus congratulabantur.

9° Augusti Richardus Stevensonus (alias Stephanus Lee) qui jam ab anno Angliam ingrediens, captus inde et in carcerem detrusus ad nos revertitur logicam inchoaturus.

Circa idem tempus ex carcere etiam ad nos reversus Henricus Ward (alias Morce) ad communem cum aliis mensam est admissus nec dum tamen in Collegio cubiliculum acquisivit.

14° Augusti Mr Walkerus (alias [*blank*]) theologus, qui integro pæne anno, in carcere detentus nomine sacerdotis missus in exilium, ad collegium rediit.

16° Augusti D. Greeneus sacerdos cum aliis exulans aliquorum literis R^{do} D^{no} Præsidi multum commendatus in Collegium est ingressus, ut scolaribus adsit a confessionibus.

Eodem die Edwardus Damforde (alias Bernardus Ruince†) Londinensis, anno ætatis suæ 16° in Collegium admissus est.

[156] 17° Augusti, Georgius Bradlæy et Thomas Collierus conclusiones philosophicas Hispaniæ apud Regem Angliæ Legato qui in his partibus versabatur dedicatas, publice defenderunt, quibus

* Entry out of chronological order. † Properly, Wrench.

disputationibus præfuit D^{ns} Thomas Blaclous, sacræ theologiæ Baccalaureus.

18° Augusti R^{ds} D^{ns} Præses iter Bruxellas versus cœpit. Illi in via (sicut literis rescriptum est) obviam factus est Catholici Regis Legatus (Gundomarus) qui humanitatis officiis a R^{do} D^{no} Præside exceptus, illum iisdem illi exhibendis quasi excedere conatus est, dum renitente licet D^{no} Præside manus ejus, vi quodammodo est exosculatus, ac demum ab illo benedictionem extorsit, cumque R^{ds} D^{ns} Præses pro more suo Collegium illi commendaret, memoriali eadem de causa ab aliquibus illi exhibito è sinu suo extracto, se collegii nostri haud esse immemorem satis ostendit. Quare a D^{no} Blacloo scholarium precibus (ut est meritus) commendatus est.

Eodem die Gulielmus Rishworth (hic dictus Rosse) sacerdos, qui generalis præfecti munus fortiter et suaviter obeundo scholarium animos sibi devinxerat, importunis amicorum litteris expeditus, acceptis facultatibus cum R. D. Præside Bruxellas usque iter arripuit, inde in Angliam lucrandarum animarum causa discessurus.

19° Augusti R^{mus} D^{ns} D^{ns} Hermannus Ottembergus, Episcopus Atrebatensis, Duacum venit authoritate a Nuntio Apostolico sibi demandata, ut circa quædam ad Collegii nostri mores, œconomiam atque disciplinam spectantia, de philosophiæ professoribus ac senioribus quibusdam sacerdotibus ejusdem collegii inquireret. Clam igitur et sine strepitu 2^{obus} philosophiæ professoribus, præfecto generali et provectiori quodam sacerdote sibi advocatis, diligentique facto examine, eas ab illis habuit informationes, ut facile inde Nuntius Apostolicus intelligeret meras esse aliquorum calumnias quas contra hoc Collegium falso ac inique nimis ejusdem superioribus Romæ suggesserant.

Circa hoc tempus D^{ns} Doctor Singletonus (qui 10° Augusti Bruxellas versus iter cœperat ut ibidem communibus omnium scholarium de illo querelis Nuntio Apostolico factis, manuumque subsignatione confirmatis, responderet) ab eodem Nuntio authoritate quidem Protectoris ab hoc Collegio (cujus pacem jam diu inquietaverat) est amotus.

21° Augusti Georgius Transum (alias Tias) filius Roberti Tias Londinensis, anno ætatis suæ 13°, item Thomas Shepheard (alias Brookes) filius Roberti Brookes, Sussexiensis, ex Anglia ad nos venerunt et in Collegium sunt admissi, hic ut convictor Rudimenta est inchoaturus, alter cum certa pecuniæ summa receptus grammaticam frequentat.

24° Augusti D^{ns} Ireland Parisiis ad nos venit dum R^{dus} D^{ns} Præses Bruxellis aberat, quare ipsius expectans reditum sequenti mense Parisios rediit.

25° D^{ns} Greene, literis a R. D. Præside tum Bruxellis commorante acceptis, publice Confessarius extraordinarius declaratus est.

September

7° die Septembris R^{dus} D^{ns} Præses Bruxellis ad nos est reversus.

[157] Eodem die cum R^{vdo} D^{no} Præside Bruxellis rediit D^{ns} Druræus sacerdos, qui cum aliis in exilium fuerat deportatus, et collegium est ingressus ut musicæ (in qua peritus dicitur) curam gerat.

11° Septembris Joannes Reginaldus (alias [*blank*])* a nobis recessit.

Eodem die D^{ns} Greeneus Antverpiam versus ut ibi valetudinem melius recuperaret, se contulit.

18°✠ Septembris Joannes§ Nortonus (hic dictus Winbush) qui ob visus defectum 2^{obus} abhinc circiter annis in Angliam erat remissus, ubi conjectus in carcerem ac tandem cum aliis sacerdotibus exulans, aliquorum importunitate in Collegium, ut in studiis pergat, iterum admissus est.

14° Septembris D. Johnsonus (alias Saint George) qui ex carceribus non ita pridem ad nos venerat et Gulielmus Collisonus (alias Morce) sacerdotes in Angliam, ut ibidem in Domini vinea laborent, properarunt.

17° Septembris Henricus Holden (hic dictus Johnsonus) Lancastrensis, filius Richardi Holden 22um agens annum Collegium convictor ingressus est logicam frequentaturus.

29° Georgius Harrisius, qui metu pestis 6° Augusti 1617, Parisios recesserat, ad nos rediit.

October

Die 2° Octobris D. Gulielmus Talbot (alias Everard) logicam publice in Collegio prælegere cœpit.

5° Octobris R^{dus} D^{nus} Præses ivit Cameracum ut Ducem de Monte Leon Hispaniæ Regis in Gallia legatum Collegii nostri amicum ac fautorem (qui tum forte eo advenerat) salutaret, ac sequenti die reversus est.

8° Octobris contagione in parochia etiam nostra se nimium dispergente, R^{dus} D^{ns} Præses, habita de eo consultatione, eos omnes qui scholas Patrum frequentabant domum revocabit, Rhetoribus et poetis D^{nm} Druræum præficiens, reliquis Magistrum Walkerum.

10° Octobris Michael Tailer (alias Robinson) ad nos venit annum agens 20um ut in cursu philosophico a D^{no} Talbot inchoato pergeret et in Collegium ut convictor est admissus. Patria Eboracensis, filius Milonis Robinson.

18° Octobris Franciscus Gilpin (hic dictus Garsten) filius Martini Gilpin 18° ætatis suæ anno, de comitatu [*blank*] ut convictor Collegium ingressus est atque grammaticæ modo incumbit.

20° Octobris Edwardus Pigford (hic dictus Daniel) filius Richardi Pigford ex comitatu Cornubiæ, 17° ætatis suæ anno, huc accessit ac in numerum alumnorum est admissus pœsim frequentaturus.

27° Octobris Ill^{mus} ac R^{ms} D^{ns} D^{ns} Lucius de Morrha, Archiepiscopus Hidruntinus, Sedis Apostolicæ apud Principes Belgii Legatus, qui pro pace et honore Collegii multum laboraverat, ut benevolum erga nos animum suum aliis etiam patefaceret, præsentia sua nos et solos quidem honorare in transitu est dignatus ; secumque adduxit Ill^{mum} Marcum Spinulam exercitus Regis Hispaniæ genera-

* The missing name should be Knatchbull.

✠ Entry out of chronological order.

§ One name has been written over another, so that both are difficult to decipher. The names appear to be Basilius and Joannes.

lem qui audito sacro (quod ex nostris unus celebraverat) ac Collegio perlustrato recesserunt, et nobis vinum illis a civitate oblatum reliquerunt, quod civitas 60 florenis postea redemit.

[158] 30 Octobris D^{ns} Marcus Druræus (alias Harringtonus) hujus Collegii sacerdos, cursu theologico jam peracto, totam theologiam non sine applausu publice, præsidente R^{do} D^{no} Præside, defendit thesesque suas Illmo ac Sereniss^{mo} Principi Odoardo Cardinali Farnesio, Angliæ Protectori præposita epistola dedicavit.

28° Octobris Nicolaus Bestunicus, Eboracensis, a R^{mo} ac Illmo D^{no} Cameracensi Archiepiscopo ordinatus est diaconus in Ecclesia Abbatiæ S^{ti} Gisleni, sacerdos vero 17 Novembris in Capella Abb. Lætien.*

November

1° die Novembris ad nos ex Anglia venit Franciscus Curwen (alias Ferdinandus Preston) Lancastrensis, filius [*blank*] Preston conditione mediocris, 19° circiter anno ætatis suæ, qui in Collegium ut convictor est admissus, operam pœsi navaturus.

9° Novembris D. Hallus (alias Hallamus) hujus Collegii sacerdos ac alumnus, postquam quadriennio studiis theologicis incubuerat, totam theologiam sub eximio D^{no} D^{no} Mathæo Kellisono, Collegii Præside, docte atque perspicue defendit, quam Illmo ac Rev^{mo} D^{no} D^{no} Scipioni Cardinali Burghesio, Pauli 5^{i} Pont. Max. nepoti, dedicavit eique epistolam præposuit.

13° Novembris Georgius Boldes (alias Parre) Worcestrensis, nobilis, ad nos ex Anglia venit nondum Catholicus, qui ut melius instrueretur in principiis fidei, fratre Cameracum recedente propter loci augustiam, in ejus locum est admissus ut convictor : hic syntaxim frequentat.

Eodem tempore Thomas Boldes Cameracum ad tempus discessit.

19° Novembris, humanistæ mitigata jam contagione ad scolas Patrum redierunt.

28° Gulielmus Edmundsonus, filius [*blank*] ad collegium ut convictor grammaticam frequentaturus.

December

16 Decembris Joannes Daniel (alias Pigford) e Collegio discessit Gravelingiam ut ibidem habitum Franciscanorum sumeret. Hic 12° Augusti, anno Domini 1616 admissus in Collegium ad sacerdotium inde promotus erat.

27° Decembris Thomas Boldes (alias Parre) ad Collegium rediit.

Edwardus Ditchfieldus Cestrensis, Tornaci in monasterio Cruciferorum tonsuratus est 6° Junii, ordinatus est ostiarius 7° Junii, lector 8° Junii, exorcista 9° Junii, acolythus 10° Junii, Subdiaconus 28° Octobris in Ecclesiæ Abbatiæ S^{ti} Gisleni, Diaconus 2° Novembris in Capella Capitulari Abbatiæ Latien, Sacerdos 4° Novembris, Montibus Hannoniæ in Capella Refugii, S^{ti} Dionisii, ab Illmo ac Rev^{mo} Cameracensi, Francisco Van der Burch.

* Abbatia Lætiensis. Lætia was the district between Arras and Flanders, then popularly known as La Loëuve. It took its name from the river Lætia, afterwards the Lys.

1619

Januarius

Die 8° Comœdiam a Dno Gulielmo Druræo compositam scolares privatim in refectorio egerunt, quæ spectatoribus adeo placuit, ut fama ejusdem per civitatem ab iisdem disseminata aliqui iique ex precipuis Magistratus, nomine aliorum per alios ad Rdm Dnum Presidem supplicarunt, ut iterum curaret exhiberi. Quorum votis annuit Rds Dns Præses; unde 11° hujus mensis scolares nostri eandem publice etiam sub dio (quia loci prioris augustia omnium votis minime satisfecisset) majori cum alacritate ac applausu exhibuerunt: unde unus magistratuum qui præsens aderat aliquot vini totas nomine aliorum actoribus ipsis est elargitus.

[159] Die 18° Januarii, Georgius Boldes (alias Parre) eo quod frater è Collegio esset discessurus, è Collegio nostro ad Collegium Anglorum Audomarense, ut ibi studiis humanioribus operam daret, transiit.

Hoc mense ad communem cum aliis mensam admissus est ut convictor [*blank*] Throgmorton nepos R. D. [*blank*] Giffordi* Episcopi Archidapalitani et Ecclesiæ Rhemensis suffraganei, sed non diu post iterum è Collegio recessit.

Februarius

Die 14° Februarii Thomas Goodwin (alias Okenden) diœcesis Cantuariensis, filius Gulielmi Okenden tam in Academiæ Oxoniensi quam Cantabrigiensi, Magister in artibus creatus, huc se conferens ut studia prosequatur, in Collegium est admissus, logicam proxime inchoandam auditurus.

Die 23° Februarii Thomas Boldes (alias Parre) suasu Rdi Dni Presidis (qui quosdam non ita scolari dignos rumores de eo audierat) è collegio discessit.

Martius

Hoc mense Thomas Carletonus et Mathæus Tunstallus, libros phisicorum, Præsidente Dno Thoma Blaclow, sub auspiciis D. Thomæ Aquinatis, publice defenderunt: Georgius Bradlæus, Thomas Collierus, Thomas Germanus, Richardus Harrisius totam logicam eodem Divo Thoma patrocinante propugnarunt, Præside Mr Stratfordo, theologiæ Baccalaureo et philosophiæ professore. Item conclusiones de universali impressas D. Gregorio Magno Anglorum Apostolo sacras, sub Dno Talbot philosophiæ professore, defenderunt Richardus Stevensonus, Petrus Turnerus, Franciscus Samefordus, Henricus Johnsonus.

19° Martii D. Franciscus Greeneus qui præcedenti anno in exilium missus, ut Confessarii Extraordinarii officium exerceret ad nos venerat, vi morbi in Anglia prius contracti jamque in dies ingravescentis Patriam exul repetere coactus est non sine multorum, si non omnium, dolore. Item cum illo discessit ad tempus Robertus Bulie (servus non ita pridem Dni Præsidis jam ut scolaris admissus) ut febrem quartanam qua diu hic laboraverat melius in Anglia a se excuteret.

* William Gabriel Giffard, O.S.B., 1554–1629. Bishop of Archidaliæ *in partibus*, 1618; Archbishop of Rheims, 1621.

Eodem die Cameraci ad acolythatum promotus est Mr Robertus Walkerus, Eboracensis.

30° Martii* Mr Robertus Walkerus, diœcesis Eboracensis, ordinem subdiaconatus, D^{ns} Joannes Batteus (alias Headlamus) et D. Gulielmus Danvers, presbiteratum è manibus Ill^{mi} ac Rev^{mi} D^{ni} D. Francisci Van der Burch, Archiepiscopi et Ducis Cameracensis receperunt Cameraci.

22° hujus mensis Richardus Griton (alias Grimshe) qui huc anno 1614, 21° Augusti se cum fratre contulerat qui modo rhetoricæ incumbebat vehementi correptus febri, cui contractum frigus initium dederat, diem suum clausit extremum, charus Deo et hominibus.

Aprilis

Hoc mense ad nos venit eximius D^{ns} ac magister noster, D^{ns} Antonius Chamnæus, qui, doctor Sorbonicus Parisiis creatus, ibi per aliquot annos insigne tam virtutis quam doctrinæ specimen ostendens vixerat : sed postquam R^{ds} D^{ns} Præses, in Anglia Archipresbiter simul et ejus assistentes literis suis apud Ill^{m} D^{nm} Cardinalem Farnesium egissent, ut hic ad vice præsidis munus subeundum deputaretur, literis ejusdem Protectoris huc advocatus 25° hujus mensis in ipso festo S^{ti} Marci, præfatis publice prælectis litteris, protectoris authoritate a R^{do} D^{no} Præside vicepræses est declaratus. Cujus ad nos adventum scolares postea tum carmine tum soluta oratione sunt gratulati.

[160] 26° Aprilis D. Marcus Druræus (alias Harringtonus) hujus Collegii sacerdos, qui cursum theologicum anno precedenti absolverat et publice defenderat è Collegio, Parisios migravit gradus in theologia suscepturus.

Maius 1619

4° Maii Thomas Clarke ad Franciscanos abiit ut eorum habitum assumeret.

18° Edwardus Broughtonus (alias Wolsley) nobilis Staffordiensis filius Thomæ Wolslei, equitis aurati, cum 19um ætatis suæ annum ageret, admissus est in Collegium ut convictor ubi grammaticæ studet.

26° Henricus Holland (alias Barnsley) filius Gulielmi Barnesley, Worcestrensis, annum agens 15um ad nos venit, sua rudimenta inchoaturus.

27° Scolares omnes qui hucusque in scolis Patrum studiis humanioribus incumbebant domum sunt revocati ubi R^{ds} D^{ns} Præses eis Preceptores præfecit, quod indubie in majorem tam Præceptorum quam discipulorum utilitatem cedit. Causam vero hujus mutationis hic breviter subiungam prout in literis R^{di} D^{ni} Præsidis ad Subprotectorem enarratam reperi. Quidam ex nostris nobilibus progenitus parentibus ac ætate jam grandior, ab alio hujus patriæ scolari notabili probro affectus, alapa et levi quidem atque extra scholam injuriam vindicavit. Postridie noster ad Præfectum scholarum delatus est a quo ad pænas publice luendas, ne verbo de primario delinquente facto evocatur. Accessit noster et causam

* This and the following entry are out of chronological order.

dicens petiit ut liberum ei esset ad R^{dum} D^{num} Præsidem domum redire et sive eas sive alias D^{ns} Præses pænas injungeret libenter illas se subiturum affirmabat : jamque a Præfecto impunis ad D^{num} Præsidem remittebatur : cum ecce superveniens Præceptor ejus qui animo iniquiori in nostros, et specialiter in istum, jam antea adeo aperte fuerat ut etiam externi illud notarent, illum conatus est retinere, quippe cui jam fixum erat ut noster, grandior licet et in habitu clericali, virgis publice cum dedecorosa denudatione exciperetur. Quare scholares nostri qui tum aderant talem ignominiam ad irati Præceptoris beneplacitum suo socio infligendam non ferentes, ad locum accesserunt et sese interponentes, absque ulla vi liberarunt eum. Quod ut videt Præfectus jussit eos e scholis excedere. Exeuntes igitur domumque reversi rem totam R^{do} D^{no} Præsidi aperuerunt, cujus rei novitate nonnihil perturbatus (prævidebat enim novarum quærelarum materiam inde sumendam) jussit ut noster qui deliquerat domi pœnas lueret, quod et factum est. Deinde misit duos è Senioribus Collegii ad R^{dum} Patrem Rectorem qui rei veritate illi patefacta experirentur utrum rebus compositis scholares nostros scholas suas ut solebant frequentare vellet; noluit ipse nisi ad nutum Præceptorum tam pro præterito quam pro futuro publice castigandi permitterentur. Post biduum R^{ds} D^{ns} Præses eundem [161] adiit, sed nihil plus ab eo obtinuit. Unde cum R^{ds} D^{ns} Præses hæc omnia ex composito contra scholares peragi videret jamque quotidianis aliquot annorum quærelis defatigaretur hoc tandem et invitus coactus est adhibere remedium. Patres vero Societatis hoc ægre ferentes quod nostri ab eorum lectionibus ad domesticas revocati inter proprios parietes domi erudirentur, nullum non moverunt lapidem quo nostrorum ad suas scholas reditum iniquis etiam præfatis conditionibus urgerent atque cogerent ut patebit ex literis Nuntii Apostolici et Protectoris ad R^{dum} D^{num} Præsidem in Septembri An. 1619 transmissis.

Junius 1619

2° Junii Georgius Norton (alias Frogmorton) Warwicensis, filius D. Joannis Frogmorton, nobilis, anno ætatis suæ 17° grammaticam frequentaturus in Collegium ut convictor est admissus.

7° Franciscus Mallet, Staffordiensis, sacerdos, ex Collegio Hispalensi suis victurus sumptibus ad nos venit, ut studia in theologia prosequatur.

9° Nicolaus Dormer (alias Fairfax) nobilis adolescens, filius Domini Thomæ Fairfax, equitis aurati, Eboracensis, 13um circiter agens annum, propriis alendus sumptibus ad nos accessit, et syntaxi modo strenue navat operam.

Eodem die Johannes Caterall (alias Constable) nobilis, filius D^{ni} Roberti Constable 14 annorum, convictor similiter ad nos venit, suaque studia a figuris est exorditus.

Eodem die Joannes Perseus (alias Perseus Enderbie) Lincolniensis, filius Thomæ Enderbie nec ætate nec doctrina alteri dispar in Collegium est receptus modo suas solvat expensas.

Eodem die admissus est Marcus Hillus (alias Bradley) nobilis

de comitatu Westmerlandiæ, filius Dni Gulielmi Bradley et hic annum agens 14um, eandem cum duobus prioribus classem est aditurus soluturus vero est 800 florenas ut in alumnum Collegii admittatur.

21° Joannes Elinsonus (alias Butlerus) Lancastrensis, filius Gulielmi Butleri 21° circiter ætatis suæ anno, huc venit trecentis florenis secum adductis, ut in alumnum adscribatur ad rhetoricam proximis Remigialibus promovendus.

28° D. Joannes Lee (alias Southworth) sacerdos, postquam tres pæne annos in studiis theologicis insumsisset a nobis recessit ut monasticam vitam secundum regulam Sti Benedicti capesceret.

Julius 1619

1° Julii Gulielmus Boyer (alias Benedictus Scuidesmore) nobilis Herefordensis, 20 annorum, ex propriis victurus ad nos venit logicam quæ inchoabitur auditurus.

[162] 9° Dns Gradwellus conclusiones ex universa theologia desumptas sub eximio Dno ac Magistro nostro D. Mathæo Kelisono, theologiæ Professore, hujusque Collegii Præside, publice defendit. Quas Rmo Dno Thomæ Worthingtono Protonotario Apostolico quondam hujus Collegii Præsidi dedicavit.

27° huc appulit Edwardus Buller (alias Walgrave) filius Dni Edwardi Walgrave, equitis aurati, nobilis Norfolciensis, anno ætatis suæ 19°, qui pro convictu solvens judicatur idoneus ut ad syntaxim accedat.

28° Franciscus Venables (alias Johannes Hemisse) Staffordiensis, 40 circiter annorum ad nos venit, logicam frequentaturus.

Hoc mense Rds Dns Præses profectus est Bruxellas ut adventum novi nuntii gratularetur, cui rebus suis communicatis 3bus circiter diebus ante Assumptionem Beatæ Virginis ad nos est reversus. Cum quo similiter Bruxellas ivere Rmus Dnus Thomas Worthingtonus qui non ita pridem ex Anglia venerat : et Collegii Procurator : ille ut amicos quosdam inviseret, hic ut cum patribus Anglis Bruxellis degentibus ageret circa solutionem 600 circiter librarum Anglicanarum quas Collegium Romanum debebat Collegio Duaceno ex pensione suæ Stis quam prefatum Collegium Romanum diu ante receperat pro Collegio Duaceno sicut rationes pecuniariæ Procuratoris convincebant.

Augustus 1619

13° Augusti Robertus Bulie qui 30° Martii 1619 recuperandæ valetudinis gratia Angliam petierat salvus et incolumis ad nos rediit.

Eodem die cum illo ad nos accessit Gulielmus Eringtonus (alias Gregorius Grange) nobilis Eboracensis, filius Dni Thomæ Grange qui annum agens 21um ad grammaticam deputatur ut convictor admissus.

15° Dns Richardus Nortonus, hujus Collegii sacerdos, qui serio humanæ conditionis fragilitatam perpendens, nunquam adduci potuit ut Angliæ nostræ hereticorum persecutionibus fluctuanti se committeret, quare cum maxima ex parte Duaci partim in Collegio,

partim extra Collegium triginta circiter annis pie ac religiose vixisset morbo tandem correptus è civitate (ubi tunc degebat) a R^{do} D^{no} Præside vocatus ut melior de illo cura haberetur, in medio Julii in Collegium se recepit ubi non multo post vi morbi confectus atque salutaribus ecclesiæ sacramentis munitus in ipso festo Assumtionis B. Virginis Mariæ, cui maxime devotus extiterat, ex hac vita transiit, festum ejus in cælis cum Angelicis Choris celebraturus. Hic omnia sua paucis exceptis munusculis Collegio nostro testamento suo reliquit viz. 262 florenos præter vestes et alia : sepultus est in templo D. Jacobi in sacello B. Virginis. Cujus anima in pace requiescat.

17° Gulielmus Palmer (alias Bethan) Warwicensis, filius D^{ni} Thomæ Bethan, 21° suæ ætatis anno suis alendus sumptibus in Collegium admittitur ut syntaxim adeat.

21° D. Johannes Gradellus (alias *blank*) in vineam Anglicanam est destinatus, ut oves ibi misere errantes ad Ecclesiæ gremium reducat: hic simul cum D. Rossæo (qui mense præcedenti 4 adolescentes ad nos secum adduxerat) in Angliam transfrætavit.

[163] 22° Augusti, Tragædia quæ inscribebatur Fatum Vortigerni sive Adventus Anglo-Saxonum in Brittaniam,—authore, D^{no} Thoma Carletono, Rhetoricæ professore, a nostris publice magno cum applausu exhibita est.

26° Petrus Turnerus (alias Joannes Whitbread) et Georgius Bradley (alias Laiborne) in Angliam profecti sunt ; hic ut necessaria quædam negotia ibidem peragat ; ille ut nativo solo valetudinem hic pene desperatam melius acquirat.

29° R^{dus} D^{nus} Præses, Mathæus Kellisonus iter Rhemos versus aggressus est, invitatus ab Illma Domina Abbatissa S^{ti} Petri Rhemis Cardinalis Rhemensis amita atque aliis Canonicis amicis suis, ubi magno cum affectu a Capitulo Rhemensi intra Chorum receptus est ut Canonicus ut possessione dignitatis Penitentiarii ultro illi oblatæ, simul et canonicatus litigiosa licet gauderet. Hanc enim alter ambiens dignitatem, Regis dono ac favore suffultus eam postea obtinuit, frustra renitente prædicta Domina totaque Guisiorum familia dum causam R^{di} D^{ni} Presidis Parisiis in Parlamento propriis etiam expensis promoveret ac collationem ab Illmo Cardinali Rhemensi illi factam approbaret. Nec fuit similis hujus rei exitus D^{no} Presidi ingratus, qui, ni causa caderet, magnas sibi difficultates subeundas esse satis clare perspiceret : vel enim resedisset et sic publicum Collegii bonum privato suo commodo diceretur postposuisse, vel resignasset pro pensione aut mutasset, et sic votis amicorum Rhemensium ac affectui tantopere in ejus causa laborantium ut ipsius solummodo gauderent præsentia parum respondisse videretur.

Hoc mense, Preside D^{no} Thoma Blacloo, theologiæ Baccalaureo et philosophiæ in hoc nostro Collegio Professore, universam philosophiam ingeniose satis Thomas Carletonus (alias Medcalfe) et Mathæus Tunstallus (alias Sherburne) defenderunt.

Preside vero D^{no} Edmundo Stratfordo, theologiæ item Bacchalaureo et philosophiæ professore, defenderunt publice Georgius Bradlæus (alias Laborne) et Thomas Collierus.

September 1619

1º Septembris ex Anglia ad nos venit Franciscus Oglethrop (alias Paver) Eboracensis, filius Richardi Paver, annum agens 17um grammaticam aditurus. Hic pro suis soluit expensis.

Eodem die simul cum eo accessit Henricus Rudde, alias Wivill, 17º circiter ætatis suæ anno, nobilis eandemque cum precedenti classem frequentat etiam convictor. Filius Christopheri Wivill.

26 Septembris Robertus Bankes et Petrus Bankes (alias Medcalfi) fratres, hic anno ætatis suæ 16º, ille 20º, filii D. Antonii Medcalfi, Eboracenses, ingressi sunt Collegium ut convictores, prior syntaxi dat operam, alter vero grammaticæ.

[164] Hoc mense dum R^{dus} D^{nus} Preses Rhemis ageret Bruxellis ad Collegium nostrum destinatæ sunt literæ ab Illmo et Rev^{mo} D^{no} Lucio de Morra, Archiepiscopo Salernitano, et apud Principes Belgiæ Nuntio Apostolico, datæ 3º Septembris et D^{no} Presidi inscriptæ cum hac tamen subscriptione. *In ejus absentia reddantur D. Vicepresidi Champneo, qui eas aperiat et legat.* Apertis itaque a D^{no} Vicepreside hujusmodi literis ac non sine dolore lectis, reperit puerile illud negotium ex decessu nostrorum a scolis Patrum Societatis (qui factus est 27º Maii 1619 supra) in tam grave delictum excrevisse, ut res ab iisdem patribus Societatis ad Sedem Apostolicam sit delata ut vel sic pœnis castigarentur alumni et ad reditum ad eorum scolas novis transmissis Articulis cogerentur, sicut ex tenore literarum R^{mi} Salernitani constabit, verba enim ejus sunt.*

Insuper cum eidem sanctissimo etiam nuper nuntiatum fuerit in scholis Societatis Jesu Duaci per nonnullos ejusdem Collegii alumnos nescio quas turbas excitatas fuisse. Hinc est quod sua Sanctitas cupiens ejusmodi rebus adhibere remedium cavereque ne in posterum talia eveniant aliquot de novo articulos concepit, quos tam a patribus Societatis quam a D. T^{ra} et alumnis istius Collegii ad amussim servari vult et mandat. Quocirca per literas Ill^{mi} D^{ni} Cardinalis Farnesii 9 Augusti datas Sua Sanctitas mihi injungit ut dictos Articulos (*Italice conscriptos*) *et ordinationes D. T. et Patri Rectori Collegii Societatis Jesu Duaci existenti insinuari et notificari curem, illorumque observationem serio mandem, quod tibi per præsentes una cum quibus exemplum dictorum articulorum transmitto serio injungo.*

Hucusque literæ Ill^{mi} ac R^{mi} D^{ni} Nuntii Apostolici 3 Septembris datæ. Subjungam vero et ipsos articulos ex Italico idiomate in Latinum versos verbatim ac fideliter ut appareat qua arte et industria quibusque exaggerationibus prædicti patres Societatis usi sint ut adeo rigorosas ordinationes ipsimet Protectori surriperent.

Exemplar Articulorum ab Illmo D^{no} Protectore in suis ad Nuntium Apostolicum transmissorum.

Ad Presidem Collegii Anglorum Duacensis spectabit Confessario consignare scedulam omnium scolarium Collegii, cui unusquisque tenebitur semel saltem quoquo mense sacramentaliter confiteri : et Preses diligenter incumbet ut a Confessario intelligat num omnes

* This extract and the articles referred to have been printed by Tierney in his edition of Dodd's *Church History*, vol. v, pp. ccxii–ccxiv.

confessi fuerint : discolis autem et inobedientibus pœnitentiam injunget publicam singulis diebus quoad obediverint [*hand changes**] repetendam, et si quis temere refractareum se exhibuerit in potestate Præsidis erit eundem e Collegio demittere.

Idem Præses pari modo scedulam omnium scolarium Collegii qui Scholas Societatis frequentabantur præfecto studiorum exhibebit, ad quem spectabit scholam cui unumquemque maxime idoneum judicaverit assignare.

Quamdiu scolares versantur in scholis, debent se obedientes præstare in omnibus sibi, vel a preceptore vel a præfecto studiorum imperatis atque impositis absque eo quod pretendant quamcunque exemptionem subterfugiendi correctionem ac castigationem, nec alter alterius defensionem sibi arrogare potest. Et si contingat aliquem in scholis concitare tumultum [165] aut scandalose inobedientem evadere erga præceptorem et præfectum Preses eundem 10 dierum carceribus strictoque jejunio mulctabit posteaque ad scholam remittet ad pœnitentiam publicam agendam, quam præfectus sive præceptor iidem inunget ; et si in eandem culpam reincideret augebitur pœna ; quod si tertio deliqueret e Collegio confestim expellatur ; neque licitum erit hujusmodi in aliud collegium nationis Anglicanæ admittere sine expressa licentia Protectoris.

Quilibet scolaris dicti Collegii debet frequentare scholas Societatis ab iisdem frequentare solitas : nec quovis prætextu alias vacantias aut remissiones habeant quam quæ de more universis scolaribus generaliter conceduntur.

Nemo presumat se eximere ab obedientia aut correctione [Præfecti†] studiorum et magistris sub falso prætextu quod Præses Collegii intentionem habeat ut in Scholis non castigentur cum sit expressus ordo suæ Sanctitatis, quod quamdiu fuerint in schola, subsint Præfecto ac Magistro, sicut et cæteri scolares neque Præses aut alius officialis Collegii sese quomodolibet immisceat in rebus ad scholasticam disciplinam spectantibus.

Debet Præses semel saltem in mense convenire Præfectum studiorum ab eoque ea omnia intelligere quæ necessaria visa fuerint ad scholarium informationem : ad quod plurimum juvabit mutuum inter Præsidem ac Societatem humanitatis atque officiorum commercium.

Si quis scolaris Anglus cupiat coaptari in sodalitatem quæ habetur in Collegio Societatis aut exercitium spirituale in eodem Collegio suscipere, nullum ei super hoc fiat impedimentum.

Cura adhibeatur ut scholares eundo a Collegio ad scholas vel e scholis redeundo ad Collegium semper recta incedant nec alio divertante præsertim vero ad tabernas, quemadmodum nobis renunciatum est aliquos cum scandalo fecisse.

* The scribe who copied this and the following documents into the diary was a very inaccurate copyist. Some words are omitted, others are wrongly written. Tierney made some emendations of the text ; others will be indicated in these notes.

† Added in pencil in Tierney's writing.

Cum alumni Collegii alantur et instruantur precipue ex eleemosyna Sedis Apostolicæ, debebunt se semper tales exhibere, ut salva conscientia intelligant se ejusmodi subsidium promereri; et in particulari præbeant se plurimum devotos atque addictos Societati Jesu, quæ assiduis laboribus usque ad sanguinis profusionem procurat sustentationem fidei Catholicæ et animarum salutem in regno Angliæ.

Relegantur frequenter regulæ stabilitæ pro bono regimine Collegii earumque observantiæ sedula cura habeatur; in cæteris autem advigiletur, ne scolares sive intra sive extra Collegium quid committant sacris canonibus, et personis ecclesiasticis prohibitum.

Ultimo Ill^{mus} D^{nus} Nuncius Flandriæ amicitias de novo conciliabit inter Præsidem Collegii et Superiorem Jesuitarum Duacensium quo mutuum inter eos ineatur ac conservetur animorum atque officiorum commercium quemadmodum Ill^{mus} D^{nus} Archiepiscopus Otrantanus Nuncius literis suis datis 13° Aprilis et 13° Maii proxime elapsis significavit se præstitisse [166] cum Doctore Champneo Vicepreside conformiter ad rationem sibi præscriptam.

Isti sunt articuli quos Patres Societatis Jesu a sua Sanctitate, vel potius ab Illmo Protectore Cardinali Farnesio (ipsis addictissimo), obtinuerunt quamvis nos pro nostra justificatione nihil adhuc protulimus, reputantes rem hanc esse nimis levem et indignam ut deferetur ad tribunal Curiæ Romanæ : sed ut processus hujus materiæ clarius appareat atque an articuli prædicti in vigore adhuc permaneant et executioni mandari deberent, literas circa eandem materiam a diversis datas subjungam.

Epistolæ R^{ndi} D^{ni} ac Magistri nostri, Antonii Champnei, in absentia R^{ndi} D^{ni} Præsidis ad Ill^{mum} ac R^{ndissimum} D^{num} Lucium De Morra, Archiepiscopum Salernitanium ac apud Principes Belgii Nuntium Apostolicum.* Datæ 25 Septembris Anni 1619.

Ill^{me} Domine.

Prolixius scribo quam pro multitudine graviorum occupationum quibus D. S. Illma implicatur deceret, si ipsius veritatis et læsæ innocentiæ defensio id non postularet. Rogo igitur humillime ut scriptum totum patienter percurrere dignetur. Literas D. S. Ill^{mæ} 3° Septembris scriptas non nisi 22 ejusdem mensis accepi. Quæ quia ad me in absentia admodum R^{ndi} D^{ni} Præsidis fuerunt datæ, cum mandato ut illas aperirem legeremque, volui quantocius responsum secundum sensum cordis mei D. S. Ill^{mæ} reddere, pleniorem ac solidiorem satisfactionem a præfato R^{ndo} admodum D. Præside cum reversus fuerit, addendam relinquens. Cum itaque dictæ literæ D. S. Ill^{mæ} silentium petitioni nostræ de Confessario ex Societate a Collegio nostro amovendo, a Sanctissimo impositum, 1° loco declarant; deinde articulorum nonnullorum quorum exemplar literis Dominationis Suæ Illus^{mæ} subjungitur ex mandato etiam Sanctissimi per literas Ill^{mi} Protectoris accepto, executionem serio injungant; 3° denique loco ad pacem et concordiam colendam cum

* Printed by Tierney, vol. v, pp. ccxiv–ccxviii.

patribus Societatis efficaciter hortantur et moneant : quod ad 1[um] caput attinet, nihil habeo dicendum, nisi quod cum clementissimo Patri humillimam filiorum petitionem, quam et sibi salutarem et in seipsa justam et honestam arbitrabantur, visum sit a se penitus excludere, illius beneplacito prompte acquiescamus cum spe tamen certa, quod hoc potius ad probandum nostram in obediendo promptitudinem ad tempus fieri jubeat, quam quod ita reipsa expedire judicet.

Quod ad ultimum caput spectat, utinam nobis non quadret illud Psalmistæ, *Cum his qui noluerunt pacem eram pacificus*, tunc certe ad pacem colendam non opus esset exhortationibus. Fiat itaque, si placet, vestro et Sedis Apostolicæ imperio ut authoritate utrimque justitia, et sequetur indesinenter inter nos pax firma [167] solidaque concordia. Est enim, ut inquit Propheta, *Opus justitiæ pax*, sed, quamdiu locus est calumniis detractionibus et alieni juris usurpationibus quas singulis diebus patimur et experimur quæ spes potest esse pacis ? Fuimus semper atque etiam in præsente sumus Defensores et Patientes : Illi e contra Actores et Aggressores. Non nos igitur, sed illi, pacis et concordiæ Ruptores et Perturbatores sunt censendi.

Sed intermedium caput in literis D. S. Illu[mæ] contentum prolixiore indiget oratione, quod proinde in postremum rejicio locum.

Articulos, quorum exemplar literis D. S. I[llmæ] subjungitur, ex surreptione et calumnia ad nimiam innocentiæ nostræ læsionem obtentos adeo manifeste video, ut illorum executioni donec causa legitime cognita de certo Sanctitatis Suæ judicio nobis constet supersedendum existimem. Iudicium enim subreptitium et ex calumnia obtentum, parte læsa non audita, nullum esse, omnia clamant iura tam humana quam divina : si enim accusasse cuivis adversario sufficeret, quis tandem innocens esset ? In meipso nonnihil conturbor, quod post tot calumnias falsasque contra nos factas accusationes quæ in capita delatorum, purgatione nostra audita, semper resederunt, quod post tot tamque humiles petitiones per nos exhibitas, quibus subnixius rogavimus ut delatores nostri apud Sedem Apostolicam nisi satisfactione nostra prius accepta in nostrum præjudicium fidem non invenirent, novum adhuc atque adeo durum contra nos et delatoribus nostris favorabile prodiret judicium, idque absque alia causæ cognitione, quam quæ ab iis qui innocentiæ nostræ perpetuo insidiantur fuit accepta. Vermes quidem sumus nos, et ipsum mundi peripsema, ac proinde forsitan ab iis qui nos proculcare et in servitutem sibi redigere contendunt indigni habiti ut cum illis in judicio licet pro innocentiæ nostræ defensione decertemus ; ad Sedis tamen Apostolicæ et potestatem et æquitatem spectat, delatos per calumniam audire et ab injusta oppressione vindicare.

Dicetur forsan quod non adeo dissides et oscitantes opporteret esse, ut a Delatoribus nos tam longo intervallo preveniri pateremur, sed causam nostram ad judicium mature differre conveniret, nisi forte reatu culpæ erubescentes judicium subterfugere sperabamus. Sed revera res nobiscum longe aliter se habet, nam nisi in tanti

tribunalis majestatem turpiter nos peccaturos judicassemus, si tantilli momenti talisque naturæ causam, qualis horum articulorum condendorum occasionem dedit, ad illud detulissemus, Adversarios nostros vel certe prevenissemus, vel saltem statim in causa dicenda subsecuti fuissemus. Nam injuriam nobis et non a nobis illatam, re perspecta, ni fallor, apparebit. Quandoquidem itaque adversarii per suos quos in Curia habent assiduos, opportunitatem nacti ex nostra absentia, causam hanc ad Sedem Apostolicam, illius majestatem nihil [168] reveriti detulerunt nobis non imputetur ad culpam si pro justitia et innocentia agonizantes rei veritatem tardiori narratione aperiamus. Alteram itaque aurem nobis dilatis integram vel reservatam vel restituendam sperantes, rem ipsam a qua tota istorum articulorum fabrica prodiit nuda narratione conficere, ut de re tota iudicium ferre possit, aggrediar, quæ sic habet.

Ad quendam ex alumnis nostris, nobili familia ortum, qui forte cum duobus nobilibus Allemannis ex familia Fuggeriorum, ante ingressum classem colloquentem, accessit alius quispiam ex scolaribus vocavitque illum Caudatum (quod est nomen valde ignominiosum ex fabulosa opinione quod habuerint olim Angli caudas exortum) noster ob presentiam nobilium tantisper injuriam dissimulans, postea alapa illatori injuriæ impacta, illam leviter vindicavit. Postridie ad præfectum scolæ delatus, ad pænam publice luendam evocatur, accessit ad locum supplicii et causæ suæ æquitatem declarans, a Præfecto (cuius est delinquentes corrigere auditis facti circumstantiis) jam liber et impunis dimittebatur. Cum ecce superveniens classis Præceptor, qui animo iniquo in nostros jam antea fuerat, et occasionem satis idoneam iracundiæ suæ satisfaciendæ se nactum arbitratus, voluit omnino ut virgis publice exciperetur. Quod cum viderent cæteri Collegii nostri alumni, præceptoris, quem sibi aversum satis jam experti fuerunt, malevolentiam indignantes accesserunt, et sese interponentes, absque ulla vi socium suum ab immeritis pænis (ut judicabant) liberarunt, scolasque pacifice exeuntes, domum redierunt, causamque R^ndo^ admodum D^o^ Præsidi declararunt. Qui rei novitate nonnihil turbatus, (novarum enim quærularum occasionem inde hauriendam suspicabatur) alumnum nostrum ne vel ipse vel alii inde ansam liberius contra disciplinam peccandi acciperent, a proprio præfecto pænas luere jussit. Deinde duos ex Senioribus Collegii R^ndo^ Patri Rectori misit qui alumnorum nostrorum a scolis discessum R^ndo^ D^o^ Præsidi summopere displicuisse significarunt; præceptoris imprudentiam qui nostrum punire primum vero et principalem delinquentem impunem abire permisit innuerunt; et tandem utrum vellet alumnos nostros ad scolas suas (re obliterata) redire tentarent. Sed nihil illi egerunt, Patre Rectore suos in omnibus defendente nostrosque condemnante. Post unum vel alterum diem R. D. Præses assumpto secum altero ex senioribus eundem R^m^ Patrem Rectorem eandem ob causam adiit, sed nihil obtinere potuit, nisi in casu quo tam illi qui diliquisse dicebantur, quam cæteri omnes nostri alumni ad præceptoris irati et Præfecti discretionem puniendi, in posterum permitterentur. Quod cum

et collegio nostro, et toti patriæ perniciosum fore, non absque causa (ut statim apparebit) judicaret, R^ndus^ D^nus^ Præses præceptores qui alumnos nostros domi instruerent instituit. Unde duplex emolumentum collegio nostro accrevit, nam et præceptores docendo doctiores fiunt, et scolares majores in studiis suis quam solebant profectus faciunt.

Et hæc vera est rei gestæ narratio unde formatæ sunt querelæ illæ, quæ articulos hos novos pepererunt. Adjiciendæ jam sunt circumstantiæ aliquæ, ex quibus certius de re tota judicium formari potest.

[169] Primo igitur loco sciendum, quod patres universaliter ab eo tempore quo intellexerunt R^m^ D^m^ Præsidem Confessarium ex Societate amoveri velle, amaris et aversis omnino animis erga nos semper fuerint. Quæ animorum aversio magis magisque in eis crevit ex justa et necessaria tam aliorum confessariorum mutatione quam duorum doctorum, Singletoni, scilicet, et Westoni, pacis collegii perturbatorum amotione, ac proinde occasiones de nobis conquerendi diligenter semper quæsierunt et avide arripuerunt, ita ut non levis sit conjectura aliquem illorum dictarum turbarum (si turbæ sint dicendæ) materiam præbuisse, ut scilicet inde majorem conquerendi speciem haberent. Quæ quidem conjectura inde confirmatur quod quidam ex Societate a quo tempore Nuntium de istis articulis editis accepit, asserere non dubitavit confessarium, ex Societate in Collegio nostro firmiter jam, ex facto prædicto, stabiliri, quem antea in dies amovendum expectabat.

2° illud taceri non debet quod alumnus ille quem virgis publice excipere cupiebant, illis peculiariter fuit invisus, quem propterea non tam ex merito castigare, quam ex alio motivo dehonestare volebant, anno enim præterito in actione ludicra quam exercitii causa alumni in Collegio nostro habebant, iste partem suam qua regis personam gerebat ad invidiam omnium scolarium Jesuitarum egerat, a quo tempore præceptor suus et alii patres aversis oculis illum intuiti sunt : et cum hoc anno vacationum generalium tempore similem partem in tragœdia acturum illum sciebant, hoc stratagemate actionem nostram impedire putabant. Non dubitabant enim quod si virgis fuisset exceptus præcipuus actor, non auderet postea in theatrum prodire, ac consequenter totam actionem ruere necesse erat. Quibus circumstantiis rite ponderatis qualis sit affectus patrum erga nos et alumnos nostros facile videri potest.

Jam vero quod perniciosum foret Collegio et toti patriæ nostræ alumnos nostros (rebus inter nos et Patres Societatis sicut modo sunt stantibus) ad scolas Patrum mittere et ad discretionem præceptorum corrigendos permittere, ex eo apparet quod cum multo major eorum pars sint nobilium filii et aliqui etiam primogeniti et jam grandiusculi effecti, relinquere potius Collegium et in patriam redire, quam condicionem hanc subire eligent. Imo eorum parentes qui pro fide Catholica extremam persecutionem patiuntur parum liberaliter cum filiis suis hic agi conquerentur, si tales leges subire cogerentur.

Atque hoc verissimum esse et non a nobis confictum, factum ipsorum patrum demonstrat. Ex hac enim vel sola, vel precipua occasione Collegii Audomarensis Rectores, alumnos suos qui communes Patrum scolas frequentare solebant de preceptoribus qui eos domi instruant ab aliquot jam annis providisse, omnibus notum est. Cum itaque patres ipsi alumnos suos præceptoribus sui ordinis talibus condicionibus committere nolunt, mirum est qua æquitate hoc a nobis postulare possint. Quapropter juvenes illi qui fidei nostræ et curæ committuntur [170] eos prout Deus dederit instruendos independenter a patribus et justum et honestum (salvo semper superiorum judicio) arbitramur, præsertim cum ex regulis Collegii alumnos nostros ad scolas Patrum mittere minime tenemur. Si enim parentes alumnorum nostrorum cuperent filios suos Jesuitarum [*MS. blotted*] scolas frequentare, habent Seminarium Audomari multo amplius et illis propius quam est nostrum, illos absque dubio illuc, et non ad nos transmitterent.

Et hæc sunt I^{llme} D^{ne} quæ ad literas vestras et articulos illis adjunctos in presentiarum respondendum judicavi: multa quidem plura occurrunt dicenda, sed jam mensuram literarum excessi, et in tractatum integrum fere excrevit oratio.

Rogo ut ea quæ ex animi candore liberiori forsitan calimo,* exaravi æqui bonique consulat✝: et efficaciorem satisfactionem a Rnd admodum D^{o} Præsidis§ cum revertitur expectet.||

D. Opt. Max. D^{nem} Suam¶ I^{llmam} incolumem semper servat. Datum, Duaci 25 Septembris 1619.

Quamprimum R. D. Præses Rhemis reversus est, I^{llo} Cardinali Farnesio, Protectori nostro, responsum ad prædictos articulos destinavit in hunc modum.‡

Ill^{me} Princeps.

Quemadmodum literis meis quas nunc ad Ill^{mam} D. Vestram scribo profiteor me hosce articulos, quibus nunc paro responsum, non tam ab I^{llma} D. vestra, quam a sinistra aliquorum informatione, profectos agnoscere, ita sincere protestor quæ in responsione mea apologetica dicturus sum, ea contra informatores solum et accusatores, seu potius contra eorum informationem a me proferri et allegari, nullo autem modo contra I^{llmam} D. vestram, cujus purpuram et ex[c]elsam dignitatem suspicio, cujus I^{llmam} Personam omni honore, reverentia et humili obsequio, cujus effusam humanitatem omni amore prosequor, prosequarque quoad vivero. Hæc protestatus, responsionem ad literas et articulos sic aggredior.

I^{llma} D. vestra in literis suis nos ad pacem hortatur cum Patribus Societatis colendam; ego autem Deum testor me ex animo illam pro mea parte coluisse et semper colere paratum esse, uti in meis

* In this paragraph the text is more corrupt than usual. *Calimo* should be *calamo*.

✝ Read *consulas*.

|| Read *expectes*.

§ Read *Præside*.

¶ Read *Tuam*.

‡ Printed with some indicated omissions by Tierney, vol. v, pp. ccxviii–ccxxii.

literis sæpius protestatus sum, hinc est quod iis omnibus meis negociis quæ apud sedem Apostolicam et I^{llmam} D^{ntm} vestram habui, semper defensoris partes egi nunquam actoris, quod et in hac controversia contigit, in qua injuriam passus silui tamen. Deinde I^{llma} D. vestra in suis literis significat mentem Suæ Sanctitatis esse, ut de Confessario amovendo taceatur, et addit Patres Societatis ut mihi gratificarentur silentium illud rupisse. At ego protestor me post ultimum silentium impositum nunquam Patribus Societatis hoc negotium commisisse et R^{mum} Patrem præsentem Collegii Romani rectorem professum mihi esse Bruxellis se in eadem mecum opinione esse, putareque et ipsis et nobis longe melius esse ut confessarius amoveretur, quod idem et confessarius presens se superioribus suis significasse sæpius asseveravit, utcunque nunc causam in nos reiiciant. Quidquid vero ipsi hac in re velint cupiantve, hoc mihi certissime persuadeo, si Sua Sanctitas sciret quantum detrimentum spirituale ex varietate et incertitudine confessariorum patimur, quamque ingratus clero Anglicano sit et ab initio semper fuerit hic confessarius regularis, etiamsi nulla alia suppeteret ratio illam communem gratiam quæ nulli exiguo numero vel conventui fæminarum denegatur Collegio nostro quod (absit verbo invidia) non minus de Sede Apostolica meruit quam aliud quodquecunque* seminarium Apostolicis redditibus dotatum, [171] nobis totique clero humillime postulantibus non denegaret: præsertim cum in hoc nulla sit innovatio, sed ad primam institutionem revocatio; cum Collegium hoc anno 1569 institutum fuerit, et Confessarius Jesuita anno 1599, nobis minime petentibus sed reclamantibus, introductus fuerit, clarum est ab initio et spatio etiam triginta annorum collegium hoc confessarium non regularem sed sæcularem habuisse. Sed si contrarium Suæ Sanctitati visum fuerit, illius voluntati, donec aliter statuere placuerit omni submissione acquiescimus.

Quod ad articulos vero attinet, cum ex sinistra suggestione ortum habeant, et præterea Collegio perniciem allaturi certo videantur, eos non solum executioni mandare, sed neque alumnis notificare ausus sum, priusquam Ill^{mæ} D. Vestræ rei veritatem et incommoda apperuissem, ne Sedi Apostolicæ, et vestræ Ill^{mæ} Dominationi gravior fama ipsisque patribus Societatis, quos facile patet eosdem procurasse, odium non facile extinguendum, excitatur. Sed utrumque membrum nempe quod ex sinistra suggestione processerint, et quod collegii ruinam allaturi sint si executioni mandentur, quanta possum et brevitate et claritate ostendam. Etsi prolixior sit defensio rogo quam humillime ut I^{llma} D. Vestra patienter eam legat, necessitati nostræ tribuens eam veniam. Sinistra itaque suggestio ex duplici capite convincitur quod et veritatem subticuerint et accusatores et falsitatem (bona eorum cum venia in justam nostram defensionem dictum sit) supposuerint. Prima igitur veritas quam subticuerunt quæque manifestata hos articulos impedivisset, est regula Collegii de patrum scolis adeundis, quæ non solum non mandet sed clare contrarium insinuat, scilicet non nisi ex necessitate

* So written in the original.

et Præsidis benevolentia adeundos esse Patres. Sic enim habet regula et decretum visitationis confirmatum a Sua Sanctitate, et I[llma] vestra Dominatione, cap. 3, regula 3. *Satius erit si Collegium egredi necesse fuerit eos accedere ad audiendos Patres Societatis Jesu publice legentes quam universitatem.* Item et Regula 5. *Pro aliis vero facultatibus (scilicet præter lectiones theologicas) accidendum erit ad scolas publicas Societatis, sive in subsidium universitatis, nisi aliter Præsidi videbitur.*

Hinc per se clarum est liberum Præsidi esse (prout etiam fuit a prima Collegii institutione) alumnos omnes intra collegium proprium instituendos curare, si ita illi visum fuerit. Quis igitur suspicari poterit vel suam Sanctitatem, vel I[llmam] D. vestram recte informatam velle Præsidi hanc potestatem eripere nisi vel ob grave aliquod a nobis delictum commissum vel ob magnam alumnorum utilitatem in studiis comparandam. At quod ad primum attinet, et quod nullum sit a nobis admissum tam grave delictum ob cujus expiationem tanta fieri debeat regularum innovatio, tanta etiam potestatis Præsidis limitatio, adeo nostræ innocentiæ confido, ut accusatores nostros ad Jus Talionis provocare non verear. Quod ad secundum spectat tantum abest, ut collegii alumnis vel etiam clero Anglicano utilius sit lectiones externas quam domesticas frequentare ut plurimum detrimenti inde nobis proveniat. Nam cum nullum aliud vel facilius vel efficacius medium sit quo cujusvis literaturæ perfectio in clerum nostrum derivari possit [172] et presertim Humanioris doctrinæ cujus inopia non infrequenter ab hostibus fidei obiectatur quam earundem literarum professio quæ profitentes seu docentes doctiores et perfectiores reddit : nemini dubium esse potest quin multa magis utile sit nostris præceptoribus quod alumni domi a nostris quam foris ab alienis magistris instruantur. Quod vero etiam utilius sit alumnis, præter experientiam quæ illud didicimus, illud vel inde liquet quod cum unus præceptor vix sufficiat a viginti scolaribus bene erudiendis, apud Patres in una schola aliquando centum vel ducenti auditores hac in patria reperiuntur, quo fit ut nostri frequenter examinari et particulariter instrui nequeant.

Quibus addi potest in inferioribus classibus sæpe neque scolares Latinam linguam, neque magistri Anglicanam, ut sic illos instruere possint, noverunt. Hinc videmus ipsos Patres Jesuitas Anglos qui Audomarense Anglorum Collegium gubernant, omnes alumnos suos ab externis Patrum lectionibus ad suas domesticas revocasse, quod idem in Hispanicis Collegiis factitarunt.

Altera veritas quam celarunt accusatores ea est, quod verum statum Collegii non declararunt. Nam ex quadraginta circiter adolescentibus (qui literis humanioribus operam dant) vix decem ex Collegii proventibus nutriantur cæterique propriis victitant sumptibus in nullius est potestate illos ad patrum scolas cogere, qui dicerent statim (uti etiam dixerunt) se potius in Angliam redituros quorum etiam exemplum plures forte alumni sequerentur ; quis autem existimet vel Suam Sanctitatem pro vere paterno suo in omnes Ecclesiæ filios amore vel I[llmam] D. vestram pro innata sua

bonitate tot virorum nobilium filios, qui pro fide Catholica et Sedis Apostolicæ authoritate tuenda bona temporalia, libertatem, et vitam ipsam indies exponunt, tanta severitate tractare velle, ut eos nisi ad patrum scolas e quibus quodammodo ejecti sunt* ut certe nunquam redibunt, in Angliam remeare cum eminenti animarum suarum periculo cogere velint. Quapropter horum articulorum Procuratores videntur parum vel Suæ Sanctitatis honori vel Illmæ D. vestræ existimationi consuluisse quando cum tanto utriusque honoris dispendio tantillam sibi gratiam acquirere voluerunt.

Et hæc de veritatibus celatis dicta sufficiant; jam quod horum Articulorum et literarum procuratores in sua suggestione falsum supposuerint restat breviter probandum.

Illma D. vestra in suis literis ita scribit: *Plura perveniunt ab alumnis Collegii perpetrata in scolis Societatis non absque piorum scandalo unde necessarium fuit* (*per hos scilicet articulos*) *iisdem opportune occurrere.* Et illmus D. Nuncius sequutus eandem informationem ita habet. *Sanctissimo nuper nunciatum fuit in scolis Societatis Jesu Duaci per nonnullos collegii ejusdem* (*scilicet Anglorum*) *Alumnos, nescio quas turbas, excitatas fuisse. Hinc est* etc. Quis ista auditurus et tenorem articulorum in remedium adhibitorum ponderans, non existimaret scelus aliquod magnum admissum a nostris fuisse? At si secus fuerit, quis poterit accusatores nostros summa injustitia absolvere, qui famam Collegii apud Sedem Apostolicam denigrare conati sunt, et sua suggestione efficerunt ut inauditi, et nec admoniti, nec de culpa instructi accusemur et condemnemur? Et tamen quodnam erat illud scelus et facinus tam grave ob quod non apud alios, quam Principes Illmos, et Sedem ipsam Apostolicam accusamur. Nonnulli ex nostris nobiles adolescentes ob levissimas puerorum culpas (ob alapam nimirum datam et injuriosis verbis ab aliis pueris provocatam) publice ad virgas vocati sunt, et quia adolescentes videbant præceptores quærere contra eos [173] occasiones, cum quidam adolescens nobilis corrigendus erat, nonnulli ex ejus sociis, omnes pueri et adolescentuli accesserunt et sine ulla vi adhibita sese interposuerunt quasi pro eo liberando: quod videns præfectus jussit eos domum redire. Sed ne actum agere videar (nam vice præses noster in suis ad Illum D. Nuncium literis rem totam clarius et fusius recensuit) de hoc ingenti scelere quod scilicet delationem ad Sedem Apostolicam et tam severos articulos promereri visum est, plura dicere (ne nugis tanti Principis aures fatigare videar) supersedebo. Quod si alio modo quam pro re levi ut revera fuit ad aures Illmæ Dis vestræ delatam putarem totam rei narrationem luculentius expedirem; me vero pudet rem inter pueros gestam ad vestrum tribunal sistere et vehementer miror accusatores item nostros non puduisse quos sat scio in hac civitate, quæ ipsos in hoc facto condemnavit, conqueri puduisse.

Deinde cum in articulis ipsis habeatur quod scolares redeundo a

* The words "redire velint," necessary to the sense, seem to have been omitted here. The scribe has written them later on for "redibunt" and then corrected them to the latter word, so they must have been before his eyes as he wrote.

scolis Patrum tabernas aliquando ingressi fuerint, ego coram Deo protestor me hac in re fuisse semper vigilantissimum, et si aliquando me nesciente hoc acciderit ut certe crederim rarissime accidisse, cur isti qui me fuerunt aculatiores* non me ea de re admonuerunt, sed contra ordinem correctionis fraternæ a Christo Domino statutum, absque eo quod præmittant privatam et secretam admonitionem me meosque statim ad Ecclesiam Sedemque Apostolicam deferunt? An non hic modus procedendi arguit eos non ex charitate nostram emendationem, sed ex invidia nostram infamiam quærere? Sed non est meum illos judicare. Quod si hac in re aliquando erratum fuisset Præceptores Jesuitæ errati occasionem dare potuerunt qui sæpius me inscio nostris juvenibus (uti et aliis) licentiam exeundi è scolis ad mœnia concedere solebant. Quidquid sit, huic malo optime occurri potest si adolescentes nostri domi in Collegio et portis clausis a nostris erudiantur. Et certe si Patres Angli qui Audomarense regunt Collegium hanc ob causam, et quia præceptores nimis proclives erant ad eorum adolescentulos publice corrigendos, et quia commodius domi eos instruere se posse judicabunt† eosdem a scolis Patrum publicis ad suas domesticas revocarunt cur non idem nobis ob easdem causas licebit?

In sequenti articulo monentur alumni ita se gerere ut subsidium quod a Sede Apostolica percipiunt salva conscientia accipere vel mereri possint, quasi hoc Collegium quod in Angliam mille fere sacerdotes, in cælum centum et decem martyres transmisit et etiamnum transmittit, ut ex ultimis exulibus et martyribus facile colligitur indignum sit Apostolica eleemosina. Præterea ad aggravandam nostram calamitatem Patres Societatis in eodem Articulo, cum multo sudore, et non sine sanguine in lucrandis animabus et fide sustentanda in Anglia laborasse prædicantur: quasi nos nihil fecerimus, vel potius quasi Deus nihil per nos fecerit, cum tamen ubi illi unum nos decem sive martyres sive confessores proferre possimus qui in Anglia pro fide Catholica et Sede Apostolica, sanguinem magna cum constantia profuderunt. Tandem adhuc in sequenti articulo additur ut diligens cura adhibeatur ne alumni vel intra vel extra Collegium sacros canones [174] transgrediantur, quasi nostri qui singulis septimanis suas conscientias semel saltem confessario apertas sistunt, sacro item Communione singulis Dominicis et omnibus fere festis reficiuntur scandalosi peccatores, et Canonum transgressores existerent. Judica nos Deus et descerne§ causam nostram, judicet etiam nos Christi Vicarius, judicet I^llma^ D^ao^ vestra apud quos tam atrociter traducti sumus. Certe, I^llme^ D^ne^, ausim affirmare quod et omnes qui Collegii statum præteritum et prasentem noverunt, mecum affirmabunt nunquam hoc Collegium a 25 annis (et multo quidem minus tunc cum Patres Angli habuerunt Præsidem, Vice præsidem, Assistentes et Præfectos animo Jesuitas et sibi obsequentissimos) ita ut nunc floruisse, sive pietatis et literarum exercitia, sive strictam disciplinæ observationem

* Read *aculeatiores*. † Read *judicabant*.
§ Read *discerne*.

sive victus et vestitus decentiam, sive pacem et mutuam concordiam, sive selectissimorum et nobilium adolescentulorum multitudinem spectemus; unde etiam est quod Catholici fama hujus Collegii commoti quotidie ad nos nobiles et ingenuos multos adolescentes et cum illis non exiguas pecunias suas transmittant: et tamen nemo ante me toties erat ad Sedem Apostolicam delatus, nemo ante me ita informationibus haud dixerim calumniis ita erat impetitus. Quid? An invident patres nostro in pietate et literis progressui et bonæ Collegii famæ et existimationi? Non audeo talem de talibus viris ferre judicium.

Jam quod in perniciem Collegii isti articuli futuri sint paucis declarabo. Cum enim tres circiter partes scolarium qui Patrum scholas frequentare moneantur sint nobilium filii qui parentum sumptibus educantur, ii ad unum omnes priori patrum facto et horum Articulorum procuratione provocati, gravi cum scandalo et parentum et omnium Catholicorum, me vel invito in Angliam potius reversuri sunt quam se patrum disciplinæ contradicturi, nihil enim inhonestius ducitur adolescenti bene nato in Anglia, quam jam grandiorem publica passum esse flagella ut pluribus exemplis probare facile possim nisi jam prolixior fuissem, quod ex ultimo studiosorum nostrorum facto I^lma^ V. Dom. partim colligere potest, ex quo et ingens murmur Catholicorum et aversio a Collegio orietur, adeo ut filios suos huc dirigi nullo modo passuri sint.

Ego etiam, I^lme^ Domine, pro reverentia qua ad Apostolicam Sedem, et Illustrissimam Dominationem vestram afficior, horreo illas voces quas cum gemitu Catholicorum auditurus sum, et fælicem mortem (teste Deo) præcupio. Dicent enim, hæccine est pietas qua Sedes Apostolica filios nostros excipit Dei et Ecclesiæ causa patria sua extorres? Hoccine præmium laborum et expilationum quas toties passi sumus? hoc sanguinis effusi pretium? hic fructus eleemosynarum quas largiter et ultra posse nostrum in Collegium Duacenum ut cæterorum matrem profudimus, ut nisi filii nostri et nos in illis Patrum Societatis contra eos exacerbatorum libidini exponamur, et ipsi bona educatione spolientur, et ipsos cælo si possit fieri ejiciantur?

Illud quoque silentio non est prætereundum quod in istis Articulis Collegii Præses singulis mensibus ad Præfectum Studiorum Societatis accedere jubetur, ut cum illo de promovendis scolarium studiis conferat, hoc autem quomodo cum modestia religiosa dicti Patris Præfecti stare possit non video: nam cum Præses Collegii sit sacræ theologiæ doctor, et ego ipse triginta jam annis et doctor et professor non sine aliqua laude tam apud nostrates quam exteros, scripta etiam aliqua non inutilia pro fide Catholica et Romani Pontificis in regibus deponendis authoritate tuenda editi, [*sic*] et authoritatem habeam a Sede Apostolica mittendi sacerdotes in Angliam, et cum Archipresbitero ex sexcentis in Anglia sacerdotes illos quos visum fuerit revocandi [175] parum modestiæ videbitur in religioso, qui fortassis ad summum rhetoricæ magister est et vix triginta annos natus, expectare ut talis vir ad ipsum capescendi consilii causa

veniat. Si factus sum insipiens, ipse (ut Apostolicis verbis utar) me coegerunt.

Hæc sunt, Illme Princeps, quæ a præfatos articulos præter ea quæ a vicepreside a Illmum Dnum Nuncium in mea absentia scripta sunt, respondenda duxi quibus multa addere possim nisi etiam in his aliqua superfluere putarim. Quod si ego delatoris partes agere vellem, longe majores criminationes et melius probandas quam hæ contra nos vel sint vel probari possint, in medium afferrem, et si quando Suæ Sanctitati eas audire placuerit paratum me offero ut faciam veras pro fictis culpas accusatoribus repositurus. Sed ego eo sponte mea, non feror, neque hæc ex odio aliquo (Deum testor) erga religiosos Societatis Patres a me prolata sunt (quos amore et honore prosequor, et cum quibus amicitiam et pacem habere quam maxime cupio) sed in eum solum finem et pro me et Collegio justam tenerem apologiam, et ut a Collegio damna prædicta, a Catholicis Anglis scandalum, a Sede Apostolica et Illma Vestra persona omnem vel levem existimationis apud Catholicos Anglos jacturam propulsarem. Deus Opt. Max. Illmam Dominationem vestram servet incolumen.

Illmæ Dominationis Vestræ
servus humillimus,
Matthæus Kellisonus.

Aliam epistolam circa eosdem articulos non minus efficacem ad Illmum Dnum Mollinum S. R. Ecclesiæ Cardinalem, totiusque Angliæ Viceprotectorem scripsit R. D. Præses, quam hic prætermitto: omnia enim ferme quæ in illa continentur in epistolis duabus præcedentibus discribuntur, subiungam tamen binas alias de eadem materia scriptas, alteram R. D. Gulielmi Harrisoni, Archipresbiteri Angliæ ad Illmum ac Rdissimum DnumLucium de Morra, Archiepiscopum Salernitanum, et apud Principes Belgii Nuncium Apostolicum, alteram vero ejusdem R. D. Archipresbiteri cum suis Assistentibus ad SSmum D. nostrum Paulum Quintum quibus luculenter satis apparebit quantum prædicti Articuli Clero Anglicano displicuerunt, et qualis sit ejusdem Cleri animus et affectus in hoc nostrum Collegium Duacenum. Prima igiter sic se habet.

Illme ac Rndissime Domine.

Jam primum intra has octavas Omnium Sanctorum perlatæ sunt ad me Illmæ D. vestræ literæ duplicatæ 25 et 28 Augusti scriptæ, quibus pro singulari sua humanitate testatum facit suum erga me, Clerum ac Catholicos nostrates affectum propensissimum, usque adeo ut profiteatur nihil se magis in votis habere, quam ut rationes nostras juvare quæat; ideoque circumspicere me jubeat, quid a se pro solatio ac commodo nostrorum hominum fieri possit, quod ubi resciverit libentissime se præstiturum pollicetur. Quam gratæ vero mihi fuerint hæ literæ vestræ (Illme Domine) plenæ humanitatis et charitatis vero Christianæ, malim quidem tacitus agnoscere, quam minus appositis verbis frigide explicare. Ea est enim status nostri condicio ut nihil in rebus humanis acceptius nobis accidere poterit, quam virorum in dignitate existentium [176] propensa voluntas

id nobis solatii suppeditandi, quod hominibus pro fide Catholica Romana ad sanguinem usque decertantibus par visum fuerit. Quod quidem cum I[llma] D. vestra spondeat se curaturum et in testimonium animi sui ad id paratissimi jubeat tantummodo significem in quo aliquid hujusmodi solatii commodius adferre nobis possit, erat omnino quo literæ vestræ mihi omnibusque Catholicis gratissimæ forent. Quia vero istic difficultates non patienter* nos eam gratiam plerisque in rebus experiri, quas nuper nimis maximeque in rationem duci oportebat; nobis abunde factum judicabimus, si in reliquis cognitu atque emandatu facilioribus, I[llma] D. vestra Clero nostro, Catholicisque gravioribus non defuerit.

Audivimus jam pridem cum magna animi voluptate Collegium Duacenum diu multis tenebris et squalore obductum opera eximii viri D[ni] Kellisoni reflorescere cœpisse, alumnis pietate ac doctrina melius quam antea informatis, et scolis denuo reclusis atque intra proprios parietes reductis, quod ut scolaribus proficuum fuit quemadmodum eventus comprobavit, ita Collegio ac Clero Anglicano honorificum. Siquidem Ill[mam] D. vestram latere non debet Collegium illud Duacenum, unicum esse Cleri nostri fontem ac Seminarium, reliquis tam in Italia quam Hispaniis in Patrum Societatis potestatem redactis, et jam non cleri (pro quo tamen primitus instituta fuerant) sed Novitiatuum Societatis Seminariis factis : proindeque par esse ut illius honor nobis cordi et curæ sit; eoque magis quidem, quo illi Seminario Ecclesia Anglicana se plus debere recognoscit. Nisi enim inde pauca illa fidei Catholicæ semina, ab initio prævalentis hæresis in Anglia relicta, tota irrigata, culta ac propagata fuissent, dudum *Sicut Sodoma facti essemus et sicut Gomorrha similes fuissemus.*

Quare cum tantum illi Collegio deberemus, jamque ob res inibi recte institutas novo in illud affectu inardescere, et de futura sobole pia, erudita, suisque majoribus digna spem magnam alere inciperemus; ecce de repente nescio quo sinistro nuncio superioribus hisce diebus ad nos advolante, mirum in modum perculsi et turbati sumus. Intelleximus namque missis ab I[llmo] Protectore nostro literis Collegii Presidi mandatum fuisse, ut clausis scolis, quæ ab ultimis annis in Collegio cœperant aperiri, alumni omnes ad Jesuitaram Scolas remearent : insuperque Jesuitam in munere Confessarii Ordinarii de novo stabilitum confirmatumque pro quo tamen amovendo, atque uno de nostris substituendo, tam a Præside quam a clero diu multumque laboratum est. Hoc certe triste nobis nuncium fuit et inexpectatum. Cum enim id semper egerimus, nimirum ut Collegium illud et primævo suo splendori, et pristinæ libertati restitueretur; illi quidem rem literariam inibi promendam,† hinc vero Jesuitas amovendo ab omni potestate seu jurisdictione, directa vel indirecta, in illud, nupra hac I[llmi] Protectoris institutione (si executioni mandetur) spes omnis nobis præcisa est votum illud unquam consequendi. Et quidem inquantum Cleri nostri dedecus ea cedat, non est opus ut

* Tierney has rightly altered this to "patientur" in a pencilled correction.
† The text appears defective here.

rationibus in unum conglobatis Illmæ D. vestræ suadeam. Scio id Collegii Presidem non amissurum. Itaque (ut ad propositi mei caput accedam) hæc est gratia, hæc opera, quam ab Illma D. vestra humiliter petimus, videlicet ut in his similibusque negociis Collegio Duaceno pro virili sua assistere, pratrocinari [*sic*] ac juvare dignetur ; atque insuper Illmo Protectori significare, quanto dolore universum clerum Anglicanum affecit, cum Collegii disciplinam tanta cum laude conceptam, nec minori cum labore stabilitam rescindere cogitarit. Sane si Jesuitæ nostrates olim in Hispaniis ac nuperrime Audomaropoli, in Belgio, utile scolaribus suis duxerunt, sibique honorificum eosdem a scolis publicis [177] Societatis ad privatas intra suum Collegium institutas avocare, non est quod Præsidi Collegii Duaceni vitio verti debeat illud ipsum factitare. Agnoscimus perlibenter Jesuitas Reipublicæ Christianæ utilem operam navasse diu, atque etiamnum navare indies ; illud tamen sentimus, eo rem Christianam nondum devenisse et* extra ipsorum gymnasia, nec pietas, nec eruditio nec vitæ recte instituendæ ratio inveniri possit. Diu hoc avertat Deus. Verumtamen ut simul ac semel animi mei totiusque cleri sententia Illmæ D. vestræ innotescat, aio, nunquam Collegio illi recte constitutum iri, donec Jesuitis prohibitum sit, ne quo modo se illius rebus sive temporalibus sive spiritualibus immisceant. Quod quidem istic in Anglia cum plurimæ olim inter nos et religiosos Societatis ob eandem causam simultates atque discordia oborta essent, prudentissimæ ac piæ memoriæ Clemente 8, Brevi Apostolico, 5 Octo[bris], anni 1602 dato, cautum est. Utinam ad eundem modum Sanctissimus D. noster ad omnes quæremonias atque animorum simultates sopiendas, Collegio Duaceno provideret. Brevi certe futurum esset ut illud Collegium sibi simile redderetur, id est, pace, pietate, doctrina, viris denique illustribus effloreret. Quod nos ut pro virili nostra promovere possimus, jam pridem egimus cum SStissimo D. nostro, et Illmo Protectore nostro atque etiamnum agere non desistemus. Immo vero (ne quid deesset ex parte nostra) cum non ita pridem ad nos delatum esset, Collegium ære alieno a multis annis contracto laborare, insuperque locum deesse scolaribus excipiendis, qui eo magno numero post Dni Kellisoni præfecturam a pluribus melioris notæ Catholicis destinebantur ; insito quodam in illud Collegium affectu unanimiter commoti, illius necessitatibus pro modulo nostro ac tenuitate quamprimum subvenire statuebamus.

Itaque (licet in hoc rerum statu ["apud nos" *cancelled in MS.*] homines parum idonei ad simile opus videremur) subsidiis in unum collatis, et laicis etiam compluribus nostro suasu tam pio opere incumbentibus, pecunias subsidiarias eo transmisimus, brevi etiam plures transmissuri ; ea tamen semper lege ac consilio, ut Collegio, non in aliorum, hoc est Regularium commodum, sed Cleri pro quo institutum est, cedant atque impendantur, nisi enim Jesuitæ inde penitus submoveantur ut Collegium independenter ab iisdem, etiam in spiritualibus, juxta primariam suam institutionem vivere

* Rightly altered by Tierney to "ut" in a pencilled emendation.

permittatur, statutum nobis nihil ultra eo transmittere et quicquid hactenus transmissum est debitum esse seu commodatum, ipsi Clero cum repetieret [*sic*] a Collegio rependendum. Idcirco plures Assistentium atque alii etiam e nostris qui jam jam in illud opus pecunias subministraturi erant, a rumore ultimæ constitutionis Illmi Protectoris sese subduxerunt, fidenter asserentes nihil se deinceps transmissuros, donec ipsis certo constiterit res inibi certe et ad cleri votum, constitutas esse. Hæc non meo tantum sed et Assistentium meorum nomine, ulterius atque etiam liberius scripsi ad Illmam D. vestram ut luculenter perspiceret, quis sit Ecclesiæ Anglicanæ in Collegium Duacenum animus et affectus, quantumque nobis gratificari possit, si illud sua authoritate protegere dignetur, ejusque præsidis viro undequaque laudatissimo, et de nobis optime merito, in iis omnibus assistere, quæ ab ipso ad ejusdem Collegii bonum rationabiliter fuerint proposita.

Quod Illma D. vestra in posteriorum literarum vestrarum postscripta addit se intellexisse de novo quodam juramento isthic a nobili quopiam excogitato ac [178] propugnato, novum mihi et antea inauditum fuit. Nihil enim (quod adhuc audio) tale apud nos, et vero mirum foret, si quod simile juramentum in ore hominum esset, et nos tamen illius inscii existeremus. Cæterum si conjecturis agere licet, quid ego hac in re conjicio, Illmæ D. vestræ aperiam. Vivit quidem in partibus Angliæ remotioribus nobilis noti nominis et eruditionis qui cum Catholicus sit, potestatem tamen Summi Pontificis in reges, ut rem probabilem tantum, non autem ad fidem pertinentem asseverat. Et licet ab hac sententia tam asserenda quam mordicus etiam (ut audio) defendenda nullis rationibus dimoveri possit, quod tamen juramentum aliquod excogitaverit, quo ea potestas Summi Pontificis licite possit abjurari, nondum a quopiam intellexi quin immo nuper dum inter visitandum ab iis partibus haud procul abessem, conveni plures sacerdotes qui multa mihi renunciarunt de præfati nobilis opinione, de juramento autem illo ne verbum quidem addiderunt, quod tamen (si quid simile fuisset) procul dubio non reticuissent. Immo vero ii, qui præfatum nobilem penitus noverant, affirmabant eum juramentum prætensæ fidelitatis Catholicis offerri solitum omnino damnare, illudque a nemine licite prestari posse asseverare. Ex hac juramenti ordinarii damnatione et alterius opinionis assertione, abortus est fortassis inter aliquos rerum novarum ingeniosos inventores, rumor ille de nova juramenti formula a dicto nobili excogitata, et conceptis verbis efformata. Hoc tantum ex conjectura ut prefatus sum; aliunde enim nihil mihi constat. Est tamen quod hac in re merito demirari debeam quis nimirum talia ad Illmam D. vestram referre potuerit, me isthic superiore, et cujus maxime interest similia nosse de iisdem nec monito nec consulto. Illius certe fuit, quisquis erat, hæc ad ordinarium isthic superiorem primum retulisse, quo id quod reformandum fuit vel ab ipso reformaretur, vel ab eodem, cui soli ex officio illud competit, ad superiores referretur. Est enim, ut in rebus publicis, ita in Ecclesia Dei ordo quidam in rerum processu retinendus, qui

citra communitatum seu personarum injuriam perverti nequit. Is si apud nos quoque servaretur, nec aliunde quam ab iis, quibus ex officio competit, informationes de rerum statu exciperentur, non tam crebro falsa et ex meris suspicionibus nata ad superiores pro veris deferentur, quibus magnum quotidie damnum bono publico accrescere videmus.

Porro ut ad propositum meum revertar et aliquid etiam hac in re ultra quæsitum I[llmæ] D. vestræ significem, quia præfata nobilis opinio (de qua loqui cœperam) in re erronea et ab eodem nobili mordicus defensa multis fidelibus scandalo fuit, ipsius confessarium suspendi, ab omni usu facultatum in ordine ad ipsum, donec se in ea sententia reformaret, vel certe a superioribus intelligerem licite posse talia censentem tolerari, et ad sacramenta participanda sine piaculo admitti. Quocirca a paucibus* mensibus de hoc facto meo uti ut jam pridem de præfata nobilis opinione. I[llmum] Protectorem nostrum literis† certiorem feci : a quo donec responsum accepero, quatenus ea in re procedere debeam, ulterius non habeo, neque enim ulla mihi a sua Sanctitate demandata est in laicos potestas ; quod me satis excusabilem reddet, [179] si quid a laicis peccatum§ fuerit, quod reformationi indigere videatur.

Quod speciatim ad rerum nostrarum statum attinet, eo loco sunt, quo solent. Bonorum expilationes, carcerum squalores, magistratuum terricula, apparitorum irruptiones, falsorum fratrum insidia, et si quæ sunt hujusmodi Catholicos probatiores (quod Dei bonitas est) reddere possunt a fide amovere non possunt. Apparitores, seu (ut vulgo vocamus) Pursivantes, ubique mirum in modum molesti sunt, sed nuper quidem maxime, in Catholicos involant, disturbant, prædantur et (cum lubet) ad carceres amandant. Sacerdotes vero, si quos repererint, illico rapiunt, et examine præmisso ad argastula mittunt. Præter plures alios alibi, Londini ab ultimo exilio capti, et ad carceres detrusi ad minimum triginta, Reliqui suis functionibus instant ut par est multa cum laude ac labore, Deus quoque incrementum dat, ne in vanum laborare videantur.

De matrimonio Serenissimi Principis cum filia Regis Catholici, jam vix ullus sermo : id quidem a Catholicis omnibus avide concupitur, quod propterea hæretici magis aversantur. Regis animus paucis notus, et vero tardior redditus I[llmi] Comitis de Gondamar, ejusdem Catholici Majestatis legati, et tumultuum in Superiore Germania ac Bohemia rumores continui id magis incertum reddunt. Faxit Deus ut ad Ecclesiæ suæ propagationem omnia cedant.

Quæ hic evenient in posterum prout occasio feret, I[llmam] D. vestram monere non gravabor, neque enim in hac in parte I[llmæ] D. vestræ desiderium fraudabo, scripsi quidem ad vos circa mensem Maii, sed an eæ literæ ad manus vestras pervenerint ex hisce vestris non intelligo alias itidem nuper circa Idus Septembres datas ad I[llmam] D. vestram transmisi, de quarum etiam receptione adhuc

* Thus written in the text for *paucis*. † Written *cleris* in the text.
§ *peractum* was probably the word intended.

nihil. Ego nulla in re deero, quo Ill^mæ D. vestræ pro officii mei munere plenissime satisfaciam. De cetero clerum nostrum necnon Collegium Duacenum Ill^mæ D. vestræ humillime commendo, quibus universæque Ecclesiæ suæ Deus vos quam diutissime servet incolumes. Londini in ipsa octava Omnium Sanctorum, 1619.

Illmae D. vestræ addictissimus
Gulielmus Harrisonus
Archipresbiter Angliæ.

Sequitur 2a epistola ad SS. D. nostrum Paulum Quintum a Rndo D. Gulielmo Harrisono, Archipresbitero Angliæ, ejusque assistentibus scripta.*

Beatissime Pater.

Cum spes omnis Catholicæ religionis in Anglia restaurandæ dependeat a recta seminariorum institutione, unde Dominicæ vineæ operarii, continue ex professo destinandi sunt, Sanctitati vestræ iniquum non videbitur si nos qui hic cleri negociis licet indigni præficimur, illorum curam qualemcumque habeamus, si quidem non alio fine seminaria in Ecclesia Dei instituta noscantur jam ut cleri semen ac supplementum sint, sine quo nec ipsa Dei Ecclesia consistere potest. Cleri ergo potissimum interesse putamus, qua ratione ii qui in ejus sortem deventuri sunt instituantur [180] quibusque modis ad tam sacrum munus velut idonei et non casu immissi præparentur. Ea propter, cum jam pridem Sanctitati vestræ a nobis supplicatum fuerit pro Seminario Duaceno superioribus annis nonnihil inverso primævæ suæ integritati restituendo; non possumus deinceps in ejus causa torpescere, sed quoad usque ad nativum splendorem revocetur, Sanctitatem vestram opportune atque importune obtestari. Et certe ex quo D. Kellisonus, vir undequaque laudatissimus, et de nobis optime meritus, vestra authoritate ad ejus regimen accitus est spem magnam nobis præluxisse vidimus, ea paulatim restauratum iri, quæ aliorum emulatio summo boni publici dispendio eliminasset, neque nos elusit opinio nostra. Is namque post initam illius seminarii præfecturam memor antiquæ gloriæ, in qua non ante multos annos illud ipsum sub clero conspexisset, eo quamprimum animum adierit, ut collapsam disciplinam hoc est rem literariam ac virtutem promoveret, quibus armis maxime accingi debere qui tam sacræ militiæ se astrinxerant, jure meritoque judicavit, hac enim armatura sciebat hæresim in Anglia expugnandam, qua accincti primi illius militiæ Tyrones, et qui eosdem subsequuti sunt, post innumeras e schismatis voragine ereptas animas Domino militando gloriosissima morte occubuerant. Itaque reclusis scholis tum theologicis tum philosophicis, quæ in seminario illo, magno ejusdem damno, jam pridem se desierant, et cæteris ad honorem seminarii nec non majorem alumnorum utilitatem ordinatis, tam fælices in eo munere progressus fecerat, ut jam parum abesse videretur, quo voto nostro plenissime satisfactum foret. Sed hanc spem duo obices de repente enati ex literis ab Illmo D.

* This letter was translated and printed by Dodd, *Church History*, ii, 499–503.

Protectore nostro ad Seminarii Præsidem nuper directis præciderunt, quos Sanctitati vestræ non emerito significandos duximus, alter est de prælectionibus intra proprios parietes restitutis inhibendis: alter de Jesuita in munere Confessarii ordinarii de novo stabiliendo confirmandoque.

Quantum porro in his utrisque causæ nostræ præjudicatum sit, nobis difficile non erit Sanctitati vestræ liquido demonstrare. Nam si hæresis quæ persuasibilibus humanæ sapientiæ verbis innitatur efficacitate sanæ doctrinæ retundenda est (ut Sancti Patres jam pridem docuerunt) eorum certe rationibus, qui se ex professo hæresibus oppposituri sunt, melius rectiusque prospici non potest, quam si in ea palestra ultro citroque discendo primum deinde etiam docendo exerceantur, quo omnibus necessariis absoluti instructique, ad conflictum postea intrepide emittantur. Ita nimirum fiet, ut nunquam in clero defuturi sint, qui in hac vinea cum hæreticis confligendo et in Seminariis docendo scribendoque fidem Catholicam in Anglia sartam tectam tueantur, et hæreticas partes facile convellant prosternantque. Unde si nullo modo culpandum sit quæ a recto deflexerunt ad sua principia postliminio revocare, cum scholasticæ prælectiones inter proprios parietes veteris adeoque primi illius Seminarii instituti sint (quibus et in seminarium non mediocris apud omnes honor conciliatus est, et alumnis profectus singularis) tantum abest ut hoc Presidis Duaceni opus rescindi debuerit, ut potius a quibusvis promovendum fovendumque videretur. Sic enim et Jesuitas ipsos fecisse, scimus, qui olim in Hispaniis, et nuperrime etiam Audomaropoli in Belgio seminariorum alumnos quibus præfuerunt a scolis publicis Societatis ad privatas intra sua seminaria (non antea quasi præscriptione fulti, ut Præses Duacenus sed)* tum primum institutas avocarunt.

Deinde si ad futuram Angliæ conversionem attendamus (quam Deum Patrem misericordiarum suo tempore effecturum non diffidimus) tantopere expedit, ut gentis nostræ clerus doctus atque eruditus sit, alioqui religio restituta diu nequeat conservari. Nam cum multo maxima pars nobilitatis Anglicanæ, non in urbibus quemadmodum in regno Neopolitano aliisque videre licet (ubi regularium frequentior est usus) sed ruri in castellis degat, necesse plane est, ut pastores, qui iis in locis curæ animarum præesse debent ex officio, doctrina et eruditione polleant, quare virtus et religio in nobilium animis, uti et in plebe rusticana quæ apud nos ut plurimum intelligentia, opibus et potentia valet sedulo constanterque foveatur [181] et hac de causa Ill^mum^ Alanum post fundata gentis nostræ seminaria impense laborasse novimus pro clero, quem ad futuram Angliæ conversionem præparabat non minus doctrina quam virtute excolendo: optime namque prospexit, quantum patria suo tempore doctis pastoribus indigeret. Cum ergo alia nec proprior nec facilior ratio suppetat cleri docti ac literati propagandi quam seminariorum alumnos in Prælectorum, Repetitorum, Confessariorum, Cathichis-

* The bracket was originally written before "sed," then cancelled and inserted here.

tarum et id genus aliis muniis exercendo et perficiendo, horum certe in seminario Duaceno restitutioni obsistere, et ipsum clerum infirmare, ac proinde summam religioni Catholicæ vim et nocumentum inferre.

Quod vero ad Jesuitam Confessarium attinet, quem alterum obicem diximus rei nostræ in illo seminario promovendæ sanctitatem vestram jam pridem edocuimus, eum nostro consensu nunquam introductum, immo nobis invitis multum reluctantibus ei muneri ab ipsis Jesuitis præfectum fuisse, quo honorem illum suæ Societati vindicarent, seseque seminarii negociis per omnia liberius immiscerent. Ex quo factum vidimus, ut plurimæ alumnis cum iisdem Jesuitis contentiones, lites, simultates animorum alienationes, et id genus alia scandala in illo seminario prius inaudita enata sint, quæ domi forisque magnum causæ nostræ damnum et detrimentum procrearunt. Quibus malis et remedium provideri et tempestas oborta sedari posset, tum a Præside tum a nobis, Sanctitati vestræ haud semel humillime supplicatum est pro iisdem Jesuitis a præfato munere amovendis, atque adeo ab omni prætextu seu colore sese illius seminarii negotiis sive temporalibus sive spiritualibus immiscendi. Præterea cum reliqua gentis nostræ seminaria in Jesuitarum potestatem devenerint, atque istud unicum vix clero relictum, pro cleri seminario habeatur, non leve honori nostro præjudicium inferre existimamus, quod regulares spirituali ejusdem administrationi deputentur. Quid enim aliud hoc erit quam publice testari in universo clero non posse homines reperiri, qui idonei sint uni seminario in spiritualibus dirigendo ? Et tamen hic inter hæreticos et monstra vitiorum animabus convertendis, informandis, dirigendis aliquod centeni e nostris inidonei non reputantur. Ad hæc, longa experientia compertum est Jesuitas in hoc munere defungendo suis commodis magis quam cleri propagationi inservire, usque adeo ut nunquam cessent alumnos modis omnibus ab instituto seminarii, ad quod se sacro et solemni jurejurando astrinxerant divertere, et vel ad suam societatem allicere si possint vel ad alios ordines tentandos suis suggestionibus inligare.

Quod malum cum beatæ memoriæ Sanctus Carolus Borrhomæus non ita pridem in seminario provinciali a se Mediolani instituto, et regimini Patrum Societatis commisso deprehendisset, eos inde amoveri et sui cleri Rectores atque administratores superinduci curavit. Nos miseri, heu,* hoc malum tot annos pati cogimur non in seminariis tantum in Urbe, atque in Hispaniis institutis (quæ jam ad nihil aliud fere deserviunt quam ad novitiatus Societatis supplendos) sed in illo etiam seminario quod cleri sanguine et sudore fundatum est. Denique (ne longius excurramus) Sanctitati vestræ probe notum est fælicis recordationis Clementem Octavum post visitationem Seminarii Romani per R[dissimum] D. Morram auditis rationibus ab ejusdem alumnis adversus confessarium et repetitores

* This appears as a contraction resembling *h* and *n* conjoined. As Dodd translates it "Alas" it may stand for *heu*. It might even be *tn* for *tamen*, but it is not material to the context.

e Societate exhibitis, Jesuitas, non tantum a repetitionum moderationibus, sed etiam a munere confessarii amovisse et sacerdotes sæculares, jam tum seminarii alumnos iisdem muniis præfecisse, Rectore nihilominus Jesuita existente. Cum ergo seminarium Duacenum ab ipsa prima institutione sub regimine cleri semper exstiterit, et non nisi ab aliquot annis confessarium Jesuitam acceperit, idque Jesuitis invito clero agentibus et procurantibus, rationi certe consentaneum videtur ut rebus ad suam originem reductis, non alius quam [182] ejusdem cleri sacerdos prefato munere in Seminario Duaceno præficiatur.

Sic fiet ut semotis omnibus suspicionum litiumque occasionibus, paci ad invicem studeamus, et scissis partibus rite coadunatis non minus Jesuitas, quam quosvis alios regulares benevolo (ut optamus) affectu in visceribus Jesu Christi complexemur.

Interim vero miserabile prorsus est ita omnia apud nos confundi, ut nihil recto vel in seminariis tractari vel in clero peragi censeatur, quod ab ipsis non fit ; quasi nos, qui de clero sumus, ad hoc tantum nati videremus, quibus Jesuitæ per omnia dominentur. Eo enim a superioribus annis res devenit ut nihil uspiam sit ad clerum attinens (nec de aliis quidquam dicamus) quod illi suæ Societati suæ* subdere non attentarunt. Quibus rationibus cleri regimini hic in Anglia inseruerunt novum genus disciplinæ in clerum introducendo, ejusque superiores postmodum ad suum libitum, ceteris reclamantibus, monendo pariter ac regendo. Multis jam annis in Urbe declamatum est. Et his turbis Brevi Apostolico P. M. Clementis Octavæ, vestra Sanctitate tunc promovente, nonnihil sedatis, ne suas partes quoquo modo infirmari permitterent, seminaria tum in Urbe tum in Hispaniis novis molibus exagitarunt donec ita demum omnia miscuissent, ut illa deinceps non clero propagando, sed suis novitiatibus (ut diximus) supplendis deservirent, cujus rei argumentum esse potest ipsum Seminarium Romanum sub oculis vestræ Sanctitatis constitutum, e quo cum olim complures operarii in messem istam quotannis emitti solerent, jam vix unus sacerdos sæcularis integro biennio et quandoque triennio in eam protuditur ; lectissimis interim ingeniis post absoluta studia singulis annis ad novitiatum in Belgio demigrantibus, non sine magna cleri defraudatione et intentionis P. M. Gregorii 13[i] illius seminarii fundatoris frustratione. Unde meminimus Ill[um] Allanum sub extremum vitæ de Rectoribus Seminarii Romani ob alumnos ad suam Societatem pellectos multoties conquæstum fuisse, uti et de patre Personio cæterisque qui in Hispaniis Seminaria fundaverant ad clerum Anglicanum, ut præ se ferebant propagandum, revera tamen quibus sibi ipsis commodarent, eleemosynas quæ clericis sustentandis porrigebantur, ad Jesuitas copioso numero in iisdem Seminariis alendos convertendo.

Utinam Sanctitati Vestræ perspicere liceret, quot Jesuitæ in Seminariis nostris quibus ipsi præsunt quotidie alantur ac sustententur, existimaret profecto ea Societatis potius collegia esse, quam Cleri Anglicani Seminaria ; cum tamen sacerdotibus nostris post

* Thus in the original. In the following sentence the construction is imperfect.

multorum annorum carceres in exilium ejectis, nullibi locus sit vel una nocte hospitio excipiendis ; quod indubie si quid aliud in rebus nostris memorabile ad posterum stuporem Annalibus Ecclesiasticis, intexetur ; hoc enim inter multiplicia mala, quæ sacerdotes sæculares præ cæteris patiuntur, nec minimum est nec leviter commemorandum. Nam cum Jesuitæ si quando in exilium religentur præter complures residentias speciales tria habeant in Belgio Collegia quo se velut ad proprios lares conferre possint, Audomaropolitanum nimirum Lovaniense et Leodiense, ubi nuperrime ædificium ad admirationem splendidissimum atque amplissimum novitiatui suo dicatum construxerunt. Sacerdotes seculares qui hic pondus diei et æstus sustinuerunt, et patria ejecti, et in exteris regionibus non invenientes ubi caput suum reclinent (Seminario Duaceno præ loci augustia et rerum penuria ad id muneris præstandum inidoneo) eo demum rediguntur ut in Angliam redeant, ubi post paucos dies aut menses denuo comprehensi, iisdem carceribus mancipantur e quibus paulo ante multa cum difficultate emerserant. Quæ omnia ut alia sæpe sic nuper ab ultimo [183] fratrum nostrorum exilio, non sine magno animi dolore vidimus iisdem contigisse.

Denique (ut ad propositum revertamur) quo in loco res nostræ sint apud Patres Societatis illud liquido demonstrat quod paucos illos sacerdotes, quos e suis seminariis in hanc messem emittunt, ita demum mittunt, sine literis commendatitiis ad nos, quibus de eorum numero probitate, scientia, moribus, cæterisque qualitatibus constare deberet ; quasi tales huc adventantes ad nostram curam neutiquam pertinerent : quod quidem et perperam fit et magno disciplinæ Ecclesiasticæ prejudicio.

Et tamen post hæc tot et tanta gravamina causa nostra undequaque illata Seminarium Duacenum, quod solum e quinque seminariis, quibus ipsi præsunt, nobis vix reliquum est, magis magisque opprimere, et veluti de unica miselli pauperis (de quo Propheta Nathan ad David) arrepta ovicula opulari non desistunt : usque adeo ut nuper a quibusdam ipsorum divulgatum sit D. Kellisonum illius Seminarii dignissimum Præsidem inde quantocyus dimovendum esse, aliumque ejus loco substituendum ; quod licet Sanctitati Vestræ nunquam in mentem venisse putaremus, graviter tamen nos habuit, quod talem virum similibus rumusculis dehonestare non vererentur.

Hæc scribimus (Beatissime Pater) non animo Jesuitas calumniandi, eorumve personis quoquo modo detrahendi, quos uti fratres et co-operarios in Christo vera charitate complectimur, sed ex multa tribulatione et augustia cordis nostri rerum nostrarum miserrimum statum deplorantes, et (si liceat) Sanctitatis Vestræ moderamini supponentes, propterea enim ad Sanctitatem Vestram velut filii ad patrem, et membra ad caput confugimus, tot malis remedium humillime petituri.

Quod quidem cum in hoc uno totum versetur, ut patribus Societatis omnis in clerum aut cleri seminaria usurpata jurisdictio inter-

dicatur inhibeaturque, ne videlicet se cleri rebus immisceant magis quam nos de clero Societatis negotiis nosmetipsos immiscemus; id ut Sanctitatis Vestræ authoritate decernatur, Beatitudinem vestram ad pedes vestros provoluti, coram Deo et Christo Jesu et electis Angelis etiam atque etiam obtestamur. Si qua ergo consolatio in Christo, si quod solatium charitatis, si qua societas spiritus, si qua viscera miserationis, imple (Beatissime Pater) gaudium nostrum atque ita tandem decerne ut unumquodque corpus sua munia ipse obiens et sibi ipsi consentiat, et cæteris offendiculi occasionem non ministret. Vere enim et serio fatemur, quod licet gravissima sint quæ quotidie patimur ab hæreticis, ea tamen quæ in hac parte a patribus Societatis sustinemus, animos nostros tantopere sauciare, ut omni persecutione graviora atque acerbiora videantur quo fit ut tanto importunius Sanctitatem Vestram obsecremus et reduplicatis precibus iterum iterumque per viscera Christi obtestemur, ne rationes nostras reiiciendo tristitiam super tristitiam nobis addat, sed malorum supra commemoratorum radices, fomenta et occasiones perscindendo [184] id tantum efficiat, ut omnes, qui in eodem opere laboramus, in domo Domini ambulemus cum consensu. Hoc unice desideramus et votis omnibus a Sanctitate Vestra suppliciter postulamus. De cetero cleri labores, potissimum vero Seminarium Duacenum tot nominibus de gente nostra meritum, ut supra centum et duodecim alumnorum suorum martyria gravissimis persecutionibus his sexaginta fere annis pro Sedis Apostolicæ honore conflictatum, cum suo Præside D^o Kellisono, Sanctitatis Vestræ fidissimæ tutelæ et clementissimo patrocinio omni animi submissione commendamus. Nos vero Deum Opt: Max: orare non desistemus, ut Sanctitatem vestram Ecclesiæ suæ, patriæ nostræ et nobis denique quam diutissime servet incolumem. Datum Londini 2° Decembris anni 1619.

Sanc^tis Vestræ
Humilimi filii ac servi
Gulielmus Harrisonus
Archipresbiter Angliæ.

Morganus Clenocus, assistens.
Joannes Boswellus, assistens.
Cuthbertus Trollopus, assistens.
Joannes Jacksonus, assistens.
Joannes Benettus, assistens.
Joannes Colletonus, assistens.
Joannes Michellus, assistens.
Edwardus Benettus, assistens.
Richardus Broughtonus, assistens.
Rogerus Striclandus, assistens.
Josephus Heyneus, assistens.

[*Hand changes*]

His itaque ex parte Cleri Suæ Sanc^ti necnon aliis a R^do D^no Preside Protectori et vice protectori exhibitis literis, secuta est dictorum Articulorum revocatio vel certe nova eorundem explicatio qua relinquitur Presidis arbitrio (ut habent literæ Nuntii Apostolici Bruxellis 24 Feb. 1620 datæ) *si Præses velit ut domo propria omnes alumni erudiantur in omnibus scientiis etiam grammatica quod poterit hoc facere etc.* Literæ vero Cardinalis Farnesii, Protectoris nostri R^do D^no Presidi, hac de re 26 Januarii 1620 datæ rem magis

perspicue explicant. Quæ de alumnis Collegii Anglorum Duaceni ad publicas scolas Societatis Jesu accedentibus de mandato S. D. N. mense Augusti scripta sunt, non eo sensu recipi debent quo Dominatio vestra apologetice scribit : non enim coguntur alumni dictas scolas omnino adire, ita ut inter privatos parietes Collegii erudiri et doceri non possint, sed ubi scolas Societatis frequentare voluerint disciplinæ ministrorum ejusdem eos subjici convenit et rationi congruit, ut quæcumque scripta sunt ad amussim ipsimet servent, prout alii scolares, cum in eadem scola non sit habenda ratio aliquorum sed omnes pari obedientia, et eadem disciplina agere convenire et incedere debeant. Capita transmissa Dno Archiepiscopo* [185] *Salernitano nuntio conscripta sunt sermone Italico neque conveniunt exemplari ea quæ D. vestra inserit in suis literis neque illationes vel argumenta quibus ipsamet utitur elici jure possunt.* Et hucusque literæ Protectoris.

October 1619

4° Octobris in festo Sti Remigii,† scolas more consueto studiosi frequentare cœperunt. Philosophi præceptore Dno Gulielmo Talbotto. Logici Dno Edmundo Stratfordo et Dno Andræa Hallo, præceptoribus. Rhetores et Poetæ Magistro Thoma Carletono. Syntaxiani Mro Roberto Walkero, Grammatici, Mro Henrico Harrisio, Lectionem græcam prælegit, Dns Thomas Blaclous, Sacræ theologiæ professor. Eodem die sacrum in honorem Spiritus Sancti pro fælici studiorum progressu solemniter est decantatum in quo omnes scolares SS. Eucharistia sunt refecti.

2° Edwardus Brooke (hic dictus Carolus Goodman) nobilis, filius Roberti Brooke comitatu Essextiæ, diœcesis Londinensi, 17° ætatis suæ anno, ut convictor admissus est grammaticam frequentaturus.

9° Gulielmus Alberius (hic Morus) Londinensis ex patre scismatico nobili tamen oriundus ex Anglia ad nos venit soluturus 180 florenos per annum quamdiu in Collegio permanserit.

14° Octobris Gulielmus Parre (hic Boldes) diœcesis Wigorniensis ex parentibus nobilibus, ut convictor in Collegium est admissus studia sua a grammatica inchoaturus.

Eodem die admissus est Joannes Doncaster (hic Griffeths) nobilis, filius Griffini Doncaster, comitatus Wilcheriæ, diœcesis vero Sarisburiensis, similiter convictor eandemque cum præcedenti classem frequentat, anno ætatis suæ 18um.

19° Octobris, theologi lectiones suas sub R. D. Antonio Champnæo vicepreside hujus Collegii ac sacræ theologiæ doctore Sorbonico, ac Rdo Thoma Blacloo resumserunt.

26 Octobris Martinus Bidlecome (hic Edwardus Martinus) ex patre Gulielmo Bidlecome juxta Hame in comitatu Dorcestriæ

* Marginal note in Tierney's writing: "Dodd's copy of the whole of this letter is in Bishop Stonor's collection, p. 17." Bishop Stonor's collection is now at Oscott.

† If the date is correct the festival must have been translated in this year, as normally it is celebrated on October 1st. But as the next entry is dated the 2nd, probably the 4 is a mistake for 1.

diœcesi vero Bristoliensi in numerum convictorum est receptus, cujus pater et bonorum jacturam et carceres pro fide Catholica sæpius est perpessus.

30 Octobris Præsidente R^{do} D^{no} Gulielmo Talbotto universam logicam propugnarunt Robertus Duckettus (hic Franciscus Samfordus), Michael Merrieman (hic Wakæus), Stephanus Lee (hic Richardus Stevensonus) et Jacobus Duckettus.

November 1619

4 Novembris R^{dus} D^{nus} Eduardus Madissonus (hic Messendinus dictus) qui superiore anno e carcere Londinensi cum aliis sacerdotibus in exilium missus est, a quo tempore maxima cum industria ac scolarium amore præfecti generalis perfunctus munere, in Hispaniam proficiscitur ut pensionem a Rege Catholico piæ memoriæ Phillippo 2° huic collegio concessam atque ultimis hisce annis non solutam (si fieri potest) recuperet.

[186] 13 Novembris, Thomas Pennant (hic Mostinus) Assaphensis, et Andræas Newsamus (hic Worthingtonus) Cestrensis e Collegio Vallesoletano dimissi, in Collegium nostrum admittuntur ut alumni. uterque logicam est aditurus.

29 Novembris R^{dus} D^{ns} Eduardus Shelleus (hic Whitby vocatur) alumnus ac sacerdos hujus Collegii ex Anglia ad nos veniens a R^{do} D^{no} Præside præfectus generalis constituitur.

Eodem die Christopherus Hilton (hic Sydley dictus) filius D^{ni} Johanni Hilton nobilis in comitatu Westmerlandiæ, diœcesi Carleolensi ætatis suæ anno 16°, pro convictu solvens syntaxi modo incumbit.

Eodem die Gulielmus Tias (hic Transamus) logicus, e Collegio in Angliam discessit.

30° Novembris R^{dus} D^{ns} Thomas Pledgerus, sacerdos (qui paulo ante a quadam nobili in Anglia 100 libras Anglicanas pro Collegio obtinuerat) huc accessit et in numerum seniorum est assumptus.

December 1619

7° Decembris Eduardus Walgrave (hic Bullerus) Syntaxianus ob majorem sanitatis recuperandæ commoditatem cum licentia R^{di} D^{ni} Præsidis è Collegio ad tempus recessit in civitate apud Gulielmum Watwood Collegii Sartorem hospitaturus.

13° Decembris R^{dus} D^{ns} Joannes Southworthus (hic Leus) hujus Collegii alumnus atque sacerdos, cursu theologico jam completo a R^{do} D^{no} Præside in vineam Anglicanam cum facultatibus ordinarii lucrandarum animarum gratia destinatur.

Eodem die cum præfato sacerdote in Angliam profectus est Edmundus Broughton (hic Gulielmus Edmundsonus) grammaticus ad studia non ita aptus.

Januarius 1620

In initio hujus anni tam seniores quam scolares in Collegio fuerunt nonaginta et undecim famuli.

Februar. 1620 [*blank*]

[187] Martius 1620

25° Martii Antonius Hide (hic Tempest dictus) ex parentibus nobilibus et Catholicis in comitatu Barcheriæ diœcesi Sarisburiensi, oriundus in Collegium, admittitur ut convictor, et grammaticam frequentat.

Aprilis 1620

2° Aprilis in Capella Palatii Archiepiscopalis ab Illmo et Rmo Dno Francisco Van der Burch, Archiepiscopo et Duce Cameracensi, Henricus Pratteus (hic Harrisius) Wigorniensis, Richardus Mellingus Cestrensis, et Richardus Shawe (hic Procterus) Cestrensis (qui paulo ante Sacramentum Confirmationis susceperunt), tonsura clericali initiati et ordine ostiaratus insigniti sunt.

3° Aprilis supradicti tres ad lectoratum, 4° Aprilis ad exorcistatum, ibidem sunt promoti. Quo die etiam Mr Simon Scheltonus ab eodem Rmo ordinatus est subdiaconus.

5° Aprilis ipsa Dominica Passionis in Ecclesia Metropolitana Cameracensi, tres supranominati exorcistæ ad Acolithatum, Mr Simon Scheltonus, Carleolensis, ad diaconatum sunt evecti.

18° Aprilis, Sabbatho Sancto in Capella Palatii Archiepiscopalis Cameraci ab eodem Illmo ac Rmo Dno Francisco Van der Burch promoti sunt Mr Henricus Pratteus (hic Harrisius) Wigorniensis et Mr Richardus Mellingus Cestrensis ad subdiaconatum, Mr Robertus Walkerus Eboracensis ad diaconatum et Mr Simon Scheltonus Carleolensis ad presbiteratum.

20 Aprilis feria 2a Paschæ Cameraci a prefato Archiepiscopo ad presbyteratus ordinem evectus est Mr Robertus Walkerus, Eboracensis.

Maius 1620

5° Maii, Georgius Harrisius (alias Bishop) Syntaxianus in Angliam profectus est.

31° Maii, Daniell Blundestone (hic Robertus Campianus) Lyncolniensis, filius Nicolai Blundestoni : et Joannes Leptonus (alias Claptonus) filius Gulielmus Claptoni nobilis Catholici, anno ætatis suæ 24°, e Collegio Vallesoletano discedentes, ad nos venerunt et in Collegium nostrum admissi sunt, prior ut alumnus, posterior ut convictor ; ambo logicam frequentant.

Hoc mense, omnibus sacramentis munitus, obiit Ludovicus Bristous, senex qui multis annis in hoc nostro Collegio tam Rhemis quam Duaci in pænu nobis fideliter inservivit. Hic frater erat Rdi Dni Bristoi sacræ theologiæ doctoris ac olim in hac universitate professoris.

Junius 1620

7° Junii Thomas Barkerus (hic Parre dictus) Cestrensis, filius Richardi Barkeri et Margaretæ, mediocris conditionis, anno circiter ætatis suæ 18°, pro convictore admissus est grammaticam aditurus. Cujus parentes pro fide Catholica non modica sunt perpessi.

[188] 13° Junii, hic Duaci in Ecclesia Sti Petri a Rmo Dno Hermanno Otte[m]bergo, Episcopo Atrebatensi, tonsurati sunt hi, qui sequuntur—

Richardus Tunstallus (alias Sherburnus) diœcesis Cestrensis.
Matthias Sherburnus (hic dictus Tunstallus) Cestrensis.
Thomas Medcalfus (hic Carletonus) Eboracensis.
Georgius Cathericke (hic Huddlestonus) Eboracensis.
Richardus Bishop (hic Harrisius) Wigorniensis.
Michaell Robinsonus (hic Taylerus) Eboracensis.
Basilius Conier-Nortonus (hic Franciscus Winbush) Eboracensis.
Stephanus Lee (hic Richardus Stevensonus) Lichfildensis.
Robertus Duckettus (hic Franciscus Samfordus) Londinensis.
Jacobus Duckettus, Londinensis.
Joannes Hemesius (hic Franciscus Venables) Lichfildensis.
Thomas Okendenus (hic Goodwin) Cantuariensis.
Robertus Beawleus, Carleolensis.
Andræas Newshamus (hic Worthingtonus) Cestrensis.
Thomas Pennant (hic Mostin) Assaphensis.
Thomas Lasselius (hic Boldus) Eboracensis.
Petrus Wetherbeius (hic Travisius) Cestrensis.
Georgius Graunge (hic Gulielmus Eringtonus) Eboracensis.
Joannes Hawksheus (hic Amandus) Londinensis.
Robertus Hautonus, sive Groyneus (hic Clarke) Londinensis.
Thomas Pinckney (hic Milo Carreus) Dunelmensis.
Joannes Harringtonus (hic Wateus) Eboracensis.
Eduardus Pigfordus (hic Daniell) Exoniensis.
Carolus Chiney, Wintoniensis.
Eduardus Woseleus (hic Broughtonus) Lichfildensis.
Joannes Lasselius (hic Boldus) Eboracensis.
Alexander Osbaldestonus (hic Farringtonus) Cestrensis.
Jacobus Huntus (hic Franciscus Greeneus) Petroburgensis.
Gulielmus Bamberus (hic Petrus Worthingtonus) Cestrensis.
Petrus Medcalfus (hic Bankes) Eboracensis.
Franciscus Osbaldestonus (hic Farringtonus) Cestrensis.
Bernardus Wrench (hic Eduardus Damfordus) Londinensis.
Georgius Throgmortonus (hic Nortonus) Wigorniensis.
Antonius Hidus (hic Tempest) Wintoniensis.
Georgius Tyas (hic Transamus) Londinensis.
Gulielmus Bethamus (hic Palmerus) Petroburgensis.
Henricus Holdenus (hic Johnsonus) Eboracensis.

Eodem die in prædicta Ecclesia promotus est Franciscus Wrightus (hic Tovey) Oxoniensis, ad exorcistatum et Mr Richardus Shawus (hic Procterus) Cestrensis ad subdiaconatum.

22° Junii Jacobus Blundevill (hic Bordus) Londinensis, ex Thoma et Margareta Blundevill, Catholicis mediocris conditionis, annum agens 17^{m}, receptus est in Collegium per modum convictoris et grammaticæ dat operam.

Eodem die cum prædicto juvene, Joannes Kirton (hic Kinsmellus) Londinensis, filius Thomæ Kirton, mercatoris Catholici anno 16° ætatis suæ, ut convictor est admissus et syntaxianis se adjungit.

[189] Julius 1620

2° Julii, Dns Joannes Headlamus (hic Batteus) hujus Collegii alumnus ac sacerdos, cursu studiorum peracto missus est, cum ordinariis facultatibus in messem Anglicanam.

Eodem die cum prædicto sacerdote, Mr Thomas Arundelius (hic Germanus dictus) et Mr Thomas Coffinus (hic Collierus) theologi primi anni iter Angliam versus arripuerunt.

3° Julii Eduardus Brucke (hic Carolus Goodman) è Collegio, cujus disciplinam observare noluit, dimissus est.

Eodem die cum prefato, profectus est Joannes Powell, famulus Rdi Dni Præsidis, cujus loco substitutus est Phillippus Clampettus Exoniensis, filius Georgii Clampetti, et logicam prosequitur.

4° Julii Mr Thomas Fatherus (hic Greeneus) Bathoniensis, filius Thomæ Fathers, quondam hujus Collegii alumnus, jam ex Anglia cum literis commendatitiis, quorumdam sacerdotum rediens in numerum alumnorum iterum co-optatur.

6° Julii Georgius Arundell (hic Germanus) [admittitur] frater Thomæ Arundell qui e collegio 2° die hujus mensis discessit; natus est ex illustri et Catholica familia Arundeliorum apud Chidiocke in comitatu Dorcestriæ; pro victu solvit 150 florenas et logicam proximis Remigialibus inchoabit.

10° Julii Mr Georgius Layborn (hic Bradleius) theologus primi anni, rebus suis jam bene dispositis ex Anglia est reversus, studia sua theologica prosequturus.

Eodem die cum Mro Layborn ex Anglia ad nos venit Jacobus Goodwin (hic Crait) filius Jacobi Godwin,* nobilis Catholici in oppido Wellensi comitatus Sommersettensis et inter convictores est admissus, et logicam hoc anno inchoabit.

11° Julii, Thomas Smitheus (hic dictus Hansamus) ✝ in ipsa civitate Lincolniense patre Joanne Smitheo natus, et convictor in Collegium est admissus anno aetatis suæ 17°, ubi se grammaticæ applicabit.

* *Sic.* James Godwyn of Wells and Robert Godwyn of Wookey sign the Visitation pedigree in 1623 (*Harl. Soc.*, xi, 41).—J.S.H.

✝ There is a short pedigree (*Harl. Soc.*, lii, 901), largely founded on the will of Richard Smith, M.D. Oxon., and Fellow of the College of Physicians of London, who endowed the "Blue Coat" or Christ's College at Lincoln with lands at Welton, and founded an hospital at Potter Hanworth, both near the same city. He was an active opponent of the Reformation, and finally retired to Douai, where he died 24 Nov. 1602, having made his will on the 10th, with codicils dated 20 and 21 of the same month. His nephew, Richard Smith (born at Potter Hanworth), who later became the second Bishop of Chalcedon, is known to have stayed in Douai to be with him, resuming his journey to England shortly after the death, perhaps with the will (?), which was confirmed 16 Feb. 1602–3, and administration granted 9 July 1603. The doctor had probably thought it safer to provide for his priest-nephew otherwise than by will, so neither he nor the latter's nephew later, Thomas Hansom or Hanson as he must be, appear in the pedigree at all, but fall into their places when we see that the testator's brother and heir, John Smith, had a daughter Mary, wife of John Hanson, mercer, of Welton. Thomas Hanson may quietly have served Lincoln and the district later, for as a recusant he compounded for his sequestered estate early in 1654, after his nephew, Alexander Cusson, a trooper, had attempted to obtain the right to do so, the connection being evident from a marriage licence, "1621, July 28, Alex. Cusson of Ingleby in

Augustus 1620

10 Augusti, Richardus Charnocke (hic Cooperus) ex comitatu [*blank*] illustri domino Joanne Charnocke, Catholico genitus, annum agens 18^{m}. Collegium est ingressus, per modum convictoris, Syntaxianus futurus proximis Remigialibus.

11° Augusti Eduardus Walgrave (hic Bullerus) qui 7 Decembris 1619 cum venia R^{di} D^{ni} Presidis è Collegium [*sic*] in civitatem discesserat jam recuperata sanitate in Collegium ut ante admittitur.

Hoc mense sub R^{do} D^{no} Gulielmo Talbotto integrum philosophiæ cursum ingeniose satis defenderunt Franciscus Samfordus, Richardus Stevensonus, Henricus Johnsonus, Micheal Wakeus.

23° Augusti Robertus Duckettus (hic Franciscus Samfordus) philosophus e Collegio in Angliam discessit.

[190] September 1620

2° Septembris, Robertus Foyell (hic Franciscus Waltonus dictus) Syntaxianus iter suum in Angliam incœpit.

8° Septembris, Tragædia de Emma Angliæ Regina ac Matre Hardi-Canuti Regis, composita a M^{ro} Thoma Medcalfo, (hic Carletono) Præceptore Rhetorices a nostris, non sine magno spectantium applausu in area publice fuit exhibita.

10° Septembris D^{ns} Gulielmus Danvers, hujus Collegii alumnus ac sacerdos e Collegio discedens ordinem S^{ti} Benedicti est ingressus hic Duaci.

15° Septembris Henricus Morce* (hic Warde dictus) logicus in Angliam se e Collegio recepit.

19° Septembris in Ecclesia S^{ti} Petri hic Duaci a R^{mo} D^{no} Hermanno Ottembergo Atrebatensi Episcopo, ordinati sunt diaconi, Mr Henricus Pratteus (hic Harrisius), Wigorniensis, Mr Richardus Mellingus, Cestrensis, et Mr Richardus Shawe (hic Procterus) Cestrensis.

20° Septembris Atrebati ab eodem R^{mo} D^{no} tres prædicti diaconi ad presbiteratum promoti sunt.

25° Septembris Mr Joannes Porterus (hic Palmerus) è Collegio Hyspalensi cum literis commendatitiis de moribus vita ac eruditione ad nos venit. In Collegium est admissus ea conditione ut Collegio pro suis expensis satisfaciat.

Eodem die Jacobus Chandlerus, filius Joannis Chandleri mercatoris Angli, Antverpiæ degentis, per modum convictoris in Collegium est receptus et inter logicos numeratur.

28° Septembris Gulielmus Parre (hic Bolds) Grammaticus non ita erga studia affectus in Angliam se contulit.

S[axilby] yeoman, æt. 50, and Anne Hanson of Lincoln, spinster, æt. 22, at St. Peter at Arches," which may be called the municipal church of the city. Several of the name were associated with the municipality of Lincoln, as Thomas Hanson, sheriff in 1537; perhaps another Thomas H., sheriff 1567, and mayor 1574 and 1588; John H., sheriff 1596; and Robert H., chamberlain 1601 (A. Stark's *History of Lincoln*, 1810).—J.S.H.

* The martyr. He afterwards finished his studies in Rome, and became a Jesuit.

October 1620

1° Octobris in festo S^{ti} Remigii inchoantur studia D. Edmundo Stratfordo, præceptore philosophiæ, nec non D^{no} Andræa Hallo; D^{no} Gulielmo Talbotto logicæ; rhetoricæ et poesios, M^{ro} Thoma Carletono; syntaxios, Mr Georgio Bradleo; grammaticæ, M^{ro} Henrico Harrisio; linguæ Græcæ, R^{do} D^{no} Thoma Blacloo, sacræ theologiæ professore.

Eodem die sacrum solemne de Spiritu Sancto decantavimus more solito pro fælici in studiis progressu in quo scolares omnes ad sacram accesserunt communionem.

6° Octobris D^{ns} Eduardus Shelleus (hic Whitbie) præfectus generalis iter incæpit versus Angliam; in cujus locum successit D^{ns} Franciscus Barberus, hujus Collegii alumnus ac sacerdos.

15° Octobris D^{ns} Simon Scheltonus alumnus et sacerdos hujus Collegii cum facultatibus ordinariis ad messem Anglicanam deputatus est.

[191] November 1620]

10° Novembris Eduardus Dracot, hic Tomsonus, Staffordiensis, parentes habuit satis opulentos ideoque per modum convictoris in Collegium est receptus, studia sua a Syntaxi initiaturus.

December 1620

15° Decembris Mr Joannes Claptonus (hic Leptonus) hinc a parentibus avocatus, discessit in Angliam.

24° Decembris Gulielmus Inglebeus (hic Savell dictus) Eboracensis ex nobilibus ortus parentibus, admissus est in collegium ut convictor grammaticam (ut creditur) aditurus.

[*This entry is cancelled.*] (Hoc anno 1620, Mr Robertus Walkerus, sacerdos est consecratus est licet proprio loco id sit prætermissum) vide 20 Aprilis 1620.

Anno 1621

Januarius 1621

In initio hujus anni fuerunt in Collegio, seniores, alumni et convictores nonaginta quatuor et undecim famuli.

Februarius 1621

3° Februarii, Joannes Dancaster, Syntaxianus (hic Griffites) diversis morbis confectus, obiit.

12° Februarii Joannes Goodman, Bangorensis, filius Gaweni Goodmani, in universitate Oxoniensi diu studuit ac ibidem tandem Ecclesiæ Calvinisticæ minister est creatus, quorumdam tamen suasu amicorum patriam simul et sectam reliquit ac Parisiis opera D. Richardi Irelandi in gremium Ecclesiæ Catholicæ receptus est a quo R^{do} D^{no} Præsidi commendatus, alumnorum numero ascitus, logicæ dat operam.

27° Februarii Richardus Smitheus (hic Marshall) Herefordensis, ex parentibus hæreticis, patre scilicet Gualtero et matre Dorothæa hic Catholicorum libros volvendo ex ministro Calvinistico factus est Catholicus, atque ex Anglia veniens cum literis commendatitiis D^{ni} Joannis Nelsoni, assistentis, de moribus ac eruditione et vera ad

fidem Catholicam conversione nostris associatus est et modo theologiæ incumbit.

[192] Martius 1621

6° Martii Christopherus Barrous (hic Hardingus) Wintoniensis, hæreticis ortus parentibus, mediocris sortis et ipse hæreticus in Hollandia aliquamdiu militaverat, cujus vita pertæsus Audomaropolim se contulit, ubi a Patribus Societatis Jesu, fidei Catholicæ reconciliatus admissus est in Collegium ut famulus, post acquisitis ex Anglia mediis quibus se sustentaret, operam literis humanioribus dedit ibidem, donec in Hispaniam ad Collegium Hispalense missus sit: inde se contulit in Gallias ubi inter Anglos apud Dolwarth, ordinem S^{ti} Benedicti ingressus est, viribus vero ad progrediendum eo in ordine deficientibus Duacum venit ac R^{do} D^{no} Presidi supplicavit ut si in alumnorum numerum ad convictum, nondum admitti posset ipsum saltem ad sacros ordines præsentaret, cujus petitioni satisfecit. Prestito itaque Collegii juramento præsentatus est et ab Illmo ac R^{mo} D^{no} Francisco Van der Burch, Archiepiscopo et Duce Cameracensi hodie in Sabbatho Quadragessimæ Quæceti* in Ecclesia parochiali ordinatus est subdiaconus. 7° Martii, Dominica *Reminiscere*† in Ecclesia Abbatiæ S^{tæ} Elisabethæ, diaconus ordinatus est. 8° Martii in festo S^{ti} Thomæ Aquinatis ibidem ad presbiteratum promotus est.

27°, prædictus D^{ns} Hardingus, tam quoad victum quam vestitum in Collegium est admissus.

Aprilis 1621

3° Aprilis. D. Richardus Taylerus, quondam alumnus ac sacerdos hujus Collegii post multos in vinea Domini lucrandarum animarum gratia labores, post diutinas ob fidem Catholicam incarcerationes atque post binas in exilium ejectiones ad nos venit, et in numerum seniorum cooptatus officio generalis Confessarii in Collegio nostro fungitur.

9° Aprilis, feria 6^{a} Parasceves Cameraci in Capella Palatii Archiepiscopalis ab Illmo ac R^{mo} D^{no} Francisco Vander Burch Archiepiscopo et Duce Cameracensi, omnibus minoribus ordinibus initiati sunt Mr Basilius Conier-Nortonus (hic dictus Franciscus Winbush) Eboracensis, et Mr Georgius Cathericke (hic Huddlestonus) Eboracensis.

10° Aprilis, Sabbatho Sancto prædicti duo cum Mr Joanne Portero (hic Palmero) Wigorniensi, ab eodem archiepiscopo ordinati sunt subdiaconi.

12° Aprilis, feria 2^{a} Paschatis in Ecclesia parochiali Pagi Bertincourt diœcesis Cameracensis, Mr Joannes Porterus ad diaconatum promotus est ab eodem Illmo ac R^{mo} D^{no} Archiepiscopo Cameracensi.

13° Aprilis, feria 3^{a} Paschatis in Ecclesia parochiali, Harsnies ejusdem diœcesis prænominatus diaconus presbiter ordinatus est ab eodem R^{mo} D^{no} Archiepiscopo Cameracensi.

25° Aprilis, D^{ns} Gulielmus Cliffordus (hic dictus Philippus) Lincolniensis ex parentibus catholicis atque nobilibus natus, alumnus

* Quesnoi. † The second Sunday in Lent.

et sacerdos Collegii Vallesoletani, a quo cum licentia Superiorum ejusdem Collegii, ob adversam valetudinem discessit et ad nos veniens, in Collegium admittitur dummodo suas solvat expensas.

[193] 27° Aprilis, Jacobus Watkins (hic Babingtonus) Herefordensis, filius Jacobi Watkins nobilis Catholici, postquam aliquot annis in Audomarensi Collegio studuisset, ad nos accessit ubi ut convictor grammaticam frequentat.

Maius 1621

7° Maii, Mr Richardus Bishop (hic Harrisius) theologus cum hic status non ita sibi congruere videretur, in Angliam recessit.

Junius 1621

2° Junii, D^{ns} Richardus Mellingus, Sacerdos, facultatibus ordinariis a R^{do} D^{no} Præside acceptis, lucrandarum animarum gratia profectus est in Angliam.

4° Junii Carolus Walgrave (hic Bullerus) Nordovicensis, filius illustris domini Eduardi Walgrave, equitis aurati, è Collegio Audomarensi ad nos veniens pro convictore admissus est.

Eodem die Joannes Letchmore (hic Stratfordus) Herefordensis, frater D^{ni} Edmundi Stratfordi, philosophiæ professoris ut convictor in Collegium recipitur uterque aditurus est grammaticam.

23°Junii Eduardus Hamfordus (hic Stanleus) Wigorniensis ex bona et nobili familia, 17° circiter ætatis suae anno (simul cum fratre suo Joanne, 15^{m} agente annum) admissus est in Collegium ut convictor, uterque studet syntaxi.

Eodem die Eduardus Roane (hic Smitheus) e comitatu Suffolciæ filius Eduardi Roane, nobilis, admittitur ut convictor grammaticam aditurus.

Eodem die Phillippus Bernardi, Londinensis, filius Philippi Bernardi mercatoris, anno ætatis suae 17°, collegium per modum convictoris est ingressus.

Eodem etiam die Jacobus Prince,(hic Gulielmus Cooke) in comitatu Bedfordiensi, diœcesi autem Lincolniensi, ex parentibus Catholicis natus cum supradictis ex Anglia veniens in Collegium ut alumnus pro 600 florenis est admissus, anno ætatis suæ 19°, syntaxim frequentaturus.

Julius 1621

4° Julii D. Franciscus Greeneus alumnus ac sacerdos hujus Collegii ex Anglia rediens inter seniores est habitus.

Eodem die cum D^{no} Greeneo venerunt Thomas et Joannes Tankard, fratres (hic dicti Maneringi) Eboracenses, filii illustris D^{ni} Thomæ Tankard, admissi sunt ut convictores, grammaticæ dant operam.

Eodem die cum D^{no} Greeneo venit similiter Gulielmus Rotherfuth (hic Shelbeus) Dunelmensis, filius Joannis Rotherfuth, annum agens 20^{m} in numerum alumnorum recipitur.

Eodem die cum dicto D^{no} Greeneo venit etiam Richardus Marston, (hic Yorke, sive Greeneus) filius Joannis Marston, Lincolniensis, pro 150 florenis per annum admissus est, anno ætatis suae 17° syntaxim inchoaturus.

[194] Eodem die (quem secum etiam D^ns Greeneus ex Anglia adduxerat) Nicolaus Postgate* (hic Whitmore) Eboracensis, filius Jacobi Postgate, pro summa trecentorum florenorum pro alumno admittitur, 21 ætatis suæ anno, grammaticam aditurus, Cujus parentes plurima passi sunt pro fide Catholica.

15° Julii, Reparatum S^to Joanni Evangelistæ concreditum egerunt nostri publice ac cum laude. Actionem composuit D^ns Gulielmus Druræus.

16° Julii D. Henricus Pratteus (hic Harries) Alumnus hujus Collegii ac Sacerdos, nec non grammaticorum preceptor cum facultatibus ordinariis in Angliam missus est.

18° Julii, Mr Robertus Duckettus (hic Franciscus Samfordus) theologus 1° anni ex Anglia ad nos rediit ut studia perficiat.

Eodem die, Thomas Worthingtonus, Cestrensis, filius Richardi Worthingtoni, ac nepos R^di D^ni Thomæ Worthingtoni, hujus Collegii

* Bishop Challoner quotes no authority for the birth of this Ven. Martyr at Kirkdale House in the parish of Egton; but can hardly have had the above before him when he wrote. The only James Postgate in Peacock's *Yorkshire Catholics in* 1604 (page 116), is the one of Ugglebarnby in the parish of Whitby, about three miles south of the town, who with "Margery his supposed wife," "not marryed at the church, but secretly not knowne where," who had "had children together and none of them baptized at churche but privatly," and "reteyned [two] Recusantes for 5 monethes," were declared recusants for "viij yeares" (notably the same number of years as Jane Postgate of Egton, widow (pp. 97 and 100), sometimes assumed to be the martyr's mother). The Ugglebarnby couple by the above statements alone must have incurred penalties equal to about £20,000 of modern money. They appear also as recusants in April 1611 (*N. Riding Records*, iii, 64), and may be the same described as of Eskdaleside in July 1616 (*Ibid.*, ii, 140). In both works the name frequently appears; but contemporaneous parish registers are lost. There is also a James P. junior of Eskdaleside, April 1611, and James P. and an unnamed wife of Pickering-Lythe in July 1612 (*Ibid.*, iii, 81), of Goathland, Oct. 1612 (*Ibid.*, 98), and again July 1614 (*Ibid.*, ii, 69). His own examination on 8 Dec. 1678 (*Surtees Soc.*, vol. xl, 230, etc.), makes Nicholas "about the age of fourscore years." The text would make him hardly eighty when he met his merciless death and gained his crown on 7 Aug. 1679, and all tend to discount Thomas Ward's rhymed line of "eighty years and three times three." From his examination we know he assumed the name of Watson, "his grandmother on his father's side being so called, and he being like that kindred."

We may have an earlier glimpse of Nicholas about Christmastide, 1615, amongst an improvised company of eight Catholic actors fined ten shillings each at Helmsley, 9 Jan. 1615–6, "as players of enterludes, vagabonds, etc." It is possible that religious observances may have had some part in it, and we may be sure there was more of Christmas carol than the Calvanistic countenance about them. They were George White, weaver (24 years of age), John, Richard and Cuthbert Simpson, cordwainers or shoemakers (25, 24 and 18), all of Egton and recusants; Nicholas Postgate, labourer (13), Edward Concett, tailor (30), also of Egton; Robert Simpson, cordwainer, of Staithes (7 and upwards), and Robert Harbutt *alias* Cawdmer, labourer, of Goathland (7 and upwards). Those accused of receiving them were Ralph Rokeby, esq., of Marske-by-the-Sea; William Stephenson, gentleman, of Wilton [near Guisborough?]; John Wildon, gentleman, of Marton; John Gower, esq., of Stainsby; William Chaytor, esq., of Croft; Marmaduke Vincent, esq., of Smeaton; Thomas Best, gentleman, of Hornby; Richard Lodge, yeoman, of Appleton-upon-Wiske; and Richard Stringer, yeoman, of Lealholm. (*N. Riding Records*, ii, 110, 111 and 114. The ages are often wrong, however.)

On 29 April 1679 the magistrates voted a gratuity of £3 to John Reeves, the King's surveyor or gauger of Whitby, who arrested the martyr, towards his charges for prosecuting at the assizes (*Ibid.*, vii, 22). It is said he never received the £20 blood-money, but it is certainly debited to the secret service funds, as paid to him on 30 June 1679 (*Camden Soc.*, lii, 3).—J. S. H.

quondam præsidis, nunc vero Protonotarii Apostolici, in Collegium est admissus, anno ætatis suæ 26°, modo 100 florenos per annum solvat.

20° Julii Mr Mathias Sherburne (hic Tunstallus) theologus 1^{am} partem D. Thomæ publice defendit sub D^{no} Antonio Champneo sacræ theologiæ doctore atque professore et hujus Collegii Vicepreside. Quas theses D^{no} Joanni Roco Frio Præsidi Thesauri Regis Catholici dedicavit.

22° Julii Thomas Grimeshe (hic Claitonus) e Collegio est dimissus.

Augustus 1621

2° Augusti in Angliam profecti sunt D^{ns} Franciscus Greeneus et D^{nus} Gulielmus Druræus hujus Collegii confessarius ut in vinea Anglicana laborent. Quibuscum iverunt Joannes Hawshe (hic Amandus) et Robertus Constable (hic Caterallus) philosophi: et Georgius Throgmortonus (hic Nortonus) syntaxianus.

4° Augusti Henricus Goar (hic Jacksonus) Cestrensis diœcesis, filius Johannis Goar Catholici. Patriam ac patrimonium (erat enim primogenitus et unicus patris sui filius) deseruit, reluctantibus frustra parentibus et amicis, et ad nos accessit ut secundum Collegii institutum miseræ patriæ subveniat, quare 28um agens annum in numerum alumnorum accitus est, Syntaxim proximis Remigialibus inchoaturus.

7° Augusti Gulielmus Inglebie (hic Savell) Syntaxianus iter suum Angliam versus suscepit.

11° Augusti Thomas Okenden (hic Goodwin) philosophus prætensis occasionibus in Angliam proficiscitur. Quem misere postea a fide Catholica apostatare audivimus.

12° Augusti D. Robertus Walkerus hujus Collegii sacerdos cum Philippo Goodericke, sartore nostro iter Romam versus peregrinationis causa sunt aggressi.

[195] Eodem die Alexander Barkerus (hic Parre dictus) filius Richardi Barker, Cestrensis, annum agens 15^{m} pro 150 florenis per annum in Collegium recipitur, grammaticam aditurus.

13° Augusti Richardus White (hic Johnsonus) Wintoniensis, filius Marci White, pro 300 florenorum summa in numerum alumnorum associatus est anno ætatis suæ 17° ad syntaxim accessurus.

16° Augusti Petrus Snodus (hic Paulus Overtonus) theologus ex comitatu Dorcestriæ diœcesi vero Bristoliensi ex Anglia venit humanioribus literis primo Audomari studuit in Collegio Anglorum, inde secedens in Hispaniam ad Collegium Hyspalense, ubi philosophiæ ac theologiæ operam dedit; postea in Galliis apud Dolworth ordinem S^{ti} Benedicti ingressus est, in quo progredi non valens habitum cum superiorum licentia deposuit, et ad hoc Collegium perveniens in numerum alumnorum admissus est.

25° Augusti, Franciscus Vaveser (hic Joannes Tufnellus) Eboracensis, 12° circiter annorum, ab illustri et catholica familia progenitus pro convictore admittitur, 200 flor. per annum soluturus.

Hoc mense philosophiam universam præsidente D^{no} Edmundo Stratfordo, philosophiæ professore, publice defenderunt Petrus Whitebred (hic dictus Joannes Turnerus), Thomas Pennant (hic

Mostinus) Robertus Constable (hic Caterallus) Andræas Newsham (hic Worthingtonus) et Robertus Groyneus (hic dictus Clarke).

September 1621

2° Septembris, D. Franciscus Mallet, Collegii Hispalensis sacerdos postquam aliquamdiu in Collegio ut Convictor remansisset in Angliam missus est.

6° Septembris, Eduardus Fortescue (hic Georgius Chamberus) philosophus, e Collegio in Angliam discessit.

13° Septembris, D. Thomas Pledgerus, sacerdos, ad animas lucrandas in Angliam rediit.

Eodem die, Mr Edmundus Lechmore (hic Stratfordus) nondum ordinibus initiatus, postquam duos philosophiæ cursus non minore cum utilitate scolarium quam externorum laude prælegisset, in Angliam se contulit.

Eodem die Joannes Porterus (hic Palmerus) hujus Collegii Sacerdos, facultatibus ordinariis a R^{do} D^{no} Præside acceptis, profectus est in Angliam.

15° Septembris, D^{ns} Andræas Hallamus (hic Hallus) hujus Collegii alumnus ac sacerdos, qui duobus ferme annis philosophiam docuerat, secundum Collegii institutum in Angliam est destinatus.

16° Septembris, Edmundus Dutton (hic Irelande) ex comitatu Lancastrensi, diœcesi Cestrensi unicus patris filius, se furtim e domo paterna subduxit ac in Hyberniam se contulit, patrem, patriam ac patrimonium satis opulentum post se relinquens, ut liberius fidem Catholicam amplecti posset, [196] ac tandem ad Collegium nostrum veniens merito inter alumnos est admissus, qui tantopere ad hoc vitæ genus aspirabat.

28° Septembris, Cameraci in Capella Palatii Archiepiscopalis, ab Illmo ac R^{mo} D^{no} Francisco Vander Burch, Archiepiscopo et Duce Cameracensi, tonsura clericali* atque ordine Ostiariatus initiati sunt Mr Henricus Holdenus (hic Johnsonus) Eboracensis, et Mr Joannes Hemesius (hic Franciscus Venables) Lichfildensis, Franciscus Wright (hic Tovey) ordinatus est acolythus.

29° Septembris, festo S^{ti} Michælis in prædicta capella ab eodem R^{mo} Archiepiscopo promoti sunt ad diaconatum Mr Basilius Conier-Nortonus (hic Franciscus Winbush) Eboracensis, et Mr Georgius Cathericke (hic Huddlestonus), Eboracensis. Ad subdiaconatum Mr Franciscus Wright (hic Tovey) Oxoniensis; ad lectoratum, Mr Joannes Hemesius (hic Franciscus Venables) Lichfildensis, et Mr Henricus Houldenus (hic Johnsonus) Eboracensis.

30° Septembris in festo S^{ti} Hieronimi, ibidem ab eodem R^{mo} D^{no} Archiepiscopo, Mr Joannes Hemesius et Mr Henricus Holdenus ordinati sunt exorcistæ, Mr Basilius Conyer-Nortonus et Mr Franciscus Wright† Sacerdotes sunt consecrati.

* There would seem to be an error as to the tonsure, as both Holden and Hemis had been tonsured on 13 June, 1620.

† This is certainly a mistake, as Wright, who had only been ordained subdeacon the previous day, was ordained priest on October 4. He was probably ordained deacon on this occasion. The second priest would have been George Cathericke.

Eodem die ex Anglia ad nos venerunt R^{dns} D^{ns} Joannes Bennettus Assistens et D^{ns} Gulielmus Ferrarus a Clero Anglicano Romam directi, tum ut dispensatio a sua Sanc^{te} pro futuris nuptiis inter filium Regis Angliæ Carolum, Walliæ Principem, ac Mariam, filiam Regis Hispaniæ obtineatur; tum ut clero Anglicano Episcopus præficiatur, pro quo diu laboratum est in Curia Romana.

Eodem die cum illis venit D^{ns} Gulielmus Parre (hic Salesburius) sacerdos in Hybernia ab R^{mo} D^{no} Eugenio, Archiepiscopo Dublinensi consecratus, sicut ex literis testimonialibus quas secum adduxit apparet. Hic in nostro Collegio, partim ut alumnus, partim ut convictor donec philosophiam ac theologiam audiverit mansurus est.

October 1621

Primæ Octobris in festo S^{ti} Remigii, scolas frequentare cœperunt, Philosophis præfuit D. Gulielmus Talbottus (logica hoc anno prætermissa) rhetoribus Mr Thomas Carletonus. Poetis Mr Georgius Bradleus. Syntaxianis Mr Richardus Tunstallus. Grammaticis Mr Franciscus Samfordus. Figuristis D^{ns} Christopherus Hardingus. Lectioni Græcæ D^{ns} Henricus Harrisius.

Eodem die, hora 10^{a}, Missa de Spiritu Sancto, solemniter fuit decantata, et scolares omnes ad Sacram Communionem accesserunt.

Eodem die Cameraci in Capella Palatii Archiepiscopalis ab Illmo ac R^{mo} D^{no} Francisco Vander Burch Archiepiscopo et Duce Cameracensi, Mr Henricus Holdenus (hic Johnsonus) Eboracensis et Mr Joannes Hemesius (hic Franciscus Venables) Lichfildensis, ordinati sunt acolithi.

2° Octobris, festo Angeli Custodis, prædicti duo ab eodem Archiepiscopo ibidem ordinati sunt subdiaconi: 3° Octobris, die Dominico diaconi.

[197] 4° Octobris in festo S^{ti} Francisci ab eodem R^{mo} Archiepiscopo ibidem ad sacrum presbiteratus ordinem promoti sunt, Mr Franciscus Wright (hic Tovey) Oxoniensis et Mr Joannes Hemetius* (hic Franciscus Venables) Lichfildensis.

Eodem die Phillippus Clampett, philosophus et famulus D. Præsidis in numerum alumnorum adscriptus est; cujus locum supplevit Laurentius Plat (hic Plantinus) ex Comitatu Barkeriæ diœcesi Sarisburiensi, Catholicis ortus parentibus. Hic ferme per annum expensis R^{di} D^{ni} Antonii Champnæi hujus Collegii Vicepresidis vixit in civitate quo tempore scolas nostras assidue frequentavit.

5° Octobris, D^{ns} Joannes Bennettus, et D^{ns} Gulielmus Ferrarus hinc discesserunt Romam.

6° Octobris Carolus Walgrave (hic Bullerus) syntaxianus non ita studiis deditus, in Angliam se contulit.

11° Octobris, D^{ns} Robertus Walkerus, peracta peregrinatione ad nos Roma reversus est.

13° Octobris, theologi lectiones suas sub R^{do} D^{no} Antonio Champneo Doctore Sorbonico et hujus Collegii vice-preside et D^{no} Thoma Blacloo resumserunt.

* So written here, though previously it was given as Hemesius.

14° Octobris D. Robertus Walkerus, alumnus ac sacerdos hujus Collegii cum facultatibus ordinariis in Angliam missus est a R^{do} D^{no} Preside Mathæo Kellisono.

20° Octobris è Collegio in Angliam perrexit Mr Petrus Wetherbie, hic Travisius, theologus, sanitatis recuperandæ gratia.

30° Octobris Joannes Browne (hic Gulielmus Stanley) ex bona familia è Collegio Audomarensi ad nos se conferens, in Collegium ut convictor admissus est, syntaxim aditurus.

November 1621

1° Novembris, Joannes Sayer (hic Blakeus), Lancastrensis, diœcesis Cestrensis, filius Gulielmi Sayer, pro summa pecuniæ in Collegium pro alumno est admissus et syntaxi dat operam.

9° Novembris D^{ns} Gulielmus Cliffordus (hic Philippus) sacerdos collegii Vallesoletani, lucrandarum animarum gratia, discessit in Angliam.

23° Novembris Mr Robertus Duckettus (hic Franciscus Samfordus) theologus primi anni et grammaticorum præceptor è Collegio in Angliam se contulit, cui successit Mr Andræas Newshamus (hic Worthingtonus) etiam primi anni theologus.

December 1621

1° Decembris Joannes Hawkshe (hic dictus Amandus) theologus, ex Anglia ad nos rediit ut studia prius inchoata perficiat.

[198] 1622

Januarius 1622

Fuerunt in Collegio in initio hujus anni, tam seniores quam alumni et convictores, centum ac quindecim cum duodecim famulis.

3° Januarii, Joannes Allen, filius Morgani Allen, Essextiensis, diœcesis Londinensis, ex Anglia ad nos venit et in Collegium pro convictore recipitur.

4° Januarii, Richardus Golding (hic Greeneus) admissus est in Collegium ut convictor.

10° Januarii, Henricus Bishop, Exoniensis, admissus etiam in Collegium ut convictor. Hi tres supradicti grammaticam frequentarunt.

20° Januarii, Franciscus Everard, filius Gulielmi et Elisabethæ Everard, Audomari in Belgio natus, admittitur ut alumnus.

27° Januarii, Simon Ballis (hic Bald), Nordovicensis, filius Joannis Ballis, annum agens circiter 27um, alumnorum numero adjungitur et rhetoricæ se applicat.

Februarius 1622 [*blank*]

Martius 1622

1° Martii D. Franciscus Wright (hic Tovey) hujus Collegii alumnus ac sacerdos cum facultatibus ordinariis destinatus est a R^{do} D^{no} Preside in Messem Anglicanam.

5° Martii, Joannes Wright (hic Souch) Eboracensis ex nobili familia natus, in Collegium recipitur ut convictor.

7° Martii Bernardus Wrench (hic dictus Eduardus Damfordus) et Franciscus Gilpin (hic Gartonus) poetæ, eo quod culpam agnoscere in quo deliquerant, noluerint, è Collegio sunt dimissi.

11° Martii,* in festo S^{ti} Gregorii Collegii juramentum R^{do} D^{no} Præsidi præstiterunt in sacello nostro Petrus Snodus (hic Paulus Overtonus) Mr Phillippus Clampett, Mr Joannes Lasselius (hic Bolds) Mr Thomas Lasselius (hic Bolds) Joannes Goodman, et Thomas Pinckney (hic Milo Carreus).

12° Martii Rogerus Craft (hic Montanus) filius Eduardi Craft, Lancastrensis, nobilis atque Catholici, ex Anglia ad nos venit et numero convictorum associatur.

Eodem die Daniell Holliday (hic Leonardus Whitakerus) Cestrensis, filius Joannis Hollyday, qui diu Oxoniæ studuerat, literis R^{di} D^{ni} Joannis Collingtoni commendatus, in Collegium et alumnus recipitur.

17° Martii, Eduardus Woosleyus (hic Broughtonus) valetudinarius in Angliam discessit.

[199] 25° Martii feria 6^{a} Parasceves in Capella Palatii Archiepiscopalis Cameraci, ab Illmo ac R^{mo} D^{no} Francisco Vander Burch, Archiepiscopo et Duce Cameracensi, ordines minores susceperunt Stephanus Leus (hic Richardus Stevensonus) Lichfildensis, Mr Thomas Medcalfus (hic Carletonus) Eboracensis, et Mr Richardus Sherburnus (hic Tunstallus) Cestrensis.

26° Martii Sabbato Sancto, in eadem Capella, ordinati sunt subdiaconi, Mr Petrus Snodus (hic Paulus Overtonus) Bathoniensis, Mr Robertus Blundestonus (hic Campianus) Lincolniensis, Mr Thomas Fathers (hic Greeneus) Bathoniensis, Mr Stephanus Leus (hic Richardus Stevensonus) Lichfildiensis, Mr Thomas Medcalfus (hic Carletonus) Eboracensis et Mr Richardus Sherburnus (hic Tunstallus) Cestrensis. Cum illis eodem die ad presbiteratum promotus est, Mr Henricus Holdenus (hic dictus Johnsonus) Eboracensis.

28° Martii, feria 2^{a} Paschatis, supradicti subdiaconi in eadem Capella ab eodem R^{mo} Archiepiscopo, diaconi sunt ordinati et sequenti die feria 3^{a} Paschatis, presbiteri.

Aprilis 1622

2° Aprilis Carolus Chyney, quia nimis in studiis negligens dimissus est. Cum quo discessit Gulielmus Tylsly (hic Clifton dictus) grammaticus.

6° Aprilis R^{dus} D^{ns} Thomas Worthingtonus, Sacræ Theologiæ Doctor, et quondam hujus Collegii Præses, jam vero Protonotarius Apostolicus, Parisiis ad nos venit per aliquot menses nobiscum remansurus.

11° Aprilis in messem Anglicanam missus est a R^{do} D^{no} Preside, Mathæo Kellisono cum facultatibus ordinariis, D^{ns} Basilius Conyer-Nortonus (hic Franciscus Winbush) alumnus ac sacerdos hujus Collegii, cum illo pariter ivit Franciscus Preston (hic Curwin) qui redire cogitat ad habitum S^{ti} Francisci capessendum.

13° Aprilis D^{ns} Marcus Harringtonus (hic Drureus) alumnus ac sacerdos hujus Collegii, Bacchalaureus, sacræ theologiæ in Collegio Sorbonico, Parisiis ad nos venit, ut philosophiæ cursum sequenti anno inchoet.

* So written, but it must be in error for the 12th, on which day St. Gregory's festival is observed.

16 Aprilis, Rudolphus Mellingus, Cestrensis, filius Roberti Mellingi admissus est in Collegium ut alumnus.

21° Aprilis discesserunt e Collegio D^{ns} Richardus Shawus (hic Procterus) sacerdos, finito cursu theologico, et Mr Benedictus Schidmore (hic Gulielmus Boyer) theologus 1^{i} anni ut suis expensis in civitate vivant.

27° Aprilis Joannes Browne (hic Gulielmus Stanleyus) syntaxianus è Collegio in Angliam proficiscitur.

Maius 1622

*6° Maii, D^{ns} Gulielmus Ferrarus qui Romam anno præcedenti cum D. Johanne Bennetto petiit, ad nos revertitur in Collegio ad tempus remansurus.

[200] 14° Maii Franciscus Osbaldestonus (hic Farringtonus) et Thomas Barkerus (hic Parre) è Collegio in Angliam recesserunt, ille quia parum erga studia affectus, hic ad leniendum dolorem capitis quo plurimum laborabat.

19° Maii, Thomas Starre, quondam Minister Calvinisticus, literis D. Johanni Collingtoni commendatus, postquam ad aliquod tempus in civitate vixisset, admissus est in numerum alumnorum.

30° Maii Carolus Chiney ex Anglia ad nos reversus, animo studia sua diligentius prosequendi ; ideoque spe melioris frugis iterum ut alumnus acceptatur.

Eodem die Thomas Vaughamus, Herefordensis, pro centum florenis annue, usque ad finem studiorum solvendis admittitur in Collegium.

Junius 1622

26° Junii D^{ns} Georgius Sanderus (alias [*blank*]) sacerdos Collegii Vallesoletani huc accessit et præfectus generalis a R^{do} D^{no} Præside declaratur.

29° D^{ns} Gulielmus Johnsonus (hic Herbertus) sacerdos ejusdem Collegii Vallesoletani, ad nos veniens nobiscum in Collegio retinetur ut postea philosophiam prælegat.

Julius 1622.

9° Julii, Thomas Pinckney (hic Milo Carreus) profectus est in Angliam ut pristinam ibi recuperet sanitatem.

20° Julii D^{ns} Joannes Duckettus, alumnus hujus Collegii et sacerdos cum facultatibus ordinariis missus est in Angliam. Hic per aliquot annos procuratoris munere functus, ad quod munus paucos post menses est reversurus.

Eodem die una cum D^{no} Ducketto, profectus est in Angliam, Gulielmus Constable, (hic Caterallus) grammaticus, quia studiis suis non ita se applicare poterat ut par erat.

Eodem die ad messem Anglicanam juxta Collegii institutum, destinatus est D^{ns} Petrus Snodus (hic Paulus Overtonus) hujus Collegii Sacerdos.

* Marginal note in Tierney's writing :—"This is an error. From Bennett's letter of May 18, it appears that Ferrar did not leave Rome till the 8th of May, and Champney, the vice-president, writing from Douay on the first of June, desires Bennett, to whom his letter is addressed, to remember him to Ferrar. Possibly the date should be June 6.—M.A.T."

Eodem die D^ns Thomas Fathers (hic Greeneus) hujus Collegii Sacerdos profectus est Aieriam* eo invitatus literis cujusdem amici ut loco confessarii militibus Anglis ibidem tunc morantibus præesset.

Eodem die huc ex Anglia appulerunt duo juvenes, Gulielmus et Humphredus Waring (hic vocati Ellice) filii D^ni. Caroli Waring de Buriehall, in parochia de Solyhall in comitatu Warwicensi, diœcesi vero Wigorniensi, ut in Collegio propriis vivant expensis, Grammaticæ Classem frequentant.

22° Julii ex Anglia ad nos venerunt Christopherus Anderton (hic dictus Ashly) filius primogenitus D^ni Christopheri Andertoni [201] de Lostocke† in comitatu Lancastriæ, diœcesi Cestrensi, nuper defuncti, annum agens 15um, Rogerus Bradshaw (hic dictus Whitakerus) filius D^ni Rogeri Bradshaw de Haigh in eodem comitatu, annum etiam agens 15um et Joannes Roscow (hic dictus Williamsonus) duorum præfatorum juvenum quasi tutor, filius Gulielmi Roscowe de Euxton in predicto comitatu Lancastrensi anno ætatis suæ circiter 27°, qui omnes in Collegium sunt admissi per modum convictorum, Grammaticam adituri.

29° Julii in Collegium admissus est pro convictore, recenter ex Anglia veniens, Joannes Godwin (hic dictus Craft) ex nobili descendens familia in comitatu Sommersettensi, annum agens 17um, Rhetoricæ dat operam.

Augustus 1622

3° Augusti D^ns Stephanus Lee (hic dictus Richardus Stevensonus) sacerdos et hujus Collegii alumnus, theses theologicas præsidente eximio Domino Magistro Nostro Antonio Champnæo Collegii Vicepræside publice sustinuit in scola theologica.

5° Augusti, prædictus D^ns Stevensonus potestate sibi facta a R^do D^no Præside in Angliam profectus est valetudinis recuperandæ causa, fide sua tamen interposita quod post bimestre ad studia sua hic prosequenda denuo revertatur.

Eodem die cum præfato sacerdote discessit Robertus Medcalfe (hic Bankes dictus) Logicus.

Eodem etiam die philosophiam universam Illmo D^no Carolo Colomæ urbis Cameracensis Gubernatori et Catholici Regis in Anglia oratori extraordinario Collegii hujus nomine dedicatam, publice propugnavit Eduardus Schinner (hic dictus Bentleus) præside D^no Gulielmo Talbotto in hoc Collegio philosophiæ professore.

6° Augusti in Collegium admissus est pro victu tantum Henricus Ayscough, filius Walteri Ayscough, generosi de Tumbey in comitatu Lincolniensi, ea lege et tam diu solum quam diu R^ms Episcopus Atrebatensis, et Abbas Monasterii S^ti Vedasti præfato Henrico Aiscowe quinquaginta florenos numeraverint et Pater Rudiscindus Barloe 20 flor. Frequentat syntaxim anno ætatis suæ vigessimo secundo.

8° Augusti receptus est iterum in Collegium per modum convic-

* Aire.

† It is written Lostocke at the top of page 201, but the key-word at the foot of the previous page is written Glostocke.

toris, Franciscus Preston (hic Curwin) qui ex Anglia in fine Junii reversus, ordinem S^{ti} Francisci, ut constituerat, non est ausus ingredi.

Eodem die philosophiam universam sub D^{no} Gulielmo Talbotto, philosophiæ professore, defendit Jacobus Godwin (hic Craft); die sequenti Joannes Lasselles (hic Boldes); 12° Aug. Eduardus Pigfordus (hic dictus Daniell) Collegii alumnus qui suas theses Collegii nomine dedicavit Illmo ac R^{mo} D^{no} Guidiis a Balneo, Archiepiscopo Patracensi et Nuntio Apostolico in Belgiis.

18° Augusti ex Anglia venerunt ad Collegium Antonius et Jacobus Schinner (hic dicti Bentlei), fratres, filii D. Antonii Schinner, nobilis in Comitatu Warwicensi diœcesis Wigorniensis, et admissi sunt ut convictores, uterque frequentat grammaticam, Antonius 15um, Jacobus vero 14um agit annum.

[202] 20° Augusti discesserunt in Angliam Mr Robertus Clarke (alias Groyineus) theologus primi anni, et Gulielmus More (alias Alberie) convictor ille, ut valetudini suæ consuleret post sex vel septem septimanas reversurus; hic a patre suo in Angliam accersitus, et forte etiam (prout mente concepit) post aliquot menses studia sua in hoc Collegio prosecuturus.

25° Augusti, profectus est in Angliam ad animas ibidem Deo lucrandas, D^{ns} Gulielmus Everardus hic dictus Talbottus, sacerdos pius et doctus, qui quatuor annos philosophiam prælegendo insumserat magna cum magistri laude et discipulorum profectu atque utilitate.

Eodem die una cum ipso in Angliam se contulit Georgius Arundell (hic German dictus) qui suis impensis victitans philosophiam totam et primum in theologia annum absolverat.

Eodem pariter die cum duobus prædictis discessit in Angliam Eduardus Schinner (hic Bentleus) qui cursum philosophicum sub initio hujus mensis propugnavit.

September 1622

10 Septembris ex Anglia reversus est Thomas Pinckney (hic Milo Carreus) hujus Collegii alumnus.

Eodem die cum ipso venit Edmundus Greene (hic dictus Ogle) filius Jacobi Greene nobilis de Lanmierth* comitatus Eboracensis, anno ætatis suæ 16°; in alumnum Collegii est admissus, studia sua a figuris inchoaturus.

12° Septembris, profectus est in Angliam Eduardus Walgrave (hic dictus Bullerus) qui per aliquot annos in Collegio ut convictor mansit.

Eodem die Lovanium versus progressi sunt Joannes et Jacobus Craftes (alias Godwin) fratres, post aliquot dies huc reversuri, et in Angliam profecturi.

15° Septembris è Collegio in Angliam discesssit Thomas Starre qui ibidem a fide postea defecit et ad vomitum rediit.

21° Septembris qui D. Mathæo festivus erat D^{ns} Gulielmus Ferrarus literis D^{ni} Joannis Bennetti, cleri Anglicani Romæ Agentis,

* Landmoth or Lanmoth, in parish of Leak.

ab urbe scriptis rogatus Bruxellas concessit ut Ill[mum] D[num] Nuntium Apostolicum certiorem faceret de statu rerum Cleri Anglicani et speciatim de modo procedendi Assistentium in Anglia in negotio electionis personarum ab ipsis nominatarum et Suæ Sanc[ti] propositarum pro episcopis, quibus rebus recte cum Illmo Nuntio Apostolico confectis, prædictus D[ns] Ferrarus die 28 hujus mensis ad nos reversus est.

24° Septembris Sabbatho 4° temporum in Autumno Cameraci in Capella Palatii Archiepiscopalis Mr Jacobus Duckettus, Londinensis, Mr Joannes Goodman Bangorensis, Mr Mathias Sherburne (hic dictus Tunstallus) Cestrensis, Mr Michael Robinsonus (hic Taylerus), Eboracensis, et M[r] Robertus Beuleus, Carleolensis, initiati sunt quatuor minoribus ordinibus ab Ill[mo] ac R[mo] D[no] Francisco Vander Burch Archiepiscopo et Duce Cameracensi.

[203] 28° Septembris ex Anglia ad nos rediit Mr Robertus Grayneus (hic Clarke) theologus ac hujus Collegii alumnus.

October 1622

1° Octobris, ipso die S[ti] Remigii more suo scolares omnes classes sibi destinatas repetunt. Quibus præceptores a R[do] D[no] Præside constituuntur, videlicet, Logicis præest D[ns] Marcus Harringtonus (hic Druræus) Sacræ Theologiæ Baccalaureus (omissa hoc anno philosophia) Rhetoribus Mr Georgius Layborne (hic Bradleus); Poetis, Mr Robertus Grayineus (hic Clarke); Syntaxianis, Mr Eduardus Pigfordus (hic Daniell); Grammaticis Mr Joannes Lasselles (hic Boldes); Figuristis, D. Christopherus Barrowes (hic Hardingus); Lectioni Græcæ, Mr Robertus Blundestone (hic Campianus). Eodem die, solemni sacro de Spiritu Sancto decantato, scolares omnes communicarunt.

2° Octobris, ex Anglia reversus est Thomas Grimshe (hic dictus Claitonus) quem meliora spondentem iterum juvat experiri.

4° Octobris ad nos rediit ex Anglia Mr Petrus Wetherbie (hic Travisius) hujus Collegii alumnus, extincta vel saltem sopita priori ejus infirmitate.

5° Octobris ex Anglia veniens admissus est pro convictore Thomas Britton (hic dictus Barton) filius Joannis Britton, nobilis defuncti de Teton in comitatu Northamptoniensi, diœcesi vero Petroburgensi, annum agens 18[um]; grammaticam frequentat.

10° Octobris Gulielmus Thorne (hic dictus Smith) de Whitenotlye in comitatu Essextiæ diœcesi Londinensi annum agens 33[um] ex Anglia ad Collegium se contulit, ubi pro convictore est admissus, grammaticam frequentaturus.

Eodem die, profectus est in Angliam ut in vinea Domini laboret, D[ns] Gregorius Sanderus (alias [*blank*]) Collegii Vallesoletani Sacerdos, hujusque collegii Præfectus generalis, cui officio iterum præficitur D[ns] Franciscus Barberus.

Eodem die, supradicto sacerdoti comites se adjunxerunt Jacobus et Joannes Godwini (hic dicti Craftes) fratres qui nuperrime Lovanio ad nos redierant.

13° Octobris, theologi lectiones resumpserunt sub R[do] D[no]

Antonio Champneo, Sacræ Theologiæ Doctore, hujusque Collegii Vice-præside et D^{no} Thomæ White (hic Blacloo) Sacræ Theologiæ Baccalaureo.

22° Octobris ex Anglia veniens Collegium ingressus est ut convictor Joannes North, (hic dictus Lancaster) filius N. North, nobilis ex comitatu Lancastriæ, diœcesi Cestrensi, anno ætatis suæ 19°, poesim aditurus.

26° Octobris circa medium hujus mensis Octobris, D^{ns} Chrisogonus Flaccius, Illmo D^{no} Nuntio Apostolico Bruxellis agenti a secretis scripsit ad R^{dum} D^{num} Præsidem pro relatione status fundationis etc., tum hujus nostri Collegii, tum reliquorum seminariorum Collegiorum et monasteriorum tam virorum quam fæminarum [204] nationis Anglicanæ, Scoticæ, et Hybernicæ in Belgio existentium, asserens sibi in mandatis datum esse, ab Illmo D^{no} Nuntio ut hujusmodi relationem de singulis prædictis seminariis ac domibus religiosorum ad eum deferat. Quam relationem decem post diebus nimirum 26° Octobris D^{ns} Præses scriptis mandatam misit ad præfatum D^{num} Chrisogonum, quæ digna est ut hic inseratur.

[*Hand changes*]

Relatio missa ad D^{num} Chrysogonum Flaccium Illmo D^{no} Joanni Francisco de Comitibus Guidiis a Balneo Nuncio Apostolico in Belgio a secretis eandem nomine Ill^{mi} D^{ni} Nuncii postulantem a D. D^{no}. Præside per literas ad ipsum scriptas 26 Octobris anni 1622.*

(1) Eam partem petitionis quæ desiderat dominatio tua instrui de familiis sive religiosis sive secularibus, quæ in Belgio reperiuntur, et constant ex iis, qui e ditione Regis Angliæ sunt fidei Catholicæ exules, eam divido primo per nationes, ex una parte statuens Anglos, ex alia Hibernos et Scotos. Secundo Anglos divido per sexus, tam enim fæminæ quam viri securitatem christianæ conversationis prætulerunt deliciis patriarum domorum.

(2) Anglorum ergo per totum Belgium virilis sexus familiæ in universum sunt septem, duæ Secularium Sacerdotum, duæ Patrum Societatis Jesu, una sub regula Divi Benedicti, Item sub S^{ti} Francisci et Carthusiæ disciplinæ singula.

(3) Earum quæ pertinent ad clerum secularem. 1^{a} est hæc Duacena circa quam mitto ad Dominationem tuam informationem amplam prius a me ipso ad Ill^{mum} D^{num} Archiepiscopum Bariensem missam dum in Belgio Nuncium Apostolicum ageret, ita tamen ut addi aliquid curaverim ubi opus censui.

[*Hand changes*]

De Collegio seu Seminario Anglorum Duaceno.

Duacenum Anglorum Seminarium anno domini 1568 sub Pio Quinto Pontif. max^{o} erectum, primum esse creditur omnium Seminariorum quæ ad normam a Sacro Sancto Concilio Tridentino præscriptam, fuerint trans Alpes ut minimum instituta: 1um fundatorem et præsidem habuit Gulielmum Alanum Anglum, sacræ theologiæ doctorem et professorem ordinarium in universitate Duacena, et postea S. Romanæ Ecclesiæ Cardinalem. Primis

* For other contemporary copies of this Report see Appendix B

aliquot annis non aliud habuit subsidium quam abbatum aut nobilium virorum eleemosinas. Postea sub annum Domini 1575 SS. Pontifex Gregorius 13us menstruam iidem centum coronatorum pensionem assignavit, quam 75 aliis scutis adauxit, hancque eandem omnes ejusdem Smæ Catholicæ et Apostolicæ Sedis Pontifices liberalissime et perpetuo continuatam in hanc usque diem persolvunt. Philippus etiam secundus [205] Hispaniarum Rex Catholicus bis mille scutatos annuos iidem postea assignavit, quam patris sui pensionem Philippus quoque tertius singulis quaternis annis unionabat. Sed eo nunc res devenit (regiorum ministrorum uti suspicamur incuria) ut per complures jam annos (magno seminarii damno ac pene exitio) nihil ex hac pensione persolutum sit.

Finis hujus Seminarii, ab initio præscriptus, quem hodieque studiosissime complectitur, fuit Catholicam fidem in Anglia pene funditus collapsam restituere, et immissis in eam domini vineam tum plane sylvescentem doctis piisque sacerdotibus, animas hæresi infectas ad fidei et Ecclesiasticæ communionis unitatem reducere.

Ea fuit illius jam tum exurgentis disciplina ut cum anno domini 1578 dominus Vendivilius Regi Catholico a Conciliis, et Episcopus postea Tornacensis ex ejusdem Regiæ Majestatis et Concilii ipsius mandato duo insignia Seminaria præstantium operariorum (ex ipso loquimur) erigendi curam suscepisset, eidem a Concilio injunctum fuerit ut hæc seminaria præcipue instituerentur ad exemplum seminarii Anglicani, *De quo dicta fuerunt* (inquit) *multa præclara;* et cujus præterea discriptionem tam quoad institutionem, quam quod exercitationes petere sit jussus. Reverendissimus etiam Episcopus Rossensis 1580, Seminarium suorum Scotorum inchoaturus, instituta et omnem formam ejusdem seminarii postulavit. Romanum præterea, Valesoletanum, Hispalense, Audomarense Anglorum Seminaria, tanquam sobolem suam fæcunda mater enumerat, cum fundamentis ipsorum jaciendis, quamplurimos alumnos suppeditaverit, et multo post tempore singulis quibusque annis novos subministrarit.

Fructus qui ex hoc seminario in patriam nostram, adeoque in Ecclesiam Catholicam manavit, est iste; a 1a illius fundatione fere mille sacerdotes ad sacros ordines a se præsentatos et Sedis Apostolicæ auctoritate facultatibusque munitos in vineam Anglicanam destinavit, e quibus centum et undecem sacrosanctum martyrium pro fide Catholica ac Sedis Apostolicæ dignitate tuenda constantissime perpessi sunt; plurimi alii, dum in vineæ Anglicanæ cultura munere suo strenue incumberent, a persecutoribus capti, vinculisque traditi, aut in exilium ejecti, aut gravissimis erumnis ac carceris sq[u]allore confecti in ejusdem fidei confessione extremum diem obierunt. Quibus addi possunt qui Religiosum institutum amplexi, in præclaros viros postea evaserunt, prius vero quam ex ulla Religiosorum sacra familia vel ex ipsa Societate Jesu, ulli sacerdotes Angliam ingrederentur centum et 5 sacerdotes illuc præmiserat istud seminarium, quorum sexaginta quatuor idem regnum

ingressi sunt, priusquam proficisceretur vel unus ex aliis seminariis: ex literis autem a Catholicis ex Anglia perscriptis sub illa statim initia constat ministros hæreticorum vel nomine sacerdotum Anglo-Duacenorum perturbatos fuisse, Catholicos maximam in illis consolationem percepisse, cum hereticorum stupore innumeros Ecclesiæ Catholicæ reconciliatos fuisse; ut jam tum propterea gravis quidam scriptor libro quodam typis edito hoc seminarium alloquutus, *Patriæ nostræ nutantis et ad interitum ruentis spem et subsidium* vocaverit, quam vero egregie Catholicos ad pietatem imbuerent, constat cum Pater Personius, primus qui e Societate Jesu Angliam ingressus est, ubi Catholicorum mores vitamque perspectos habuisset, in hanc sententiam ad istud Seminarium rescripserit. *Catholicorum in Anglia in Sacro audiendo devotionem intuenti et consideranti mihi ad stuporem usque mirari subit. Ita enim reverentiæ quodam quasi pavore injecto exhorrescere solent, ut papæ nomine in officio recitato pectora tundant, et in corporis Dominici Elevatione lachrymarum vim tantam profundant, ut me siccis atque arescentibus oculis lachrymas vel invitis excutiant.*

Quæ ad pietatem, mores ac studia pertinent, ea omnia optime ac salutariter ab initio habuit instituta, quæ et hodie observat diligenter: singulæ dies suas horas precum et meditationum statas habent: singulæ hebdomadæ jejunium nempe feria sexta pro Angliæ conversione, [206] festæ dies et dominici omnes Sacra confessione, communione, catachismi explicationi, concioni* denique ut plurimum nunc celebrantur; librorum item spiritualium privata a quoque studio† lectione, aliisque exercitiis ad pietatis cultum conducentibus, reliquum tempus, exceptis justis refectionis et recreationis horis, studiis impenditur.

Docentur in hoc seminario a propriis magistris sacra theologia, philosophia, logica, rhetorica, poesis, syntaxis, grammatica, (nec non lingua Græca, et quandoque Hebraica). Habentur etiam in unaquaque classe seu schola quotidiana exercitia eidem propria; nimirum in sacra theologia repetitiones, disputationes, defensiones tum publicæ tum privatæ, et quæ eadem et philosophorum et logicorum sunt exercitia; quibus etiam annumerari debent tum theologorum in Sacra Scriptura, casibus conscientiæ, ac controversiarum studia, et diebus dominicis exhortationes in refectorio inter prandendum per vices habitæ, tum philosophorum ac logicorum; eodem in loco statis temporibus alicujus quæstionis philosophiæ ultro citroque discussiones ac ventilationes quas lectiones vocamus. In classibus humanitatis, præter ordinarias prælectiones habentur compositiones disputationes, declamationes: creb[r]o etiam drammaticæ exercitationes, poemata, dialogi etc. ad inventutem exercendam. Quibus omnibus studiosi magnum quotidie in literis progressum faciunt, longeque, majorem quam cum extra Collegium erudirentur.

Numerus eorum qui in hoc Seminario aluntur in præsentiarum sunt in universum viginti quatuor et ni loci augustia obstaret, qui hactenus ex defectu pecuniario dilatari non potuit, nec non rei

* For *explicatione*, *concione*. † Written *studio*, for *studioso*.

familiaris inopia prohiberet, duplo triplove numerus accresceret. Crescit nihilominus, Superioribus etiam invitis, familia, adolescentibus huc ex Anglia studiorum ac heresis declinandæ causa continuo confluentibus, qui sine gravi nota Catholicorumque nostratium offensa reiici nequeunt, unde fit ut seminarium ex ære alieno graviter laboret, et res familiaris deficientibus mediis, seu proventibus ad tot studiosorum sustentationem necessariis ægre admodum administretur.

Præterea superius judicata fructus hujus seminarii argumenta accedit et istud quod, quotquot ex natione nostra superioribus hisce annis eruditione aut dignitate aliqua magis conspicui exstiterunt sacerdotes, sive seculares, sive regulares, ii fere omnes vel hujus seminarii alumni fuerunt vel in eo theologiam aut philosophiam sint professi, quorum propterea nomina non abs re visum fuerit attexere.

Sacræ theologiæ doctores qui vel in hoc Seminario Duaceno professores fuerunt, vel in eodem existentes gradum acceperunt, vel in eo denique literis aliquando operam dederunt.

1. Gulielmus Alanus 1us hujus collegii Præses, publicus in universitate Duacena professor, postea S. R. Ecclesiæ Cardinalis.
2. Thomas Stapletonus, multis conscriptis libris, nobilissimus Regius in hac universitate Duacena, et postea quoque Lovanii professor.
3. Thomas Darellus, insignis postea concionator in Gallia.
4. Joannes Sandersonus, S. Theologiæ in hoc seminario professor.
5. Richardus Bristous, vir doctus et scriptor et in hoc seminario sacrarum literarum professor.
6. Richardus Hallus, vir doctus et scriptor.
7. Gulielmus Sheprevus.
8. Robertus Turnerus, rhetor insignis.
9. Robertus Parkinsonus.
10. Joannes White.
11. Richardus Stephanus, sacrarum et Hebraicarum literarum in hoc seminario professor.
12. Richardus Barettus, 2us istius seminarii Præses.
13. Cæsar Clemens, nunc vicarius generalis exercitus Catholicæ majestatis et Ecclesiæ S. Gudulæ Bruxellis decanus.
14. Thomas Worthingtonus, 3us ejusdem seminarii Præses.
15. Jacobus Yonger, S. Theologiæ in hoc seminario professor.

[207] 16. Richardus Haddochus.

17. Gulielmus Harrisonus, postea Rever^{mus} Angliæ Archipresbiter.
18. Gulielmus Giffordus, S. Theologiæ in hoc seminario professor nunc Archiepiscopus Remensis nominatus.
19. Thomas Stillingtonus, S. Theologiæ multo tempore in hoc seminario professor.
20. Edmundus Aristsmittheus, S. Theologiæ in hoc seminario professor.

21. Robertus Tempestus.
22. Gulielmus Perceus.
23. Gulielmus Bishoppus.
24. Johannes Pitseus.
25. Richardus Smittheus.
26. Joannes Redmannus S. Theologiæ in hoc seminario professor.
27. Mattheus Brittonus, item S. Theologiæ in hoc seminario professor.
28. Joannes Nortonus, S. Theologiæ hic professor.
29. Gulielmus Singlitonus, Philosophiæ et S. Theologiæ hic professor.
30. Eduardus Westonus, S. Theologiæ in hoc seminario professor.
31. Antonius Champneus, S. item Theologiæ in hoc seminario professor.
32. Henricus Malerus in hoc seminario Sacræ Theologiæ professor.
33. Mattheus Kellisonus, his ego licet indignus annumerandus venio istius seminarii primum alumnus, deinde post peractum Romæ studiorum cursum, S. Theologiæ 12 annorum spatio in eodem professor, ac tandem Præses, ordine 4us designatus, quo munere jam decennio fungor.
34. Laurentius Webb, juris utriusque doctor.
35. Umfredus Elie, juris utriusque doctor, et primus ejusdem professor in Academia Mussipontana.*
36. Nicolaus Wendamus juris utriusque doctor.

Quibus omnibus ii etiam annumerandi sunt, qui tam etsi gradum doctoratus in S. Theologiæ non attigerunt, in hoc tamen seminario vel sacram theologiam vel philosophiam summa cum laude professi de eodem præclare meruerunt.

37. Hi sunt, Jacobus Vaversorus S. Theologiæ professor.
38. Thomas Blacklous, S. Theologiæ Baccalaureus, ejusdemque professor.
39. Edmundus Stratfordus, S. Theologiæ Baccalaureus et Philosophiæ professor.
40. Gulielmus Talbottus, philosophiæ professor et alii.

Specialis nomenclatura scriptorum hujus Seminarii qui libris contra hæreticos elucubratis claruerunt.

1. Gulielmus Alanus, qui supra.
2. Thomas Stapletonus, qui supra.
3. Richardus Bristous, qui supra.
4. Richardus Hallus, qui supra.
5. Gulielmus Giffordus, qui supra.
6. Thomas Worthingtonus, qui supra.
7. Anthonius Champneus, qui supra.
8. Eduardus Westonus, qui supra.
9. Mattheus Kellisonus, qui supra.

* Pont-à-Mousson.

10. Thomas Dormannus.
11. Gulielmus Bishopus, qui supra.
12. Joannes Martialis.
13. Richardus Smittheus, qui supra.
14. Eduardus Rishtonus.
15. Joannes Colletonus.
16. Gregorius Martinus, præter ea quæ scripsit egregie contra haereticos, claruit etiam pulcherrima versione totius corporis Biblici in linguam Anglicanam.

[208] 17. Radulphus Shervinus.
18. Joannes Pitseus, præter alia quæ scripsit in lucem edidit præclarum volumen de illustribus Angliæ scriptoribus.
19. Gulielmus Reginaldus.
20. Henricus Hollandus.
21. Richardus Broughtonus.

Nomina Clariorum Religiosorum nationis Anglicanæ diversorum ordinum, qui hujus seminarii alumni aliquando fuerunt.

1. Edmundus Champianus, hujus seminarii alumnus et in eodem S. Theologiæ Baccalaureus, postea Societatis Jesu presbiter; et primus qui ex eadem Societate martyrium obiit in Anglia.
2. Gulielmus Houltus, Societatis Jesu, presbiter et seminarii Anglorum de urbe Rector.
3. Richardus Houltbeus ex hoc seminario in Angliam Sacerdos missus, ibique in Societatem Jesu ingressus, ejusdem Societatis superior fuit.
4. Joannes Blackfanus, Societatis Jesu presbiter et seminarii Anglorum Valesoletani Rector, et alii ex eadem Societate plures.
5. ffrater Rosendus Barlo, S. Theologiæ Doctor et Monachorum Congregationis Anglicanæ S. Benedicti Præses.
6. ffrater Joannes Barnesius, S. Theologiæ Doctor, ordinis S. Benedicti, vir multa eruditione præditus.
7. ffrater Thomas Torquatus, S. Theologiæ Licentiatus ejusdemque professor, ordinis S. Benedicti.
8. ffrater Edwardus Mahew, ejusdem ordinis Religiosus, vir doctus, et libris adversus hereticos scriptis clarus. Monachorum Anglorum in Lotharingia Superior. Mitto alios complures tum ejusdem tum aliorum ordinum viros ingenio doctrinaque præcellentes, quos tanquam hujus seminarii filios in Christo genitos numeramus.

De Collegio Audomarensi aliisque Anglicanis in Belgio familiis.

Secunda (igitur) domus, quæ est Audomarensis, est commissa patribus Societatis. Fundavit eam anno 1594, Philippus 3, Hispaniarum Rex tum adhuc vivente patre. Multus rumor fuit ante duos annos accessisse eidem familiæ ex dono ejusdem Regis quatuor millium ducatorum pensionem annuam opera cujusdam patris Fosseri qui in Hispania Madriti ut plurimum agit. Sed quomodo

res sese habeat non potui liquide expiscari. Finis illius familiæ est, ea quæ Romæ et in Hispania sunt Collegia annuo studiosorum proventu* implere, quod et egregie præstiterunt, quot annis sexdecim vel viginti, interdum plures, ad prædicta seminaria destinantes, juvenes maximæ spei literis tum Græcis tum Latinis tum etiam virtute præstantes (etsi nescio quomodo evanescunt): non raro contingit ut illius Collegii Studiosi ad novitiatum Societatis immediate transeant. Hodie familia illa summopere floret, sed studiosorum certum numerum habere non potui, tum quia propter migrationem annuam nunquam sibi constat, sed subito toto fere tricenario major aut minor est, tum quia neque nobis curæ est penitus aliena investigare, neque illis jucundum ut illorum nos rebus immittamus. Domus amplissima et ornatissima nova accessione hac æstate præterita aucta. Prætenderunt studiosorum numerum usque ad ducentos hoc autumno educere; perfecerint necne non habeo dicere. Verbis quidem et literis magnam egestatem præ se ferunt; sed rerum magnificentia et externa species magnam abundantiam. Aedificant enim non necessaria, et quæcunque publice exhibent, magno apparatu fere dixerim luxu ostentant: et crediderim iis nihil deesse: sunt enim si qui alii, artifices magnum ex multis vel pulvisculis [209] acervum cogendi. Quot vel quos habeant convictores non aussim conjectare; res enim tectior est quam ut aliquid certo affirmare liceat. Nihil tamen dubium est vel maximam partem vel omnes, præter alios paucos, quorum illustres dotes numerum annuæ pensionis, habent, parentum sumptibus ibidem susteneri. Pensio enim Hispanica vix vel ne vix quidem eos qui ex Societate sunt sustentet, quorum numerus dicitur esse circitur 25, qua Patrum qua fratrum. Quantum ad modum gubernandi juvenes, fructus ipse demonstrat non esse malum; censetur tamen aliquo modo violentus; unde fere nunquam sine internis desidiis, sed prudentia eorum qui imperant occultis, agitur.

Hæc mihi de illo Seminario occurrunt, si quid certius scire placuerit, a Patre Nortono qui Bruxellis degit, res scire poterit.

Familia Patrum Societatis altera Collegii nomen sustenet, altera domus Professorum, hæc Gandavi✠ recenter constituta est, fundata a Domicella Catholica Anglicana sufficienter ad victum sexdecim patrum; nihil speciale habeo præterea dicendum, eo quod domus sit omnino nova. Prior Lovanii§ sita est in ædibus conductitiis: fuit illic 1° sedes Novitiatus fundati a Domicella quadam Hispana nobili dicta Aloysia de Carvasal quæ in Anglia est defuncta, quæ domus postea remota est Leodium,¶ ubi a fundamentis excitatum est splendidissimum et principe dignum ædificium. Novitiatus Lovanii fundatus est circiter annum Domini 1606 et translatus in Collegium circiter annum 1612. Quis fundaverit hoc Collegium non est mihi certum. Audivi nobilem quendam Anglum dictum Thomam Sacfeldum septuaginta millia florenorum ad institutionem ipsius donavisse, et voluisse 40 sustentare in eodem. Sed omnia adeo inter

* In MS. written 'provent.'

✠ Ghent. § Louvain. ¶ Liège.

illos abdita sunt, ut nihil certi valeam asserere. Utrum jam abundet vel non, nequeo affirmare: gravia enim damna dicitur aliquoties esse passa in pecuniis in Anglia ab hostibus fidei captis, et Romæ Bancareo fallente perditis. Finis illius Collegii specialis est in studiis educare suos quod non sine magna laude præstant. Nam quos habent studiosos, ii sacra theologia lectionibus quotidie excipiendis, sacræ item Scripturæ, casuum conscientiæ, et controversiarum studiis sedulam operam navant. Hoc Collegium excipit eos qui magno numero ex Collegiis Romano, et Hispaniensibus post philosophiam ibidem exceptam, et novitiatum, vel in iisdem regionibus vel Leodii peractum, ad studia sacræ theologiæ eo confluunt et inde vel in Angliam mittuntur, vel Audomarum ut humaniores litteras prælegant, vel in eos usus quibus superiores Societatis eos applicare commodum estimarint. Præter has est quædam residentia spectans ad patres Societatis in villa quadam dicta Wattenum, quam crediderim spectare ad novitiatum Leodiensem. Distat pagus Audomaro quatuor circiter millaria Italica; Residentia vero sita est in excelso pagi monte, et fuit aliquando monasterium Præmonstratensium vel Cistersientium, sed Bellorum Gallicorum vicibus desolatum Episcopi Audomarensis curæ cessit. Is erat R[dissimus] Jacobus Blazeus qui captus pulchritudine Collegii Audomarensis [210] idem Monasterium ad alendos juvenes Anglos, ut ferebatur, concessit; sed Patres sive interpretatione dicti usi, sive persuaso Prælato suis novitiis alendis illud addixerunt, Institutum autem fuerat hoc monasterium specialiter ad cultum Capellorum* B. Virginis quorum egregiam partem Comes quidam Flandriæ, Monasterii conditor, Hierosolymis acceperat, quæ augustæ reliquiæ hodie in templo Leodiensi Anglorum patrum conservantur. Vivunt autem in eodem Monasterio hodie sex vel plures Patres Angliæ, quorum Rector appellatur Pater Josephus Creswellus, ille qui multos annos Romæ multos Madriti in Hispania egit.

Patres S. Benedicti in Belgio unicum Collegium habent, de quo Reverendus Pater Leander pollicitus est se transmissurum ad vestram Dominationem, quod per nos petiit Vestra Dominatio.

Patres S. Francisci unam etiam domum habent hic Duaci propriam, sed adhuc valde pauperem, quotidie tamen in melius proficiunt, etiam Ecclesiam instruxerunt, et quotidie expectant ejusdem consecrationem. Cæteroqui parvo et numero, neque fundationem ullam habent, sed vivunt ex eleemosinis et gratia qua fratres præsertim vero provincialis in Anglia floret. Finis hujus Collegii est fratres doctos et pios erudire in messem Anglicanam unde et profitentur se apperturos scholas, præsertim Sacræ theologiæ; sed nondum liquet, sive præ penuria; studiosi eorum interim scholas patrum S[ti] Benedicti frequentant, fructus magnus nondum potuit elici, quintus enim tantum annus agitur ex quo principiis admodum exiguis inceperunt, nihilominus aliquot fratres miserunt in Angliam viros non indoctos,† non hic præditos sed congregatos, et ad præsens non necessarios. Vivunt autem pie et modeste et probo exemplo.

* So written for *Capillorum*. † The text here is evidently corrupt.

Monachi Carthusienses magna pietatis laude primo Brugis deinde Mechliniæ degunt, suntque haeredes eorum qui ex Anglia venerunt. Transtulit enim Dux fferiæ, qui in principio Regni Elizabethæ fuit pro Hispania apud eandem legatus, duo integra monasteria, alterum monalium cognominatarum Brigittinarum, alterum Carthusiæ de quo in præsenti loquimur. Prius enim monasterium in Hispaniam translatum est, magnas rei familiaris angustias passi sunt, ex eo quod pensio, quam ex Hispania recipiunt partim omnino substraheretur, partim male exsolveretur. Unde coacti sunt interdum in Hispaniam, interdum in Angliam, interdum in Galliam patres suos subsidii causa mittere, aliquo quidem fructu, sed vereor ne non tanto quantus commodum, ad regulam tam arduam tollerandam victum sufficere valeat. Viri sunt omni misericordia et pietate digni, circiter religionem et regulæ observationem digni tantæ regulæ hæredes.

Et hæc habeo de Anglis potioris sexus edicendum.

Feminarum sex computantur familiæ: singula sunt singularum instituta. Antiquissimum [211] earum monasterium est Bruxellanum sub regula Sti Benedicti fundatum circiter annum [*blank*] in quo feminæ nobilissimæ et religiosissimæ multæ sunt versatæ, monasterium illud sub Episcopi Mechliniensis jurisdictione et visitatione continetur. Patres earum nomine tenus sunt seculares, revera Patres Societatis, tum quia Pater earum nullam connectionem habet cum cæteris cleri secularis sacerdotibus, tum quia etiam Patres Societatis et confessiones excipere et moniales commendare consueverunt, et soli fere valent. De pensione quam habeant, nihil scio nisi quod dotes sacrarum virginum in eo Caenobio accipiuntur et exiguntur; maxime fertur adeo abundare multitudine ut quærant locum quo coloniam ducant. Speciale est in eo quod musicæ laudem ante omnia Anglorum cenobia ferat.

Proximum fæminarum domicilium Lovanii constitutum, illud item tanto constipatum numero ut circumspiceat ubi utrum* ponat. Institutum est auspiciis cujusdam feminæ nobilis, quæ hodie ibidem est priorissa. Multas difficultates eluctatum est opera Rdiss Cameracensis tunc Archiediaconi Mechlinensis et præstantissimi viri Domini Cæsaris Clementis, nunc vicarii generalis exercitus Catholicæ majestatis et Ecclesiæ S. Gudulæ Bruxellis decani. Habet pro patribus duos sacerdotes seculares viros probos, ideoque cleri benevolentiam potissime omnium experitur. Non habet aliam fundationem, quam pensiones monialium. Vivunt admodum pie, sancte et religiose.

Tertia familia virginum Deo devotarum instituta est Gravelingæ sub 1a regula S. Claræ circiter annum 1606. Patres eorum sunt ex ordine Sti Francisci, et resident ibidem duo vel tres, fundata est domus supra pensionibus virginum et eleemosinis amicorum. Putantur esse circiter sexaginta numero, florent magna sanctitatis et rigoris laude et magnæ admirationi sunt spectantibus: terra eis data est a Gubernatore Gravelingano.

* So written. Probably read *alium*.

Ecclesia ædificata a nobili et piissimo Anglo dicto Gageo, reliqua domus ex eleemosinis excitata est quantum discere potui. Quæsierant diu locum in quem derivarent aliquam sui numeri partem, vel Rhotomagi in Gallia, vel Antverpiæ quod adhuc eas laborare audio.

Quarta familia est Domicellarum Audomari congregatarum, quæ patrum Societatis institutum [Societatis institutum]* in omnibus æmulari, quantum infirmiori sexu permissum est, profitentur ; eæ inceperunt anno uno post monasterium Gravelinganum authoritate cujusdam Patris Societatis dicto nomine Rogerii Læi, erat is doctrina modicus, magnus artifex omnia ad Societatem sub pietatis titulo congregandi. Is cum virgine quadam singularis ingenii et facundiæ,† quæ postea generalis Congregationis illius dicta est, et hodie Romæ pro eadem laborat, ita transegit, ut eam jam paratam professioni in Monasterio Gravelingano adegerit ad novum institutum sibi ad invitationem Societatis deliniandum. Fecit illa eo progressu ut in Coloniensi [212] diœcesi plures familias excitaverit, neque solarum Anglarum sed etiam indigenarum.

Primus earum prætextus fuit, educare virgines tenellas in omni pietate, ut vel religiosæ postea conversationi essent idoneæ, vel exemplaris in sæculo vita § antistites ; procedente tempore vel ex occasione vel de proposito in Angliam ex matribus suis (sic enim vocant eas quæ professionem ipsam colunt) destinare cœperunt primo prætextu negociorum vel reddituum recipiendorum, mox ut faciliorem additum ad fæminas nobiles facerent et eas vel etiam viros eorundem catechismo erudirent, tandem ut actus contritionis et meditationes et alia spiritualia exercitia administrarent. Favebant iis patres Societatis, quos summopere, contemptis aliis, extollebant, et eos in domos nobilium introducere conabantur. Sic factum est, ut dicti patres vicissitudine gratiæ et filias nobilium iis conjungerent, et omnia earum negotia in Anglia vel procurarent vel gubernarent, donec reclamantibus clero et religiosis, et magna Catholicæ [sic] populi parte, cui scandalo erat illa in fæminis audacia (adde vitam non nimis religiosam, sed laicis per omnia similem, exceptis quibusdam orationum pensis, quæ privatim a se exolvi jactabant, interdum etiam quasdam vitæ labes satis etiam laicis indignas) incœperunt se subtrahere Patres, et primo quasi divisi quidam tutari, quidam accusare, mox omnes publice deserere, ita tamen ut re ipsa nunquam earum curam abiicerent, sed etiam quasi per vices publice rursus laudarent. Unde ut putamus factum est ut ipsa timens suæ congregationi Romam adiverit Apostolica authoritate suum institutum munitura. Utrum hæc familia abundet, an secus non mihi constat. Ante unum annum vel circiter erupit creditor quidam per justitiam et auctione destraxit omnia ejus bona mobilia.

* These words repeated.

† This was Mary Ward, foundress of the "Institute of the English Virgins."

§ The Westminster MS. reads *vitæ*, thus supplying the sense missing from the passage as written in the Diary. *Antistites* is here used in the classical sense of a priestess or handmaiden of the temple.

Sed dicitur eam lacunam R[dissimus] Audomarensis replevisse. Numerus earum non est magnus ibidem sed circiter quatuordecim vel sexdecim quarum jam maxima pars Leodium demigrat. Fundatio earum nulla prorsus est: cum enim cæteræ quæ religionem aliquam amplectuntur, secundum ejusdem instituta ex dote quotannis in censum aliquomodo redacta vivere possint, hæ non possunt, quia nulla est stabilitas earum quim* subito discedere a sua professione possint. Hinc fit nobiles fæminas consumptis dotibus ad parentum curam rursus reiici.

Quinta familia Antverpiæ S. Teresiæ institutum amplectitur: ea fundata est a nobili et pia domina cognomento Lovella circiter annum Domini 1619. De illa nihil speciale novi nisi quod in presenti magnas difficultates patitur ea de causa quod fratres Carmeli regulam immutare voluerunt, quod cum illæ recusarent, mandaverunt duobus qui in Anglia laborabant et ad id cænobium familias nobilium destinabant, ne quas ulterius transmittendas curarent, quo effectum est ut predicta domina cogeretur ipsa in Angliam transire, si qua posset, hunc defectum resarcitura.

Sexta familia Bruxellis recenter excitata monalium teritii✠ instituti S. Claræ aliquas in principio difficultates expertæ sunt, sed modo dicuntur expeditæ.

[213] Quantum ad externas nationes minus habeo dicere, ex eo quod usus et necessitudo minus arcta nos conjungit, in civitate tamen hac singuli singulas familias habent. Hiberni sub sacerdotibus secularibus gubernantur, studiosos tamen suos Patribus Societatis committunt, in principio sive presenti virorum doctorum inopia, sive persuasione prædictorum patrum, nunc autem consuetudinis et quasi prescripti juris vi; habent ingenia ad disciplinas habilia, et sunt inter illos, qui annos in studiis bene collocarunt. Antehac vixerunt ii, qui nondum theologicas scholas attigerant in habitu incerto.§ Sed omnem¶ in Ecclesiasticum habitum studio gubernantium redacti sunt. Fundatio eorum incepit anno 1596, opera viri piissimi Domini de Cusac, primi eorum præsidis, qui hoc collegium effuso suo patrimonio et amicorum auxiliis per sex circiter annos sustentavit. Donec Dominus De Rooth tunc illius Collegii prefectus, nunc Episcopus Rossensis, in Hispaniam profectus, duo millia aureorum pensionem impetravit; quæ quia difficile solvitur, necesse est Collegium ægre ex pensionibus eorum nobilium qui in eo degunt et amicorum opera et industria sumptus tollerare. Nihil tamen gravius audivi de debitis eorumdem. Conversatio eorum videtur pia et proba et in scholis exercitia cum fructus non pœnitendi specie exhibent. Hoc Collegium ut plurimum sustentat eos qui ad logicam et philosophiam sunt idonei. Unde industria sua paraverunt sibi Insulis cum non grandi pensione nimirum trecentorum florenorum annuorum civitatis

* So written for *quin*.

✠ MSS. Arch. West., xvi, reads *tertii*.

§ So written. Probably *sæculari* was the word intended.

¶ Canon Tierney suggests either *omnes* or *jamnum*. The former seems more likely.

benevolentia concessa domicilium. Antverpiæ etiam sacerdotum residentiam habent, qua missarum eleemosinis, qua populi benevolentia sustentatam. Tornaci etiam studiosorum residentiam habent partim ex pensionibus, partim eleemosinis vel terræ vel patriæ sustentatam. In omnibus circiter centum personæ sustentantur.

Scoti Collegium habent sub tulela patrum Societatis Jesu: fundatum est primo ab Episcopo Scoto Rossensi, et ab Antverpia in hanc civitatem translatum anno circiter 1609, postea anno circiter 1620 novam fundationem accepit expensis viri nobilis Scoti, dicti Domini de Curle, qui Societatem Jesu ingressus, magnam bonorum suorum partem iidem attribuit: ex eo tempore competens studiosorum numerus alitur in dicto Collegio, non tamen supra triginta ut intelligo. Exercitia scolastica cum honore prestant, quod prius inter eos rarum fuerat.

Habetur Lovanii domus fratrum minorum Recollectorum ut vocant nationis Hibernicæ, qui magna doctrinæ et immensi laboris fama ibidem versantur, et habent pensionem ex Hispania, et eleemosynis suorum partim in patria, partim in Belgio commorantium vescuntur. De illis alium non scio, nisi famam eorum esse apprime bonam.

[*The previous writer of the diary resumes writing.*]

[214] 29° Octobris ex Anglia reversus est D^{ns} Stephanus Leus (hic Richardus Stevensonus) hujus Collegii Sacerdos atque alumnus, qui ad recuperandam valetudinem eo se contulerat sub initio Augusti.

November 1622.

3° Novembris ex Anglia ad Collegium accedens admissus est in numerum convictorum Georgius Warrham (hic dictus Polewheele) filius Thomæ Warrham de Rile in parochia Whitechurch, in Comitatu Dorcestriæ, annum agens 15um.

19° Novembris ex Anglia ad nos rediit, suis ibidem peractis negotiis, D^{ns} Joannes Duckettus, sacerdos et hujus Collegii procurator.

Eodem die cum predicto D^{no} Ducketto ex Anglia venit D^{ns} Thomas Greeneus (alias Gilpin) Sacerdos, quem R^{dus} D^{nus} Præses, præfectum generalis constituit. Item D^{ns} Edmundus Lechmore (hic Stratfordus) philosophiæ professor. Item Gulielmus Alberius (hic Morus) convictor. Item Bernardus Wrench (hic Eduardus Damfordus) hujus Collegii alumnus.

22° Novembris in Collegium admissus est pro Convictore, Thomas Streete (hic dictus Bridges) filius Johannis Streete, nobilis de Gatertop in comitatu Herefordensi, studet theologiæ quia philosophiam absolverat prius in Collegio Vallesoletano.

24° Novembris è Collegio discessit Franciscus Everardus a parentibus Audomarum vocatus.

December 1622.

11° Decembris, Dominica 3° Adventus, D. Edmundus Lechmore (hic dictus Stratfordus) Herefordensis ab Illmo ac R^{mo} D^{no} Francisco

vander Burch, Archiepiscopo et Duce Cameracensi, in Capella Palatii sui Cameraci ordinatus est Subdiaconus.

15° Decembris, Roma ad nos accessit Joannes Hawtonus (hic dictus Graftonus) filius D^{ni} Radulphi Hawtoni de Kirtleyes in parochia de Wiggon, comitatus Lancastrensis, diocesis vero Cestrensis, literis D^{ni} Joannis Bennetti Agentis Cleri Anglicana in urbe commendatus. Erat hic e Collegio Romano dimissus a patribus Societatis Jesu, nulla alia de causa quam quod clero addictus coalumnos suos hortaretur ad statum ecclesiasticum juxta Collegii institutum potius capescendum quam religiosum aliquem ordinem amplectendum, qui sermones cum patribus Societatis vehementer displicerent, utpote timentes ne hac ratione complures ex alumnis a societate cogitanda abducerentur eum dimittendum censuerunt, dato tamen eidem testimonio, de bonis moribus, pietate, etc. Admissus est in hoc nostrum Collegium ut alumnus et versatur in secundo anno cursus theologici magnum præbens virtutis et pietatis suæ testimonium.

[215] 17° Decembris Sabbatho quatuor temporum Adventus, in Capella Palatii Archiepiscopalis Cameraci, ab Illmo ac R^{mo} D^{no} Francisco vander Burch, Archiepiscopo et Duce Cameracensi ad diaconatum promotus est D^{ns} Edmundus Lechmore (hic Stratfordus) Herefordensis.

18° Decembris, Dominica 4^{a} Adventus præfatus D^{ns} Edmundus Lechmore (hic Stratfordus) Sacræ Theologiæ Baccalaureus, Herefordensis ab eodem Archiepiscopo in prædicta capella presbiter consecratus est.

26° Decembris, in festo S^{ti} Stephani, Protomartiris, primitias suas celebravit præfatus D^{ns} Lechmore (hic Stratfordus), qui inter prandendum, rhetorum ac poetarum congratulationibus de more salutatus est.

Januarius 1623.

Sub initio hujus anni 1623, fuerunt in Collegio, partim scolares, partim seniores, centum et octo atque undecim famuli.

6° Januarii admissus est in Collegium Gulielmus Beyart (hic dictus Hide)* Londinensis filius N. Beyart mercatoris et civis Londinensis, annum agens circiter 30^{m}. Erat hic Magister Artium in Academia Oxoniensi, et magnæ expectationis; logicam tamen ac philosophiam apud nos cogitat repetere.

..1† Januarii, ex Anglia ad nos venit D^{ns} N. Wood, sacerdos, qui humanum aliquid passus, dum in vinea Anglicana versaretur post septenii errorem pænitentia ductus ad hoc collegium se contulit, ubi tanquam hospes admissus est.

Februarius 1623.

11° Februarii, in Collegium admissus est ex Anglia veniens Antonius Sanderus (hic dictus Huett) filius Gulielmi Sanderi, defuncti de Welford in comitatu Northamptoniensi, diœcesi vero Petroburgensi, annum agens 16^{m}, vivit in Collegio suis expensis et syntaxim frequentat.

* Subsequently President 1646–1651.

† Owing to defect in paper, the first digit of the numeral is illegible.

Eodem die D^{ns} Gulielmus Ferrarus, Bruxellas missus est, ut ibi D^{ni} Præsidis nomine conveniret Illustrem D^{num} Franciscum Carodeletum, Archidiaconum Cameracensem, qui his diebus ex Anglia publica authoritate et Magnæ Britanniæ Regis Jacobi mandato instructus ad Serenissimam Infantam ob res graves destinatus est.

13° Februarii, è Collegio recessit Georgius Graungerius (hic Gulielmus Eringtonus) ut in hac civitate in Collegio S^{ti} Gregorii inter Anglos Benedictinos S^{ti} Benedicti susciperet habitum.

[216] 21° Februarii, Bruxellis rediit D^{ns} Gulielmus Ferrarus. Quo die a nobis in Angliam discessit, Mr Franciscus Preston (hic dictus Curwin) theologus primi anni, quod minus aptus sibi visus fuerit ad ulterius in hoc vitæ statu progrediendum.

Martius 1623.

4° Martii, Cameraco huc se contulit D^{ns} Franciscus Carondelet Archidiaconus et canonicus Cameracensis ad invisendum D^{num} Præsidem, et cum eodem de rebus Cleri Anglicani (quibus impense studebat) conferendum. Cænam eo die sumsit in Collegio, die sequenti qui fuit Dominica 1ª Quadragessimæ. Post summum sacrum a D^{no} Præside introductus est in Refectorium, ubi a quodam studioso brevi oratione, deinde a 2^{bús} aliis, Carmine et Græco et Latino typis excuso, est salutatus. Quibus expletis reductus est in Aulam D^{ni} Presidis, ibique prandio exceptus: immediate post prandium Cameracum reversus est, ac tertio post die Angliam versus iter suum arripuit.

12° Martii, qui fuit S^{to} Gregorio Anglorum Apostolo sacer, in Missione Anglicana profectus est D^{ns} Thomas Fathers (hic dictus Greeneus) hujus Collegii sacerdos et alumnus cum facultatibus ordinariis.

Eodum die una cum D^{no} Fathers discessit Carolus Chiney, qui quod hujus Collegii instituto minime idoneus videretur, jam secundo ab iisdem dimissus est.

Eodem die juramentum Collegii præstiterunt Mr Joannes Whitbred (hic dictus Turnerus) Mr Joannes Hawkshe (hic Amandus) Mr Joannes Lassels (hic Boldes) Mr Richardus Smitheus (hic Marshall) theologi, Joannes Sayer (hic Blake) Leonardus Hollyday (hic Whitakerus) Thomas Grimshe (hic Claytonus) Bernardus Wrench (hic Eduardus Damfordus) logici. Edmundus Dutton (hic Irelandus) Georgius Tias (hic Transamus) Laurentius Platt (hic Plantinus) Eduardus Kinsmannus, Henricus Barnesly (hic Hollandus) Franciscus Paver (hic Ogletropus) rhetores. Henricus Goar (hic Jaxsonus) Rodulphus Mellingus, poetæ, et Nicholaus Postgate (hic Whitmorus) syntaxianus.

16° Martii, è Collegio secunda jam vice dimissus est Thomas Grimshe (hic Claytonus) ut huic vocationi plane ineptus.

19° Martii in Collegium admissus est loco convictoris Henricus Hide (hic dictus Giffordus) filius Humphredi Hide, generosi de Norcot, in parochia de Abbington, comitatus Barcheriæ, diocesis vero Sarisburiensis. Annum agit 28um, et in syntaxi versatur. Vixerat in civitate per duos circiter menses, antequam in Collegium cooptatus est.

Aprilis 1623.

1º Aprilis in Collegium est receptus ex Anglia veniens Eduardus Bartonus, nepos Eduardi Bartoni, generosi de Whenby, [217] comit atus Eboracensis cui creditur in hæreditate successurus, hic suis vivet impensis et syntaxim frequentat. Annum Agens 16um.

15º Aprilis ipso Sabbatho Sancto in Capella Palatii Archiepiscopalis Cameraci ab Illmo ac Rmo Dno Francisco vander Burch, Archiepiscopo et Duce Cameracensi, subdiaconi ordinati sunt Mr Matthias Sherburn (hic dictus Tunstallus) Cestrensis et Mr Robertus Bewleus, Carleolensis.

17º Aprilis feria 2a Paschatis ibidem ad diaconatum prædicti duo promoti sunt.

25º Aprilis ad messem Anglicanam cum facultatibus ordinariis destinatus est Dns Georgius Cathericke (hic dictus Huddlestonus) hujus Collegii Sacerdos ac alumnus.

Eodem die cum præfato sacerdote in Angliam se contulit cum consensu Rdi Dni Præsidis, Franciscus Paver (hic Oglethroppus) rhetor ac Collegii alumnus ad privata quædam expedienda negotia.

Maius 1623.

6º Maii è Collegio discessit in Angliam Christopherus Hilton (hic Syley) philosophus ac convictor.

16º Maii dimissus est è Collegio Joannes Allanus, quod verbis in præsentia Dni Vice-præsidis insolenter se gesserit, socii sui partes tam contra præceptorem quam contra studiorum præfectum agendo. Qui cum ad Collegium Sti Gregorii Benedictinorum Anglorum vellet transmigrare, paucis post diebus inter illos habitum religionis suscepit.

Eodem die Joannes Careys (hic dictus Huddlestonus) Cestrensis diocesis in comitatu Lancastriæ, filius Dni Thomæ Carey in numerum convictorum est admissus.

22º Maii Dns Petrus Goldsmith (hic dictus Middletonus) alumnus ac sacerdos hujus Collegii qui jam per multos annos extra Collegium in hac patria in munere confessarii apud moniales insudaverat, facultatibus a Rdo Dno Præside obtentis, in Angliam ad lucrandas Deo animas destinatur.

Eodem die Henricus Bishop et Eduardus Smitheus, hic grammaticus, alter syntaxianus ut valetudinem hic pæne desperatum recuperent, remearunt in Angliam.

29º Maii Joannes et Georgius Thwaites fratres (hic dicti Williams) filii Dni Gulielmi Thwaites de Marston, in comitatu Eboracensi, in Collegium admissi sunt ut convictores. Primus 17um, secundus 16um agit annum. Grammaticam ambo audituri.

Junius 1623.

3º Junii Dns Richardus Shawe (hic Procterus) alumnus ac sacerdos hujus Collegii a Rdo Dno Preside missus est in Angliam cum facultatibus ordinariis.

[218] Eodem die in Angliam se recepit cum Dno Shawe, Mr Benedictus Scudimore (hic dictus Gulielmus Boyer) theologus.

Eodem die cum prædictis è Collegio discessit Thomas Tankard (hic Maneringus) grammaticus a Patre suo in Angliam revocatus.

4o Junii in Collegium admissi sunt pro convictoribus Joannes et Gulielmus Inglefieldes fratres (hic dicti Mullingi) filii illustris Dni Francisci Inglefielde, equitis aurati, in comitatu Barcheriæ, diœcesi Sarisburiensi; primus logicam, secundus grammaticam frequentat.

10o Junii, Sabbatho 4or Temporum Pentecostes ab Illmo ac Rmo Dno Francisco vander Burch, Archiepiscopo et Duce Cameracensi in capella Archiepiscopali Cameraci, Mr Mathias Tunstallus (alias Sherburnus) Cestrensis, et Mr Robertus Bewleus, Carleolensis, ordinati sunt presbiteri.

16o Junii in Angliam discessit Mr Jacobus Haselwood (hic Wood dictus) theologus cum Sacerdote, qui recenter é Collegio Romano venit.

19o Junii Dns Gulielmus Hargravus (hic Hart) et Dns Franciscus Platt (hic Plantinus) sacerdotes e Collegio Romano cum facultatibus in Angliam transituri recepti sunt in Collegium, hic ut proximis Remigialibus cum Dno Herberto philosophiam prælegat, alter ut doceret rhetoricam, et studiis humanioribus præesset pro quo munere nobis plane erat necessarius, philosophiam alias prælegisset.

Per præfatos dominos ac per literas quas secum tulerunt Parisiis, intelleximus Dnum Gulielmum Bishop, Sacræ Theologiæ Doctorem Sorbonicum, Anglum, ex nobili familia ex pago Brailes, in comitatu Warwicensi, Lichfildensi vero diœcesi oriundum, hujusque Collegii quondam alumnum, consecratum fuisse episcopum Chalcedonensem Parisiis in die Pentecostes qui fuit dies 4us hujus mensis, anni scilicet salutis humanæ millessimi sexcentessimi vigessimi tertii, Pontificatus Gregorii xvi anno tertio. Hinc quamprimum Rdus Dns Præses ipsum literis suis omnium seniorum nomine salutavit quæ hic Anglice ut erant scriptæ verbatim subnectuntur.

[*Hand changes*]

Most reverend and my very good Lord,

It was noe little matter of joy to mee and my brethren the Senioures of this house, when wee heard assuredly that his Holinesse amongst diverse worthy men proposed unto him, had selected your selfe to bee the onely man, whoe under him should bee our cheife Pastour and Superiour, and wee cannot but congratulate our countrey, wch, haveing beene soe long destitute of a cheife Pastour, hath now at length by the providence of God, wch disposeth all sweetely, obtained one whoe shall renew our ancient Ecclesiasticall governement and jurisdiction, continued frome our furst conversion in soe many learned and grave Bishops, and interrupted onely in this unhappy time by the malice and devise of our common Adversary. But now thanckes bee to God, wee that all this time plained that Hominem* non haberemus, have now [219] at length gotton a Pastour and Father soe long wished for, and whoe all this while have beene in some sort deprived of the comfort of the holy Ghost, (It beeing the proper office of a Bishop to

* In the original this reads *Hoc'*.

give particularly by the sacrament of aservation the Lord's Holy Spirit) may now rejoice that the Paraclete is sent unto us, whoe by your office and function shall teach us all verity, that the comforter is returned to our Countrey, whoe shall indew us wth all heavenly solace and spirituall force and courage, and that the Dove is repaired to our Arke and Church of England the greene olive, the Hieroglife of peace and prognostication (as wee hope) of a cessation of the waves of hereses, inundation of schisme, and the deliverance of our Countrey from the generall deluge into wch shee was fallen by her fall from the Catholicke Romane Church ; wee congratulate our Cleargy allsoe and with all this poore house, some little part thereof wch by this consecration of a Bishop is much honored and strengthned, as heretofore to our noe little disgrace and disableing wee have beene a Body without a head, Sheepe without a Pastour, children without a father, and orphanes wthout a guide, Protector and defendor ; in fine wee congratulate your owne most reverend selfe, whoe by God's speciall providence are appointed as our Moyses to governe us and as our Josue to bring us to our Land of promise, and whoe, as you were borne and generated Bishopp *nomine*, soe now you are regenerated a Bishop, *re, officio, dignitate et potestate ;* and are at that time allsoe consecrated our Bishop, at wch time Christ ordained his first Bishops the Apostles, and by them gave in soe greate abundance his sanctifiing and comforting spiritt ; and allthough your Lordship's charge bee greate, and your bourden heavy, yet we hope that hee whoe hath you Bishop will give you soe much of his spiritt, as may make this bourden easy, and direct and prosper you allsoe in the governement of our Church and Cleargy of England. Neither will you bee alone, since you shall have many in England to beare with you part of the bourden, and such whoe, (as Joshua told Moyses) are Viri potentes et timentes Deum in quibus veritas (*Exod.* 18). Yea, all our holy Bishops and martyrs, and other our saints, will by theire intercession aide and assist you, and what correspondence this house shall bee able to affoord you, what service it may yeeld you, wee assure your Lordship, wee shall ever bee ready to performe, not doubting but that your Lordship will account this family as your owne, and will allsoe bee euer ready by your authority to assist it temporally and spiritually, to uphold and protect it as principall and allmost onely hope of your posterity, and soe wishing your Lordship all happiness, and true contentment, I humbly take my leave resting ever

Your Lordship servant at Command

Mathew Kellison.

[*Diarist resumes*]

[220] Eodem die 19° scilicet Junii, Nicolaus Stricland (hic Middleton dictus) filius illustris D^{ni} Thomæ Striclandi de Siser* Equitis Aurati in comitatu Westmerlandiæ diœcesi Carleolensi, ex Anglia venit et admissus est in Collegium ut convictor 14um annum agens, grammaticam aditurus.

* *i.e.* Sizergh.

Julius 1623.

4° Julii Thomas et Joannes Norrisii (alias Westbie) fratres, filii Thomæ Westby, nobilis in comitatu Lancastrensi, diœcesi Cestrensi admissi sunt in numerum convictorum. Grammaticam frequentant.

16° Julii Dns N. Wood, sacerdos, qui hoc anno 7° Januarii ex Anglia ad nos venit, eo iterum lucrandarum animarum causa rediit.

Eodem die ex Anglia reversus est Dns Gulielmus Everarde (hic Talbottus dictus) sacerdos ac non ita pridem philosophiæ professor nobiscum remansurus.

Eodem die cum prædicto Domino ad Collegium venit Eduardus Fettiplace (hic dictus Fitzherbertus) ex bona familia, in Collegium ut convictor admissus est et grammaticæ dat operam.

19° Julii Robertus Carre, Eboracensis, ex Anglia ad nos venit et in Collegium pro convictore recipitur.

Eodem die cum præfato Roberto Carre, ad Collegium accessit Joannes Younge filius [*blank*] et in numerum convictorum adscribitur.

22° Julii Dns Gulielmus Ferrarus et Dns Edmundus Stratfordus, Cameracum jussu Rdi Dni Præsidis profecti sunt ut Rmo Dno Gulielmo Bishop, Episcopo Chalcedonensi recenter electo et consecrato ibi occurrerent.

23° Julii ad Collegium nostrum venit Rmus Chalcedonensis cum Dno Thoma Harlæo, Præposito Ecclesiæ Sti Gaugerici Cameraci, et Illustri Domino Joanne Bennetto, qui prospere hoc negotium de episcopis Romæ peregerat. Qui per aliquot dies nobiscum in Collegio manserunt.

Eodem die Rmus Dnus Hermannus Ottembergus, Episcopus Atrebatensis visis quorumdam sacerdotum attestationibus insignem partem Cilicii Sti Thomæ, Archiepiscopi Cantuariensis et Martiris a Dno Radulpho Buclando, sacerdote huic Collegio nostro collatam, approbavit et publicari permisit. Concessit etiam Indulgentias quadraginta dierum iis omnibus qui coram iisdem reliquiis ejusdem martyris implorent intercessionem pro unoquoque die. Approbatio ejusdem Revmi in forma sequenti concessa est.

Hermannus, Dei et Apostolicæ Sedis gratia, Episcopus Atrebatensis venerabilibus ac piis viris Mathæo Kellisono, Sacræ Theologiæ Doctori, Præsidi, aliisque presbiteris atque alumnis Seminarii Anglorum Duaceni, Salutem in eo, qui est vera salus. Macte animo macte virtute Anglicanorum nobilissime ac gloriosissime cætus, qui tam illustri militiæ nomen dedisti ut Felicis Recordationis Cardinalis Baro[221]nii verbis ad vos habitis utar ; Cilicium acerrimum præclarissimi Martiris Sti Thomæ Cantuariensis, quo illum corpus edomuisse et ad Martirii coronam viam præparasse, gravissimi authores prodiderunt, certa traditione per manus diversorum Dei sacerdotum non sine Dei ordinatione in vestram possessionem pervenisse accepimus, et gratulamur. Quare non solum vobis permittimus, verum etiam in Domino hortamur, ut illud omni pietate atque honore tractetis, atque fidelium etiam venerationi in Sacello vestro publice proponatis ; quod ut majore cum fructu

spirituali fiat, omnibus Christi fidelibus qui coram his sacris reliquiis pro Orthodoxæ et Catholicæ fidei propagatione, ac errorum extirpatione Deum oraverint atque intercessionem hujus martiris imploraverint, concedimus Indulgentiam quadraginta dierum pro qualibet die in forma Ecclesiæ consueta. In quorum fidem præsentes per infrascriptum Secretarium nostrum fieri, et sygilli nostri quo in talibus utimur jussimus appensione muniri.

Datum in Palatio nostro Episcopali Atrebatensi : Anno Domini Millessimo sexcentissimo vigessimo tertio, mensis Julii die decima.

Subscriptum est
De mandato præfati R^{mi} D^{ni} Episcopi
Atrebatensis
Hemeuneurs.*

24° Julii in ipsa vigilia S^{ti} Jacobi, D^{ns} Mathias Sherburnus (hic dictus Tunstallus) hujus Collegii alumnus ac sacerdos, cursum theologicum propugnavit præsidente D^{no} Antonio Champneo, Sacræ Theologiæ Doctore Sorbonico ac Professore ejusdemque Collegii vice præside coram R^{mo} D^{no} Episcopo Chalcedonensi et aliis.

25° Julii in Missione Anglicana præfatus Mathias Sherburnus (hic Tunstallus) cum facultatibus ordinariis profectus est in Angliam.

26° Julii Gulielmus Beyaert (hic dictus Hide) et Leonardus Holliday (hic dictus Whitakerus) logicam universam defenderunt D^{no} Marco Harringtono (hic Druræo) Sacræ Theologiæ Baccalaureo, ac philosophiæ in hoc nostro Collegio professore Præside, R^{mo} D^{no} Chalcedonensi et aliis præsentibus.

27° Julii in Aula R^{di} D^{ni} Præsidis publicatæ sunt Bullæ electionis et consecrationis necnon et missionis R^{mi} D^{ni} Chalcedonensis, coram R^{do} D^{no} Præside Matthæo Kellisono, Sacræ Theologiæ Doctore, D^{no} Thoma Harlæo, præposito Ecclesiæ S^{ti} Gaugerici Cameraci, D^{no} Antonio Champneo, Sacræ Theologiæ Doctore hujusque Collegii Vice Præside et aliis tam Laicis quam Clericis in præsentia duorum Notariorum Apostolicorum, viz. D^{ni} Gulielmi Harewelli (hic Ferrari) hujus Collegii alumni ac Sacerdotis, et alterius sacerdotis Capellani in Ecclesia S^{ti} Amati. Quia vero R^{mus} Chalcedonensis primus est qui ad episcopalem honorem ascendit [222] cum jurisdictione ac facultate ordinaria vel quasi-ordinaria in regnis Angliæ et Scotiæ, a tempore quo utrumque hoc regnum a fide defecit, Deo hoc disponente in magnum Catholicorum Solatium utriusque regni, Bullas seu brevia, electionis, consecrationis et missionis ejus duximus suo ordine hic subjungenda.

[*Hand changes*]

†Gregorius, Episcopus, Servus Servorum Dei, dilecto filio Gulielmo Bisshopo, electo Calcedonensi, salutem et Apostolicam benedictionem. Apostolatus officium, meritis licet imparibus, nobis *exorto*§ commissum, quo Ecclesiarum omnium regimini divina dispositione præsidemus, utiliter exequi coadjuvante Domino cupientes,

* Possibly J. Lemeuneurs.

† Printed in Tierney's Dodd, iv, cclxx.

§ Omitted in Tierney.

soliciti corde reddimur et solertes, ut, cum de Ecclesiarum ipsarum regiminibus agitur, *committendis*,* tales eis in pastores præficere studeamus, qui populum suæ curæ creditum, sciant non solum doctrina verbi, sed etiam exemplo boni operis informare, commissasque sibi Ecclesias in statu pacifico et tranquillo velint et valeant, authore Domino, *salubriter*† regere et fæliciter gubernare. Cum itaque, sicut accepimus, Ecclesia Calcedonensis quæ in partibus infidelium consistit, certo modo quem præsentibus pro expresso haberi volumus, ad præsens pastoris solatio destituta sit, Nos, vacatione hujusmodi ex fide dignis relatibus intellecta, ad provisionem ejusdem Ecclesiæ celerem et fælicem, ne Ecclesia ipsa longæ vacationis exponatur incommodis, *patres* § et solicitis studiis intendentes, post longum mentis nostræ discursum, quem de præficiendo eidem Ecclesiæ personam utilem ac etiam fructuosum, intra nos ipsos habuimus, demum ad te presbyterum Wigorniensis diœcesis, magistrum in theologia, de legitimo matrimonio ac Catholicis parentibus procreatum, et in ætate legitima constitutum, direximus oculos nostræ mentis: quibus omnibus debita meditatione pensatis, Te, a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, et pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis si quibus quomodolibet innodatus existis, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, et absolutum fore censentes, motu proprio, non ad tuam, vel alterius pro te, nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex mera liberalitate nostra eidem Ecclesiæ de persona tua, nobis ob tuorum exigentiam meritorum accepta, Apostolica authoritate providemus: Teque illi in Episcopum *præficimus*¶ et pastorem, curam et administrationem ipsius Ecclesiæ tibi in spiritualibus et temporalibus plenarie committendo: firma spe fiduciaque conceptis quod, gratia assistente divina, Ecclesia prædicta per tuæ circumspectionis industriam et studium fructuosum regetur utiliter, et prospere diregetur, ac grata in iisdem spiritualibus et temporalibus suscipiet incrementa. Jugum igitur Domini, tuis impositum humeris, prompta devotione suscipiens, curam et administrationem prædictam sic exercere studeas, solicite, fideliter, et prudenter, quod Ecclesia ipsa Gubernatori provido, et fructuoso administratori gaudeat se commissam: Tuque præter æternæ retributionis præmium, nostram et dicti Sedis benedictionem et gratiam exinde ulterius consequi merearis. Hoc enim tibi, ut ad dictam Ecclesiam, quamdiu ab infidelibus ipsis detenebitur, accedere || et apud illam personaliter residere minime tenearis, Apostolica authoritate prædicta, earundem tenore presentium, de speciali gratia indulgemus.

Præterea ad ea quæ in tuæ commoditatis augmentum cedere valeant, favorabiliter intendentes, tuis in hac parte supplicationibus inclinati, tibi ut a quocunque, quem malueris, Catholico Antistite, gratiam et communionem dictæ Sedis habente, accitis et in hoc sibi

* Omitted in Tierney.

† *stabiliter* in Tierney.

§ *paribus* in Tierney.

¶ *præficientes* in Tierney.

|| *adire* in Tierney.

assistentibus duobus vel tribus Catholicis Episcopis, similem gratiam et communionem habentibus, munus consecrationis recipere libere [223] valeas, ac iidem antistiti, ut recepto prius a te, nostro et Romanæ Ecclesiæ nomine, fidelitatis debitæ solito juramento, juxta formam quam sub Bulla nostra mittimus introclusam, munus prædictum tibi impendere licite possit, plenam et liberam, earundem tenore præsentium, concedimus facultatem. Volumus autem et dicta authoritate statuimus atque decernimus quod, nisi recepto a te per ipsum antistitem hujusmodi juramento, ipse* Antistes munus prædictum tibi impendere, et tu illud suscipere præsumpseritis, idem antistes a Pontificalis officii exercitio, et tam ipse quam [tu] ab administratione, tam spiritualium quam temporalium Ecclesiarum vestrarum suspensi sitis eo ipso. Postremo etiam volumus quod formam (a te tunc prestiti juramenti hujusmodi) nobis de verbo ad verbum per tuas patentes literas tuo sigillo munitas, per proprium nuncium quantocius destinare procures ; Quodque per hoc venerabili fratri nostro Patriarchæ Constantinopolitano, cui prædicta Ecclesia metropolitico jure subesse dignoscitur, nullum in posterum præjudicium generetur. Decernentes, provisionem, præfectionem, indultum, aliaque præmissa valere, plenamque roboris firmitatem obtinere, tibique suffragari debere in omnibus et per omnia, perinde ac si illa in Consistorio nostro secreto, ac de venerabilium fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium concilio, ut moris est, servatis omnibus solemnitatibus, in similibus observari solitis et consuetis, facta fuissent et *amanassent* ;† Sicque, et non alias, per quoscunque judices ordinarios vel delegatos, quavis authoritate fungentes, etiam causarum Pallatii Apostolici auditores, ac ejusdem Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos et Vicelegatos, ac Sedis Apostolicæ Nuncios, sublata iis, et eorum cuilibet, quâvis aliter judicandi et interpretandi facultate in quacunque instantiâ, ubique judicari et definiri debere, irritum quoque et inane, § si secus super his a quoquam, quavis authoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari ; non obstantibus præmissis, ac quibusvis constitutionibus et ordinationibus Apostolicis, dictæque Ecclesiæ Calcedonensis juramento, Confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate alia roboratis statutis et consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, quod, antequam munus Consecrationis suscipias, fidem Catholicam, juxta articulos jam pridem a Sede Apostolica propositos, in manibus alicujus Catholici Antistitis, gratiam et communionem dictæ Sedis habentis, profiteri, eamque fidei professionem, sic per te emissam, in publicam et authenticam formam de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, cum tua et dicti antistitis subscriptione redactam, ad sedem prædictam quantocyus transmittere omnino tenearis ; alioquin presens gratia nulla sit, eo ipso. Datum

* Tierney-Dodd reads : 'ipse Antistes tibi munus prædictum non impendat. Et si ipse Antistes munus prædictum tibi impendere præsumpserit'—instead of the clause, 'ipse Antistes . . . . præsumpseritis.'

† Read 'emanassent.'

§ 'Itnane' in MS.

Romæ, apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicæ, millesimo sexcentessimo vigesimo secundo, Idibus martii; Pontificatus nostri anno tertio.

Signatum pro Illmo D. Cardinali Montalto Summatore N. Ursinus et Fr. Balthaser Robguethus Præceptor S. Spiritus, et supra plicam S. de Ursinis [224] visa N. Ursinus et in dorso scriptum est Registrata in Secretaria Brevium.

Collatio facta est ad originale in pærgameno scriptum sanum et integrum in scriptura et signis seu subscriptionibus ac sigillo per nos publicos authoritatibus apostolicæ et curiæ Archiepiscopalis [*blank*] Notarios Juratos Parisiis.

[*Rest of this page*, 224, *and the three following pages, numbered* 225, 226, *and* 227, *are blank.*]

[228] 28° Julii, R. Chalcedonensis Atrebatum se contulit inde in Angliam progressurus, cum quo pariter perrexit Rdus Dns Præses ac die sequenti rediit.

Eodem die è Collegio discessit Jacobus Watkins (hic Babingtonus) grammaticus cum nullum in studiis faceret progressum.

Augustus 1623.

1° Augusti præfatus Dns Joannes Bennettus, cum Dno Gulielmo Harewell (hic Farrarus) Bruxellas sunt profecti, inde perrecturi in Angliam.

9° Augusti è Collegio discesserunt in Angliam Joannes Harrisonus (hic Wateus) logicus, et Thomas Sheapheardus rhetor, quia pensio eorum non persolvebatur.

16° Augusti Gulielmus Benloes (hic Wilsonus) filius Andrææ Benloe, generosi de Bently, in comitatu Sussexiensi, diœcesi Londinensi, ad nos ex Anglia venit (postquam studia humanitatis in Collegio Audomarensi absolverat) et pro convictore admissus est logicam sub initio scolarum inchoaturus.

17° Augusti Dns Thomas White (hic Blaclous) hujus Collegii sacerdos, Sacræ Theologiæ Baccalaureus et professor in vineam Anglicanam cum facultatibus ordinariis missus est post paucos menses ad nos reversurus.

29° Augusti in Angliam denuo se contulit Dns Stephanus Leus (hic Richardus Stevensonus) ad animas Deo lucrandas.

September 1623.

3° Septembris dimissus est è Collegio Phillippus Bernardus philosophus, ob mores Collegio indignos.

Eodem die ex Anglia ad nos rediit Franciscus Paver (hic Oglethroppus) hujus Collegii alumnus, ut studia prosequatur.

Eodem die cum prædicto ad nos venit Joannes Scroope (hic dictus Beesely) filius Christopheri Scroope, generosi, de Spinythorne in comitatu Eboracensi, admissus est pro convictore, grammaticam aditurus.

6° Septembris ex Anglia redierunt Eduardus Roane (hic dictus Smitheus) et Thomas Barker (hic dictus Parre) ambo convictores et syntaxiani.

Eodem die ad nos venit Richardus Lasselius (hic dictus Bolds) filius Gulielmi Lasselii defuncti de Brakenborow in comitatu Eboracensi, admissus est in Collegium ea conditione ut 150 flor. per annum solvat; in grammatica versatur. Hic antequam in Collegium cooptatus est per aliquot menses in civitate propriis impensis studuit.

14° Septembris Thomas Barrett (hic dictus Goer) ex nobili ortus familia, nepos Doctoris Barretti, hujus Collegii quondam Præsidis, admissus est in Collegium ut convictor, atque grammaticam frequentat.

[229] 22° Septembris Richardus Yorke (alias Greneus) e Collegio est dimissus.

23° Septembris Atrebati in Capella Episcopali a R^{mo} D^{no} Hermanno Ottembergo promoti sunt ad subdiaconatum Joannes Hawtonus (hic dictus Graftonus) Cestrensis, et Jacobus Duckettus, Londinensis, 24° Septembris predicti duo ordinati sunt ibidem diaconi a R^{mo} Episcopo Atrebatensi.

October 1623.

1° Octobris, Classes renovantur more solito, præceptores sunt qui sequuntur. In philosophia D^{ns} Marcus Druræus (alias Harringtonus) Sacræ Theologiæ Bacchalaureus. In logica D^{ns} Gulielmus Johnsonus (hic Herbertus) et D^{ns} Franciscus Platt (hic Plantinus). In rhetorica D^{ns} Hart (alias Hargreave), Præfectus etiam studiorum in scolis humanitatis. In poesi Mr Robertus Grayeneus (hic Clarke), in syntaxi Mr Eduardus Pigford (hic Daniell). In Grammatica Mr Michaell Robinsonus (hic Taylerus). In Græcis D^{ns} Hart.

Hora 10^{a} inchoatum est summum sacrum de Spiritu Sancto pro fælici studiorum successu in quo studiosi omnes ad sacram Communionem bene parati venerunt.

Eodem die Laurentius Platt (hic Plantinus) famulus D^{ni} Præsidis, alumnorum numero adscribitur, in cujus loco substituitur Thomas Goodericke, Eboracensis, qui sartoris munus hucusque in Collegio expleverat.

2° Octobris, D^{ns} Christopherus Barrowes (hic Hardingus) hujus Collegii sacerdos ad messem Anglicanam est destinatus. Cum eo redierunt in Angliam D^{ns} Haddacke (alias Hodgson) et D^{ns} Thomas Nelsonus, sacerdotes qui Antverpiæ per aliquot annos commorati sunt; et D^{ns} Smith sacerdos, qui Lovanii [*blank*].

10° Octobris, exhibita fuit actio publice in area de Henrico 8°, a D^{no} Carletono composita quæ summopere placuit.

13° Octobris theologi lectiones suas incœperunt sub D^{no} Edmundo Stratfordo (alias Lechmore) Sacræ Theologiæ Bacchalaureo.

24° Octobris ex Anglia revertitur D^{ns} Thomas White (hic Blaclous) Sacræ Theologiæ Baccalaureus, et in hoc nostro Collegio theologiæ primarius professor. Is secum ex Anglia detulit costam D^{ni} Thomæ Maxfildæi Martyris, cum attestatione D^{ni} Johannis Souch* sacerdotis, qui eandem costam nostro dederat Collegio. Attestatio ejus sic se habet.

* Here and three lines later it is written *Souch*, but is given correctly in the signature of the attestation.

Ego infrascriptus Joannes Souch testimonium perhibeo omnibus presentes inspecturis me hanc costam propriis manibus de corpore gloriosi D. Thomæ Maxfildæi sumpsisse et Thomæ Blaclow [230] commendasse deferendam ad D^num^ Mathæum Kellisonum in Collegio conservandam, in cujus rei testimonium propria manu nomen meum subscripsi 4 Octobris, stylo veteri anno 1623.

subscriptum

Jhoannes Zouch.

31° Octobris, Mr Jacobus Haselwood (hic dictus Wood) theologus, ex Anglia ad nos est reversus.

November 1623.

4° Novembris solemniter cum primis et secundis Vesperis celebravimus festum S^ti^ Caroli Boromæi, Cardinalis ac Archiepiscopi Mediolanensis. Cujus Biretum Cardinalitium approbatum ab Episcopo Atrebatensi in magno apud nos honore habemus.* Omnibusque fidelibus nostrum sacellum visitantibus a Gregorio XV, plenariæ Indulgentiæ ad septennium tantum concessæ. Quarum Indulgentiarum Bulla data fuit Romæ 2 Maii 1623. Donationem vero hujus bereti a D^no^ Thoma Harlæo Præposito S^ti^ Gaugerici Collegio factam atque approbationem R^mi^ Episcopi Atrebatensis, opere pretium est hic subtexere. Donatio hujusmodi est.

Anno Domini 1616 die 22 mensis Julii. Ego infrascriptus Thomas Harleyus, Ecclesiæ Collegiatæ S^ti^ Gaugerici Cameracensis Canonicus ac Præpositus testor biretum S^ti^ Caroli Boromei, quod reliqui in depositum in Collegio Anglorum Duacensi ad me pervenisse, per manus admodum R^di^ D^ni^ Hugonis Griffonii, Ecclesiæ Metropolitanæ Cameracensis Præpositi defuncti, qui ipse dictum biretum a R^mo^ D^no^ D^no^ Audoeno Cassenensi Episcopo avunculo suo, in cujus brachiis dictus sanctus Carolus animam exhalavit, dum erat ipsius vicarius generalis, acceperat. In cujus rei fidem nomen meum propria mea manu subscripsi, anno ac die suprascriptis.

Thomas Harleius.

Sequitur approbatio R^mi^ D^ni^ Episcopi Atrebatensis.

Hermannus Ottembergus Dei et Apostolicæ gratia Episcopi Atrebatensis. Cum fideles in Ecclesia non solum, crucem, clavos, et vestimenta propter contactum Salvatoris nostri adoraverint; verum etiam sanctorum, qui Spiritus Sancti vasa fuerunt, reliquiis et inter illas vestimentis, eum, quem par est, honorem semper habuerint : magna cum animi lætitia vidi, et, licet indignus, contrectavi et osculatus sum sacrum Tegmen rubeum Biretum Cardinilitium ut vocant, quod Sanctissimi Cardinalis Caroli Boromæi verticem contexit, quodque quasi per manus Rev^mi^ bonæ memoriæ Audoeni Cassanensis Episcopi, in cujus brachiis idem sanctus animam exhalavit quo tempore vicarium generalem Mediolani agebat ; et deinde Hugonis Griffonii, nepotis, Ecclesiæ Metropolitanæ Cameracensis

* The Bireta was lost with all the other relics during the French Revolution. But a small portion of it, which had previously been given to Bishop Talbot, was brought by him to England, and is now preserved at St. Edmund's College, Old Hall.

Præpositi, ac successive Thomæ Harleii Ecclesiæ Colle[231]giatæ Sti Gaugerici Canonici ac Præpositi, demum ad Collegium Anglorum Duaci diœcesis nostræ Atrebatensi, non sine divina Providentia pervenisse credendum est. Quare hujusmodi tegmen in sacello ejusdem Collegii asservari ac fidelibus in honorem tanti Sancti venerationi exponi in Domino permittimus. Harum testimonio literarum sigilli nostri impressione munitarum. Datum Atrebati in Palatio nostro Episcopali, Anno Domini millesimo sexcentesimo decimo sexto, mensis Augusti vigesima prima.

Subscriptum

Locus sigilli. De mandato Rmi Dni

Laureten

Secretarius.

5o Novembris, Georgius Thwaites (hic Williams) Grammaticus, valetudinis recuperandæ gratia in Angliam se contulit.

27o Novembris Rdus Dns Præses Mathæus Kellisonus cum famulo suo Phillippo Goodericke ob præsentem ac urgentem Collegii necessitatem licet valetudine non ita firmus ipso hiemis initio profectus est in Angliam, Senioribus solummodo ejus itineris consciis. Cum illo perrexit Dns Joannes Duckettus Collegii Procurator ut facilior via et tutior Rdo Dno Præsidi fieret ingressus.

Eodem die cum Rdo Dno Præside ad messem Anglicanam properavit Dns Robertus Bewleus, hujus Collegii alumnus ac sacerdos, cum facultatibus ordinariis : animo tamen huc revertendi sanitate perfecta recuperata. Hic vero postea ut nobis relatum est sua oppressus infirmitate Sacramentis Ecclesiæ bene munitus diem suum Londini cum magnis pietatis inditiis clausit extremum.

29o Novembris è Collegio in Angliam decessit Gulielmus Hide (hic Giffordus dictus) logicus.

December 1623.

2o Decembris Dns Henricus Holden (hic Johnsonus) et Dns Robertus Blundestonus (hic Campianus) hujus Collegii alumni ac sacerdotes, Parisios versus cœperunt iter ut in Collegio Atrebatensi se in studiis promoveant ac suo tempore gradus in theologia suscipiant.

5o Decembris certiores sumus redditi Rdum Dnum Præsidem, Caletum appulisse et in Angliam transmeasse. Caleto epistolam hanc Anglice sacerdotibus et scholaribus quæ non solum periculosi istius itineris causas sed etiam paternum suum amorem et affectum erga omnes atque ipsum Collegium satis expressit, quæ digna est ut huic libro in rei memoriam inscribatur.

[*Hand changes*]

[232] To his loveing and respected ffreinds the Reuerend Preists, and Students of the English College in Doway.

My loveing Brethren and deare Children (by these titles I comprehend you all) allthough my late sicknes and my old age, wch of it selfe is a sickness, *Senectus ipsa morbus est*, might persuade to keepe home especially in winter season, not soe seasonable nor sutable to my yeares, and allthough allsoe my love to you maketh mee take

such contentment to live amongst you, that I thinke my selfe to live out of my element, when I live frome amongst you, yet the necessities of the colledge of w[ch] I ame more sensible then of my owne, haveing forced mee contrary to my expectation to absent my selfe for a time by a long and troublesome journey, and my love, w[ch] makees mee lofe* to leave you, constraineth mee to leave you.

Our debtes and necessities have beene greate this long time, though I was lofe that you should feele them either in your apparrell or dyet, but now of late they are soe encreased, and doe soe presse the Colledge, that it cannot subsist but needes must bee oppressed, unlesse some speedy meanes bee found to ease and releive it. The causes of this encrease of our debtes are partly beecause wee can get noe money from Spaine at all, and our pension from Rome wee can hardly get to bee made-over to us ; partly beecause out of England of late wee receive fewer benevolences then formerly, partly beecause the pensions dew for convictores some are paide slowly, some for a while onely, some not at all, partly beecause our charity in receiving schollers hath by much exceeded our means. Wherfor consulting wth M[r] Vice President, and other Seniours whose counsell and advise I use in the goverment of the house, wee all concluded that one must bee sent into England. And the lot of their suffrages conspiring on my Person I accepted of this journey though troublesome in this cold season of the yeare and winter of my age, and will deale and negotiate in England amongst our freinds not onely for some present supply, but allsoe for establishing some order for some more certaine meanes for the time to come, least as hitherto it hath happned the meanes wee [233] reaceave, serve onely to lift us up, but not to hold us up frome falling.

I shall doe all I can, and will spare noe labour for your Colledge for w[ch] I would not spare my life. What I shall bee able to doe I know not, but the more I am sure, the better and oftener remembrance our Reuerend Preists in theire most impetratory Sacrifices and you all in your holy prayers and Communions shall have of mee, my journey and buisnesses. In this my absence I shall not [leave] you a[s] Sheepe wth out a Pastour, nor as children wth out a ffather, for I leave Doctour Champney as my Vicegerent and as an other myselfe in my authority over you, and in his love hee beareth both to you and mee, neither doe I leave him alone, for that I leave the Seniours, your Masters, and undergovernours and officers to assist him whoe all (I am assured) for theire respect to me and love to you, and above all for the love of our country and zeale of God's cause will not bee wanting unto you. Wherfor I desire you and charge you to bee as obedient to him and them, as you would or should bee to myselfe, beecause though I shall bee absent in Person yet I shall bee in them in my Autority, w[ch] I leave wth them, and therefore what they command thincke you that I command, and what punishment they shall impose upon transgressors of orders, thinck that I impose, for what they shall determine, I shall determine by them, and they by Authority frome mee, whoe will justifie what they shall deecree or ordaine.

* loath.

This respect and obedience you owe to them and mee for the love wee beare you, for the paines we take [234] for you, and the charge and care wee have of you meerely for your good : according to that of S. Paule 'Obey your prelates and bee subject to them, for they watch as beeing to render account for your soules': and to descend to particulers, bee not in any negligent in your morning or evening praier ; that being your *Sacrificium matitutum* [sic] and *Vespertinum;* and the first and last duty and service you give to God : frequent as you are wont to doe the Holy Sacraments wth due reverence and devotion, doe not absent yourselves from Chathecisme where you may learne what to beeleve and how to frame your lives : bee diligent in your studies, they beeing ordained not onely to perfect your understandings, but allsoe to benefitt your Countrey, and to winne soules. Bee modest and silent in the Refectory, and other places where silence is required and accustome your selves to speake Latine wch I have so often commended unto you : Live peacebly, as you doe one wth an other, *ne invicem mordentes ab invicem consumamini :* fly frome sinne, as you would *a facie colubri :* and as I am ever willing to permitt you all honest recreations, soe I charge you to refraine frome all disorders both within and without the Colledge, if you will your Colledge honored and God in it, and often reflect upon the end to wch you are called. Whilst you carry yourselves well you are my comfort, and as the Thessalonians were to S. Paule, *gloria mea et gaudium meum : ii corona mea :* but if I shall in my absence heare otherwise then well of you, you will make mee as lofe to returne to you as I was unwilling to leave you, and at least you shall adde affliction to affliction, and redouble my greife, for as I left you with greife, soe it will bee a greife at my returne if I find any disorder amongst you and therefore I charge you as S. Paule did the Corinthians to take heede. *Ne cum venero tristitiam super tristitiam habeam de quibus oportuerat me gaudere.* But I am longer than my leysure though not then my love affordeth. Praie for mee* (as I daily praie for you), that I may dispacth your buisness happely, and returne to you safely and speedily. God blesse you all and prosper you in learning and vertue and mee in this journey, and beeleeve it, for soe it is, that here and there and every where and living and dying I shall ever rest

Your loveing freind and as my love
telleth mee youre carefull ffather
Mathew Kellison.

from Calles the 1°
of December 1623.

[235] 16° Decembris Christopherus Andertonus (hic dictus Ashley) qui studiis jam aversatus tempus hic suum terebat inutiliter, discessit in Angliam cum suo famulo Joanne Roscowe (hic Williamsono) ambo logici.

Eodem die ex Anglia ad nos rediit Joannes Duckettus hujus Collegii Procurator postquam R^dum^ D^num^ Præsidem Londinum deduxerat.

23° Decembris, Atrebati in Capella Palatii Episcopalis a R^mo^ D^no^

* 'you' in the text by an obvious slip.

Hermanno Ottembergo Episcopo Atrebatensi consecrati sunt presbiteri Mr Joannes Hawtonus (hic Graftonus dictus) Cestrensis, et Mr Jacobus Duckettus, Londinensis.

25° Decembris, festo Nativitatis Domini primum suum sacrum cantavit D^{ns} Jacobus Ducketus, quo die sacello nostro missale dedit deauratum.

27° Decembris, festo S^{ti} Johannis Evangelistæ primitias suas celebravit D^{ns} Joannes Hawtonus.

Anno 1624.

Januarius 1624.

1° Januarii numerati sunt in hoc nostro Collegio centum et triginta quatuordecim famulis inclusis.

Februarius 1624.

1° Februarii Henricus Yaxley, filius D^{ni} M. Yaxley generosi de Bewtrop in comitatu Nordovicensi admissus est in Collegium ut Convictor, frequentat Syntaxim.

Martius 1624.

9° Martii Joannes Hamfordus (hic Stanleyus) et Eduardus Dracot (hic Tomsonus) rhetores in Angliam se contulerunt ad sanitatem recuperandam.

21° Martii D^{ns} Joannes Hawtonus (hic Graftonus) hujus Collegii alumnus et sacerdos quia defectu valetudinis diutius suis hic immorari studiis non poterat ad lucrandas deo animas in Angliam contendit, ordinarias ibidem facultates pro missione a R^{do} D^{no} Præside accepturus vel certe a R^{mo} Chalcedonensi.

Eodem die cum predicto sacerdote in Angliam profectus est Eduardus Roane (hic Smithæus) ut corporis infirmitati ibidem consuleret.

24° Martii ex Anglia venit D^{ns} Joannes Southworthus (hic dictus Leus) hujus Collegii sacerdos nobiscum ad tempus remansurus.

Eodem die Franciscus Coupledick (alias [*blank*]) Norvidecensis, nobilis, pro convictore admissus est in Collegium.

[236] Eodem die cum illo venit Mr Robertus Duckettus (hic dictus Franciscus Samfordus) theologus, cum literis R^{di} D^{ni} Præsidis de admissione ejus pro Convictore ad duos annos : postea in alumnum Collegii est admittendus.

Eodem die pariter cum illis venit Robertus Maxwell (hic Leus) Londinensis, filius Roberti Maxwell, equitis aurati ac Regis Pensionarii natione vero Scoti, a R^{do} D^{no} Præside in Anglia admissus est ut Convictor. Annum agit circiter 12^{m} studia ab ipsis rudimentis inchoaturus.

26° Martii Nicolaus Fairfax (hic dictus Dormerus) phylosophus, e Collegio privatim dimissus, Lovanium se contulit.

28° Martii Leonardus Holliday (hic Whitakerus) theologus, ob mores Collegii instituto dissonos dimissus est.

Aprilis 1624.

3° Aprilis ex Anglia reversus est R^{dus} D^{nus} Præses cum famulo suo Collegii necessitate sublevata.

5º Aprilis, feria 6º Parasceves Cameraci in Capella Palatii Archiepiscopalis Mr Richardus Smithæus (hic Marshall) Herefordensis, initiatus est tonsura clericali, et quatuor minoribus ordinibus ab Illmo ac Rmo Dno Francisco vander Burch, Archiepiscopo et Duce Cameracensi.

6º Aprilis Sabbatho Sancto, prædictus Dns Marshall ibidem ordinatus est subdiaconus. 8º Aprilis feria 2ª Paschatis, diaconus. 9º vero Aprilis, feria 3ª Paschatis in prædicta Capella ad sacerdotium est promotus ab eodem Rmo Archiepiscopo Cameracensi.

17º Aprilis, è Collegio discessit in Angliam Henricus Yaxley qui primo Februarii se Cameracum contulerat ubi cum cognato suo Dno Joanne Yaxleyo, sacerdote at sacellano Ecclesiæ Cathedralis B. Mariæ Virginis aliquo tempore est commoratus.

23º Aprilis Dns Thomas White (hic dictus Blaclous) Sacræ Theologiæ Bacchalaureus et in hoc Collegio Professor, postquam Philosophiam duobus, theologiam vero quatuor annis non sine magno suorum fructu prælegerat; obtento vel potius extorto Rdi Dni Presidis consensu in Gallias se contulit, ut se totum juri Canonico applicaret post duos annos rediturus si illius opera Collegium indigeret. Ei successit Dns Gulielmus Everarde (hic Talbottus dictus) qui 4 annis philosophiam in hoc Collegio docuerat.

Eodem die e Collegio in Angliam recessit Henricus Askew, rhetor defectu mediorum quibus hic se sustentaret.

24º Aprilis in messem Anglicanam destinatus est Dns Jacobus Duckettus cum facultatibus ordinariis.

Maius 1624

1º Maii in Collegium admissus est pro Convictore Hieronimus White (hic dictus Blaclous) frater Dni Thomæ Blacloi, postquam diu in civitate vixisset et scolas in Collegio nostro frequentasset.

[237] Eodem die, scilicet 1º Maii Atrebati in Palatio Episcopali prima tonsura initiatus est Benedictus Scudimore (hic dictus Gulielmus Boyer) a Rmo Dno Hermanno Ottembergo Episcopo Atrebatensi.

2º Maii Rdus Dnus Antonius Champneus, hujus Collegii Vicepreses, profectus est Parisios ut controversiam inter eos obortam qui ibidem in Atrebatensi degebant Collegio sedaret.

Eodem die præfatus Benedictus Scudimore ad Acolithatum cæterosque minores ordines a Rmo Dno Hermanno Ottembergo in prædicta capella Episcopali Atrebati promotus est.

3º Maii Dns Richardus Smithæus (hic dictus Marshall) hujus Collegii sacerdos ac alumnus cum facultatibus ordinariis missus est in Angliam, cursu theologico nondum completo; corporis enim infirmitas eum in studiis ulterius progredi non est passa.

Eodem die cum predicto sacerdote in Angliam se contulit Joannes Kirton (hic dictus Kinsmellus) logicus ut suum recuperet sanitatem. Eodem pariter die Benedictus Scudimore (hic Gulielmus Boyer) Herefordensis, Atrebati in Capella Episcopali a Rmo Dno Hermanno Ottembergo, Episcopo Atrebatensi, ordinatus est subdiaconus.

5º Maii venerunt literæ ex Anglia ad Rdum Dnum Presidem tristia referentes nova de morte Rmi Dni Gulielmi Bishop, Episcopi Chalce-

donensis cum jurisdictione delegata quasi ordinarii in utroque Regno. Pro cujus anima eodem die officium defunctorum, die sequenti Sacrum in die depositionis dici solitum decantavimus : mortuus est 13 Aprilis, stilo veteri, An. Domini 1624. Quid vero egerit a tempore quo episcopus est consecratus refertur in brevi narratione ex Anglia nobis transmissa quam hic inserere non abs re fore judico, ne monumentum tam insigne hujus nostri Episcopi (qui Angliæ Apostatanti primus authoritate episcopali subvenire atque eam sublevare est aggressus) temporis injuria ac persecutionis incendio pereat, atque posteritati subtrahatur.

Breviarium rerum gestarum P. M. R. Dni Gulielmi Bishopi
Chalcedonensis primi post schismæ Angliæ
et Scotiæ Ordinarii.

Quis fuerit Rndissimi D. Gulielmi Bishopi Episcopi Chalcedonensis in Angliam ingressus, quæ concilia in pastorali munere obeundo, qui denique fructus laboris insumpti, brevi narratione perstringimus, ut habeant posteri quem imitentur et intelligant omnes quanti sit momenti ad fidem et disciplinam Catholicam in regno Angliæ restaurandam, ut ordinarii Pastores in eo quam primum constituantur.

Præfatus Rndiss acceptis de more Bullis, a Gregorio 15. B.M. [238] Pontifice maximo de sua institutione atque aliis eo pertinentibus, consecratus est Parisiis die 4° Junii (ipso nimiro festo Pentecostes) anno Domini 1623. Cumque jam tacitus apud se reputaret, quantum id esset honoris quod susceperat, quantoque consilio sibi opus esset, antequam in sylvescentem dudum Anglicanam vineam tribulis ac sentibus obsitam, pedem inferret, nihil prius in curis habuit, quam ut consultis prudentissimis viris Gallicæ nationis, quam potissimum viam inieret [*sic*] ad reducendas in caulas Dominicas, errantes Christi oviculas, et collapsam Ecclesiastici regiminis formam opportune restaurandam, solerter inquireret. Una omnium vox erat, sacris Canonibus diligenter insisteret, et partito onere pastorali Vicarios, Archidiacanos et Dæcanos rurales per provincias institueret. Addebant præterea Capitulum cum dæcano constituendum esse adjecta potestate et jurisdictione canonica, ad juris communis formam, verum hic aliquamdiu suspensus substitit cum subdubitaret, num sat sibi potestatis ad id legitime præstandum suppeteret, atque insuper objiceret nulla superesse in Anglia temporalia, super quæ hujusmodi capitolum fundari posset. Responsum tamen accepit, non deesse illi potestatem idoneam, atque etiam in primitiva Ecclesia defuisse temporalia, nec propterea tamen jurisdictionem ordinariam, quæ in ipsomet populo fideli fundebatur defuisse.

Hisce confirmatus consiliis Parisiis in Belgium venit, superatis prius nonnullis, a quibusdam incertis impedimentis qui iter ejus infectum volebant.* In Belgio quosdam prælatos, viros graves humanitatis causa convenit, qui eadem de capitulo ac reliquis officialibus, ut supra unanimi sententia suggesserunt. Duaci cum esset Bullis suis publicatis, in Collegii inibi instituti statuta satis diligenter inquisivit ac collaudavit, consilio denique cum ejusdem

* The text of this passage is corrupt, though the general meaning is obvious.

Collegii Superioribus inito, de regiminis sui forma, ac paci* inter Clericos Seculares ac Religiosos conservanda. Ad prius quod attulit, cum prælatis Gallicis et Belgicis conspirarunt, consilium videlicet pacis miris laudibus extulerunt. Quod cum monachis Anglis ibidem degentibus intimasset, ambabus (quod aiunt) ulnis amplexi sunt, et postea reipsa cum magna ipsorum laude, quemadmodum deinceps dicturi sumus perficerunt. In votis habuit antequam in Angliam solveret Ill^{um} Nuncium Apostolicum Bruxellensem officii causa invisere, verum cum periculum esset ne publicis hisce visitationibus notior factus, minus facilem sibi ac pacatum ingressum [239] in insulam nostram adornaret, id in se oneris suscepit admodum R. B. Me. D. Joannes Bennettus, qui eadem opera rem gestam in Curia Romana longa et difficili negociatione narraret,✠ et Nuncii animum ad opportunum rebus exegentibus auxilium ferendum oportune persuaderet.

Dum D. Bennettus Bruxellis agit, R^{ndiss} Chalcedonensis Dorobarniam celeberimum Angliæ portum exeunte Julio qui exscensa navi ad duodecimam circiter noctis horam, extemplo duodecim milliaria Anglicana, homo septuagenarius, ut exploratorum ac naulum repetentium insidias tuto devidaret,§ intempesta nocte pedes confecit. Habuit in commitatu viarum et regionis peritum, qui salvum perduxit in domum nobilis cujusdam viri Catholici [scilt. illustris D. Gulielmi Roperi æquitis aurati, *in margin*]. Frustra scimus, si lætitiam explicare attentaverimus, qua exceptus est. Sat est dicere nec Petrum Centurioni, nec Paulum Corinthiis suis gratius advenisse, domesticis quasi pro miraculo reputantibus, quod episcopum Catholicum, nunquam alias visum, oculis suis conspicerent. Festinabat Londinum versus, ut si quo modo posset rumorem de adventu suo præveniret, et in amplissima civitate, si quid orietur turbarum, facilius delitesceret: eo cum venisset divertit in domum illustrissimæ cujusdam viduæ, [scilt. D. Mariæ Dormer, *in margin*] quam in religionis Catholicæ incrementum et Sacerdotem Christi sustentationem, propensissimam, (quoniam innominatam, nos cogit præterire temporum iniquitas) posteritas omnis ac [*blank*] loquentur et Sareptanæ illi, Eliæ quondam esurientis hospiti præconiorum laudibus præferendam censebunt. Hic in tuto positus vocavit ad se vice archipresbyterum et Assistentes, quotquot Londini vel circa morabantur ac interim fama volante de adventu ipsius, vir quidam e prima nobilitate, [scilt. Comes de Montague, *in margin*] literis quam humanissime ac religiosissime scriptis currum cum apparatu et comitatu honorifico misit, qui eum statim in rus deduceret, tanto studio expetebatur, ut tergiversandi locus non esset. Itaque assumptis secum viris quibusdam Ecclesiasticis primæ notæ, perrexit, ac quadringentos plus minus, cum ipsomet nobili dum aliquot diebus cum eo maneret sacri Chrismatis mysterio insignivit. Locus expetit ut aliqua dicamus de studio populi fidelis pastorem recentem ac diu expetitum vel circum-

* For *pace*. ✠ Probably should have been *navaret*.

§ This appears to be a slip of the pen for 'devitaret.'

dantis vel desiderantis; verum ad historiæ fidem res expediri non potest, cum multiplicata vota undequaque emissa gestientium vel sola spe videndi episcopum immensum quoddam animorum gaudium arguante et scribientium [sic] aciem multiplicitate sua [240] penitus obtundant. Ægre tandem ab Illmo Hospite abire permissus, Londinum rediit et habito concilio cum Assistentibus (ut primariorum virorum visitationes brevitati studentes taciti prætermittamus) ut Duaci prius fecit, publicatis Bullis, cum ingenti omnium lætitia acceptus est. Duo quædam præcipua in Consilium: primum de regiminis Ecclesiastici forma instituenda: alterum de pace confirmanda cum Regularibus. Circa primum, post longam ac maturam deliberationem visum est, eam esse jurisdictionis formam assumendam, quam, ante inchoatum hoc infælicissimum scisma, secundum sacros Canones apud nostrates in usu esse constabat. Instituit igitur viginti Archidiaconos per varias totius regni provincias, adjectis unicuique suis Dæcanis ruralibus ac notariis. Ex Archidiaconis deinde quinque selectis vicariis generalibus decanum ac Capitolum confirmavit, quod sibi a consiliis esset reliquo clero ac populo fideli regendo et perpetuandæ insuper jurisdictioni ordinariæ in Sede vacante. Hæc cum fecisset, de iis omnibus Sedem Apostolicam statim certiorem fecit, Benedictionem et approbationem S. D. Nostri humilime petens.

Jam in animo habebat illud alterum de pace cum Regularibus firmanda exequi; verum communibus Catholicorum votis interpellatus, Confirmationis Sacramentum enixius petentium, id consilii omittere coactus est: non potuit enim in longum differre tam ardentia desideria, ac nisi mature iter arriperet, declinante jam anno ante brumam, tempus revertendi non haberet. Inito igiter itinere, ac duobus circiter mensibus in hoc pio opere insumptis, duo plus minus millia variis in locis Christo consignivit. Et ingenti fidelium gaudio ac concursu, quantum pro tempore liceret, quacunque pergeret, exceptus, paulo ante hyemem ineuntem Londinum reversus est, quod de pace cœperet [*sic*] peracturus; primo ergo adhibito consilio, excogitavit Canones quosdam, quibus litium occasiones omnes partim præscinderentur, partim ad certam normam pacifice tractata quiete definirentur. Hos monachis Benedictinis primum proposuit, qui tam salutaribus consiliis pronas adhibentes aures, magna sane cum suorum laude, sponte acquieverunt. Aliis deinde ostendit qui collaudato ipsius consilio ostensuri* videbantur. Dum a† Patribus Jesuitis a Vicario quodam Generali ipsius nomine proponerentur, Rmus Episcopus moritur. Provincialis autem Jesuitarum, quocum res peracta est, respondit se inconsulto Generali suo, hujusmodi confæderationem inire non posse, cæterum eo jubente libenter assensurum; itaque si videretur missurum se copiam Canonum, cum literis iidem suo Generali, ut authoritate ipsius omnia transigerent. [241] Hoc responsum cum accepisset Vicarius ille Generalis, omisso

* A word here seems to have been omitted by the copyist. The context demands some such word as 'favour' as object to 'ostensuri.'

† The preposition is here inserted in error.

ulteriore sermone, in se potius id oneris recepturum dixit, Canonesque ipsos ac totius rei gestæ seriem ad agentem cleri destinaturum, per eum Sacræ Congregationi de propaganda fide, et patri generali intimanda ; quod et postea præstitit, atque ita pacifice utrimque discessum est. Mirum est quanto cum animi ardore non solum vulgus fidelium, sed etiam illustres personæ et a prima nobilitate plurimi passim convolaverint, sacri Chrismatis Sacramentum expetentes. Nec deferbuit zelus hic debacchante etiam Parlamento, verum eo ardentius emicuit, ut necesse fuit Rev^m se aliquantisper subducere ne conferta multitudine magistratum irritaret. Quanquam autem temporibus aliquid dandum censeret, nullo tamen modo piorum studiis usquequaque deesse voluit, sed per vices capta occasione etiam ad pauperes deflexit, supernæ gratiæ ac verbi divini dispensatione consolaturus ; nec magis cavit ne intempestivo zelo hæreticorum animos indiscrete stimularet, quam ne ullum abjecti animi ac mortem timentis signum proderet. Inde cum a magistratu quodam primario Regi a secretioribus consiliis, qui furentium Puritanorum in Comitiis Parlamentaribus grassantium insaniam timebat, per nuncium admoneretur, ut authoritate sua aliis delegata ipsemet in partes transmarinas ad tempus secederet : respondit digne Episcopus, se Parlamenti minas minime timere, bis carceres pro Christo passum, nunc iterato eo redire paratum, aut si quid acerbius in se statuaretur, libenter subiturum ; non eo animo Angliam ingressum ut statim veniente lupo terga verteret ; verum animam daret pro ovibus suis. Hoc modo vir immortilitate dignissimus processit, donec senio ac laboribus fatiscente corpusculo, Herneam ex frigore contraxit, ac deinde superveniente febri extinctus est die 13 Aprilis, 1624, ætatis vero suæ anno 71, circa cujus mortem quæ contigerunt observatione digna, in alia narratione perscripta sunt. Aliquot centeni post ipsius ingressum, fidem Catholicam sunt amplexi ; plurimi quidem eo nomine festinatiores facti, quod Confirmationis Sacrementum suscipiendi facultas dabatur.

Cæterum nullis sacris ordinibus initiaverat, sed nec in animo habebat id facere, nisi si qui decursis ac absolutis studiis in Seminariis transmarinis, superiorum dimissoriis obtentis, in sortem cleri assumi digni in posterum viderentur. Designaverat autem animo multa ad Ecclesiasticam disciplinam restaurandam et promovendam fidelium pietatem pertinentia : inter cætera de componenda Scotica Ecclesia, quam tamen a curis suis seperatam optabat potius proprio pastore ornari, quemadmodum in ipsa quoque Ecclesia Anglicana ad tanti oneris molem sustinendam, Collegas aliquot sibi asscitos cupiebat. Deinde de festis diebus ac jejuniis solemnibus ordinandis quorum plurima diuturna pastorum absentia in dubium et aliqualem oblivionem vocata perplexas piorum conscientias passim reddiderunt, at vero morte præventus hæc et complura alia successorum curæ relinquere coactus est.

Pervulgata morte Episcopi explicari non potest quanto cum animi dolore, fideles ubique exciperint, ut Ecclesiæ Affricanæ faciem representare viderentur, divulsos Episcopos in Wandalica persecutione

complangentis, quis, aiebant, aciem Dominicam adversus grassantium hæreseon impetum apud nos deinceps diriget ? quis ingruente bello spirituali sacrum militiæ symbolum scilicet Confirmationis Sacramentum nobis conferet ? quis lites nostras componet ? quis Ecclesiasticos ac Regulares in unius corporis compaginatione ad multorum ædificationem consolidabit ? Hæc ac similia piis votis prosequebantur : mulieres præsertim sexus in lachrymas profusior, quæ nondum Sacro Chrismate initiatæ mortem audiebant inconsolabili luctu lamentabantur, peccatis suis factum asserentes ut tam intempestive abriperetur, consolabantur eas ut poterant sacerdotes : bono animo essent non defuturam Sedem Apostolicam quæ idoneum pastorem ad cumulandum illis solatium brevi surrogaret. Cæterum ut brevitati studentes in paucis multa compingamus ejus nomen Puritanis formidabile, Protestantibus admirabile, Catholicis erat venerandum, unde sapientes judicant nec hæresi profligandæ, nec pietati Christianæ promovendæ melius aut consultius providere posse, quam si optimum successorem vel potius successores idque quamprimum spebus omnium et expectatione calentibus in hanc insulam Sedes Apostolica destinat.

Præfatam relationem ab Archidiaconis factam ego infra scriptus ex propria scientia verum esse testor.

Ita est Gulielmus ffarrarus, presbyter,
Notarius Apostolicus.

[242] 6° Maii, Mr Joannes Goodman, theologus, e Collegio Audomarum discessit ut in novitiam apud Watton in Societatem Jesu reciperetur.

9° Maii in Collegium ex Anglia veniens pro Convictore admissus est Joannes Good (hic Boone) filius [*blank*].

12° Maii Johannes Ri[g]bie (hic dictus White) filius N. Rigbie, in comitatu Oxoniensi admissus est ut Convictor 24um circiter annum agens, Grammaticam aditurus.

Eodem die Atrebati in Palatio Episcopali a R^mo^ Hermanno Ottembergo, Episcopo Atrebatensi ordinatus est diaconus Mr Benedictus Scudimore (hic dictus Gulielmus Boyer) Herefordensis.

14° Maii e Collegio Vallesoletano ad nos venerunt D^ns^ Georgius Andertonus, sacerdos, et Thomas Woodworth (hic dictus Kelley) cum literis testimonialibus, et in Collegium admissi sunt.

15° Maii ex Anglia venit ad nos Johannes Heth, artium Magister in Universitate Oxoniensi, sed post mensem ad Franciscanos Anglos transivit ut habitum S^ti^ Francisci susciperet, viz. 12 Junii.

16° Maii præfatus Benedictus Scudimore (hic Gulielmus Boyer) Atrebati ab eodem R^mo^ Atrebatensi presbyter consecratus est. Paucis post diebus ibidem in monasterio monialium ordinis S^ti^ Benedicti inter quas et ipsius soror inclusa erat primitias suas celebravit.

29° Maii, Idem D^ns^ Benedictus Scudimore acceptis a R^do^ D^no^ Preside facultatibus ordinariis profectus est in messem Anglicanam, Alumnus hujus Collegii ac sacerdos.

31° Maii feria 6ª 4 temporum Pentecostes in Capella Palatii Archiepiscopalis Cameraci, ab Illmo ac Rmo Dno Francisco vander Burch Archiepiscopo et Duce Cameracensi tonsura clericali et quatuor minoribus ordinibus initiati sunt Mr Petrus Whitbread (hic dictus Joannes Turnerus) Londinensis, Thomas Lasselius (hic Boldes) Eboracensis, et Petrus Wetherby (hic Travisius) Cestrensis.*

Junius 1624

1° Junii, Dns Georgius Bois (alias Armestronge) hujus Collegii alumnus et sacerdos ex Anglia accessit ad Collegium, ad tempus nobiscum victurus propriis suis impensis.

Eodem die cum dicto Dno Bois, ad nos venit Gulielmus Stevensonus (hic Paulus Burnettus) filius Gulielmi Stevensoni Eboracensis in Collegium receptus est pro convictore, anno ætatis suæ 23° et grammaticam frequentat.

Eodem pariter die Sabbatho 4 temporum Pentecostes in prædicta Capella Palatii Archiepiscopalis Cameraci, subdiaconi creati sunt Mr Michaell Robinsonus (hic dictus Taylerus) Eboracensis, Mr Petrus Wetherbie (hic Travisius) Cestrensis, et Mr Thomas Lasselius (hic Boldes) Eboracensis.

2° Junii, Dominica SSmæ Trinitatis, prænominati tres ordinati sunt diaconi ab Illmo ac Rmo Dno Archiepiscopo in prædicta Capella.

3° Junii in festo Solemnis Processionis Cameracensis in eadem Capella ab Illmo ac Rmo Dno Francisco vander Burch Archiepiscopo Cameracensi præfati diaconi consecrati sunt sacerdotes.

[243] 17° Junii venit ad nos ex Anglia Gulielmus Whall (hic dictus Robinsonus) filius Thomæ Whall, de Brampton in Comitatu Norfolciæ et in Collegium admittitur per modum convictoris grammaticæ daturus operam.

25° Junii e Collegio Romano venerunt, Dns Joannes Falconus, sacerdos, Mr Antonius Shelleus et Mr Antonius Hoskins, theologi inde dimissi, cum testimonio tamen Sacræ Congregationis de propaganda fide (quod hic ad perpetuam rei memoriam subjungetur) in Collegium sunt admissi.

[*Hand changes*]

Nos Octavius Cardinalis Bandinus Episcopus Prænestinus fidem facimus, quod Petrus Filtonus, Joannes Falconus, Antonius Shelleus, Franciscus Harrisius, et Antonius Hoskinus, qui ex hoc Collegio Anglicano in Collegium Duacense ad finiendum studiorum suorum cursum transmittuntur, ex nulla causa recedunt quæ inurere iis notam possunt, vel inhabilitatem impedimentum, prejudiciumque aliquod inferre, quo minus in quibuslibet Collegiis, Seminariis, Universitatibus ac Religionibus recipi et admitti possint: et insuper declaramus quod semper et ubique, ac in tota eorum vita, omnibusque ac singulis eorundem actionibus ac prætensionibus haberi ac tractari debebunt, perinde ac cæteri hujusce Collegii alumni. In quorum fidem re tota cum Sanctissimo D. N. et S. Congregatione de propaganda fide communicata et de Sanctitatis suæ mandato hanc attesta-

* Of these three Thomas Lassels and Peter Wetherby only received minor orders, as they had been tonsured 13 June, 1620.

tionem manu nostra subscripsimus, et nostro sigillo muniri jussimus. Datum Romæ die 4 Maii, 1624

Octavius Cardinalis Bandinus : Franciscus Ingolus
Locus Sigilli. Secretarius.

[*In the margin a rough sketch of a Cardinalitial Hat surmounting a coat of arms.*]

28° Junii, Georgius Schinner (hic dictus Smitheus) filius primogenitus Joannis, de Southly, in comitatu Oxoniensi, ad nos ex Anglia advenit, ut suis in Collegio vivat impensis, syntaxim frequentat.

Julius 1624.

4° Julii, huc ex Anglia accessit cum Dno Zouch, sacerdote, Georgius Penny (hic dictus Jhoannes Parkerus) filius Georgii Penny de Westen, in comitatu Dorcestrensi et admissus est per modum convictoris solvens 250 flor. per annum, grammaticam aditurus.

6° Henricus Greeneus, Eboracensis, qui aliquamdiu in civitate vixit quoad victum, admissus est in Collegium pro quo solvit annue 150 florenos quousque sua studia compleverit.

Eodem die in Angliam decesserunt Mr Michaell Merrieman (hic dictus Wakeus) theologus et Henricus Wivell (hic Roode) poeta.

7° Julii, Thomas Stricland (hic Middleton) Eboracensis, filius Thomæ Stricland de Sicer* in comitatu Westmerlandiæ, equitis aurati ; admissus est in Collegium.

11° Julii, Jacobus Hunte (hic Franciscus Greeneus) è Collegio dimissus est.

16° Julii, Mr Franciscus Harrisius, theologus, e Collegio Romano dimissus cum aliis tribus qui huc 25° Junii advenerant et D. F° Fittono theologo, (qui in urbe modo moratur) admissus est in Collegium vigore testimonii sacræ Congregationis de propaganda fide supra descripti.

[244] Eodem die, viz. 16° Julii, Gulielmus Parker, nobilis non ita studiis assuetus e Collegio discessit.

20° Julii, Antonius Hide (hic dictus Tempest) logicus, e Collegio in Angliam profectus est.

29° Julii, Dns Joannes Southworth (hic dictus Leus) Bruxellas perrexit, ubi non ita post in monasterio monialium Sti Benedicti confessarii munus explevit.

Augustus 1624

2° Augusti Ægidius et Robertus Kirrkam (hic dicti Careyes) fratres, filii Illustris Dni Gulielmi Kirkham de Blackdon in comitatu Devoniensi diœcesi Exoniensi ex Anglia venientes, in Collegium inter Convictores sunt admissi, Grammaticam frequentant.

18° Augusti ex Anglia rediens Henricus Askewe in Collegium recipitur.

26° Augusti ad visenda limina Apostolorum Romam profectus est Richardus Charnocke (hic dictus Cooperus) rhetor.

In fine Augusti philosophiam universam publice defenderunt præside Dno Marco Druræo (alias Harringtono) Sacræ Theologiæ

* Sizergh

Baccalaureo et philosophiæ in hoc nostro Collegio professore Gulielmus Beyaert (hic dictus Hide), Joannis Inglefield (hic Mullingus), Bernardus Wrench (hic Eduardus Damfordus) et Thomas Vaughan.

September 1624

1° Septembris, Augustinus Pastonius (hic Beestonius) nobilis e comitatu Nordovicensi, qui Bruxellis literis humanioribus studuerat, in Collegium admissus est, 250 flor. annuatim soluturus. Logicam proximis Remigialibus inchoabit.

5° Septembris R^{dus} D^{nus} Vicepræses rediit Parisiis cum D^{no} Lutton, Sacerdote, e Collegio Vallesoletano dimisso.

10° Septembris, D^{ns} Marcus Harringtonus (hic Druræus) sacerdos hujus Collegii et alumnus, atque in eodem Collegio philosophiæ professor, cum facultatibus ordinariis in missione Anglicana profectus est.

14° Septembris e Collegio Vallesoletano cum literis testimonialibus de vita et moribus, veniens Joanne[s] Sale (hic dictus Nevell) Cestrensis Theologus pro convictore admittitur in Collegium.

18° Septembris, Edmundus Cathericke (hic Huddlestonus)* filius Antonii Cathericke de Carleton in comitatu Richmundiæ, diœcesi Eboracensi, ex Anglia adveniens per modum convictoris recipitur in Collegium.

20° Septembris Atrebati in Capella Palatii Episcopalis a R^{mo} D^{no} Hermanno Ottembergo, Episcopo Atrebatensi, prima tonsura et minoribus ordinibus insignitus est Mr Gulielmus Alberius (hic dictus Morus) Londinensis. [*Added in different hand*] Philipus Clampettus, Oxoniensis, et Georgius Labournus (hic dictus Bradleus) Carleolensis.

21° Septembris, Atrebati in eadem Capella ordinati sunt subdiaconi Mr Thomas Streete (hic Bridges dictus) Herefordensis, et Mr Gulielmus Morus (alias Alberius) Londinensis, [*added in same hand as above*] et Magister Bradleus. Et Magister Clampetus. Eodem die ibidem consecratus est sacerdos, Ma^{r} Michael Robinsonus † (hic dictus Taylerus) Eboracensis.

[245] 24° Septembris, in Angliam se contulit Alexander Farringtonus (alias Osbaldestonus) philosophus, ut ægritudini suæ adhiberet remedium.

30° Septembris, D^{ns} Georgius Bois (alias Armestronge) sacerdos, qui nobiscum quatuor jam mensibus remansit iter Bruxellas versus arripuit, ut ibidem locum Capellani in exercitu sibi acquirat.

October 1624

1° Octobris, ipso festo S^{ti} Remigii scolas studiosi omnes frequentare cœperunt sub his præceptoribus, philosophi sub D^{no} Gulielmo Johnson (hic Herberto) et D^{no} Platt (hic Plantino). Logici sub D^{no} Gulielmo Hargravo (hic Hart) Rhetores sub Magistro Roberto Groyneo (hic Clarke) Poetæ, M^{ro} Eduardo Pigfordo (hic Daniell). Syntaxiani sub M^{ro} Francisco Paver (hic Oglethropp) grammatici sub M^{ro} Jhoanne Lasselio (hic Bolds) Lectionem Græcam docuit D^{nus} Gulielmus Hartus.

Hora 10^{a} solemne sacrum more solito de Spiritu Sancto decanta-

* Ven. Martyr, 1642. † But see the entry under 3 June, 1624.

tum est pro fælici studiorum progressu, in quo scolares omnes communicabant.

3º Octobris Mr Carolus Powell (hic dictus Elmor) filius Howeli Cadwallador de Gyngwgvechan in comitatu Mountgomery diœcesi Assaphensi. Qui per aliquot annos Ludimagistri munere functus est in Anglia, inde ad nos accedens pro convictore admissus est in Collegium. Logicam frequentat.

Eodem die cum prædicto advenit Joannes Floyde, filius Joannis Floyed, Londinensis: recipitur in Collegium ut convictor, grammaticam aditurus.

8º Octobris, ex Anglia ad nos reversus est Edmundus Dracott (hic Tompsonus) et in numerum Convictorum sicut prius recipitur.

12º Octobris, D. Joannes Hemetius (hic dictus Franciscus Venables) hujus Collegii alumnus et sacerdos, et Dns Joannes Faconus etiam sacerdos in messem Anglicanam cum facultatibus ordinariis destinati sunt.

13º inchoatæ sunt lectiones theologicæ, præceptoribus Dno Edmundo Lechmore (hic Stratfordo) Sacræ Theologiæ Baccalaureo, et Dno Gulielmo Everardo (hic Talbotto).

[*Different hand*]

28º Octobris ex Anglia veniens Gulielmus Daye (hic dictus Min) filius Gulielmi Daye, Londini, in parochia Stæ Mariæ super Spitle natus, pro convictore admissus est, ætatis suæ anno 16º, Poesym aditurus.

November 1624

2º Novembris Henricus [*blank*] hic Powell, filius [*blank*] qui artem medicinæ Londini exercet, postquam aliquamdiu in civitate vixisset admissus est in Collegium ut convictor, ubi grammaticæ studet.

21º Novembris, Roma venit Mr Petrus Fittonus (alias Bidulphus) theologus, ex mandato S. Congregationis de Propaganda fide in Collegium admissus.

[246] December 1624

6º Decembris ex Anglia venit Richardus Bishop (hic dictus Phillippus) filius primogenitus Johannis Bishop de Barkam, in comitatu Barcheriæ, diœcesi Sarisburiensi, annum agens 14um, pro convictore in Collegium admittitur operam grammaticæ daturus.

18º Decembris, e Collegio dimissus est Mr Jacobus Chandlerus, theologus.

21º Decembris, Duaci in Ecclesia parochiali B. Mariæ Virginis [*first written* "in capella Palatii Episcopalis Atrebati"], a Rmo Dno Hermanno Ottembergo, Episcopo Atrebatensi ad diaconatum promoti sunt, Mr Gulielmus Alberius (hic Morus dictus) Londinensis, et Mr Thomas Streeteus (hic Bridges) Herefordensis. Ad subdiaconatum, Mr Jhoannes Kembleus (hic Hollandus dictus)* Herefordensis.

[*Inserted on an extra page.*] Eodem die, nempe 21º Decembris, ibidem ad sequentes ordines promoti sunt, in præfata Ecclesia ad tonsuratum et 4or minores ordines

* Ven. Martyr, 1679.

Joannes Butlerus (hic Eliseus) Cestrensis.
Stephanus Sagerus (hic Joannes Blakeus) Cestrensis.
Thomas Worthingtonus, Cestrensis.
Gulielmus Bayart (hic Hide) Londinensis.
Simon Balles Norvicensis.
Edmondus Dutton (hic Irelandus) Cestrensis.
Henricus Goarus (hic Jacksonus) Cestrensis.
Franciscus Paver (hic Oglethrop) Eboracensis.
Henricus Barnesley (hic Hollandus) Wigorniensis.
Jacobus Prince (hic Gulielmus Cooke) Lincolniensis.
Thomas Woodwardus (hic Kelleus) Lincolniensis.
Rogerus Crafts (hic Montanus) Cestrensis.
Gulielmus Catherforth* (hic Shelbæus) Dunelmensis.
Richard White (hic Jonsonus) Wintoniensis.
Robertus Car, Eboracensis.
Rodulphus Mellingus, Cestrensis.
Nicolaus Fortiscutus, Wigorniensis.
Laurentius Platt (hic Plantinus) Sarisburiensis.
Edwardus Kinsmanus, Londinensis.
Nicolaus Postgait (hic Whitmorus) Eboracensis.
Thomas Barkerus (hic Par) Cestrensis.
Edmondus Enderby (hic Joannes Persy) Lincolniensis.

Ad quatuor minores tantum.

Thomas Pennant (hic Morstinus) Assaphensis.
Joannes Haukseus (hic Hamandus) Londinensis.
Andreas Neusamus (hic Worthingtonus) Cestrensis.
Robertus Grainerus (hic Clarck) Londinensis.
Robertus Duckettus (hic Franciscus Sandfordus) Carliolensis.
Joannes Lassallius (hic Boles) Eboracensis.
Bernardus Wrench (hic Eduardus Danfordus) Londinensis.
Georgius Tyas (hic Transamus) Londinensis.
Milo Pinckneius (hic Car) Dunelmensis.
Petrus Medcalfus (hic Bankes) Eboracensis.

Ad Subdiaconatum.

Petrus Whitbread (hic Joannes Tournerus) Londinensis.

Ad diaconatum.

Phillippus Clampettus, Exoniensis.

[*Continuation of p.* 246] 28° Decembris, Attrebati in Capella Palatii Episcopalis, ab eodem R^mo^ Episcopo Atrebatensi præfati tres diaconi,† sacerdotali charactere sunt insigniti.

Anno 1625

Januarius 1625

In initio hujus anni 1625, fuerunt in Collegio tam seniores quam alumni et convictores, centum viginti tres, et quatuordecim famuli.

13° Januarii, magna amicorum instantia iterum in Collegium admissus est Jacobus Chandlerus, theologus.

* Written thus for Rotherfuth.

† There are only two referred to in the entry for 21 Dec., Albery and Street. The third must have been Philip Clampett.

17° Januarii, D^ns Thomas Streeteus (hic dictus Bridges) hujus Collegii sacerdos ac alumnus, cum facultatibus ordinariis, in Angliam missus est.

26° Januarii Joannes Inglefielde (hic dictus Mullingus) theologus, et Gulielmus Stevensonus (hic Paulus Burnettus) grammaticus, et Antonius Schinner (hic Bentleus) syntaxianus, in Angliam discesserunt.

Februarius 1625

3° Februarii, Mr Simon Bals, theologus, e Collegio dimissus est cum Joanne Rigbie (hic White) syntaxiano.

9° Februarii, ex Hispania venit Antonius Inglefield (hic dictus Mullingus) filius Illustris D^ni Francisci Inglefield, equitis aurati, de comitatu Bercheriæ, admissus est in Collegium pro convictore.

22° Februarii, Atrebati in Capella Palatii Episcopalis a R^mo D^no Hermanno Ottembergo, ad ordines minores promotus est, Mr Radulphus Foulerus; ad subdiaconatum Mr Joannes Lasselius (hic dictus Boldes) Eboracensis, Mr Andræus Newshamus (hic Worthingtonus) Cestrensis. [247] Mr Thomas Penant (hic Mostinus) Assaphensis, Mr Joannes Butlerus, (hic Ellisonus) Cestrensis; Ad diaconatum, Mr Joannes Kembleus (hic Hollandus) Herefordensis, et Mr Petrus Whitbread (hic Joannes Turnerus) Londinensis.

23° Februarii, ibidem a dicto R^mo Atrebatensi ordinati sunt diaconi, quatuor prefati subdiaconi, duo vero prænominati diaconi consecrati sunt sacerdotes.

24° Februarii, ab eodem R^mo Episcopo Atrebatensi, supranominati quatuor diaconi, viz.: Mr Boldes, Mr Worthingtonus, Mr Mostinus, Mr Ellisonus, presbiteri sunt creati.

Eodem die festo nimirum S^ti Matthiæ circa septimam matutinam Robertus Carre, pius et modestus juvenis, collegiique disciplinæ observantissimus paulo ante commune sacrum, in quo confessus sacra reficiendus erat communione, manus abluens, ex defluxione in capite concidit mortuus.

Martius 1625

2° Martii, die Dominica, D^ns Petrus Whitbred (hic Joannes Turnerus) primitias suas celebravit hora 7^a loco sacri communis pro scolaribus: hora 10^a, 1^m suum sacrum decantavit D^ns Kembleus (hic Hollandus).

3° Martii primitias suas celebravit D^ns Joannes Butlerus (hic Elisonus).

Eodem die Franciscus Vaveser (hic dictus Joannes Tufnellus) Grammaticus ingressus est ordinem S^ti Francisci, Duaci.

7° Martii in festo S^ti Thomæ Aquinatis primitias suas celebravit D^ns Thomas Pennant (hic dictus Morstinus) sacerdos.

9° Martii, die Dominico, D^ns Joannes Lasselius (hic Boldes) primitias suas celebravit.

10° Martii, Mr Georgius Layborne (hic dictus Bradlæus) subdiaconus, et Mr Petrus Bidolphus (hic Fittonus) theologus, una cum D^no Gulielmo Parkero, nobili iter Angliam versus cœperunt.

12° Martii, in festo S^ti Gregorii Magni, Anglorum Apostoli,

Collegii juramentum præstiterunt in sacello, Mr Antonius Shelleus, Mr Antonius Hoskinus, Mr Franciscus Harrisius, Mr Joannes Nevill, et Mr Richardus Johnsonus.

Aprilis 1625

5° Aprilis D^{ns} Joannes Lasselius (hic dictus Boldes) hujus Collegii sacerdos, in Angliam cum facultatibus ordinariis a R^{do} D^{no} Preside missus est.

16° Aprilis, D^{ns} Joannes Duckettus, procurator hujus Collegii, in Angliam ad tempus se contulit, accitus a matre quæ morbo periculoso tunc Londini laborabat.

Eodem die in Angliam cum facultatibus ordinariis destinati sunt D^{ns} Petrus Whitebred (hic dictus Joannes Turnerus) et D^{ns} Thomas Pennant (hic dictus Mostinus) hujus Collegii sacerdotes ac alumni.

[248] Eodem die cum predictis sacerdotibus profectus est in Angliam Joannes Sweetus, grammaticus.

Eodem die nobis est relatum regem Angliæ Jacobum e vivis decessisse 6° Aprilis, stylo novo, anni currentis. Cujus regni, filius ipsius Carolus infra 6 horas post patris obitum hæres legitimus declaratur.

25°Aprilis, Christophorus Clarke, filius Edwardi Clarke in comitatu Herefordensi, admissus est in Collegium, anno ætatis suæ 18° 100 florenos annuatim soluturus.

Eodem die in Angliam decesserunt ut valetudini subveniant, Henricus Bishop, et Thomas Sanders (hic Hewett dictus) syntaxiani.

Eodem pariter die cum licentia R^{mi} Atrebatensis pro conversione Angliæ et Scotiæ, ac Belgiæ totiusque Ecclesiæ Catholicæ necessitatibus præces 40° horarum inchoavimus sacro et vesperis solemniter decantatis.

28 Aprilis in messem Anglicanam profecti sunt D^{ns} Andræas Newsham (hic Worthingtonus) et D^{ns} Georgius Andertonus sacerdotes hic Collegii Vallesoletani, alter hujus nostri Collegii.

Eodem die in Collegium pro convictore admissus est Robertus Goodlake (hic Younge) filius Thomæ Goodlake in comitatu Bercheriæ Sarisburiensi diocesi ; frequentat grammaticam.

Maius 1625

7° Maii Mr Jacobus Haselwood, theologus, in cubiculo D^{ni} Presidis, Collegii juramentum eidem prestitit in presentia D^{ni} Vicepresidis.

8° Maii, in festo Ascensionis Domini, Cameraci in Capella Palatii Archiepiscopalis ab Illmo ac R^{mo} D^{no} Francisco vander Burch, Archiepiscopo et Duce Cameracensi, tonsura et quatuor minoribus ordinibus initiatus est Mr Jacobus Haselwood (hic dictus Wood).

9°, in festo S^{ti} Gregorii Nazianseni in eadem Capella, subdiaconatus ordinem susceperunt Mr Franciscus Harrisius, Wintoniensis, Mr Jacobus Haselwood (hic dictus Wood) Eboracensis, Mr Joannes Hawsheus (hic Amandus) Londinensis et Mr Joannes Sale (hic Nevill) Cestrensis.

10° Maii, in festo Apparitionis S^{ti} Michaelis, 4 prædicti ordinati sunt diaconi in eadem capella.

13° Maii, in eadem capella ab Illmo ac R^{mo} Cameracensi ibidem consecrati sunt sacerdotes, Mr Franciscus Harrisius, Wintoniensis et Mr Joanne Hawkshe (hic Amandus).

Eodem die ad nos reversus est Richardus Cooperus (alias Charnocke) qui anno præcedenti ad jubileum obtinendum Romam perrexerat.

15° Maii, ex Anglia rediit D^{ns} Joannes Duckettus hujus Collegii Procurator.

Eodem die cum illo iterum advenit Alexander Osbaldestonus (hic Farringtonus) et admissus est pro Convictore.

21 Maii, e Collegio in Angliam discessit Ægidius Carie (alias Kirkam) syntaxianus, quia corpore infirmus.

[249] 30° Maii, ex Anglia ad nos revertitur Mr Georgius Laiborne (hic Bradlæus) theologus.

31° Maii, D. Phillippus Clampettus, hujus Collegii Sacerdos, secundum Collegii institutum ad animas Deo lucrandas, in Angliam se contulit.

Eodem die cum præfato sacerdote iterum profectus est in Angliam Thomas Barker (hic Parre) ob capitis dolorem.

Junius 1625

4° Junii ad messem Anglicanam cum facultatibus ordinariis missi sunt D^{ns} Thomas Medcalfus (hic dictus Carletonus) D^{ns} Gulielmus Alberius, (hic Morus) D^{ns} Joannes Kembleus (hic Hollandus dictus) sacerdotes hujus Collegii et alumni.

Eodem die cum predictis sacerdotibus in Angliam properavit Joannes Thwaites (hic dictus Williams) grammaticus, patris sui literis evocatus.

11° Maii, festo S^{ti} Barnabæ Apostoli, Cameraci in Capella Palatii Archiepiscopalis, ordinatus est subdiaconus, Mr Thomas Pinckney (hic dictus Milo Carreus) Dunelmensis, philosophus (ob causam R^{do} D^{no} Presidi notum) ab Illmo et R^{mo} D^{no} Francisco vander Burch, Archiepiscopo et Duce Cameracensi.

13° Junii in Angliam destinatus est, cum facultatibus ordinariis D^{ns} Joannes Hawkshe (hic Amandus dictus) hujus Collegii sacerdos, cursu theologico finito.

14° Junii, in festo S^{ti} Basilii, Cameraci in Capella Archiepiscopali ab Illmo ac R^{mo} Archiepiscopo Cameracensi ad ordinem diaconatus, promotus est Mr Thomas Pinckney (hic Milo Carreus dictus) Dunelmensis.

15° Junii Dominica 4^{a} post Pentecosten ibidem ordinatus est presbiter.

17° Junii, in Collegium pro convictoribus admissi sunt duo fratres Franciscus et Joannes Greene (hic dicti Russelles) filii D^{ni} Francisci Greene in comitatu Essexiæ, diœcesi Londinensi. Franciscus 15um, alter 14um agit annum, ambo grammatici.

Julius 1625

2° Julii, ex Anglia ad nos rediit Mr Petrus Bidulphus (hic dictus Fittonus) theologus.

Eodem die cum illo venit Franciscus Hewes, (hic dictus Meverill)

filius D. Nicolai Hewes, in comitatu Buchamgamiensi, diœcesi Lincolniensi, pro convictore admissus est, grammaticam frequentat.

3° Julii, ad nos ex Anglia advenit Mr Joannes Hodgson (hic Langlie dictus) filius D. Richardi Hodgsoni, Dunelmensis, qui Roma in Angliam ad sanitatem recuperandam profectus erat, pro Convictore in Collegium est admissus, theologicæ operam daturus.

[250] 9° Julii profectus est in Angliam D^{ns} Thomas Pinckney (hic dictus Milo Carreus) hujus Collegii sacerdos, obtentis a R^{do} D^{no} Præside facultatibus, brevi ad sua studia reversurus.

Eodem die cum illo in Angliam perrexit Rogerus Craft (hic dictus Montanus) philosophus.

15° Julii, Cameraci, festo Divisionis Apostolorum, in Capella Palatii Archiepiscopalis, ab Illmo ac R^{mo} Francisco vander Burch Archiepiscopo et Duce Cameracensi ordinatus est subdiaconus, Mr Henricus Vavasor, Eboracensis. Hic philosophiam et theologiam Romæ audierat ac ab anno in Angliam inde decesserat, sed reversus præstito prius juramento Collegii R^{do} D^{no} Vicepresidi, vigore Indulti Apostolici ad ordines sacros est præsentatus.

16° Julii, festo S^{ti} Vincentis, Comitis Hannoniæ, ibidem diaconus ordinatus est, prædictus Mr Vavasor.

17° Julii, festo S^{ti} Henrici Imperatoris, ibidem creatus est sacerdos ac inde cum facultatibus ordinariis a R^{do} D^{no} Preside, missus est in Angliam.

23° Julii, R^{dus} admodum D^{ns} Præses, Bruxellas perrexit et cum Principe nostra de pensione Hispanica persolvenda agat, operam Comitis de Gondamar, qui Bruxellis Parisiis recenter venerat, imploraturus ; socium in itinere habuit D^{num} Gulielmum Talbottum, sacræ theologiæ professorem, qui laborans febri lectiones intermittere est coactus.

27° Julii, Gulielmus Bithamus (hic Palmerus dictus) primi anni theologus, in Angliam proficiscitur, ut media procuret.

Eodem die Petrus Medcalfus (hic dictus Bankes) philosophus, gravi capitis dolore oppressus, in Angliam se contulit.

Eodem pariter die in messem Anglicanam destinati sunt, cum facultatibus ordinariis, D^{ns} Thomas Lasselius (hic Boldes) et D^{ns} Franciscus Harrisius, sacerdotes. Hic ad studia sua prosequenda est reversurus.

Augustus 1625

2° Augusti, in Collegium ut convictor admissus est Georgius Gage (hic Franciscus Haward) Wintoniensis, philosophiæ incumbit.

4° Augusti, ex Anglia ad nos redierunt, Mr Michaell Merrieman (hic Wakeus) theologus, et Henricus Rood (alias Wivell) logicus, ambo convictores.

Eodem die festo S^{ti} Dominici, Cameraci in Capella Palatii Archiepiscopalis, ordinatus est diaconus, Mr Georgius Layborne (hic Bradlæus dictus) Carliolensis, ab Illmo ac R^{mo} D^{no} Francisco vander Burch, Archiepiscopo et Duce Cameracensi.

5° Augusti, festo S^{tæ} Mariæ ad nives in eadem capella, sacrum presbiteratus ordinem susceperunt de manibus ejusdem Archiepis-

copi Cameracensis, præfatus Mr Layborne et Mr Jacobus Haselwood (hic dictus Wood) Eboracensis.

11° Augusti, ex Anglia veniens inter Convictores admissus est Benedictus Smaleman (hic dictus Sanderus) ; Syntaxim frequentat.

[251] 12° Augusti ex Anglia reversus est D^{ns} Franciscus Harrisius, sacerdos, secum adducens fratrem suum Josephum Harrisium (alias Haines) qui in Collegio nostro, suis vivens expensis, Grammaticam frequentat.

18° Augusti, R^{ds} D^{ns} Præses, Bruxellis rediit, re infecta non tamen sine spe, simul cum D^{no} Talbotto, quia sua modo liberatus est febri.

24° in Missione Anglicana cum facultatibus ordinariis profecti sunt D^{ns} Richardus Sherburnus (hic dictus Tunstallus) et D^{ns} Wetherbeus (hic dictus Travisius) sacerdotes hujus Collegii, ac ejusdem alumni.

26°, publice in area exhibita fuit a scholaribus *Vita S^{ti} Eustachii* in theatro, composita a M^{ro} Grayneo (hic Clarke) rhethoricæ professore, quæ summopere placuit.

27° Augusti, Georgius Penny (hic dictus Jhoannes Parkerus) grammaticus, Cameracum profectus est ad tempus ibidem moraturus, donec ex Anglia resciverit, quid de se avunculus statuat, nec enim in Collegio diutius studere vel manere voluit.

28° Augusti, Mr Jacobus Chandlerus, theologus, cum studia ac Collegii regulas negligeret, ac proinde non hic diu locum in Collegio sibi fore prævideret, transiit ad Collegium S^{ti} Gregorii ubi ordinem paulo post ingressus est S^{ti} Benedicti.

30° Augusti, D^{ns} Thomas White (hic Blaclous dictus) sacerdos hujus Collegii ac sacræ theologiæ in eodem quondam professor, Parisiis ad nos venit brevi iterum eo reversurus.

Sub finem hujus mensis Augusti, universam phylosophiam defenderunt, præside D^{no} Gulielmo Johnsono (hic Herberto), ejusdem philosophiæ professore, Richardus White (hic dictus Johnsonus) Edmundus Dutton (hic Irelandus) Gulielmus Benlous (hic dictus Wilsonus) et Mr Henricus Arundelius, qui extra Collegium semper vixit.

September 1625

8° Septembris ex Anglia ad nos rediit, D^{ns} Thomas Pinckney (hic dictus Milo Carreus) hujus Collegii sacerdos, studia sua theologica prosequturus.

13° Septembris, Bruxellis venit Gulielmus Brittonus 12 circiter annorum Londinensis, filius D^{ni} Gulielmi Brittoni, in Collegium admissus est pro convictore ac grammaticam frequentat.

17° Septembris, Mr Thomas Worthingtonus et Mr Thomas Woodwardus (hic dictus Kelly) Collegii juramentum præstitere D^{no} Præsidi, presentibus D^{no} Vicepreside et D^{no} Taylero, confessarii hujus Collegii.

20° Septembris, Sabbatho 4 Temporum Autumnalium in Capella Palatii Archiepiscopalis Cameraci, ordinati sunt subdiaconi Mr Gulielmus Beyaert (hic dictus Hide) Londinensis, Petrus Bidulphus

(hic Fittonus) Lichfildiensis, Thomas Woodwardus (hic Kelley) Lincolniensis [252] et Mr Thomas Worthingtonus, Cestrensis, ab Illmo ac Rmo Dno Francisco vander Burch, Archiepiscopo et Duce Cameracensi.

21º, festo Sti Mathæi et Dominica 18 post Pentecosten, quatuor supranominati ad diaconatus ordinem promoti sunt ab eodem Illmo ac Rmo in dicta Capella.

22º decessit iterum Dns Thomas Blaclous (alias White) cum quo Parisios profectus est Dns Jacobus Haselwood (hic Wood dictus) alumnus et hujus Collegii sacerdos ut ibidem ulterius in studiis theologicis se exerceat.

24º Septembris, quatuor præfati diaconi 21º Septembris Cameraci ordinati, hac die in festo Translationis Sti Gaugerici ab eodem Illmo ac Rmo Cameracensi ad dignitatem sacerdotalem evecti sunt.

26º Septembris ex Anglia rediit Gulielmus Stevensonus (hic dictus Paulus Burnettus) convictor ut studia prosequatur.

27 Septembris, in Collegium admissus est Richardus Monke (hic dictus Edwards) filius Edwardi Monke Carleolensis, annuatim soluturus 150 florenos pro victu et vestitu quamdiu fuerit in Collegio ; quod si in Collegii instituto non progrediatur 50 florenos pro singulis annis quibus in Collegio vixerit persolvere tenebitur. Syntaxi modo studet.

28º Septembris, primitias suas celebravit Dns Petrus Bidulphus (hic dictus Fittonus)

Eodem die inter alumnos admissus est Robertus Abbayes, Wigorniensis, proximis Remigialibus logicam inchoaturus.

29º festo Sti Michaelis Archangeli, primitias suas celebravit Dns Gulielmus Hide.

30º Septembris, primitias suas Deo obtulit Dns Thomas Kelley.

Hoc mense cum sorore sua in Angliam iterum se contulit Dns Franciscus Harrisius, inde statim rediturus.

October 1625

1º Octobris, festo Sti Remigii, studiosi nostri scolas inchoarunt tam philosophicas quam humaniores, pro quarum fælici successu hora 10ª, more solito, missa solemni de Spiritu Sancto decantata, omnes ad sacram accesserunt Communionem. Præceptores hoc anno fuerunt : in philosophia Dns Hargrave (hic dictus Harte) ; in logica, Dns Gulielmus Johnsonus (hic dictus Herbertus) et Dns Platt (hic Plantinus) ; in rhetorica Mr Edwardus Picfordus (hic Daniell) ; in poesi Mr Antonius Shelleus ; in syntaxi Mr Franciscus Paver (hic Oglethroppus) : in grammatica Mr Richardus White (hic Johnsonus) ; in Græcis, Mr Edmundus Irelande (alias Dutton).

2º Octobris in festo, Sti Thomæ Episcopi Herefordensis, 1um suum in altari Deo obtulit sacrificium Dns Thomas Worthingtonus.

[253] 4º Octobris, festo Sti Francisci, in Capella Palatii Archiepiscopalis, Cameraci, ad presbiteratum promotus est Dns Joannes Sale (hic dictus Nevill) Cestrensis, ab Illmo ac Rmo Dno Francisco vander Burch, Archiepiscopo et Duce Cameracensi.

13º Octobris, theologi lectiones resumpserunt, sub Dno Edwardo Lechmore (hic Stratfordo) et Dno Gulielmo Everardo (hic Talbotto).

18° Octobris, festo Sti Lucæ Evangelistæ, primitias suas Deo obtulit, Dns Joannes Nevill, sacerdos.

21° Octobris, profectus est in Angliam, lucandarum animarum gratia, cum facultatibus ordinariis Dns Michaell Robinsonus (hic dictus Taylerus) alumnus Collegii hujus ac sacerdos.

November 1625

15° Novembris, è Collegio Parisios se contulit Franciscus Copledicke, poeta cum Dno Thoma Greeneo (alias Arthuro Gilpin) sacerdote qui recenter ex Anglia venit.

16° Novembris in vineam Anglicanam destinatus est Dns Joannes Sale (hic Nevill) hujus Collegii sacerdos et alumnus, cum facultatibus ordinariis.

December 1625

12° Decembris, è Collegio in Angliam sunt profecti Antonius et Gulielmus Inglefildi fratres (hic Mullingi dicti) grammatici, a patre evocati.

15° Decembris, in messem Anglicanam missus est Dns Thomas Woodwardus (hic Kelley) hujus Collegii alumnus et sacerdos, cum facultatibus ordinariis, sed precipue, ob præsentem hujus Collegii necessitatem ut ibi pensiones alumnorum ac debita tempore pestis ibi grassantis non soluta recipiat ac cito transmittat.

23° Decembris, Mr Thomas Blundestonus, ex Anglia veniens cum literis commendatitiis Rdi Dni Joannis Colletoni in Collegium admissus est pro 200 florenis. Theologiam frequentat.

[254] 1626

Januarius 1626

Sub initio hujus anni 1626, in hac nostro Collegio numerati sunt seniores ac scolares centum et novem, quatuordecim famuli.

4° Januarii, ex Anglia ad nos rediit Dns Franciscus Harrisius ut studia sua prosequatur.

9° Januarii, Mr Gulielmus Benloes (hic dictus Wilsonus), theologus, profectus est in Angliam.

Februarius 1626

9° Februarii missus est in Angliam Dns Georgius Layborne (hic Bradleus) ob urgentem Collegii necessitatem, (facultatibus tamen ordinariis, prius a Rdo Dno Præside obtentis) quia hucusque ne verbum quidem de Dno Kelley audivimus qui 15° Decembris elapsi eo se contulerat ut eidem Collegii necessitati quantocius subveniret.

17° Februarii, e Collegio in Angliam decessit Georgius Gage (hic Franciscus Haward) philosophus, valetudinis recuperandæ gratia.

27° Februarii, in Angliam, ob privata sua negotia, profectus est Mr Henricus Goar (hic Jacksonus) theologus.

Martius 1626

2° Martii, infrascripta duo decreta Sacræ Congregationis de propaganda fide in aula Rdi Dni Præsidis coram ipso, senioribus, sacerdotibus, theologis et cæteris scolaribus publicata fuerunt, per Rdum Dnum Antonium Hispanum, Sacræ Theologiæ Licentiatum et Ecclesiæ parochialis Sti Albini in hac urbe pastorem, ac in eadem

Christianitatis Decanum, jussu R^{mi} D^{ni} Hermanni Ottembergi, Episcopi Atrebatensis. Quæ decreta ab ipso Præside nomine omnium nostrorum sunt recepta sicut R^{dus} D^{nus} Præses verbis his ipsis subsequentibus attestatus est.

[*Hand changes*]

Ego infrascriptus, Sacræ Theologiæ Doctor, ac Collegii Anglorum Duaceni Præses attestor R^{dum} D^{num} Antonium Hispanum, Sacræ Theologiæ Licentiatum et Ecclesiæ parochialis S^{ti} Albani* Duaci pastorem, et in eodem oppido Christianitatis Decanum, die 2° Martii, Anno 1626, de authoritate R^{mi} D^{ni} Hermanni Ottembergi Episcopi Attrebatensis in dicto nostro Collegio coram me et omnibus ejusdem Collegii alumnis, insinuasse et legisse duo S. Congregationis de propaganda fide decreta quorum tenor de verbo ad verbum est hujusmodi.

Decretum
Sacræ Congregationis de propaganda fide coram
S^{mo} habitæ die 19° Septembris 1625.

Cum ex visitationibus Collegiorum Pontificiorum Sacræ de propaganda fide Congregationi innotuerit rectores eorum hactenus omisisse tempore constituto reddere dati et accepti rationes, ac Romano Pontifici significare alumnorum nomina, eorumque post completa studia occupationes ac præcipuas actiones juxta laudabilia, quæ in plerisque præfatorum Collegiorum fundationibus habentur, statuta.

[255] Eadem Sacra Congregatio de speciali S^{mi} D. N. URBANI VIII, mandato districte præcipit singulis Collegiorum predictorum Rectoribus nunc et pro tempore existentibus ut de cætero, citra tamen absolutionem quoad præterita, singulis ad minus annis dati et accepti rationes reddant, Apostolicis nuntiis in quorum provinciis præfata extiterint Collegia, eisque nomina, cognomina, et patrias alumnorum, qui in dictis Collegiis recepti et admissi fuerint, et illorum postquam ab eisdem Collegiis exierint, occupationes ac præcipuas actiones significent, alioquin si per negligentiam, aut aliam ob causam præsenti decreto non obtemperaverint, stipendia, quæ Sedes Apostolica eorum Collegiis solvere consueverit suspendentur, ipsique Rectores arbitrio Suæ Sanctitatis, et Romanorum pro tempore Pontificum punientur. Non obstantibus, etc.

L. Card. Ludovisius. Franciscus Ingolus. Sec.

Romæ ex Typographia Rev. Cameræ Apostolicæ, 1626

Decretum
Sacræ Congregationis de propaganda fide coram S^{mo},
habitæ die 24 Novembris 1625.

Sacra Congregationis de mandato speciali S^{mi} D. N. URBANI VIII, Rectoribus Collegiorum Pontificiorum nunc et pro tempore existentibus districte præcipit, ut ab alumnis, qui majores quatuordecim annis in præfatis Collegiis inposterum recipientur, tempore admissionis eorum, vel si minores fuerint post quartum decimum annum completum, juramentum juxta subjectam formulam omnino

* The church was dedicated to St. Albin, not Alban.

exigent, illudque ut præfertur exactum, ac manu eorum subscriptum in Archiviis Collegiorum prædictorum diligenter asservent.

Insuper eadem S. Congregatio declarat, quod per hujusmodi juramentum, præfatos alumnos ab aliis obligationibus et juramentis, quæ forsitan ex Collegiorum prædictorum Constitutionibus prestare consueverunt, eximere non intendit, nisi quatenus infrapositæ formulæ contraria extiterint, sed ea omnia firma, et illæsa manere vult, ac in eodem robore persistere, ac si præsens Decretum non emanasset.

Præterea de mandato similiter speciali ejusdem S^mi^ D. N. statuit et decernit, neminem deinceps predictorum alumnorum contra infrascriptam juramenti formulam in aliqua Religione, Societate, vel Congregatione Regulari a superioribus recipi, nec ad professionem admitti posse vel debere, alioquin receptio, et professio nullæ sint, ac nullius roboris et firmitatis ; et qui ex antedictis superioribus Alumnos hujusmodi contra subjectam juramenti formulam receperit, vel ad professionem admiserit, activa et passiva voce præsentis Decreti authoritate careat. Non obstantibus predictorum Collegiorum fundationibus, ac decreto die 9 Augusti 1624, de hac materia edito, et Rectoribus prædictis intimato, nec non Constitutionibus Apostolicis, consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis, et aliis quibuscunque, in contrarium quomodolibet facientibus.

Formula juramenti ab alumnis Collegiorum Pontificiorum, præstandi.

Ego N. filius N. diocesis N. plenam habens instituti hujus Collegii notitiam, legibus et constitutionibus ipsius, quas juxta explicationem superiorum amplector, me sponte subjicio, easque, pro posse observare promitto.

Insuper spondeo, et juro, quod dum in hoc Collegio permanebo et postquam ab eo quocunque modo, sive completis, sive non completis studiis exiero, ante elapsum triennium nullam Religionem, Societatem aut Congregationem Regularem sine speciali Sedis Apostolicæ licentia, vel ejusdem Sedis Nuntii, ingrediar, neque in earum aliqua professionem emittam.

Item respondeo, et juro, quod volente Illmo Protectore, aut Sacra Congregatione [256] de propaganda fide, aut ejus Sedis Nuntio Statum Ecclesiasticum amplectar, et ad omnes sacros, etiam Presbyteratus ordines, cum superioribus visum fuerit promovebor.

Denique spondeo, et juro quod jussu ejusdem Ill^mi^ Cardinalis Protectoris, vel prædictæ Congregationis de propaganda fide vel ejusdem Sedis Nuntii, sine mora in provinciam meam revertar, ut ibi in divinis administrandis laborem meum ac operam pro salute animarum impendam : quod etiam præstabo, si cum prædictæ Sedis licentia, aut post triennium predictum sine dicta licentia, Religionem, Societatem aut Congregationem Regularem ingressus fuero, et in earum aliqua professionem emisero.

Sic me Deus adiuvet, et hæc sancta Dei Evangelia.

L. Card. Ludovisius. Franciscus Ingolus. Secr.

Romæ ex Typographia Rev. Cameræ Apostolicæ 1626.

Hæc duo decreta ego præfatus Collegii Præses cum omnibus alumnis humillime recipio et amplector, et quantum in me erit, observare promitto.

Datum Duaci die et anno predictis.

[*Hand changes*]

9° Martii, R^{dus} admodum D^{ns} Præses Bruxellas perrexit de pensione Hispanica iterum cum principe acturus.

21° Martii, redditi sumus certiores de morte Ill^{mi} Cardinalis Farnesii, Angliæ Protectoris, per literas D^{ni} Thomæ Blacloi pro Clero Anglicano in urbe agentis, cujus loco Ill^{mus} Cardinalis Barberinus, Sanctitatis Suæ nepos successerit.

29° Martii, ad Collegium Audomarense transiit Rogerus Bradshaw (hic dictus Whitakerus) poeta.

Sæpius hoc mense de magna in Anglia contra Catholicos persecutione habuimus literas.

Aprilis 1626 [*blank*]

Maius 1626

8° Maii, Henricus Askew profectus est in Angliam ut sibi media acquirat.

23° Maii Eduardus Hamfordus (hic dictus Stanleus) quia injunctam a R^{do} D^{no} Vicepreside pro delicto pænitentiam subire noluit dimissus est.

26° Maii, ob præsentem Collegii necessitatem missi sunt Parisios, ad studia sua ibidem prosequenda inter Patres Congregationis Oratorii, Mr Joannes Sager (hic Blakeus) Mr Laurentius Platt (hic Plantinus) Mr Georgius Tyas (hic Transamus) Mr Eduardus Kinsmannus, theologi; Gulielmus Rotherfuth (hic Shelbeus) Radulphus Mellingus, philosophi; Marcus Bradleus (hic Hillus) logicus; et [257] Richardus Lasselius (hic Boldes) atque Alexander Barker (hic Parre) rhetores. Qui omnes expensis Patrum Congregationis Oratorii, tam quoad victum, quam quoad vestitum inter eos ad tempus quo redierint magno pietatis atque charitatis affectu sunt sustentati.

29° Maii, R^{ds} D^{ns} Præses Bruxellis rediit ne parte pensionis Hispanicæ obtenta.

31° Maii, in Angliam profecti sunt Joanne Wright (hic dictus Zouch) Joannes [*blank*] (hic Percie) Eduardus Dracott (hic dictus Tomsonus) philosophi, cum Eduardo Bartono, rhetore, et Henrico Wivell (hic Rood) logico.

Junius 1626

5° Junii, D^{ns} Thomas Worthingtonus et Joannes Butlerus (hic Ellisonus) hujus Collegii sacerdotes ac alumni, in Angliam a R^{do} D^{no} Præside missi sunt cum facultatibus ordinariis. Eodem die Franciscus Greene, hic Russell, in Angliam profectus est.

12° Junii, in Angliam se contulerunt Benedictus Smaleman (hic dictus Sanderus) Thomas Stricland (hic dictus Middletonus) et Henricus [*blank*] (hic Powell) syntaxiani.

15° Junii, admissus est in Collegium, Richardus Todkill (hic dictus Tempest) filius Richardi Todkill, in comitatu Oxoniensi.

Hic primus est qui a Dno Gulielmo Tempest commendatus victurus est in hoc nostro Collegio ex annua pensione huic Collegio, per ultimum testamentum Rdi Dni Roberti Tempest, utriusque juris Licentiati hujusque Collegii sacerdotis ac quondam alumni legata. Quibus vero conditionibus annui reditus ac domus Antverpiæ sita huic Collegio a dicto Roberto Tempest defuncto sit data atque a Rdo Dno Preside Matthæo Kellisono sit acceptata clarius patebit ex instrumento hic subjungendo.

Bee it knowne to all men by these presents that whereas Mr Robert Tempest of Antwerpe, borne in the bishopricke of Durhamme, Preist and Licentiat in the lawes, by his last will and testament, beeqeathed unto the English colledge at Doway, whereof at this present Mr Mathew Kellison, doctor of divinity is President, a house with all the appurtinances situated in Hobock-streete, in the City of Antwerpe, charged wth rent of 12 Florence and tenne Stivers by the yeare and a cheife rent of twelve Stivers (wch house at this present yeelds annuall rent ninety Florence) and allsoe three rents in the towne house of Antwerpe, to witt, one on the name of Morgan Phillips of Seeventy twoe florence by the yeare, and an other on the name of Catherine Johnsons of thirty Florence by the yeare, and a third on the name of William Clifford of Tenne Florence and Sixteene Stivers by the yeare, wch in all make one Hundred and Twelve Florence, Sixteene Stivers, giveing and beequeathing the said rent of an 112 Florence, 16 Stivers, and the aforesaide house to the saide Colledge wth these conditions; first, that the saide Colledge shall mantaine an breede up in learning one of his family frome [258] seeven yeares to seven yeares to bee named and sent to the Colledge by William Tempest Esquire, now of Sommerton in Oxfordsheere, brother to the saide Robert Tempest, or Thomas Tempest, gentleman, his soonne, and there heyres successively: secondly that if the realme of England and Universities thereof should beecome in profession Catholicke, and by reason thereof the Colledge of Douay should bee dissolved, that then the saide house or the value thereof if it should bee sold, and the aforesaide rents be transported to mantaine one of the same family in the university of Oxford: wch conditions the aforesaide Mr Doctor Kellison, President of the saide Colledge wth the consent of the Seniours of the same, doth accept of, and by this present wrighting doe promise and oblige themselves and there successoirs duely and truely to observe and performe the same.

Provided allwaies that if by any accident of warres, dissention of Princes or other sutes or quarrell, or oppression, the saide Colledge should bee deprived of the saide rents, house or benefitt thereof, and that it soe appeare indeede, that then the Colledge shall not bee bound to any of the aforesaide conditions, untill such time, as the aforesaide rents and house or valew thereof bee restored to the use and benefitt of the saide Colledge; provided allsoe, that if the boy or youth soe sent should bee of untoward and uncorrigible manners, or unfit for learning, that then it shall bee lawfull for the President to returne him againe to his freinds frome whence hee was sent,

in wch case the Colledge is to furnish him wth such mony and apparell as is fitting, soe that the houle exceede not 5^l; in consideration whereof noe other is to bee charged upon the Colledge on 3 months following. Allsoe, that the youth soe sent doe not exceede the age of foure and Twenty yeares, nor have any disease or infection, or other notable defect or deformity; allsoe that he bee lawfully borne, and wth due respect and obedience submitt and conforme himselfe the whole seven yeares to the rules and order of the Colledge as Commensalls ought to doe, allsoe that hee bee not under eleven yeares of age, and soe forward in learning that hee bee for Syntax, and that at the seven yeares end hee bee noe longer maintained in the Colledge but that this maintenance bee reserved for an other that shall bee sent by the aforesaide Mr Tempest or his heyres, beecause this maintenance is to remaine to owne of the family or bloode but for seven yeares. Neverthelesse in case he shall have ended his whole seven yeares, and yet want age to bee Preist and desire the same hee may bind himselfe by oath to bee Preist to bee maintained upon the aforesaide allowance till hee come to full age required for Preisthoode, in case his freinds bee not able to maintaine him otherwise, for in that case hee is not to enjoy any longer the [259] Benefitt, but an other to bee sent on his place, furthermore in case hee shall have ended his studies on humanity and Philosophy beefore the 7 yeares bee expired hee shall either give place to an other, or else goe forward in his study of Theology.

And for that, I, Henry Clifford, exequutor of the aforesaide Robert Tempest doe plainely see in regard of the greate charges of all provisions to maintaine a student in the saide Colledge, it would be a heavy bourden for the Colledge to entertaine a youth upon the aforesaide rents and house, as is afore set downe, and therefore that either the will of the deceased must bee frustrated or the saide Colledge overcharged, for the love I beare both to the aforesaide Robert Tempest, my uncle, and his family and allsoe to the Colledge, doe by this present wrighting bind myselfe for ever to pay to the saide Colledge yeerely in Perpetuum, Thirtie florence or Three pounds English, and to beeginne the payment of this rent of Three pounds the first quarter that the youth shall bee sent to the Colledge, and to performe it for ever after; and to this, I, the saide Henry Clifford binde my selfe, my heires, and exequutors, and in wittnesse that this soe agreed and recorded upon, as well by the saide president for himselfe and his successours, as the saide Henry Clifford, hee, the saide President wth other of the saide Seniors have subscribed theire hands and obliged themselves, adding thereunto the seale of Colledge, as allsoe hath the saide Henry Cliff[ord] put to the same his hande, and seale, in presence of the witnesses under written.

It is agreede beetweene the saide Mr President and Henry Clifford that three of these wrightings in the same forme and words shall bee made; one to remaine in the same Colledge of Doway, an other wth the saide Henry Clifford, and the third to bee sent to Mr Thomas

Tempest, the heyre, and to remaine in theire custody.

Place for his seale The seale of ye Colledge

Signed and sealed by Mr Henry Clifford in the presence of these witnesses this 14 of September 1625

Henry Clifford

Cresacre More	Mathew Kellison.
Thomas Morice.	Antony Champney.
Christopher Lewes.	Richard Tailor
Andrew Christian	Edmund Stratford.
	William Talbot.
	John Ducket.
	Francis Barber.

[260] [*blank*]

[261] 17° Junii, Mr Thomas Smitheus (hic dictus Handsamus) theologus, (nepos Rmi Dni Richardi Smithæi mox Episcopi Chalcedonensis cum jurisdictione in Angliam et Scotiam a Sede Apostolica accepta) in Angliam profectus est.*

19° Junii, in Angliam se contulit Joannes Greene, (hic dictus Russell) Grammaticus.

Julius 1626

6° Julii in Octava Apostolorum Petri et Pauli, Parisiis, in Collegio Ordinis Oratorii in Platea de Coacke a Rmo Episcopo Bellecensi† cum licentia Illmi ac Rmi Dni Joannis Francisci de Gondy, Archiepiscopi Parisiensis ordinati sunt subdiaconi Mr Laurentius Platt (hic Plantinus) Sarisburiensis, et Mr Joannes Sager (hic Blakeus) Cestrensis in vigore indulti Apostolici, Rdo Dno Præsidi hujus Collegii concessi, a quo predicti duo sunt præsentati.

9° Julii, festo duplici apud patres ordinis Oratorii in eodem Collegio ad diaconatus ordinem promoti sunt præfati duo, ab eodem Episcopo Bellevicensi.

11° Julii, festo Sti Pii, Papæ et Martiris, Simplicis, ibidem a præfato Episcopo consecrati sunt presbiteri duo prænominati.

Eodem die ex Anglia veniens Thomas Sanderus (hic dictus Hewettus) iterum in Collegium pro convictore admissus est et syntaxim frequentat.

19° Julii Dns Marcus Harringtonus (hic Drureus) hujus Collegii sacerdos ac philosophiæ in eodem quondam Professor, ex Anglia ad nos rediit nobiscum ad tempus mansurus ut postea Deo favente ad civitatem Ulissiponensem in regno Portugalliæ proficiscatur ibidem theologiam prælecturus in Collegio pro nostris ea in urbe erigendo.

20° Julii, Thomas Picfordus (hic Daniell dictus) rhetor, postquam ut alumnus per annum sumptibus Collegii nutritus est, ad Collegium Audomarense se recepit, inde in Hispaniam ad Collegium Hispalense profecturus, atque ibidem studia altiora completurus.

* See note page 180.

† John Peter Camus, Bishop of Belley (1609–1629), the friend and biographer of St. Francis of Sales. He died April 26, 1652.

Augustus 1626

13º Augusti Josephus Harrisius (alias Haines) matris jussu ad Collegium Audomarense se contulit.

15º ex Anglia ad nos tandem venit D. Georgius Layborne (hic Bradleus dictus) hujus Collegii Sacerdos. Hic primo dum pro bono Collegii ibidem insudaret ab hæreticis captus et in carcere detentus est, adepta vero libertate seque mari committens ad has partes transiturus in manus incidit Dunkerkanorum, a quibus non melius sed pejus multo habitus est : omnia enim quæ ex Anglia secum tulerat, tam pro seipso quam pro Collegio, ab ipsis ablata sunt, nec postea restituta.

[262] Eodem die ex Anglia etiam huc advenit alia tamen via, Petrus Medcalfus (hic dictus Bankes) convictor, logicam frequentaturus.

21º Augusti Mr Henricus Barnsleus (hic dictus Hollandus) in Angliam se contulit ut corporis subveniat infirmitati.

23º Augusti, Dns Georgius Layborne (hic Bradleus dictus) cum Dno Marco Druræo, Bruxellas iter arripuit ut apud Principem de rebus suis a Dunkerkanis ablatis agat.

25º profecti sunt in Angliam, Joannes Constable (hic Caterall) philosophus, et Thomas Sanderus (hic dictus Huettus) syntaxianus.

Eodem die Parisios versus partim ad vitandam pestem, partim recreationis causa itineri se dedere Dns Gulielmus Beyaert (hic dictus Hide) Dns Petrus Bidulphus (hic Fittonus) Dns Franciscus Harrisius, sacerdotes, Mr Michaell Merrieman (hic Wakeus) Mr Joannes Hodgsonus (hic Langleus) Mr Edmundus Dutton (hic Irelandus) theologi, et Thomas Brittonus (hic dictus Bartonus) et Antonius Sanderus (hic dictus Huettus) logici.

26º Augusti, profectus est in Angliam Hieronimus White (hic dictus Blaclous) philosophus, frater Dni Thomæ Blacloi.

Hoc tempore peste in hac urbe excrescente seque per monasteria atque collegia disseminante, eadem tandem et unus ex nostris infectus est, viz. Dns Gulielmus Parrey (hic dictus Sarisburius) sacerdos, qua re ab ipsis medicis perspecta statim delatus est extra Collegium ad domum nostram nobis vicinam ; quatuor vero scolares qui sæpius ac recenter quidem cum illo fuere a cæteris ad aliquod tempus sunt separati. Alii quam plures ad vitandam hujus morbi contagionem immediate post prandium e Collegio se receperunt diversi diversis in partibus hujus patriæ, ad tempus remansuri, alii in Angliam statim profecturi.

Dns Gulielmus Hargravius (hic Harte dictus) cum Nicolao Striclando (hic Middletono) Gandavum se contulerunt.

Dns Gulielmus Johnsonus (hic Herbertus) logices professor, Richardus Charnocke (hic Cooperus) Gulielmus et Humfredus Warring (hic dicti Ellis) Joannes Lechmore (hic dictus Stratfordus) logici, versus Lovanium iter arripuerunt.

Mr Robertus Duckettus (hic dictus Franciscus Samfordus) theologus, Joannes Lancaster, philosophus, et Joannes Caris (hic dictus Huddlestonus) logicus, iverunt Cameracum.

In Angliam se contulerunt Mr Franciscus Paver (hic dictus

Oglethropus) theologus et syntaxios professor, Mr Thomas Blundestonus, theologus, Joannes Tankard (hic Manering) logicus, Joannes Younge, rhetor, Gulielmus Stevensonus (hic Paulus Burnettus) et Joannes Schroope (hic Bisleus) syntaxiani.

27º Augusti obiit præfatus D. Sarisburius, eodemque die sepultus est in Cæmeterio Sti Jacobi prope sacellum B. Mariæ Virginis; pro cujus animæ refrigerio hora 7ª Vespertina Officium Defunctorum ac die sequenti Summum Sacrum cantavimus.

Eodem die Parisios versus iter cœperunt Mr Robertus Grayneus (hic dictus Clarke) theologus, Augustinus Paston (hic Beston) philosophus et Thomas Barrettus (hic Goar) poeta.

Eodem etiam die profecti sunt Bruxellas Mr Nicolaus Fortiscutus, philosophus, Jacobus Schinner (hic Bently) poeta, et Richardus Bishop (hic Phillips dictus) syntaxianus.

[263] Eodem die, viz. 27º Augusti ex Anglia venit Mr Thomas Smith (hic dictus Handsamus) theologus, nepos Rmi Dni Richardi Smithæi, Episcopi Calcedonensis, nobiscum ut convictor remansurus.

Eodem die cum præfato advenit Allanus Foster, duodecim annorum (hic dictus Joannes Smitheus) filius Illustris Domini Gulielmi Foster equitis aurati ac hæretici atque Turris Londinensis (ubi hic natus est) vicegerentis, quem locum supplet modo parvuli hujus avunculus. Admissus est pro convictore, grammaticam proximis Remigialibus frequentaturus.

September 1626

6º Septembris, Bruxellis reversus est Dns Marcus Druræus (alias Harringtonus) cum literis Comitissæ de Barlamont Dno de Feules, Balivo suo, de Lallaigne scriptis quibus licentiam dedit Rdo Dno Præsidi cum scolaribus suis toto hoc contagionis tempore commorandi in Castro suo de Lallaigne.

Eodem die reversi sunt Mr Robertus Duckettus (hic Franciscus Samfordus) Joannes Carie (hic dictus Huddlestonus) et Joannes Lancaster.

9º Septembris, Mr Georgius Gage* (hic dictus Franciscus Haward) Wintoniensis ex Anglia veniens juramento Collegii suscepto privatim a Rdo Dno Præside in numerum alumnorum Collegii hujus adscriptus est, ac ab eodem in vigore Indulti Apostolici ad sacros ordines præsentatus est Illmo ac Rmo Dno Francisco vander Burch, Archiepiscopo ac Duce Cameracensi; a quo hoc ipso die Cameraci in Capella Palatii Archiepiscopalis, tonsura clericali initiatus est et quatuor minoribus ordinibus.

13º Septembris, Dominica infra Nativitate B. Virginis ibidem ab eodem Rmo Cameracensi ordinatus est subdiaconus.

14º Septembris, festo Exaltationis Stæ Crucis, in prædicta Capella ad diaconatus ordinem promotus est.

Eodem die Rdus Dnus Præses cum omnibus firme in Collegio degentibus ad Castrum de Lallaigne transmigrarunt, ibidem cum iisdem quoad usque extingueretur pestis remansurus. Castrum

* See Appendix C.

hoc amplum satis fuit ac amænum atque ut hinc necessaria deferremus valde commodum quod Dns Druræus opera et auxilio Dni Ramires Canonici Sti Gudulæ Bruxellis et Principis Sacellani a prædicta Comitissa de Barlamont hoc visitationis tempore et afflictionis pro nobis obtinuit. Reverendus autem Dns Vicepræses se Duaci continuit cum paucis quibusdam ut Collegium resque Collegii vigili cura custodirent atque hinc necessaria in Castro victitantibus subministrarent.

15° Septembris, die Octava B. Virginis, præfatus Mr Georgius Gage (hic Franciscus Haward) in supranominata Capella ab eodem Rmo Cameracensi ad presbiteratum evectus est. Hoc etiam mense in Angliam cum facultatibus ordinariis a Rdo Dno Præside in missione destinatus est.

17° Septembris Joannes Watwood pro victu tantum admissus est in Collegium, in Castro de Lallaigne.

20° Septembris ad nos in Castro de Lallaigne Gandavo redierunt Dns Gulielmus Hargravius (hic dictus Hart) et [264] Nicolaus Striclandus (hic Middletonus). Bruxellis etiam redierunt Dns Georgius Layborne (hic Bradleus) re quidem infecta, Mr Nicolaus Fortiscutus, et Jacobus Shinner (hic dictus Bentleus) poeta.

24° Septembris, ad nos Parisiis reversi sunt in Castro de Lallaigne, Gulielmus Beyaert (hic dictus Hide) Dns Petrus Bidulphus (hic Fittonus) Dns Franciscus Harrisius, sacerdotes, Mr Robertus Grayneus (hic Clarke) Mr Edmundus Dutton (hic Irelande) Mr Joannes Hodgsonus (hic Langleus) et Mr Michaell Merrieman (hic Wakeus) theologi, Thomas Brittonus (hic Bartonus) et Antonius Sanderus (hic Huettus) logici.

25° Septembris Christophorus Wilsonus admissus est pro Convictore in Collegium.

Eodem die ex Anglia ad nos venit Mr Henricus Goar (hic dictus Johnsonus) theologus hujusque Collegii Alumnus.

Eodem pariter die in Angliam profectus est Mr Nicolaus Fortiscutus, theologus.

27° Septembris redierunt etiam ad nos in Castro de Lallaigne Dns Gulielmus Johnsonus (hic Herbertus dictus) Richardus Charnocke (hic Cooperus) Gulielmus et Humfredus Waring (hic dicti Ellis) Joannes Lechmore (hic Stratfordus) et Richardus Bishop (hic Phillippes).

Octobris 1626

1° Octobris, Robertus Fletcher (hic dictus Parker) filius Joannis Fletcher, in comitatu Lancastriæ dioecesi Cestrensi, anno circiter ætatis suæ 17°, admissus est in Collegium ut Convictor, syntaxim aditurus.

10° Octobris Georgius Schinner (hic dictus Smitheus) qui sub initio Augusti Antverpiam se contulerat, ad nos modo revertitur.

19° Octobris in Aula Castri de Lallaigne publice a nostris exhibita fuit actio composita a Mro Shelleo in qua præmia in fine scolarum dari solita sunt distributa.

Eodem die Parisiis a Patribus Ordinis Oratorii ad nos redierunt Mr Georgius Tyas (hic dictus Transamus) et Radulphus Mellingus.

23° Octobris in Castro de Lallaigne, lectiones omnes tam theologicæ quam philosophicæ, atque humaniores inchoatæ sunt: theologiam prælegebant Dns Edmundus Lechmore (hic dictus Stratfordus) et Dns Gulielmus Everard (hic Talbott); Philosophiam Dns Gulielmus Johnsonus (hic Herbertus) et Dns Franciscus Platt (hic Plantinus); Logicam Dns Gulielmus Hargravius (hic Hart) Rhetoricam, Mr Antonius Shelleus; Poesim, Mr Edmundus Dutton (hic Irelande) Syntaxim, Mr Bernardus Wrench (hic Eduardus Damforde); Lectionem Græcam, Mr Joannes Lancaster. Hora 10a, more solita missam de Spiritu Sancto, pro fælici in studiis progressu, decantavimus, in qua studiosi omnes sacra Communione sunt refecti.

Novembris 1626

28° Novembris, Parisiis reversi sunt, Marcus Hillus et Alexander Barker (hic dictus Parre) a Patribus ordinis Oratorii.

[265] Decembris 1626

2° Decembris, Rdus Dns Præses, literis præmonitus Dnum Stratfordum ac Dnum Druræum cum rheda misit Atrebatum, ut Rdum Dnum Richardum Paulum Stravium, Archidiaconum Atrebatensem, visitatorem nostrum a Nuntio Apostolico constitutum, secum ad Castrum Lalaigniense adducerent.

3° Decembris, præfatus Archidiaconus Dnis Stratfordo ac Druræo illum concomitantibus vesperi ad Castrum de Lalaigne advenit, ubi quamprimum est ingressus convocatis omnibus authoritatem suam ab Illmo ac Rmo Nuntio illi delegatam publicavit, ac instrumentum ipsum seu declarationem in Aula majori Castri de Lalaigne affigi curavit, et in calce ibidem signari ut omnibus innotesceret.

4° Decembris, postquam celebrasset, brevi oratiuncula modum agendi quem sibi in sua hac visitatione præfixisset declaravit; quare nominibus convictorum, tam seniorum quam scolarium atque famulorum in scriptis ut mandaverat ipsi traditis, visitationem suam ab altari inchoavit ubi lustratis omnibus ad sacellum seu chorum quoquo modo spectantibus ad Refector[i]um, Culinam etc., et scolas se contulit omnium deinde cubicula ac Castrum denique totum, tam interius quam exterius, pro forma saltem visus est percurrere ac quid suis in locis deesset annotare.

Die sequenti visitationem circa personas est aggressus ac 1° Rdo Dno Preside senioribus ac sacerdotibus ad se convocatis fidei professionem coram ipso ad normam sacrosancti Concilii Tridentini ab omnibus fieri curavit, quam fidei professionem ante theologorum et aliorum scolarium examen etiam præmisit. Quibus peractis primo cum Rdo Dno Præside egit seorsum deinde unumquemque seniorem ad se vocavit ac deinde sacerdotes ac reliquos omnes etiam ipsos servos quos omnes separatim examinavit; cum vero ex diligenti admodum examine nihil expiscari vel invenire poterat relatu dignum, nec jurgia inter nos ac simultates sed pacem et concordiam reperisset, dicebat quibusdam; hoc Angelorum non Anglorum esse Collegium; aliis vero ajebat pactum omnes inter se iniisse ut si quid scirent id reticerent ac illi celarent aliquot itaque

hoc in examine insumptis diebus: a procuratore tandem rationem dati et accepti exegit ab anno viz. 1619, inclusive usque ad finem Octobris 1626, viz. quid datum quid acceptum, singulis annis quid in debitis contractum, quid solutum; quot Alumni et Famuli, quot item Convictores in initio ac fine cujusque anni fuerint; ac demum quantum deberet Collegium in fine Octobris 1626.

14° Decembris, visitatione jam completa eam Collegio proficu-[266]am fore ac honorificam, inimicis vero ac male erga Collegium affectis insipidam atque ingratam serio videbatur affirmare cum jam R^{do} D^{no} Præsidi valediceret. Hoc enim die cum D^{no} Vicepreside et D^{no} Marco Druræo Duacum in rheda se confert.

15° Decembris, prædictus D^{ns} Stravius, Ecclesiam seu Sacellum 1° deinde totum visitavit ac perlustravit Collegium; atque eos qui supererant ibidem examinandi, facta prius ab iisdem coram ipso fidei professione, ad se vocavit ac diversis circa Collegium et Collegii disciplinam eos subjecit quæstionibus.

17° Decembris peracta visitatione reversus est Atrebatum cum quo iverunt D^{ns} Marcus Druræus (alias Harringtonus) et D^{ns} Milo Carreus (alias Thomas Pinckney) et sequenti die ad nos redierunt.

22° Decembris ex Anglia denuo ad nos venerunt Mr Nicolaus Fortiscutus, et Joannes Scroope* (hic dictus Bisleus) convictor.

Eodem die cum supradictis duobus advenit Henricus Parrie, filius Richardi Parry,† in parochia de Hendlam, comitatus Denbiensis, Assaphensis dioecesis, anno ætatis suæ 24°, admissus est in Collegium ut Convictor, syntaxi operam daturus.

Anno 1627

Januarius 1627

In initio hujus Anni fuerunt in Collegio, maxima ex parte in Castro de Lallaigne residente, seniores et scolares octoginta tres et duodecim famuli.

8° Januarii, profecti sunt in Angliam, Mr Alexander Osbaldestonus (hic dictus Farringtonus) theologus, Christophorus Wilsonus, rhetor, et Robertus Lee (alias Maxwell) syntaxianus; duo ultimi ob defectum mediorum, 1us vero quia se omnino inidoneum ad hoc vitæ genus judicabit.

Februarius 1627

2° Februarii, Gulielmus Markam in Collegium pro Convictore admissus est, syntaxim frequentat.

4° Februarii, Henricus Benloes§ (hic dictus Wilsonus) ex Anglia veniens, admissus est in Collegium suis victurus hic impensis, et

* Christopher Scrope of Danby (*ob.* 1637) married Margaret daughter of John Beesley of Skelton, and had a son John "*ob. cœlebs*" (J. H. Metcalfe's *Earldom of Wiltes*).—J.S.H.

† Richard Parry or ap Harry of Twysog in the parish of Hênllan married Blanche daughter of Edward Thelwall of Plas-y-Werd (*Landed Gentry*).—J.S.H.

§ Andrew, grandson of William Bendlowes, sergeant-at-law, and benefactor of Great Bardfield, Essex, married Philippa daughter of Edward Gage of Bentley, and had Edward, William, Henry, and Clare (*Visitations Essex and Sussex*, 1634, *Harl. Soc.*, xiii, 347, and liii, 9).—J.S.H.

rhetoricam frequentaturus ; is aliquot annis in Collegio Audomarensi studiis vacavit.

Martius 1627

1º Martii, Mr Gulielmus Benloes (hic Wilsonus) Henrici Wilsoni frater, theologus, ex Anglia venit, et admissus est ut convictor.

[267] [*blank*] Martii, Rdus Dnus Præses cum aliis in Castro de Lallaigne degentibus cessante contagione redierunt Duacum.

Eodem die Jhoannes [*first written* "Gulielmus"] Watwood e Collegio ad patrem suum rediit, in civitate commorantem.

Aprilis 1627

9º Aprilis, Dns Joannes Duckettus, hujus Collegii Procurator ac Confessarius, consilio Rdi Dni Præsidis et seniorum missus est in Angliam, ut melius ibi præsenti Collegii necessitati (quæ modo est maxima) subveniat.

Maius 1627

14º Maii, in messem Anglicanam cum facultatibus ordinariis destinati sunt Dns Petrus Bidle (hic Fittonus) et Dns Franciscus Harrisius, in hac 2a vice mittitur, hujus Collegii sacerdotes atque alumni.

Eodem die cum prædictis in Angliam perrexerunt Mr Joannes Hodgsonus (hic Langley dictus) theologus, Richardus Charnocke (hic Cooperus) philosophus, Gulielmus Markam, syntaxianus, Convictores.

27º Maii, Dns Marcus Drureus (alias Harringtonus) et Dns Milo Carreus (alias Thomas Pinckney) literis Rdi Dni Presidis muniti, ad Abbates Marchianensem et Aquicinctensem accesserunt ad implorandum charitativum aliquod subsidium in gravi hac Collegii necessitate.

Junius 1627

2º Junii, octodecim tritici mensuras (quas manchas vocant) ex dono Abbatis Aquicinctensis recepimus.

11º Junii, Mr Henricus Greeneus, et Mr Carolus Powell (hic Elmore) theologi et convictores, solitum hujus Collegii juramentum Rdo Dno Presidi, præsentibus Rdo Dno Antonio Champneo, Vice-preside et Dno Richardo Taylero, Confessario, privatim præstiterunt, insuper et novum juramentum et decreto Sacræ Congregationis de propaganda fide 2º Martii 1626, in Collegio nostro publicatum atque acceptatum primi susceperunt. Uterque tamen promisit se annuam pensionem more Convictorum usque ad finem studiorum soluturum.

Eodem die Mr Petrus Bamberus (hic dictus Worthingtonus) theologus, eadem juramenta præstitit et in Alumnorum numerum est adscriptus.

12º Junii, Rdus Dns Josephus Haines, sacerdos, et in Anglia Archidiaconus, qui ultimo anno Ulissiponam in regno Portugalliæ missus est a Rmo Dno Episcopo Calcedonensi, Richardo Smitheo ad perillustrem D. Dnum Petrum de Coutinho, cum eodem de Collegio pro clero Anglicano ibidem erigendo, huc advenit cum Rdo Dno Preside de eodem tractaturus.

29° Junii, in Angliam profectus est cum famulo suo brevi reversurus, hic (ut intelleximus paucis post diebus) Doroberniæ captus est, et in carcere detentus, sed fuga postmodum sibi consuluit et modo reditum meditatur.

[268] Julius 1627

2° Julii, Mr Henricus Barnsley (hic dictus Hollandus) theologus, et hujus Collegii alumnus, ex Anglia per Zelandiam Caletum pervenit, ibi duobus diebus detentus est. Captivus deinde a gubernatore dimissus ad nos rediit, et in Collegium est admissus.

14° Julii, Rms Dns Paulus Baudot, ab Episcopo Audomarensi factus Atrebatensis, postquam in hanc civitatem Duacenam suum fecerat ingressum a civibus et aliis honorifice receptus atque tractatus, invitatus est a Rdo Dno Præside, Matthæo Kellisono, ad Collegium nostrum, quem ad tempus cum declamatiuncula in ipsius honorem conficta detinuimus quæ adeo ei placuit ut (dum Ecclesiam Audomarensem ac Duacensem pie cerneret litigantes) ipsi lachrimas eliceret.

16° Julii, Rmus Dns Paulus Baudot, Episcopus Atrebatensis in Ecclesia Monasterii B. Virginis de Sceine, finita consecratione ejusdem Ecclesiæ Sacramentum Confirmationis contulit

Mris Carolo Powell (hic Elmore) dioecesis Assaphensis.
Roberto Goodlucke (hic Younge) dioecesis Sarisburiensis.
Henrico Parry, dioecesis Assaphensis.
Francisco House (hic Menerill) dioecesis Lincolniensis.
Gulielmo Fostero (hic Joanni Smith) dioecesis Londinensis.
Richardo Todkill (hic Tempest) dioecesis Oxoniensis.
Roberto Fletchero (hic Parkero) dioecesis Cestrensis.
Joanni Tomsono, coquo, dioecesis Carleolensis.
Radulpho Dracot, lixæ, dioecesis Eboracensis.
Joanni Harrisono, servo, dioecesis Eboracensis.

17° Julii utrumque Collegii juramentum susceperunt et in alumnorum numerum adscripti sunt Robertus Abbayes, Wigorniensis, philosophus, Marcus Bradleus (hic Hill) Carleolensis, Alexander Barker (hic Parre) Cestrensis, Thomas Goodericke Eboracensis, logici; Edmundus Greeneus (hic Ogle) Eboracensis, Richardus Todkill (hic Tempest) Oxoniensis, poetæ.

Eodem die a Rmo Dno Paulo Baudott, Episcopo Atrebatensi, in Ecclesia parochiali B. Virginis in vigore Indulti Apostolici, tonsura clericali et minoribus ordinibus initiati sunt

Mr Henricus Greeneus, Eboracensis.
Mr Carolus Powell (hic Elmore) Assaphensis.
Robertus Abbeyes, Wigorniensis.
Marcus Bradleus (hic Hill) Carleolensis
Alexander Barkerus (hic Parre) Cestrensis.
Edmundus Greeneus (hic Ogle) Eboracensis.
Richardus Todkill (hic Tempest) Oxoniensis.
Thomas Goodericke, Eboracensis, famulus Dni Præsidis.

Promoti sunt autem ad minores tantum ordines :—

Mr Edwardus Pigfordus (hic Daniell) Clericus, Exoniensis.
Mr Petrus Bamberus (hic Worthingtonus) Clericus Cestrensis.

Eodem Thomas Daniell (qui antea vocabatur Isaac) hujus Collegii janitor ab eodem Rev^{mo} est confirmatus.

18° Julii, ex Anglia rediit Mr Joannes Constable (hic dictus Caterall) theologus, ob infirmam valetudinem moratur in civitate scolasque nostras frequentat.

[269] Eodem die, viz. 18° Julii, Eduardus Belsonus, (hic Tempest) filius Augustini Belsoni,* nobilis in comitatu Sussexiæ, Cicestrensi dioecesi, ætatis suæ anno 17°, e Collegio Audomarensi venit cum D^{no} Georgio Gage, hujus Collegii alumno ac sacerdote (qui nuperrime ex Anglia se contulit) in quo Collegio per quatuor annos studuit, hic syntaxi modo incumbit, pro victu ac vestitu 240 florenos annuatim solvens.

Eodem die per literas ex Anglia certiores facti sumus de obitu R^{di} D^{ni} Thomæ Worthingtoni, Protonotarii Apostolici, hujus quondam Collegii Præsidis.

20° Julii, summum sacrum cantavimus pro anima dicti D^{ni} Thomæ Worthingtoni, Sacræ Theologiæ Doctoris et Protonotarii Apostolici.

27° et 28° Julii, 2um 2^{æ} D. Thomæ in scola theologica publice defenderunt Mr Robertus Clarke (alias Grayneus) et Mr Franciscus Samfordus, præside D^{no} Edmundo Lechmore (hic Stratfordo) Sacræ Theologiæ Baccelaureo et Professore.

Augustus 1627

7° die Augusti D^{ns} Franciscus Platt (hic dictus Plantinus) Collegii Romani sacerdos atque alumnus postquam duos ex parte philosophiæ cursus prælegerat in messem Anglicanam profectus est cum D^{no} Georgio Gage.

9° Augusti, Georgius Smitheus (alias Schinner) et Petrus Bankes (alias Medcalfe) logicam propugnarunt sub D^{no} Hart (alias Hargrave) philosophiæ professore.

16° Augusti, philosophiam universam defendit in scola theologica Antonius Huettus (alias Sanderus) 17° Augusti Thomas Bartonus (alias Brettonus). Eodem die tempore pomæridiano Humphredus Eliseus (alias Waring), præside D^{no} Gulielmo Johnsono (hic Herberto) philosophiæ professore.

27° Augusti, ad medium 7^{æ} cantavimus Sacrum Anniversarium pro anima D^{ni} Gulielmi Salisberii sacerdotis, qui jam ab anno mortuus est hac ipsa die.

29° Augusti, Ill^{mus} D^{ns} in Belgio Nuntius Apostolicus, paucis abhinc diebus misit literas ad R^{dum} D^{num} Richardum Paulum Stravium, Archidiaconum Atrebatensem, hujusque Collegii anno præcedenti visitatorem quibus jussit ut duceret secum Bruxellas R^{dum} D^{num} Præsidem ut ibidem simul conferrent de quibusdam a Sacra

* Augustin or Austin Belson of Brill, co. Bucks., by his wife Margaret Scarning, had three sons, (1) Robert, (2) William and (3) Thomas, who is marked *S*[*ine*] *P*[*role*], and is doubtless the one born at Brill, and martyred at Oxford 5 July 1589. Robert, the eldest, married Anne daughter of Robert Tempest of Holmside, co. Durham, and had a son Augustin (*Harl. Soc.*, lviii, 146), who married Mildred, daughter of John Gage of Bentley, Sussex, by his second wife Margaret, daughter of William Shelley of Michelgrove, Clapham, Sussex (*Ibid.*, liii, 9).—J.S.H.

Congregatione decretis sibi pro Collegio transmissis; Quod quum primum a Dno Stravio rescivisset Rdus Dnus Præses, statim ob præsentem Collegii inopiam ac corporis debilitatem ad simile iter capescendum, non solum Dnum Stravium (cujus præsentia non adeo erat necessaria) sed seipsum etiam literis ad Nuntium Apostolicum datis excusavit. Interim Dns Stravius, hujus rei etiam a Dno Preside certior redditus, Duacum properat, nec expectato Nuntii Apostolici ad Præsidis literas responso solus (suis quidem impensis) Bruxellas proficiscitur. Postridie vero literæ ab Illmo Nuntio delatæ sunt Dno Præsidi, quibus significatum est alium loco suo mitti posse. Hanc provinciam demandat Dns Præses Dno Marco Druræo (alias Harringtono) ut ipse simul cum Dno Stravio decreta prædicta ad se referret.

30o hujus mensis missus est a Rdo Dno Præside Cameracum Dns Georgius Bradleus ut ad tempus vices Capellani ibi suppleret in audiendis militum Anglorum confessionibus aliisque eis sacramentis administrandis.

[270] September 1627

2o Septembris, Mr Thomas Vaughamus Rdo Dno Præsidi prædicta Collegii juramenta præstitit coram Dno Antonio Champneo vice-præside et Dno Francisco Barbero, præfecto generali, promittens insuper se annue 100 florenos soluturum, quoad in Collegio remaneret, nec viaticum cum e Collegio discederet petiturum.

Eodem die prædictus Mr Vaughamus, Remos perrexit præsentatus a Rdo Dno Præside ad omnes sacros ordines suscipiendos ab Illmo ac Rmo Dno Gabriele Giffordo, Archiepiscopo Remensi ac Galliæ Primate hujusque alumni avunculo,* virtute Indulti Apostolici Dno Præsidi concessi.

3o Augusti Richardus Lasselles (hic Boulds) Eboracensis, qui cum 8 aliis hujus Collegii scolaribus ultimo anno ad Patres Congregationis Oratorii ob gravem hujus Collegii inopiam qua premebatur missus est, Parisios ad nos revertitur.

Eodem die circa 5am Vespertinam huc advenit Rdus Dns Richardus Paulus Stravius destinatus ab Illmo Dno Belgii Nuntio cum decretis a Sacra Congregatione eidem transmissis, de iisdem admittendis sive non admittendis cum Rdo Dno Præside ac Collegii senioribus consulturus. Ubi postquam in aula Dni Præsidis singulorum responsa ad unumquemque Decreti Articulum accepisset et scriptis mandasset ad hospitium se recepit, sequenti die Atrebatum profecturus ac inde responsa nostra prædicto Illmo Nuntio transmissurus. Quare cum Rdus Dnus Præses ex composito rem agi perspiceret non in favorem Præsidis et Collegii commodum sicut Dns Stravius in visitatione sua videbatur prætendere, sed in grave Collegii detrimentum et Præsidis præjudicium ægre id tulit; præfatus enim Dnus Stravius, Dnum Druræum præveniens, ex improviso hic aderat, ubi quam primum lectis decretis Sacræ Congregationis de propaganda fide,

* Thomas Vaughan is included in the pedigrees of the Courtfield family; but his mother is given as Anne, daughter of Richard Lyngen. Some other interpretation of *avunculus*, as great-uncle, may be intended. William Giffard, the Archbishop, has, however, a sister unaccounted for in the *Commoners*, i, 207.—J.S.H.

nullatenus adduci potuit ut vel minimum concederetur tempus quo omnia maturius secum quisque perpenderet ac quod ad commune bonum judicaret expedire in medium adferret, sed præsens ad decretorum Articulos urgebat ac quasi extorquebat responsum ; ea vero omnia quæ passim prolata sunt nec præmeditata annotavit, nec tamen vel articulos vel nostra ad eosdem responsa etiam rogatus exscribi permisit. Hinc R^{dus} D^{nus} Præses senioribus convocatis Articulos ac responsa quantum licuit in memoriam revocarunt, atque ut hic sequuntur describi curaverunt quæ ad Sacram Congregationem de propaganda fide sunt transmissa, ne vel alia ad articulos responsa vel aliter quam a nobis prolata Sacræ Congregationi suggerantur.
[*Hand changes*]

Ill^{mi} ac Rev^{mi} Domini.

Ill^{mus} ac R^{mus} D. Nuntius Belgicus ad nos remisit Archidiaconum Attrebatensem cum decretis vestris super acta visitationis factæ in Collegio Anglorum Duacensi. Ex ea re plurimum solatii percepimus, eo quod videremus res nostras Ill^{mis} ac R^{mis} DD. vestris non curæ tantum sed cordi etiam esse. Permulta statuistis quæ non possunt non esse Collegio nostro atque Ecclesiæ Anglicanæ maxime fructuosa. Quamobrem summas gratias agimus Ill^{mis} ac R^{mis} D. D. vestris, simulque pollicemur nos sedulo curaturos ut quæ jussistis quam primum exequutioni mandentur. At vero quoniam in prædictis decretis nonnulla continentur quæ nobis in Collegio præsentibus atque in ejusdem regimine versatis, parum opportuna sunt visa, supplicamus Ill^{mis} ac R^{mis} DD. vestris ut liceat nobis exponere difficultates quæ circa partem aliquam decretorum occurrunt.

1° Igitur quod statuebatur alumnos debere convenire in Ecclesia ad orationem mentalem mane faciendam, dicimus id absque maximo incommodo fieri non posse : tum quia locus est admodum angustus, atque insuper ita humidus, ut nonnulli tumorem in genibus contrahant non sine periculo claudicationis : tum quia prolixitas orationis mentalis continuatæ cum Missa ac litaniis Missam præmitti solitis molestissima esset. Ita enim fuerit ut alumni cogerentur quotidie per [271] duas horas continuas flexis genibus eodem in loco persistere. Existimamus igitur utilius fore si prædicta oratio habeatur in privatis cubiculis. Ut autem diligentissime fiat curæ erit Vicepresidi et Præfecto Generali quorum alter poterit singulorum cubicula obire et advertere an omnes intersint ea corporis positione qua decet.

2° In dispensatione circa cantum Ecclesiasticum quod decernitur Præsidem non posse quemquam ab eo eximere absque licentia Nuntii. Diximus id molestissimum fore non Præsidi solum, sed etiam ipsi Nuntio ob frequentiam litterarum quæ erant hac de re sæpissime scribendæ. Præterea minuet summopere auctoritatem Præsidis, si semel intelligatur ipsum in re tantilla non posse cum alumnis citra licentiam Nuntii dispensare. Ut autem cantus quem hujusque cum ædificatione populi conservavimus, quamvis ad id non fuerimus ulla regula aut constitutione obligati, imposterum et retineatur et augeatur excogitavimus aliud remedium quam quod in

decretis præscriptum est : illudque plurimi credunt fore satis efficax et alumnorum ingeniis longe accomodatius, est autem ut musici, qui chorum frequentant eximantur a ministratione mensæ in Refectorio, quoties ipsorum vices recurrerint. Hoc autem melius præstabitur si Collegio provideretur de pecuniis ad magistrum cantus alendum.

3º De temporibus Comestionis ac Recreationis omnia quæ præscripta sunt observare volumus, nisi quod cupiamus litanias vespertinas, duobus mensibus Junii et Julii differri usque ad medium nonæ, hoc est, juxta computum Italicum, ad medium primæ noctis ; ut scholares qui cæteris diei partibus non potuerint sese* præ caloribus recreare ; id possint tempore vespertino atque ita litaniis absolutis statim et cum silentio conferant se ad cubicula, postridie signo dato ad orationem tempestive accessari.

4º Decretum erat ut qui solvunt Quadragesimo edant in una mensa ab aliis separati : dicimus id per angustias Refectorii, et discrimen personarum ægre admodum fieri posse. Etenim cum nonnulli semel tantum in Hebdomada, alii bis aut ter ova comedunt ; sæpius esset, variandus ordo accumbentium quod pareret magnam confusionem ; maxime cum ea ratione contingeret theologis ac sacerdotibus admisceri pueros. Quare multo commodius existimamus si promiscue sedeant ; quemadmodum hactenus factum est, præsertim cum nullum sit periculum scandali aut alterius abusus.

5º Circa facultates absolvendi Collegiales et alumnos et externos Anglos supplicamus expediri Breve absque limitatione ad septennium quo illæ concedantur Præsidi pro tempore cum potestate eas communicandi confessariis Collegii, ordinariis et extraordinario etiam absque recursu ad Ordinarium loci pro approbatione. Nemo enim unquam designabitur in Collegii Confessarium qui non antea pro Anglia fuerit approbatus a Præside cui semper hæc potestas concessa fuit. Neque vero hoc privilegium novum est, sed illud omnes Præsides Collegii a prima ejus fundatione habuerunt.

6º Circa gradus Doctoratus in theologia ac legibus suscipiendos per alumnos quod breve CLEMENTIS VIII mandatum sit observari. Dicimus ignominiosum esse universæ nationi Anglos summi Pontificis auctoritate (quam multi ex iis non solum doctissimis scriptis, sed suo etiam sanguine propugnarunt) arceri ab iis gradibus, ad quos omnes viri docti per totum orbem Christianum admitti promiscue solent. Supplicamus igitur ut prædictum Breve revocetur, quod clero nostro semper ingratissimum extitit quodque a Sede Apostolica impetrarunt ii qui erant alieno erga clerum animo, nihilque magis ut a clero creditum est optabant quam ut opprimerent sacerdotes ex clero, eosque omni honore atque existimatione tum apud suos, tum apud exteros spoliarent : cum interim liceat quibuslibet e Societate Seminariorum Rectoribus quoscunque etiam intra privatos parietes ad eos gradus promovere.

7º Quod attinet ad Decretum de quinquenali visitatione Collegii facienda per Ill^mum^ D. Nuntium. Dicimus nos visitationem præ-

* "Sese," in text 'esse.'

dictam [272] nullatenus detrectare. Sicut enim hucusque viximus absque ullo gravi scandalo aut etiam magnis defectibus prout Ill[mæ] ac R[dmæ] DD. vestræ ex actis hujus postremæ visitationis facile (quemadmodum confidimus) poterant intelligere, ita per Dei gratiam sic deinceps vivemus, ut nihil committamus quare velimus tanquam male agentes lucem odisse. Verum contra hoc caput duplex occurrit difficultas. 1ª quod ejusmodi visitationes obiri nequeant sine magnis expensis Collegii nimirum aliunde gravati. 2ª quod Catholici in Anglia quorum eleemosinis Collegium maxima ex parte sustentatur, suggestione adversariorum nostrorum ipso nomine visitationis abutentium facile adducentur ut credant nos vivere secus ac decet, et gravia scandala committere ob quæ opus sit tam frequenter a Sede Apostolica visitari. Unde fiet ut Collegium licet immerito laboret infamia, subtractisque piorum eleemosynis brevi corruat. Utilius igitur foret Collegio visitationem ejusmodi permitti quidem Sacræ Congregationis arbitrio, ita tamen fiat absque strepitu et sacerdotem Anglum ex Clero seculari ad id ex Anglia missum. Sic et de progressu Collegii abunde constabit Suæ Sanctitati ac Sacræ Congregationi: et nobis visitatio longe fructuosior evadet cum per ejusmodi viris peragetur quibus præsens Angliæ status erit perspectus, quique ea de causa poterunt nos melius dirigere ad bonum Ecclesiæ Anglicanæ et Collegii necessitatibus opportune post redditum suum in Anglia subveniret.

8º Statutum est Præsidem absque licentia Nuntii non posse mittere sacerdotes in Angliam juxta consuetudinem missionum ab initio Collegii usurpatam. Dicimus maxima incommoda inde frequenter oritura. Sæpe enim contingit ut variis de causis subito mittendi sint prout se offert occasio tuto in Angliam transeundi. Quare hoc tempore periculosissimo non raro omittetur opportunitas, si prius quam discedere possint, expectandus sit absentis Nuntii consensus. Cum igitur hujus decreti scopus, quemadmodum nos interpretamur, fuerit, ut constare posset Suæ Sanctitati et Sacræ Congregationi de fructu Collegii; satis ad hunc finem fore credimus si Præses semel aut iterum quotannis transmittat ad Nuntium numerum et nomina eorum qui in missione profecti sunt. Nisi autem hoc concedatur Præsidis auctoritas ita minuetur ut non tam Præsidis quam Præfecti cujusdam locum habiturus sit. Hoc vero enixius petimus quod quibuscunque Religiosis hoc passim permittatur.

9º Decretum erat Præsidem non posse ulla de causa quemquam expellere e Collegio nisi consulto prius Nuntio, et ejusdem consensu habito. Dicimus hoc plurimum expediet in iis Collegiis quorum administratores suorum ordinum commoda potius quam Collegiorum finem spectant; atque ita certis causis prætensis alumnos bonæ alioquin indolis et expectationis facile expellant; cæterum in Collegio Duaceno non expedit. Cum enim superiores ejus ex clero seculari sint, alumnos omnes tanquam sui corporis membra fovent ac diligunt; neque gravissimam expulsionis pœnam cuiquam infligunt nisi fuerint ad finem Collegii prorsus inidoneus, aut disciplinam ita

contemnat ut de ejus emendatione spes nulla relinquatur. Præterea si decretum de non expellendis absque predicta licentia semel admittatur, certum est illud fore magnorum causam tumultuum. Etenim excitabuntur ingenia inquieta, si quæ sint, ad quidlibet contra Præsidem et officiales audendum, si intelligant se per ipsos non posse amoveri a Collegio, nisi prius habito Nuntii consensu. Antequam enim haberi possit responsum Nuntii qui aliquot dierum itinere abest, multa molientur quæ pacem Collegii turbabunt aliosque in suas partes pellicient. Quamobrem longe melius foret si Præses eam quam hucusque habeat potestatem retineat, ita tamen ut neminem expellat, quin post expulsionem et nomen personæ et causam Nuntio deferat.

[273] 5° Septembris, 1627, D. Marcus Druræus, qui 29° Augusti iverat Bruxellas, ad nos rediit.

13° Septembris, Georgius Thwaites (hic dictus Williams) nobilis, filius D. Gulielmi Thwaites de Marston, comitatus ac dioecesis Eboracensis, qui 5° Novembris 1623 hinc infirmus recessit ad nos est reversus, in Collegium admissus ut convictor 240 flor. per annum soluturus, frequentat syntaxim.

16° Septembris Cameraco revertitur D^{ns} Georgius Bradleus (alias Laiborne) ubi sacramenta militibus Anglis assidue ministraverat, et 15 ibidem hæreticos ad gremium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ divina cooperante gratia reduxerat; messis non modica pro tantillo tempore.

Eodem die hora 8^{a} matutina cœptum est ordinandorum examen in aula D^{ni} Præsidis, viz. Roberti Ducketti (hic Francisci Samfordi) Carleolensis, Antonii Hoskins Monumetensis, Eduardi Pigfordi, Exoniensis, Bernardi Wrench (hic Eduardi Damfordi) Londinensis, Edmundi Dutton (hic Ireland) Cestrensis, Henrici Greenei Eboracensis, Nicolai Postgat (hic Whitemore) Eboracensis, Caroli Powell (hic Elmore) Assaphensis, Petri Bamberi (hic Worthingtoni) Cestrensis, Henrici Goare (hic Jacson) Cestrensis.

Eodem die utrumque Collegii juramentum R^{do} D^{no} Præsidi in præsentia D^{ni} Vicepræsidis D^{ni} Stratfordi, et D^{ni} Talbotti, præstitit prænominatus Robertus Duckettus.

Quatuor vero sequentes libere ac propriis motibus ultimum susceperunt juramentum a Sacra Congregatione transmissum, Antonius Hoskins, Edmundus Dutton, Bernardus Wreench et Nicolaus Postgate.

18° Septembris D^{ns} Gulielmus Johnsonus (hic Herbertus dictus) sacerdos ac alumnus Collegii Vallesoletani, postquam duos philosophiæ cursus in hoc collegio magno cum honore atque omnium amore prælegerat profectus est in Angliam ad animas Deo lucrandas.

Eodem die cum illo perrexit Mr Michaell Wake (alias Merrieman) qui finitis jam studiis oppressus est scrupulis, ex quibus liber redire cogitat atque munus sacerdotale obire.

Eodem die cum præfatis duobus Angliam petiit Antonius Sanders (hic Huettus) animo quibusdam peractis negotiis studia hic prosequendi.

Hoc eodem die altare S^to^ Augustino Anglorum Apostolo dicatum ex decreto Sacræ Congregationis de propaganda fide erigitur ex lapidibus.

Eodem die, viz. 18° Septembris, Tornaci a R^mo^ D^no^ Maximiliano a Gandavo, Episcopo Tornacensi, in vigore Indulti Apostolici ordinati sunt subdiaconi, Mr Robertus Duckettus (hic Franciscus Samfordus) Carleolensis, Mr Eduardus Pigfordus (hic Daniell) Exoniensis, Mr Edmundus Dutton (hic Irelande) Cestrensis, Mr Antonius Hoskins, Monumetensis, Bernardus Wrench (hic Eduardus Damfordus) Londinensis.

20° Septembris, Mr Gulielmus Benloes (hic Wilsonus) Theologus, Bruxellas progreditur ad fratrem* hæreticum ibi invisendum et monitis suis (si fieri potest) ad Dei Ecclesiam reducendum.

22° Septembris, quinque supradicti subdiaconi, diaconi creati sunt ab eodem R^mo^ Tornacensi Episcopo.

[274] 23° Mr Gulielmus Bethan (hic Palmerus) theologus, qui secundo in Angliam se contulerat ut sibi media acquireret, ad nos denuo rediit et admissus est modo trecenctos† florenos prius Collegio debitus persolvat.

26° Septembris, prænominati 5 diaconi ab eodem Illmo D. Maximiliano a Gandavo, Episcopo Tornacensi, ad presbiteratum promoti sunt.

29° D^ns^ Eduardus Pigfordus (hic Daniell) præfectus culinæ in ipso festo S^ti^ Michaelis tempore communis sacri primitias suas celebravit, suasque cantavit eodem die D^ns^ Bernardus Wrench (hic Eduardus Damfordus) poesim prælecturus.

October 1627

1° Octobris, classes philosophiæ et humanitatis renovantur, præceptores sunt in philosophia D^ns^ Gulielmus Hargravius (hic Harte); in Logica D^ns^ Gulielmus Hide (alias Beyart) qui etiam seniorum numero adjungitur; in Rhetorica, D^ns^ Franciscus Samfordus. In Poesi, D^ns^ Eduardus Damfordus. In Syntaxi, Mr Georgius Transamus. In Græcis, Mr Joannes Lancaster. Hora 10^a^ ad invocationem S^ti^ Spiritus summum sacrum cantavimus in quo scolares omnes sanctissimo refecti sunt Sacramento.

3° Octobris, Dominica 18^a^ post Pentecosten, D^ns^ Robertus Duckettus (hic Franciscus Samfordus) celebravit primitias, ac eodem die D^ns^ Antonius Hoskins primitias suas decantavit.

Eodem pariter die D^ns^ Milo Carreus (alias Thomas Pinckneus), vices D^ni^ Joannis Ducketti procuratoris supplere cœpit.

5° Octobris, D^ns^ Edmundus Dutton (hic Ireland) non ita diu in theologia versatus nec primitiis quidem celebratis justas ob causas R^do^ D^no^ Præsidi notas cum facultatibus ordinariis, missus est in Angliam ad studia sua hic prosequenda rediturus.

Eodem die cum prædicto sacerdote profectus est Joannes Caries (hic Huddlestonus) philosophus.

7° Octobris, rediit ad nos Remis, D^ns^ Thomas Vaughan, Hereford-

* Probably Edward Bendlowes, the eldest; see note, p. 251.—J.S.H.

† So written for 'trecentos.'

ensis, ubi ab avunculo suo R^{mo} D^{no} Gulielmo Giffordo Archiepiscopo Remensi, virtute Indulti Apostolici ad tonsuram, minores ordines atque subdiaconatum 14° Septembris 1627, ad diaconatum 15° Septembris, ad presbiteratum vero 18° Septembris, promotus est. Primitias suas celebravit in Ecclesia B. Virginis, præsente prædicto R^{mo}.

12° Octobris, inchoatæ sunt Lectiones Theologicæ a R^{dis} D^{nis} Edmundo Stratfordo (alias Lechmore) et Gulielmo Talbotto (alias Everard).

19° Octobris, scolares omnes sub diversis magistris cantum ad medium 1^{æ} cœperunt addiscere. Tenores docuit D^{ns} Franciscus Barberus, præfectus Generalis, bassos, Mr Antonius Shelleus, altos, Mr Jacobus Borde, superiores Petrus organista. Cantum vero Gregorium docet D^{ns} Clarke.

23° Octobris, Mr Nicolaus Whitemore (alias Postgate) curam suscepit vestiarii.

November 1627

3° Novembris, D^{ns} Georgius Layborne, (hic Bradleus dictus) sacerdos hujus Collegii et alumnus, cursu theologico jam completo [275] se contulit Parisios ad tempus ibidem remansurus, huc tamen rediturus quandocumque D^{no} Præsidi placuerit eum revocare.

12° Novembris in Scola Theologica a Rhetoribus exhibita fuit actio, qua finita, distributa sunt scolaribus præmia in fine anni dari solita.

13° Novembris, ex Anglia per Zelandiam huc accessit, D^{ns} Petrus Bidle (hic Fittonus) prope Antverpiam captus est et in carcere detentus tribus circiter diebus, cum vero Gubernatori Castelli Antverpiensis significasset se sacerdotem esse hujus Collegii liber dimissus est, cum duobus aliis quos secum ad nostrum Collegium adduxit. Ab ipso intelleximus D^{num} Edmundum Dutton (hic Irland) sacerdotem hujus Collegii et Joannem Caries (hic Huddlestonum) interceptos fuisse Doroberniæ atque ibidem in domo cujusdam officilis detineri, quia pejerare se nolunt.

Eodem die cum prædicto sacerdote advenit Gualterus Luddingtonus (hic Smitheus) 27° ætatis suæ anno, Wigorniensis, filius Roberti, mediocris conditionis, ambo parentes mortui in religione Calvinistica. Hic 9 annis studuit Oxoniæ ubi et Baccalaureus factus est, sed pios ac Catholicos libros perlegendo ad veram fidem conversus est quam ultimo Paschate admissus ad sacramenta complexus est, soluturus est per annum 240 florenos, Logicam aditurus.

Eodem die cum duobus prædictis ex Anglia ad nos venit Franciscus Chalonerus (hic Williamsonus) anno ætatis suæ 22°, filius Gulielmi Chaloneri, Bristoliensis, hominis satis opulenti. Hic Oxoniæ post quinque annorum studia, ad Baccalaureatus gradum promotus est ; Catholicorum libros volvendo fidem Catholicam agnovit atque eam est amplexatus, unde spe sacerdotalis dignitatis adispiscendæ ad hasce se partes contulit sicut et prior. Admissus est in Collegium pro Convictore 200 florenos per annum soluturus ac logicam frequentaturus.

In initio hujus mensis Mr Henricus Greeneus, theologus et convictor, Præfecti valetudinarii suscepit munus.

19° Novembris, prædictus Dns Petrus Bidle (hic Fittonus) Parisios perrexit in Collegio Anglorum Atrebatensi studia ibidem prosequturus.

21° Novembris Dns Eduardus Kinsman, Londinensis, Parisiis ad nos rediit ubi cum patribus Congregationis Oratorii per annum et amplius vixerat. Præsentatus est ibidem a Rdo Dno Præside Mathæo Kellisono, ad omnes ordines majores vi Indulti Apostolici eidem a sede Apostolica concessi. Ordinatus est vero 17° Octobris, die Dominica subdiaconus ab Illmo ac R. D. Joanne Francisco ex comitibus Guidis a Balneo, Archiepiscopo Cerviensi, ad Christianissimum Regem Galliæ Nuntio Apostolico Parisiis, in Sacello Congregationis Oratorii cum licentia Illmi ac Rmi Dni Francisci de Gondy, Archiepiscopi Parisiensis. 18° Octobris ibidem ab eodem Illmo ac Rmo Dno Nuntio, diaconus ordinatus est in ipso festo Sti Lucæ. 24° Octobris, qui erat dies Dominicus, ad presbiteratum promotus est ab eodem Illmo ac Rmo Nuntio Apostolico in Sacello Congregationis Oratorii.

[276] December 1627

16° Decembris, Dns Thomas Greeneus (alias Arthurus Gilpin) hujus Collegii alumnus et sacerdos, qui per annum circiter Parisiis jussu Rmi Dni Calcedonensis Episcopi, in Collegio Atrebatensi moratus est, huc accessit brevi in Angliam profecturus.

Eodem die coram Rdo Dno Præside fidei professionem* Mr Henricus Barnesleus (hic Hollandus) theologus secundum formam in Bulla Pii 4i traditam Idibus Novembris 1564.

Eodem pariter die a Rdo Dno Præside et quibusdam è senioribus examinati fuerunt Mr Robertus Graineus (hic dictus Clarke) et predictus Mr Hollandus.

18° Decembris, Sabbatho 4 temporum Atrebati in Capella Palatii Episcopalis a Rmo Dno Paulo Baudot, Episcopo Atrebatensi, ordinati sunt subdiaconi Mr Robertus Grayneus (hic Clarke dictus) Londinensis, Mr Henricus Goar (hic Jacksonus) Cestrensis, Mr Henricus Greeneus, Eboracensis, Mr Carolus Powell (hic Elmore) Assaphensis, Mr Henricus Barnsleus (hic Hollandus) Wigorniensis, et Mr Nicolaus Postgate (hic Whitemore) Eboracensis.

20° Decembris, per literas ex Anglia Rdo Dno Presidi, significatum est Dnum Georgium Musket, Romani Collegii sacerdotem, in Anglia Archidiaconum, et Dnum Richardum Page (hic Harriot) hujus Collegii sacerdotem et alumnum Londini per apparitorem Crosse fuisse apprehensos et in carcerem conjectos.

22° Decembris, Dns Thomas Gilpin (hic Greeneus) sacerdos in Angliam se contulit.

[*Hand changes*] Januarius 1628

1° Januarii, in initio hujus anni 1628 in hoc nostro Collegio fuerunt tam seniores quam alumni ac convictores, octoginta sex inclusis undecim famulis.

* *fecit* is here omitted.

12° Januarii, R[ndus] D. Joannes Duckettus, hujus Collegii procurator, qui ad debita Collegio recuperanda, nec non ad convictorum pensiones piorumque Catholicorum benevolentias colligendas a R[ndo] D. Præside in Angliam ultimo anno mittebatur hac die postquam Collegii negotia optime ibi suis propriis expensis peregerat ad nos reversus est.

Eodem die cum præfato Domino Ducketto ex Anglia etiam advenit Joannes Bisleus (hic dictus Parkerus) ex parentibus Catholicis Gulielmo scilicet et Margareta Bislie, in parochia et commitatu Lancastrensi, diœcesi vero Cestrensi oriundus ac in numerum Convictorum pro ducentis florenis annue adscribitur, ætatis suæ anno 19, proximo die Purificationis B. Mariæ Virginis, [277] syntaxim aditurus. Is primus eorum est qui è commitatu Lancastrensi ad nostrum Collegium sunt mittendi secundum infra scriptum contractum inter R[ndum] Dominum Presidem et quosdam istius commitatus sacerdotes, qui sic se habet.

In nomine Domini, Amen. Anno a Nativitate Domini millesimo sexcentesimo vigesimo octavo, in dictione undecima, die vero vigesimo secundo mensis Februarii, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris et Domini nostri Domini Urbani divina providentia Papæ octavi anno ejus quinto. In mei almæ Universitatis studii generalis, oppidi Duacensis, Attrebatensis diœcesis, notarii Apostolici testiumque infra scriptorum præsentia personaliter constitutus eximius Dominus Magister noster Mattheus Kellisonus, Sacræ Theologiæ Doctor, nec non insignis Collegii Anglorum in eodem oppido Præses, tam suo quam suorum successorum nomine ex una, et Dominus Joannes Adamsonus ac Dominus Jacobus Gant ex altera partibus; præfatus eximius Dominus Præses per presentes obligavit et obligat sese, suosque in dicto munere successores erga præfatos dominos Joannem et Jacobum et designatos vel designandos ab eis aut eorum altero, promittens deinceps se nutriturum omnia quæ necessaria ad victum vestitum et hospitium exhibuturum duobus adolescentibus Anglis donec perfecerint et compleverint studiorum suorum cursum ac gradum sacerdotii susceperint et in Angliam missi fuerint juxta fidem Collegii prædicti, intuitu et consideratione quingentarum librarum stearlingarum quarum quadringenta legata fuerunt a pio viro Domino [*blank*] aliud vero centum legatum similiter a nobili viro Domino [*blank*]. In quem finem fidei præfatorum dominorum Joannis et Jacobi commissum est, ut per ipsos quoad vixerint, et post eorum obitum per designatos vel designandos ab iis piam voluntatem et intentionem largitorum adimplere curarint, ea t[ame]n leget* et condicione ut cum duo primi cursus sui periodum expleverint atque in Angliam missi fuerint, duo alii a prædictis Dominis Joanne et Jacobo vel eorum designatis seu designandis, qui illis succedant mitti possint, atque ita in perpetuum. Qui autem mittendi sunt de proximis in cognatione ipsorum fundatorum eligendi, modo prædicto fini inveniantur idonei; quæ aptitudo in aliis a fortiori requisenda erit, qui

* Read 'lege.'

idonei esse debeant ut syntaxim ad minimum incipere possint. Provisum quoque fuit, quod qui mittentur vel eorum aliquis fini præfato inepti vel inidonei, aut ob defectum valetudinis vel ex alia qualibet causa Domini Præsidis ac duorum Assistentium judicio inveniantur remittendi erunt in Patriam impensis quidem Domini Præsidis vel successorum ejus, ea etiam condicione ut alius vel alii in locum taliter remissorum successuri [278] non mittantur autem 5 menses post ejus vel eorum decessum elapsos, nisi qui subrogandus fuerit, decem libras stearlingas eidem Domino Præsidi vel successoribus ejus solvere velit, sic enim et mitti et possit et recipi debet, et hoc idem observabitur, quoties post peractum studiorum cursum in Angliam ordinaria missione quempiam illorum mitti contigerit, pro quorum diligenti observatione præfatus eximius Dominus Præses omnia et singula prædicti Collegii bona presentia et futura ubicunque existentia obligavit in ampliori juris forma sollita et consueta. De et super quibus omnibus et singulis præmissis predictus Dominus Præses rogavit me Notarium publicum infra scriptum ut unum vel plura publicum seu publica conficerem instrumentum et instrumenta. Acta fuerunt hæc Duaci in prædicto Anglorum Collegio, die, mense, anno, indictione et Pontificatu quibus supra, presentibus ibidem discretis viris dominis Eximio Domino Magistro nostro Anthonio Champneo, Sacræ Theologiæ Doctore, ac ejusdem Collegii vicepreside, Rndo Domino Richardo Taylero, sacerdote Anglo et predicti Collegii patre Confessario, ac Rndo Do Joanne Ducketto etiam sacerdote Anglo et Procuratore ejusdem Collegii testibus ad præmissa omnia vocatis, adhibitis atque rogatis.

Et ego Servatius Poulain quia de præmissis rogatus fui, ideo præsens transumptum scripsi, subscripsi illudque meo sollido manuali signo signavi in fidem requisitus. S. Poulain*
Notarius Apostolicus.

17 Januarii e Collegio Audemorensi ad nos veniens Joannes Pickring (hic dictus Greene) nepos Domini Thomæ Green, hujus Collegii Sacerdotis, pro convictore admittitur ætatis suæ anno 15. Natus est in commitatu Westmurlandiæ, diœcesi vero Carleolensi ex Jacobo Pickring, Catholico, per quinque integros annos apud patres societatis Jesu Audomari studiit,† ubi nullum in studiis firme profectum fecit, syntaxim tamen apud nos frequentat, quia hoc anno grammatica in Collegio nostro non prælegitur.

22° Januarii hinc versus Dunkerkam iter suum arripuit Dominus Edwardus Kinsmannus hujus Collegii alumnus et sacerdos, a patre suo eo accitus ut quandam capellaniam providere et necessitati parentum melius ibi subvenire queat.

[279] Februarius

1° Februarii, ex Anglia ad nos reversus est Magister Franciscus Paver (hic dictus Oglethrop) hujus Collegii alumnus, theologus 1i anni et quondam syntaxianorum in hoc nostro Collegio professor.

* In the transcript the 'S' and the 'P' are written as a monogram.
† *Sic.*

Eodem die cum præfato theologo ex Anglia etiam venit nepos ipsius Richardus scilicet Paver (hic Ogelthrop) nobilis, primogenitus et unicus filius Gulielmi Paver, Catholici, et Margaretæ defunctæ de Breham in parochia de Spofort,* commitatus et diœcesis Eboracensis, in Collegium pro convictore annue ducentos florenos soluturus, recipitur, anno ætatis suæ 19 completo ultimo festo S. Joannis Baptistæ; syntaxim frequentat, quamvis in literis nihil vel parum sit versatus.

Eodem pariter die cum prædictis duobus non ex Anglia sed e Collegio Audomarensi (ubi per annum et amplius studiis satis diligenter vacavit) advenit Jacobus Ironmunger (hic dictus Irelandus) filius Gulielmi Ironmunger defuncti et Dorotheæ in parochia Chedhill† commitatus Staffordiensis in diocesi Litchfeldensi ortus, pro ducentis florentis annue admittitur, syntaxim additurus, annum agit decimum nonum proximo festo S. Jacobi.

25° Februarii, Parisiis ad nos reversus est Dominus Joannes Sagar (hic dictus Blakeus) hujus Collegii alumnus et sacerdos qui per duos ferme annos cum patribus Congregationis Oratorii studuit.

Martius

10 Martii, Henricus§ Palgrave (hic dictus Thomas Haydon) filius Illustris Domini Augustini Palgrave, æquitis aurati hæretici ac Justiciarii Regis, in parochia de Norwood-barningham in commitatu ac diocesi Nordovicensi natus, in Collegium pro convictore, anno ætatis suæ vigesimo circiter admissus est. Per tres annos humanioribus literis in Collegio Audomarensi, et per duos ferme Philosophiæ Leodii apud patres Societatis Jesu Anglos nimirum operam dedit, a quibus ob levissimam materiam demissus est.

18° Martii, Sabatho 4 temporum Quadragesimæ in Capella Pallacii Episcopalis Attrebati a Reverendissimo Do Paulo Boudot, Episcopo Attrebatensi ad diaconatus ordinem promoti sunt,

Mr Robertus Grayneus (hic dictus Cleark) Londinensis.
Mr Henricus Goer (hic Jacksonus) Cestrensis.
Mr Henricus Greneus, Eboracensis.
Mr Henricus Barnsley (hic Hollandus) Wigorniensis.
Mr Carolus Powell (hic Elmor) Assaphensis et
Mr Nicolaus Postgate (hic Whitemore) Eboracensis.

20° Martii, festo S. Joachimi, supradicti sex diaconi ibidem a prefato Episcopo ordinati sunt presbyteri.

[280] 23° Martii in messem Anglicanam a Rndo Do Preside destinatus est Dominus Joannes Sagar (hic dictus Blakeus) hujus Collegii alumnus ac sacerdos cum facultatibus ordinariis.

* William, son of Richard Paver of Braham or Braim in Spofforth, and his wife Jane, daughter of Robert Oglethorpe of Rawdon, Guiseley, married Margaret daughter of Thomas Denton of Warnell, Cumberland. Richard, the student above, was aged four in 1612. (Foster's *Visitations, Yorks.*, 315 and 559).—J.S.H.

† William Iremonger or Ironmonger (d. 1626) of Chatkull or Chatcull, parish of Eccleshall, by his second wife Dorothy daughter of John Erdeswick of Hartley Green, had a third son, James, married to —— Raynsford (*Wm. Salt. Soc.*, v, 186).—J.S.H.

§ Henry, second son of Sir Austin Pa[l]grave of Northwood-Barningham, by Elizabeth, eldest daughter of John Willoughby of Risley, co. Derby, bapt. 5 Oct. 1606 (*Norf. and Norw. Arch. Soc.*, ii, 26.—J.S.H.

25° Martii, festo Annunciationis B. Mariæ Virginis, primitias suas celebravit Dns Henricus Goer (hic Jacksonus): hora vero decima primum suum sacrum cantavit Doms Robertus Grayneus (hic dictus Cleark).

26° Martii, Dominica 3a Quadragesimæ, primitias suas celebravit hora 7a Dominus Henricus Greneus. Hora autem decima Dominus Barnsley (hic dictus Hollandus) primitias Creatori suo decantando obtulit.

Aprilis

2° Aprilis, Dominica 4a Quadragesimæ loco communis sacri Dominus Carolus Powell (hic dictus Elmer) primitias suas celebravit; hora autem decima primum suum sacrum cantavit Dominus Nicolaus Postgate (hic dictus Whitemore) vestiarii præfectus.

Eodem pariter die ex Anglia Rndus Dns Præses literas recepit quibus significatum est Dnm Edmundum Dutton (hic Irelandum) hujus Collegii alumnum ac sacerdotem, et Joannem Caries (hic Hudlestonum) hujusque Collegii scolarem, e carcere Dorobarnensi liberatos fuisse ubi ab eorum ingressu in Angliam detenti fuere, quoniam prætensæ fidelitatis juramentum accipere renuerunt.

6° Aprilis, Rndus Dns Joannes Duckettus, hujus Collegii alumnus ac sacerdos, qui per decem circiter annos cum magna suipsius laude hujusque Collegii fructu et utilitate in officio Procuratoreo strenue laborasset ac Marthæ partes assidue egisset, pertæsus tandem mundi hujus difficultatibus ad Carthusianos Anglos Nuporti in fflandria se contulit ut cum illis et in eorum habitu reliquo vitæ ipsius spatio soli Deo suo cum Maria in vita contemplativa serviret, in cujus officio substitutus est Dns Thomas Pinckney (hic dictus Milo Carr) hujus Collegii alumnus et sacerdotes* et in numerum Seniorum adscribitur.

10° Aprilis ex Gallia ad nos venit Rnds Dns Robertus Blundestonus (hic dictus Campianus) hujus Collegii alumnus ac sacerdos, qui nuperrime in Remensi universitate ad sacræ theologiæ gradum Doctoratum promotus est.

15° Aprilis, Sabatho ante Dominicam Palmarum et apud Carthusianos, festo Compassionis B. Mariæ Virginis, Dns Johannes Duckettus, hujus Collegii Procurator, habitum Carthusianorum Nuporti in fflandria cum Domino Arthuro Gilpin (hic Thoma Greneo) ejusdem Collegio alumno ac sacerdote et quondam Præfecto Generali suscepit.

19° Aprilis in Aula Rndi Dni Præsidis, habita est ordinandorum examinatio, videlicet Magistri Jacobi Prince (hic Gulielmi Cooke) Magistri Antonii Shelli, [290]† et Magistri Gulielmi Bithami (hic Palmeri) theologorum.

20° Aprilis Mr Gulielmus Bithamus (hic dictus Palmerus) professionem fidei secundum Bullam Pii Quarti, in cubiculo Rndi Dni Præsidis, coram ipso Præside, Dno Vicepræside, Dno Richardo Taylero et Dno Francisco Barbero, fecit: ac immediate post duo,

* Thus in the text—an obvious slip for *sacerdos*.

† In paging the MS., 281 to 289 have been omitted.

scilicet vetus et novum, juramenta Rndo Dno Præsidi præstitit, quæ etiam juramenta a prandio in præfato cubiculo coram iisdem Mr Jacobus Prince (hic dictus Gulielmus Cook) suscepit.

21o Aprilis, fferia 6 Parascevis Attrebati in Pallacio Episcopali a Rndissimo Dno Paulo Boudot, Episcopo Attrebatensi, Mr Gulielmus Bithamus (hic dictus Palmerus) Lincolniensis, clericus omnibus minoribus ordinibus insignitus est.

[*Inserted in later hand*] Eodem die ad nos ex Anglia reversus est Jhoannes Young.

[*Hand changes*]

22o Aprilis, Sabbatho Sancto ibidem prefatus clericus ad subdiaconatus ordinem promotus est, cum Mro Jacobo Prince (hic Gulielmus Coocke) Lincolniensi, Mro Antonio Shelleo, Cicestrensi, et Mro Gulielmo Bambero, (hic Petro Worthingtono) Cestrensi, acoluthis.

Eodem die Dominus Eduardus Pickfordus (hic dictus Daniel) a prefectura Culinæ eximitur in cujus loco Dns Henricus Goar (hic dictus Jacksonus) hujus Collegii sacerdos ac alumnus est substitutus.

26o Aprilis, Parisiis Rndo Dno Præsidi per litteras significatum est Dnum Jacobum Haslewood (hic Wood) hujus Collegii alumnum ac sacerdotem in messem Anglicanam, lucrandarum animarum causa proficississe [sic], in quam messem ultimo anno a Rdo Dno Præside cum facultatibus ordinariis fuerat destinatus quamvis ante hac eo non sit progressus.

Eodem die Rdus Dnus Richardus Paulus Stravius Archidiachinus Attrebatensis hujusque Collegii ultimus visitator, de mandato Stæ Congregationis de propaganda fide ad Collegium nostrum accessit, ut decreta visitationis suæ promulgaret, promisionesque tam a Rdo Dno Præside, quam ab officialibus et scholaribus eorundam observaturis in scriptis reciperet. In aula itaque Rdi Dni Præsidis omnibus senioribus convocatis, decreta ipsa perlegit, quæ in sequentem diem cum Rdo Dno Præside reliquit, ut si quid difficultatis in illis occurrerit, id sibi intimaret. Quod et sequenti die fecerunt.

27o Aprilis præfatus Dnus Stravius a Rdo Dno Præside ac senioribus hanc infra scriptam decretorum observandorum propriis manibus signatam suscepit, quæ postea sacerdotibus, theologis, cæterisque scholaribus publice in aula Dni Præsidis circa hora undecimam relegit, quibus non nihil Scholares nostros contristati sunt, Rdo tamen Dno Presidi in eorundem moderatione quoad executionem fisi aliquantulum sunt placati, Executionem vero decretorum distulimus, donec authenticum eorundem transsumptum nobis ab ipso Rdo Dno Stravio fuerit transmissum, decreta enim ipsa nobiscum noluit relinquere.

[291] Promissio a Rdo Dno Preside et senioribus decretorum observandorum facta et Rdo Dno visitatori exhibita

27 Aprilis 1628

Quantum attinet ad decreta Illarum ac Redarum D. D. Vestrarum ad nos per Reverendum Dnum Archidiachonum Attrebatensem allata, ea nos universim tamquam filii obedientes recipimus ac pollicemur nos operam daturos ut quantum in nobis situm erit

executioni mandentur. In quorum tamen executione si quæ tempore procedente difficultates occurrerint, supplicamus iisdem Illmis ac Rdissimis D. D. vestris, ut exaudiri possimus, ad pacem et concordiam animorum, qua hactenus Deo largiente gavisi sumus, conservandam et progressus tam in pietate quam in litteris augendum. I[n]terim dubia nostra ac difficultates quas in præsenti videmur admodum Rdo Dno Dno Visitatori communicavimus, qui ut speramus Illmas ac Rdissimas D. D. vestras de omnibus certiores reddet, et supplicamus ut ea quæ videbuntur necessaria impetrare possit.

Matheus Kellisonus S. T. Doctor, hujusque Collegii Anglicani Duaceni Præses.

Antonius Champneus, S. T. D., ejusdemque Collegii Vicepræses.

Richardus Tallerus, ejusdem Coll. Confessarius generalis.

Edmundus Stratfordus, S. T. Baccalaureus, ejusdemque in præfato Coll. Professor.

Gulielmus Talbottus, S. T. in eodem Coll. Professor.

Marcus Drureus, S. T. Baccalaureus, in præfato Coll : Confessarius Extraordinarius.

Franciscus Barberus, ejusdem Coll : Præfectus generalis.

Gulielmus Hartus in eodem Coll : Professor ac in classibus humanioribus studiorum Præfectus.

Gulielmus Hyde in dicto Coll : Logicæ Professor.

Milo Car ejusdem Coll : Procurator.

Maius

Nono Maii paulo post undecimam vespertinam e vivis decessit Marcus Hillus, longa ægretudine correptus, Philosophus, hujusque Collegii Alumnus.

[292] 12° Maii è Collegio in Angliam discessit Joannes Good (hic dictus Bounde) rhetor, ob privata sua negotia, quem hæretici in ipso ingressu apprehenderunt, et in Carcerem ad tempus conjecerunt.

15° Maii, Bruxellas se contulit Eximius Dns D. Robertus* Blundestonus (hic Robertus Campianus) Sacræ Theologiæ Doctor hujusque Collegii alumnus ac sacerdos, cui Rdus Dns Præses facultates ordinarias concessit, quoniam inde brevi in Angliam lucrandarum animarum causa progressurus est.

17° Maii, Actiuncula a Mro Georgio Tyas (hic Transamo) composita in Refectorio nostro exhibita fuit.

19° Maii, Collegium nostrum deseruit Mr Thomas Brittonus (hic Bartonus) suis propriis expensis in civitate ad tempus victiturus.

23° Maii, universam logicam in schola theologorum sub Dno Gulielmo Beyart (hic Hyde) logices Professore propugnaverunt matutino tempore solus Jacobus Skinner (hic Benleus) (quia Hieronimus Blaclous qui easdem conclusiones propugnaturus erat venulis tunc temporis vexabatur) et à prandio Nicolaus Stricklandus (hic Midletonus) ac Edwardus Fetteplace (hic dictus Fitzarbertus).

Hoc mense in præfectura valetudinarii substitus est loco Dni. Henrici Grænei, Mr Franciscus Paver (hic Oglethrob) theologus.

* First written 'Daniel.'

Junius 1628

1o Junii, è Collegio Audomarensi advenit Hugo Facy, musicus in comitatu Devoniæ ortus ab Antonio Face, hæretico. In Collegium nostrum pro organista et magistro musices admissus est, cui præter convictum annue daturi sumus pro salario centum florenos.

6o Junii, Mr Robertus Groney (hic Clarcke) alumnus ac sacerdos hujus Collegii in schola theologorum mane ac a prandio totum cursum theologicum egregie propugnavit sub Dno Edmundo Lechmor (hic Stratford) S. Theologiæ Baccalaureo Sorbonico, et Professore primario.

8o Junii ex Anglia per Hollandiam ad nos venit Rds Dns Josephus Haynes (alias Harvy) cum nepote suo Petro Bennett, brevi in Hispaniam progressurus ad instituendum Collegium pro Clero Anglicano in universitate Vlissiponensi.

16o Junii fuit examen eorum qui ituri sunt ad sacros ordines suscipiendos.

17 Junii in Capella Palatii Episcopalis Attrebati, a Rmo Dno Paulo Boudot, Episcopo Attrebatensi, sacro chrismate signati sunt Gualterus Luddingtonus (hic Smitheus) et Franciscus Challinerus [293] (hic Williamsonus). Ordinati sunt subdiaconus Mr Georgius Tyas (hic Transamus) Londinensis; diaconi Mr Gulielmus Bithamus (hic Palmerus) Lincolniensis Mr Jacobus Prince (hic Gulielmus Coocke) item Lincolniensis, et Gulielmus Bamberus (hic Petrus Worthingtonus) Cestrensis.

Eodem die ex Anglia reversus est valetudine recuperata Antonius Skinner (hic Bentleus) et inter convictores admissus est pro 240 florenis annue. Retulit pro certo Dnum Georgium Gaige (hic Franciscum Hoardum) et Dominum Franciscum Harries, hujus Collegii alumnos ac sacerdotes, ab hæreticis captos fuisse, et in carcerem detrusos.

20o Junii universam theologiam mane ac a prandio in schola theologica sub Dno Edmundo Lechmore (hic Stratford) Theologiæ Professore publice defendit Dns Antonius Hoskins hujus Collegii alumnus ac sacerdos.

26 Junii, in missionem Anglicanam cum facultatibus ordinariis destinatus est Dns Henricus Greneus alumnus hujus Collegii ac sacerdos.

Eodem die matutino tempore Præside Dno Gulielmo Beyart (hic Hyde) Logices Professore publice propugnavit Hieronimus Blacklous qui habitat in civitate.

27 Junii in classe theologica universam theologiam mane et a prandio publice defendit Dns Thomas Vaugham, hujus Collegii alumnus ac sacerdos, sub præfato Dno Stratfordo.

Julius 1628

15o Julii, Mr Robertus Abbaye, alumnus hujus Collegii in Angliam sanitatis recuperandæ gratia discessit.

16 Julii, ex Anglia veniens, admissus est pro unico anno solum soluturus 200 florenos, Richardus East (hic dictus Gerningham) à Richardo East nobili et Catholico in oppido Sti Albani, comitatus

Hertfordensis diœcesis vero Salisburiensis natus. Annum ætatis suæ agit 23um in initio ultimæ Quadragesimæ. Humanioribus literis in Audomarensi Collegio per duos annos ac amplius studuit, inde in Hyspaniam ad Collegium Valesoletanum ad philosophiam et theologiam audiendam missus è quo Collegio post unum aut alterum annum dimissus est ob levem quandam causam : apud nos iterum philosophiam est auditurus.

21 Julii in Refectorio nostro Tragico-Comedia privatim exhibita fuit a Magistro Rhetorices D^{no} Roberto Ducket (hic Francisco Samfordo) Collegii hujus alumno ac sacerdote.

[294] Augustus 1628

4° Augusti, ordinem S^{ti} Francisci apud Recolectas Anglos in hac nostra universitate ingressus est Henricus Palgrave (hic dictus Thomas Haydon) philosophus.

7° Augusti, in Angliam cum facultatibus ordinariis lucrandarum animarum causa missus est D^{ns} Antonius Hoskins, hujus Collegii alumnus ac sacerdos finito cursu theologico.

Eodem die cum præfato sacerdote profectus est Mr Thomas Handsamus, nepos R^{mi} D^{ni} Richardi Smithæi presentis in Anglia Chalcedonensis Episcopi, et in hoc nostro Collegio theologiæ positivæ studiosus.

17° Augusti, exhibita fuit in area nostra tragædia de Mauritio Imperatore, non sine magna laude, necnon omnium audientium applausu, quam composuit D^{ns} Bernardus Wrench (hic Edwardus Damfordus) Poesios Professor; in fine tragædiæ adjecta fuit Comædia, qua peracta, in humanioribus Classibus præmia merentibus dabantur.

18° Augusti Georgius Skinner (hic Smithæus) cursu philosophico peracto in Angliam se contulit.

25° Augusti, iter suum versus Lisbonam in regno Portugaliæ arripuit R^{ds} D^{ns} Josephus Haynes, alias Harvy, ut novum pro Clero Anglicano Collegium impensis Ill^{mi} D^{ni} Petri Coutinho, Hyspani, ibi instituat, procurante D^{no} Gulielmo Numan Presbytero seculari. Adduxit secum ex nostris ad fundationem illam melius instituendam D^{nm} Marcum Harringtonum (hic Druræum) hujus Collegii alumnum ac sacerdotem, sacræ theologiæ Baccalaurium Sorbonicum et quondam Philosophiæ in hoc nostro Collegio Professorem, ut cum eximio D^{no} ac M^{ro} nostro Henrico Maylard, Sacræ Theologiæ doctore item Sorbonico, ac aliquando in hoc Collegio ejusdem Sacræ Theologiæ Professore, cursum theologicum inchoet. Item D^{nm} Edwardum Pickfordum (hic Daniel) sacerdotem ac alumnum hujus Collegii qui finito cursu philosophico omnes humaniores classes magna cum laude docuit. M^{rum} Franciscum Paver (hic Oglethrob) alumnum hujus Collegii et acholuthum, qui syntaxim duobus abhinc annis prælegit. M^{rum} Nicolaum Fortiskew item alumnum et acholuthum, M^{gos} Gulielmum et Humfredum Warring (hic Ellis) convictores, qui omnes fuerunt theologi primi anni. Item Petrum Medcalf (hic Bankes) alumnum ac acholuthum. Edwardum Bidlecom (hic Martinum) et Gulielmum Day (hic Min) convictores ac philosophi. Alii duo profecti sunt etiam cum illis qui recenter

ex Anglia venerunt nempe Richardus Charnok (hic Coopreus) et Antonius Sanders (hic Huett) qui anno preterito è Collegio, finito cursu philosophico, in Angliam discesserunt.

[295] 27° Augusti, D^ns^ Thomas Vaugham, alumnus ac sacerdos hujus Collegii, cursu theologico peracto in messem Anglicanam cum facultatibus ordinariis est destinatus.

Cum præfato sacerdote profectus est etiam Henricus Parry, syntaxianus, sanitatis recuperandæ gratia.

Eodem die, circa tertiam pomeridianam piissimus juvenis Joannes Scroope (hic dictus Bisleus) in veteri domo a Collegio remota epidemia mortuus est, cujus corpus circa octavam vespertinam sepeliebatur in cæmiterio S^ti^ Jacobi prope capellam Beatæ Mariæ Virginis, pro cujus anima eo tempore in nostra Ecclesia cantatum est officium Defunctorum.

28° Augusti ad medium septimæ mane summum sacrum loco communis sacri pro salute præfati juvenis animæ cantavimus.

September 1628

4° Septembris ex Anglia reversus est Joannes Tankard (hic Mannering) qui duobus abhinc annis ad vitandam pestem è Collegio in Angliam fugit, inter convictores iterum pro 200 florenos annue admissus est.

Cum præfato ex Anglia etiam ad nostrum Collegium accessit Edwardus Wivell (hic Rood) ætatis suæ anno 18, ex parentibus Catholicis ac nobilibus nempe Christophero Wivell et Joanna Burton in parochia de Fingle* diœcesis Eboracensis oriundus, pro 200 flor. annue admissus est, proximis Remigialibus syntaxim aditurus.

19° Septembris, è Collegio privatim dimissus est Christopherus Clarke, philosophus (qui tribus annis cum dimidio nobiscum vixit) ob pigritiam in studiis ac negligentiam in hujus Collegii regulis observandis, nec non alia quæ non licet hic denotare.

21° Septembris Thomas Godericke, famulus R^di^ D^ni^ Præsidis,† admissus est inter alumnos anno ætatis suæ 28. Natus est ex Catholicis parentibus Roberto nimirum et Anna Godericke in parochia de Hovengam, diœcesis Eboracensis. Loco ipsius R^s^ D^n^ Præses accepit quemdam Hybernum ex parentibus Anglicis oriundum nempe Thomam Russells.

23° Septembris, Sabatho quatuor temporum, Attrebati a R^mo^ D^no^ Paulo Boudot, Episcopo hujus diœcesis confirmatus est Georgius Thawets (hic Williams) et ordinati sunt presbyteri D^ns^ Gulielmus Bytham (hic Palmer) Lincolniensis, D^ns^ Jacobus Prince (hic Gulielmus Coocke) item Lincolniensis, et D^ns^ Gulielmus Bamberus (hic Petrus Worthingtonus) Cestrensis, Diaconi, Mr Antonius [296] Shelleus, Cicestrensis, et Mr Georgius Tyas (hic Transamus) Londinensis, ac unus subdiaconus, Mr Rodulphus Mellingus, Cestrensis.

* There seems some confusion here. Christopher, son of Sir Marmaduke Wyvill, bart., of Burton-Constable, parish of Fingall, by his wife Jane, daughter of Sir Robert Stapleton of Wighill, had a younger son Edward (J. Foster's *Yorks. Visitations*, 380). —J.S.H.

† Præses in the original.

Eodem die ad instantiam Rmi Mecliniensis et Abbatissæ Monialium Anglorum ordinis Sti Benedicti, Bruxellas profectus est Rds Dns Antonius Champneus, hujus Collegii vicepræses, ad confessiones prædictarum monialium accipiendas et earum conscientias pacificandas, necnon pacem inter illas introducendam.

29º Septembris, Festo Sti Michaelis Archangeli, primitias suas celebravit loco communis sacri, Dns Jacobus Prince (hic Gulielmus Coocke) : hora decima primum suum sacrum etiam cantavit Dns Gulielmus Bamberus (hic Petrus Worthingtonus).

October 1628

1º Octobris, die Dominico primitias suas celebravit tempore communis sacri Dns Gulielmus Bytham (hic Palmerus).

2º Octobris, scholares iterum finitis vacantiis classes suas frequentare cœperunt, Philosophi sub D. Gulielmo Beyart (hic Hyde) logici sub Dno Gulielmo Hargrave (hic Hart) Rhetores sub Dno Roberto Grayneo (hic Clarcke) Poetæ sub Mro Georgio Tyas (hic Transamo) Syntaxiani sub Mro Radulpho Mellingo ; Græcam lectionem prælegere incœpit iterum Mr Joannes North, (hic Lancasterus) convictor.

6º Octobris, valetudinis recuperandæ gratia antequam integrum theologiæ cursum perfecerit in messem Anglicanam cum facultatibus ordinariis missus est Dns Bernardus Wrench (hic Eduardus Danfordus) hujus Collegii alumnus ac sacerdos postquam syntaxim ac poesim magno cum fructu scholarium prælegisset.

7º Octobris, in eandem messem destinatus est etiam cum facultatibus ordinariis Dns Henricus Barnesly (hic Hollandus) hujus Collegii alumnus ac sacerdos finitis tribus solummodo annis cursus theologici.

13º Octobris lectiones theologicæ inchoatæ sunt sub Dno Edmundo Lechmore (hic Stratfordo) Sacræ Theologiæ Baccalaurio Sorbonico et Dno Gulielmo Everard (hic Talbot).

30º Octobris in classe theologorum exhibita fuit actiuncula facta a Dno Roberto Grayneo (hic Clarcke) Rhetorices Professore.

November 1628

2º Novembris ad Monasterium de Hennin ordinis Sti Augustini, non procul ab hac universitate decessit eximius Dns Daniel Blundestonus (hic Robertus Campianus) Sacræ Theologiæ Doctor, ac hujus Collegii alumnus et sacerdos, ut præfati monasterii monachis theologiam prælegat.

[297] 6 Novembris, ex Anglia reversus est, Dns Edmundus Dutton (hic dictus Irelandus) alumnus ac sacerdos hujus Collegii, ut studia sua prosequatur. Retulit (quod per diversas epistolas ex Anglia ad nos scriptas est significatum) Dnm Edmundum Arowsmith, alias Bradshawe, hujus Collegii alumnum ac sacerdotem, ob fidem Catholicam Lancastriæ die 28 Augusti hujus anni, festo nimirum Sti Augustini Episcopi et Ecclesiæ Doctoris passum fuisse. Paucis abhinc annis in Anglia ingressus est hic Martyr in Societatem Jesu. Item retulit præfatus sacerdos quemdam N. Hearste laicum ibidem sequenti die nempe 29 Augusti equuleo suspensum fuisse, quoniam prætensæ fidelitatis juramentum præstare recusavit.

6° Novembris in Collegium ut Convictor denuo admissus est pro 200 florenis annue Joannes Godwin (hic Crafte) Wellensis, logicam frequentaturus.

Eodem die cum prædictis duobus ex Anglia venit Edwardus Whale (hic Robinsonus) anno ætatis suæ 16° circiter, et admissus est in Collegium pro 200 flor. annue. Natus est in parochia de Attlebrig Comitatus Norfolciæ à parentibus Catholicis et nobilibus; Syntaxim frequentat.

Eodem pariter die, cum præfatis ex Anglia reversus est valetudine recuperata, Thomas Sanderus (hic Huett) qui in numerum convictorum jam tertio est receptus pro 240 florenis annue, Rhetoricam aditurus.

9 Novembris inter convictores admissus est Joannes Arismendy (hic Hill); natus est in parochia et civitate S^{ti} Joannis de Luce in provincia de Biskina, ex nobilibus parentibus Francisco et Margareta Saragosæ, in Hyspania est educatus, postea Galliam, Angliam et Italiam peragravit, iterumque in Angliam remigravit, ac inde demum a D^{no} Thoma Kelleo, sacerdote hujus Collegii R^{do} D^{nc} Præsidi commendatur; promittit se soluturum annue pro victu et vestitu 240 florenos. Agit annum 26um circiter. Syntaxim frequentat.

20 Novembris in Angliam profectus est D^{ns} Thomas Pinckny (hic Milo Car) hujus Collegii Procurator præsentes ob difficultates Collegii sublevandas.

Eodem die cum predicto progressi sunt in Angliam Mr Gulielmus Thorne (hic Smithæus) theologus primi anni, et Robertus Gudlacke (hic Young) logicus, ambo convictores et ob negotia propria discesserunt.

[298] 30° Novembris in Angliam, lucrandarum animarum causa missi sunt cum facultatibus ordinariis D^{ns} Carolus Powell (hic dictus Elmerus) et D^{ns} Jacobus Prince (hic Gulielmus Cooke) hujus Collegii alumni ac sacerdotes.

December 1628

23° Decembris, Sabatho quatuor temporum, Attrebati in Capella Palatii Archiepiscopali per manus R^{dmi} D^{ni} Pauli Boudot, hos ordines receperunt Mr Rodulphus Mellingus Cestrensis, Diaconatum. Mr Antonius Shelleus, Cicestrensis, et Mr Georgius Tyas (hic Transamus) Londinensis, Presbyteratum.

25° Decembris, Festo Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi matutinis solemniter decantatis primitias suas cantavit D^{ns} Antonius Shelleus, post horam 12^{am} matutinam.

Annus 1629

Januarius

1° Januarii, in principio hujus anni fuerunt in hoc Collegio sexaginta novem personæ.

6 Januarii, Epiphania Domini, primum suum sacrum cantavit D^{ns} Georgius Tyas (hic Transamus) Poesios Professor.

15° Januarii, fæliciter ad nos reversus est ex Anglia D^{ns} Thomas Pinckny (hic Milo Car) hujus Collegii Procurator, omnibus

bene peractis cum R^{mo} Chalcedonensi pro bono Collegii, ob quæ in Anglia fuit missus.

18° Januarii, lucrandarum animarum causa, in Angliam cum facultatibus ordinariis destinatus est D^{ns} Robertus Duckettus (hic Franciscus Samfordus) Collegii hujus alumnus ac sacerdos, cursu theologico finito.

23° Januarii, ex Anglia per Hollandiam maxima cum difficultate, ad Collegium nostrum advenit Henricus Turbervill (hic Bonvill) ex nobilibus parentibus Troilo et Anna in comitatu Staffordiensi natus; inter convictores admissus est pro 200 florenis annue, ætatis suæ anno decimo nono et amplius. Syntaxim frequentat.

29° Januarii, D^{ns} Franciscus Platt (hic Plantinus) hujus Collegii alumnus ac sacerdos Parisiis reversus est.

Februarius 1629 Nihil

[299] Martius 1629

10° Martii, Sabatho quatuor temporum in parochiali Ecclesia S^{ti} Martini in oppido de Cambresi, diœcesis Cameracensis, ab Illmo ac R^{mo} D^{no} Francisco Vanderburcke, ejusdem diœcesis Archiepiscopo, ordinatus est sacerdos Mr Rodulphus Mellingus, Cestrensis, hujus Collegii alumnus, virtute Indulti Apostolici R^{do} D^{no} Præsidi Mathæo Kellisono a Sede Apostolica concessa.

Eodem die Parisios profectus est D^{ns} Antonius Shelleus hujus Collegii alumnus ac sacerdos, ad studia sua theologica prosequenda.

12° Martii, Festo S^{ti} Gregorii Anglorum Apostoli, primitias suas decantavit præfatus D^{ns} Richardus [*sic*] Mellingus.

29° Martii, in Angliam decessit ob privata sua negotia Joannes Arismendy (hic dictus Hill) Syntaxianus.

Aprilis 1629

Hoc mense nobis relatum est D^{nm} Josephum Haynes, alias Harvy, Collegii Vlisiponensis Præsidem 22 Februarii hujus anni obiisse, et D^{num} Bernardum Wrench (hic Edwardum Damfordum) in Anglia 15 præteriti mensis item Londini e vivis desiisse.

Maius 1629

Circa finem hujus mensis D^{ns} Antonius Shelleus, hujus Collegii alumnus ac sacerdos (qui 10 Martii ultimi hinc Parisios versus est profectus) per litteras a R^{do} D^{no} Præside facultates (sacerdotibus in Angliam progressuris ordinarie concedendas) petiit, quas illi R^{ds} Præses concessit, et eum in Angliam lucrandarum animarum causa misit.

Junius 1629

2° Junii, in vineam Anglicanam missus est D^{ns} Gulielmus Bamberus (hic Petrus Worthingtonus) hujus Collegii alumnus ac sacerdos, cum facultatibus ordinariis, sacræ theologiæ cursu peracto.

Eodem die cum prædicto sacerdote profectus est etiam in Angliam Henricus Benlous (hic Wilsonus) qui per duos in hoc nostro Collegio ferme annos Philosophiæ operam dedit.

Eodem etiam die ex Anglia venit Georgius Pounce (hic Bradshawe) et pro 200 flor. annue, admissus est, anno ætatis suæ 23°, in oppido de Graise, comitatus Essexiæ diocesis Londinensis, a parenti-

bus nobilibus, Henrico nimirum Pounce, Catholico, et Brigida Keighley, hæretica, natus.* Syntaxim frequentat.

5 Junii, in Angliam lucrandarum animarum causa [300] missus est cum facultatibus ordinariis D^ns^ Henricus Goer (hic dictus Jacksonus) hujus Collegii alumnus ac sacerdos.

11° Junii, versus Lovaniam, progressi sunt Gualterus Luddingtonus (hic Smithæus) logicus, et Franciscus Challonerus (hic Williamsonus) philosophus, ut ibi Carmelitarum habitum, apud Carmelitas Anglos suscipiant, satis pie ac laudabiliter in hoc nostro Collegio spatio duorum ferme annorum vixerant: sed hoc ipsorum propositum ita secreto ab omnibus hujus Collegii abdicarunt ut nequidem R^ds^ D^ns^ Præses hujus Collegii illud sciverit pridie ante illorum decessum, quamvis R^do^ Patri Rudisindo, Benedictinorum Anglorum Præsidi et R^do^ Patri Francisco Recollectarum Anglorum hoc ipsum diu antea aperuerant, ad quos sæpius etiam pro consilio adierunt secrete.

15° Junii, D^ns^ Laurentius Platt (hic Plantinus) hujus Collegii alumnus ac sacerdos, missus est in Angliam cum facultatibus ordinariis.

19° Junii è Collegio in Angliam decessit Edwardus Fettiplace (hic Fitzarbertus) ad media sua ibi stabilienda, cum animo huc brevi revertendi ut studia sua prosequatur.

Eodem die ex Anglia ad nos advenit Mattheus Gaile (hic Dutton) 23^m^ annum agens à Francisco Gaile et Barbara Dutton in parochia de Rufforth ad Acumgrange,☩ comitatus et diœcesis Eboracensis natus est. Audomari per tres annos humanioribus literis studuit, unde in Angliam recuperandæ valetudinis causa decessit, ubi per quatuor annos moratus est studiis aliquando vacans. Admissus est in numerum convictorum pro 240 flor. annue ; poesim adit.

29 Junii, admissus est Radulphus Lassals (hic Bolds) ex Anglia veniens, anno ætatis suæ 17 circiter, pro 200 flor. annue, natus est in parochia de Brakenborow, Comitatus et diœcesis Eboracensis, ex parentibus Catholicis patre nimirum Gulielmo Lassells.§ Grammaticam adit.

Julius 1629

7° Julii, Franciscus Mathew (hic Browne) a parentibus Catholicis ac generosis Francisco Mathew et Brigida Fathers, apud Tollorth,¶

* In the Essex Visitation of 1558 (extended) Henry Pouncett of Loxford (?) in Barking, by one of two wives, Bridget daughter of Thomas Kigheley of Grays, had three sons,—Thomas, William and George (*Harl. Soc.*, xiii, 91).—J.S.H.

☩ Acomb Grange, near York. Francis Gale's wife was daughter of Richard Dutton of Cloughton, near Scarborough, and Katharine daughter of Sir Richard Cholmeley of Roxby (J. Foster's *Yorks. Visitations*, 242).—J.S.H.

§ William Lascelles of Brackenbrough in Kirby-Wiske, near Thirsk, married Elizabeth daughter of Francis Tunstall of Thurland Castle, Lancashire. Ralph was the youngest of eight sons, and assumed the name of his paternal grandmother, Anne daughter of William Bold of Bold Hall. See also p. 144 (*Cath. Rec. Soc.*, iv, 166, and J. Foster's *Yorks. Visitations*, 61).—J.S.H.

¶ *Query* Tollard-Royal. Visitations of Dorset and Sussex give the parents of Francis Mathew, senior, as Richard Mathew of Stanstead, Sussex, and Elizabeth daughter and heiress of John Campion of Campion's Hall, Epping, Essex (*Harl. Soc.*, xx, 67, and liii, 171, 194).—J.S.H.

in comitatu Dorcestrensi, diœcesi vero Bristoliensi ortus est, ex Anglia venit a nullo pœnitus recommendatus, nihilominus tamen quoniam dicebat se ad Collegium nostrum a Rdo Patre Hieronimo Pickfordo, ordinis Sti Francisci missum fuisse, more hospitum ad tempus permittitur illi apud nos moram facere donec certiores [301] de illo facti simus utrum hic vel alibi studiis operam sit daturus. Postea admissus est inter Convictores pro 200 florenis annue, anno ætatis suæ 13, Figuras frequentaturus.

16 Julii, in Refectorio exhibita fuit, Tragico-comedia de Othone Imperatore a Dno Roberto Grayneo (hic Clarcke) hujus Collegii sacerdote et Rhetorices Professore composita, quæ auditoribus plurimum placuit.

Eodem die venerunt ex Anglia duo, primus Georgius Fosterus* (hic dictus Gilbertus Fitter) natus in parochia de Shifnal apud Iveleth in comitatu Salopiensis, diocesi vero Coventrensi et Lichfeldensi ex parentibus nobilibus Waltero Fostero, jam defuncto et Elizabetha Scrimshier superstite et Catholica, et convictor pro 240 flor. annue admittitur, ætatis suæ anno 21 et amplius, Figuras aditurus.

Secundus est Gulielmus Biflet (hic Worssly) ex parentibus Catholicis ac generosis ortus, patre Roberto Biflet† et Maria Fursden in oppido de Bruton, apud Disco in comitatu Somersettensi, diœcesi vero Bathoniensi et Wellensi: in Collegium admissus est anno ætatis suæ 16, pro 150 flor. annue, pro duobus primis annis, postea autem soluturus est 200 florenos annue.

26o Julii in Capella Monialium de Saine prope Collegium nostrum a Rmo Dno Paulo Boudot Episcopo Attrebatensi, Sacramentum Confirmationis receperunt Richardus Paver (hic Oglethrob) Edwardus Wivell (hic Rood) et Rodulphus Lassells, (hic Bolds).

30o Julii, matutino tempore Hieronimus White (hic Blaclous) qui in civitate degit apud Gulielmum Wathood, et Jacobus Skinner (hic Bentleus) tempore pomeridiano universam philosophiam, propugnaverunt Præside Gulielmo Beyart (hic Hyde) Collegii hujus alumno ac Sacerdote necnon Philosophiæ Professore.

31o Julii, easdem conclusiones sub eodem professore defendit Nicolaus Strickland (hic dictus Midletonus).

Augustus 1629

7o Augusti universam logicam defenderunt Joannes Tankard (hic Maneringus) matutino tempore, et Richardus Todkill (hic Tempest) sub Dno Gulielmo Hargravo (hic Hart) logices professore.

13o Augusti in Ecclesia Monialium de Saine, sancto Chrismate signati sunt a Rmo Dno Paulo Boudot, Episcopo Attrebatensi, Joannes Bisleus (hic Parkerus) Edwardus Whale (hic Robinsonus) et Henricus Turbervill (hic Bonvill).

* These particulars are confirmed by a pedigree of Forster of Evelith in Shifnal, by which it appears that George Forster married Joan daughter of Francis Brooke of Colton (*Harl. Soc.*, xxviii, 186).—J.S.H.

† Robert (in the text) son of John Byflete of Bratton (near Bruton, in which parish is Discove or Dishcove), Somerset, and Anne daughter of Giles Worsley of Ashe, Isle of Wight, returned his pedigree at the visitation, 1623, naming his sons,—Thomas æt. 19, John æt. 16, William æt. 10, Edward and Robert, twins, æt. 8, and four daughters (*Harl. Soc.*, xi, 18).—J.S.H.

[302] 15 Augusti, Jacobus Ironmunger (hic nuncupatus Irelandus) [*blank*] Collegium nostrum deseruit, et in Angliam se recepit, eo quod a R^do^ D^no^ Preside facultatem eundi è Poesi ad Logicam, rhetorica prætermissa, obtinere non valuit.

17° Augusti ex Anglia, parvulus Jacobus Brittonus, filius Gulielmi Brittoni, nobilis Catholici, Londini in platea de Holberon natus est. Pro summa sexcentorum florenorum in initio solvendorum et quinquaginta florenis annue quamdiu in Collegio sit victurus, admissus est, anno ætatis suæ 13 et amplius, grammaticam aditurus.

22 Augusti, iterum ex Anglia rediit Mr Thomas Hansomus, theologus et nepos R^mi^ Episcopi Chalcedonensis, Richardi Smithei, cujus recommendatione in Collegium denuo recipitur, ut studia sua prosequatur.

Eodem cum prefato theologo venit Robertus Singletonus (hic Standleus) qui in ipsa civitate Lancastrensi, ex parentibus Catholicis ac generosis nempe Thoma et Maria natus est, in numerum convictorum admittitur pro 200 flor. annue donec integrum cursum suum persolverit. Is secundus est eorum qui e comitatu Lancastrensi sunt mittendi ad nostrum Collegium, secundum contractum superius in mense Novembris, anni 1627 descriptum. 18^m^ annum agit. Grammaticam frequentat.

27° Augusti circa octavam matutinam classem poetarum Præfectus Studiorum ingressus est, materiam compositionis poetis pro ascensione ad rhetoricam in fine anni traditurus, cum invenerit Robertum Kirkam (hic Cary) Matthæum Gaile (hic Dutton) et Georgium Thawtes (hic Williams) absentes, pro illis misit, a quibus responsum est, se non amplius classem frequentaturos; quare in prandio legebatur sequens pœnitentia.

Dicitur culpa Georgii Williams, Matthæi Duttoni et Roberti Cary, quod juxta regulas scholarum admoniti ex more ut componerent pro Ascensione, dixerint magistro suo se neque velle componere neque examinari, et hoc antequam ea de re agerent cum D^no^ Præside; atque hodie cum esset componendum non venerunt etiam vocati. Pro penitentia flectant genua toto tempore prandii in medio Refectorii, et admoneantur serio, ut in hoc aliisque accommodent se disciplinæ Collegii, et a prandio componant thema quod iis tradetur aut sciant se tanquam inobedientes ac disciplinæ contemptores statim e Collegio disessuros.

Tota causa ipsorum inobedientiæ est, quia non permittuntur ascendere ad logicam, cum tamen non solum non sint idonei, sed deberent etiam per saltum promoveri. Quam pœnitentiam Robertus Cary solus peregit, alii duo [303] quamprimum lecta fuerit pœnitentia e mensa surrexerunt et a Refectorio exierunt, ac post prandium quasi inobedientes et disciplinæ contemptores e Collegio decesserunt.

September 1629

3° Septembris, Joannes Godwin (hic dictus Craft) rhetor, ob privata sua negotia, profectus est in Angliam.

8° Septembris ex Anglia venit Richardus Bacon (hic Robertus

Boyer) a Richardo Bacon pharmacopola, et Joanna Catholicis in parochia Sti Dunstani in platea de Fleete-Streete, Londini, natus. In monasterio Westmonasteriensi studuit semper, ultimo anno excepto, quo Cantabrigiæ enutritus est. In hoc nostrum Collegium anno ætatis suæ 18 et amplius, pro 240 flor. annue admittitur, Poesim frequentaturus.

11° Septembris, Rds Dns Præses misit Betuniam Dnm Car Procuratorem Collegii, ad osculandum manus Illmi Dni D. Antonii Mariæ, Vicecomitis Montis Acuti eumque nomine Rdi Dni Præsidis ac totius domus ad Collegium nostrum invitandum.

12° Septembris, Rds D. Præses cum eximio Dno Blundestono, Sacræ Theologiæ Doctore tribusque aliis senioribus in rheda e Civitate exivit, et circa milliare extra civitatem præfatum Illmum Vice-comitem invenit, quem in rheda ad Collegium conduxit. Ac quamprimum ingressus est aulam Dni Præsidis, scholaribus convocatis, nomine totius Collegii a Joanne Floyed paucis carminibus salutatus est: quibus finitis ingressus est Ecclesiam ubi Litaniæ B. Mariæ Virginis canebantur in gratiarum actionis [sic] pro fælici ipsius adventu, dein ductus est ad novum valetudinarium ubi cum suis hospitatus est.

13° Septembris, in Ecclesia publicas conclusiones de prima parte Divi Thomæ propugnavit Dns Richardus Whit (hic Jhonsonus) hujus Collegii alumnus sub Dno Gulielmo Everardo (hic Talbot) Sacræ Theologiæ Professore. Quas conclusiones ipso Illmo Vicecomiti sunt consecratæ. A prandio illi etiam exhibita fuit in Refectorio Tragicocomedia de reditu Sti. Ignatii Episcopi et Martyris ab exilio facta a Dno Roberto Grayneo (hic Clarcke) in cujus fine duo juvenes ipsum iterum totius Collegii nomine tam Græcis quam Latinis carminibus in Cerico impressis salutaverunt.

14° Septembris, Festo Exaltationis Stæ Crucis pro ipso Illmo Vicecomite Sacrum cum canonicis decantavimus.

15° Septembris, octava Nativitatis B. Mariæ Virginis iterum in gratiam Illmi Comitis Sacrum cantavimus sine canonicis tamen.

18° Septembris circa octavam matutinam in inferiori parte Ecclesiæ e suggestu coram Illmo Comite omnibusque hujus Collegii, oratiunculam in laudem Vicecomitis progenitorumque [304] ipsius habuit Dns Gulielmus Hargravus (hic dictus Hart) logices professor; cujus in fine ipse Vicecomes publice et extempore cunctis præsentibus his subsequentibus verbis Latino sermone etiam, suum erga Collegium nostrum ac clerum Anglicanum satis luculenter demonstravit affectum animumque.

Quod vestra Reverentia elocuta est de avo meo, id fateor et inde gratulor. Quod ad me attinet confundor, quod illa de quibus me laudare studuit, a me aliena sentio. Deum oro ut in me impleantur. Illud profiteor quod Ecclesiæ Catholicæ filius semper existere volui, et Deo volente, futurus sum. Quod ad iter meum quo a Caleto a via qua Parisios tendebatur deflexus fuerim, id totum in hujus Stæ Communitatis obsequium a me factum esse testor. Demum quod meum in Rm Dm Episcopum obsequium humili

memoriæ adeo mandaverit; hoc a me Deo volente adeo non erit alienum, ut Deum Deique matrem omni humilitate precer; ut me in hoc debitæ servitutis officio, semper conservare dignetur.

Eodem die circa decimam in cubiculo Rdi D. Præsidis præsentibus Dno Richardo Taylero Confessario Generali, et Dno Francisco Barbero præfecto Generali, juramentum Collegii præstiterunt Rdo Dno Præsidi, Mr Thomas Hansamus, et Mr Jacobus Blundevill (hic dictus Bord) theologi. Circa undecimam versus Bruxellas iter suum arripuit præfatus Illmus Vicecomes cum Rdo Dno Præside et Dno Car, Collegii Procuratore.

19o Septembris in Angliam cum facultatibus ordinariis missus est Dns Robertus Grayneus (hic Clack) hujus Collegii alumnus ac sacerdos, qui non solum in humanioribus litteris (quas per aliquot annos laudabiliter docuit) verum etiam in Philosophia ac Theologia est doctus et eruditus.

22 Septembris, Sabbatho Quatuor Temporum Attrebati in Capella Palatii Episcopalis primam tonsuram et quatuor minores ordines receperunt a Rmo Paulo Boudot, Episcopo Attrebatensi, Mr Thomas Hansamus Lincolniensis et Mr Jacobus Bludevill (hic Bord) Londinensis, eodem tempore Mr Richardus Whit (hic Jhonsonus) Wintoniensis ordinatus est subdiaconus.

29o Septembris, Rds Dns Præses Bruxellis rediit relictis ibi Dno Car, ut Rdm Dm Vicepræsidem in arduis suis negotiis adjuvet, et prædicto Illmo Vicecomite Cameraci unde progressurus est Parisios, et inde Romam.

October 1629

3o Octobris, Studiosi iterum Classes repetierunt, Philosophi sub Dno Gulielmo Beyart (hic Hyde); Logici sub Dno Gulielmo Hargravio (hic Hart) Poetæ sub Dno Georgio Tyas (hic Transamo); Syntaxiani sub [305] Mro Richardo East (hic Gerningham); Grammatici sub Mro Richardo Lassells (hic Bolds); Lectionem Græcam prælegit Mr Joannes North (hic Lancasterus). Hora 10a ad invocationem Spiritus Sancti pro fælici studiorum progressu, tum in pietate, tum in litteris summum sacrum decantatum est sine canonicis, in quo omnes sacrosancta Eucharistia sunt refecti.

13o Octobris, hinc nescio qua de causa (nisi ex animi inconstantia) discessit Georgius Fosterus (hic dictus Gilbertus Fitter) ut studia sua Audomari sub patribus Anglis, Societatis Jesu, prosequatur, quamvis rogatus a Rdo D. Præside et aliis ut suam hanc intentionem illis indicaret, celavit tamen ac pernegavit.

14o Octobris, Parisiis venit Dns Robertus Ducket (hic Franciscus Samfordus) hujus Collegii alumnus ac sacerdos cum animo studia sua prosequendi in Collegio nostro, ut doctoratus gradum postea suscipiet.

15o Octobris, theologi lectiones suas inceperunt iterum sub Dno Edmundo Lechmore (hic Stratfordo) et Dno Gulielmo Everardo (hic Talbot).

21o Octobris in numerum convictorum admissus, et iterum Matthæus Gale (hic Dutton) prius tamen Rdo D. Præsidi competenti

satisfactione facta pro culpa præterita ab ipso commissa die 27 Augusti ultimi. Poesim frequentat.

28° Octobris cum majori animi constantia rediit Georgius Fosterus (hic Gilbertus Fitter) quia omnia non adeo bene Audomari successerunt.

30° Octobris, Thomas Sanders (hic Huet) logicus e Collegio in Angliam decessit, quoniam ad studia prosequenda non erat idoneus.

November 1629

3° Novembris, Dns Thomas Pinckny (hic Milo Car) hujus Collegii Procurator, Bruxellis reversus est. Eodem die ad instantiam Rdorum Patrum Ordinis Oratorii, sacrum solemniter cum canonicis cantavimus in Ecclesia Sti Albani.

7° Novembris, Nicolaus Tompkins (hic Kingston) admissus est ut officium valetudinarii suppleat, natus est in parochia de Mudford comitatus Sommersettensis, ex parentibus hæreticis, Alicea et Nicolao, ministro Calvenistico. In Collegio Lincolniensi ac aliquando in Aula Stæ Mariæ, Universitatis Oxoniensis, studuit; postea a Wellensi et Bathoniensi Episcopo more Calvinistico factus est diaconus Calvenisticus, ac dein vices aliorum ministrorum in Ecclesiis supplevit, et diversis in locis præsertim Londini prædicavit. Annum agit 25m; Logicam frequentat.

11° Novembris, Dominica 23a post Pentecosten communi sacro finito in Schola theologorum vices Rdi Dni Antonii Champnæi, Vicepræsidis in [306] Catechistico munere supplere incæpit.*

29° Novembris, ex Anglia venit Thomas Yates (hic dictus Stevens) ex Catholicis parentibus natus (in parochia de Hannie apud Liford in Comitatu Barcheriæ, diocesis Sarisburiensis) Thoma nimirum et Dorothæa.† In Collegium ut convictor recipitur pro 240 flor. annue, anno ætatis suæ 15, proximo festo Purificationis B. Mariæ Virginis, Syntaxim aditurus.

Eodem die cum præfato advenerunt duo fratres, Henricus et Gulielmus Blunt (hic Greene) Londini in platea Rubræ Crucis Henricus natus est, Gulielmus vero in parochia de Mapelduham [*sic*] in diœcesi Oxoniensi ex patre hæretico, Richardo Blunt, Equite Aurato, matre Cecilia Baker,§ Catholica. Primus eorum annos sexdecim proximo Martio habebit; alter quindecim tantum sequenti festo Omnium Sanctorum. In Collegium admissi sunt pro 240 florenis annue. Grammaticam frequentant.

Eodem etiam die, cum prædictis advenit Richardus Walton (hic Tompsonus) et inter convictores admittitur pro 240 florenis annue ætatis suæ anno 20. In parochia de Baltonsburrow, comitatus Sommersettensis ortus est, ex parentibus generosis, hæreticis tamen.

* No name is here given.

† Thomas Yate of Lyford, West Hanney, by his first wife, Mary daughter of Francis Tregian, had five daughters; but by his second, Dorothy daughter of Nicholas Stephens of Boulthorp, Wilts., (1) John æt. 10 in 1623, (2) Thomas, (3) William, and a daughter Dorothy (*Harl. Soc.*, lvi, 150).—J.S.H.

§ Whilst the marriage appears in pedigrees of Blount of Maple-Durham, they are irreconcilable with this statement of parentage.—J.S.H.

December 1629

1º Decembris, e Collegio Parisios versus decessit Georgius Pounch (hic Bradshawe) syntaxianus, partim quia media ipsius sunt incerta, partim etiam quia libertati nimis sit deditus.

6º Decembris Gulielmus Laburnus (hic Bradleus) ex Anglia adveniens anno ætatis suæ 18, pro convictore admittitur pro 220 flor. annue. In Skelsmere, comitatus Westmerlandiæ natus, ex parentibus nobilibus ac Catholicis, Joanne et Catherina. Grammaticam adit.

Eodem die cum præfato juvene ex Anglia etiam venit Philippus Thwaites (hic Williams) annum agens 19^{m}, proximo Pentecoste. Natus est ex Catholicis et generosis parentibus, Gulielmo et Ellinora in parochia de Maston* diœcesis Eboracensis; pro 200 florenis annue in Collegium recipitur, Grammaticam frequentaturus.

21º Decembris, festo S^{ti} Thomæ Apostoli, vi Indulti Apostolici Præsidi hujus Collegii Ex^{mio} D^{no} Matthæo Kellisono a sede Apostolica concessi, Mr Thomas Hansamus, Lincolniensis, nepos R^{mi} Chalcedonensis, Cameraci in capelli Palatii Archiepiscopalis ab Illmo ac R^{mo} D. Francisco Vanderburche, Archiepiscopo Cameracensi promotus est ad ordinem subdiaconatus.

Eodem die a prædicto Archiepiscopo Confirmationis Sacramentum suscepit Henricus Blunt, (hic Greene) Grammaticus.

22 Decembris, Sabbatho quatuor temporum ibidem ad diaconatum promoti sunt, præfatus Mr Hansamus, et Mr Richardus White [307] (hic Jhonsonus) Wintoniensis; ad subdiaconatum Mr Jacobus Blundevill (hic Bord) Londinensis.

23 Decembris, Dominica 4^{a} Adventus, ab eodem Archiepiscopo, Mr Thomas Hansamus ordinatus est sacerdos.

28º Decembris, R^{ds} D^{ns} Præses, acta ipsa visitationis, tandem post tres annos a R^{mo} D. Richardo Pauli Stravii suscepit.

Annos 1630

Januarius

In initio hujus anni 1630 numerati sunt in Collegio, tam seniores, quam scholares, sexaginta sex, præter novem famulos.

1º Januarii, festo Circumcisionis Domini nostri Jesu Christi, primitias suas loco communis sacri celebravit, D^{ns} Thomas Hansamus.

10º Januarii Joannes Powell (hic dictus Jenings) prope Herefordiam in Wallia natus ex parentibus Catholicis Joanne et Anna, per septem annos aut circiter in hac universitate classes nostras frequentando studuit, et jam deficientibus mediis in Collegium admissus est anno ætatis suæ 16º elapso. Logicam frequentat.

Februarius 1630

12º Februarii in Anglicanam Missionem destinatus est cum facultatibus ordinariis D. Gulielmus Bitham (hic Palmerus) Collegii hujus alumnus ac sacerdos.

* William Thwaites of Marston or Long Marston, near York, married Eleanor daughter of Philip, third Lord Wharton, by Frances daughter of Henry Clifford, second Earl of Cumberland (J. Foster's *Yorks. Visitations*, 93 &c.).—J.S.H.

23° Februarii Joannes Rickbie (hic White) iterum in numerum convictorum admittitur pro 240 flor. annue. Philosophiam frequentat, Logicam vero Hispali in Hispania audivit.

Eodem die in Capella Palatii Episcopalis Attrebati a R^{mo} D. Paulo Boudot ordinatus est subdiaconus Mr Thomas Godericke, Eboracensis ; diaconus, Mr Jacobus Blundevill (hic Bord) Londinensis ; et sacerdos Mr Richardus White (hic Jhonsonus) Wintoniensis.

24° Februarii, primum suum sacrum Deo consecravit tempore communis sacri prædictus D^{ns} Richardus Jhonsonus.

Martius 1630

16° Martii, Attrebati a R^{mo} Episcopo Paulo Boudot consecratus est diaconus Mr Thomas Godericke Eboracensis ; et sacerdos Mr Jacobus Blundevill (hic Bord) Londinensis.

17° Martii, Dominica Passionis, primitias suas cantavit D^{ns} Jacobus Blundevill (hic Bord).

30° Martii, Sabbatho Sancto Attrebati ab Episcopo hujus diœcesis, Paulo Boudot, sacerdotium accepit D. Thomas Goderick, Eboracensis.

31° Martii, Dominica Resurrectionis, primum suum sacrum prædictus D^{ns} Godericke cantavit.

[308] Aprilis

1° Parisios profectus est Joannes Webster (hic dictus Norrisius) logicus.

16° Aprilis in vineam Anglicanam cum facultatibus ordinariis missus est D^{ns} Thomas Hansamus hujus Collegii alumnus ac sacerdos.

23° Aprilis in Angliam lucrandarum animarum causa est progressus Eximius D. Daniel Blundestonus (hic Robertus Campianus) Sacræ Theologiæ Doctor. Doroberniæ apprehenditur et in carcerem detrusus, quia juramentum fidelitatis præstare renuit.

Maius 1630

1..^{o} Maii,* ad nos reversus est Henricus Benlous (hic Wilsonus) et in Collegium admittitur ut convictor pro 240 florenis per annum. Theologiæ studet.

Eodem die ex Anglia venerunt duo fratres, Franciscus (hic Gulielmus) et Joannes Manocks (hic Browne) filii Francisci Manock, equitis aurati et Dorothææ. Nati sunt apud Gifford Hall prope villam de Stocke in Comitatu Suffolciæ. Primus qui est primogenitus patris annum agit 18^{m}, alter 14^{m} circiter, in Catholica religione sunt educati a Catholicis parentibus. Annue pro victu ac vestitu solvunt 240 florenos. Figuras frequentant.

Eodem die cum prædictis advenit Joannes Andrewe (hic Wilmore) ex parentibus Catholicis Gulielmo jurisconsulto et Francisca, natus in parochia de Denton, comitatus Northamtoniensis, admissus pro 240 flor. annue. Anno ætatis suæ 16. Grammaticam frequentaturus.

18° Maii, inter Convictores recipitur Henricus Wilkinsonus (hic Bensonus) pro 200 flor. annue, natus est in parochia de Kendal apud Kerkby ex Roberto Wilkinsono scismatico ac mercatore et

* The date is blotted. It appears to be "12°."

Dorothæa, quatuor hisce ultimis annis in Catholica Religione est educatus. Annum agit 16^{m}, Grammaticam frequentat.

21° Maii, e diversis carceribus in Anglia missi sunt in exilium quindecim tam sacerdotes quam laici quorum tres ad nos digressi sunt nimirum, D. Joannes Stevens Collegii Romani sacerdos; D. Thomas Ridale (hic dictus Carterus) hujus Collegii alumnus ac sacerdos, et D. Thomas Gant, Collegii Romani sacerdos, et in Collegio per aliquot hebdomadas manserunt.

23° Maii, D. Richardus White (hic Jhonsonus) hujus Collegii alumnus ac sacerdos, Lovaniam profectus est ut R^{dm} D. Stephanum Baynes in confessionibus Monialium Anglorum ordinis S^{tæ} Monicæ ibi degentium adjuvet.

28° Maii ex Anglia advenit Joannes Sammayes (hic Henricus Foster) ex Henrico Sammayes, armigero et hæretico ac Joanna Buckland, Catholica, apud Standlench in parochia de Dounton prope Salisburiam in Comitatu Wilcheriæ natus, ipse nondum Catholica religione imbutus est, sed brevi Deo adjuvante reconciliabitur: pro 200 flor. annue recipitur, anno ætatis suæ 19, Grammaticam frequentaturus.

[309] 29° Maii, Perillustris D^{ns} D. Henricus Parkerus Baro de Morly ac Mountegle dignatus est cum fratre suo D^{no} Gulielmo Parkero non solum Collegium nostrum visitare, verum etiam in Collegio permanere Festo Corporis Christi.

31° Maii, præfatus perillustris Dominus, Bruxellas progressus est.

Hoc mense D^{ns} Thomas Godericus, Collegii hujus alumnus, constitutus est Præfectus Vestiarii.

Junius 1630

2° Junii, in Angliam ob sua propria negotia profectus est Richardus Walton (hic dictus Tompson) logicus.

4° Junii ex Anglia venit Robertus Acton, (hic Bridges) anno ætatis suæ 15 vel 16, proxima Quadragesima, natus est in parochia de Woolverton prope Wigorniam, ex parentibus Catholicis, Gulielmo et Ammia, in Collegium admissus est pro 200 flor. annue. Grammaticam adit.

Eodem die cum prædicto juvene advenit etiam ex Anglia et pro 200 flor. annue in Collegium admissus, ætatis suæ anno 16 Festo S^{ti} Barnabi præterito, Barnabas Bradford (hic Joannes Barnabie) filius [*blank*] et Magdalenæ, Catholicæ, natus est in parochia de Huntintonia comitatus et diœcesis Herefordensis. Grammaticam frequentat.

13° Junii, Bruxellas versus iter suum arripuit D^{ns} Joannes Stevens qui nuperrime in exilium cum aliis sacerdotibus missus est.

29° Junii in messem Anglicanam cum facultatibus ordinariis destinatus est D^{ns} Nicolaus Postgate (hic Whitmore)* hujus Collegii alumnus ac sacerdos, qui per tres annos circiter curam vestiarii et sacristiæ magna cum fidelitate, diligentia, ac Collegii emolumento sustinuit. Cum illo in Angliam reversus est D^{ns} Thomas Gant, Collegii Romani sacerdos, qui mense Maii in exilium est missus.

* Ven. Martyr.

Julius 1630

8º Julii, matutino tempore, universam logicam propugnaverunt in schola theologorum, Franciscus Howes (hic Meverill) et Joannes Wathood, et a prandio Thomas Whall (hic Robinsonus) ac Thomas Westby (hic Norrisius) sub Dno Gulielmo Beyart (hic Hyde) logices professore.

10º Julii in Angliam rediit Dns Thomas Carterus, hujus Collegii alumnus ac sacerdos, qui in Maio ultimo in exilium missus est.

[310] 11º Julii, admissus est Gregorius Martinus pro summa 600 florenorum, nepos Rdi Dni Thomæ Martini, sacerdotis. Natus est apud Melcombe in parochia de Radepol, comitatus Dorcestriæ ex parentibus hæreticis, Joanne mercatore et Catharina. Annum agit vigesimum proximo Augusto. Grammaticam frequentat.

15º Julii in Angliam decessit Gulielmus Brittonus, poeta, eo vocatus a patre suo.

26º Julii, Franciscus Brittonus (hic dictus Burdet) ex Anglia veniens pro 200 flo. annue recipitur inter convictores, anno ætatis suæ 16 circiter: ortus est apud Brittonam in parochia de Sanall, diœcesis Eboracensis, ex Catholicis ac generosis parentibus, Luca et Maria Britton.* Grammaticam adit.

27º Julii, inter alumnos pro summa 250 florenorum, cum spe tamen majoris summæ, admissus est Joannes Keeling (hic Jhonson) filius Joannis schismatici ac Mariæ, Catholicæ mediocris sortis: natus est apud Comberford in parochia de Tamworth, comitatus Staffordiensis. Annos habebit viginti, proximis natalitiis. Syntaxim frequentat.

Augustus 1630

5º Augusti, tempore pomeridiano, universam philosophiam in Ecclesia propugnavit Georgius Warram (hic Polwheel) hujus Collegii alumnus, Præside, Dno Gulielmo Hargravio (hic Hart) philosophiæ professore.

6º Augusti, easdem conclusiones defendit mane Richardus Todkill (hic Tempest) et a prandio tantundem fecit Joannes Tankard (hic Manering) sub eodem professore.

7º Augusti, in numerum convictorum admittitur Thomas Good (hic Bound) pro 240 florenis annue, ætatis suæ anno 16 ultimo Julio: ex Catholicis parentibus natus est, Joanne nimirum ac Elizabetha, in parochia de Meldon† diœcesis Wintoniensis.

16º Augusti, Cameraci ab Illmo ac Rmo Episcopo istius diœcesis, Francisco Vanderburch, chrismate confirmatus est Phillippus Thawets (hic Williams) Grammaticus.

29º Augusti, in Angliam missus est Dns Georgius Laburnus (hic Bradleus) Collegii hujus alumnus ac sacerdos, ut Collegii negotia ibi peragat.

* Luke Bretton and Mary Pullan (? Pulleyne) were married at Sandal Magna 18 June 1604 (*North. Geneal.*, iii, 164). Bretton in the parish gave name to a family at an early period. Frances Bretton, *wedow*, of Bretton, and Dorothy her daughter, were returned as old recusants in 1604 (E. Peacock's *Yorks. Recusants*, 11).—J.S.H.

† At the Surrey visitation in 1662 Charles Goode gave his grandparents John Goode of Maldon (Malden) and Elizabeth daughter and heiress of Sebastian Bruskett, but only his father Sebastian between them (*Harl. Soc.*, lx, 51).—J.S.H.

September 1630

10º Septembris, exhibita fuit in Refectorio actio ab Henrico Turbervill (hic Bonvell) composita, quæ magnopere placuit: circa medium actionis rediit ad nos Illmus D. Henricus Parkerus, Baro de Morly et Mountegle, et in Collegio hospitabatur.

12º Septembris, præfatus Illmus Baro Parisios versus progressus est.

Eodem die iter suum suscepit versus Bruxellas, D. Gulielmus Hargravius (hic Hart) ut Rdm D. Vicepræsidem in suis negotiis adjuvet.

[311] Eodem etiam die ex Anglia venit Thomas Brathwait (hic dictus Erringtonus) ex Richardo Brathwait, justitiario hæretico ac Francisca Catholica ortus, et in parochia de Strickland apud Bormished, in comitatu Westmerlandiæ diœcesis Carleolensis natus; inter Convictores pro 240 flo. annue admissus est anno ætatis suæ 12º. Grammaticam frequentat.

19º Septembris, in Angliam ad tempus profectus est Thomas Whall (hic Robinsonus) philosophus, ob propria sua negotia.

Eodem die, inter alumnos admissus est Joannes Young, juramentum Collegii præstando Rdo Dno Præsidi, in ipsius cubiculo coram Dno Richardo Taylero, Confessario Generali, et Dno Francisco Barbero, præfecto generali.

Eodem etiam die professionem fidei juxta formam Pii 4i in Concilio Tridentino fecerunt coram iisdem, in prædicto cubiculo, Mr Richardus Lassells (hic Bolds) theologus et syntaxios magister, Joannes Powell (hic Jenings) philosophus, et Joannes Bisleus (hic Parkerus) rhetor.

21º Septembris, festo Sti Matthæi Apostoli, communi sacro peracto, in Ecclesia publice juramentum Collegii Rdo Dno Præsidi præstiterunt Mr Joannes North (hic dictus Lancasterus) Cestrensis, Mr Nicolaus Stricklandus (hic Midletonus) Eboracensis, Mr Joannes Lechmore (hic Stratfordus) Herefordensis, Mr Richardus Lassells (hic Bolds) Eboracensis, theologi; Georgius Warham (hic Polwheele) Bristoliensis, Thomas Martinus, etiam Bristoliensis, philosophi; Robertus Fletcherus (hic Parkerus) Cestrensis, Richardus Monke (hic Edwards) Carleolensis, Edmundus Cathericke (hic Hudlestonus) Cestrensis, Joannes Powell (hic Jenings) Herefordensis, logici, et Joannes Bisleus (hic Parkerus) Cestrensis, poeta.

Eodem Sabbatho, quatuor temporum in Capella Palatii Archiepiscopalis Cameraci, ab Illmo D. Francisco Vanderburche, ejusdem diœcesis Archiepiscopo, promotus est ad subdiaconatus ordinem Mr Alexander Barkerus (hic Par) Cestrensis, ac hujus Collegii alumnus.

23º Septembris, e Collegio in Angliam discessit Edwardus Wivell (hic Rood) syntaxianus, quia non permissum est illi per saltum ad rhetoricam ascendere.

24º Septembris, litteras a D. Georgio Laburno (hic Bradlie) hujus Collegio alumno ac sacerdote recepimus, quibus intelleximus illum in ingressu in Angliam captum fuisse ac Doroberniæ incarceratum, primo in domo cujusdam officialis qui vocatur Joanes, deinde in castro.

[312] 26° Septembris, in Collegium ut convictor pro 240 flo. annue admissus est Arthurus Aiiscome, anno ætatis suæ 14°, natus est Antverpiæ in Belgio, ab Arthuro Aiinscome,* mercatore Anglo et [*blank*] Flandra. Syntaxim adit.

30° Septembris, profectus est in Angliam Mr Henricus Benlous (hic dictus Wilsonus) theologus.

Eodem die a prandio in cubiculo R^{di} D. Præsidis Juramentum Collegii præstitit R^{do} D. Præsidi præsentibus D^{no} Richardo Taylero, et D^{no} Francisco Barbero, Robertus Bacon (hic Boyer) rhetor, diœcesis Londinensis, prius tamen professione fidei facta secundum Bullam Pii 4^{i}, et promissione data annuam pensionem 240 florenorum solvendi usquedum philosophiæ cursum persolverit.

October 1630

1° Octobris, festo S^{ti} Remigii inchoatæ sunt iterum classes Philosophi sub D^{no} Gulielmo Beyart (hic Hide) logica hoc anno ob penuriam scholarium prætermittitur. Rhetores sub D^{no} Georgio Tyas (hic Transamus) Poesis etiam ob prædictam causam omissa est. Syntaxiani sub M^{ro} Richardo Lassells (hic Bolds) Grammatici sub M^{ro} Richardo Todkill (hic Tempest) ac Figuristæ sub M^{ro} Edmundo Greene (hic Ogle). More solito hora 10^{a} pro fælici in studiis successu, sacrum solemniter decantatum est, in quo omnes studiosi sacro syntaxi refecti sunt.

2° Octobris, in Capella Palatii Archiepiscopalis Cameraci, sacramento Confirmationis imbutus est Robertus Baconus (hic Boyer) Londinensis, qui eodem die cum M^{ro} Joanne North (hic Lancaster) Cestrensi, ab Illmo Francisco Vanderburch Archiepiscopo Cameracensi primam tonsuram et quatuor minores ordines suscepit.

10° Octobris, ex Anglia advenit cum litteris commendatitiis R^{mi} Episcopi Chalcedonensis, Josephus Belphante, Italus (hic dictus Zannini). Natus est Venetiis ex parentibus Catholicis, Dominico Belphante ac Elizabetha, ibique semper est educatus. In numerum convictorum pro 240 florenis annue recipitur, anno ætatis suæ 17°. Vitricum modo habet Leonardum Turnerum, Anglum medices doctorem Londini cum uxore commorantem in platea quæ vocatur Pater Noster Rooe. Grammaticam frequentat.

11° Octobris, in numerum convictorum pro 200 flo. annue admittitur Mr Franciscus Gascon (hic Jhonson) apud Barrembowe in parochia de Barwicke, comitatus ac diocæsis Eboracensis a parentibus Catholicis ac generosis natus, Joanne nimirum Gascon et Anna Inglebie.† Humanioribus litteris primo dedit operam apud Benedictinos Anglos in hac universitate, deinde Mecliniæ, postea logicam ac philosophiam apud præfatos Benedictinos audivit, et in tantum profecit ut universam philosophiam meruit publice propugnare, tandem in Angliam reversus est peractisque negotiis inde rediit, et Cameraci aliquamdiu cum D^{no} Joanne Yaxleo, sacerdote Anglo

* This boy is subsequently referred to as Anscome.

† Francis, born 10 Dec. 1605, fourth son of John Gascoigne of Barnbow, who was created a baronet 8 June 1635, by his wife Anne, daughter of John Ingleby of Ripley (*Thoresby Soc.*, xvii). His *alias* may be his father's, *i.e.* John's son.—J.S.H.

vixit. Natalitiis proximis annos, viginti quatuor habebit. Theologiæ jam studet.

12° Octobris, die Sabathi, theologi suas lectiones iterum resumpserunt D^{no} Edmundo Lechmore (hic Stratfordo) Professore S. Theologiæ primario, ac D^{no} Gulielmo Everard (hic Talbot) secundario.

18° Octobris, sacro chrysmate delibutus est Gulielmus Blunt (hic Greene) a R^{mo} D. Paulo Boudot Episcopo Attrebatensi.

[313] 20° Octobris, die Dominico, Ill^{mus} D^{ns} Fabius de Lagonissa, Nuncius Apostolicus in Belgio et Legatus a latere nos invisere dignatus est tempore vesperarum cum R^{mo} D. Paulo Boudot, Episcopo Attrebatensi; finitis vesperis in Aula R^{di} D^{ni} Præsidis, Græcis Latinisque carminibus salutatus est a quodam juvene nomine omnium scholarium.

21° Octobris, in Ecclesia Monialium de Sayne prope Collegium nostrum a R^{mo} Episcopo Attrebatensi, D^{no} Paulo Boudot, sacro chrysmate inuncti fuerunt Nicolaus Tompkins (hic dictus Kingston) Gulielmus Biflet (hic Franciscus Worsly) qui modo nomen suum in Franciscum mutavit, Thomas Yates (hic Stevens) Joannes Sammayes (hic Henricus Fosterus) Robertus Singletonus (hic Standleus) Joannes Keeling (hic Jhonsonus) Franciscus Mathewes (hic Browne) Franciscus Britton (hic Burdet) Joannes Aldemius (hic Barnabie) Henricus Wilkensonus (hic Bensonus) Joannes Andrewe (hic Wilmore) Robertus Acton (hic Bridges) et Gregorius Martinus. Primam tonsuram et quatuor minores ordines eodem tempore sumpserunt Mr Joannes Lechmore (hic Stratfordus) Herefordensis, Mr Nicolaus Stricklandus (hic Midletonus) Eboracensis, Mr Richardus Lassells (hic Bolds) Eboracensis, Mr Georgius Warham (hic Polwheele) Bristoliensis, Mr Thomas Martinus, etiam Bristoliensis, Mr Joannes Young, Cestrensis, theologi: Robertus Fletcherus (hic Parkerus) Cestrensis, Edmundus Cathericke (hic Hudlestonus) etiam Cestrensis, Richardus Monke (hic Edwards) Carliolensis, Joannes Powell (hic Jenings) Herefordensis, philosophi, et Joannes Bisleus (hic Parkerus) Cestrensis ac rhetor.

November 1630

8° Novembris, iter suum versus Bruges suscepit D^{ns} Jacobus Blundevill (hic Bord) hujus Collegii alumnus ac sacerdos, eo missus a R^{do} D^{no} Præside ut monialium Anglorum ibi degentium confessiones accipiat.

9° Novembris, in Collegium admissus est Joannes Wathood, filius Gulielmi Wathood, quondam hujus Collegii sartoris, et Isabellæ Parker. Londini in parochia S^{ti} Clementis, et platea quæ appellatur Fleet-streete, natus est. Usque ad nonum et amplius ætatis suæ annum commissus est curæ Soceri sui Roberti Parkeri, postea ab avunculo suo Thoma Parkero ductus est in Flandriam ad patrem suum qui tunc temporis sartoris officium in hoc Collegio exercebat, in quo etiam usque ad hunc diem quamvis in patris ædibus vixit, humanioribus litteris operam dedit, in quibus plurimum profecit. Annum agit 19^{m} circiter. Logicam frequentat.

18° Novembris, pro Convictore recipitur Thomas Dolman (hic

Rudston) quartus filius Marmaduci Dolman,* armigeri et schismatici, Millingtoniæ in comitatu Eboracensi natus est. Annue pro victu [314] et vestitu, quamdiu in Collegio sit moraturus 200 florenos solvere debet. Figuras studet.

Eodem die pro 150 florenis annue admissus est Franciscus Victor (hic dictus Bishope) anno ætatis suæ 18°. In parochia Sti Patroci, comitatus Cornubiensis, ab honestis Catholicisque parentibus nempe Edwardo et Beatrice natus est. Syntaxim adit.

Eodem etiam die cum prædictis ex Anglia venerunt duo parvuli (fratres Dni Georgii Gage, hujus Collegii sacerdotis et alumni) Joannes et Franciscus Gage ✠ (hic White) Londini in platea Sti Joannis ex Joanne Gage armigero, et Anna Barnes Catholicis nati sunt; primus eorum annum agit 12m, proximo Purificationis B. Mariæ Virginis festo, secundus vero decimum annum eodem tempore. Admissi sunt pro 150 florenis annue. Figuris incumbunt.

23° Novembris ex Anglia rediit Mr Michael Meriman (hic Wakeus) qui paucis abhinc annis post peractum cursum theologicum scrupulis oppressus in Angliam progressus est, jam vero ab iis omnino liberatus, in numerum Alumnorum admissus est.

Eodem die cum illo venerunt duo fratres, Gulielmus et Rochus § Greene (hic dicti Russells) et in numerum convictorum inscripti sunt pro 200 florenis pro singulis annue, ambo nati fuerunt apud Standford Hall in comitatu Essexiæ, diœcesi vero Londinensi, ex Catholicis parentibus Joanne Greene, armigero et Catharina. Eorum primus septemdecim annos habet mense Martii proximo, alter quindecim tantum sequenti Augusto. Uterque Figuristarum Classem frequentat.

29° Novembris in Angliam iterum progressus est Dns Thomas Pinckny (hic Milo Caræus) Collegii Procurator, ob negotia Collegii.

Eodem die negotiis in Anglia peractis rediit Thomas Whall (hic Robinsonus) ad studia sua prosequenda. Solvit annue 200 florenos. Theologiæ operam dat.

December 1630

11° Decembris ex Anglia iterum reversus est Richardus Walton (hic dictus Tompsonus) qui 2° Junii præteriti eo est profectus, solvit annue 240 florenos, et logicam frequentat.

* Marmaduke, third son of Thomas Dolman of Pocklington, and his wife Elizabeth, daughter of John Vavasour of Spaldington. He married Ursula daughter of John Rudston of Hayton, and relict of Christopher Langley of Millington, son of Richard Langley of Owsthorpe, Pocklington, the martyr.—J.S.H.

✠ John and Francis Gage, brothers of the half blood of George Gage, being sons of John Gage (see Appendix C) and his second wife, who had been a widow named Barnes. Francis Gage subsequently became President of the College.—J.S.H.

§ The Greene family inherited large estates in Essex by marriage of William Greene (d. 1488) with Margaret Bateman (d. 1495). John Greene fifth in descent from them and heir *ob. v. p.*, and may have been of Stanford-Rivers. He married *Frances* (?) daughter of Sir John Russell of Strensham, co. Worcester, and had five sons—(1) Edward, heir to grandfather, created a baronet 1660, who dissipated his estates by gambling, (2) Francis, (3) John, (4) William, and (5) Rooke, the last two in the text, and a daughter Catharine. Their great-grandfather was also Rooke Greene (Morant's *Essex*, ii, 286, 525, &c.).—J.S.H.

Eodem die cum prædicto Tompsono advenit Gabriel Greene (hic dictus Ægidius Stockman) ex Gabrieli et Editha,* Catholicis, natus in parochia de Sparkford, comitatus Sommersettensis; in Collegium admittitur pro 200 florenis annue, ætatis suæ anno 18, Grammaticam aditurus.

19° Decembris in cubiculo Rdi Dni Præsidis præsentibus Dno Richardo Taylero, Confessario generali et Dno Francisco Barbero, Præfecto generali in Alumnorum numerum sunt inscripti Mr Michael Meriman (hic Wakeus) et Mr Joannes Conestable (hic Caterell) Collegii juramentum præstando, quamvis ultimus non in Collegio, sed in domo Edmundi nostri dispensatoris moratur, classem tamen nostram Theologicam frequentat.

Eodem die ex Anglia rediit Gulielmus Britton, qui 15° Julii elapso eo est profectus, in numerum convictorum iterum recipitur, pro 200 florenos annue Rhetoricam aditurus. Advenit cum illo ipsius pater ad tempus in hac universitate moraturus.

[315] Eodem etiam die cum prædictis venit ex Anglia, Thomas Waldegrave (hic dictus Smith) filius Edwardi Waldegravi, nobilis ac Catholici; natus est in comitatu Norfolciæ, ubi ipsius parentes modo habitant. In Belgio ad fidem Catholicam perductus est. In Collegio Anglorum Audomari tribus annis studuit. Pro 240 flor. annue in Collegium nostrum bene commendatus recipitur, anno ætatis suæ 25°, Grammaticam frequentaturus.

20° Decembris, in Ecclesia B. Mariæ Virginis hujus universitatis a Rmo Dno Paulo Boudot, Episcopo Attrebatensi, confirmati fuere Gulielmus et Rochus Greene (hic dicti Russells) et Thomas Brathwait (hic Errington): eodem tempore primam tonsuram et quatuor minores ordines ab eodem Episcopo sumpserunt Mr Michael Meriman (hic Wakeus) et Mr Joannes Conestable (hic Caterell) qui cum Edmundo dispensatore nostro habitat.

21° Decembris in parochiali Ecclesia Sti Jacobi in hac civitate præfati duo, nempe Mr Meriman, Dunelmensis, et Mr Conestable Lincolniensis, ab eodem Episcopo Attrebatensi consecrati sunt subdiaconi, et Mr Alexander Barkerus (hic Par) Cestrensis, diaconus.

Annus 1631
Januarius

1° Januarii, in hujus anni principio numerabantur in hoc nostro Collegio, seniores sacerdotes ac scholares cum novem famulis, nonaginta duo.

22° Januarii, reversus est ex Anglia Mr Wulstanus Paston (hic Augustinus Birston) qui 27° Augusti anni 1626, cursu Philosophico peracto hinc in Angliam decessit, in numerum convictorum iterum admissus est pro 240 flo. annue, et theologiæ operam dat.

Eodem die cum prædicto advenit etiam ex Anglia Edwardus Enderby (hic Mambie) a Rdo D. Georgio Muskett commendatus, ratione donationis 1000 librarum Anglicanarum Collegio nostro per

* The visitation of 1623 gives Edith daughter of John Byflete of Bratton, and wife of Gabriel Greene (*Harl. Soc.*, xi, 18).—J.S.H.

D^am^ Elizabetham Milburie defunctam, admissus est, tamen D^ns^ Muskett promisit se daturum annue Collegio 100 florenos pro illo. Natus est hic juvenis Lincolniæ ex Thoma Enderby, schismatico et Elizabetha Rushforth,* Catholica. Annum agit 18um, Figuras studet.

Eodem etiam die cum prædictis venit Joannes Skinner (hic Warren) filius Joannis Skinner, armigeri ac schismatici, et Mariæ Catholicæ. Natus est in parochia de Southly† comitatus Oxoniensis; Decembri ultimo ad fidem Catholicam perductus est. In Collegium admissus est pro 200 florenis annue; anno ætatis suæ 20 et amplius, Grammaticam frequentaturus.

Eodem etiam die cum præfatis ex Anglia advenit Izaias Harmer (hic Laurentius Udall) filius Joannis Harmer, hæretici, et Annæ, Catholicæ, sortis mediocris. Natus est Knaptonæ in comitatu [316] Norfolciæ; nuperrime ad fidem Catholicam reconciliatus est; in numerum Convictorum pro 200 flo. annue recipitur ætatis suæ anno 18° circiter, Figuras aditurus.

Eodem etiam die cum quatuor prædictis venit Andræas Skinner (hic dictus Bentleus) filius Antonii Skinner, armigeri, et Mariæ Catholicæ. In domo de Bently, comitatus Sussexiæ, diœcæsis vero Cicestrensis natus est, et in Catholica religione semper educatus; in Collegium ut convictor admittitur pro 200 flo. annue ætatis suæ anno 15°. Figuras adit.

Februarius 1631

21° Februarii Romam versus peregrinationis causa profectus est Richardus Walton (hic Tompsonus) qui 11° præteriti Decembris venit ex Anglia.

Eodem die cum prædicto ut famulus ipsius decessit Nicolaus Tompkins (hic Kingston) philosophus, quamvis ægrotorum curam in valetudinario habuit.

Martius 1631

5° Martii e vivis decessit Thomas Good (hic Bounde) pius ac devotus juvenis circa horam septimam matutinam, omnibus prius sacramentis munitus, pro cujus anima Sacrum et Officium Defunctorum cantavimus.

Eodem die admissus est in Collegium ut Convictor pro 240 flor. annue Gulielmus Compton (hic Farmer) qui ad aliquod tempus cum fratre suo majori natu, Richardo, in ædibus Edmundi, Dispensatoris Collegii vixit, nostras tamen classes, toto illo tempore cum fratre frequentavit. Natus est apud Halfe-farthing in comitatu Surriæ, Wintoniensi vero diocesi, ex Henrico Compton, equite aurato, schismatico, germano Baroni Compton, et Cecilia Sacfelde Catholica, sorore Baroni de Dorset.§ Novem ab hinc mensibus cum fratre in

* Thomas Enderby, attorney, of Lincoln, 1615, by Elizabeth daughter and heiress of Robert Rus[h]forth of Coley Hall, co. York, had three sons,—George Enderby of Donington, Percy and Edward (*Harl. Soc.*, l, 334).—J.S.H.

† Southleigh.

§ Cecilia Sackville was daughter of the first and sister of the second and third Earls of Dorset. She was the first wife of Sir Henry Compton of Brambletye, East Grintead, Sussex, a son of Henry Compton, the first Lord Compton of Compton Wynyates, Warwickshire. The Marquess of Northampton now holds the title. Farthing is in Coulsdon or Cullesdon parish.—J.S.H.

gremium Ecclesiæ Catholicæ opera D^{ni} Richardi Tayleri, confessarii hujus Collegii generalis perductus est. Annum 16^{m} circiter agit. Figuras frequentat.

6° Martii, circa horam 10^{am} matutinam, corpus præfati juvenis Thomæ Bounde delatum est ad templum S^{ti} Jacobi, ubi sacro decantato pro ipsius anima, sepultus est ante sacellum B. Mariæ Virginis, et desuper positus est lapis cum hac inscriptione.

Memoriæ Sacrum.
Hic jacet depositum nobilis adolescentis
Thomæ Goode Angli, qui morti denatus
renatus est perennitàti 5° Martii, An. D. 1631
Posuit mæstissimus Frater I:G.
Requiescat in
pace.

[317] 12° Martii, festo S^{ti} Gregorii, paulo ante summum Sacrum, in cubiculo R^{di} D^{ni} Præsidis, professionem fidei coram ipso et D^{no} Francisco Barbero, præfecto generali, fecerunt secundum Bullam Pii 4^{i}, Mr Richardus East (hic dictus Jerningham) Lincolniensis, Joannes Keelinge (hic Jhonsonus) Lichfildensis, et Robertus Singletonus (hic Standleus) Cestrensis, qui tres cum M^{ro} Joanne Hodshon (hic Langleus) qui in ædibus Edmundi, dispensatoris Collegii habitat, in Sacello peracta prius parva sed solida ad ipsos et omnes Scholares exhortatione a R^{do} D^{no} Præside, juramentum Collegii præstiterunt.

Eodem die reversus est ex Anglia D^{ns} Thomas Pincknie (hic Milo Car) hujus Collegii Procurator, postquam Collegii negotia cum R^{mo} Chalcedonensi et confratribus nostris optime peregerat. Adduxit secum quinque studiosos sequentes.

Primus est Carolus Parkerus filius Perillustris D^{ni} D^{ni} Gulielmi Parkeri, Equitis aurati et Baronis de Morly et Mountegle necnon Baronis de Rie, ac Elizabethæ, D^{næ} de Morley et Mountegle, Catholicæ. Natus est Londini apud Clarken-Well in parochia S^{ti} Andrææ, comitatus Midlesexiæ; in Collegium pro 200 flo. annue pro victu, tantum admittitur, anno ætatis suæ 15°. Figuras frequentat.

Secundus est Richardus Bretton, famulus prædicti Parkeri, pro quo Collegio 200 floreni solvendi sunt annue; natus est apud Bretton in parochia de Sandals magna, comitatus Eboracensis, a Joanne et Maria Bretton. Annum agit 24um Syntaxim adit.

Tertius est Joannes Tasburgh (hic Tredway) qui pro 240 flo. annue in Collegium admissus est, ætatis suæ anno 15°. Parentes illi erant Illustres Joannes nimirum Tasburgh, Eques auratus, hæreticus, et Letecia, filia Illustris D^{ni} Roberti Crecy, Catholica; natus est apud Flixton, in comitatu Suffolciæ. Grammaticam frequentat.

Quartus est Thomas Pudseus (hic Banesterus) filius Gulielmi, armigeri et Elizabethæ, qui pro fide Catholica plurima passi sunt. Natus est in parochia de Bolton juxta Holland* in comitatu et

* This should be Bolton-by-Bolland. The registers give several entries of this ancient family of Pudsey, including "Thomas, the sonne of William Pudsay, esquire, baptized the fourth daie of September p'ict' [1609]." (*Yorks. Par. Reg. Soc.*, xix, 62.)—J.S.H.

diœcesi Eboracensi ; per aliquot annos studiis operam dedit Audomari in Collegio Anglorum. In Collegium nostrum pro 240 flo. annue admissus est, anno ætatis suæ 21º Rhetoricam aditurus.

Quintus est frater præfati Pudsei, nempe Stephanus Pudseus* (hic Banester) qui ab iisdem parentibus eodemque in loco progenitus est, quinque ferme annis humanioribus litteris in Collegio Audomarensi apud Patres Societatis Anglos studuit, audita vero patris sui morte in Angliam cum ad Rhetoricam pervenerat reversus est ; recipitur in Collegium pro 200 flor. annue ætatis suæ anno 20º, Rhetoricam frequentaturus.

15º Martii, Sabbatho quatuor temporum, Attrebati in Palatio Episcopali a Rmo Episcopo Paulo Boudot ordinati sunt subdiaconi, Mr Joannes Conestable (hic Caterall) Lincolniensis, ✠ Mr Joannes Hodshonus (hic Langleus) Dunelmensis, et Mr Richardus East (hic Jerningham) Lincolniensis. [318] Diaconi, Mr Michaell Meriman (hic dictus Wacke) Dunelmensis et Mr Joannes North (hic Lancaster) Cestrensis. Consecratus est etiam eodem tempore presbyter Mr Alexander Barkerus (hic Par) Cestrensis.

Eodem die circa horam quintam pie obiit Edwardus Beswicke, hujus Collegii sutor ac potifex ; cujus anima requiescat in pace.

Eodem etiam die ex Anglia advenit Thomas Barney (hic Thurstin) filius Joannis Barney§ Catholici ; natus est apud Appleton in comitatu Northfolciæ, pro 200 florenis annue ut convictor admissus est, anno ætatis suæ 15 et amplius, Grammaticam aditurus.

16º Martii, die Dominico Dns Alexander Barkerus (hic Par) primitias suas celebravit tempore communis sacri.

17º Martii, pro salute animæ Edwardi Beswicke sacrum decantavimus loco communis sacri, cujus corpus ad Ecclesiam Sti Jacobi delatum est circa horam decimam omnibus scholaribus assistentibus, et ante Altare B. Mariæ Virginis sepelitur.

April 1631

5º Aprilis, Attrebati in Palatio Episcopali Rms D. Paulus Boudot, Episcopus Attrebatensis consecravit Mr Joannem Conestable (hic Caterel) Lincolniensem, Mr Joannem Hodshonum (hic Langlie) Dunelmensem, et Mr Richardum East (hic Jerningham) Lincolniensem, Diaconos ; Mr Michaelem Meriman (hic Wackeum) Dunelmensem et Mr Joannem North (Lancasterum) Cestrensem, sacerdotes.

6º Aprilis circa decimam vespertinam mortuus est in ædibus suis Gulielmus Wathood quondam hujus Collegii sartor.

7º Aprilis loco communis sacri pro anima prædicti Wathood sacrum cantavimus, hora 10a : coram sacello B. Mariæ Virginis sepultus est.

* "Stephen and Ann children of William Pudsay, Esquire, baptized the xjth daie of Nouember [1610]" at Bolton-by-Bolland. (*Yorks. Par. Reg. Soc.*, xix, 64.)—J.S.H.

✠ This must be an error. He had been ordained subdeacon on 21 Dec., 1630.

§ This is the old family of Barney or Berney of Reedham, baronets since 1620. Henry Berney of Reedham married Alice daughter of Roger Appleton, and their third son John married Mary daughter of Sir Francis Curson of Waterperry, Oxon., they having a son Thomas, 17 years old 163– [*sic*] (*Visit. Norfolk, Harl. Soc.*, xxxii, 16, 17). He would thus be first cousin to the first baronet.—J.S.H.

14° Aprilis ex Anglia venit Gulielmus Drury (hic Bedford) tertius filius Joannis Drury, Equitis aurati, et Annæ. Natus est in Aula de Brotts in parochia de Tevering,* Comitatus Essexiæ, tribus annis studuit in Collegio Audomarensi, inde in Angliam reversus est, et postea a Dno Gulielmo Drury presbytero, avunculo suo, commendatus, ut convictor in Collegium, anno ætatis suæ 19°, pro 200 flo. annue recipitur, Syntaxim frequentaturus.

Eodem die ad Collegium nostrum missus est a Rdo Dno Joanne Yaxleo sacellano B. Mariæ Virginis Cameraci, Joannes Yaxleus (hic Richardsonus✠) filius Richardi Yaxlei et Aliceæ Gibbon mediæ sortis, ut in Collegium recipiatur pro 15 florenis§ annue. Natus est apud Congam in comitatu Norfolciæ. Annum agit 16m proximo festo Sti Michaelis. Figuris studet.

19° Aprilis Sabbatho Sancto Attrebati a Rmo D. Paulo Boudot, Episcopo Attrebatensi, presbyteri consecrati sunt Mr Joannes Conestable (hic Caterel) Lincolniensis, Mr Joannes Hodshon (hic Langleus) Dunelmensis, et Mr Richardus East (hic Jerningham) Lincolniensis.

[319] 20° Aprilis, Festo Paschæ, loco communis sacri, primum suum sacrum Deo O. M. obtulit Dns Joannes North (hic dictus Lancasterus) et hora 10a primitias suas cantavit Dns Michael Meriman (hic Wacke).

23° Aprilis, festo Sti Georgii, Anglorum Patroni, primitias etiam suas celebravit Mr Joannes Hodshon (hic Langleus) tempore communis sacri.

27° Aprilis, Dominica in Albis, primum suum sacrum fecit tempore communis sacri, Mr Joannes Conestable (hic Caterel).

Maius 1631

1° Maii, festo SSorum Philippi et Jacobi loco communis sacri suas primitias celebravit D. Richardus East (hic Jerningham).

10° Maii, Parisios versus profectus est Dns Joannes Conestable (hic Caterell) hujus Collegii alumnus ac sacerdos, cursu theologico ferme peracto.

19° Maii, Rdus Dns Præses omnibus hujus Collegii studiosis severam prohibitionem dedit, sub peccato scilicet mortali adultis et pœna expulsionis e Collegio, junioribus vero sub pœna virgarum coram omnibus in Refectorio, ne quis eorum aquas inposterum adeat ob periculum mergendi.

23° Maii, ex Anglia ad Collegium venerunt sex Adolescentes a Rdo Dno Georgio Laburno (hic Bradly) hujus Collegii alumno ac sacerdote missi.

Primus eorum est Richardus Dormer (hic Norris) tertius filius Gulielmi Dormer, equitis aurati, filii Roberti Dormeri Comitis,¶ et

* Sir John Drury, of Brett's Hall in Tendring, by Anne daughter of Edmond Saunders of Charlton in Surrey. They had in 1612—(1) John, (2) Southwell, (3) William, in the text, and (4) Robert. (*Visit. Essex*, *Harl. Soc.*, xiii, 190.)—J.S.H.

✠ The *alias* is probably "Richard's son."—J.S.H.

§ So in the original, but it must be a slip for 150 florins.

¶ Sir Richard Dormer, made Lord Dormer of Wenge or Wing, co. Buckingham, in 1615, was not an earl. His eldest son, Sir William, *ob. v. p.*, by his wife, Alice

Aliciæ Molinax, filiæ N. Molinax, Equitis aurati. Natus est apud Ascot in parochia de Wing, comitatus Buckingamiæ, admissus est in Collegium, ætatis suæ anno 18, festo Sti Joannis, pro 250 florenis annue. Frequentat Grammaticam.

Secundus est frater prædicti Dormeri, Franciscus nempe Dormer (hic Standish) ob iisdem parentibus, eodemque in loco prognatus est, et tantumdem cum alio annue solvit, annum agit 16m Purificationis festo proxime futuro. Figuris studet.

Tertius est Godefridus* Cobbes (hic dictus Thaightes) filius Godefridi Cobbes, armigeri et Elizabethæ Thaightes, Catholicæ, quæ defuncto marito, matrimonio conjuncta est Roberto Floyd, Regio medecinæ doctori. Natus est hic juvenis apud Anmar in comitatu Norfolciæ; in Collegium ætatis suæ anno 15° festo Paschæ præterito pro 150 flo. admissus est. Figuras adit.

Quartus est frater præfati Cobbes, nimirum Franciscus* Cobbes (hic Thaightes) ab iisdem parentibus natus, sed apud Baberlye in comitatu Norfolciæ, tantundem cum altero solvit annue, annum agit 16m ultimo festo Sti Marci. Figuras frequentat.

[320] Quintus est Humfredus Price (hic dictus Joannes Vaugham) ex Edwardo Price, armigero et Elizabetha Floyd, Catholicis, apud Llanvilling in comitatu Mongomeriæ natus in Collegium pro 200 flo. annue admissus est, ætatis suæ anno 20°, Figuras aditurus.

Sextus est Robertus Knyvet (hic Ford) filius Philippi Knyvet, Equitis aurati, et Catharinæ Ford. Natus est ad Bucknam in Comitatu Norfolciæ. In Collegium admittitur pro 240 flo. annue, ætatis suæ anno 15 et amplius, Figuris operam daturus.

24° Maii, tres studiosi in Angliam progressi sunt, Robertus Singletonus (hic Standleus) Syntaxianus ac Collegii alumnus ob valetudinem, Joannes Andrewe (hic Wilmore) Grammaticus et convictor, et Philippus Thawtes (hic Williams) item Grammaticus et convictor, qui animum non potuit studiis applicare.

30° Maii, universam Philosophiam propugnaverunt matutino tempore Thomas Westby (hic Norrisius) pomeridiano vero Franciscus Howse (hic Meverill) sub Dno Gulielmo Beyart (hic Hide) philosophiæ professore.

31° Maii, easdem theses matutino tempore defendit sub prædicto professore, Thomas Whall (hic Robinsonus).

Junius 1631

3° Junii, in messem Anglicanam missus est Dns Gulielmus Beyart (hic Hide) hujus Collegii alumnus ac sacerdos, cum facultatibus ordinariis qui philosophiam magna cum laude quatuor annis prælegit.

Eodem die cum præfato sacerdote in Angliam profecti sunt

daughter of Sir Richard Molyneux of Sefton, Lancs., had an only son, Robert, who succeeded his grandfather, and was advanced to the viscounty of Ascot and earldom of Carnarvon in 1628.—J.S.H.

* Geoffrey son of Sir William Cobb of Sandringham and Mary daughter of Edmund Bedingfeld of Eriswell, Suffolk, married Elizabeth daughter and heiress of Anthony Thwaites of Hardingham, and had—(1) William, a colonel in the Royalist army, (2) Geoffrey, in the text, (3) Francis, in the text, (4) Henry, and two daughters. (*Norf. and Norw. Archæol. Soc.*, i, 324.)—J.S.H.

Thomas Westby (hic Norrisius) et Franciscus Howse (hic Meverill) convictores, cursu philosophico peracto.

6° Junii ex Anglia venit Franciscus Mutleberye* (hic Beuamount)✠ filius Thomæ Mutleberye armigeri, et Dorothææ Tichburne, qui multa passi sunt pro fide Catholica. Natus est ad Jordains in parochia de Aishill, comitatus Sommersettensis. In Collegium ut convictor admissus est pro 200 flo. annue, anno ætatis suæ circiter vigesimo, Grammaticam frequentaturus.

16° Junii e Collegio in Angliam decessit Richardus Brettonus, syntaxianus et famulus Dni Caroli Parkeri ob capitis dolorem.

Eodem die Brugas versus progressus est Thomas Pudseus (hic Banester) rhetor et convictor.

20° Junii, in Capella Monialium Ordinis Sti Augustini prope Collegium nostrum Sacramentum Confirmationis suscepit Joannes Tasburgh (hic Tredway) e manibus Rmi D. Pauli Boudot, Episcopi Attrebatensis.

21° Junii, ex Anglia venerunt duo fratres Richardus Victor et Edwardus (hic dicti Bishope) qui ex honestis ac Catholicis parentibus in parochia Sti Patroci,§ comitatus Cornubiensis orti sunt, patre scilicet Edwardo Victore, matre vero Beatrice, qui plurima passi sunt pro fide Catholica, ambo in Collegium admittantur pro 400 flo. annue, primus 23 annos habet [321] et syntaxim frequentat. Alter vero 21 circiter et figuras adit.

22° Junii, tres fratres ex Anglia venerunt, et in numerum convictorum adscripti sunt pro 600 florenis annue, Thomas nimirum Joannes et Carolus Hawkins (hic dicti Gower) filii Richardi Hawkins, armigeri et Catholici, ac Mariæ Langworth etiam Catholicæ, primus eorum Londini natus est in platea quæ vocatur Fleetstreete, alii autem duo ibidem sed in platea quæ dicitur Turneball-streete,¶ primus 18 annos habet, et rhetoricam frequentat, secundus sexdecim annos festo SSorum Philippi et Jacobi præterito et syntaxim adit, tertius vero duodecim annos habebit proximis Natalitiis, et figuris operam dat.

27 Junii in vineam Anglicanam lucrandarum animarum causa, cum facultatibus ordinariis missi sunt, Dns Joannes Hodshonus (hic Langleus) Dns Thomas Godericus, et Dns Alexander Barkerus (hic Par) hujus Collegii alumni ac sacerdotes.

* At the Visitation of 1623 Francis appears as the fourth son and aged 14; his mother as daughter of Peter Tichborn, and his paternal grandmother, Elizabeth sister and heiress of Henry Beaumont of Gittisham, Devon. (*Harl. Soc.*, xi, 76.) Aishill seems to be Aisholt.—J.S.H.

✠ Thus written for Beaumont.

§ Padstow, a corruption of Petrocstowe, is probably meant, being called after St. Petroc, a British saint.—J.S.H.

¶ Richard Hawkins of Boughton-under-Bleane, Kent, and St. Clement Danes parish, London, appears as a recusant in 1641. (*Midx. Records*, iii, 76.) Third son of Sir Thomas Hawkins of Nash Court, Kent, and Anne daughter of Ciriack Petit of Boughton-under-Bleane, Richard, described of Selling, Kent, by Mary daughter of John Langworth, had the three sons named in the *Diary* and three daughters,—Anne, Frances, and Catharine. (*Harl. Soc.*, xlii, 204.)—J.S.H.

Eodem die cum prædictis sacerdotibus decessit Joannes Pikering (hic Greene) rhetor ac convictor, quia ad majorem in studiis progressum faciendum non erat idoneus.

Julius 1631

1° Julii è Collegio nostro Vliseponensi in Regno Portugaliæ advenit Petrus Bennet, filius Raphaelis Bennet generosi ac Catholici. Natus est in parochia de Whitford, comitatus Flintensis in Wallia, et diœcesis Assaphensis, tribus abhinc annis fidem Catholicam amplexus est; ut convictor in Collegium recipitur, anno ætatis suæ [*blank*] pro 200 florenis annue. Figuristarum Classem frequentat.

17 Julii, profecti sunt in Angliam Mr Joannes Tankard (hic Manneringus) theologus ab genuum dolorem et Robertus Kirkam, (hic Cary) philosophus, ambo convictores.

20° Julii, reversus est denuo ex Anglia, sanitate recuperata, Henricus Wivell (hic Rood) et in Collegium admittitur pro 240 florenis annue, Logicam proximis Remigialibus inchoaturus.

21° Julii, primam partem Divi Thomæ publice in Schola theologorum propugnaverunt D^{ns} Edmundus Dutton (hic Ireland) matutino tempore, pomeridiano vero D^{ns} Joannes North (hic Lancasterus) sub D^{no} Edmundo Lechmore (hic Stratford) sacræ theologiæ professore primario.

24° Julii, inter convictores pro 240 flo. annue admissus est Petrus Wyardus (hic Jhoanes) filius Nicolai et Elizabethæ Joanes, in comitatu Suffolciæ natus, Londini tamen a teneris annis educatus. In Collegio Audomarensi apud patres Societatis Anglos humaniores litteras audivit, et ex rhetorica inde in Angliam est revocatus. Jamque ad nos advenit ætatis suæ anno 21°, Logicam proximis Remigialibus inchoaturus.

31° Julii, in Angliam ob privata sua negotia decessit Mr Jacobus Skinner (hic dictus Bentleus) theologus et convictor.

[322] Augustus 1631

1° Augusti, Parisios versus progressus est D^{ns} Robertus Duckettus (hic dictus Franciscus Samfordus) hujus Collegii alumnus ac sacerdos, ut R^{mi} Chalcedonensis negotia peragat.

9° Augusti ex Anglia quatuor juvenes venerunt ad nos, quorum Primus vocatur Robertus Dalton (hic Hilton) filius Roberti Dalton, armigeri et Elizabethæ Hilton; natus est ad Thurnham in parochia de Cokerham,* comitatus Lancastrensis; in Collegium admittitur pro ducentis florenis annue, ætatis suæ anno 17° Grammaticam frequentaturus.

Secundus est Gulielmus Carus (hic Hudleston) qui natus est in parochia de Whytington, comitatus Lancastrensis, ex Thoma Carus, armigero, et Anna Hudleston, Catholicis; inter convictores ætatis suæ anno 17 admissus est pro 200 flo. annue, Grammaticam aditurus.

* Baptized at Cockerham 25 July 1614 (*Lancs. Par. Reg. Soc.*, xxi, 32). The mother's name and *alias* should be Hulton, she being daughter of Robert Hulton of Hulton Park. The student became a colonel in the Royalist army, and was mortally wounded at Newbury, died at Marlborough, and was buried at Andover 2 Nov. 1643. (Gillow, *Dict. Eng. Caths.*, ii, 7.)—J.S.H.

Tertius vocatur Joannes Benlous (hic Smithson) ex Francisco Benlows, armigero et Elizabetha Cole,* Catholicis; natus apud Finchingfield in comitatu Essexiæ; in numerum convictorum recipitur pro 240 flor. annue. Annum agit decimum septimum. Figuris studet.

Quartus et ultimus est Thomas Timperly (hic Mos) filius Thomæ Timperly, equitis aurati, et Elizabethæ Brocke; ortus est apud Hinkelsom Hall,† in comitatu Suffolciæ. Pro 240 flo. annue admissus est, ætatis suæ anno 15° proximis Natalitiis, Figuris operam daturus.

14° Augusti, ex Anglia advenit Joannes Rowe (hic Cary) qui ad Kingston in parochia de Staverton, comitatus Devoniensis, natus est ex Georgio Rowe, armigero, schismatico, et Dorothæa Hobberd, § Catholica, in religione Calvenistica semper educatus, et modo ad Collegium nostrum missus ut in fide Catholica instrueretur; singulis annis solvit 240 florenos, annos habebit septendecim, proximis Natalitiis. Figuras frequentat.

18° Augusti e Collegio Audomarensi ad nos venit Joannes Errington (hic Tunstall) filius Joannis Errington nobilis, et Mariæ Hamertonæ, qui pro fide Catholica nonnihil passi sunt; natus est Yarumensi sub Eboraci ditione, quinque annis humanioribus litteris studuit Audomari, et inde e rhetorica huc accessit Logicam proximis Remigialibus inchoaturus, et admissus est pro 240 florenis annue, ætatis suæ anno vigesimo.

Eodem die cum præfato ex eodem Collegio advenit Thomas Salkeld (hic Anderton) ætatis suæ anno circiter decimo nono; natus est apud Coniscliffe, in comitatu et diœcesi Dunelmensi ex Thoma Salkeld nobili ac Catholico; aliquibus annis Audomari studuit, e syntaxi inde huc venit logicam sequentibus Remigialibus aditurus, pro victu et vestitu singulis annis solvit ducentos florenos.

26° Augusti in area publice exhibuimus Tragœdiam de Sancto Thoma Cantuariensi, Archiepiscopo et Patrono hujus Collegii a Dno Tyas (hic Transamo) compositam, quam omnes qui aderant satis abunde laudaverunt.

[323] September 1631

2° Septembris, ex Anglia venit Thomas Mennell (hic dictus Markenfield) qui ex nobilibus et Catholicis parentibus natus est

* The children of Francis Bendlowes, by Elizabeth daughter of Hugh Cole, are not given in 1634. He was son of William (son of William Bendlowes, sergeant-at-law, named on p. 251) and Clare, daughter of Thomas Smyth of Cressing Temple, Cressing. (*Harl. Soc.*, xiii, 347.) The *alias* seems clear, the father being Smith's or Smyth's son.—J.S.H.

† A single-line three-generation pedigree omits the wife of Sir Thomas Timperley of Hintlesham, but the editor (Mr. W. Harry Rylands, F.S.A.) inserts "Elizabeth daughter of John Shelley of Michelgrove in Sussex," which agrees with a Shelley pedigree. (*Harl. Soc.*, lxi, 90, and liii, 37.) The text points to another marriage.—J.S.H.

§ George son of John Rowe of Kingston in Staverton, and his wife Prudence daughter of Robert Cary of Clovelly. He married Dorothy daughter of Alan Horde of Horde Home (? in Bridgnorth), Salop. John was the son and heir, baptized 15 Jan. 1614–5 at Staverton, married 9 Dec. 1661, Julian daughter of Edward Gould of Coombe, and died 17 Nov. 1688, leaving issue. (J. L. Vivian's *Visit. of Devon.* 660.) —J.S.H.

apud Kilvington in parochia de Thorneton le Streete comitatus et diœcesis Eboracensis. Ipsius avus pro fide Catholica quindecies est incarceratus, pater semel, quatuor mille librarum Sterlingarum pro eadem causa Regi solverunt.* Ætatis suæ anno 17º, in Collegium admissus est pro 200 florenis, Logicam proximis Remigialibus inchoaturus.

6º Septembris, in Angliam lucrandarum animarum causa, cum facultatibus ordinariis missus est, Dns Georgius Tyas (hic Transamus) hujus Collegii alumnus ac sacerdos; poesim ac rhetoricam aliquibus annis in hoc Collegio prælegit.

Eodem die cum prædicto sacerdote decessit etiam Edwardus Belson (hic Tempest) rhetor et convictor.

9º Septembris, progressus est in Angliam Gulielmus Greene (hic Russell) figurista ac convictor, quia ad studia omnino erat ineptus.

15º Septembris, Dns Carolus Parkerus, frater Illmi Baronis de Morly et Mountegle, figurista, et Dns Michael Meriman (hic Wacke) alumnus ac sacerdos hujus Collegii, Parisios versus profecti sunt.

October 1631

2º Octobris, Thomas Dolman (hic Rudston) figurista et convictor in Angliam discessit, quia Collegii regulas observare non potuit.

3º Octobris, omnes Classes iterum sunt renovatæ, ac professores novi constituti. Logicis Dns Gulielmus Hargravius (hic Hart) Poetis Mr Richardus Todkill (hic Tempest). Syntaxianis Mr Joannes Young. Grammaticis Mr Edmundus Greene (hic Ogle). Figuristis Mr Robertus Fletcher (hic Parkerus). Hora 10º more solito sacrum in honorem Spiritus Sancti pro fælici in studiis progressu, solemniter decantatum est, in quo sacra communione scholares omnes sunt refecti.

5º Octobris, Robertus Singletonus (hic Standleus) ex Anglia reversus est, sanitate recuperata. Syntaxim iterum frequentat.

9 Octobris in Collegium ut convictor admissus est pro 240 florenis annue Richardus Compton (hic Farmer) primogenitus perillustris Dni Henrici Compton, Equitis aurati schismatici, fratris Baronis de Compton et Ceciliæ Sacfielde, Catholicæ, Sororis Baronis de Dorset. Natus est in parochia de Abcourt,† in comitatu Surriæ; ad fidem Catholicam perductus est opera Dni Richardi Tayleri, hujus Collegii Confessarii generalis, per annum et amplius in hoc universitate vixit, classes tamen nostras semper frequentavit. Annum agit 17um circiter. Grammaticam adit.

13º Octobris, lectiones Theologicæ inchoatæ sunt sub Dno Edmundo Lechmore (hic Stratfordo) S. Theologiæ Baccalaurio, et Dno Gulielmo Everard (hic Talbot).

18 Octobris, ex Anglia tres sequentes juvenes venerunt, quorum

Primus est Thomas Cuffold (hic Hubbert) ex parentibus Catholicis ac generosis, ortus in comitatu Wintoniensi, litteras humaniores

* This may be dealt with in an Appendix.

† Possibly Apps Court, which may have been a non-parochial district as a royal manor, now included within Walton-on-Thames. It is said to have been held on condition of praying for the king, and so presumably a tenure by *Grand Serjeanty*. Cardinal Wolsey held it for a time.—J.S.H.

in Collegio Audomarensi audivit. Pro 240 florenis annue in Collegium nostrum admissus est, Logicam inchoaturus.

[324] Secundus est Joannes Napper (hic dictus Thomas Browne) filius Roberti Napper, scismatici ac generosi, et Catharinæ Wharin,* Catholicæ; natus est in parochia de Preston, comitatus Dorcestrensis; Londini recenter ad Catholicam fidem est perductus; pro 240 flo. annue, inter convictores recipitur, ætatis suæ anno decimo quarto, Grammaticam frequentaturus.

Tertius est Edwardus Walden (hic Warrenford) qui ex Catholicis parentibus Londini in platea de Holboron, Joanne nimirum medicinæ doctore, et Margareta, ortus est. Pro 240 flo. annue admittitur, anno ætatis suæ decimo quarto, Figuras aditurus.

November 1631

3º Novembris, ex Anglia advenit Nicolaus Anderton (hic Bardsay) ex Catholicis parentibus mediocris sortis, nempe Jacobo ac Anna; natus est apud Bardsay in parochia de Urswicke,† comitatus Lancastrensis. In Collegium admittitur pro 200 flo. annue, ætatis suæ anno 18º. Grammaticam frequentat.

Eodem die cum prædicto juvene venit Collington Kinn (hic dictus Joannes Collington) nepos R^di^ D^ni^ Joannis Collingtoni, sacerdotis ac decani Capituli in Anglia sub R^mo^ Episcopo Chalcedonensi. Natus est in civitate Glocestrensi ex parentibus generosis sed hæreticis, Joanne ac Catharina Kinn; ab avunculo ad Collegium nostrum mittitur ut in fide Catholica virtutibus ac litteris instrueretur, pro quo singulis annis 200 floreni solvendi sunt. Grammaticam adit, tredecim annos habet.

Eodem die cum predictis duobus advenit parvulus Herbertus Massie, filius Gulielmi Massie, equitis aurati scismatici, et Catharinæ Herbert, Catholicæ et sororis Baronis Herbert;§ natus est in parochia de Puddington, comitatus Cestrensis; in Collegium recipitur ætatis suæ anno 14º et amplius, pro 240 florenis annue. Figuris studet.

10º Novembris e Collegio decessit Thomas Cuffold (hic Hubert) logicus, ob dolorem capitis.

December 1631

1º Decembris, Petrus Winder, admissus est pro famulo R^di^ D^ni^ Præsidis, loco Thomæ Russell. Ad Quarmor in parochia de Caton comitatus Lancastrensis ex parentibus Catholicis ac honestæ conditionis ortus est. Annum agit 16^m^ et amplius. Patri ipsius nomen erat Gulielmus Winder, matri vero Alicea Bradly. Grammaticam frequentat.

7º Decembris in Angliam profectus est Joannes Powell (hic

* Robert, fourth son of William Napper of Punckknowle in Bridport parish, was of Bexington, and married Katharine daughter of Edward Warham of Osmington (?), and had—(1) William, æt. 16 in 1623, (2) Andrew, (3) Robert, (4) Edward, (5) John, in the text, (6) Shelton, (7) Arundell, Anne and Katharine. (*Visit. Dorset*, 1623, *Harl. Soc.*, xx, 74, 96.)—J.S.H.

† The registers of Urswick give his baptism on 21 June 1613 (*Lancs. Par. Reg. Soc.*, xxix, 3). Bardsea Hall came to the Andertons by marriage with a daughter of Nicholas Bardsea, which make the *alias* clear.—J.S.H.

§ Sir William Herbert, made Lord Powis of Powis Castle in 1629.—J.S.H.

Jenings) theologus ac alumnus hujus Collegii, ad recuperandam sanitatem.

14° Decembris ex Anglia venit Georgius Jerningam (hic Wotton) natus est ex parentibus Catholicis ac generosis, Georgio et Catharina Jerningam in prædio de Lincols Inn, Londini, pro 200 florenis annue admittitur, ætatis suæ anno 17°, proximis Natalitiis. Figuris studet.

17° Decembris, in cubiculo R^{di} D^{ni} Præsidis coram D^{no} Richardo Taylero, et D^{no} Edmundo Stratfordo, Collegii juramentum præstitit R^{do} D^{no} Præsidi, Mr Joannes Rigby (hic White) theologus et convictor.

[325] 19° Decembris, Cameraci in Capella Palatii Archiepiscopalis ab Illmo ac R^{mo} D. Francisco Vanderburgh, ejusdem diœcesis Archiepiscopo, primam tonsuram et quatuor minores ordines suscepit Mr Joannes Rigby (hic White) Cicestrensis.

20° Decembris, Sabbatho quatuor temporum, prædictus Mr White et Mr Richardus Lassells (hic Bolds) Eboracensis a præfato Archiepiscopo Cameracensi, ordinati sunt subdiaconi.

21° Decembris, Dominica quarta adventus, prædicti duo subdiaconi, ibidem ab eodem Archiepiscopo consecrati sunt diaconi.

29° Decembris, festo S^{ti} Thomæ Cantuariensis, Collegii Patroni in cubiculo R^{di} D^{ni} Præsidis paulo ante summum sacrum, præsente D^{no} Stratfordo, juramentum Collegii accepit (quamvis recenter ex Anglia venit et brevi Parisios sit profecturus) Mr Nicolaus Fortescue, theologus qui tribus abhinc retro annis cum aliis missus est Vlisoponæ in regno Portugaliæ ad novum Collegium erigendum.

30 Decembris intra sextam ac septimam horam matutinam Jacobus Britton, syntaxianus ingenuosus, pius ac devotus juvenis, ex hoc mundo ad æternam (ut spero) requiem decessit ætatis suæ anno 15 et amplius: hora 10^{a} pro requie animæ ipsius, sacrum cantavimus et hora septima vespertina, Officium Defunctorum.

31° Decembris, corpus præfati juvenis delatum est ad templum S^{ti} Jacobi, per quatuor professores in litteris humanioribus, omnibus Collegii studiosis concomitantibus, ubi post summum sacrum coram Altari B. Mariæ Virginis sepelitur.

Annus Domini 1632

Januarius

In principio hujus anni 1632 in hoc nostro Collegio numerantur capita centum et sexdecim in universim.

17° Januarii in Collegium ut convictor pro 200 florenis annue admissus est Henricus Starky (hic Bernardus Lee) ætatis suæ anno 22° et amplius. Natus est in parochia de Over, comitatus Cestrensis ex Henrico Starky,* armigero et hæretico et Joanna, Catholica, qui habitant ad Darby alias Oulton. Grammaticam frequentat.

22° Januarii, Magnificus Rector hujus universitatis misit notarium

* Henry Starkey of Darley (d. 1653), who married Jane Wilkinson, had four sons,—John, Henry, Edward and Thomas. (*Harl. Soc.*, lix, 227.)—J.S.H.

publicum ut accipiet nomina immatriculatorum hujus Collegii et in libro universitatis ascribet, juramento prius a singulis præstito, cujus formam inferius describamus. Nomina eorum qui intitulati sunt hac vice sequuntur.

D. Gulielmus Everardus (hic dictus Talbot) S. Theologiæ Professor.
D. Gulielmus Hargravius (hic Hart) Philosophiæ Professor.
D. Thomas Pinckny (hic Milo Car) hujus Collegii Procurator.
D. Edmundus Dutton (hic Ireland) sacerdos.
D. Rodulphus Mellingus, sacerdos.
D. Joannes North (hic Lancaster) sacerdos.
D. Richardus East (hic Jerningam) sacerdos.
Mr Richardus Todkill (hic Tempest) poesios professor.
Mr Joannes Younge, syntaxios professor.
Mr Edmundus Greene (hic Ogle) grammaticæ professor.
Mr Joannes Lechmore (hic Stratford) theologus.
Mr Nicolaus Strickland (hic Midletonus) theologus.
Mr Georgius Warrham (hic Polwheele) theologus.
Mr Richardus Lassells (hic Bolds) theologus.
[326] Mr Joannes Floyed, theologus.
Mr Thomas Martinus, theologus.
Mr Joannes Rigby (hic dictus White) theologus.
Mr Wulstanus Paston (hic Augustinus Biston) theologus.
Mr Thomas Whall (hic Robinsonus) theologus.
Mr Edmundus Cathericke (hic Hudlestonus) theologus.
Mr Antonius Skinner (hic Bentleus) theologus.
Mr Richardus Moncke (hic Edwards) theologus.
Mr Joannes Wathoode, theologus.
Henricus Turberville (hic Bonvill) logicus.
Robertus Bacon (hic Boyer) logicus.
Gulielmus Brittonus, logicus.
Joannes Bisleus (hic Parkerus) logicus.
Matthæus Gale (hic Dutton) logicus.
Henricus Sammoyes (hic Fosterus) logicus.
Stephanus Pudseus (hic Bannasterus) logicus.
Thomas Hakins (hic Gower) logicus.
Henricus Wivell (hic Roode) logicus.
Petrus Wyardus (hic Jhones) logicus.
Joannes Errington (hic Tunstall) logicus.
Thomas Salkeld (hic Anderton) logicus.
Thomas Mennell (hic Markenfield) logicus.

Pro singulis alumnis Collegii, solvit Procurator [*blank*] convictores pro seipsis solverunt tantundem.

Juramentum Intitulandorum.

Ego, N. N. juro quod ero fidelis sacrosanctæ Sedi Apostolicæ, et Regiæ Catholicæ Majestati, sive harum inferiarum [*sic*] Regionum Principi, successoribus et hæredibus ejus, ac simul huic oppido Duacensi, quamdiu in eo habitabo, et quod ero obediens Magnifico Domino Rectori hujus Almæ Universitatis, quodque accommodabo

me statutis et ordinationibus ejusdem universitatis, editis et edendis: ac deinde ita me geram ut decet bonum studiosum, et suppositum ejusdem universitatis, et quod ad religionis causam spectat, conformabo me sacrosanctæ matris nostræ Ecclesiæ Romanæ Constitutionibus et dictæ Catholicæ Majestatis, sive harum Regionum Principis, edictis et ordinationibus.

Sic juro, ita me Deus adjuvet, et omnes sancti ejus.

26° Januarii, e Collegio privatim dimissus est Joannes Erringtonus (hic Tunstall) logicus ac convictor eo quod transgressus sit Collegii regulas sæpius, frequentando domos ac tabernas in civitate absque venia R^di^ D^ni^ Præsidis.

Februarius 1632.

4° Februarii in Collegium admissus est Baltazar Woodlock, ætatis suæ anno 18° pro 240 florenis annue; ex nobilibus ac Catholicis parentibus, natus apud Waterford in parochia S^ti^ Michaelis in Hybernia, parentes ipsius tamen fuerunt in Anglia orti, pater ipsius nuncupatur Jacobus Woodlocke. Logicam frequentat.

11° Februarii, Richardus Mullinax, filius Christophori Mullinax et Aliciæ, sortis mediocris. Natus est ad Cheswarden in comitatu Salopiensi et diocesi [327] Lichfildensi. Annum agit 18um ultimo festo S^ti^ Joannis Baptistæ; in Collegium admissus est ut officium valetudinarii suppleat. Grammaticam frequentat.

Martius 1632

3° Martii, quartam partem Collegii versus Occidentem incœpimus ædificare.*

4° Martii, ex Anglia advenit Thomas Paston (hic dictus Farmer) filius Thomæ Paston, armigeri Catholici; natus est ad Congum in comitatu Norfolciæ; admissus est in Collegium pro 240 florenis annue, ætatis suæ anno 11°. Figuras frequentat.

6° Martii, Sabbatho quatuor temporum in Capella Palatii Archiepiscopi Cameracencis, ab Illmo ac R^mo^ Archiepiscopo ejusdem diœcesis D^no^ Francisco Vanderburcke ad sacerdotalem dignitatem promoti sunt Mr Richardus Lassells (hic Bolds) Eboracensis, et Mr Joannes Rigbie (hic White) Cicestrensis.

12° Martii, festo S^ti^ Gregorii, Anglorum Apostoli, statim post commune sacrum juramentum Collegii præstiterunt in Ecclesia nostra publice coram omnibus hujus Collegii scholaribus Mr Thomas Whale (hic Robinsonus) Nordovicensis, Mr Joannes Floyed, Londinensis, et Mr Joannes Wathood, etiam Londinensis, theologi.

Eodem die primitias suas cantavit D^ns^ Richardus Bolds.

14° Martii, Dominica tertia Quadragesimæ primum suum sacrum celebravit loco communis sacri, D^ns^ Joannes White.

27° Martii, Cameraci in Palatii Archiepiscopalis Capella ab ejusdem diœcesis Archiepiscopo D^no^ Francisco Vanderburcke ordinati sunt subdiaconi Mr Richardus Todkill (hic Tempest) Oxoniensis, et Mr Joannes Young, Cestrensis.

* This does not refer to the fourth side of the Quadrangle which was already existing, but to the new refectory which was built at right angles to the western side, parallel with the chapel. See entry under 27 March 1633.

28° Martii, præfati duo, ibidem diaconi sunt consecrati ab eodem Illmo ac R^{mo} Archiepiscopo D^{no} Francisco Vanderburcke.

30° Martii, ex Anglia advenit Joannes Trevilian* (hic Drue) filius Antonii Trevilian, nobilis, et Ciciliæ, habitant in parochia de Yearnscomb, diœcesis Exoniensis, ubi ipse natus est et in studiis educatus, studuit etiam aliquando Audomari apud Patres Societatis Jesu, in Collegium nostrum admissus est pro 240 florenis annue, anno ætatis suæ 23°.

Aprilis 1632

10° Aprilis Sabbato Sancto Cameraci in Capella Palatii Archiepiscopalis ab Illmo ac R^{mo} Archiepiscopo Cameracensi, D^{no} Francisco Vanderburck, consecratus est sacerdos Mr Joannes Young, Cestrensis, hujus Collegii alumnus.

11° Aprilis, Dominica Resurrectionis Domini primitias suas cantavit præfatus Mr Joannes Young.

20 Aprilis in messem Anglicanam destinatus est Mr Joannes Conestable (hic Caterallus) hujus Collegii alumnus ac sacerdos cum facultatibus ordinariis.

Eodem die cum prædicto in Angliam progressus est D^{ns} Edmundus Dutton (hic Ireland) ejusdem Collegii alumnus ac sacerdos, qui cum facultatibus eo missus est 5° Octobris, anno 1627.

[328] Eodem etiam die cum præfatis sacerdotibus discesserunt quatuor convictores Mr Antonius Skinner (hic dictus Bentleus) theologus, Gulielmus Brittonus logicus, Richardus Victor (hic Bishop) poeta, et Thomas Walgrave (hic Smith) syntaxianus.

Eodem denique die a prandio exhibita fuit Tragico-Comœdia de Tarquinio Superbo a Magistro Poesios, D^{no} Richardo Todkill (hic Tempest), composita.

Maius 1632

5° Maii, in Angliam cum facultatibus ordinariis missus est D^{ns} Rodulphus Mellingus, alumnus ac sacerdos hujus Collegii.

14° Maii, quinque scholares ex Anglia venerunt quorum primus est Joannes Andrew (hic Wilmore) qui 24 Maii anni præteriti hinc ob privata sua negotia decessit. Grammaticam frequentat. 240 florenos annue solvit.

Secundus est Franciscus Speke (hic Beke) filius Hugonis, armigeri, et Elizabethæ Speke, ambo mortui sunt et Catholici. Natus est apud Haselbury, in parochia de Box, comitatus Wilcheriæ, diœcesis vero Salisburiensis, ut convictor, pro 250 florenis annue in Collegium admissus, anno ætatis suæ 22. Grammaticam adit.

Tertius est Thomas Laborne (hic Bradly) ex Catholicis parentibus natus, Joanne videlicet armigero et Katharina in parochia de Kendall comitatus Westmerlandiæ. Annum agit 16^{m} pro victu et vestitu annuam pensionem 220 florenorum solvit. Grammaticam frequentat.

Quartus est Richardus Seaborne (hic Berinton) filius Christo-

* Anthony Trevilian of Yarnscomb, Devon, married Cicely, daughter of Hugh Fortescue of Wear-Gifford. John was the second son. (J. L. Vivian, *Visit. Devon. 1623*, 736.)—J.S.H.

phori, armigeri, et Mariæ,* qui pro fide Catholica plurima passi sunt; natus est in parochia de Sutton, prope Herefordiam in Wallia. In Collegium admissus est pro pensione annua 240 florenorum ætatis suæ anno 16º. Grammaticam frequentaturus.

Quintus et ultimus est prædicti Seaborni frater, cui nomen Benedictus Seaborne (hic dictus Berinton) annum agit duodecimum et amplius; natus est ab iisdem parentibus et in eadem parochia de Sutton, ac tantundem cum altero solvit annue. Figuris incumbit.

15º Maii, in Angliam contra voluntatem Rdi Dni Præsidis decessit Gulielmus Drury (hic Bedford) poeta ac convictor.

29º Maii, tres juvenes admissi sunt pro convictoribus ex Anglia venientes, quorum Primus est Peregrinus (in confirmatione nuncupatus Augustinus) Tasburgh (hic dictus Augustinus Tredway) filius Illustris Dni Dni Joannis Tasburgh, equitis aurati et hæretici, ac Leteciæ Catholicæ, Illustris Dni Crecy filiæ†; natus est in parochia de Flixton, comitatus Suffolciæ, inter convictores est admissus pro 240 florenis annue, anno ætatis suæ decimo septimo. Figuras adit.

Secundus est Edwardus Norres (hic Salesbury) a Catholicis parentibus ortus, Gulielmus nimirum armigero et Margareta, in civitate Cestriæ, pro 240 florenis annue numero Convictorum adscribitur, ætatis suæ anno decimo octavo. Classem figuristarum frequentat.

Tertius et ultimus nuncupatur Joannes Knyvet (hic Forde) Illustris Dni Philippi Knyvet§ equitis aurati et Catharinæ filius, apud Bucknam in comitatu Norfolciæ natus, et in religione Catholica educatus; pro victu et vestitu annue solvit 240 florenos, annos habet quatuordecim.

[329] 31 Maii, ex Anglia venit Nicolaus Walgrave (hic dictus Smith) et pro 240 florenis annue recipitur, ætatis suæ anno decimo quinto. In parochia de Frecknam Norfolciæ comitatus ex parentibus Catholicis Edwardo scilicet Walgrave, equite aurato et Francisca ortus. Scribere quamvis nescit, Figuras tamen frequentat.

Junius 1632

3º Junii in Angliam profectus est Edwardus Victor (hic Bishop) Figurista.

5º Junii, Sabbatho quatuor temporum ad Sacerdotium promotus est Dns Richardus Todkill (hic Tempest) poesios professor a Rmo Dno Dno Paulo Boudot, Episcopo Attrebatensi in Capella Palatii sui Episcopali, Attrebati.

* Christopher, son of John Seborne of Sutton, by his first wife, Sibyl, dau. of Richard Monington of Sarnesfield, married first, Mary daughter of John Arundell of Chidiock, co. Dorset (F. W. Weaver, *Visit. co. Hereford*, 49, 64).—J.S.H.

† Sir John Tasburgh of Flixton married Lettice daughter and coheiress of James Cressy (*Harl. Soc.*, lxi, 66).—J.S.H.

§ Sir Philip Knyvett, baronet at the institution of the order, 22 May 1611, married Katharine daughter of Charles Ford of Butley Abbey, Suffolk, alienated the Buckenham estate (Burke's *Extinct Baronetcies*, 295), and was succeeded by his son Sir Robert, the last baronet.—J.S.H.

10° Junii, Festo SSmi Corporis Christi primum suum sacrum cantavit Dns Richardus Tempest.

11° Junii, in vineam Anglicanam missi sunt cum facultatibus ordinariis Dns Joannes Rigby (hic White) et Dns Richardus East (hic Jerningham) ambo alumni ac sacerdotes hujus Collegii.

Eodem die cum præfatis sacerdotibus decessit Isaias Harmer (hic Laurentius Udall) grammaticus.

16 Junii, ex Anglia reversus est Edwardus Belson (hic Tempest) annue solvit 240 florenos, et frequentat poesim.

Eodem die advenit Anthonius Dormer (hic Georgius Savadge) ex nobilibus ac Catholicis parentibus ortus, Antonio et Margareta Dormer. Natus in parochia de Budbroke, comitatus Buckinghamiensis,* diœcesis vero Lincolniensis. In collegium pro 240 flo. annue admissus, Syntaxim aditurus. Annos habet septemdecim.

Eodem die cum prædictis duobus rediit ex Anglia Dns Robertus Groyneus (hic Clarke) quondam alumnus ac sacerdos hujus Collegii cum intentione Carthusianorum habitum sumendi. Ex Anglia etiam rediit hac die D. Thomas Godericus, alumnus ac sacerdos hujus Collegii.

Julius 1632

3° Julii, Parisiis venit Gulielmus Wyvell (hic Beilby) filius Rogeri Wyvell,† armigeri ac scismatici; natus est apud Scarborough in comitatu Eboracensi. In Collegium admittitur pro 240 flo. annue, ætatis suæ anno 19°.

6 Julii in Angliam decesserunt Mr Thomas Martinus, theologus ac alumnus Collegii, ad recuperandam valetudinem, et Matthæus Gale (hic Dutton) logicus ac convictor.

8° Julii, Dns Robertus Groyneus (hic Clarke) alumnus ac sacerdos hujus Collegii profectus est ad Carthusianos Anglos qui Nuporti in Flandria habitant.

Eodem die ex Anglia ad nos reversus est Edwardus Wivell (hic Rood) et admissus est pro 240 flo. annue. Poesym aditurus.

[330] 9° Julii in Angliam discessit Petrus Wyardus (hic dictus Jhones) logicus ac convictor.

27 Julii, ex Anglia advenit Matthæus Bacon (hic Boyer) filius Richardi Bacon, Pharmacopolæ et Joannæ, qui multa pro fide Catholica passi sunt. Natus est Londini in parochia Sti Dunstani in comitatu Midlesexiæ. In Westmonasteriensi schola aliquibus annis educatus. Inter convictores nostros pro 200 florenis annue admissus, ætatis suæ anno 16. Grammaticam frequentat.

Augustus 1632

9° Augusti, Joannes Littlebois (hic Webster) filius Georgii

* Anthony, second son of Robert first Lord Dormer, is described as of Grove Park, *i.e.* in Budbrooke, Warwickshire,—not in co. Bucks. as above. (*Visit. Bucks. 1634, Harl. Soc.*, lviii, 42.) He married Margaret daughter of Sir Henry Terringham, and had an elder son Robert, whose son Rowland succeeded as fourth baron.—J.S.H.

† Roger Wyvill of Osgodby in Cayton, attested his pedigree in 1612, giving his wife, Anne daughter of Thomas Beilby of Killerby, also in Cayton. The only issue then were,—Frances aged 3, and Anne. (J. Foster's *Visit. Yorks.*, 189.)—J.S.H.

Littlebois,* armigeri, et Annæ, huc se conferens, in Collegium admissus est pro 200 florenis annue, vigesimum annum agens. In Cicestria civitate natus est. Grammaticam frequentat.

12° Augusti, inter convictores ex Anglia veniens admissus est pro 200 florenis annue Thomas Williams (hic Price) filius Pricei Williams, armigeri et Joannæ, in parochia de Lethecaduan in diœcesi Menevensi, comitatu vero Cærmardensi natus. Annum agit 15^m, ut convictor admissus est pro 200 flo. annue, Figuras aditurus.

15° Augusti, ex Anglia ad nos reversus est D^ns Georgius Tyas (hic Transamus) hujus Collegii alumnus ac sacerdos.

September 1632

19° Septembris, valetudine recuperata, ex Anglia rediit Mr Thomas Martinus, theologus, hujusque Collegii alumnus.

20° Septembris, e Collegio Antverpiam versus progressus est Arthurus Anscombe, syntaxianus.

24° Septembris, ex Anglia quatuor venerunt ad Collegium quorum Primus vocatur Arthurus Salthouse (hic Joannes Nateby) filius Arthuri et Catharinæ Salthouse, ambo fuerunt hæretici, sortisque mediæ, ortum suum habuit in parochia de Richmond, comitatus Eboracensis. In arte mechanica hucusque versatus, pro 200 flo. annue in Collegium recipitur, ætatis suæ anno 29, Rhetoricam aditurus.

Secundus est Gulielmus Eure (hic Hetherton) filius Gulielmi Eure, equitis aurati, Catholici, et Catharinæ† item Catholicæ, qui multa pro fide Catholica passi sunt, in Rippon, comitatus Eboracensis natus est, et in Catholica fide semper enutritus. Solvit annue pro victu et vestitu 200 tantum florenos per annum. Annos habet viginti quatuor. Rhetoricam frequentat.

Tertius nuncupatur Thomas Inglebie (hic Jhonson) filius Joannis Inglebie, armigeri et Franciscæ Goldinge, ambo fidem Catholicam sunt professi, ad Purlington in parochia de Abbarforth, comitatus Eboracensis habitant. Natus est tamen ipse Londini, educatus vero semper in comi[ta]tu Eboracensi ad Barnebowe et Purlington. Pro victu et vestitu per annum solvit 200 flor. Annum agit 15um Figuris studet.

Quartus et ultimus dicitur. Gulielmus Hall (hic Claxton) ex parentibus Catholicis ac nobilibus Rodulpho ac Alicea; ortus in

* In 1634 George Littleboes of Ashburhnam in Battle, but of Buckinghamshire descent, "Servant to the Queen's Majesty," appears, the children by one of his two wives, Anne daughter of John Clarke of Battle, Sussex, being,—John aged 22, George, Mary and Frances. (*Sussex Visit.*, *Harl. Soc.*, liii, 153.)—J.S.H.

† William Eure of Elvet, Durham, son of Sir William Eure (d. 1629) of Bradley, co. Durham (third son of William 2nd Lord Eure), and Catharine, daughter and heir of Sir William Bowes of Streatlam, co. Durham, certified his pedigree 17 Aug. 1666, giving his wife, Mary daughter of Peter Forcer of Harbour House, near Durham, and two children,—Peter æt. 12, and Mary 15. He gives his own age as 58, agreeing with the text. He was buried at Elvet 21 Feb. 1669, and his only son, Peter 18 Dec. 1667, unmarried. His elder brother Thomas, a major in the Royalist army, was slain at Newbury. (J. Foster's *Visit. Durham*, 115; and *Visit. Yorks.*, 614–5.)—J.S.H.

parochia de Leuchester, comitatus Dunelmensis, qui plurima pro fide Catholica passi sunt, ipse tamen nihil, quamvis in eadem fide semper enutritus. Inter convictores pro 200 flo. annue recipitur, ætatis suæ anno 18°. Figuris studet.

[331] October

1° Octobris, D^{ns} Robertus Ducket (hic dictus Franciscus Samfordus) Parisiis venit, rhetoricam in hoc nostro Collegio prælecturus.

2° Octobris, Classes iterum renovantur, scholaribus novi præficiuntur præceptores. Philosophis R^{ds} D^{ns} Gulielmus Hargravus (hic Hart), Rhetoribus præfatus D^{ns} Samfordus; Poetis, D^{ns} Georgius Tyas (hic Transamus) qui duo postremi ob graves rationes R^{do} D^{no} Præsidi ac senioribus Collegii notas, hac die in seniorum numerum inscripti sunt, quod etiam Deo adjuvante imposterum servabitur quoad Rhetorices ac Poesios Professores. Syntaxianis præficitur D^{ns} Richardus Todkill (hic Tempest) qui ultimo anno Poesim docuit. Grammaticis Mr Jhoannes Lechmore (hic Stratfordus) frater R^{di} D^{ni} Edmundi Stratford, Sacræ Theologiæ Professoris. Figuristis, Mr Georgius Warham (hic Polwheele). Hora decima matutina ad invocationem Spiritus Sancti, summum Sacrum cantatur in quo scholares omnes Sacra Communione sunt refecti.

4° Octobris, ex Hybernia reversus est denuo ad Collegium Gulielmus Brittonus, qui 20° Aprilis præteriti in Angliam decessit.

8° Octobris in Angliam profecti sunt Mr Robertus Fletcher (hic Parkerus) Figuristarum præceptor, ac Collegii alumnus, et Joannes Benlous (hic Smithsonus) figurista, valetudinis recuperandæ gratia, item Thomas Salkild (hic Anderton) logicus, ob privata sua negotia, ac denique Josephus Belphante (hic Zanninus) Grammaticus, ad studia pœnitus ineptus.

12° Octobris, theologi lectiones iterum resumunt sub R^{dis} D^{nis} D^{nis} Edmundo Lechmore (hic Stratford) et Gulielmo Everard (hic Talbot).

14° Octobris, Richardus Mullinax (qui valetudinarii curam habuit) grammaticus ex pustulis obiit. In Ecclesia S^{ti} Jacobi ante sacellum Beatæ Mariæ Virginis sepultus est, more scolarium.

16 Octobris R^{ds} D^{ns} Phœnix ex Anglia veniens ad Collegium secum duxit duos juvenes quorum Primus erat Philippus Ellis filius Radulphi Ellis sartoris et Annæ Wright; ambo Catholicam fidem professi sunt ac pro eadem plurima passi, in qua etiam ipse est educatus, natus vero ad Borrowbridge in Comitatu Eboracensi: in Collegium admissus pro 200 florenis annue, ætatis suæ anno 15° ultimo mense Maii. Alter vocatur Petrus Yorke primogenitus Gulielmi Yorke Armigeri ac Catholici qui multa pro fide Catholica passus est sæpius et incarceratus. In parochia de Cirby Comitatus Eboracensis modo habitat: natus est autem hic juvenis ad Craven in parochia de Burnsall Comitatus prædicti; tertio præteriti Septembris pervenit ad ætatis suæ annum decimum septimum. Hic nuncupatur Wandsford. Pro victu et vestitu singulis annis 200 florenos solvit. Ambo Figuras frequentant.

17 Octobris missus est ex Anglia ad hoc nostrum Collegium a Rdo Dno Joanne Collingtono Richardus Rattclif (hic Turret) filius Richardi Rattclif Catholici et Helenæ Hammon. Londini ad Barbican natus est et ibi in fide Catholica enutritus. Pro illo annue dabitur Collegio pensio ducentorum florenorum a Gulielmo Helms Equite aurato. Annum agit duodecimum et amplius. Classem figuristarum adit.

28o Octobris, Dns Georgius Laburnus (hic Bradleus) hujus Collegii alumnus ac sacerdos (cui propter singularem suum erga hoc Collegium amorem et affectum necnon labores assiduos plurimum accincti sumus), secum ex Anglia adduxit Carolum Alleyne (hic Gray) bonæ indolis juvenem ac magnæ spei, filium Walteri Alleyne, hæretici ac Annæ Gray, [332] Catholicæ. In parochia Westmonasteriensi Londini natus, ac educatus est, hic juvenis hæreticus tamen scholam enim Westmonasteriensem frequentavit. Caleti vero in Galliis ope ac industria cujusdam monachi Benedictini Ordinis Congregationis Anglicanæ, Ecclesiæ Catholicæ reconciliatus. In Collegium pro nihilo admissus, ætatis suæ anno decimo sexto, Syntaxim aditurus.

30 Octobris, ex verulis mortuus est Edwardus Belson (hic Tempest) rhetor, paulo ante octavam vespertinam. Pro cujus anima statim Officium Defunctorum cantavimus.

31o Octobris, corpus præfati juvenis ad templum Sti Jacobi detulimus, ubi ante sacellum Beatæ Mariæ Virginis sepeliebatur.

November 1632

2o Novembris in Angliam profecti sunt Alanus Foster (hic Joannes Smith) Thomas Mennell (hic Markenfield) philosophi; Godefridus Cobs (hic Thaightes) ac Thomas Williams (hic Price) grammatici, omnes convictores, ultimus decessit valetudinis recuperandæ gratia.

6o Novembris, Robertus Bowerman (hic Bolneus) e Collegio Anglicano Audomarensi veniens; ubi per quinque annos litteris humanioribus operam dedit, propter peritiam suam in musica pro nihilo admissus est, anno ætatis suæ vigesimo quinto, ea conditione ut studiosos nostros cantare ac violis ludere doceat. Honestis necnon nobilibus ac Catholicis parentibus Gulielmo et Elizabetha Bowerman in parochia Bodomamiensi, diocesis Exoniensis natus, educatus vero ad annum decimum usque a consanguiniis in religione Calvinistica. Rhetoricam frequentat.

7o Novembris e vivis decessit circa quintam matutinam Henricus Blunt (hic Greneus) syntaxianus ex verulis; hora quarta vespertina sepultus est in Ecclesia parochiali ante Capellam Beatæ Mariæ Virginis, et hora septima pro refrigerio animæ ipsius, Officium Defunctorum decantatur.

9o Novembris, e Collegio Anglorum Audomari patris ipsius jussu ad hoc nostrum Collegium missus est Richardus Cloughe (hic Fostinne), in quo pro 200 florenis annue admittitur ætatis suæ anno decimo septimo. Syntaxim frequentat. Nobilibus necnon Catholicis parentibus ortum duxit, Christophero ac Maria Cloughe in parochia Bidulnensi, comitatus Staffordiensis, cujus pater ob

professionem fidei Catholicæ examinatus et incarceratus non sine vitæ suæ periculo ac bonorum amissione evasit.

18° Novembris ex Anglia veniens admissus est Gulielmus Harmer (hic Tobie) filius Joannis Harmer, hæretici et Annæ, Catholicæ, mediæ sortis in parochia Knaptoniensi Comitatus Norfolciæ natus et in religione Calvinistica enutritus, perductus tamen ad fidem Catholicam duobus ab hinc mensibus ope R^li D^ni Clavi sacerdotis secularis. Annue pro victu ac vestitu solvit ducentos florenos. Annum agit decimo sexto. Syntaxim frequentat.

December 1632

5° Decembris, ex verulis obiit Thomas Yates (hic Stevens) rhetor ac convictor statim post horam quartam matutinam. Eodem die pomeridiano tempore sepultus est ante Capellam Beatæ Mariæ Virginis in Ecclesia parochiali divi Jacobi. Vespere pro anima ipsius Officium Defunctorum cantavimus.

[*Pages* 333–336 *are interstitiary. They are inserted between* 332 *and* 337 *on paper of a different size. They contain a summary of the events of* 1632, *intended to conclude the diary for that year. See at the end of December* 1632.]

[337] December

14° Decembris hora undecima matutina ex verulis pie obiit Gulielmus Harmer (hic dictus Tobie) Syntaxianus, qui decimo octavo præteriti Novembris ex Anglia venit. Vespere pro ipsius animæ salute Officium Defunctorum cantavimus.

15° Decembris detulimus præfati juvenis corpus ad templum Divi Jacobi, ubi sacro solemniter decantato, ante sacellum Beatæ Mariæ Virginis sepultum est.

16 Decembris, Angliam versus progressi sunt Mr Nicolaus Stricland (hic Midletonus), theologus, hujus Collegii alumnus, ob privata sua negotia, Joannes Trevilian (hic Drue) et Gulielmus Blunt (hic Greene) Syntaxiani ac Convictores.

18° Decembris, Sabatho Quatuor Temporum, Montibus Hannoniæ in Ecclesia Collegiata S^tæ Waldetrudis, Mr Edmundus Greneus (hic Ogle) diœcesis Eboracensis, et Mr Thomas Martinus, diœcesis Bristoliensis, theologi ad sacrum subdiaconatum ordinem promoti sunt, ab Illmo ac R^mo D^no D. Francisco Vander Burch, Archiepiscopo Cameracensi, virtute Indulti Apostolici, Eximio D^no ac Magistro nostro D. Matthæo Kellisono, Sacræ Theologiæ Doctori, necnon hujus Collegii Præsidi vigilantissimo a Sua Sanctitate Concessi.

[*Here follows the summary of* 1632 *inserted on pages* 333–334.]

[333] An. Domini 1632

Fuerunt in hoc nostro Collegio Duaceno in principio hujus anni 1632, centum et sexdecim personæ.

Alumni hoc anno admissi.

Joannes Floyd, Londinensis.	12 Martii.
Gulielmus Whall (hic Robinsonus) Norwicensis.	
Joannes Wathood, Londinensis	

Sacerdotes consecrati

Richardus Lassells (hic Bolds) Eboracensis. } 6 Martii.
Joannes Rigbie (hic White) Cicestrensis. }
Joannes Young, Cestrensis. 10 Aprilis.
Richardus Todkill (hic Tempest) Oxoniensis. 5 Junii.

Sacerdotes in Angliam Missi

Joannes Conestable (hic Caterell) Lincolniensis. 20 Aprilis.
Rodulphus Mellingus, Cestrensis. 5 Maii.
Joannes Rigbie (hic White) Cicestrensis. } 11 Junii.
Richardus East (hic Jerningham) Lincolniensis. }

De aliis

Robertus Groyneus (hic Clarcke) hujus Collegii alumnus ac sacerdos, ex Anglia rediens, Carthusianorum habitum, Nuporti in Flandria, suscepit. 15° Augusti.

Robertus Fletcher (hic Parker) hujus Collegii alumnus ac theologus professorque in classibus inferioribus, in Angliam profectus est ut pristinam ibi recuperet sanitatem. 8 Octobris.

Matthæus Kellisonus, Sacræ Theologiæ Doctor, hujusque Collegii Præses, Commentaria in 3am partem D. Thomæ ejusque supplementum typis mandavit.

Richardus Broughtonus, hujus Collegii alumnus ac sacerdos, necnon Vicarius in Anglia generalis, qui in vinea Domini quadraginta annis magno cum fructu laboravit; plurimosque libros contra hæreticos conscripsit perutilem librum hoc anno Duaci in lucem edidit, nempe Judicium Apostolorum aliorumque primæ ætatis, de omnibus controversiarum punctis inter Catholicos, Angliæque, Protestantes in 39 Calvinisticæ Religionis articulis contentis.

Edmundus Lechmore (hic Stratfordus) hujus Collegii alumnus ac sacerdos, [334] Sacræ Theologiæ Baccalaureus, atque theologiæ ejusdem in hoc nostro Collegio professor, impressit denuo Disputationem Ecclesiæ (quam anno præcedenti composuit præloque emmisit) cui permultas alias questiones de Consiliis etc. adjunxit.

Alium etiam librum in lucem edidit hoc anno contra Doctorem Featly, Calvinisticum Ministrum conscriptum.

Thomas Pincknye (hic Milo Car) ejusdem Collegii alumnus, sacerdos, ac procurator ex idiomate Gallico duos libros Revmi Dni Joannis Petri Cami, Episcopi Belliensis de Æternitate, et de pugna spirituali fidelis animæ sive de consolatione ejusdem in tentatione, in linguam Anglicanam transtulit.

[*Rest of page and pages* 335 *and* 336 *blank.*]

[337 *resumed*]

Annus Domini 1633

Januarius

1° Januarii Anni 1633, fuerunt in hoc Collegio 120 personæ.

12° Januarii in Angliam profectus est Petrus Yorke (hic Wandesford) figurista et convictor.

19° Januarii in Angliam decesserunt Gulielmus Blunt (hic Greeneus) Henricus Wilkinsonus (hic Benson) syntaxiani, et Joannes Gage (hic White) Grammaticus, convictores, quorum primus ad

stabilienda sua media, alii autem duo valetudinis recuperandæ gratia.

Februarius

1º Februarii in Angliam profectus est Joannes Littleboys (hic Webster) Grammaticus ac convictor.

12º Februarii ex Anglia veniens Gulielmus Cornwaleys (hic Beconsaw) filius Gulielmi Cornwaleys ac Mariæ Beconsaw, ut convictor pro 200 florenis annue admissus; pater ipsius fuit Scismaticus, mater vero Catholica, pro qua fide plurima passa est. Avus etiam ipsius post incarcerationem viginti annorum quinque centum libras Anglicanas Sterlingas per annum perdidit pro eadem fide Catholica. Ad Broome Hall, in comitatu Suffolciæ natus ac educatus, et in litteris semper instructus tandem ab amicis ad Collegium Anglorum Audomarense missus, in quo studiis humanioribus aliquibus annis operam dedit. Rhetoricam adit viginti tres annos agens.

Eodem die cum præfato ex Anglia venit Thomas Hilton (hic Henricus White) ex generosis, hæreticis tamen, parentibus; natus in parochia de Twyford, comitatus Buckingamiensis; ad aliquot annos studuit in Academia Oxoniensi, in religione Calvenistica semper educatus, tandem [338] vero lectionem librorum Catholicorum ad Religionem Catholicam perductus, ad hoc nostrum Collegium pervenit, et inter convictores admissus pro ducentis florenis annue, ætatis suæ anno decimo septimo, Syntaxim aditurus.

15º Februarii, in Angliam profecti sunt Franciscus Biflet (hic dictus Gulielmus Worsly) rhetor, Gulielmus Wivell (hic Bilbie) ac Robertus Acton (hic Bridges) syntaxani, omnes convictores, primus ac ultimus ad valetudinem recuperandam, secundus vero ad propria sua negotia peragenda.

19º Februarii, Sabbatho Quatuor Temporum, Mr Thomas Martinus, subdiaconus Tornaci ad diaconatum ordinem promotus est a Rdmo Dno Dno Maximiliano a Gandavo Episcopo Tornacensi in vigore Indulti Apostolici.

Martius

1º Martii, in Collegium admissus est Joannes Duckett (hic Girlington) a Rdo Dno Georgio Laiburno hujus Collegii presbytero ac alumno commendatus, duobus solummodo annis nobiscum victurus pro quibus 400 floreni sunt solvendi; illis expletis vel in Angliam reversurus vel ad Collegium nostrum Vlisopenense profecturus. Natus est in parochia de Sedbredge, comitatus Eboracensis, ab honestis parentibus sed scismaticis, patre Joanne Duckett, matre vero Francisca Girlington, duobus abhinc annis in gremium Catholicæ fidei receptus, opera et industria Rdi Dni Andræ North, hujus Collegii alumni ac sacerdotis. Annum agit decimum septimum. Figuras frequentat.

10º Martii, ex Anglia, peractis negotiis, reversus est Franciscus Speke (hic Beke) Syntaxianus ac Convictor.

12º Martii Sabbatho ante Dominicam Passionis et festo Sti Gregorii Anglorum Apostoli, Montibus in Hannonia,* a Rdmo Dno

* Mons in Hainault.

Francisco Vanderburghe in Ecclesia Canonissarum Stæ Gertrudis, sequentes susceperunt ordines, Mr Edmundus Greene (hic Ogle) Eboracensis, diaconatum, Mr Georgius Warrham (hic Polwheele) Bristoliensis, ac Mr Richardus Moncke (hic Edwards) Carleolensis, subdiaconatum.

13° Martii, Dominica Passionis, ibidem in capella Rdmi præfati et ab eodem ad presbyteratum ordinem promotus est Mr Edmundus Greene (hic Ogle).

Eodem die ex Anglia iterum rediens Gulielmus Drury (hic Bedford) poeta et convictor admissus est.

15° Martii ex Anglia ad nos reversus est Mr Nicolaus Stricklandus (hic Midletonus) theologus ac alumnus hujus Collegii.

17° Martii in Angliam progressi sunt Baltazar Woodlocke, philosophus, ac Joannes Andrewe (hic Wilmore) Grammaticus, ambo convictores.

26° Martii, Sabbato Sancto Montibus in Hannonia* ab Illmo ac Rdmo Dno Francisco Vanderburghe Archiepiscopo Cameracensi ad diaconatum ordinem evecti sunt in Ecclesia Patrum Societatis Jesu Mr Georgius Warrham (hic Polwheele) Bristoliensis et Mr Richardus Moncke (hic Edwards) Carleolensis.

[339] 27° Martii, Dominica Resurrectionis Domini, primum suum sacrum loco communis sacri celebravit Dns Edmundus Greene (hic Ogle).

Eodem die pransi sumus in novo nostro Refectorio.

Aprilis

3° Aprilis, versus Lutetiam Parisiorum progressi sunt Dns Richardus Lassells (hic Bols) hujus Collegii alumnus ac sacerdos, et Franciscus Manocke (hic Gulielmus Browne) Syntaxianus, hic ut linguam Gallicam addiscat, ille ut curam ipsius habeat, qui postea ad Collegium est reversurus ad studia sua theologica prosequenda.

25° Aprilis admissus est denuo in Collegium pro convictore Thomas Walgrave (hic Smith) et figuras frequentat.

Maius

4° Maii, Angliam versus iter suum susceperunt Rds Dns Milo Car, hujus Collegii alumnus, presbyter ac procurator, et Nicolaus Anderton (hic Bardsay) syntaxianus ac convictor, hic ad valetudinem suam recuperandam, alter vero ad Monasterium Monialium Anglorum, ordinis Sti Augustini Parisiis erigendum ac stabiliendum.

6° Maii ex Anglia veniens admissus est nepos Dni Georgii Transami cui nomen Robertus Atkins, primogenitus Philippi Atkins, sartoris ac Franciscæ Tyas, ambo Catholici ; natus est hic juvenis in carcere Londini, nuncupato the Clincke, ubi Philippus pro fide Catholica ad aliquod tempus incarcerationem passus, ubique Robertus noster in eadem fide est educatus, huc a parentibus missus ut in litteris ac virtutibus instrueretur cum annua pensione centum viginti florenorum, cui summæ Dns Georgius Transamus, avunculus ipsius, ex pecuniis propriis addet quinquaginta florenos annue. Decimum tertium annum circiter agit. Figuris studet.

* Mons.

9° Maii ad Collegium nostrum Vlisoponense in regno Portugaliæ missi sunt ad studia sua prosequenda Joannes Keeling (hic Jhonson) hujus Collegii alumnus, Franciscus Victor (hic Bishop) convictor, Joannes Hakins (hic Gower) convictor, Gulielmus Britton, convictor omnes rhetores, Joannes Skinner (hic Warren) Humfredus Price (hic Joannes Vaugham) convictores ac poetæ.

11° Maii, in Angliam profectus est Petrus Bennet, convictor et grammaticus cum R^{do} D. Thoma Blackloo, Præside Collegii præfati Vlisoponensis.

[340] 21° Maii, Sabbato Quatuor Temporum, Montibus in Hannonia* in Ecclesia Patrum Societatis Jesu, Ill^{mus} ac R^{dmus} D^{nus} Franciscus Vanderburghe Archiepiscopus Cameracensis ad sacrum Presbyteratum ordinem, promovit M^{rum} Georgium Warrham (hic Polwheele) Bristoliensem, et M^{um} Richardum Moncke (hic Edwards) Carleolensem.

22° Maii, festo Sanctissimæ Trinitatis primum suum sacrum cantavit prædictus D^{ns} Georgius Polwheele.

27° Maii, venit ex Anglia Robertus Biflete (hic dictus Worsley) et ut convictor pro ducentis florenis annue admissus ad grammaticam. A parentibus generosis ac Catholicis natus (Roberto Biflete ac Maria Fursdon) in comitatu Wiltoniensi, in Catholica fide ac litteris semper enutritus. Annum agit decimum septimum.

29° Maii, Dominica 2^{a} post Penticosten, primitias suas solemniter celebravit D^{ns} Richardus Edwards, hora decima.

Junius

9° Junii, in Angliam profectus est R^{ds} D^{ns} Gulielmus Everard (hic Talbot) sacræ theologiæ professor secundarius.

Eodem die in messem Anglicanam cum facultatibus ordinariis a R^{do} D^{no} Præside missus est D^{ns} Michael Merriman (hic Wacke) hujus Collegii alumnus ac sacerdos.

20° Junii ex Anglia reversi sunt valetudine recuperata Mr Robertus Fletcher (hic Parker) alumnus ac theologus et Henricus Wilkinsonus (hic Benson) convictor ac syntaxianus.

Eodem die cum prædictis duobus advenerunt quatuor alii juvenes, quorum primus est Franciscus Hoord (hic Ford) primogenitus Joannis Hoord, generosi ac Catharinæ Cuffold, (ambo Catholici) et habitant in parochia quæ vocatur Torington in comitatu Sussexæ. Natus est tamen ad Sherfeild in diœcesi Wintoniensi, educatus vero Cicestriæ et in literis enutritus, huc a parentibus missus ut cum tempore ac Dei gratia presbyter fieret. Pro ducentis florenis annue inter Convictores adscriptus, ætatis suæ anno decimo septimo circiter. Figuras frequentat.

Secundus nuncupatus Joannes Laybourne☩ quartus filius Joannis Laybourne armigeri ac Catharinæ Carous. Natus in Parochia de Bethem Comitatus Westmorlandiæ ibique in Catholica fide educatus studiisque semper intentus huc a piis parentibus missus ut in litteris

* Mons.

☩ Afterwards President of the College, 1670–1676; Vicar-Apostolic of England, 1685–1687; V.A. London District, 1687–1702.

ac virtutibus erudiatur et presbyter fieret, ætatis suæ anno decimo tertio grammaticam frequentaturus.

Tertius, Joannes Norton (hic Carleton) a parentibus Catholicis natus, Henrico Norton,* armigero, ac Anna Siliard, in Aula Cheston, Chestoni oppidi comitatus Suffolciæ. In Collegium admissus pro [*blank*] florenis annue; ætatis suæ anno decimo quarto sequenti festo Sancti Michaelis, Figuras aditurus.

Quartus Joannes Payne (hic Andrewes, unicus filius ac hæres Joannis Payne, nobilis Catholici et Franciscæ Norton, item Catholicæ in qua fide hic juvenis semper est [341] enutritus. Natus ad Chestoni Aulam in Comitatu Suffolciæ, educatus vero Norvigii. In Collegium admissus pro [*blank*] florenis annue. Annum agit proximo S^ti^ Michaelis festo, duodecimum. Figuras frequentat.

26° Junii, ob privata sua negotia matre illum avocante, in Angliam proficiscitur Robertus Bacon (hic dictus Boyer) hujus Collegii alumnus ac philosophus.

Eodem die . . . .

[*Rest of page and pages* 342–360 *blank.*]

[*Here the body of the diary ends, not to be resumed formally till* 1642. *But towards the end of the volume there are a few short entries from November* 1636 *to May* 1637.]

[361] [1636]

September 24. Eximii Domini, D^ns^ Matthæus Kellisonus, Collegii Duacensis Præses et D^ns^ Edmundus Stratfordus cum omnibus fere ex majoribus qui timore pestis confugerant Scarpam, Duacum redierunt, relicto D^no^ Joanne White ad juniorum regimen.

October

6. Scholæ incæperunt: preceptores hi fuerunt: rhetorices D^ns^ Joannes Wattwood: Poesios D. Ricardus Tempest, alias Todkill. Syntaxis, Mr Rodolphus Lassells, hic Boolds: grammaticæ, Mr Robertus Parkerus, alias Fletcher.

[362] October 1636

10. Mr Gulielmus Tempest, professor Grammatices debilitate corporis laborans, profectus est in Angliam recuperandæ valetudinis causa: Hunc D^ns^ Richardus Tempest, frater ejus major natu et sacerdos comitatus est usque ad Dunkerkiam.

13. Reliqui ex nostris qui erant Scarpæ militum et pestis timore redierunt Duacum. Eodem die redierunt Antwerpia ad Collegium Duacense Hugo Speake, hic dictus Yeatman, et Gulielmus Tempest, hic dictus Willmot.

29. Joannes Gage hic Morley, et fratres Joannes et Franciscus Gage, hic White, redierunt Bruxellis ubi tempore afflictionis nostræ remanserant, ad studia.

[*Several lines blank.*]

* Henry Norton of Hailesworth, son and heir of Walter and his wife Katharine Bedinfield, married Anne daughter of Edward Sulyard of Wetherdon, Suffolk, and had in 1612, only two sons,—Walter and Edward, besides six daughters,—Frances, Margaret, Grace, Katharine, Mary and Elizabeth. (W. C. Metcalfe's *Visit. Suffolk*, 154.) —J.S.H.

November 1636

4. D[nus] Michael Merriman, hic Wake, præfectus generalis rediit ex Anglia, in cujus consortio venerunt Joannes Salthouse, hic Nateby, Franciscus Muttlebury, hic Beaumont, et Edwardus Dormer, hic Darcy.

10. D[nus] Jacobus Skinner, hic Bently, professor Poesios, et Gulielmus Pounds, hic Lane, redierunt ex Anglia.

December 1636

December 12. D. Franciscus Pavier hic Oglethorpe ivit in Angliam ut debita Collegii colligeret. Fuit confessarius Collegii. Eodem die eximius D. D. Edmundus Stratfordus incepit pro tempore supplere vices ejus, tam in confessionibus excipiendis et Catechismo, quam in dirigendis studiis juniorum.

[363] Januarii 1637

Eximius D. D. Edmundus Stratfordus incepit lectionem in theologia defectu preceptorum in ista facultate.

M[r] Petrus Jones incepit loco M[ri] Roberti Parkeri docere Grammaticam.

22. Redierunt ex Anglia M[r] Edwardus Robinsonus alias Whall (qui una secum fratrem juniorem Petrum Robinsonum adduxit) Joannes Smithson alias Messenger, et Rochus Russell alias Greene.

26. D. Sandefordus incepit supplere vices D. Midletoni in docendo logicam, tunc temporis absentis in Anglia.

29. D. Joannes White alias Rigbey, præfectus vestiarii ivit in Angliam.

Februarius 1637

Nihil novi accidit in Collegio.

Martius 1637

7. Joannes Tredway alias Tasbourg, Matthæus Bowyer, alias Bacon et Edwardus Warneford alias Waldron venerunt ex Anglia.

Eodem, Gulielmus Clifford alias Hocley, Darbiensis, Carolus Darsy, alias Dormer, Buckingamensis, et duo fratres, quorum major natu hic Thomas Stapleton, vere Basilius Bartlet, Londinensis, minor hic Christopherus Hardinge alias Bartholomeus Bartlet admissi sunt in Collegium Anglorum Duacenum.

12. Joannes Nateby, Petrus Jones, Thomas Collingtonus et Richardus Barber susceperunt juramentum Collegii.

13. Henricus Benson alias Wilkinson morbo laborans discessit in Angliam et habuit socium in itinere Joannem Jones, alias Hensley.

20. Eximius D. D. Edmundus Stratfordus incepit supplere vices professoris logicæ.

29. R[dus] D[nus] Franciscus Duckette alias Sanfordus procurator hujus Colledgii ivit in Angliam, cujus vices supplevit R. D[nus] Michael Wake, praefectus generalis.

28. Joannes Lomax hic Maxel redivit ex Anglia.

April 1637

2. Mr Gulielmus Biflette, hic Worsley, rediit ex Anglia.

[364] 22. D. Johannes Perse, hic Martine, huc ex Anglia die supra scripto venit.

Maius 1637

Idem Johannes Perse, Dencestrensis [*sic*], munus procuratoris iniit die 6 Maii.

7. Georgius Britton alias Burdet redivit ex Anglia.

Eodem die Georgius Russell, filius Gregorii Russell, Eboracensis, huc appulit.

SUMMARY OF THE THIRD DOUAY DIARY

(*In this summary only passages recording important or unusual events have been translated, entries of matters of routine, arrivals, departures, ordinations, etc., not being included. A list of ordinations to the priesthood and of deaths will be found at the end of each year.*)

Diary of Noteworthy Events in this English College at Douay from the year 1598.

The Diary begins with a brief explanatory preface :—

" It is now five years since that praiseworthy custom of committing to writing a brief account of our fortunes, which had been carefully observed from the foundation of the College, has been omitted or, more truly, neglected. We gather that this neglect arose partly from the departure of Mr. L———, who then held the office [of diarist], and partly from the business affairs of the College, which at that time was removed to Douay, yielding not so much freely as compulsorily to the rage of the French. Wherefore, lest our original and approved custom should altogether die out, we will not be slow, at the command of the President, to restore it."

Fitly enough the first entry relates to a martyr :—

" January 15th. Mr. Napper, priest, left the College."

Almost immediately we find the account of another martyr :—

" February 9th. There came to the College John Hickman, alias Francis Page, of Middlesex, who being committed to prison in England, bore the hardships of captivity from the Vigil of Pentecost till October 13th last year. Being set free and coming hither, he is added to our number that he may devote his attention to Moral Theology."

Many arrivals and departures are briefly chronicled, including one which illustrates the dangers of a journey to Douay :—

" October 8th. There came to the College William Umpton, alias Roger Ridley, of Oxford. Formerly he was a student, first at Winchester, then at Oxford, where he proceeded Bachelor at New College. Coming to our college in June, he landed at Middleburg in Zealand, whence he set out for Flushing on business affairs. There he was detained by one, Throgmorton, who brought him before Sir T. Browne, knight, the governor of the town, by whom he was sent back to England to Sir Robert Sydney, knight. By him he was sent to Mr. Wade, who committed him to prison on St. James's day, together with two young men who were his companions on his journey. Being at length set free, he journeyed to us."

Another entry refers to another future martyr :—

"October 11th. There came to the College Robert Wylson of Yorkshire, alias Watkinson, who on the day after the morrow returned to Abbeville, and then to Amiens, that he might recover from the Magistrates (whom they call Councillors [*Buleutas*] the money wrongfully taken from him. This business being at length concluded to his satisfaction, he returned, and was chosen as one of our alumni."

There is a gap in the Diary from October 23, nearly three pages being left blank for the remaining events of the year.

During 1598 the ordinations of the following priests are recorded :—

7 March, John Jackson, the writer of the Diary.
21 March, Francis Forster,
William Ogle.
William Price.
Ralph Fisher.
John Yates alias Booth.

Only one death is chronicled, that of Mr. Roger Lancaster (20th August) :—

"The most perfect contemner of this world of all whom I had ever known from childhood."

1599.

Under date Feb. 1st there is a curious entry, the only one of its kind in the whole Diary, giving the names of sixteen students, including the future martyrs, Ven. Francis Page, Ven. Robert Watkinson and Ven. George Gervase, who were "initiated in the baptismal rites." It is not clear whether this refers to conditional baptism, or to the supplying of the full baptismal rites and ceremonies which under the special circumstances of these sixteen students may never have been performed. There is unfortunately nothing to throw light on the incident.

In May the illness and the death of the President, Dr. Richard Barrett, are recorded :—

"On May 4th the President returned from Paris, but he had scarcely entered the College before the strangury, which had so often previously troubled him, began seriously to afflict him, and within a very few days it so weakened him, that the physicians, regarding the disease as incurable, advised that he should be prepared for the next life. He, willingly accepting this decision as from God, never thenceforth withdrew his mind from the contemplation of death.

On May 30th, the day on which the Church yearly celebrates the memory of that benefit by which the Holy Ghost descended upon the disciples, Mr. Richard Barrett, Doctor of Divinity, canon of the Metropolitan Church of Rheims and most worthy President of our College, fortified with the rites of the Church, passed from this life to a better, and paid the debt of nature. To us he left sad regret for him and to all men a singular example of virtue, having ruled this College with praise for about eleven years. He was a man gifted with all endowments both of body and mind. If you regard his person, he was remarkably handsome ; if you consider

his soul, he was brilliant, high-minded and to be admired for every kind of virtue. His presidency fell, indeed, in a stormy epoch, full of difficulties, so that there is little wonder (since neediness obscures virtue) that some things happened (though these were very few) which were not equally approved by all. Certainly the event seems to have gone well with him, for such is the state of our affairs and those of the College, that it did not seem so much that life had been taken from him by God as that death had been by Him bestowed; for if any fortune had saved him from death it would have forced him to be a spectator of our miseries.

On this same day just before nightfall, accompanied by the Rector and professors of the University, and other men of every age and dignity, he was borne to the tomb, with honour as regards his rank, with splendour as to the funeral pomp. He was buried in St. Michael's Chapel within the Church of St. James, near our College.

On the last day of May Mr. Harrison, Doctor of Divinity, and a superior of the college, set out for Rheims, to bear the tidings to the Canons of Rheims, who with grief had funeral rites celebrated honourably for the President.

On June 13 Mr. Harrison returned from Rheims.

On June 17, we ourselves, as paying funeral rites to our father, and as giving his due to our President, joined the ceremonies of mourning with praise of him who is dead, and duly celebrated with respect and bitter grief obsequies worthy of his life and death."

A month later they heard of the appointment of their new President:—

" On July 23 there was brought to us the most welcome announcement that the new President had been named. He is reported to be Mr. Thomas Worthington, Doctor of Divinity.

On July 30 there arrived in the town the distinguished man, Mr. Thomas Worthington, whom we have just above reported as being named President. He brought with him letters of the most illustrious [Cardinal] Protector, written concerning the superiors and the government of the whole College, and we here transcribe a portion of these letters:—

' Having here read and considered those things which have been written about this matter, both by you and by various others of your countrymen, and having heard the views of those Englishmen who are now here, we have decided to grant your requests to the uttermost, and to prefer before others those two whom you name in your letters, Doctors Worthington and Kellison, that one should be president and the other vice-president for the space of three years, and we also confirm the assistants previously in office. We leave the other offices of dean, bursar or procurator, economus, house-confessor, tutors, prefects and whatever else may seem necessary to the government of the college, to the judgment of the President after hearing his consultors. But in all these affairs, and everything else, for this first occasion, and so long as their visitation shall

last, it is right that the judgment of the Visitors assigned by us shall be of authority and take precedence. And those appointed by us are Mr. Richard Hall, Doctor of Divinity, and Mr. John Wright, licentiate of the same sacred science and dean of Courtrai, to whom we also add Mr. Thomas Worthington, President of your College. 1st July, 1599.' "

In the month of August the formal Visitation took place:—

" On August 10, the day sacred to St. Lawrence, there arrived in the Town Mr. Hall, whose appointment as Visitor we have related; on the following day the other Visitor, Mr. Wright, arrived.

On August 12, at eight o'clock, on the conclusion of Mass, at which all were present, the Visitors assembled with the Seniors and the theological students in the College hall. There in the first place, Mr. Thomas Worthington, Doctor of Divinity, was solemnly declared President by common consent, and other matters were said and read relating to the government of the College.

On the same day and the following days enquiries were made of the seniors and certain others, about the state of the College, both as to the administration and as to the discipline of the alumni, and being now informed of all things, Mr. Wright departed on the 16th, Mr. Hall on the 18th."

The results of the Visitation are recorded in the Diary at the end of the year:—

" Our most illustrious Protector being informed during the preceding months by the letters which the Visitors had written, as to the state of our affairs, both as it is at present and as it seems likely to be, after careful consideration decided to remedy in good time all those things which seemed as though they would result in the complete overthrow of the college, lest ruin should impend over that seminary which to the regret of the heretics had been preserved intact for so many years. Since these things cannot be more completely understood than from his letters, it seems to the purpose to insert them in this place.

' Reverend Brother in Christ,

I have received your letters dated Douay, 17 August, both your own and that of the two Visitors appointed by me, Mr. Hall and Mr. Wright. I have also read the report which you have sent in a separate document about the matters observed by you in the visitation of your College at Douay. These letters gave me both holy consolation and sorrow; consolation, because you intimate that so great a number of young Catholics has assembled there, and that they are giving their time to prayer and study; and no slight sorrow, because the resources of the College are altogether insufficient to provide for that number, much less to discharge the debt which is already contracted. But provision must certainly be made for the discharge of this debt, lest greater disadvantages should daily arise therefrom. And you say in your letters that not a few of these disadvantages have already arisen to the detriment of the whole community—the insupportable losses of borrowing

money and paying interest, the lack of food and clothing, the want of discipline and other things, which, unless they are remedied in time, clearly threaten the downfall and dissolution of the College. Having begun to think over the means of applying a remedy to this evil, I could find no other, things being as they are, than the diminution of the number of those who are supported at the expense of the College. And though I arrive at this very unwillingly, yet I see that it is necessary to provide for the safety of the whole body even at inconvenience to some of its members.

In the first place, therefore, I direct your Reverence that the whole number of *Collegians*, that is, of those who are supported at the expense of the College, whether they are servants or priests and students, must be reduced to the number of sixty. And that in future, until the debts are discharged, no one is to be admitted above that number as an *alumnus* of the College, except by my special leave obtained beforehand. And I shall not easily give it unless it shall seem good to your Reverence and the Visitors, and unless particular reasons for the exception be brought forward and alleged. But in the meantime, if any shall arrive able to maintain themselves at their own expense, and if they promise to observe the College discipline, they may be admitted as *Convictors*, though not as *Alumni*, until the College debts have been discharged and it shall be otherwise arranged.

And if the diminution of numbers is not sufficient to effect this purpose, we must have recourse to something else. For it is His Holiness's wish and mine, that no more students should be admitted at the expense of the College than can be properly and decently supported, whom we certainly desire to be as many as possible. But since the resources are inadequate it is certainly adjudged more expedient for the English cause that fewer and more carefully chosen men should be educated for that end, with decency, decorum, and the proper Collegiate observance, than that a promiscuous crowd should be admitted to share in destitution. Your Reverence, together with your assistants, will consider as to the manner in which the present number may be reduced, so that everything may be done with gentleness and consideration. Provided that within three months, or at the outside, four, all should be reduced to the aforesaid number of sixty, including servants. But inasmuch as those who study in the lower classes are deemed less necessary to the College, and less useful for its purpose, your Reverence should take care that these in particular should be sent away or otherwise provided for, unless any of them can support themselves at their own expense, or any other particular reason of special weight to some of them shall be alleged. But in future let them not be admitted except such as are fit for Rhetoric* at the least, and as will be suitable for the next course of arts or for the study of Moral Theology, which is called Positive. In the other classes,

* The name of the upper class in the school, corresponding to the sixth form in English public schools.

too, the question will have to be considered in what way the extreme destitution of the College may be relieved, either by sending some to another College, or by dismissing them to England. But the greatest precautions should be taken, lest on this occasion any who are unworthy should be over-hastily promoted to sacred orders, or lest unsuitable priests be sent upon the English mission. For far greater losses and disadvantages would arise from that, than those which are avoided by relieving the College.

But His Holiness specially desires—and I also have commanded the same thing, and I now repeat it in this place—that the faculties granted by us are to be communicated only to men of approved merit for the English Mission, men who will promise on oath that they are willing to bear themselves quietly and peaceably, and to obey properly and reverently the Archpriest appointed by the Holy See. And those who will not promise this must provide for themselves elsewhere, for they are not to be sent into England. It is also most equitable, as the Visitors stated in their letters, that all who, at the expense of the College, are being reared there for study, should take an oath that they are ready to embrace the ecclesiastical life and to receive sacred orders in due course, whenever the Superior shall so decide, and [to observe] all other things which are contained in the form of oath which the alumni of other seminaries take. Your Reverence will, therefore, cause this oath to be offered as soon as possible to all students dwelling there, viz., that they will maintain the purpose of the College and the intention of His Holiness. And if there are any who will not decide to take the oath, they ought to be dismissed. For it would be unjust that they should be supported there at the expense of a college of this kind against the intention of His Holiness.

Almost all the other points which are touched on in your letters and those of the Visitors I decided were to be recorded in certain constitutions, which I have sent together with these letters, that they should be enforced gradually according as this may be done. But if there should be anything which in practice appears to involve some greater difficulty or inconvenience, that point may be suspended until either the decision of the Visitors about it shall have been obtained, or the matter shall have been referred to me, and I shall have given an answer. But after the experience of some months, when it is apparent what ought to be added, removed, or changed, this will be intimated by your Reverence and the Visitors. I will take care that the force of the Apostolic Confirmation shall be added to the regulations when they are rightly drawn up.

Yet two or three points remain to be here answered in reply to your letters.

First, it seems to me altogether necessary that ordinarily none should be admitted there in future except those who, coming from England, are recommended by the Archpriest or by the Superior of the Fathers of the Society of Jesus. For thus fewer and more carefully chosen men will be sent to you, and it will be easy for the

other priests and the fathers of the Society, when they have some to send from the different parts of England, to consult their Superiors on the subject before sending them. And so you should write as soon as possible to England by different ways, in order that they may know of this decree and send none except by the order of their aforesaid Superiors. And since there are only two Superiors,* they can more easily correspond with you and understand the system of your College than if you had to treat with any and everybody promiscuously.

The second point is that I approve of the proposal made in the letters of the Visitors as to increasing the house you now occupy, by the addition of a chapel and new rooms adjoining it. For I see that this is most necessary, both for living together and for the better maintenance of household discipline. And so let your Reverence and the others take care as soon as possible that alms or other aids be collected for that purpose in whatever ways it may be possible. And we here will exert ourselves, so far as in us lies, that the pension at least for four months which has been kept back since the war with Ferrara, and has not been paid, shall be obtained for that purpose. You, also, do your best where you are, that elsewhere other assistance may arise from your diligence.

The third and last point concerns the ordinary confessor for the whole College. I very much approve of his being some learned and prudent Englishman of the Society of Jesus, if such can be obtained (and this is already being arranged with the Father General of the Society) ; and of his residing in the Jesuit College at Douay. And I approve of his devoting himself exclusively to this work, that is, the service of your Seminary, both in hearing confessions and reconciling those who are newly arrived from England or elsewhere ; in sometimes delivering discourses and giving the Spiritual Exercises ; in prescribing the meditations for the daily prayer of the young men ; and in supplying other help of this kind which will be of the greatest use to the College, the President, and the young men. In the meantime, as he cannot dwell with you in the Seminary, but must live among his own Society, and must go to you at stated times, your Reverence may appoint another Confessor in the house to whom the priests and seniors of the college may go.†

And these are the points which occur to me at the moment, and which your Reverence, after reading to all in the house, will communicate also to the Visitors. And I wish their authority to continue for the purpose of consultation as to more weighty affairs (should any need arise) for the benefit of the College, and that at the end of every year either one or both should go there to see how these ordinances and the other statutes according to the wish and intention of His Holiness are observed. Wherefore let these letters and the ordinances (which will be sent herewith) and the other

* *i.e.* the Archpriest and the Superior of the Jesuits.

† Canon Tierney here adds a note in the margin:—"This was not attended to; the Jesuit confessor lived in the house."

things which have been ordered or which shall hereafter be ordered about this matter, be entered in a book for future remembrance. The other points are covered by the Constitutions. Let your Reverence commend me heartily to all.

Given at Rome from my house, 13th September, 1599.'

Form of the oath to be taken by all who are enrolled among the number of Alumni.

I, N. N., alumnus of the English College at Douay, considering the Divine benefits conferred on me, and especially that which has led me from my country afflicted with heresy, and made me a member of the Catholic Church, and desirous of showing myself not utterly ungrateful for such great mercy of God, resolve to offer myself altogether to His divine service, so far as I am able, for carrying out the purpose of this College. Therefore I say and I swear to Almighty God that I have the prompt intention, so far as God's Grace shall help me, of receiving sacred orders in due time, and of returning to England to gain the souls of my neighbours, whenever it shall seem good in the Lord to the superior of this College, for the purpose of its institution, to order me to do so.

On the last day of December, 1599, the President, having called his assistants together in Council, reduced to the fixed number according to the directions of the above letters, all who are to be supported at the expense of the College, and who are to be considered its Alumni, whose names are here given."

The list of names then follows (pp. 14–15).

Thirty others (of various classes) are supported in the College for the time being, of whom an account is to be kept, until either they can provide for themselves elsewhere or until, by progress in good learning and morals, they shall merit to be enrolled among the number of Alumni.

There are moreover in the College ten servants, namely, a steward, a butler, an under-butler, a cook, an under-cook, a baker, a cellarer, two tailors, and the President's body-servant.

During 1599 :—the ordination of the following priests is recorded :—

5 March,	Richard Owen.
	Mark Penkevell.
27, March,	Briant Stapleton.
10 April,	Hugh Witolf.
	Jasper Lowbery.
	Walter Hassells.
28 Sept.,	Thomas Evans.
19 Dec.,	Simon Pottinger.

The deaths recorded are :—

30 May,	Dr. Richard Barrett, President.
21 Nov.,	Briant Stapleton, priest.
22 Nov.,	Edward Potter, student of Philosophy.
6 Dec.,	John Todd, student in Syntax.

1600.

This year was ushered in by a change of Cardinal Protector.

"At the beginning of this year the President learned from the letters of Father Persons that the most illustrious Cardinal Cajetan, our Protector, had departed this life, and that in his place our Holy Father Clement VIII had given to us another Protector, the most illustrious Edward, Cardinal Farnese, descended from the English blood-royal, very popular among English Catholics especially devoted to us, and a prelate of great influence with the Pope.

By the same letters Father Persons signified that the new Protector was very ready to undertake all his duties, and to put forward the best efforts by which our common cause of helping our country might be promoted in any way. And so, in the first place, he informed us by command of the Protector that he had ordered all the doctors and lecturers of this College to write to him, each one by his own letters, openly and freely (as Cardinal Cajetan had previously commanded) what it seemed to each one ought to be altered in the Ordinances lately sent to us, or what ought to be added or deleted, before he had them confirmed by the Pope and established and corroborated by the force of law. And as at the same time the necessity had arisen both of condoling over the death of our late Protector, and of expressing our congratulations at the happy election of the new Protector, as well as of treating with the new Protector about the affairs of the College, the President immediately discharged the first part of his duty, so far as related to the letters of regret and of congratulation. But after a few days he sent further letters of congratulation to Cardinal Farnese, dealing also with the affairs of the College and the confirmation of the new Ordinances. At the same time letters from Mr. Hall and Mr. Wright, the Visitors, and others of our brethren, accompanied these. They were on the same topics and addressed to the said Cardinal Protector, but were too long to be inserted here, though copies were kept by the respective writers."

Next comes an account of the visit of the Archduke Albert of Austria :—

"On the 10th of February [1600] the most serene Albert and Isabella, Archduke and Archduchess of Austria, Duke and Duchess of Brabant, Burgundy, etc., entered this town of Douay. They were received amid great pomp to the great joy and delight of the University, of all the clergy, the nobility and the people. On the 12th, after some solemn performances and addresses delivered in the public school of Theology, it pleased their serene highnesses to hear our students also in their own hall. There a learned and grave man (Dr. Kellison) made a very short and elegant speech in praise of the Austrian royal family, and of their highnesses by name ; and two young men (Musket and Bentley) recited a dialogue in tasteful verse, setting forth briefly the origin, history, and present condition of this College."

After many entries dealing with the daily routine of the College, we come across one that shows the difficulty the College authorities occasionally had in dealing with unsuitable subjects.

On April 19 " there returned Mr. George Askew, of London, a deacon. He was sent to this College in 1597, with others from the English College, Rome. But in the year just past, 1599, being ordained deacon in the month of March, he could not be restrained by any good advice or wise persuasion from going to England. There he was immediately captured by the heretics and thrown into prison ; but at the instance of his father, a London citizen, he was soon dismissed by a certain magistrate named Wade. Then betaking himself to his uncle and other relatives at York, he was again arrested, and brought before a magistrate. After a month he was sent back to the said Wade. By him he was again dismissed, on his own promise and on his father's security (as he himself witnessed by word and writing) that he would not again cross the seas. Nevertheless, after one or two months (during which time he consorted with suspected and even seditious persons) he returned to France about the beginning of July. Having travelled about in various places, he decided, when his purse was empty, to return to England. But on account of the rumours which he heard at Calais of increasing troubles in England, turning towards us he arrived on August 27 ; and since that time he has been variously inclined (as is clear from his acts and his writings), being constant only in his passions (which greatly dominate him), and in other respects exceedingly fickle. At length despairing of being raised to the priesthood soon, he proceeded to his native land, that perhaps by an improved way of life and by the testimony of good men he might at some future time be judged fit to be promoted to the priesthood. May God grant him the fulfilment of his wish, and render him not unworthy of such an office ! "

About this time the new President set about the reformation of discipline in the College :—

" At this holy Paschal time, many things were done or renewed in this College to restore it to better discipline. Among other matters the alumni or convictors were forbidden to eat or drink together in their private rooms under any pretext ; much less in any other places within the town, except in the common refectory or in the president's hall—or as regards the sick, in the infirmary—without express leave obtained from the president, or, in his absence, from the vice-president. And this is to be granted very rarely, and only for an urgent cause. Then [it was forbidden] to anyone to apply any common property to his own use without the authority of a superior. Also that no one of any rank or order should go into the town without a companion, and no humanist, that is one not in theology, should go without leave of his prefect and without a companion to be assigned by him.

Also it was ordered and strictly commanded that all such humanists should go together to the schools, and return home from there

two and two, beginning with the juniors, modestly and in silence. But if a just reason for talking should occur, they should speak Latin or French, but never talk English in the streets.

These rules and others of this kind are imposed in order that evil may be avoided and good may be practised.

In the first place concerning the manner of behaviour in divine worship in the morning, evening, and at other times, forms of vocal and mental prayer were drawn up by the father confessor, Father Nicolas Smyth, priest of the Society of Jesus, which are extremely necessary for the students.

Other rules were drawn up about the studies and the regulation of other exercises for every occasion, and these were commended to each of the prefects that they should see to their observance by those under them.

Twenty-four picked youths who were thought likely to be more fit for the Roman or Spanish missions were placed together in one house, to govern and direct whom, as well as all the humanists, the learned and venerable man, Mr. Roger Ridley, alias Umpton, was appointed. He was designated General Prefect over them, and also over the other prefects, and he was publicly appointed by the President, authority being given to him to reprove and punish them all at discretion and in proportion to the offence.

Almost all these things were done within the Octave of Easter.

Then on April 23, which is St. George's day, there first began to be distributed at table to each alumnus and convictor his own portion of food separately, in the manner of other colleges. For hitherto in this college a dish was always given to four together, which most of the students used either to eat together too quickly or to divide among themselves into parts, not without annoyance and disturbance of the requisite silence."

A little later we read an account which affords a specimen of the dangers travellers then incurred. Three young men, John Thornell and George and Thomas Hinde, were journeying through France when :—

"Between Rheims and Rocroi they fell among thieves who robbed them. Returning to Rheims they reported to the magistrates what had happened to them. On the following day the thieves were caught and sent to prison. Some part of their money, their clothes and certain golden trinkets which had been stolen were restored to these gentlemen, who returned thence to this place."

"In the beginning of June there were publicly read the Ordinances for the College, lately confirmed at Rome by the authority of the most illustrious and most reverend Cardinals, Edward Farnese, protector, and Camillo Borghese, vice-protector, and thence transmitted to us, together with their command that these should be put in force as soon as possible. To do this the more conveniently, the two Visitors, Mr. Richard Hall and Mr. John Wright, are shortly expected."

"On June 16, there arrived the two Visitors of the College, Mr. Hall and Mr. Wright, who on the following day consulted together with the President (who also was a Visitor) about the things to be done in the visitation, especially about those which the president proposed should be treated of, if it seemed good to the other two. They appointed the 19th and 20th days of this month for the more thoroughly discharging their office with the favouring grace of the Holy Ghost. Meanwhile Mr. Hall on the eighteenth delivered a weighty, learned, and very pious sermon to those in the house on the subject of humble obedience and collegiate discipline.

And so on the Monday, having summoned the three assistants, they read through carefully all the Ordinances or statutes of the College. Then they took counsel about the time and manner of putting into execution everything that was not yet enforced in practice.

But in this consultation, by the common consent of all, it seemed good to them to draw up the following declarations for the better execution of the aforesaid Ordinances :—

1. In the first place the alumni and other persons in the house ought to be warned that as soon as they shall learn that anyone has arrived here from England or elsewhere who desires to be admitted to this College, they shall immediately inform the President, or in his absence the Vice-president, and they shall not frequent his company till they shall have thus commended him.

2. They consider that those students who were formerly admitted into this house, who had only one English parent, and who had been born out of England, may be retained provided they are otherwise suitable, or that it is hoped they will become so in a short time, and also provided that they will take the customary College oath.

3. They declare that it is the intention of the statutes that anyone who is to be received as an alumnus of the College ought first to devote the money which he has brought with him to the use of the College.

4. It seems good that as soon as it can be done, everything should be observed with regard to the Confessor which is included in the Ordinances and in the letters of the late Cardinal Cajetan, protector, namely, that there be one ordinary confessor for the whole College, and he an English Jesuit, if such a one can be had. Also one or two in the house itself as extraordinary confessors for the priests and those more advanced in years. Also for the younger ones whenever an occasion presents itself on which they cannot have access to the ordinary confessor.

5. They also consider it very necessary that some place should be chosen on the ground-floor, where the students may assemble for their spiritual exercises, and also for the celebration of Mass until a more convenient chapel can be built.

6. They further declare that it is unlawful for anyone to eat in his private room or outside the common refectory and infirmary,

without the President's leave. But with his permission three or four (especially priests and the senior students) may sometimes take a meal together in the room adjoining the refectory for the sake of recreation and politeness.

7. They also declare that women ought not to enter the walls of the college, but a little bell should be attached to the gate which they may ring when they wish to carry anything in or out.

8. It also seems good to them that henceforward married servants should not be engaged, and that those who are now free should not be kept if hereafter they marry.

9. They decide that the steward (œconomus) by reason of his office ought to be the immediate superior of all the other servants, and to direct them in their respective offices and the duties which he judges necessary."

No. 10 relates to purely domestic arrangements within the house.

"These things especially were done in the said Visitation held on July 19 and 20; and then they were openly promulgated, together with the Ordinances and particular rules (which the Visitors also ratified and confirmed), and with an admonition that all were thenceforward bound to observe them."

Little time was lost; on June 22, the day after the departure of the Visitors, they began to prepare the place chosen as the chapel for that purpose. It was completed by the eve of St. Thomas [July 5].

The Diary next records the Jubilee Indulgence granted by Clement VIII to the English Catholics.

"On the Vigil of the Nativity of St. John the Baptist, the President, by the common advice and consent of his assistants, and of the other doctors and priests, promulgated in this College the Bull of Jubilee granted by our most holy Lord Pope Clement VIII to English Catholics, and he likewise appointed four of the chief churches of this town of Douay, viz., those of the Blessed Virgin, St. Amatus, St. Peter and St. James, to be visited fifteen times for the purpose of gaining the Indulgences of the said Jubilee. These were the same churches which we visited twenty-five years ago in order to obtain the benefit of the Jubilee of that date, which the late Pope Gregory XIII then granted to us in a similar way.

On the following day, that is on the feast of St. John, the President gave a public address, speaking more fully on the subject of such great and singular kindness towards us and our nation on the part of both popes, and of the greatness of this benefit, and of the preparation to be made to gain the Jubilee rightly. And on this same day we began this religious visitation of the Churches, ending it on the feast of the translation of the glorious martyr, St. Thomas, Archbishop of Canterbury.

Having for three days observed a voluntary fast, having solemnly chanted the litanies in the aforesaid churches on several occasions, having celebrated the most holy sacrifice of the Mass on the same

feast of St. Thomas in our private chapel, and having performed other works of devotion, all made their confession and approached the most holy Eucharist to obtain the said Indulgence. And lest the memory of so great a favour should be forgotten by us, and be unknown to those who come after us, a true copy of the said Bull of Jubilee is here added, which runs as follows :—

The Bull of the Jubilee for English Catholics.

Clement VIII, Pope.

To all the faithful in Christ who shall see these present letters, health and the apostolic benediction. As Vice-gerent upon earth—although unworthy—of our Saviour and our Lord Jesus Christ, the Son of God, who has washed away the sins of the whole world by the shedding of His precious blood, we more freely pour forth the power of loosing, which He has delivered to us in Blessed Peter, for the salvation of the Lord's flock, especially in this accepted time of remission and year of Jubilee. Hence it is that since, as we have heard, the faithful in Christ and Catholics who are English, both those dwelling in England and those who, outside England, are scattered through different countries, cannot come to Rome to obtain the fruits of the present year of Jubilee, the former because they have not free power to leave England ; the latter because, being exiles for the Catholic faith and despoiled of their property, they cannot undertake the expense and labour of so long a journey, or because they have other weighty impediments, We, therefore, in discharge of our proper office of Universal Pastor, and in our paternal charity towards all Christians wishing to provide for the safety of their souls [*here the operative words of the Bull should be found, but they do not occur, and the Bull continues :—*] to all the aforesaid English Catholics of both sexes, truly penitent and having been to confession, who in places where they happen to be, shall fifteen times religiously visit four churches, if there are so many : But if there are fewer, three or two, and each of them, or only one where more do not exist, and shall there devoutly pray to Almighty God, and fulfil the other requirements in our letters proclaiming the Jubilee.

(In these letters the following was inserted in the nature of exhortation :—that putting an end to other sins, they should dismiss from their hearts quarrels and contentions and hatred, that, as they are servants of God, they should take pity on their fellow-servants, in the same way as our most clement Lord will forgive them all their debt : that in the spirit of humility they should prepare themselves by constant prayer and fasting and other works of piety : that then they should pray for kings and Christian princes, and for the salvation of all the faithful, and the whole Christian people : and that those who possess the substance of this world should open their hearts and relieve the neediness of their brethren.)

But those who are in England, where we hear that it is not permitted publicly to worship God in the Catholic manner in any Church, or those who, elsewhere, are bound by any lawful impediment,

by carrying out and fulfilling the directions of a prudent confessor, according to the rank and condition of each one, and regard being had to the circumstances of time and place,—or if recourse to a confessor cannot be had, by reciting fifteen times with true sorrow of heart, the rosary of the Blessed Virgin Mary—may gain, and each one of them may gain, all and each of the indulgences and remissions of sin, even plenary, which they would or could gain if in this present year of Jubilee on the appointed days, they or each one of them, had personally visited the four basilicas and churches in Rome and outside the walls, appointed for that purpose, for the visitation of which the Jubilee and the aforesaid indulgences have been granted.

And for obtaining this result we grant, by our apostolic authority, by the tenor of these presents, notwithstanding any apostolic constitutions and ordinances and other things to the contrary, that they may choose as confessors secular priests or regulars of any order, who having carefully heard their confessions, and having imposed on them a salutary penance, may absolve them and each of them from all sins, offences, and crimes whatsoever, however grave and unusual, even in the cases reserved to the Apostolic See which are contained in the Bull *Cœna Domini*. And we wish that everywhere the same credence should be given to copies of the present letters, even if printed, which are signed under the hand of a notary public and confirmed by the seal of some person bearing ecclesiastical dignity, as would be given to these presents if they were exhibited or shown.

Given at Rome from St. Peter's under the ring of the fisherman, the 28th day of March, 1600, in the ninth year of our pontificate,

M. Vestrius Barbianus."

The Jubilee Mass above referred to was the first celebrated in the new chapel, and is thus recorded :—

"On July 7th, that is on the feast of the translation of St. Thomas of Canterbury, the first High Mass in our new chapel was sung by the President, the Vice-president acting as deacon, and Mr. John Redman as subdeacon."

In August the restless deacon, George Askew, reappears :—

"On the same day (the 26th) Mr. George Askew returned from England, who on the 28th of the same, having received an answer and letters to the Archpriest, said farewell to us, being about to return to England. Nevertheless delaying here for that night that he might take with him the letters of a friend, he changed his plan by the advice of his companions, remaining here with the hope of reaching the priesthood, on the condition that he should not return to England, but should live in France or elsewhere outside England."

Ultimately he was ordained priest before the end of the year.

During this year, 1600, the ordination of the following priests is recorded :—

Feb. 27, Anthony Tuchiner,
Nicholas Needham,
Thomas Clarkson,
Thomas Thursby,
Thomas Curtis,
April 1, Roger Ridley,
Francis Fitton,
James Maurice,
April 1, Francis Page [M],
Richard Morton,
William Flaxen,
Fulk Neville;
Edward Rayne,
Thomas Butler,
Robert Burke,
Dec. 21, George Askew.

No deaths took place at the College during the year,

1601.

Early in this year the College was in serious financial straits, and it became necessary to obtain help from outside.

" On the 12th [January] there came from St. Omer the Reverend Mr. Richard Hall, one of the Visitors of the College. Having in the course of a few days examined and approved the College receipts and expenditure, he, with Mr. Harrison, the College procurator, met the Abbot of Marchiennes in his monastery, and set before him the needy state of the College. From that prelate he received an alms of one hundred florins, together with the loan of five hundred bushels of wheat, to be returned after a few months.

This business being accomplished, making no decisions about either discipline or the reformation of morals, on account of the absence of the President and the third Visitor, he returned home on the 23rd instant.

On the 20th Mr. Kellison, the Vice-president, went to Arras, and owing to our impoverished state he received a loan of two hundred florins from the Abbot of St. Vedast for a short period.

In the same manner we received a little later an alms of three hundred florins from the Abbot of Tournai, and a like amount from Mr. Abraham Boone,* an English canon there. And another sum of three hundred florins from the same in the following month. From the Reverend [*blank*], near Lille, we received an alms of about a hundred florins.

In March there is another entry about George Askew :—

" On the following day [March 17] Mr. George Askew, priest, departed, about to journey to France, as he pretended, permission to go to England being refused to him as he was considered unfit for the English mission. Nevertheless, breaking his sacred promise, he immediately went there."

On August 5 the President returned after an absence of many months in Rome :—

" On the fifth day the President returned home with his servant Francis, and with them came Mr. Jerome Paine (here called Millard). After they had left Rome on the Vigil of the Nativity of St. John Baptist, and had spent eight days in Perugia to recruit the

* Possibly Bohun or Bourne. It appears in the text as Bounos.

President's health, in which he had been suffering dangerously for some months previously in Rome, he recovered rather by travelling than by rest, and took less than a month over the rest of the journey from Perugia to Douay.

On the 7th, the said Mr. Paine or Millard set out for Paris to recover property belonging to the President and himself, both money (about three hundred gold pieces) and ornaments of both gold and silver, together with many things blessed in Rome by the Pope, such as rosaries, crosses, medals, relics and Agnus Deis, which they had enclosed in gold or silver. All these things certain legal officials took away from them at Guise on the frontiers of France, towards Hannonia, upon the pretext that they were carrying out of that kingdom money beyond the amount permitted by French law. But the chief judges at Paris regarding this strict legal right as a gross wrong [quod summum jus....summam injuriam interpretantes], ordered all the things to be restored completely to the President and Mr. Millard, except the costs, which exceeded a hundred florins. This business was thus ended more satisfactorily than many had anticipated; and as soon as the property was received, Mr. Millard returned to Douay on September 11.

On the 11th the President set out for St. Omer, and thence to the camp near Ostend, that he might deliver the letters which he had brought from Rome to the Nuntio Apostolic, the Spanish Ambassador, Don Ricardo Doto, and to Don Juan Maucicidor, the chief secretary of their Highnesses, and that he might discuss with the Nuncio the dissensions which had been aroused by certain priests in England, and treat about the raising of money for the better support of the College.

On the following day there came from Rheims Mr. Richard Smith, priest, who had been sent by the Chancellor and other chief officials of Rheims University to ask in their name one of our doctors, Dr. Kellison, to teach theology there publicly if it could be conveniently arranged; and also someone else to lecture in logic and philosophy in the same university. That he might give satisfaction to this request and to such influential men the President returned shortly afterwards, on the 19th of the same month, having nevertheless finished his other business.

On the 21st, the feast of St. Matthew the Apostle, Mr. Matthew Kellison, Doctor of Divinity and Vice-president of this College, set out for Rheims to give a reply to the distinguished men of Rheims, and according to the nature of the position offered, either to remain there himself or to obtain the place for another. The said Mr. Smith returned with him, as also did Mr. Pitt, that he might accept the post of lecturer on logic."

Among other arrivals at the College mentioned in the Diary for this autumn is that of Ven. Robert Watkinson on Nov. 29th. This entry must have been written some months later, as it proceeds to give the particulars of his ordination and departure for England in the following spring:—

"On the successive days, 23rd, 24th, and 25th March, in the year 1602, he received at Arras all the sacred orders, including the priesthood, sooner than he had arranged, on account of his ill-health. On April 3rd he set out for England, having received the usual faculties and taken the customary oath, but with the intention of returning here and completing his studies if he regained his health. Mr. Christopher Reyner, priest, went with him to help him, having taken the same oath and receiving the wonted faculties."

Shortly after we meet with more allusions to the Archpriest controversy :—

On Dec. 15th there came to the town Christopher Bagshaw, Thomas Bluet, and Francis Barneby, priests, who had just arrived from England, under the pretence of being exiles, whereas they came to further the tumult they and their companions had raised in the mother-country. On the day after they had been kindly received at the College, they were seriously and frankly admonished by the President, both privately and in the presence of many priests, because of the dissensions spread by them throughout our church, and because of their calumnies both in speech, in writing, and even in pamphlets, against the superiors and fathers of the Society of Jesus and others, some now glorious in heaven, and others still living as arduous workers. But when that part of the Apostolic Brief which concerned them most, and was specially directed against them, was shown and read to them, they departed for Paris on the 17th inst."

During the year 1601 the ordination of the following priests is recorded :—

Apr. 7,	John Williams.	Apr. 21,	Charles Newport.
	Nicholas Fitzjames.		Thomas Keeling.
	John Muttlebury.		Ven. John Sugar [M].
Apr. 21,	John Knight.		Cuthbert Smarthwatt.
	Robert Pett.	June 16,	John Collins.

No deaths occurred in the College during the year.

1602.

In February more visitors arrived concerned in the Archpriest troubles :—

"On the 23rd Mr. Richard Parker and Mr. Giles Archer, priests, came to us, the former of whom is assistant to the Archpriest; the latter was long a prisoner for Christ. They are both agents for the Archpriest, and are on the road to Rome, being about to begin their journey from this town on the 25th inst."

In April the College sent out Robert Watkinson—straight, as it proved, to the martyr's crown :—

"On the 3rd (as we before noted at the end of November) Mr. Christopher Reyner and Mr. Robert Watkinson, priests, departed hence on their way to England.

But Mr. Watkinson, while he stayed in London under medical care, was betrayed and accused of being a priest by a certain

false brother (John Fawether)* who had absconded from here a little time before. He received sentence of death on the 27th of the same month of April. He attained martyrdom on the last of the month, being made more glorious meanwhile by two miracles.

For on the day before he was arrested, he was walking in the streets of London with a Catholic companion, when he was met by one who appeared to be a venerable old man, and who saluted him in these words: 'Jesus bless you, sir.' Then he added: 'You seem to be sick and troubled with many infirmities, but be of good cheer, for within these four days you shall be cured of all.' Which, indeed, happened to him. For on the following day he was seized, dragged before the tribunal and condemned, and on the fourth day crowned with martyrdom.†

Moreover on the Tuesday morning, while he was saying Mass in the very prison itself, a very bright light was seen by the assistants shining now on one side, now on the other of the celebrant, which remained immediately over his head from the consecration of the host until the communion, when it disappeared."

The new chapel was now taken in hand:—

"On the feast of St. George, the President agreed with the various workmen about the chapel and other new buildings to be erected."

On the 25th day of May, a misplaced entry records that "the stable and other hindrances being removed, the first foundation stone was laid by the President in honour of the blessed Trinity, the Blessed Virgin, St. Thomas the Martyr, our patron, and of all the saints."

In the middle of June another Visitation by Mr. Wright and Mr. Hall is recorded (p. 41), but nothing beyond routine business was transacted.

In October the President had trouble with refractory students:—

"On Oct. 21st William Persivall left here, the President persuading and even urging him to do so, inasmuch as after many cautions he had not improved in conduct. With him departed William Redman and Robert Twist, pretending that they were making straight for England through France. But they went direct to Ghent to the Nuncio Apostolic, and both these three and two others, Francis Blenkinsop and Ferdinand Warde (otherwise Medcalf), made complaints to him against the President as though they had been injured by him. Whereon the Dean of Courtrai was appointed to hear and adjudge the cause. This he did in November, deciding that they had no foundation for their allegations. And so four were dismissed from the College and the fifth was not admitted, as appears more at length in the process of the case, which is preserved in the College as a future record."

The decision of the Archpriest controversy is mentioned in the following entry:—

"On Nov. 28 there returned to us Mr. Richard Parker and Mr. Giles Archer, who in the previous spring had set out for Rome, being sent by the Archpriest of England to conduct his cause,

* See Appendix A. † See note on page 40.

there promoted by certain priests. And at length this cause was judged and determined by Apostolic Brief dated 5 Oct., 1602, with the exception that there yet remain various scandalous pamphlets written on this dispute by those who are restless, to be examined and censored by the Holy Office of the Inquisition, as His Holiness declares in the same brief."

The year closed with the keeping of the patronal feast :—

"On the feast of St. Thomas of Canterbury, martyr, and our patron, High Mass was sung by the President in the presence of the other doctors and priests and the students of the college, in St. James's Church, where during the Mass, an English priest, Mr. Thomas Coniers, of the Society of Jesus, delivered a sermon to the people, in which he eloquently declared the deeds of the same glorious martyr, and described the many martyrdoms and illustrious confessions of the members of this college. For now this one college has brought forth four hundred priests, ninety-three being martyrs, within the space of thirty years. Not unto us, O Lord, but unto Thy most holy name we give the glory."

During the year 1602 the ordination of the following priests is recorded :—

Mar. 23.	Robert Bradshaw.	Mar. 24.	Christopher Reyner.
,,	Hugh Philips.	,,	Robert Young.
,,	Robert Ascough.	,,	Robert Bastard.
,,	John Brian.	,,	John Bishop.
Mar. 24.	John Hawes.	Mar. 25.	Ven. Robert Watkinson.

Two deaths are chronicled during the year :—

Jan. 17. Francis Appleguard, servant.
Feb. 16. Jerome Paine (alias Millard), priest.

1603.

In February the College lost the services of Dr. Weston, who had long been professor of Theology :—

"On the 17th February Mr. Edward Weston, Doctor of Divinity, left here for Paris, where he is going to stay. Having taught theology here for more than ten or eleven years, he resigned that duty a year and a half ago, and is devoting his attention to private study, and to publishing the books which he has meanwhile written, and possibly to writing others."

In the meantime the work of the chapel was proceeding :—

"On Feb. 22 the first foundation stone of the upper part of the choir of our private Chapel was laid by the President in honour of the Holy Trinity, the Blessed Virgin, and St. Thomas of Canterbury, martyr. The second and third were laid by Dr. William Harrison, procurator of the College, and by Thomas Law, the steward."*

The important news of the death of Queen Elizabeth and the accession of James I (24 March, 1603) reached the College early in April :—

"On April 4 Mr. George Persons, returning from Brussels, told us that the Queen of England was either dead or certainly lay

* Elsewhere Thomas Law is referred to as the Procurator.

at the point of death. Day by day afterwards the rumour came and was confirmed. And so on the 6th, which was Low Sunday, (and the eve of the translated feast of the Annunciation of the Blessed Virgin), the Forty Hours prayer was begun in our College for the afflicted condition of our country, that God would deign to grant us a Catholic monarch for the greater propagation of the Catholic faith there.

On April 8 we heard for certain that the Queen was dead, and that James, King of Scots, had been proclaimed King of England, France and Ireland, by the greater part of the peers of the land."

A little later they were visited by a distinguished and generous guest :—

"On April 20 and 21 the Bishop of Boulogne . . . . passing through the town very graciously visited our college. He gave us twenty gold pieces, and taking horse at our doors, amid a cavalcade of nobles and ecclesiastics, he proceeded on his journey to Brussels to gain the indulgences of the Jubilee."

Other visitors, no less honoured, arrived almost at once :—

"On April 24th there arrived nine priests from the prison at Framingham, who had been sent into exile, with a certain Irish Bishop and four fathers of the Society of Jesus, also six other priests and four Catholic laymen. The names of those who came to us and are remaining with us are these :—Mr. Lewis Barlow (who was the first priest to be sent from the seminaries on the English Mission), Mr. Edward Hughes, Mr. Christopher Driland, Mr. Leonard Hide, Mr. Robert Woodruffe, Mr. William Chadock, Mr. Thomas Haberley, Mr. William Clarjenett, Mr. Thomas Thursby, to whom must be added Mr. Francis Robinson, who had arrived a few days before, and was received by us, being driven into the self-same exile, although by another way. The names of the fathers of the Society of Jesus at this time banished into exile are :—Father Christopher Hollowood, an Irishman, Father Roger Floyd, Father Edward Coffin, and Father Ralph Bickley, with whom is associated Brother Ralph Emersam, the little man of whom Father Campian writes. The other priests who betook themselves elsewhere are these :—Mr. Thomas Brampton, Mr. John Bolton, Mr. ——— Tilletson, Mr. John Green, Mr. Robert Barr, and Mr. ——— Knight. The others were laymen, John Birkbeck, Henry Keen, ——"

Here the entry breaks off.

In May we catch just a glimpse of another martyr, Ven. John Roberts, the Benedictine monk, who was to win his crown in 1610, seven years later :—

"On the same day [May 24] Dom. John Roberts, priest of the order of St. Benedict, passed through here, being sent back out of England. But from here he is to proceed to the Abbey of Marchiennes, thence to Antwerp and Brussels, finally returning to England."

In June yet another future martyr, Ven. George Napier, visited the College :—

" On the 17th there came to us from Antwerp, Mr. Robert Tempest, priest, licentiate in both laws, and Mr. Thomas Nelson, also a priest, who after three days spent here, set out for the English Mission, having received faculties, and having taken the usual oath of obedience to the Archpriest. Mr. George Napier, priest, was said to be going to set out with them, and faculties were granted to him, although he was absent, on condition that he should take the accustomed oath of obedience to the Archpriest. Afterwards he came here and took the oath on August 28. Of these priests Mr. Tempest and Mr. Napier now betake themselves to the work for the first time, but Mr. Nelson returned from England more than twenty years ago after the martyrdom of his brother, Mr. John Nelson, of glorious memory."

In the following month the new chapel was opened :—

" On July 7, that is on the feast of the translation of the blessed martyr, Thomas, the first High Mass in the newly-built chapel was sung by the President, Dr. Matthew Britton and Mr. Stephen Barnes being deacon and subdeacon respectively.

On the same day the remains of Mr. Thomas Houghton* were laid under the steps of the High Altar at the Epistle corner."

Mention is made under date August 9 of the publication of one of the most famous controversial works of the period :—

" On the 9th there returned to us from Rheims, Dr Kellison, professor of sacred theology there, and Mr. Richard Smith, priest. They brought with them a certain work by the same Dr. Kellison, written in English, and called, *A Survey of the New Religion*, which is to be published here in order that it may see light in the place where it was first planned. It is dedicated to the most serene James, King of England, Scotland, France and Ireland, defender of the faith."

The Lady Altar of the new chapel was inaugurated on the Assumption :—

" On the feast of the Assumption of the Blessed Virgin, the first High Mass at her new altar was sung by Dr. Kellison, Mr. Bretton and Mr. Redman acting as deacon and subdeacon, in the same way as was done at the High Altar dedicated to St. Thomas of Canterbury."

* Thomas Houghton, or more correctly Hoghton, was a Lancashire man of very ancient family. In 1569 he became an exile for conscience sake, and the family estates, which had been held by the Hoghtons since Saxon times, were confiscated. Being a great friend of Cardinal Allen, he took the greatest interest in the English College, and proved a generous benefactor. He died at Liège in June, 1580, and was buried there, but ten years later his body was translated to the English College at Douay (July 5, 1590), being again interred with honour on the occasion mentioned in the text as soon as the new chapel was completed. (See Camm, *Forgotten Shrines*. London 1910; pp. 183–186.)

During the vacation great excitement was caused by a strange incident:—

"On Sept. 1st the illustrious M. Jacques Benigne, doctor of both laws, professor and acting Rector of the University, informed the President that two young Englishmen, on a certain night of last week, were discovered by the watch going about the streets with swords. After some resistance they were overcome, one running away, the other being captured by the watchmen. But he was rescued from the hands of the watchman, who was trying to carry him to prison, by our cook, whose house was close by. The Rector therefore asked our President whether they were our students, or if he knew them, and what he thought ought to be done. He easily guessed that they were William Perseval and William Redman, who, after they had left the College at the end of last year, for a part of the time wandered about in England and France (and one of them in Italy), and for another part lodged with the said cook. The President requested that all three, both the two students and the cook, their landlord, should be rigorously examined, as well as any other inmates of the same house, but that for the honour of the nation their punishment should be mitigated so far as could be done without prejudice to higher interests. And this was done as to some of them. Perseval, indeed, immediately escaped from the Town, but Redman and Henry Remington, the cook, and another of his lodgers, were examined before the notary of the Rector and others. Redman then confessed on oath, and gave evidence as to some of his own offences and more of Perseval's. The cook also admitted both his own transgression and that of the other two. And the other lodger, a native of Flanders, a modest and good young man, affirmed under confirmation of an oath similar things about his two companions. And these depositions are preserved in the Registry of the University, and a copy of the examination is kept with the accounts of the matters by reason of which they had previously been dismissed from the College.

On account of these acts thus committed, and by Divine Providence made public, the President finally informed William Redman, in the presence of Dr. Webb, his assistant, that he could not now readmit the said Redman to the College (as he had determined to do a little while before), but he recommended him to choose another way of life which would suit him better, as it was now more than sufficiently clear that he was altogether unfit for the priesthood, and much more so for the English Mission.

With regard to the cook, Henry Remington, for this outrage committed against the magistracy (which the Rector allowed the President to punish) and for other offences, particularly in receiving students of the College for prohibited feastings in his house, he proposed and ordered that he should choose one of two alternatives; either to close his tavern altogether, or to give up the office of cook, which he held in the College. He, under the advice of his wife and other friends, replied that he did not at all wish to give up his tavern

or his custom of taking lodgers, and so after two months he left the College on November 3."

Before the end of the year the new refectory was finished and ready for use :—

" On Christmas Day we took our seats for the first time in the new refectory built at the northern corner of the College. And as it was a larger and more spacious room we introduced there the order to be observed, which could not be carried out in the old refectory because of the want of room. When the bell rings for meals all are to repair to the refectory, but not to sit down (as they were obliged to do in the old refectory) before grace. Then each one shall take his place at the table assigned to him : for at the high table only the doctors or professors or those holding offices in the government of the College are seated. At the next, the other priests ; at the third, the rest of the theologians who are not priests ; at the fourth, the philosophers, logicians and rhetoricians ; and at the last tables, the other humanists.* They shall so take their places that no one should go to another table, but they shall sit at their own promiscuously as they enter the refectory.

When the meal is over the bell is rung for the " second table," and at a given signal, let all who have already finished return to the places where they stood before for grace, that they may return thanks. And thence let them modestly withdraw each in his turn to the place of recreation."

During the year 1603 the ordination of the following priests is recorded :—

Jan. 1.	William Burt.	Mar. 31.	Christopher Fott.
	Michael Gardiner.		John Belfield.
	Benjamin Langhorne.	June 1.	Ven. George Gervase [M].
	Henry Leventhorpe.		Charles Thursby.
	Richard Wolstanholme.		Richard Jonson.
Mar. —.	Alexander Hayes.	Sept. 28.	Thomas Fisher.
Mar. 31.	Humphrey Meridale.		William Arton.

The deaths chronicled are :—

Mar. 19. Alexander Wicliffe alias Wibild, student of Theology.

April 29. John Briggs, student of theology.

1604.

In the middle of this year some difficulty was caused by the sudden and unexpected determination of several students to leave the College, that they might join the recently restored Congregation of English Benedictines :—✠

" On June 7th Thomas Brown and Laurence Edwards left, being about to go to Spain that they might receive the habit of St. Benedict.

* See the Introduction as to the names and order of the classes.

✠ There was just at this time a widespread movement attracting subjects to the Benedictines, consequent on the decision of the Holy See (December 5, 1602) permitting the Spanish and Cassinese Congregations to send their English monks to England as missionaries.

And on the same day Richard Wyles (here called Green) and George Brown (here called Wakley) informed the President that they too would go to Spain to enter the same Order. And Thomas Palley, who had lately arrived, did likewise. So on June 8 six set out together, the five already mentioned and Edward Fezard.

All these asked the President for commendatory letters, and some of them asked for money for their journey. To the first two, Thomas Brown and Laurence Edwards, letters and some financial help were given. But to the two others, Edward Fezard and Thomas Pallay, the President returned the commendatory letters which they had very recently brought to him that they might study here: the former from the Reverend Father Peralto, Rector of the English College at Seville; the latter from the Archpriest. In the margins of these he added postscripts to the effect that they had arrived here, but that within a very few days they had changed their minds and departed. Finally, to the two last, Richard Wyles and George Brown, no money, but only letters were given. For the President and his assistants, and also all the other priests who were in the College (altogether we were fifteen in number), considered that this provision should have been made for these students by those who summoned them, and persuaded them to take up that way of life. For we did not think that this impoverished College ought to bear the expenses of those who, leaving us and our vocation, departed to wealthy monasteries. But their failure to obtain commendatory or testimonial letters was the reason why they would not either allege any reason for changing their state or disclose their advisors and counsellors, since they affirmed that they were certain and sure of being received."

Shortly after a venerable figure passed from the College :—

"On June 22 there set out from here Mr. Leonard Hide, priest, who after almost twenty years had been driven with others from prison into exile, after the wont of the cruel Elizabeth, the pretended Queen, shortly before her death. Now he seeks his native land, that he may spend the rest of his life in helping the souls of his neighbours, just as he has already holily spent the greater part of it."

Further secessions to the Benedictines are chronicled in the autumn—

"On Sept. 1 Ralph Antrobus and Richard Wooley left, being about to journey to Spain that they may receive the habit of St. Benedict.

On the 6th Ralph Green left, pretending that he was about to enter the order of St. Benedict in Spain. A few days before he had raised some disturbance in the College, by persuading his companions that in a common petition signed by many they should claim certain rights tending to larger liberty, especially of going out of the College at will, even after supper, to the walls of the city, because they feared that custom would be restricted. When in reality the Superior

was only thinking of ordering that the younger boys should have added to them as companion someone of riper judgment, according to the rules of the College, while they were out walking, chiefly that the ponds and rivers should be avoided, because they wanted to bathe there; not without danger and scandal. To this conspiracy about pretended rights against an imaginary restriction, two of the former candidates for the Benedictine order consented and subscribed, notwithstanding that all three had already the intention of soon departing and joining another institute—certainly not a suitable prelude to entering religion."

During the year 1604 the ordination of the following priests is recorded :—

April 20.	John Law.	Nov. —.	William Davis.
	William Harper.		Bernard Jackson.
	Richard Prater.		Francis Lancaster.
Nov. —.	William Batt.		

No deaths occurred during the year.

1605.

"In the month of January the lectures and repetitions were resumed with different professors, together with the disputations, both in scholastic theology and in controversies and cases. And so Mr. John Snatchbull, (who, returning from the English Mission for a time on account of good reasons, here instructs others while he consolidates his own studies), began to preside over the theological exercises. Mr. Thomas Flint, who lately had been deported with others from the London prison called Newgate, treats of controversies out of Cardinal Bellarmine. Mr. Stephen Barnes, who had taught scholastic theology the previous year, examines and explains cases according to the manual of Dr. Navarro."

The news of the accession of the new Pope arrived in June :—

"On the feast of the Holy Trinity, which fell on June 5th, we solemnly sang to God the Hymn *Te Deum Laudamus* in thanksgiving for the joyful news we received on the previous day of the election of His Holiness Paul V as supreme pontiff."

An alteration in the dress of the students, which it is not easy to understand owing to the Latin terms employed, was made this autumn :—

"On the feast of St. Michael all the boys (*humanistæ*) who hitherto used cloaks (*palliis*) were dressed in togas (*togis*)."*

Another confessor of the faith arrived at the College in November :—

"On Nov. 26th there arrived Mr. Thomas Burscough, priest, lately sent into exile, having received sentence of death at Lancaster."

* Possibly this was the outer garment described a century later by Dodd as "a surtout placed upon the shoulders," which they wore over the cassock, though it may refer to the introduction of the cassock itself, which all the students, even the lay-boys, wore.

During the year 1605 the ordination of the following priests is recorded :—

Apr. 24. John Farmer.
Francis Jackson.
June 4. Gilbert Hunt.
John Curtis.
June 4. William Mannock.
Sept. —. Hugh Thomas.
Dec. 17. John Challiner.
Peter Chambers.*

The deaths chronicled are :—

Apr. 3. Edmund Smith, priest.
Nov. 23. Tristram Winslade, gentleman.

1606.

The Easter ordination of this year was notable, as among the five new priests we find two future martyrs, Ven. Major (or Matthew) Flathers and Ven. Thomas Somers. A later entry tells how they left the College together for the English Mission on the last day of June, while a note in the margin by a later hand adds :—" Both afterwards died for the faith."

That sometimes a student after long preparation and even after ordination, proved unfit for his future work is shown by the following entries :—

" On June 15, 1606, Mr. Bernard Jackson, priest and alumnus of the college, was summoned before Mr. Thomas Worthington, Doctor of Divinity, President of the English College at Douay, and his assistants, Mr. Laurence Webb, doctor of both laws, Mr. Richard Smith, Mr. Benjamin Langhorne, Mr. William Harper, and Mr. Michael Freeman, priest. And after mature deliberation among themselves about his conduct and certain of his acts and words, the President declared to him that though the time was now drawing near to send him to England for the purpose of winning souls (if he possessed the virtues and talents requisite for that mission, and if other circumstances were favourable), it was not deemed advisable for God's service, by the above-named priests, to send him there, having regard to what they had considered. And therefore it was suggested to him that he should think of betaking himself elsewhere, since he could not be maintained here much longer, because he was considered unfit for the Mission. But financial assistance was offered him so far as the state of the college allowed. When these things had been explained to him, he replied that he would never either now or hereafter leave the College unless he was sent to England with the ordinary spiritual faculties.

But these, the President affirmed and conscientiously declared, he could not with a good conscience grant him in his present dispositions, both because he would not allow himself to be directed in this matter by the judgment of his superiors according to the College statutes, and because of other opinions lately and still frequently defended against the unanimous decision of all the priests in the house, and finally because he said (falsely as we consider) that the doctors of the University think the same as he does against us. By all which he shows too plainly that he is not guided

* For the subsequent history of this unhappy man, who was eventually hanged for felony in 1610, see Tierney-Dodd, v, 7, n. 3.

by the spirit of humility, patience, and concord; and by the rules of the College, he who is not thought to have this spirit ought not to be sent into England.

And so having again carefully consulted the five above-mentioned priests, and in their presence and with their approval, the President by sentence pronounced (*sententia lata*), having invoked the name of God, deprived the said Mr. Bernard Jackson of all future benefice in this College or of other ordinary advantage, and of all rights as an alumnus, and decreed that after the following night he was no longer a fellow or alumnus of the aforesaid English College at Douay, but that he might if he wished remain three or more days with us as a guest.

Done in the said College on the 15th day aforesaid.

Signed by the President and the above-named five priests."

And a somewhat similar case followed almost immediately :—

"On July 4th, 1606. The President consulted Mr. Laurence Webb, doctor of both laws, Mr. Richard Smith, Mr. Robert Pilkington, Mr. Benjamin Langhorne, Mr. William Harper, Mr. Michael Freeman, and Mr. James Sharp, priests, about the conduct of Mr. Edmund Hopwood (who is here called Middleton).

They all alike decided that the said Mr. Edmund seemed unfit for the object of this College, both because of his excessively manifest spirit of contention which he has lately shown in his daily conversation and in the abusive and calumnious address which last Sunday (the 2nd of this month) he publicly delivered instead of the pious exhortation which by rule and custom he should have made, and because of his persistent defence of the aforesaid scandals against all the above-mentioned priests. By sentence pronounced by the President in the presence and with the approval of the said seven priests, the said Edmund Hopwood was deprived of all rights as an alumnus or fellow of this college, after invocation of the name of God, by the authority entrusted to the said president by His Holiness the Sovereign Pontiff, and by the illustrious Cardinal Farnese, Protector of England, for the good government of the said College."

In July the College had the happiness of entertaining as a guest the venerable and distinguished confessor of the faith, Francis Tregian, the friend and host of the Proto-martyr, Blessed Cuthbert Mayne :—

"In this month of July, the noble gentleman and illustrious confessor, Mr. Francis Tregian, disappointed in his hope of regaining his patrimony (long ago seized from him because of his confession of the faith), left England, that having grown old in a long imprisonment of nearly thirty years, he might spend the rest of his life in peace and in the free practice of the Catholic Religion. For he trusted that he would not lack as patrons Catholic sovereigns who would supply him with what was necessary. And so being about to go first to Brussels and then to Spain, he desired to visit this College on his way, which he did to his own great consolation and ours, staying here with us for some days."

Shortly afterwards there came a great influx of exiled priests, forty-seven of whom were at this time banished from England. The Diary here gives the list (p. 74), which Bishop Challoner printed in his Memoirs of Missionary Priests (II, 14). One of these confessors did not long survive, and his death is thus recorded in the Diary :—

" On Dec. 23rd, 1606, Mr. Thomas Bramston, priest, passing out of this life full of days and virtues, rested in the Lord in the 66th year of his age. He was an exile for the third time, the first time being in 1583 when of his own accord [he left England] to renew his studies, take holy orders, and return to the harvest, and twice afterwards he was banished after long imprisonment, which he had endured for twenty years."

During the year 1606 the ordination of the following priests is recorded :—

Feb. 18.	Henry Pratt.	Mar. 25.	Robert Jeanes.
Mar. 25.	Ven. Major Flathers [M.].		William Colier.
	Ven. Thomas Somers [M.].	Dec. 23.	Nicholas Law.
	John Gravener.		

The only death chronicled is :—

Dec. 23. Thomas Bramston, priest.

1607.

The Diary for the year opens with a reference to Father Garnet's Straw :—*

" On the first of January we received certain tidings of the miraculous portrait of Father Henry Garnet, S. J., martyr, which appeared on an ear of straw which was sprinkled with the martyr's blood. [In the margin is written :—He suffered martyrdom at London on the feast of the Finding of Holy Cross, 1606, O. S.] The President showed a picture of this portrait, which he had received from people in England worthy of credence, to everyone, both those living in the College and others of our fellow-countrymen living at Douay. He showed it to them after they had, that day, heard the customary sermon, to which he added a little explanatory address wherein he showed that this was a true miracle, as being wrought outside the order of all created nature, and that by it the martyr was justifid by divine judgment, since he was falsely arraigned by the heretics for treason or conspiracy against the king and the state."

An interesting student entered on January 5 in the person of John Worthington, a kinsman of the President :—

" He had already suffered long imprisonment for a space of twelve years, and had been sentenced to death because he was in company with a seminary priest, according to the promise of the Gospel that he who receives a prophet shall receive the reward of a prophet. And he desires to become a priest if he can now obtain the knowledge necessary for that office, for he can only understand

* For a full account of Father Garnet's Straw, including the depositions of eye-witnesses, and illustrated by a picture of the straw, see *The Life of Father John Gerard*, by the Rev. John Morris, S.J. Note to chapter xxix.

Latin, and at the most, write it. But he is a skilful musician, both in singing and at the organ. And so he is received into the College that he may at the same time help our choir and instruct others in this art, while he performs his studies."

The question of diminishing the number of students for reasons of economy was again raised at this time :—

"On May 20 there came to us the Reverend John Wright, dean of Courtrai and Visitor of this College, with the purpose of raising the question as to diminishing the number of students, if in any way this could conveniently be done, and as to dismissing certain others who had chosen another end for themselves than that of the College, which has from the first been set before them.

On the 25th and on the previous days a consultation and a careful examination took place before the Reverend John Wright, dean of Courtrai and Visitor of this College, the President, who is also a Visitor, the Reverend Father Richard Gibbons, ordinary confessor of the College, Mr. Philip Woodward, Mr. Thomas Burscough Mr. Simon Pottinger, and Mr. Michael Freeman. They discussed among themselves about certain students who having lived in the College for some years (one for five or six, others for three or for nearly two at the least), now had diverted their intention from our object and institute and were desirous, as they said, of going to the Order of St. Benedict. The President had already yielded to their wish, and had granted them nearly two months' time to make their preparations, during which time they were living in the College at the College expense. But since in the first place they found from Father Thomas Bradshaw, the Benedictine monk, who asserted that everything in this affair ought to be done through him and his letters, no help or advice by which they might attain their object, they wanted to live in the College for the present; and, though some of them denied it, yet others were willing even to take the College oath. They thought it was lawful for them to do this, making a tacit reservation to themselves of their purpose and intention of entering the Benedictine Order when opportunity offered. They refused to make known to the Superior or to the other consultors the authors of this very evil and very dangerous opinion (for who would believe that in a good and lawful affair an oath could be taken before a lawful Superior with equivocation ?) Finally they themselves were not afraid to follow out that opinion in practice, and they offered themselves as prepared to take the oath, if the Superior thought that this could be done, notwithstanding their intention and purpose already manifested to him. But this neither he nor any other of the consultors thought or could think. The consultors perceived that the interests of the College were at stake, and that it would be very dangerous, and contrary to the common good, and therefore altogether unjust, if men of this intention were permitted to live in the College. For they do not really intend the object which ought to be set before all who live at the expense of the College, and they even divert others from it by all sorts of

inducements. Moreover, they subvert the discipline and observance of the house by their whisperings and mutterings; persuading others, as they have persuaded themselves, that they cannot become learned in this Academy, and that there is great hope of learning among the Benedictines. But this is to invite men to the monastic life not by divine vocation but by human inclination, and by the hope of privileges. Certainly if the end which these men propose to themselves were good, and if their intention were upright, yet the manner of attaining it is not unjustly suspected, since it avoids the eye of the Superior. It was therefore decided by the judgment of all the aforenamed to be both fitting and absolutely necessary that the seven who were of this mind should be opportunely dismissed. They were these:—Joseph Haworth alias John Parkinson, Edward Nuttall alias Matthews, John Malone, Arthur Godfrey alias Lacy, George Fyld alias Nelson, Thomas Spicer alias Spencer, and Anthony Mann alias Pearson. The President offered them the choice of a time of departure convenient to themselves, but on their refusal, he appointed that six of them should depart on the third day, while the seventh, since he was lame owing to a diseased leg, could remain until he was better. The President said he could not give them the commendatory letters which they asked for, for many reasons which it was not proper to explain to them; but the Dean thought that a testimonial as to their learning and character could and ought to be allowed them out of charity. To this the President and all the others assented, and he wrote a testimonial, of which seven copies were made, one for each of them; and the names of those who signed them were added before they were shown to the students.

This was the form of the testimonial:—

Since bearing testimony to the truth is not the least among the duties of charity, we, the undersigned, do so not unwillingly, especially on earnest request. We therefore make it known that this young man, N. N., spent some years in our English College, gave his attention to his studies not without diligence, and lived there with no unworthy reputation. Yet because he refused at the direction of his Superiors to embrace the end proposed by the pious founders, and the manner of attaining it laid down even under oath, we deemed it necessary that he should be dismissed.

From the English College at Douay, the 25th of May, 1607.

John Wright, Dean of Courtrai, Visitor of the said College.
Thomas Worthington, Doctor of Divinity, and President and Visitor of the same College.
Philip Woodward, assistant of the same College.
Michael Freeman, assistant of the same College.

When this testimonial was shown and offered to those who were to be dismissed, they refused it somewhat contentiously. But on the point of departure one of them asked for his testimonial, rather, as we believe, because they wished to have a copy which they could show to their supporters in contempt and contumely, than that he

thought it would be of use to him. But since the charity of Superiors ought not to be overcome by their frowardness, the testimonial asked for, which he had previously scorned, was granted to him.

On the 28th six of the aforesaid who were to be dismissed, clad in secular dress as well as the means of the College would allow, were sent away. The President also gave to each one larger alms than the poverty of the College allowed, while they, after saying farewell to all, left the College quietly and peaceably. But await the sequel.

On the 30th those who had been dismissed [sent] to the President a testimonial which they had composed, in which they alleged that the cause of their dismissal was that they wished to enter religion ; and they asked the President to sign it, which he refused. And it is not without advantage that they themselves on their departure told me that they were fully of opinion that a testimonial of this kind could not be given by the President ; but perhaps the Benedictines wished for this, because it seemed to have an ill sound to other people, although there was good reason for it.

On June 1st the dismissed students laid a complaint before the Rector of the University, and asked him to take steps that a testimonial should be given to them by the President to the effect that they had been dismissed on account of religion, or that the President should give reasons why he refused it. But they gained nothing. The President simply replied that in this affair he would not answer the Rector.

On June 15th Edward Nuttall alias Matthews, who on the occasion of the Visitation was sentenced to dismissal, when the others were expelled the College, did not depart with the rest on account of an injury which had happened to his leg. Yet he showed himself altogether ready at that time. But when ten days ago he was recommended to leave he resumed the use of a stick, complaining about his leg, and although previously he said it was a charity that he was allowed to remain a few days, now after a fortnight he called it cruelty that he should be ordered to depart. Three more days were allowed him, and on account of the solemnities then being celebrated, four more were added. At length the President warned him to depart, declared that he neither was nor could be a member of the College, and advised him to withdraw quietly and without uproar. He, on the other hand, raised an outcry in an agitated manner, blaming the Visitors, the President and the Assistants, and declaring that he would not depart unless by force. Afterwards he presented himself in the Refectory with the others both at breakfast and dinner, and claimed the rights of a member of the community, unless the President would manifest to him the cause of his expulsion. To-day, which was the day after the feast of Corpus Christi, the President again called him, thinking that he would go quietly, but he again refused to do so, breaking out into outcries and lamentations in a rough and insolent manner. Then the President, in the presence of Mr. Philip Woodward, Mr.

Simon Pottinger, and Mr. Michael Freeman, ordered him to take off the college dress, put on his cloak and go away: the assistants added their persuasion, but he refused. The servants were called in to strip him of his college dress (*toga*), one of whom he struck with his fist. Then he was led to the door, but he would not go out unless the servants laid their hands on him as if to thrust him forth. He refused to take with him the testimonial given to him, a copy of which is set forth above, and he said it was thick with lies. His contumacy gave no small scandal to others. May the Lord impute it not to him."

While these painful incidents were taking place the College kept an interesting jubilee, that of the old priest, Mr. Laurence Webbe, who had been brought to Douay from Rome to teach the newly-ordained priests the ceremonies of the Mass according to the Roman rite, instead of the Sarum Use, which till the time of Elizabeth had been so widely used in England :—*

"On May 27th Mr. Laurence Webbe, doctor of both laws, having entered the fiftieth year since his ordination to the priesthood, celebrated his Jubilee, though he himself had not been able for some months either to sing or to say Mass. He gave a dinner and invited some of the English inhabitants of the city to wish him joy. The President celebrated Mass in his stead."

On July 23 there is another reference to the future martyr, Ven. George Gervase :—

"On the 23rd day there arrived here Mr. George Gervase, who since the time of his exile, which happened last year in the month of September, had journeyed to Italy to visit his brother, and had been to Rome for the sake of travelling."

A little later we meet with an autobiographical note, which identifies the writer as the Reverend Michael Freeman :—

"On August 1 Mr. Edward Webbe undertook the care of the domestic affairs, a burden which my shoulders have somehow borne for a whole year. Now, thanks be to God, I shall be more freely at leisure for study and prayer."

In October we have an interesting account of a visit from the exiled Irish leader, Hugh O'Neill, Earl of Tyrone :—

"On the 23rd there came to visit our College the illustrious chieftain, the Earl of Tyrone, a man who has merited highly of the Catholic religion, and who against the enemies of the faith in Ireland long and strenuously fought the battles of the Lord. He, escaping from the snares of his adversaries which were laid against him, has left his country and of his own accord betaken himself into exile. There was with him the Earl of Tyrconnell and his eldest son, Baron Dungannon, with other leading men of that country. Immediately after they had visited the Church, on their entry into the College, a little address was made before them on a stage by a priest of the College, praising him for his strenuous defence of the

* See First and Second Douay Diaries, p. 118.

Catholic faith, etc. Three of the students also saluted him with verses. Afterwards they were entertained at a banquet, for it was already afternoon; and when that was over they returned to the College of their own nation, whence they had come. They were accompanied there by the President, who had invited and accompanied them here."

During the year 1607 the ordination of the following priests is recorded :—

Feb. 24.	Robert Hanne.	Dec. 22.	Richard Huddlestone.
Mar. 31.	John Foliot.		William Rathbone.
April 14.	Richard Lynn.		John Jenings.
	William Price.	Dec. 27.	George Palmes.

The only death which occurred was :—

April 17. Christopher Forge, student of logic.

1608.

The new year opened with a First Mass, that of Mr. William Rathbone, who had been ordained a few days previously.

The dangers run by those travelling to and fro between the English Colleges in those days is illustrated by the next entry :—

"On Jan. 3rd Mr. John Ainsworth, here called Skevington, came to us from Spain. He set out from Seville in Spain for the English Mission in the month of May, but trusting himself to the sea, he was captured by pirates, from which danger he was set free by the great providence of God.* Then he again resumed his journey by land, but being seized with fever he lay for about two months sick in a hospital. At length he arrived here, though not altogether free from quartan ague."

Next we find recorded the illness and death of the veteran, Laurence Webbe :—

"On Jan. 11th Mr. Laurence Webbe received the Viaticum and Extreme Unction. As he was now an old man full of days, and also full of weakness and disease, it was not thought likely that he would survive for many days; and he himself desired to be fortified with all the sacraments and holy rites of the Church. Oftentimes during the previous night he urged his servant to clean and decorate the room, 'because,' he said, 'I am to receive Holy Communion in the morning.'

On the 14th Mr. Laurence Webbe, doctor of both laws, paying the debt of nature, exchanged this mortal life for a better and an immortal one. This change, neither unlooked for nor undesired, was welcome to him. He was weakened by old age, and was burdened by an accumulation of many complaints: almost a year had passed during which he could not say Mass on account of his weakness, and for one or two months he could not visit the Church. At length he could only move by the help of others, so heavy was the weight of his unwieldy body, which still remained stout. For

* From a later entry, dated Sept. 25, we learn that they carried him to Barbary, but released him on finding that no ransom could be hoped for from him.

many years he had dwelt in foreign lands, a voluntary exile from his own. He died in the 77th year of his age, and the 50th of his priesthood.

On the 15th the aforesaid Laurence Webbe was carried out for burial, devoutly accompanied by us and by others of our nation. He was buried in the Church of St. James, near the altar in St. Nicholas's chapel, on the gospel side, close to his very dear and particular friend, Mr. Baley, to whom he wished to be united even in death."

On April 9th the writer of the last few pages of the Diary left the College to join the Jesuits :—

"On April 9th Mr. Michael Freeman, priest, left us to enter the holy Society of Jesus at Louvain. He had lived with us for nearly two years, for one of which he had filled the office of general prefect. During the whole time he had been prefect of studies, and had heard the repetitions in theology and sometimes those in philosophy, as well as the disputations in both."*

In April the College learned that two more names had been added to its long and glorious list of martyrs :—

"In the month of April two priests of this College, completing their careers most constantly and happily, received the crown of martyrdom in England —Mr. Matthew Flathers, a Yorkshireman, who was sent to the harvest in the year 1606, and Mr. George Gervase, of Sussex, who was sent to England in 1604, was exiled in 1606, and who, having made a pilgrimage to Rome, returned to his native land last year, 1607. Both received sentence of death simply because they were seminary-priests. But they suffered death because they refused to take the oath lately devised by Parliament, which is exacted from all Catholics, especially from priests and the richer lay-folk. This oath denies the power of the Sovereign Pontiff to depose secular sovereigns on account of heresy, and to deprive them of their temporal sovereignty for any reason whatever. The lives of certain other priests who took this oath were spared, although in other respects they professed and maintained the Catholic faith, and so were kept in prison. Of these two, Mr. Flathers was most cruelly slain at York on [date left blank], and Mr. Gervase at London on April 11th (according to the ancient calendar), amid the fury of the executioners and ministers, although the people showed some sympathy."

A miraculous cure through the intercession of Our Lady is next recorded :—

"On May 22 Mr. William Worthington, the President's kinsman, returned to us, having regained his health through a singular favour of the most glorious Virgin Mother of God, to whose sacred patronage he had commended himself, making a vow to visit her holy statue near Sichem in Brabant. He made this vow in England while

* For his subsequent career see Foley, *Records Eng. Prov. S.J.*, iii, 139; vi, 210; and vii, 279. He died Sept. 26, 1642, aged 64.

suffering grievously from the disease called the falling sickness. He wished to make this promise before, and to visit the holy place, but his uncle (or cousin), the President, persuaded him to put it off till he had first tried other human remedies, and tried more fully the knowledge and skill of competent physicians. Therefore, when the most learned doctors decided that his cure was beyond all natural powers, he at length vowed to go on pilgrimage to the said sanctuary, and he was immediately cured and restored to full health. Several things remain to be said about this miracle at greater convenience and length."

About the same time there came a false report of the martyrdom of Mr. William Mush :—

"We afterwards heard that Mr. William Mush (the younger brother of Mr. John Mush), who in the year of our Lord 1590 was ordained priest in this College and sent to England, had also gained the martyr's crown, at York in the month of April. Sentence had been pronounced on him, together with Mr. Flathers, but it was ordered to be carried out after three weeks by the command either of the King, as is reported, or of one of his chief counsellors.

A more reliable message afterwards arrived saying that Mr. Mush had not been put to death, but was still kept in strict custody."

In October Dr. William Harrison, afterwards Archpriest, returned to the College :—

"On Oct. 29 Mr. William Harrison, Doctor of Divinity, returned to us, who went to Rome five years ago, and had lived there during the whole five years. His return was the more welcome as it had long been desired by all, especially the seniors, for his help was and is necessary to this College, which needs men no less than money."

During the year 1608 the ordination of the following priests is recorded :—

Mar. 22.	William Clithero.	Oct. 28.	Thomas Minshall.
	Alexander Bowker.		Edward Tindall.
May 31.	Ven. William Webster [M.].		Thomas Carter.
Oct. 28.	Richard Cooper	Oct. —.	John Molso.

The only death was :—

Jan. 14. Dr. Laurence Webbe, priest.

1609.

The earlier months of this year were singularly uneventful, and nothing of note happened till May, when the Papal Nuncio visited Douay :—

"On May 23 there came to Douay the most illustrious and most reverend Guido Bentivoglio, Archbishop of Rhodes, Nuncio Apostolic in Belgium of His Holiness Paul V. He was proceeding to Arras and Cambrai on public business.

On the following day, May 24, he visited the chief colleges and seminaries, as well as the public schools of this University; also some monasteries, that is, those *de Prato* and *de Paco*, and the

house of the Capucins. In this visitation he spent the whole day, and the Provost of St. Amatus's Church, Chancellor of the University, and the President of our College, accompanied him. He was present in our chapel during part of Vespers (for it was the Sunday before the Rogation days), and at the end he gave his solemn blessing.

And immediately, Mr. John Hay, a young student of theology, saluted him in the name of all with a brief and suitable address, which the Nuncio afterwards said was conceived very appositely to the occasion, the place, and the person. Then three youths saluted him with verses in the smaller hall. Afterwards he visited the library, the refectory, and the rest of the house, greatly approving of the President's suggestion to him that while all colleges and seminaries were subject to His Holiness the Pope, yet this one was his own in a special way, as it was he who supported us, aided us, and directed and sent us to help our country. Finally he ordered the address which the theologian had delivered to be written out and shown to him."

During the year 1609 the ordination of the following priests is recorded :—

June 13. William Worthington.
Edward Harrison.
June 24. John Worthington.
John Hartburn.
June 24. Peter Nanconan.
Aug. 5. John Hayes.
Aug. 16. Peter Goldsmith.

The only death that occurred was :—

June 17. Francis Mitchell, student of philosophy, who had suffered imprisonment for the faith.

1610.

The first months of this year passed without incident. William Redman, the hero of the escapade of 1603, related above [see p. 339], having sobered down and completed his studies, was ordained priest on April 12, and shortly after went on the Mission.

About the same date a notable figure passed out of this world, though the news did not reach Douay till nearly a month later :—

" May 6. The President returned from Brussels, after transacting his business there, and brought tidings of the death of the reverend father Robert Persons, S. J., rector of the English College of Rome, who died on April 14, 1610."*

A little later occurs an entry of special interest, for it relates to one who ultimately became a martyr, and most of it was subsequently cancelled after his martyrdom. It is interesting, too, as affording some insight into the human side of our martyrs, and showing that they were not exempt from the weaknesses and difficulties of daily life :—

" On May 17th Mr. Thomas Maxfield, a student of theology in his second year, set out for England [who at the present time was considered not at all fit for the purpose of this College, and therefore a few days before the President advised him to go to England, and there to consider the lives, virtues, and conduct of the priests there, and to follow a better path if he himself meant to become a priest. When this intimation was made to him, he replied that

* The date usually given is April 15.

he had long intended to go to England on account of his health, and so on the 17th day he departed, as I have said, from this College]."

At the end of the Diary for this year there is a series of documents relating to the dismissal from the College of a future martyr, Ven. Bartholomew Roe, who subsequently joined the Benedictines, and by a fervent religious life and heroic death on the scaffold made ample amends for "the offences of his youth and ignorances." The first document, the decision of the Superiors dismissing him, appears in the Diary as an ordinary entry :—

"Having taken counsel and carefully examined the conduct of Mr. Bartholomew Rowe (who here is called James Rolfe), we, the undersigned, consider that the said Bartholomew is not at all fitted for the purposes of this College, on account of his contempt for the discipline and his Superiors, and of his misleading certain boys living in the College, and also on account of the great danger of his still leading astray others. And therefore we adjudge that he must be dismissed from the College. For among other things the said Bartholomew Roe, when penance was given to certain students by their Superior, publicly, and in the presence of many, blamed those who had performed the penance imposed on them, saying, 'If it was my affair I should not have done the penance.' And another time he incited two boys not to perform the penance imposed on them by a Superior, adding these and suchlike expressions: 'Do you mean to submit to such an ignominious penance?' He also untruly declared before the Vice-president and the General Prefect that it was not the President's intention that anyone should be punished for any reason by the loss of his portion, and also that it was not his intention that anyone should accuse another, or should confess and reveal another's offence, if he were asked by a Superior if he knew of it. On another occasion, when a Superior by the President's orders had removed from his place in the room certain private cupboards, he answered him with contumacious words, saying: 'There is more trouble with a few fools than with all the wise: if you pull down I will erect; if you destroy I will build.' On account, therefore, of these things and the like, we, the undersigned, adjudge that the said Bartholomew Rowe must be dismissed from the College.

Signed John Norton, Vice-president and doctor of divinity.
William Singleton, doctor of divinity.
Stephen Barnes, procurator.
Edward Williamson, bachelor of divinity.

The President, in accordance with the judgment of these priests, and also of his own, dismissed him from the College."

The next document begins with a repetition of the entry in the Diary, with the one exception that the alias is given as "Alban Rowe" instead of "James Rolfe." It then continues :—

"Moreover, the said Alban, being often warned about these things and similar offences, with the admonition that unless he

improved he could not be promoted to orders, and being sometimes even punished, gave no sign of improvement, but continually led others astray. Therefore the President advised him to go quietly into England or some other place for a time until he became more fit for our mode of life, which he absolutely refused to do. And on the following day he brought up in a tumultuous way eight other students of Theology, who on his behalf demanded that the cause why he was considered unfit to remain at the College should be signified. When this uproar was quieted, the President declared at length before all the alumni that the students ought not to know the reason for which a person was dismissed. This he proved by many reasons as well as by the practice of his predecessors and the express words of the College rules. By the judgment of all the Assistants, equally with his own, the President dismissed him from the College, January, 1611.

Then he demanded a testimony to his character and his behaviour, whether good or bad, which the President thought ought not to be given to him. For he could not give him a good testimonial, and, indeed, a certificate of bad conduct would have been good for nothing except the scandal of the weak, and his own disgrace. Among heretics, indeed (which God forbid), it might make him acceptable, but among good Catholics it would do him no good.

Yet he secretly prevailed on about twenty of the students to give him a testimonial to the effect that he seemed to them sufficiently fit for the way of life of the College, and worthy of the community.

And so, setting out for Paris, he gave that testimonial to an English priest, and returning to Douay he obtained from the students another like it, which he took with him to England.

Copy of the Testimonial which some students gave to Mr. Rowe, not in the original words, for no copy is extant, but so far as he who first wrote it could recall from memory.

We certify by the testimony of all the undersigned to all who shall read these letters that the bearer, Mr. Alban Rowe, sometime alumnus of the English College at Douay, as long as he dwelt in that College never did anything (as far as we could gather in any way) that made him an unfit member of this community, but he was always of good behaviour, so that we have considered ourselves bound in conscience by the dictates of justice and charity to give this testimony to him. And this the more because those who dismissed him from the College publicly gave such testimony about him, that is, that no bishop could or ought to debar him if he were presented for ordination, but should rather ordain him, since he was sufficiently fit to undertake that office. Yet they judge that he ought to be dismissed as unfit, owing to the defect of suitability for the purpose of our way of life. As meanwhile no particular cause of his dismissal was given, and as those who dismissed him from the College affirmed that they were not bound to give him any (though nevertheless this seemed necessary, both for the satis-

faction of him who was dismissed, and for the information of all in the future), we gathered that he was free from all reproach of evil life or reputation. And this we ask all good and pious people to believe with us about him, that in this matter, at least, we may restrain and put an end to the insults of malicious men who are suspicious and prone to believe every evil.

About twenty of the students signed this without the knowledge of their Superiors; but all, with the exception of three, realising their error, made satisfaction by signing their names to this formula:—'I am sorry for having signed a testimonial of this sort, and therefore I revoke my signature, and I submit myself to the judgment of my Superiors for fuller satisfaction."

This concludes the series of documents relating to the case of Bartholomew Roe.

During the year 1610 the ordination of the following priests is recorded:—

Apr. 12. William Redman.
June 5. John Warham.
Richard Hariott.
Louis Williams.
Dec. 21. William Philipps.

The only death recorded during the year is that of George Harvey, a student from Valladolid (Dec. 18).

1611.

This proved a singularly uneventful year, and there is little in the Diary but arrivals and departures, ordinations, and similar matters.

In July there was an echo of the Rowe case, which is thus described:—

"There returned to us the priest named William Philipps, who together with others had signed the testimonial which they had given to the student who was dismissed. He had been sent to England on account of ill-health before that affair was known to the President. Therefore, now that he had returned to complete his studies, he was asked about his signature, in order that he might make satisfaction for his offence. But he began to make evasions, and was unwilling to admit the fact except on the testimony of witnesses; and then he persisted in asserting that neither he nor the others had done anything unlawful in the affair. The President advised him to acquiesce in the judgment of the Superiors and other learned men, and to submit. He persisted in his opinion, admitting no fault or error, and because this question was raised, he said he wanted to return to England. Then the President enjoined and expressly ordered him to remain with us for a time in the College, and by no means to travel back to England. But he said that he would return to England immediately, and he refused to be detained. Therefore the President said, in the presence of the Assistants:—'If you wish to return there against the judgment of us all, I, though very unwilling, must deprive you of the faculties which I previously gave you.' He answered that the

President could not deprive him of his faculties. Finally he prepared for his journey, and therefore as a last warning the President said :—' As you are determined to return to England against our command, although you are not fit for this sublime and difficult mission, I, by the same authority by which I previously bestowed spiritual faculties upon you, now deprive you of them and cease to grant them to you until you are judged more fit, and until I restore them to you.' He departed after the President had said these things, declaring that, nevertheless, he still held faculties, and he returned to England on July 12.

The only other event out of the ordinary was a second visit from the Nuncio :—

"On the feast of St. Michael, Sept. 29, there came to Douay the most illustrious and reverend lord Guido Bentivoglio, Archbishop of Rhodes, Apostolic Nuncio in Belgium of His Holiness Paul V. He was journeying to Arras and St. Omer on public affairs, and he visited this our College on the same day, Sept. 29, and was received in almost the same manner as on May 24, 1609. For George Coniers welcomed him in the name of all in a short and suitable address, and others with verses. And on the same day the Nuncio gave his blessing to all in the chapel and visited all the private rooms in the College; and on the following day he celebrated Mass for us in our chapel. The President and Vice-president accompanied him both within the College and to the other places to be visited."

During the year 1611 the ordination of four priests is recorded :—

Jan 26. Thomas Aldington.
Leonard Rowntree.
Apr. 2. Francis Greaves.
Edward Massey.

The only death chronicled is that of John Jordan (alias Cliffe), student in theology (April 3).

1612.

Judging by the Diary, this year was as uneventful as its predecessor, for it records nothing of importance until October, when a Visitation was held. Yet we know from other sources that a great deal was happening. The Archpriest, George Birkhead, had for some time past been endeavouring to obtain an episcopal Superior for England, and after the death of Father Persons a new impetus was given to this movement. "The clergy now acquired additional friends. New opinions were formed : new views were adopted : and, while the Archpriest continued to exhort his clergy to union in the sacred cause, men, who had hitherto been adverse or indifferent, came forward to aid it by their exertions, or to lend to it the weight of their influence or of their names."*

Among these was Dr. Worthington, who until this time had been regarded as a warm supporter of the Jesuits, and therefore as opposed to the appointment of Vicars-Apostolic for England. With a view to arranging a settlement, it was decided that a meeting should be held

* Tierney-Dodd, v, 29.

at Douay. And this important meeting took place at the College in May of this year, though no allusion whatever is made to it in the Diary. Six arbitrators met, three, Dr. Bishop, Dr. Smith and Dr. Champney, representing the Archpriest ; three, Thomas Harley, provost of Cambrai, Dr. Kellison and Henry Holland, on behalf of Dr. Worthington. The Nuncio approved of the meeting, and of the list of subjects to be discussed. The result was that two petitions to Rome were drawn up, one addressed to the Protector requesting him to assist in reforming the College, the other to the Pope entreating him to appoint bishops for the English Church.

But this new policy on the part of the President was resented by his Vice-president, Dr. Norton, and his Prefect of studies, Dr. Singleton, and from this time his conduct became the subject of adverse reports in Rome. Many charges were preferred against the President, with the result that a fresh Visitation was ordered. This Visitation, which led to important consequences, took place in October, and is fully recorded in the Diary :—

" October 25. There arrived at this College, at eight o'clock in the morning, the Very Reverend Cæsar Clement, doctor of divinity, proto-notary, Apostolic and Vicar-General of the army of His Catholic Majesty, and Robert Chambers, priest, who had an interview with the President, and declared that they were sent to visit the College by order of His Holiness and of our illustrious Protector, Cardinal Farnese, and that they had been nominated and deputed by them as Visitors for that purpose, according as was also testified in the letters sent from the Nuncio to the President. Wherefore, about the same time, the said Visitors called together all the Superiors and priests of this College and explained the same things to them. And their commissions or letters patent for the Visitation were read, the tenor of which was as follows :—

Guido, by the grace of God and of the Apostolic See Archbishop of Rhodes, Nuncio of His Holiness Pope Paul V, and of the said See, with faculty of a legate *a latere* to the most serene Princes of Belgium,

To our beloved in Christ the priests, the Very Reverend Cæsar Clement, doctor of divinity and protonary apostolic, and the Reverend Robert Chambers, health everlasting in the Lord.

Our most holy Lord, because of the paternal love with which he regards the English Catholics, and because of the pious solicitude with which he endeavours to promote the true faith in England, is especially desirous that by the most perfect discipline and government of the Colleges of the English nation, those who are therein educated should daily become more fit in learning, piety, and the example of their conduct, to cultivate the Lord's vineyard in their native land, and manfully to procure the salvation of their neighbours.

His Holiness having caused it to be signified to us by the most illustrious Cardinal Farnese, that we, after deputing two pious and holy persons, should arrange for the Visitation of the English College at Douay according to the heads and observations sent to us as instructions, We, therefore, wishing to put into execution

this mandate of His Holiness, and relying on your piety, learning and experience in practical affairs, choose, depute, and appoint you as Visitors of the said College. And we give you full faculties for visiting the said College, both as to its head and its members, for reforming it so far as there shall be need, and for doing and decreeing all and every such thing or things as are contained in the aforesaid instructions which we have made known to you. And further for seeing and taking heed that all things shall be carried out which you shall discern to be conducive to the better discipline of the said College. Moreover, we order the President of the same College, the assistants, lecturers, alumni, ministers, and servants of all kinds to acknowledge and admit you as Visitors lawfully deputed by command of His Holiness; to submit to you and obey you in all things and throughout all things according to what has been premised; and to direct their advice and assistance to the same end with unanimous consent and equal zeal, in order that you may procure, so far as lies in you, greater good for the kingdom of England, and that, with God's help, you may labour for the salvation of souls with greater fruit.

Given at Brussels, in the diocese of Mechlin, the 17th day of October, 1612.

Guido, Archbishop of Rhodes, Apostolic Nuncio.

Octavius Bacci, Secretary."

The Visitation was begun by the aforesaid Visitors with the invocation of God, the President himself singing High Mass of the Blessed Sacrament:—

"October 28, 1612. The aforesaid Visitors ordered the constitutions and rules of this College to be read out in their presence to all the Superiors and students, declaring in their own writing that it was the express intention and wish of His Holiness that the said constitutions should be hereafter exactly and diligently observed by all in every respect, and should be carried into effect by the Superiors without any exception.

Oct. 30 and 31, the aforesaid Visitors, in the presence of Dr. Norton, the Vice-president, and Thomas Lawe, the Economus, examined the account books of this College from the end of the year 1606, where the previous Visitors had left off, beginning with the opening of the year 1607 down to the Vigil of All Saints in the current year, 1612, signing and approving in all respects the said accounts with their own autograph. And when they had taken a reckoning, and heard the President and the Economus, they found that the College owes at the present time eleven thousand two hundred and twelve florins. And the Visitors order the President, the Assistants, and the Procurator to apply to the discharge of this debt the pensions which the Catholic King, both in Spain and in Belgium, is piously wont to give, so that these are not to be applied to any other purpose, either to the fabric or to the printing of books. They also ordained that with all care and diligence they should provide for the payment of this pension for the speedier satisfaction of the

creditors, especially of those who are troublesome to the College and who are pressing for payment, or to whom some interest is payable which they ought to discharge in the first instance and at the first opportunity.

On November 5th, the Visitors having carefully examined the state of this College, and having taken proper information as to the means, the debts and the poverty of the same, decided, with the co-operation of the President and the Assistants, that the number of alumni, officers and servants must be reduced to fifty in all. This they now decide until the most illustrious Protector shall ordain otherwise.

On November 8, the Visitors, calling together the Superiors and alumni of the College, read out to them the following ordinances, and they commanded them to be hereafter observed by all according to their tenor and the wish of the most illustrious Protector.

1. In the first place, therefore, they declared both to the Superiors and the alumni of this College that it is the express intention and desire of His Holiness that the constitutions and rules prescribed for this College by the most illustrious Protectors, and signed by them, should in future be observed in all respects, exactly and carefully by everyone, and that they should be enforced by the Superiors without any exception, so that the discipline of the said College may hereafter flourish and grow in stability.

2. Moreover, let the Superiors watch and take care lest any alumnus should in future be received into the College unless they have very good testimony to his past life, his good resolution, his constancy in the Catholic faith, his intercourse with good men and not with suspects, and especially with regard to the oath which of late is wickedly exacted in England.

3. And in future no alumni are to be admitted into this College who have not completed their sixteenth year and are not advanced in " humanities," so that they may complete their course of studies and receive sacred orders simultaneously and be sent into England. But if for some urgent cause it is thought that some particular person under that age ought to be admitted, that may be done, but not as a general rule nor easily.

4. But if anyone who is under that age, or above the number of alumni determined for the time being by the Visitors, or who is insufficiently educated, or who even has no intention of taking orders, asks to be received into this College at his own expense, he may be admitted on condition that each month he shall pay the instalment assigned to it, and shall really be supported out of his own money ; and he may be kept in the College as long as he pays the said instalments six months in advance, otherwise let him be dismissed.

5. But above all let everyone in the College be trained up in piety and learning according to the constitutions, and let them be well-behaved and obedient to their Superiors, lecturers, " repetitors," prefects of studies and prefects of dormitories, who will

study to help them to the utmost in their exercises, disputations and domestic repetitions, by which means they may more easily attain to learning, in order that being sufficiently instructed in scholastic or moral theology they may finally become fit to receive and usefully administer the cure of souls which is to be entrusted to them. And they ought not to remain in the College longer than the completion of their fourth year in scholastic, or their third year in moral theology, so as to make room for the reception of other alumni who must equally be instructed, since in this way the number of priests becomes larger, and greater spiritual usefulness results.

6. And let all know that while they are alumni of this College they cannot be promoted to any scholastic degree, and they have no leisure for this unnecessary design ; but if anyone ought, in the judgment of his Superiors, to take any degree at any time, let him do so at his own expense and not at that of the College, and after he has ceased to be an alumnus, or at least after he has laboured for a time on the English Mission and has gained for himself greater practical experience.

7. Once admitted into the number of the alumni or even of the convictors of this College, students will on no account live outside the College, but must dwell with the rest within College limits. And if sometimes anyone has to go out he may only go with the Superior's leave and with a companion assigned to him by the same ; and then they are to go out with the tonsure and proper clerical dress, giving an example of piety, religion and modesty to the edification of others, that in their outward bearing the exterior appearance of spiritual fruit may show forth. And it is altogether forbidden them to frequent the houses of strangers, to talk to people outside, or to take meals, except for grave reason and by special leave of the Superior.

8. Wherefore, a trustworthy porter should be appointed to the custody of the College, who should watch day and night lest anyone should go outside, or any outsider be received within, without first obtaining the permission of the Superior ; and therefore he will keep the door of the College carefully closed, and when an outsider wishes to have an interview with any alumnus, the porter will first inform the Superior of it, who will appoint someone at his discretion, according to the position of the persons, to be present at the interview.

9. Let no one be received within the College as a guest save very rarely, and then let him have no intercourse with the students, and let him live there separately and only for a few days. But if any priests driven into exile come to the College for assistance, they may be admitted for two, or at the most three, months, until they can meanwhile provide for themselves.

10. Letters received or to be despatched should always be shown to the Superior. Also let no one receive into the College or keep written or printed books unless they have first been sanctioned by the President.

11. And that the necessities of the College may be the better provided for, it is altogether forbidden that loans should hereafter be contracted by the College except in urgent necessity, with the consent of the President and Assistants, and with leave obtained from the Nuncio. And the debt to be contracted ought to be discharged within six months.

12. Moreover, the charitable allowance which the Apostolic See has hitherto been accustomed to pay every three months in each year ought in future to be reserved for provisions only, and ought not to be converted to any other purpose whatever.

13. But in order that the occasion for contracting debts may cease, only such number of alumni, officials and servants is hereafter to be kept in the College as has been determined by the Visitors in this Visitation, and which can be comfortably supported by the said Apostolic subsidy and the other income and fixed alms of the College. And this number may not be increased by the President in future under any pretext without the express permission of the Protector.

14. If anyone is to be added to the number of assistants or lecturers on any occasion hereafter, let him not be appointed without the knowledge of the Protector, but let the President of the College and his Assistants inform the Protector in their letters as to the life, conduct, age, religion, learning, and other requisite qualities of him who is to be accepted for this office.

15. Each year in the month of December let the President and his Assistants render a faithful account to the Protector, and to the Apostolic Nuncio in Belgium, of the state of the College, the alumni sent to England or received into the College, and other things which ought to be reported.

16. And that the affairs of the College may be better directed, the President and his Assistants will meet together once a week on a fixed day and hour, and there in common council discuss together about the difficulties and business which may occur, and each one in turn will give his opinion with charity and modesty according as he thinks before God is expedient for the affair and the good of the College. And thus the President, especially in more important matters, will decide nothing except with the advice of the said Assistants. And let all things there treated of be kept secret according as the affair itself may require or the President shall order.

Signed Dr. Cæsar Clement.
Robert Chambers.*

On November 10, the Visitors, having completed an inventory of all the moveables and furniture of the College, delivered it into the hands of the President, recommending him to take care lest they should perish.

On the same day the Visitors, for the better direction of each officer of the College in his duties, drew up certain instructions and

* These are the original autographs, the Visitors signing these regulations in the Diary itself.

rules for each one, which they handed to them, summoning them to themselves, and they distributed them with the order that they were to be observed in the future."

Here the account of this memorable Visitation ends, no mention being made in the Diary of the departure of the Visitors. The only further allusion to the matter being the following entries :—

"On December 3 the President set out for Brussels to transact some public business concerning the College with the Nuncio.

On Dec. 21 the President (read) the letters and constitutions of the most illustrious and most reverend Archbishop of Rhodes, Apostolic Nuncio to the most serene Princes of Belgium, about the discipline of the College, before all the Superiors and alumni of the College."

During the year 1612 the ordination of seventeen priests is recorded :—

Mar. 18.	Edward Shelley.	June 14.	John Abbots.
	Ralph Claxton.	Sept. 29.	Richard Robinson.
	Christopher Dodsworth.	Dec. 9.	Ven. Edmund Arrowsmith [M.].
	William Adams.		Henry Mannock.
April 7.	Simon Porter.		William Latham.
	Edward Roberts.		John Melling.
June 14.	George Warham.		Francis Blenkinsop.
	Ven. Hugh Green [M.].		Arthur Gilpin.
	James Joanes.		

Two deaths occurred during the year :—

March 13. Richard Smith, student in philosophy, who had suffered imprisonment for the faith.

March 22. Laurence Swinston, student in philosophy.

1613.

For the first few months of the year nothing more was heard of the Visitation, but the findings of the Visitors were being carefully considered in Rome. And the report they made showed that the College was in a very unsatisfactory condition. Canon Tierney has made a considerable use of this document, which he points out* is the only evidence we have, and which is "evidently written under the influence of strong party-feeling, and abounds with contradictions and misrepresentations." But after making all allowance the condition of things seems to have been very serious. The buildings were ruinous, the furniture insufficient, the students were insufficiently clad, the household arrangements were inadequate and unclean. The discipline of the house was relaxed and the studies were neglected. The President was reported as entirely unfit for his office, having "sacrificed the discipline of the house to his love of popularity, and the affection of those who were associated with him in the government to the empty satisfaction of ruling with absolute and undivided authority."† He was charged with sending incompetent and useless missionaries to England, with mal-administration of the resources of the house, with showing over-indulgence towards the students and severity to the professors.

At the same time another charge was brought against Dr. Worthington. As soon as the Visitors had promulgated the regulations set forth above, thirty-three of the students, including six priests, appealed both to the Cardinal Protector and to the Pope for protection against these

* Tierney-Dodd, v, 35. † Tierney-Dodd, v, 37.

novelties. It was believed in Rome that Dr. Worthington had instigated this appeal. The result of all these charges was that he was summoned to Rome. Not one word of all this is to be found in the Diary, but only the baldest recapitulation of the principal happenings, the summoning of the President to Rome, his resignation of his office, and the appointment of Dr. Matthew Kellison as his successor :—

"May 15. The President, summoned by His Holiness, began his journey to Rome.

June 10. Dr. Kellison, who has been sent by the most illustrious and most reverend Apostolic Nuncio in Belgium as regent of this College, and as such has been most willingly received by all, arrived here.

Nov. 11. The Very Reverend Matthew Kellison, Doctor of Divinity, was publicly declared President of this College by letters of the most illustrious Apostolic Nuncio, and was received with the applause of all."

During the year 1613 only two priests were ordained :—

March 23. Michael Sandford.
Dec. 21. John Egerton (alias Albaldeston).

But in a list of priests ordained found in the First Diary (London 1878) three others are given for this year, Thomas Metcalf, William Ley and John Hale.

No deaths took place during the year.

1614

It is curious that in this, the first year of Dr. Kellison's long and successful Presidency, there is not a single entry in the Diary of general interest for the whole twelvemonth. Even the entries of arrivals and departures are fewer and briefer than before.

Three priests were ordained during the year :—

Feb. 22. William St. George.
Mar. 29. Ven. Thomas Maxfield [M.].
May 24. Francis Martin.

No deaths occurred.

1615

This year is nearly as uneventful as its predecessor.

On July 17th, Thomas Maxfield, being now ordained priest, left the College to begin the missionary work in England, and, as the event showed, after one year, to win the crown of martyrdom.

Nine priests were ordained :—

April 18. William Harwell, alias Ferrar.
Richard Backhouse.
June 13. George Boyce.
Richard Worthinall.
Dec. 19. William Rishworth.
James Duckett.
Edward Stanley.
George Latham.
Edward Maddison, alias Messenden.

The only death was that of Richard Worthinall, above referred to, who was taken ill on the day of his ordination and died June 29, without having celebrated his first Mass.

1616

This year witnessed the institution of lecturers on Theology in the College itself :—

"On April 12 public lectures in scholastic theology were begun in this College, the leading professor being Dr. Matthew Kellison, President of the College. The other was the learned Mr. Henry Mayler, who for two years and a half had here filled the office of Moderator of Theological Disputations. The President began with the *Pars Tertia* of St. Thomas ; Mr. Mayler undertook the treatise on the Holy Trinity, at which point the theological students of that year had arrived in the theological lectures given by the Jesuits."

Shortly afterwards allegations were made with regard to the orthodoxy of the College concerning the question raised as to the lawfulness of the oath of allegiance (see Introduction) :—

"On April 24, the festival of St. Mark, a little before supper-time, a letter was brought to the President from Mr. Redman, Doctor of Divinity and Canon of the Cathedral Church of St. Omer, in which he was warned by Mr. Redman that a rumour had been spread abroad at St. Omer (and which at the same time had gained ground at Brussels), that there were some in the College who were in favour of the oath of false allegiance which it is usual to tender to Catholics in England, and also the opinions of Widdrington concerning the power of the Supreme Pontiff in deposing kings. On receipt of this letter the President after supper called together to his private room his assistants, the seniors, priests and students of theology, and he read out to them all the letter which he had received from Dr. Redman. When he had made it known, and had adequately expressed his own distress at such sad news, he ordered each and all on virtue of obedience both to make known to him their own judgment about the oath and about Widdrington's opinion, and to state candidly and sincerely whether they knew of anyone in the College who favoured the same. To this command of the President, Dr. Weston and Dr. Singleton, even then far from assenting, made answer that they did not want to make any public statement in these matters ; all the rest, each in turn, separately professed that they neither favoured the oath nor Widdrington's opinion, nor knew anyone in the College who favoured them. And this profession each one subsequently confirmed in his own words and signed, in the following form :—

We, the undersigned resident priests and theological students of the English College at Douay, being questioned by our President and commanded by him in virtue of obedience that if we knew that anyone in this College was a supporter of the oath of so-called allegiance which is offered to Catholics in England, and of Widdrington's opinion about the power of the Supreme Pontiff to depose kings or to dispose of their temporalities, we should reveal the same, and at the same time pronounce our own judgment about the matter, we replied that no one knew of any such supporter within the College,

but that we, together with our most Holy Father Paul V, Pope, by the grace of God, execrate that oath. And we say with our Chief Pastor that *it cannot be taken without the most patent and most grievous injury to the divine honour, since it contains many things which are openly contrary to faith and salvation.* But we, with the holy Councils and holy Supreme Pontiffs and the practice of the Church, condemn Widdrington's opinion as impious, rash, scandalous, and altogether unworthy of a Catholic man, nor do we hold or wish to hold any other judgment about that opinion, or about the books published by the same or by another writer under his name, than that which is in conformity in all respects to the censure and judgment of His Holiness and of the Apostolic See. In testimony whereof we have not only publicly protested this, our judgment, but also privately, being commanded by our President, we have confirmed the same by subscribing our names, being ready also to countersign it by the shedding of our blood.

This 26th day of April, in the year of Our Lord 1616.

And they subscribed this attestation in the following style :—

John Norton, Doctor of Divinity and Vice-president of the College.

Henry Mayler, priest and professor of Sacred Theology in the said College.

Edward Smith, I, who in my fatherland have laboured for the space of twenty years in the vineyard of Christ among the advocates of the Roman Church, and have offered my life for the defence of the Apostolic See, and at length after four years spent in prison have been banished into exile with four other priests, by the intercession of the Ambassador of the Archduke of Austria, do not hesitate to assert that this aspersion of infamy against this College is feigned and false and simply calumnious ; and I subscribe the above.

William Ferrar, priest, I subscribe the above with all my heart.

I also, Charles Rosse, priest, say the same from my heart.

I, George Boyce, priest, say I hold the same.

I, Edward Messenden, priest, firmly adhere to the same judgment.

I subscribe the same judgment, James Duckett, priest.

I declare the same entirely, George Latham, priest.

I, Richard Harris, priest, execrate the oath of so-called allegiance and Widdrington's opinion, as damnable, and I know no one in the College who favours either the said oath or opinion : Only I have heard a certain person speaking somewhat indiscreetly, as it seemed to me, whom I had rather have heard speak otherwise. Yet I consider that he said what he did rather in compliment to the ability and cleverness of Widdrington than as approval of the said opinions.

I, Edward Colbeck, priest, think the same as the rest.

I, Edward Stanley, priest, think the same.

I, George Machell, although sometimes for the sake of argument and of seeking the truth (as we are used to do even in the highest mysteries of the faith), I may have said something

whence, perchance, some over-suspicious persons may have seized some occasion, yet I testify before God that I never did so with the intention of favouring the oath, or Widdrington's opinion, or of following any other opinion than has been approved by the Apostolic See, whose son I desire to live and die.

William Law.

I, William Collison, think the same as the rest and profess it with all my heart.

I, Thomas Spencer, think the oath of so-called allegiance in England erroneous, rash, damnable, and execrable ; and I deem the same about the opinion of Widdrington and his followers : And I add this, that from the bottom of my heart I desire that the opportunity should be afforded me of undergoing any sufferings whatever, yea, and if it may be, of suffering death a thousand times, for the contrary opinion which I hold to be certain *de fide*.

I, Robert Walker, attest the same thing, and I vow that for the defence of this truth I am prepared even to the shedding of my blood.

I, Francis Barber, judge and vow the same as the above.

I, John Minshall, attest the same with the above, before God and the Angels, and accordingly, what the Roman Church approves, I approve, and what she condemns, I, from my heart, condemn.

I, John Lee, call God to witness that I do not think otherwise about the oath of so-called fidelity than the above think, that is, that it is erroneous, damnable, execrable, and involving open perjury, and I also execrate Widdrington's opinion. Nor do I know of any supporter of that opinion in this College.

I, Andrew Hall, think the same as the rest about the said oath, nor do I know anyone who favours it.

I, John Gradell, neither hold the opinion of Widdrington in any way, nor do I know anyone who assents to it or favours it.

After all the Seniors (except Doctors Weston and Singleton), the priests, and theological students had subscribed the above attestation, six priests bore witness in the following formula that the aforesaid Doctors would not make any answer concerning this matter to the President in public or in private.

We, the undersigned priests, testify that Dr. Weston and Dr. Singleton, being asked by the President in the same way as the rest to declare their opinion about the matters aforesaid, and if they knew of anyone in the College opposing the determination of His Holiness Paul V in these affairs, to reveal him, replied that they would not make any answer about these matters in public. But Dr. Weston in particular said that he positively knew no one who favoured the oath or Widdrington's opinion, and to his reply Dr. Singleton appeared to assent in all respects.

William Ferrar.	George Boyce.	Edward Messenden.
Charles Ross.	George Latham.	Edward Colbeck."

In July came the news of another martyrdom :—

"July 11. On this same day Mr. Thomas Maxfield, priest, was martyred at London.

July 20. News was brought us both by letters and by those who were present at the martyrdom of the Reverend Mr. Thomas Maxfield (here called Field), alumnus of this College and priest, who, a year ago, that is on July 17, 1615, had been sent from here to the English harvest. His life and martyrdom were afterwards printed by the President."*

In July two French boys of distinguished family entered the College, whose coming is interesting as affording an instance of the bestowal of ecclesiastical dignities on children, for the eldest, though only a boy of fifteen, was Abbot of the Monastery of St. Denis at Rheims. They were the sons of Charles de Maupas, Baron of Tour, a friend of Dr. Kellison, who desired that his sons should be educated under his care.

On the last day of the same month there returned to Douay one who was to become distinguished in after years as a theological writer, Thomas White, alias Blacklow :—

"He, before he came to us, had completed a four years' course of theology in Spain, and at Louvain, where he studied with Mr. Drury."

In October, the Vice-president, who had long been out of sympathy with the policy of the President, left, and his departure is thus recorded:—

"On Oct. 29 Mr. John Norton, Vice-president of this College, left the College, and went to Brussels that he might live in a convent of nuns belonging to our nation."

The death of a confessor of the faith and benefactor of the College followed shortly afterwards, as did that of another benefactor :—

"On Oct. 30 in the house of Mr. Walderic Remington, licentiate of both laws, Mr. Mayhew, priest, piously departed from this life. About three years before he had been sent into exile from the prison of Newgate. Whatever he had he left to the College by will. May his soul rest in peace.

In this same month there was also taken from this life Mr. Philip Middleton, priest, formerly an alumnus of this College, who gave by will six hundred florins to the College. He died at Antwerp in the camp situated in that city, where he acted as under-chaplain to the Spanish soldiers."

During the year 1616 the ordination of five priests is recorded :—

April 2.	Edward Colbeck.
	William Harris.
May 24.	William Law.
Dec. 17.	Thomas Bagshaw.
	Mark Harrington.

Three deaths are recorded in the Diary :—

Sept. 6.	Edward Lockwood, student in the class of Figures, aged 14.
Oct. 30.	—— Mayhew, priest, confessor of the faith.
Oct. —.	Philip Middleton, priest, who died at Antwerp.

* See note, p. 131.

1617

The first few months of the year passed quietly, then came rumours of the plague. As the disease grew with alarming rapidity, the President sought the protection of God by an act of public devotion, and other measures of precaution were subsequently taken :—

" At the beginning of this month [June] the President with all the students undertook a pilgrimage in honour of St. Roch, two miles from this town of Douay, to avoid the mortality or plague which was then raging in various parts of this country.

On July 21 all the students of this College by order of the President ceased to frequent the schools on account of the plague, which was beginning to rage in the town. But the President arranged that all should be entrusted to certain teachers at home, by which means regard could be had to their progress just the same."

But several students were withdrawn from the College owing to the danger, and the numbers were thus reduced.

In September the College lost a valued friend by the death of Dr. Redman :—

" On September 25 the President hastened without delay to Dr. Redman at S. Omer, who, according to letters received on the previous day, had lost his power of speech and lay in great danger of death.

On September 29 Mr. John Redman, Doctor of Divinity and Canon of the Cathedral of S. Omer, full of merit, after many labours performed with the utmost holiness of life, and worn out by grievous illness, departed this life with great tranquillity of soul on September 29, the feast of St. Michael. Up to his last breath he remained in such complete possession of his senses, that he seemed not so much to leave life as to exchange it for a better, and that eternal. He left by will to the College all his books and a third part of his goods, on account of the singular love which he always bore to the College; for as a boy he had first acquired knowledge and virtue together within its walls, then growing to manhood and becoming a Doctor of Divinity, he grew famous by his learned lectures there. May his soul rest in peace."

Meanwhile, the plague continued :—

" On October 16th, the plague still persisting and creeping further day by day, it seemed safer to the President to begin classes in humanities at home inside the College, and he assigned a master to almost every class; he appointed Mr. White (alias Blacklow) to the Rhetoricians; Mr. Hallam to the Poets, Mr. Danvers to the Syntaxians, and to the rest (who were but few) he gave tutors to each to watch over their progress. The lessons lasted an hour and a half in the morning and another hour and a half in the afternoon; the rest of the time was reserved to private study by each one."

Other anxieties, and those of a harassing financial nature, were also pressing on the President :—

" On the same day [October 27] the President sent a circular

letter printed in English to the English Catholics, in which he implored their help. He set forth the original very flourishing state of our College and its eminence both in exercises of virtue and of learning during its first years, and he laid before their eyes at the same time our difficulties (into which the College had lately fallen because the pension had not been paid by the King of Spain for some years, and because of the plague raging at this time), and he urged them to bring immediate help to the pressing necessity of our College, which was encumbered with debt, and which needed ready money because of the imminent plague. He sent thirty copies of these letters to the Archpriest on October 27th, and will send a hundred others at the next opportunity which is afforded, so that he may distribute them as seems good to him ; and to each the President affixed the College seal."

In this autumn the College acquired the services of two distinguished professors. On Nov. 3, Thomas White (alias Blacklow) began to lecture in philosophy, and on December 16, Edmund Stratford (alias Lechmore) commenced his lectures on the same subject.

During the year 1617 four priests were ordained :—

Mar. 25. Thomas White (alias Blacklow).
William Morse (alias Collison).
Oct. 1. Andrew Hallam.
Dec. 23. John Gradell.

The Diary records two deaths :—

May 21. Philip Catherall, student.
Sept. 29. John Redman, D.D., at S. Omer.

1618

The year opened with the death of an old and valued friend and servant of the College :—

" On January 7 Thomas Law, having filled the office of œconomus in this house for about forty years with the greatest care and fidelity, tranquilly ended his life in a good old age.

On June 10 Edward Spicer (here called Searle) was brought before the President and three seniors as well as one of the priests, still a student, that in their presence he might again acknowledge what he had already said of his own accord to the President and some others · viz., that Dr. Singleton (who never seemed to study the peace of this College) had uttered many things unfairly against the course of philosophy now begun in the College (which the said Searle was studying), and that to such an extent, by wickedly belittling the solidity of the dictates of Mr. Blacklow, and by falsely exaggerating their difficulty, that he said he would never gain therefrom any advantage in his studies. The aforesaid Searle being interrogated on these points, seeing that what he had confessed would be followed up against Dr. Singleton (at whose words Searle had abandoned his course, and by whose advice and help he was planning his departure from the College into Spain), began to prevaricate; and first he impudently denied before all what he previously had affirmed ; and then being urged to answer the questions directly,

he reproached one of the Superiors who was present extremely insolently because, though he was not an Assistant, he asked him something. And soon, after endeavouring to lay blame on the Prefect General of the College, with still sharper words he at length came to this, that he openly and more than once said that the President himself was not endowed with such authority that he was bound to answer him, and moreover that he would not acknowledge anything of the allegations except what they proved. The President, justly angered by these words, immediately assembled all the students, and explaining to them, not without regret, his complaints about Dr. Singleton, who constantly devised new accusations against the College, and strove to alienate from it its convictors and alumni by daily artifices which manifested more audacity than ability. Finally he made known to them the impudence and insolence of Edward Searle, alias Spicer (who previously taking himself off from the College had already departed), and in the hearing of all, publicly cast him forth from the College as unworthy of it, being very often convicted of falsehood; and he declared him expelled."

In July there was another banishment of priests imprisoned in England :—

"At the end of this month, at the intercession of the Spanish Ambassador dwelling in England, and arranging a marriage treaty between the two nations, all the priests, both regular and secular, who wished it, were liberated from prisons all over England, so that about sixty were carried into exile in that month and the following one."

The Spanish Ambassador showed further kindness to the English Catholics when he came to Flanders :—

"August 18. The President began his journey to Brussels. On his way there he met (as he wrote in his letters) the Spánish Ambassador, Gondomar, who, being received by the President with offices of courtesy, endeavoured, as it were, to exceed him in showing the like, when, in spite of the President's reluctance, he kissed his hand even by force, and finally extorted a blessing from him. And when the President, according to his custom, commended the College to him, the ambassador, drawing from his bosom the memorial about the same cause, which had been shown to him by someone, proved sufficiently that he was not unmindful of our College. Wherefore he was commended (as he deserved) by Mr. Blacklow to the prayers of the students."

About this time another Visitation of a friendly sort was made :—

"On August 19th the Right Reverend Herman Ottemberg, Bishop of Arras, came to Douay with authority committed to him by the Apostolic Nuncio, to inquire into certain matters relating to the conduct, economy, and discipline of the College, with regard to the professors of philosophy and certain of the senior priests. Therefore calling to himself privately and without publicity the

two professors of philosophy, the general prefect and one of the older priests, and having carefully examined them, he obtained from them such information that the Apostolic Nuncio could easily understand that the things which had been falsely and very wickedly reported to our Superiors at Rome were merely the calumnies of certain people.

About this time Dr. Singleton (who on August 10 had begun his journey towards Brussels, that he there might answer the common complaints made against him by all the scholars to the Apostolic Nuncio, and confirmed under their own signatures) was removed from the College by the said Apostolic Nuncio, on the authority of the Protector."

In the autumn the pestilence again gave rise to anxiety :—

"On October 8, the plague spreading exceedingly, even in our parish, the President, after consultation, recalled home all who were attending the schools of the Fathers, appointing Mr. Drury over the rhetoricians and poets, and Mr. Walker over the rest.*

On October 27 the most illustrious and reverend lord, Lucius de Morrha, Archbishop of Salerno, Legate of the Apostolic See to the Princes of Belgium, who had laboured much for the peace and honour of the College, that he might show his good-will towards us even to others, deigned to honour by his presence us, and us alone, on his journey. And with him he brought the Illustrious Mark Spinula, General of the King of Spain's army, who having heard Mass (which one of us celebrated) went round the College, and departed leaving us the wine which was offered to them by the town, and which the town afterwards bought back for sixty florins."

The priests ordained during the year 1618 were :—

Apr. 14. George Machell.
Francis Barber.
John Lee, alias Southworth.
John Daniel, alias Pigford.
Nov. 4. Edward Ditchfield.

No deaths are chronicled for this year.

1619

The Diary for this year opens with the first account of a dramatic performance which the College annals afford :—

"On January 8th the scholars privately in the refectory played a comedy written by Mr. William Drury, which so delighted the audience that it was much talked of by them in the town ; and some of the chief magistrates in the name of the rest, begged the President to cause it to be performed again. The President acceded to their wish, and on the 11th of this month our students performed it publicly with great readiness and applause in the open air, because the small size of the original place was not adequate. Afterwards one of the magistrates who was present presented the actors in the name of the rest with some measures of wine."

* They returned to the Jesuit schools on Nov. 19.

In April Dr. Champney came to assume the office of Vice-president:—

"In this month there came to us the distinguished Mr. Anthony Champney, who being created a Doctor of the Sorbonne of Paris, had remained there for some years, showing a remarkable example both of virtue and learning. But after the President, together with the Archpriest in England and his assistants, had by their letters to Cardinal Farnese urged that he should be sent here to fill the office of Vice-president, he was called hither by letters of the said Protector, and on the 25th of this month, the feast of St. Mark, after the said letters had been publicly read he was declared Vice-president by the President on the authority of the Protector. Afterwards the students celebrated his coming to us both by an ode and an address in prose."

At the end of this month a trivial incident occurred, which proved to be fraught with consequences of some importance to the College, and which finally resulted in the establishment of classes in humanities within the College itself, and the cessation of attendance at the Jesuit schools in the town :—

"April 27th. All the students who had hitherto studied humanities at the schools of the Fathers were recalled home, where they were placed under professors by the President. This will undoubtedly be of advantage to the masters as well as the boys. I shall here briefly relate the cause of this change as I found it stated in the President's letters to the sub-protector. One of our older boys, the son of noble parents, was grievously insulted by another scholar, a native of this country, and avenged the affront by a blow —and that but a slight one and outside the school. The next day our boy was summoned before the Prefect of studies, by whom he was called upon to undergo public punishment, no notice being taken of the original delinquent. The boy attended, and explaining his case, asked if he might be allowed to return home to the President, saying that if the President enjoined either the above punishment or any other, he would willingly submit himself to it. And he was already being sent back to the President, unpunished by the Prefect, when lo ! his master, who had already been so openly unjust to our boys, and particularly to this one, that even the day-scholars had noticed it, followed him up and endeavoured to detain him. For he had already determined that our student, although he was one of the older boys and wore the clerical dress, should be ignominiously stripped and publicly flogged. Consequently our students, who were there at the time, unwilling that such a disgrace should be suffered by their comrade at the pleasure of an angry master, coming up to the spot, intervened and freed him from further violence. When the Prefect saw this he ordered them to leave the school. They accordingly went, and arriving home disclosed the whole affair to the President. He was not a little perplexed by the novelty thereof, and, foreseeing that it would provide a pretext for fresh disputes, he gave orders that our student who had been the culprit should be punished at home. And this was duly done.

Afterwards he sent two of the seniors of the College to the Father Rector to place the truth of the matter before him, and to find out whether, now that the matter was arranged, he wished the boys to frequent his schools as before. He declined, unless permission were to be given for the Professors, if they so wished, to administer public correction for past as well as future shortcomings.

Two days later the President paid a visit to the Rector, but obtained nothing more from him. And so, seeing that all this was a deliberate plan against the students, and being thoroughly weary of the daily quarrels of several years, he was at length compelled reluctantly to apply this remedy. But the Fathers of the Society objected to our boys being recalled from their classes to those at the College, and being taught within the walls of their home. They left no stone unturned to urge on and enforce the return of our students to their schools, even upon the above-mentioned unjust terms. This is clear from the letters of the Apostolic Nuncio and the Protector, which were sent to the President in the September of 1619."

Here the matter rested for the time being, but lest the sequence of events be interrupted, the sequel had better be recorded in this place :—

" This month [September], whilst the President was on business at Rheims, a letter was sent from Brussels to our College by his Grace, Lucius de Morra, Archbishop of Salerno, and Apostolic Nuncio to the Princes of Belgium. It bore the date of the 3rd of September, and was addressed to the President, with this superscription :—' In his absence, let this be delivered to the Vice-president, and let him open and read it.' And so the letter, which was to this effect, was opened by the Vice-president, and read, though not without pain. He discovered that the childish business arising from the departure of our boys, on the 19th of May, 1619, from the schools of the Fathers of the Society, had grown into so serious an offence, that the affair had been referred by the same Fathers of the Society to the Apostolic See, in order that the students might even receive punishment, and be compelled to go back to the Fathers' schools under the new articles which had been transmitted. This will be quite clear from the tenour of the Archbishop's letter, which was worded thus :—

Moreover, since it has been reported to His Holiness that some disturbance has been created in the schools of the Society at Douay by some students of the same College, hence it happens that His Holiness, desiring to apply a remedy to disorders of that sort, and to guard against such occurrences in the future, has devised some articles afresh, which he wishes and orders to be observed exactly, both by the Fathers of the Society and by the students of that College. Wherefore, by letters of the illustrious Cardinal Farnese, dated August 9th, His Holiness orders me to have the said articles, which are written in Italian, and his commands communicated and notified to your reverence, and to the Father Rector of the College of the Society of Jesus which is at Douay. And also to have their obser-

vance seriously commended. This I urgently enjoin on you by these letters, with which I send a copy of the said articles.'

So far the letters of the most illustrious and reverend Nuncio, dated Sept. 3. But I also subjoin the articles themselves, faithfully and literally translated from Italian into Latin, so that it may appear what skill and diligence and what exaggerations the aforesaid Fathers of the Society employed to obtain surreptitiously from the Protector himself such rigorous ordinances.

Copy of the Articles sent by the Illustrious Protector, in his letters to the Apostolic Nuncio.

It will be the duty of the President of the English College at Douay to certify to the Confessor a list of all the students of the College, each one of whom will be bound to go to sacramental confession to him at least once each month. And the President will take care to understand from the Confessor whether all have been to confession, and he will impose on the disaffected and disobedient a penance to be performed daily until they obey. And if anyone rashly shall prove refractory, it shall be in the power of the President to dismiss him from the College.

The President shall also in like manner furnish the prefect of studies with a list of all students of the College who attend the schools of the Society, and the prefect of studies shall assign the class for which he considers each one is most fit.

While the students are in the schools they ought to show themselves obedient in all things ordered and enjoined them either by their master or by the prefect of studies, without laying claim to any exemption from correction and punishment. Nor should one of them arrogate to himself the defence of another. And if it happens that anyone raises a disturbance in the schools or becomes scandalously disobedient towards his master and the prefect of studies, the President shall punish him by ten days' imprisonment and strict fasting; and shall afterwards send him back to school to undergo publicly the penance which the prefect or the master shall enjoin. And if he shall fall into the same fault the punishment shall be increased. But if he offends a third time let him be expelled the College immediately. Nor will it be lawful to admit such a one into any other English College, without the express permission of the Protector.

Every student of the said College ought to frequent the schools of the Society as they have been accustomed to do, and on no pretext are they to have other vacations or leave of absence than those which by custom are conceded to all the students in general.

Let no one presume to exempt himself from obedience to or correction by the prefect of studies and the master, under the vain pretext that the President of the College does not intend them to be punished in the schools. For it is the express order of His Holiness that as long as they are in school they should be under the prefect and the master like the other scholars. Nor should the Presi-

dent or any other official of the College interfere in any way in matters relating to the discipline of the school.

The President ought at least once a month to meet the prefect of studies and ascertain from him all things which may be necessary for the upbringing of the scholars, to which end mutual interchange of courtesy and good offices between the President and the Society will be of great assistance.

If any English student wishes to be elected to the sodality which exists in the College of the Society, or to make a retreat in the same College, no impediment should be put in his way.

Care should be taken that the students in going from the College to the schools or returning from the schools to the College should go direct, and not turn off, especially to taverns, as it is reported that some have done, thereby giving scandal.

As the alumni of the College are supported and educated chiefly on the alms of the Apostolic See, they should always show themselves to be such that with a clear conscience they may understand that they are worthy of such assistance. And in particular, let them show themselves very devoted and attached to the Society of Jesus, which by unwearying labours, even to the shedding of blood, labours for the support of the Catholic faith and for the salvation of souls in England.

Let the rules established for the good government of the College be read over frequently, and sedulous care taken of their observance. And in other matters let heed be taken lest the students either inside or outside the College do anything which is prohibited by the Sacred Canons and forbidden to ecclesiastics.

Finally the illustrious Nuncio of Flanders will make peace afresh between the President of the College and the Superior of the Douay Jesuits, by which, mutual good feeling and good offices may be established and preserved between them, according as the illustrious Archbishop of Otranto, the Nuncio, by his letters dated April 13 and May 13 last past, signified that he had applied himself with Dr. Champney, the Vice-president, conformably with the manner prescribed to him.

These are the articles which the Fathers of the Society of Jesus obtained from His Holiness, or rather from the illustrious Protector, Cardinal Farnese, who is very devoted to them, although we have hitherto alleged nothing in our justification, considering that the affair was too trivial and unworthy of being submitted to the tribunal of the Roman Court. But that the progress of the affair may appear more clearly, and also whether the aforesaid articles yet remain in force and ought to be put into execution, I here subjoin letters sent by different persons about the same matter.

The Letter of the Reverend Anthony Champney, written in the President's absence to the most illustrious and reverend Lucius de Morra, Archbishop of Salerno, and Apostolic Nuncio to the Belgian Princes. Dated 25 September, 1619.

Most illustrious Sir,

I write more fully than would befit the multitude of more weighty occupations in which your Lordship is engaged, did not the defence of truth itself and injured innocence so demand. Very humbly, therefore, I beg that you would deign to read patiently the whole document. I did not receive the letters of your Lordship written on September 3 until the 22nd of the same month, and since they were delivered to me in the absence of the Very Reverend the President, with the instructions that I should open and read them, I wish as soon as possible to make answer according to the feelings of my heart, leaving a fuller and more thorough satisfaction to be added by the said President on his return.

Your Lordship's letters first declare that silence is imposed by His Holiness on our petition that the Jesuit confessor should be withdrawn from our College; then they seriously enjoin the putting into force of some articles, a copy of which is appended to your Lordship's letter, by command also of His Holiness received in the letters of the illustrious Protector; and finally, in the third place, they efficaciously urge and advise the cultivation of peace and concord with the Holy See. I have nothing to say with regard to the first head, except that since it has seemed good to our most kind Father to exclude altogether the humble petition of his sons, which they thought was beneficial to them, and just and right in itself, I promptly acquiesce in his decision, yet with the sure hope that he has ordered this to be done for a time rather to test our readiness to obey, than to decide that this is expedient in very deed.

So far as concerns the last head, would that the saying of the Psalmist, *With them that hated peace I was peaceable,** were not applicable to us. Then certainly there would be no need to exhort us to peace. Let, therefore, justice be done on both sides, if it pleases you, by the commands and authority of you, and of the Apostolic See; and immediately firm peace and solid concord between us will result. For it is even as the prophet says:—*The work of justice shall be peace.*† But as long as there is room for the calumnies, the detractions, and the usurpation of the rights of others which we daily suffer and experience, what hope of peace can there be? We always have been, and we now are the defendants and the injured party. They, on the other hand, are the prosecutors and aggressors. Not we, therefore, but they, are to be regarded as the breakers and disturbers of peace.

But the intermediate point contained in your Lordship's letters needs a longer answer, which, therefore, I leave to the last.

The articles, a copy of which is added to your Lordship's letters, I so clearly see to have been obtained surreptitiously and by calumny to the extreme injury of our innocence, that I consider it necessary to defer putting them into force until the cause being properly understood, the certain judgment of His Holiness is made known

* Ps. cxix, 7. † Isaias xxxii, 17.

to us. For all laws, both human and divine, proclaim that a judgment obtained surreptitiously and by calumny, when the injured party has not been heard, is null. For if it should be enough for any opponent to lodge an accusation, who would be innocent? In myself I am in no wise disturbed just because, after so many calumnies and false accusations brought against us, which always have rebounded on the heads of our accusers when our defence has been heard; and because, after so many and such humble petitions presented by us, in which we have earnestly begged that our accusers should not be believed by the Apostolic See to our prejudice until our explanation has been first received, a new decision and one so severe on us and so favourable to our accusers has gone forth, and that without any other knowledge of our cause than was derived from those who are perpetually laying snares for our innocence. We, indeed, are worms and the very off-scouring of the world; and moreover it may be that by those who endeavour to tread us under foot and reduce us to servitude, we are considered unworthy to contend with them in judgment, even for the defence of our innocence. Yet it concerns both the power and the equity of the Apostolic See to hear those who are denounced by calumny, and to protect them from unjust oppression.

Perhaps it will be said that we should not be so slothful and sleepy as to allow ourselves to be anticipated by our accusers so long a time beforehand, but that we ought speedily to have submitted our cause to judgment, unless, perchance, ashamed with the consciousness of guilt, we hoped to escape judgment. But in truth it is far otherwise with us. For unless we had considered that we should grievously offend against the majesty of such a tribunal if we had brought to it a cause of so little moment and of such a nature as that which has given rise to these articles, we should certainly have either anticipated our adversaries or at least immediately followed them in pleading our cause. For, unless I am mistaken, it will appear, when the affair is examined, that the injury was inflicted on us, not by us.

But since indeed our adversaries thus, through those of their body whom they keep constantly at the Papal Court [quos in Curia habent assiduos], seizing the opportunity of our absence, carried this cause to the Apostolic See, not reverencing its majesty, let it not be imputed to us as a fault, if contending for justice and innocence, we disclose the truth of the affair by a belated explanation. And so hoping that a fair hearing will be either reserved or restored to us who are defamed, I now undertake to describe in a bare narration the affair from which all this fabric of these articles has arisen, that judgment may be delivered about the whole matter. And this arose as follows:—

One of our students, who was of noble birth, happened to be talking with two noble Germans of the Fugger family before the opening of class, when another of the scholars approached and called him 'Tailed One' (which is a very insulting name. arising

from the fabulous opinion that the English formerly had tails).* Our student, putting up with the insult in the meantime on account of the presence of these nobles, afterwards avenged it lightly on the author of the insult by a blow. Next day, being reported to the prefect of the school, he was summoned to undergo a public punishment. He went to the place of punishment and, declaring the justice of his cause, he was discharged free and unpunished by the Prefect (whose duty it is to punish delinquents after hearing the facts of the case). When, behold! there appeared the master of the class, who had previously shown prejudice against our boys, and seizing an opportunity sufficiently suitable for satisfying his temper, wanted him to be publicly flogged. The other students of our College seeing this, and enraged at the spitefulness of a master whose hostility to them they had already experienced, approached and intervened, liberating their comrade without any violence from the punishment which they considered undeserved. Then leaving the school quietly they returned home, and reported the case to the President. He, somewhat disturbed by this unprecedented incident (for he suspected that an occasion of new complaints would be taken from it), ordered our student to be punished by his own Prefect, lest either he or the others should make this a cause for offending against discipline more freely. Then he sent to the Father Rector two of the Seniors of the College, who intimated that the departure of our boys from the schools had greatly displeased our President; they pointed out the imprudence of the master, who permitted himself to punish our student and to allow the original and principal delinquent to go scot-free; and lastly they asked if he wished our students to return to his schools, the incident being regarded as closed. But they effected nothing with him, as the Father Rector defended his own subjects in every respect and blamed ours. After one or two days, the President, taking with him another of the Seniors, called on the Rector about the same cause, but could obtain nothing except on the understanding that those who were said to have offended, as well as all the rest of our students, should in future be punishable at the discretion of the irate master and the Prefect. Since the President considered, not without cause, as afterwards appeared, that this would be prejudicial both to our College and our whole nation, he appointed masters to teach our students at home. From this a double advantage accrued to our College, for the masters by

* This insult was a common one through the middle ages, and even in the sixteenth century John Bale says, "an Englyshman now can not travayle in an other land by waye of merchandyce or any other honest occupyenge, but yt is most contumelyouslye throwne in his tethe that all Englishmen have tayles." (*Actes of English Votaries.*) This idea, which existed as early as the time of the Crusades, may have taken its origin from the Kentish legends which attributed tails to the men of Rochester as a punishment for their insulting conduct to St. Augustine. A later legend of similar character reports the same punishment as having been inflicted on the men of Strood for docking the tail of a horse belonging to St. Thomas of Canterbury. A fuller account of the myth will be found in Baring Gould's *Curious Myths of the Middle Ages.* No. vii.

teaching became more learned, and the students made more progress in their studies than they had done.

And this is indeed the true narrative of the occurrence whence arose these complaints that have resulted in these new articles. And now some circumstances must be added from which a more certain judgment can be formed about the whole affair.

In the first place therefore it should be known that the Fathers from the time when they learned that the President wished the Confessor chosen from the Society to be withdrawn, have ever been entirely embittered and hostile to us. And this aversion increased more and more among them, owing both to the just and necessary substitution of other confessors and to the removal of two doctors, namely Singleton and Weston, disturbers of the peace of the College. And always thereafter they diligently sought for occasions of complaints about us, and eagerly seized on them. Thus it is not a rash conjecture to suppose that one of them has furnished the matter of these disturbances (if they are to be called disturbances), that they might derive therefrom a greater pretext for complaints. And indeed this conjecture is confirmed by the fact that a certain member of the Society, from the time when he received intelligence that these articles had been published, did not hesitate to assert that the Jesuit confessor in our College was now from the aforesaid fact firmly established, though previously he had daily expected that he would have to be withdrawn.

2. It ought not to be concealed that the student whom they wished to be flogged publicly was specially unpopular with them, so, as they could not punish him deservedly, they wanted to disgrace him on another ground. For in the past year, in a dramatic performance which our students for the sake of practice gave in our College, he had played his part, in which he impersonated a king, to the envy of all the scholars of the Jesuits, from which time his master and other Fathers regarded him with dislike. And as, this year, in the time of the general holidays they knew that he was to play a similar part in a tragedy, they thought that by this stratagem they would hinder our performance. For they did not doubt that if the chief actor had been flogged he would not dare afterwards to appear on the stage, and consequently the whole performance would necessarily collapse. When these circumstances are duly weighed, it will easily be seen of what sort is the affection of the Fathers towards us.

But now, relations between us and the Fathers of the Society being on this footing, to send our students to the schools of the Fathers and to allow them to be punished at the discretion of the masters would be prejudicial to the College and to our whole nation ; as appears from this, that inasmuch as the greater part of our boys are the sons of noblemen, and some are eldest sons and already of a certain age, they would choose rather to leave the College and return to their native land than submit to this condition. Moreover, their parents, who are suffering the utmost persecution for the

Catholic faith, would complain that here their sons were treated with too little liberality if they were forced to submit to such laws.

And that this is most true and not invented by us is shown by the line of action adopted by the Fathers themselves. For on account of this pretext alone or in chief, it is known to all that the Rectors of the College of St. Omer have for some years past provided their students, who used to frequent the common schools of the Fathers, with masters to teach them at home. Since, therefore, the Fathers themselves are unwilling to entrust their own students to masters of their own order on such conditions, it is wonderful that with any fairness they can ask this of us. Wherefore, as to these young men who are entrusted to our charge and care, we consider it just and right that they ought to be taught, according as God shall grant, independently of the Fathers, especially as by the rules of our College we are not bound to send our students to the schools of the Fathers. For if the parents of our alumni should desire their sons to attend the schools of the Jesuits, they have the College of St. Omer, much larger and more suited to them than ours is, and without doubt they would send them there and not to us.

And these things, illustrious Lord, are what I thought ought to be stated in reply to your letters and the articles appended to them. Many more things indeed occur which ought to be said, but I have already exceeded the limits of a letter, and my statement almost amounts to a whole treatise.

I pray that what I have set down from the frankness of my heart with, perhaps, too free a pen, you may think just and good, and that you will await a more efficacious satisfaction from the Very Reverend the President on his return.

And may Almighty God preserve your illustrious Lordship ever safe. Given at Douay, 25 September, 1619."

As soon as the President returned from Rheims he despatched to Cardinal Farnese, the protector, a further reply to the articles. But as this document is even longer than Dr. Champney's letter, and adds nothing material to the case, it will seem superfluous to give a translation in this place, and readers are referred to the original document, printed in full in the text of the Diary (vide supra pp. 159–165) :—

"The President wrote another letter about the same articles, no less efficaciously, to the most illustrious Cardinal Mellini, Vice-protector of all England, but I leave it out here, as nearly everything contained in it is described in the two preceding letters. However, I will add two others written about the same affair. The one was from the Reverend William Harrison, Arch-priest of England, to the Right Reverend Lucius de Morra, Archbishop of Salerno, and Apostolic Nuncio to the Princes of Belgium; the other from the same Arch-priest with his assistants to our Holy Father, Paul the Fifth. In these it will appear sufficiently clearly how much the above articles displeased the English clergy, and what were their sentiments and feelings towards our College at Douay. The first runs thus :—

Most illustrious and reverend Lord,

Already within this octave of All Saints, your two letters of the 25th and 28th of August have reached me. In these, according to your singular kindness, you give proof of your very well-disposed affection towards me, the clergy, and our Catholic people, to the point of professing that you desire nothing more than to seek to help our designs, and therefore you order me to look round and see what you can do for our comfort and advantage. And this you have promised to supply when you have been informed of it. But how welcome your letters were to me, illustrious Lord, full as they were of kindness and truly Christian charity, I had rather recognise in silence than coldly explain by inadequate words. For such is our condition that nothing in human affairs can happen which is more welcome to us than the benevolent desire in men holding high office, of supplying to us that consolation which seems the due of those who are striving for the Catholic and Roman faith, even unto blood. But as your Lordship promised to afford this, and, as a testimony of your readiness to do so, ordered me simply to signify in what way you could most conveniently afford us some consolation of this kind,—that, indeed, was the point in which your letters were so welcome to me and to all Catholics. But because the difficulties therein will not suffer us to experience that favour in many things which ought lately to be taken into account thoroughly and especially, we shall consider it abundantly shown to us if in other matters, easier to understand and redress, your Lordship will not be wanting in those which are very grievous to our clergy and the Catholics.

We have heard for a long time past with great pleasure that the College at Douay, so long enveloped in much darkness and squalor, had through the exertions of Dr. Kellison begun to flourish once more, the students being better trained in holiness and learning than before, and the schools once more opened and restored within the College walls, which, since it was beneficial to the scholars, as the result has proved, was also honourable to the College and the English clergy. Inasmuch as it ought not to be concealed from your Lordship that this College of Douay is the only source and seminary of our clergy, because the rest, both in Italy and Spain, have been brought into the power of the Fathers of the Society, and are now become seminaries, not of the clergy (for which, nevertheless, they were intended), but of novices of the Society. Accordingly it is right that we should have its honour at heart and have care for it, and that in proportion to what the English Church owes to it. For unless the few seeds of the Catholic faith which were left in England, from the beginning of the heresy which now prevails, had all been watered, cultivated, and propagated from that place, long ago, 'we had been as Sodom, and we should have been like Gomorrha.'*

Wherefore, since we owe so much to that College, and now begin to be inflamed with new affection towards it on account of matters

* Isaias i, 9.

being rightly ordered there, we cherish a great hope that its future offspring will be pious, learned, and worthy of its ancestors. And now, all of a sudden in these later days we are struck and disturbed to a wonderful extent by I know not what ominous tidings. For we understand that by letters sent by our illustrious Protector to the President of the College it has been ordered that the schools which of recent years had just been opened should be closed, and that all the students should return to the schools of the Jesuits. Moreover, the appointment of a Jesuit to the office of ordinary confessor is again ratified and confirmed, for whose removal and the substitution of one of our own priests both the President and the Clergy have laboured long and much. This was certainly sad news to us and unexpected. For as we have always worked for this end, namely that that College should be restored to its youthful splendour and its original liberty, to the former by the promotion of the studies, but to the latter by the removal of the Jesuits from all power and jurisdiction, direct or indirect, over it, all hope of ever attaining our desire will be cut off from us by this recent instruction of the illustrious Protector, if it is carried into effect. And indeed, so far as that instruction allows the disgrace of the clergy, there is no need that I should persuade your Lordship with an assemblage of reasons. I know the President of the College will not neglect that. And so, that I may approach the point of my purpose, this is the favour, this the assistance which we humbly seek from your Lordship, namely that in this and similar affairs you will deign to assist, protect, and help Douay College to the utmost, and moreover to intimate to the illustrious Protector what grief he causes the entire English Clergy when he thinks of reversing the discipline of the College, which has been designed amid so much praise and established with no less labour. Clearly if our own Jesuits, formerly in Spain, and lately at St. Omer in Belgium, thought it beneficial to their scholars and honourable to themselves to withdraw them from the public schools of the Society to be privately instructed within their own College, the President of Douay College ought not to be blamed for doing the self-same thing. We recognise very willingly that the Jesuits have long accomplished useful work for the Christian commonweal, and daily accomplish it, yet we think that Christian effort has not yet been reduced to such a point that neither piety, learning, nor method in rightly regulating life can be found outside their schools. That, may God long avert! However, that once and for all, my own opinion and that of all the Clergy may be made known to your Lordship, I say, that that College will never be rightly constituted until the Jesuits are forbidden to concern themselves with it both in temporal and spiritual things. And indeed in this affair this was provided by the Apostolic Brief of Clement VIII, of blessed and holy memory, dated 5 October, 1602, since formerly many dissensions and discords had arisen between us and the religious of the Society on account of the same cause. Would that our Holy Father would provide

in the same way in favour of Douay College for allaying all quarrels and dissentient passions! Certainly it would happen in a short time that the College would be restored to its own self, that is it would flourish in peace, piety, learning, and finally in famous men. And that we may promote this to our utmost we have already treated with His Holiness and with our Protector, and even now we will not cease to labour. And moreover (lest anything should be wanting on our part), as it was reported to us, not so long since, that the College was burdened with debts contracted many years ago, and that also room was lacking in which to receive the students who in great numbers were destined to be sent there by many well known Catholics after Dr. Kellison became President, we were resolved with a certain innate regard for the College—being unanimously moved by its necessities—to help it as soon as possible in our small and poor measure. And so (although in the state of affairs [amongst us*] we may seem men little competent for such a work) we collected together subscriptions, and induced many of the laity to take part in such a pious work. We have sent over subsidiary sums of money, and are soon going to send more, but always on this condition and purpose, that they should be applied to and spent on the College, not to the advantage of others, that is of the regulars, but of the body of Clergy for which it was instituted. For unless the Jesuits are altogether removed so that the College may be allowed to live independently of them even in spiritual matters, according to its original institution, we have decided never to send anything there again, and whatever has hitherto been sent is a debt or loan to be repaid by the College to the Clergy whenever it is demanded. For that reason many of the assistants and also others of our body who already had been about to supply funds for that work, withdrew at the rumour of the last constitution of the Protector, boldly stating that they would send nothing henceforward until it was made clear to them and certain, that affairs there had been arranged finally and to the satisfaction of the Clergy. These things I have written to your Lordship at great length and very freely, that you may clearly perceive what are the dispositions and regard of the English Church towards Douay College, and how greatly we should be gratified if by your authority you would deign to protect it, and to help its President (a man most praiseworthy in every respect and deserving well of us) in all things which shall reasonably be proposed by him for its good.

What your Lordship adds in the postscript of your last letters:—That you have learnt there that some new oath has been devised and championed by a certain nobleman—is new to me, and I had not before heard it. For nothing of the sort (which I have yet heard of) is rumoured among us, and it would be truly wonderful if any such oath were being talked of and yet that we should remain ignorant of it. For the rest, if one may deal in conjectures, I will explain to your Lordship what my conjecture about this matter

* These words are cancelled in the MS.

is. There resides in a remote part of England a nobleman, of noted reputation and learning, who, notwithstanding that he is a Catholic, yet maintains the power of the Pope over kings as a probable matter only, but one that does not relate to Faith. And although he cannot be dissuaded by any arguments, both from asserting and also (as I hear) tenaciously defending this opinion, yet I have not heard from anyone that he has devised any oath by which that power of the Sovereign Pontiff could be abjured. And yet, while upon my visitation, I was lately not far distant from those parts, and I met many priests who told me much about the said nobleman's opinion, they did not say a word about the oath, which certainly they would not have been silent about, if there had been any such thing. And moreover, those who intimately know the said nobleman, declared that he altogether condemned the oath of false allegiance which is accustomed to be offered to Catholics, and he asserted that it could not be taken lawfully by anyone. From this condemnation of the ordinary oath and the assertion of the other opinion, perhaps this rumour about a new form of oath devised by the said nobleman, and expressed in chosen words, has arisen among some ingenious discoverers of novelties. Yet this is only conjecture, as I have already said, for from any other quarter nothing is known to me. Yet it makes me wonder, certainly, in this affair, who could have reported such things to your Lordship without warning or consulting me thereon, although I am the Superior herein, to whom it is of the utmost importance to know such things. Whoever he was, it was certainly his duty to have reported these things first to his ordinary Superior herein, so that that which ought to be put right might either be reformed by him or might be referred to superiors by him, to whom alone this belongs by his office. For as in public matters, so in the Church of God, there is a certain order to be observed in the conduct of affairs which cannot be subverted without injury to the community or to individual people. If among us that were observed, and no information about the state of affairs were received except from those to whose office it belongs, things which are false and which arise from mere suspicions would not so often be reported to the Superiors as being true, by which reports we daily see great hurt resulting to the public good.

Next, that I may return to my intention, and inform your Lordship of something further extraordinary in this matter, inasmuch as the aforesaid opinion of the nobleman (of which I began to speak) in an erroneous matter, and one tenaciously defended by the said noble, was a scandal to many of the faithful, I suspended his Confessor from all use of faculties in his regard until he should reform himself with regard to that opinion, or until I could learn for certain from my Superiors if one who held such views could lawfully be tolerated and admitted to the reception of the sacraments without sin. Wherefore a few months ago I informed our Protector of my action, as I had already informed him of the said opinion of the nobleman, and until I shall receive an answer from him how I ought to proceed

in the matter I have no further power, for no power over the laity has been entrusted to me by His Holiness. This may render me sufficiently excusable if the laity commit any offence which seems to need reformation.

With regard to what relates to our affairs in particular, they are in the same state as usual. The pillaging of property, the squalor of prisons, the terrors of magistrates, the raids of the officials, the snares of false brethren; and though trials of this sort can render Catholics more thoroughly tested (which is the goodness of God), they cannot withdraw them from the Faith. The officials, or, as we call them, Pursuivants, everywhere are troublesome to a wonderful extent; but especially of late they fly at the Catholics, disturb them, plunder them, and when possible carry them off to prison. As to the priests, if they discover any, they drag them there, and after examination send them to the dungeons. Besides many others elsewhere, at London, since the last banishment, at least thirty have been captured and thrust into prison. The rest persist in their duties, as is right, with much praise and toil, and God giveth the increase lest they should seem to labour in vain.

Of the marriage of the most serene Prince* with the daughter of the Catholic King† there is now scarcely any talk; it is indeed ardently desired by all Catholics, and on that account the heretics are the more opposed to it. The mind of the King is known to few, and truly the very tardy return of the illustrious Count of Gondomar, the ambassador of his Catholic Majesty, and the continual reports of troubles in Northern Germany and Bohemia, make the thing more uncertain. May God grant that all things fall out to the propagation of His Church!

What here will happen in the future, I will not be reluctant to inform your Lordship as occasion may serve, and in this I will not disappoint your Lordship's desire. I wrote indeed to you about May, but I do not gather from these letters of yours whether mine came to your hands. Others, again, I lately sent to your Lordship, dated about the 15th of September; but of their receipt I have as yet heard nothing. I will be wanting in nothing in which I can give the fullest satisfaction to your Lordship for the discharge of my office; and for the rest I very humbly commend to your Lordship the Clergy and the College of Douay, to whom and to the Universal Church, may God preserve you as long as possible.

London, on the octave day of All Saints.

Your Lordship's very devoted,
William Harrison,
Archpriest of England."

There follows a second letter addressed by the Archpriest and his assistants to Pope Paul V, but a translation of this document has already been printed by Dodd (*Church History* ii., 499–503). The Diary, referring to this letter, then continues :—

* Prince Charles, afterwards King Charles I.

† The King of Spain.

"These letters addressed on behalf of the Clergy to His Holiness, and some other letters, were delivered by the President to the Protector and the Vice-protector; and the revocation of the said articles, or certainly a new interpretation of them, followed. By this it was left to the judgment of the President (according to the letters of the Apostolic Nuncio at Brussels, written 24 Feb., 1620), 'that, if the President wishes all the students to be taught all branches of study, including Grammar, in their own College, he is at liberty so to arrange,' etc. But the letters of Cardinal Farnese, our Protector, to the President, written about this matter on 26 Jan., 1620, explain it more clearly. 'What was written in August last at the command of His Holiness about the attendance of the students of the English College at the public schools of the Society of Jesus, is not to be understood in the sense in which your Reverence has written by way of explanation. For the students are not compelled to attend the said schools so that they cannot be instructed and taught within the College walls, but whenever they shall wish to frequent the schools of the Society it is proper and reasonable that they should submit themselves to the discipline of the authorities, so that they should observe to the letter whatever has been written, just as other scholars. Because in the same school no special account is to be taken of some, but all ought to act together, come together, and continue under equal obedience and the same discipline. The articles forwarded to the Archbishop of Salerno are in Italian, and what your Reverence inserts in your letters does not correspond with the original. And the inferences and conclusions which your letter draws cannot be rightly drawn therefrom.'"

Thus the matter was, after many months, settled to the satisfaction of the Superiors of Douay, and the classes thus instituted continued until the suppression of the College during the French Revolution.

Meanwhile, some few matters of domestic interest were happening at the College. On August 15th the death occurred of the Reverend Richard Norton:—

"a priest of this College, who, carefully considering the frailty of the human state, could never be led to trust himself to England, tossed about by the persecutions of the heretics. Wherefore he had lived piously and religiously for about thirty years, chiefly at Douay, partly in the College, partly without. At length being seized by illness he was summoned back by the President to the College from the town (where he then was living), that greater care might be taken of him, and in the middle of July he returned to the College. There, not long afterwards, being overcome by disease, and fortified with the sacraments of the Church, he passed from this life on the feast of the Assumption of the Blessed Virgin Mary, to whom he had been specially devout, to keep her feast in heaven with the angelic choirs. All his property, except a few little gifts, he bequeathed by will to our College, namely 262 florins, besides wearing apparel and other things. He was buried in St. James's Church, in the Chapel of Our Lady. May his soul rest in peace."

On August 22 there was another dramatic performance :—

"A Tragedy, which was entitled 'The Fate of Vortigern, or the coming of the Anglo-Saxons into Britain,' written by Mr. Thomas Carleton, professor of Rhetoric, was publicly performed by our students with great applause."

About this time the President narrowly escaped an unwelcome honour, which he desired the less as he foresaw that its acceptance would be prejudicial to the interests of the College :—

"On August 29 the Very Reverend President, Matthew Kellison, undertook a journey to Rheims, as he had been invited there by the Lady Abbess of St. Peter's at Rheims, aunt of the Cardinal of Rheims, and by some other friends who were Canons. There with great regard he was received by the Chapter of Rheims into choir as a canon, that he might enjoy the possession, disputed though it was, of the dignity of Penitentiary, voluntarily offered to him, and also of a canonry. But another who was soliciting this dignity, being supported by the grant and influence of the King, afterwards obtained it, in spite of the opposition of the said Lady Abbess and all the family of the Guises, continued so long as at her own expense she was promoting the cause of the President in the Parliament at Paris, and winning approbation for the collation made to him by the Cardinal of Rheims. Yet this conclusion of the affair was not unwelcome to the President, who sufficiently clearly foresaw, that unless his cause failed he would have to undergo great difficulties. For either he would have gone into residence, and thus he would be said to have sacrificed the public good of the College to his private advantage, or he would have resigned it for a pension, or exchanged it, and thus he would seem to make little return for the efforts and affection of his Rhemish friends, who were labouring in his cause only that they might enjoy his presence."

Early in October schools reopened, the newly-formed classes resuming work. For the first time, accordingly, we find in the Diary an enumeration of the different classes and their respective masters. The list ends with the note:—

"On the same day High Mass was sung in honour of the Holy Spirit for the successful progress of the studies, and all the students received Holy Communion."

In the following month another effort was made to obtain the payment of the Spanish pension, which had fallen into abeyance :—

"On November 4 The Reverend Edward Madison (here called Messendine), who the previous year was sent into exile from a London prison with other priests, since which time he has filled the office of General Prefect with great care and with the love of the scholars, set out for Spain, that, if possible, he might regain the pension granted to this College by King Philip the Second, of pious memory, but which has not been paid these last years past."

During the year 1619 only two priests were ordained*:—

March 30. John Battey, alias Headlam.
William Danvers.

And two deaths are recorded:—

March 22. Richard Griton (alias Grimshe), student in Rhetoric.
Aug. 15. Richard Norton, priest.

1620

January. At the beginning of this year there were ninety seniors and students in the College, and eleven servants:—

"May. In this month there died, fortified by all the sacraments, Lewis Bristow, an old man, who for many years had faithfully served us in the kitchen in this our College, both at Rheims and at Douay. He was the brother of the Reverend Mr. Bristow, doctor of divinity, and formerly professor in this University."

During the rest of this year nothing of moment occurred in the College, and five priests were ordained:—

April 18. Simon Shelton.
April 20. Robert Walker.
Sept. 20. Henry Harris.
Sept. 20. Richard Melling.
Richard Procter.

No death is recorded other than that of Lewis Bristow.

1621

There were in the College at the beginning of this year ninety-four seniors, alumni and convictors, and eleven servants.

The arrival of two converts is noted in February, one, John Goodman, an Oxford man, and a minister of the Church of England, who was received into the Church by the Rev. Richard Ireland; the other, Richard Smith (Marshall), also an Anglican clergyman, who was recommended to the College by the Rev. John Nelson. Both became alumni.

A longer entry is made in March of the ordination of a third convert, Christopher Barrow (Harding), of Winchester, who came to ask the President that he might be presented for sacred orders. Born of heretical parents, and himself a heretic, he had fought for some time in Holland. But tiring of this life, he had gone to S. Omer, where, after being reconciled to the Church by the Fathers of the Society, he had been admitted to the College as a servant. He had since that time studied at S. Omer and at Seville, and had entered the Benedictine Order at Dieulewart, but his health failing, he now came to Douay. After taking the College oath he was ordained sub-deacon on Ember Saturday, March 6th, and received the diaconate and priesthood on the following days. He was received into the College on March 27th.

"On April 3rd Mr. Richard Tayler, formerly a student and priest of the College, after labouring much on the English Mission for the sake of souls, being imprisoned for the faith, and twice exiled, returns to us, and being chosen as one of the Seniors, performs the duties of general Confessor in our College."

Seven new students arrived in June and five in July; amongst the latter we notice the name of Nicholas Postgate (Whitmore), the future martyr.

* The First Diary adds a third name, Edward Ditchfield.

Entries for August and September give us glimpses of English life. Henry Goar (Jackson) and Edmund Dutton (Ireland)* both arrive at the College after giving up home and inheritance, and escaping secretly in spite of opposition from their parents and friends; while on the other hand, Thomas Okenden went to England, and afterwards apostatised from the Catholic faith.

"On September 30th there called at the College the Reverend John Bennett, Assistant, and Mr. William Ferrar, sent to Rome by the English Clergy in order to obtain a dispensation from His Holiness for the marriage which is to take place between Charles, Prince of Wales, and Maria, daughter of the King of Spain, and also to ask that a bishop might be set over the English Clergy, an appointment for which efforts had long been made at the Roman Court."

During the year, the ordination of the following priests is recorded:—

Mar. 8.	Christopher Barrow (Harding).
April 13.	John Porter (Palmer).
Sept. 30.	Basil Conyer-Norton (Francis Winbush).
Oct. 4.	Francis Wright (Tovey).
	John Hemety✠ (Francis Venables).

The only death recorded is that of John Dancaster (Griffith), on February 3rd.

1622

There were in the College at the beginning of the year one hundred and fifteen seniors, alumni and convictors, and twelve servants.

In July Mr. Thomas Fathers (Greene), a priest of the College, went to Aire at the invitation of a friend, to take the place of Confessor to the English troops who were then stationed there. Probably these were English volunteers serving on the side of the Elector Frederick in the Thirty Years' War.

On September 21st, the feast of S. Matthew, Mr. William Ferrar, who had returned from Rome in June, went to Brussels, at the request of Rev. John Bennett, the English clergy's agent, to inform the Apostolic Nuncio of the state of the English clergy, and especially of the mode of procedure by the assistants in England in electing persons nominated by themselves, and proposed to His Holiness as bishops. He returned to the College on September 28th.

On October 26th the following entry is made:—

"About the middle of this month of October, Don Chrisogono Flacci, Secretary to the Nuncio Apostolic at Brussels, wrote to the President, asking for an account of the present state, foundation, etc., of our College, and of all the other English, Scottish and Irish seminaries, colleges and religious houses both of men and women existing in Belgium, saying that he had been ordered to give an account to the Nuncio of each of these houses. Ten days afterwards, namely on October 26th, the President sent this account to Don Chrisogono:—

* He afterwards became the Procurator, and was the writer of the Fourth Diary.

✠ It is doubtful what this name, represented in Latin by two forms, *Hemetius* and *Hemesius*, really was.

Report sent to Don Chrisogono Flacci, Secretary to the illustrious Lord, John Francis of the Counts de Guise a Balneo, Nuncio Apostolic in Belgium, who had asked the President for the same in the name of the illustrious Nuncio, by letters to him dated 26 Oct., 1622.

The report which your Reverence wishes to be drawn up of the communities, religious or secular, now in Belgium, and composed of Catholics who are exiled for their faith by the power of the King of England, I shall divide first according to nationality, putting the English on one side, and on the other the Irish and Scots; and secondly I divide the English according to sex, for women as well as men have preferred the safety of Christian community life to the delights of their homes.

In the whole of Belgium there are seven communities of Englishmen, two of secular priests, two of the Fathers of the Society of Jesus, one of Benedictines, one Franciscan, one Carthusian.

The first of those which belong to the secular clergy is this College of Douay; and concerning it I send to you the full information which I previously sent to the Archbishop of Bari, while he was acting as Nuncio Apostolic in Belgium. I have, however, taken care to make additions where I thought them necessary.

The English College or Seminary at Douay.

The English seminary at Douay, erected 1568, under Pope Pius V, is believed to be the first of the seminaries north of the Alps, founded according to the rule laid down by the Council of Trent. Its founder and first President was William Allen, an Englishman, Doctor of Theology, Professor in the University of Douay, and afterwards Cardinal of the Holy Roman Church. For the first few years it was supported by the alms of abbots and nobles. Afterwards, about the year 1575, Pope Gregory XIII assigned to it a monthly pension of 100 crowns, which he afterwards increased by 75 scudi, and this has been most generously continued by all the Popes up to the present day. Philip II of Spain, the Catholic King, also assigned to the College an annual sum of 2,000 scudi, and this pension was discharged by Philip III, his son, every fourth year. But now, through the carelessness, we suspect, of the King's Ministers, nothing of this pension has been paid for many years, thereby causing great loss and almost destruction to the College.

The object of this seminary, prescribed from the foundation and zealously aimed at to-day, was to restore in England the Catholic Faith, which was almost completely overthrown; and by sending learned and pious priests into that vineyard of the Lord, then growing wild, to bring back souls tainted with heresy into the unity of faith and communion with the Church.

Such was the discipline of the rising College, that when Monsieur Vendeville, Councillor to the King of Spain, and afterwards Bishop of Tournay, undertook at the command of the King and the Council the work of erecting two distinguished seminaries of special labourers (to quote his own words), he was told by the Council to set up these

seminaries after the model of the English one, 'concerning which,' he says, 'many remarkable things have been said,' and was also ordered to ask for a description of its institution and mode of life. The Right Reverend Bishop of Ross, too, in 1580, when about to begin a seminary for his own Scottish students, asked for the regulations and method of this seminary. This fruitful mother also numbers as her offspring the English seminaries at Rome, Valladolid, Seville, and St. Omer, since she supplied very many alumni at their foundation, and for a long time afterwards sent new ones each year.

The fruit which has resulted from this seminary to our country, and so to the Catholic Church, is this: From its first foundation it has sent to the English Mission nearly one thousand priests, presented by it for sacred orders and fortified by the authority and faculties of the Apostolic See. Of these, one hundred and eleven have with constancy suffered holy martyrdom for the Catholic faith and the dignity of the Apostolic See. Very many others, while bravely working on the English Mission, have either been taken by the persecutors and thrown into prison, or sent into exile, or else, worn out by great hardships and the filth of the prison, have died in their confession of the same faith. And to these may be added those who, after entering the religious life, have become distinguished men. But indeed, before priests from any religious order, or from the Society of Jesus, entered England, this seminary had sent there 105 priests, and 64 of these entered the kingdom before even one set out from other seminaries. It is clear, too, from letters written by English Catholics about those early times, that the heretical ministers were disturbed at the very name of Anglo-Douay priests, that Catholics derived the greatest consolation from them, and that great numbers were reconciled to the Church, to the astonishment of the heretics. So that even then a writer of importance, speaking of this seminary in a published book, called it the hope and support of our country, which is tottering and falling to ruin. Some words, too, of Father Persons, the first Jesuit to enter England, written to this seminary when he had observed the life and customs of English Catholics, show the great piety with which they were filled. 'I am moved to wonder when looking at and thinking of the devotion of English Catholics in hearing Mass. For they have such a spirit of reverence, almost of fear, that at the name of the Pope in the recital of the office they strike their breasts, and at the elevation of the Body of Our Lord they shed such a profusion of tears, that they compel involuntary tears even from my dry eyes.'

Concerning piety, morals, and studies, the seminary has had from the beginning good and salutary regulations, which are diligently observed also to-day. Each day has its fixed hours for prayer and meditation. Each week there is a fast on Friday for the conversion of England; feast days and Sundays are for the most part celebrated by confession, communion, explanation of the catechism, and a discourse, by the private reading of spiritual

books done by each student, and other exercises leading to an increase of devotion. The rest of the time, apart from the hours necessary for meals and recreation, is given to studies.

The subjects taught in this seminary, each by its own master, are sacred theology, philosophy, logic, rhetoric, poetry, syntax, grammar; also Greek and sometimes Hebrew. There are in the classes or schools daily exercises proper to each subject; namely in theology, repetitions, disputations and defensions, both public and private, and corresponding exercises in philosophy and logic; to these must be added the studies of the theologians in sacred Scripture, cases of conscience and controversies, and the sermons delivered on Sundays during dinner by the students of theology, philosophy and logic in turn. We have also in the refectory at stated times, discussions and propoundings of queries in philosophy, which we call "lectiones." In the classes of humanities, besides the ordinary lectures, there are compositions, disputations, declamations, and frequently dramatic exercises, poems, dialogues, etc., to test the young scholars. By all these things our students make great daily progress in letters, far greater than when they are educated outside the College.

The number of those who are supported in this seminary at present is altogether twenty-four*; and if want of space (enlargement having been hitherto impossible on account of expense) and want of means did not prevent it, the number would be twice or three times as great. Even against the will of the Superiors, the number does increase through young men coming in from England for the sake of study and the avoidance of heresy, and these cannot be refused without grave reproach and offence to our Catholic countrymen. Consequently the seminary is heavily in debt, and from want of means or supplies necessary to sustain so many students, the administration of the House is conducted with great difficulty.

Besides the results from this seminary already mentioned, there is also this one. Nearly all the priests, secular or regular, of our nation who have been conspicuous in recent years for learning or from some dignity, have either been alumni of this seminary or have been professors of theology or philosophy here. It is therefore not out of place to give their names."

Then follows a list of thirty-six Doctors of Theology, who had either been professors in the seminary at Douay, or had received a degree when in the seminary, or had at some time studied there. Four more are mentioned who, though they did not obtain the degree of Doctor of Theology, were distinguished professors of theology or philosophy at the seminary. And a special list is added of those members of the College who had written important works against heretics. Finally the names are given of the more distinguished English members of various religious orders who had been at one time students of the College.

* That is, on the foundation. The total number of students at this time was over a hundred.

"The College at S. Omer and the other English Communities in Belgium.

The second house, that at S. Omer, is conducted by the Fathers of the Society. Philip III, King of Spain, while his father was yet living, founded it in 1594. It was freely rumoured two years ago that an annual pension of 4,000 ducats came to the House from the same king, through the agency of a certain Father Fosser, who lived for the most part in Spain at Madrid; but the actual facts I have not been able to ascertain.

The object of the community is to keep the colleges at Rome and in Spain supplied with students every year; and this work has been splendidly done, 16 or 20 or sometimes more being sent to those seminaries annually, youths most promising in Greek and Latin scholarship, and excelling in virtue (although I know not how they turn out). It often happens that the students of that college immediately enter the novitiate of the Society. At the present day the community is very flourishing, but I have not been able to ascertain the exact number of students, partly because, owing to the annual removals, the number is not constant, but suddenly becomes greater or less by about 30, and partly also because it is not our business to investigate closely other people's affairs, nor is it agreeable to them that we should mix in their business.

The House, which is very spacious and ornate, has been enlarged by a new addition this last summer, and they alleged that the number of students came up to 200 this autumn; but whether this is so or not I cannot say. They always in speech and letters profess great need, but the magnificence of the place and its external appearance show great wealth. For they build parts which are not necessary, and in all public displays they show great splendour, almost, in fact, luxury. I should think they want for nothing. For they, if any, are skilled in amassing a vast heap out of many things, however infinitesimal.

How many or what convictors they have I should not dare to guess, the thing is too much hidden for any certain statement. But there is no doubt that most of them, or all, except a few others for whom they have a splendid support in their annual pension, are kept at the expense of their relatives. For the Spanish pension will scarcely or not at all sustain those who belong to the Society, whose number is said to be about 25, Fathers and Brothers.

As to their method of ruling the young, the result itself proves that it is not bad, though it is believed to be somewhat harsh. Hence they are rarely without internal troubles, but they deal with them with the prudence of those who have secrets to guard. This is as much as occurs to me about that seminary, but more certain information may be obtained from Father Norton, who lives at Brussels.

One community of the Fathers of the Society is called a College, the other a House of Professors. The latter has been recently set up at Ghent, founded by an English Catholic lady, sufficient

for the maintenance of 16 fathers; and I have nothing further to say of it, as it is an entirely new foundation. The former is at Louvain in rented houses. At first the seat of the novitiate was there, founded by a noble Spanish lady, Aloysia de Carvajal, who died in England. But this was afterwards moved to Liége, where a building most magnificent, and fit for a prince, was erected. The novitiate at Louvain was founded about 1606, and changed into a College about 1612. Who started this College I am not certain; I have heard that an English noble named Thomas Sackfield gave 70,000 florins for its foundation, and wished to support 40 in it. But all the details are so obscure that I can say nothing for certain. Nor can I say whether or not it is flourishing now; for they are said to have suffered great loss through money being seized by enemies of the faith in England, and through the failure of a banker at Rome.

The special object of the College is to educate their own men, and this they do well. For the students give great attention to daily theological lectures, Sacred Scripture, cases of conscience, and controversies. This College receives those who come to it in great numbers to study theology from the Roman and Spanish Colleges, after completing their philosophy course there, and their novitiate either in the same places or at Liége. From it they are sent into England or else to S. Omer to teach humanities, or for any special work to which the Superiors think fit to apply them.

Besides these, there is a residence belonging to the Fathers of the Society in a village called Watten, attached, I believe, to the novitiate at Liége. The village is about four Italian miles from S. Omer; the residence is on the top of a hill, and was once a Premonstratensian or Cistercian monastery, but being deserted through the French wars, it came under the charge of the Bishop of S. Omer. It was Bishop James Blaize who, attracted by the beauty of the College of S. Omer, gave them this monastery for the education of English youth, according to report. But the Fathers, either by interpreting the said trust, or by persuading the Prelate, devoted the house to the support of their own novices. The monastery had been founded specially for the veneration of the hair of the Blessed Virgin, the founder, a Count of Flanders, having obtained a large part of this from Jerusalem; and the relics are kept to-day in the Liége Church of the English Fathers. There are now in the monastery six or more English Fathers, the Rector being Father Joseph Creswell, who lived for many years in Rome and at Madrid in Spain.

The Benedictine Fathers have only one College in Belgium, and the Rev. Father Leander has promised to send to Your Reverence the account for which you ask us.

The Franciscan Fathers also have one house of their own here at Douay, still very poor, though improving every day; they have even built a church, and are daily expecting its consecration. For the rest, they are few in number, and have no endowment, but

live on alms and the favour on which the friars, especially the Provincial, thrive in England. The object of the College is to educate learned and pious friars for the English Mission. Hence they say they will open schools especially for sacred theology, though it is not yet clear how they can, from poverty; meanwhile, their students attend the schools of the Benedictine Fathers. So far there has not been any great result from the house, as this is only the fifth year from their beginning in a very small way. But they have sent some friars into England, men not unlearned, not discontented, but united, and at present not necessary.* They lead, however, pious and modest lives, and set a good example.

The Carthusian monks, with a great reputation for piety, lived first at Bruges and then at Mechlin, and are the successors of those who came out of England. For the Duke of Feria, who at the beginning of Elizabeth's reign was Spanish Ambassador in England, transferred two whole monasteries, one of nuns called Brigittines, the other Carthusians, of whom we speak. At first the monastery was moved into Spain. They have been in great straits, owing to the fact that the pension which they receive from Spain was partly taken away altogether, partly paid unpunctually. Hence they were compelled to send their Fathers to ask help sometimes into Spain, at others into England and France; with some result, it is true, but not, I fear, such that they can conveniently live and keep their strict rule. They are men of goodness and piety, and in their religious life and observance of rule, worthy heirs to such a great rule of life.

This is all I have to say of the English orders for men.

There are six communities of women, each with its own rule. The oldest house is at Brussels under the rule of S. Benedict, founded about the year [*blank*], in which there are many women of noble birth and great piety. The monastery is under the jurisdiction of the Bishop of Mechlin, and visited by him. Their Spiritual Fathers are nominally secular priests, but really Fathers of the Society, both because their father [confessor] has no connection with other secular priests, and also because the Fathers of the Society have been accustomed to hear confessions and to recommend subjects to them, and are almost the only ones able to do so. I know nothing of their means, except that dowries are received and asked from the nuns. The community is said to be so flourishing that they are seeking a place for a new foundation. They have a special reputation for music above the other English convents.

The next house of women is one established at Louvain, and so crowded by their numbers that they are looking round for another establishment. It was founded under the auspices of a noble lady, who now is prioress there.† It struggled through many diffi-

* The Latin text of this sentence is so corrupt—being written by the scribe whose inaccuracies have already been referred to (p. 154)—that it is only possible to conjecture the sense of the passage. If translated literally it would give, "men not here endowed with, but gathered together and at present not necessary."

† Sister Mary Wiseman, who died 8 July, 1633.

culties by the help of the Bishop of Cambray, then Archdeacon at Mechlin, and also by the help of that most distinguished man, Dr. Cæsar Clement, now Vicar-general of the Army of His Catholic Majesty, and dean of the Church of S. Gudule at Brussels. It has for confessors two secular priests, men of virtue, and so experiences the kindness of the clergy most of all. It has no other means than the pensions of the nuns, who live a life of piety, holiness, and virtue.

The third community of virgins dedicated to God was instituted at Gravelines under the first rule of S. Clare, about the year 1606. Their Fathers are Franciscans, two or three of whom live there, and the house depends on the portions of the nuns and alms of friends. They are thought to be about 60 in number, have a great reputation for holiness and strictness of life, and are a source of admiration to those who see them. Their land was given by the Governor of Gravelines, the church was built by a noble and pious Englishman named Gage, and the rest of the building, as far as I can learn, was paid for by alms. For a long time they had looked for a place to which they could send some of their number, either at Rouen in France, or Antwerp ; and I hear they are still working at this project.

The fourth community is one of ladies at S. Omer, who profess to follow the rule of the Fathers of the Society in all things as far as women can. They began a year after the foundation at Gravelines with the authority of a Father of the Society, named Roger Lee, a man of moderate learning, but clever at gathering all things into the Society under the name of piety. He, with a lady of striking talent and eloquence, who was afterwards appointed general of the congregation, and now labours for it at Rome, managed that she, then ready for profession in the Convent at Gravelines, should be associated with him in sketching out a new institute, at the invitation of the Society. This she has done with such success that she has started many communities in the diocese of Cologne, not only of English ladies but of those of that country.

Their first idea was to educate young ladies in all piety, so that they might afterwards either be religious or else exemplary models in secular life. In the course of time, either accidentally or intentionally, they began to send into England some of their mothers (for so they call those who practise their life), first on the pretext of business or receiving revenue, later to make access easier to noble ladies, and to instruct them, or even their husbands, in the catechism, and finally to bring them to acts of contrition, meditation, and other spiritual exercises. The Fathers of the Society, whom they greatly praised while despising all others, favoured them and tried to introduce them into noblemen's houses. Thus it happened that the said Fathers, in the course of their favour, brought noblemen's daughters to the congregation, and either themselves or by proxy managed all the nuns' business in England, until protest was made by the clergy and religious, and by many of the Catholic

laity. These were scandalised by such boldness in women, and I may add, by their life, which was none too religious, but exactly like that of lay people, except for certain prayers, which they used to boast were said privately by them, and sometimes also by faults in conduct, which were sufficiently unworthy even of lay people. Then the Fathers began to withdraw, and, as if they were divided, some began to protect, others to accuse the ladies. Soon all began publicly to desert them; in reality, however, they never gave up the care of them, but as though things were done in turns, they publicly praised them again. Hence it happened, so we think, that she, fearing for her congregation, went to Rome to strengthen the institute by the authority of the Holy See.

Whether the community is rich or not I cannot say. About a year ago a creditor appeared and sold by auction all their movable property, but it is said that the Bishop of S. Omer made good the loss. The number there is not great, being about 14 or 16, most of whom are moving to Liége. They have no endowment, for although other religious are able to live on the dowry paid according to rule each year into their common fund, these cannot do so, for they have no permanence, but are able suddenly to leave the religious life. Hence it happens that noble ladies, having spent their dowries, are again thrown on to the care of their parents.

The fifth community, at Antwerp, and following the rule of S. Teresa, was founded by a noble and pious lady named Lovel, about 1619. I have nothing special to say concerning this house, except that at present it is in great difficulties, because the Carmelite Brothers wished to change (its) rule. And when the nuns refused, they ordered the two Brothers who were working in England, and used to send noble families to the community, to take care that no more were sent. Consequently the said lady herself has been compelled to cross over into England to try and make good this defect.

The sixth community, recently founded at Brussels, nuns of the rule and order of S. Clare, experienced some difficulties at first, but are now said to be free from them.

As regards the houses of other nations I have less to say, since custom and necessity bind us less closely together; but in this city each has its own communities. The Irish are governed by secular priests, but send their students to the Fathers of the Society. This was due at first either to their want of learned men or to the persuasion of the said Fathers, but now is a matter of custom and prescribed right. They are naturally quick to learn, and there are amongst them some who have devoted themselves for years to studies. There were originally some who had not advanced as far as theological studies, and were in secular dress; but all have now, by the care of the Superiors, been compelled to wear ecclesiastical dress.

The foundation began in 1596, through the care of a pious man, Mr. de Cusac, their first president, who, by spending his own patri-

mony, and by the help of friends, kept up the College for about six years, until Mr. De Rooth, then prefect of the College, and now Bishop of Ross, went into Spain and obtained a pension of two thousand gold pieces. But because this is only paid with difficulty, the College finds it hard to pay its expenses from the pensions of the gentlemen who are in it, and by the help and industry of friends. I have not, however, heard anything more serious about their debts. Their manner of life appears to be good and virtuous, and in the schools they perform exercises with the appearance of solid progress. This College for the most part contains those who are ready for a course of logic and philosophy. From it, by their own industry, with a small pension, namely 300 florins a year, given by the kindness of the State, they have got ready a house for themselves at Lille. At Antwerp, too, they have a house for priests, supported by offerings for masses and the charity of the people. They have a house for students at Tournay, kept partly by pensions, partly by alms received from the people there or from Ireland. In all about 100 persons are supported.

The Scots have a College under the protection of the Fathers of the Society of Jesus, founded first by the Scottish Bishop of Ross, and moved to this city from Antwerp about the year 1609. Afterwards, about 1620, it received a new endowment from the money of a Scottish gentleman of noble birth, named Mr. (de) Curle, who on entering the Society of Jesus gave to it a great part of his possessions. From that time there has been an adequate number of students in the College, though not, I understand, more than thirty. They perform the scholastic exercises with distinction, a feat rare amongst them before.

There is at Louvain a house of friars minor, Recollects, as they are called, of Irish nationality, who enjoy a great reputation for learning and arduous work, have a pension from Spain, and live on alms from their own people living in Ireland or in Belgium. I know nothing else of them but that their reputation is very good."

An entry for December 15th shows us the rivalry between Jesuits and seculars still going on at Rome as well as elsewhere :—

"From Rome there came to us John Hawton (Grafton), son of Mr. Rudolph Hawton, of Kirtleyes, in the parish of Wigan, Lancashire, of the diocese of Chester, with letters of recommendation from the Rev. J. Bennett, agent of the English Clergy in Rome. He had been dismissed by the Jesuits from the Roman College, for the sole reason that he had exhorted his fellow-students to enter the Ecclesiastical state according to the rule of the College rather than enter any religious order. His words very much displeased the Fathers of the Society who, fearing that more of the alumni might be dissuaded from the thought of joining the Society, decided to dismiss him, giving him, however, a testimonial as to good character, piety, etc. He was admitted into our College as an alumnus, and entered the second year of theology, giving clear evidence of his virtue and piety."

During the year 1622 the ordination of the following priests is recorded :—

March 26.	Henry Holden (Johnson).
March 29.	Peter Snod (Paul Overton).
	Robert Blundeston (Campian).
	Thomas Fathers (Greene).
	Stephen Lee (Rich. Stevenson).
	Thomas Medcalf (Carleton).
	Richard Sherburn (Tunstall).
Dec. 18.	Edmund Lechmore (Stratford).

No deaths are recorded for this year.

1623

At the beginning of this year there were in the College one hundred and eight scholars and seniors, and eleven servants.

The attempts of the English Clergy to have a bishop appointed were this year crowned with success, and due note is made of the fact in the Diary. Mr. William Ferrar, who had accompanied the Rev. John Bennett to Rome, had been staying at the College since June of the previous year. On February 11th he left for a short visit to Brussels to meet Carondelet, Archdeacon of Cambray. The Archdeacon himself came on March 4th to visit Douay, and confer with the President on the affairs of the English Clergy, before going over to England. This visit was made to remove the opposition made by King James to the appointment of a bishop. On June 17th, two priests coming from Rome, brought news to Douay that Dr. William Bishop, an Englishman of good family from Brailes in Warwickshire, and a former student of the College, had been consecrated Bishop of Chalcedon on June 4th, and appointed in charge of the Church in England and Scotland. The President at once sent him a letter of congratulation, assuring him of the hearty support of the College, and asking him to protect it and to assist it both temporally and spiritually. A copy of this letter is given in the MS., pp. 218, 219 (pp. 210, 211, sup.).

The Revv. Wm. Ferrar and Edmund Stratford went on July 22 to meet the newly-consecrated Bishop at Cambray, and on the following day His Lordship came to the College, bringing with him the Rev. Thomas Harley, of Cambray, and the Rev. John Bennett, who had managed matters so successfully in Rome. He remained till July 28th, when he left for Arras on his way to England. The briefs of his election and consecration, which were publicly read at the College on July 27th, are given in full in MS., pp. 222, 223 pp. 213–216 *sup.*).

There are some interesting notes this year on certain relics preserved at the College. An entry for July 23rd states that Herman Ottemberg, Bishop of Arras, approved of and permitted to be venerated publicly a piece of the hair-shirt of St. Thomas of Canterbury, which had been obtained by the Rev. Ralph Buckland, a priest of the College. An indulgence of forty days to all who on any day should pray to the martyr before the relics, was also granted.

On October 24th the Rev. Thomas White (Blacklow) returned from England, bringing with him a rib of Thomas Maxfield, Martyr, with an attestation by the Rev. John Zouch, who gave the relic to the College. Mention is also made in the entry for November 4th of the biretta of St. Charles Borromeo, which was preserved and honoured at the College. The attestation by the Rev. Thomas Harley (MS.,

p. 230) states that the biretta came to him through the Rev. Hugh Griffen, of Cambray, who himself had received it from Dr. Owen, Bishop of Cassano, in whose arms St. Charles died. The approbation by the Bishop of Arras is given on pp. 230, 231 (p. 218 sup.).

On November 27th the President, Dr. Matthew Kellison, set out for England, the seniors alone being informed of his intention. All were informed early in December that the President, in spite of his old age and the winter season, had gone to England. He wrote an English letter (MS., p. 232, p. 219 sup.) from Calais to the priests and students, explaining that the College was so much oppressed by debt through no money coming from Spain, and little from Rome, that he had to obtain help from some source if the College was to continue.

During the year the ordination of the following priests is recorded :—

June 10. Matthias Tunstall (Sherburn).
Robert Bewley.
Dec. 23. John Hawton (Grafton).
James Duckett.

No death is recorded.

1624

There were one hundred and thirty in the College at the beginning of the year, including fourteen servants.

The President returned from England on April 3rd, having found means to relieve the necessities of the College. A change of professors is recorded on April 23rd. The Rev. Thomas White (Blacklow) obtained permission from the President to study Canon law in France for two years, and was succeeded as Professor of Theology by William Everarde (Talbot), who had for four years been teaching Philosophy.

On May 5th a letter came to the President bearing the sad news of the death of William Bishop, Bishop of Chalcedon, on April 13th (Old Style). A short account of his episcopate is given in the MS. (pp. 237–241), of which the following is a translation :—

" A Summary of the doings of the Very Reverend William Bishop, Bishop of Chalcedon, the first Ordinary of England and Scotland after the Schism.

We give this short account of the entry into England of the Very Rev. William Bishop, Bishop of Chalcedon, of the Councils during his Episcopate, and the fruits of his labour, so that posterity may have a model to imitate, and that all may understand how important it is for the restoration of the Catholic faith in England, that Ordinaries should be appointed as soon as possible.

The aforesaid bishop, after receiving the bulls of his appointment and others pertaining to it from Gregory XV, was consecrated at Paris on the feast of Pentecost, June the Fourth, 1623. And while silently meditating on the great honour he had received, and the great need he felt of advice before setting foot in England, that decaying vineyard of the Lord, overgrown with thorns and brambles, his first care was to consult the most prudent men in France, to find a way of bringing back the wandering sheep of Christ into the fold of the Lord, and of restoring the form of Ecclesiastical government, which had collapsed. Their unanimous opinion was that he should diligently insist on the Sacred Canons, and divide the pastoral burden by instituting vicars, archdeacons, and rural

deans through the provinces. They added also that a Chapter with a dean should be set up, with canonical power and jurisdiction, according to the form of common law. He hesitated somewhat at this, doubting whether he had the power to set it up lawfully, and moreover objecting that in England there were no temporalities for the foundation of such a Chapter. But he received the answer that he did possess sufficient power, and that even in the primitive Church, though temporalities were wanting, yet the ordinary jurisdiction founded in the faithful themselves was not wanting.

Strengthened by this advice he came from Paris into Belgium, after overcoming hindrances arising from some who wished his journey not to be made. He met in Belgium some prelates, men of influence, who unanimously made the same suggestions as above, on the question of the Chapter and the other officials. While at Douay, after the publication of his bulls, he made careful inquiry into the statutes of the College, and praised them; and held consultation with the Superiors of the College on the form of his own government and the preservation of peace between the secular and regular clergy. They agreed with the French and Belgian prelates on the former point, and his plan for peace they highly praised. And when he had intimated this plan to some English monks who were living there, they embraced him (as they say) with both arms, and to their great praise, as we shall say later, afterwards carried it out.

He intended, before sailing for England, to visit the Nuncio Apostolic at Brussels. But as there was danger of his becoming too well known by these public visits, and his entrance into England being made less easy and peaceful, this duty was undertaken by the Rev. John Bennett, who was to narrate with the same care what had been done after long and difficult negotiation in the Roman Curia, and persuade the Nuncio to give suitable help in their need.

While Mr. Bennett was at Brussels, the Bishop of Chalcedon crossed to Dover, the well-known English port, towards the end of July. And leaving the ship about midnight, he immediately travelled twelve English miles on foot to avoid the snares of spies and highwaymen, though he was a man of seventy, and the night was stormy. He had a companion who knew the roads and country well, and was led in safety by him to the house of a Catholic of noble birth [*annotated in the margin as Sir William Roper*]. It would be vain to attempt to describe the joy with which he was received. Suffice it to say that Peter was not more joyfully received by the centurion, nor Paul by the Corinthians, while the servants looked on it as a miracle that they should actually behold what they had never seen before, a Catholic bishop.

He hastened to London so as to anticipate, if possible, the report of his arrival, and lie hid the more easily in the city if any trouble arose. There he went to the house of an illustrious widow lady [*annotated in the margin as Lady Mary Dormer*], who (though the evil times compel us to leave her unnamed) will be spoken of by

posterity as most zealous for the Catholic religion and the support of Christ's priests, and will even be honoured more than the widow of Sarepta, who entertained Elias in his need. Here placed in safety he summoned the Vice-Archpriest and as many of the Assistants as were in London and the surrounding district. But in the meantime news of his arrival had spread. And a nobleman [*in the margin,* Viscount Montagu], writing with the greatest politeness and reverence, sent a carriage fully equipped and with attendants to take him at once into the country. He was sought for with such eagerness that he could not decline. Therefore, taking with him some ecclesiastics of importance, he went, and administered confirmation to about four hundred people, including the nobleman himself, in whose house he stayed for some days. Here it is fitting for us to say something of the zeal of the faithful people, who were either surrounding or longing for their much-desired pastor. But the occurrence cannot be related in accordance with the sober truth of history, for the reiterated desires which were manifested on all sides, of those who were transported even with the hope of seeing the bishop, prove the immense joy of their souls, and confuse the outlook of writers by their multiplicity.

Allowed with difficulty to depart from his illustrious host, he returned to London, and held council with the Assistants (for the sake of brevity we pass over in silence the visits of men of importance); and as had happened at Douay, after the publication of the bulls, he was received with the greatest joy by all. Two points especially were discussed: first, the institution of a form of ecclesiastical government; secondly, the preservation of peace with the regular clergy. As to the first point, it was decided, after long and mature deliberation, that the same form of jurisdiction should be assumed which, before the beginning of this unhappy schism, was, according to the sacred canons, in use among our countrymen. He therefore appointed twenty Archdeacons through the various provinces of the whole kingdom, giving to each his own rural deans and notaries. Having then selected five vicar-generals from the Archdeacons, he appointed a dean and chapter to be a council for himself in ruling the rest of the clergy and the faithful, and moreover to preserve ordinary jurisdiction when the see should be vacant. As soon as he had done this, he informed the Holy See of his actions, humbly asking for the blessing and approval of the Pope.

He now intended to carry out his other plan for securing peace with the Regulars. But being beset with appeals from many Catholics requesting Confirmation, this matter had to be set aside. For he could not long put off such urgent desires, and unless he set out quickly, as the winter was already approaching, he would not have time to return. So he began his journey, and spent about two months in this holy work, confirming about two thousand people in various places. And after having been received everywhere, as far as time allowed, with great joy by crowds of the

faithful, he returned to London, just before winter, to carry out his plans for peace.

Taking advice first, he thought out certain Canons by which all occasions for quarrelling might be partly cut off, and partly determined quietly by being in like manner brought under proper regulation. These he first proposed to the Benedictines, who listened readily to such salutary counsel and willingly agreed—to their great praise be it said. He then showed them to others, who, praising his plan, seemed likely to show [favour]. While they were being proposed by a vicar-general in the name of the Bishop to the Jesuit Fathers, the Bishop died. The Provincial of the Jesuits, with whom the business was transacted, answered that he could not enter into an agreement of this kind without consulting his general, but that at his command he would willingly agree; and therefore, if they thought fit, he would send a copy of the Canons with a letter to his general, so that all might be carried out by his authority.

The vicar-general, on receiving this answer, omitting further correspondence, said that he would take that duty on himself, and would send the Canons and an account of the whole affair to the Agent of the clergy, through whom the Sacred Congregation of the Propagation of the Faith, and the Father-General, would be informed. This he afterwards did, and so it ended peacefully on both sides.

The eagerness with which all the faithful, including persons of eminence, and very many of the nobility, came from all sides, begging the sacrament of Confirmation, is wonderful. Nor did their zeal diminish when Parliament grew angry, but it increased instead to such a pitch that the Bishop had for a short time to withdraw lest he should irritate the magistracy by the gathering of people. Although he thought it advisable to give way in some things to the times, yet he never willingly refused the wishes of the faithful, but in turn, as opportunity offered, he attended to the poor, consoling them by the ministry of grace and the divine word. And he cared less about exciting the heretics to anger, than about showing any sign himself of cowardice and fear of death. Hence, when one of the Privy Council, who feared the mad rage of the Puritans, then taking part in the session of Parliament, advised him through a messenger to delegate his authority to others and cross the seas for a time, the Bishop answered worthily that he did not fear the threats of Parliament in the least. He had suffered imprisonment twice for Christ, and was prepared to return to prison or to undergo willingly whatever hardships should be decreed against him. He had not come to England prepared to flee directly the wolf came, but would give his life for his sheep. Thus this man, worthy of immortality, went on until, with his body worn out by old age and toil, he contracted hernia from the cold, and a fever coming on, he died on the 13th of April, 1624, in the 71st year of his age. The events worthy of mention, relating to his death, have been told elsewhere.

Some hundreds after his coming to England embraced the Catholic faith; very many were made more zealous because an opportunity was given of receiving the Sacrament of Confirmation. He had ordained no one, nor did he intend to ordain any except those who had completed their studies in seminaries abroad, and obtained dimissorial letters from their superiors, and seemed likely to become worthy priests. He had many designs for restoring ecclesiastical discipline and promoting the piety of the faithful. Amongst these was one for the settlement of the Church in Scotland, which, however, he would like to have had separated from his care and provided with its own pastor; since even in the English Church he wished to have colleagues associated with him to help in bearing the weight of so great a burden. He also intended to fix the solemn feast days and fasting days, many of which had become doubtful or forgotten through the long absence of pastors, and so perplexed the consciences of the faithful. But, overtaken by death, he was compelled to leave these and many other things to the care of his successors.

It cannot be explained with what grief the faithful everywhere received news of the Bishop's death: so that they seemed to resemble the African Church mourning its Bishops, who had been torn away in the Vandal persecution. "Who amongst us," they said, "will lead the hosts of the Lord against the attack of the furious heretics? Who, when the spiritual war is raging, will confer on us the sacred sign of our military service, the Sacrament of Confirmation? Who will adjust our disputes? Who will form seculars and regulars into one united body for the edification of all?" These and the like were the desires of all. Women especially, the more tearful sex, who, not yet confirmed, now heard of his death, mourned him with inconsolable grief, declaring that his untimely snatching-away was caused by their sins. The priests consoled them as well as they could, telling them to be of good heart, for the Apostolic See would not fail to appoint a suitable pastor very soon for their consolation. Briefly, to sum up, his name among Puritans caused fear, among Protestants admiration, and among Catholics veneration. And hence wise men are of opinion that nothing better or more advisable can be done to rout heresy or encourage Christian piety, than that the Apostolic See should send to this Island an excellent successor, or rather successors, and this as soon as possible, while the hopes and expectations of all are aroused.

The foregoing account, which has been drawn up by the Archdeacons, I, the undersigned, from my own knowledge, testify to be true.

William Farrar, priest,
Notary Apostolic."

On June 25th three students arrived at the College who had been dismissed from the English College at Rome, John Falcon, priest, Anthony Shelley and Anthony Hoskins, theologians. They brought with them a testimonial letter from the S. Congregation of the Propagation of Faith (given in MS., p. 243; p. 229 *sup.*), explaining that they were sent to Douay to complete their studies, and that there was

nothing against their characters or reputations. Two others were admitted in the same way later in the year, Francis Harris on July 16th, and Peter Fitton on November 21st.

During the year the ordination of the following priests is recorded.

April 9. Richard Smith (Marshall).
May 16. Benedict Scudimore (William Boyer).
June 3. Michael Robinson (Tayler).
Peter Wetherbie (Travis).
Thomas Lassels (Boldes).
Dec. 28. William Albery (More).
Thomas Street (Bridges).
Philip Clampett.

1625

At the beginning of the year there were in the College one hundred and twenty-three seniors, alumni and convictors, and fourteen servants.

Very little, apart from matters of routine, is recorded in the Diary for this year. On April 16th news arrived from England that King James I had died on April 6th (New Style), and that his son Charles had been proclaimed King. On April 25th, with permission of the Bishop of Arras, the Forty Hours devotion was begun for the conversion of England and Scotland, and the necessities of Belgium and the Church.

A visit was paid in July by the President to Brussels, in order to ask the help of the Count de Gondamar, who had recently come there from Paris, in the matter of the payment of the Spanish pension to the College. He returned on August 18th, unsuccessful, though not without hope.

The ordination of the following priests is recorded during the year :—

Feb. 23. John Kemble* (Holland).
Peter Whitbread (John Turner).
Feb. 24. John Lassels (Boldes).
Andrew Newsham (Worthington).
Thomas Penant (Mostin).
John Butler (Ellison).
May 13. Francis Harris.
John Hawkshe (Amand).
June 15. Thomas Pinckney (Miles Carrey).
July 17. Henry Vavasor.
Aug. 5. George Layborne (Bradley).
James Haselwood (Wood).
Sept. 24. William Beyaert (Hide). ☨
Peter Bidulph (Fitton).
Thomas Woodward (Kelly).
Thomas Worthington.
Oct. 4 John Sale (Nevill).

One death is recorded, that of Robert Carr, who fell dead suddenly, just before community mass, on the Feast of St. Matthias, February 24th.

1626

At the beginning of the year there were one hundred and nine seniors and scholars in the College, and fourteen servants.

* Ven. Martyr, 1679.

☨ Subsequently President of the College. See Fourth Diary.

This year was a time of serious difficulties for the College. Money troubles were pressing with increasing urgency. A priest, the Rev. Thomas Woodward (Kelly), had been sent to England in December, 1625, to collect the pensions for students and debts due to the College. But as no news had been received of him, on February 9th the Rev. George Leyborne (Bradley) was dispatched on the same errand. He arrived once more at the College on August 15th, after having been captured by the heretics and kept in prison. When he had obtained his liberty again he had set sail for Douay, but had fallen into the hands of the men of Dunkirk, who had treated him even worse than the English Protestants, for they took the money belonging to himself and the College, and would not restore it.

Meanwhile the President had paid another unsuccessful visit to Brussels to confer with the Prince on the non-payment of the Spanish pension due to the College. The necessities of the College grew so great that in May eight students were sent to Paris to continue their studies, and were there supported by the kindness and charity of the Fathers of the Congregation of the Oratory.

A still greater difficulty was that caused by the plague then raging in the district. Eight students left for Paris in order to avoid infection on August 25th. On the following day one of the members of the College was struck down, the Rev. William Parry (Salisbury). He was immediately removed from the College to the neighbouring house which belonged to the College, and died there on August 27th. Four students who had frequently been in his company were isolated for a time; and many others set out for England or for various parts of the Low Countries to avoid the plague.

Early in September came a messenger from the Countess de Barlamont with letters to M. de Feules, her steward, giving permission to the President and his scholars to live in her castle of Lallaigne until the plague had ceased. Thither the President and all who were strong enough moved on September 14th; the students who had scattered now gathered again; and the ordinary College work was carried on there until March of the following year, when, the pestilence having ceased, all returned to Douay. The Vice-president, with a few companions, remained at Douay to manage the property of the College, and see to necessaries for those living at Lallaigne.

Two important decrees of the S. Congregation of the Propagation of the Faith were published at the College on March 2nd of this year, by the Rev. Antonius Hispanus, rector of the Church of St. Albin in this town, and *decanus Christianitatis* in the same. The decrees themselves and a statement by the President testifying that they were received by him in the name of all, are given in the MS., pp. 254–256 (pp. 241, 242 *sup.*), and may be translated as follows :—

"*Attestation :* I, the undersigned, Doctor of Sacred Theology, and President of the English College at Douay, testify that the Rev. Antonius Hispanus, rector of the Church of St. Albin in this town, and *decanus Christianitatis* in the same, on the 2nd of March, 1626, by the authority of the Right Reverend Herman Ottemberg, Bishop of Arras, at our College, and in my own presence and that of all the alumni of the College, did read and make known to us two decrees of the Sacred Congregation of the Propagation of the Faith, of which this is the purport, word for word.

Decree of the Sacred Congregation of the Propagation of the Faith held in presence of His Holiness, 19th September 1625.

Since it has become clear to the Sacred Congregation of the Propagation of the Faith from Visitations of the Pontifical Colleges that their rectors have hitherto omitted to return at the proper time accounts of receipts and expenditure, and to signify to the Roman Pontiff the names of the alumni, their occupations and principal doings after the completion of their studies, according to the praiseworthy statutes which exist in most foundations of the said Colleges; the same Sacred Congregation, by special order of our Holy Father, Urban VIII, strictly commands every rector of the said Colleges now and for the future to give at least every year to the Apostolic Nuncios in whose provinces the said Colleges are situated, the names, surnames, and nationality of the alumni who have been received and admitted into the Colleges, and their occupations and principal doings after going from the Colleges. Otherwise, if from negligence or any other cause they do not obey the present decree, the stipends which the Apostolic See has been accustomed to pay to their Colleges will be stopped, and the rectors will be punished at the will of His Holiness and the Roman Pontiffs for the time being, notwithstanding, etc.

L. Card. Ludovisius. Franciscus Ingolus, Sec.

Romæ ex Typographia Rev. Cameræ Apostolicæ. 1626

Decree of the Sacred Congregation of the Propagation of the Faith held in presence of His Holiness, November 24th 1625.

The Sacred Congregation, by special command of our Holy Father, Urban VIII, strictly charges the Rectors of the Pontifical Colleges now and for the future that from alumni, who for the future are received in the said Colleges older than fourteen years at the time of their admission, or if they are younger, at the completion of their fourteenth year, an oath shall be exacted according to the subjoined formula; and that they shall carefully preserve it exactly as set forth, subscribed by their hand, in the archives of the Colleges.

Moreover, the same Sacred Congregation declares that by this oath it does not intend to exempt the said alumni from other obligations and oaths which perhaps they are accustomed to take from the constitutions of the said Colleges, except in so far as they are contrary to the formula given below; but it wishes all those things to remain firm and unchanged, and to persist with the same force as if the present Decree had not been issued.

Moreover, by special command of our Holy Father, it declares and decrees that no one of the said alumni can be or ought to be for the future received by Superiors in any Religious Order, Society, or Congregation, contrary to the formula of the oath written below, or admitted to profession; otherwise their reception and profession is null and of no value or force. And if anyone of the aforesaid Superiors shall receive students of this kind, or admit them to profession against the formula of the oath, he shall be deprived of his

rights both active and passive, by the authority of the present decree, notwithstanding the foundations of the said Colleges, and the decree of 9th August, 1624, on this matter, intimated to the said Rectors, and the Apostolic Constitutions, customs and immemorial privileges, and everything else in any way to the contrary.

Form of Oath to be taken by alumni of the Pontifical Colleges.

I, ——, son of ——, of the diocese of ——, having full knowledge of the customs of this College, willingly submit myself to its laws and constitutions, which I accept according to the explanation of its Superiors, and promise to observe as far as I am able.

I also promise and swear that, as long as I remain in this College, and for three years after I have left it, whether my studies have been completed or not, I will enter no Religious Order, Society, or Congregation without special permission from the Apostolic See, or from the Nuncio of the same See, nor will I make profession in any of them.

I also promise and swear that at the will of the illustrious Protector, or the Sacred Congregation of the Propagation of the Faith, or the Nuncio of the Holy See, I will embrace the ecclesiastical state, and will be promoted to all the sacred orders, even that of the priesthood, when my Superiors shall decide.

Finally I promise and swear that, at the command of the Illustrious Cardinal Protector, or of the Sacred Congregation of the Propagation of the Faith, or of the Nuncio of the same See, I will return without delay to my province, so that there I may labour and work for the saving of souls in spiritual administrations. And this also I will do if I should enter any Religious Order, Society, or Congregation, and make my profession in it, with the permission of the Apostolic See, or if after three years, without the said permission.

So may God help me, and these Holy Gospels of God.

L. Card. Ludovisius. Franciscus Ingolus, Secr.

Romæ ex Typographia Rev. Cameræ Apostolicæ. 1626.

These two decrees, I, the aforesaid President of the College, with all the alumni, receive and embrace in all humility, and I promise to observe them as far as in me lies.

Given at Douay on the aforesaid date."

An unusual entry in the Diary is that of June 15th, recording the admission to the College of Richard Todkill (Tempest), who was the first student to come under the terms of the will of the Reverend Robert Tempest, a former student and priest of the College. The agreement made between the College and the relatives of Fr. Robert Tempest is given in English in the MS., pp. 257–259 (pp. 244–246 *sup.*).

A very thorough Visitation of the College is described in the entries for December, as having been made by the Rev. Richard Paul Stravius, Archdeacon of Arras, who had been appointed Visitor by the Apostolic Nuncio. He arrived at Lallaigne on December 3rd, and on the next day, beginning from the altar, he examined everything most carefully—sacristy, choir, all things relating to the refectory or schools, the dor-

mitories, in fact everything inside and outside. Next he interviewed the President, seniors, priests, and all the alumni, and servants, one by one. "And when," the entry continues :—

"After so careful an examination, nothing could be discovered or found out worth telling, nor had he found dissensions and jealousies amongst us, but peace and harmony, he said to some that this was a College of angels not Angles ; but to others he said that they had all made an agreement to hold their tongues and conceal anything that they knew. After spending some days on this inquiry, he demanded an account from the procurator of everything which had been given and received from the year 1619 to the end of October, 1626, viz.:—what had been given, what received, what debts contracted each year, what payments made, how many alumni and servants, how many convictors there had been at the beginning and end of each year, and how much the College was in debt at the end of October, 1626."

This Visitation concluded, he went off to Douay on December 14th, and he seemed to say when taking leave of the President, that the visit would be a help and an honour to the College, but an annoyance and displeasure to its enemies and those badly disposed towards it. He made the same careful inquiries at Douay itself.

The ordination of the following priests is recorded during the year :—

July 11. Lawrence Platt (Plantin).
John Sager (Blake).
Sept. 15. George Gage (Francis Howard).

One death is recorded, that of the Reverend William Parrey (Salisbury), priest, on August 27th.

1627

At the beginning of this year there were in the College, residing for the most part at the Castle of Lallaigne, eighty-three seniors and scholars, and twelve servants.

The necessities of the College again occupy an important place in the notes of the year. The Rev. John Duckett, procurator and confessor of the College, was sent to England on April 9th to try and find relief for their necessities. So great was the need of the College that on May 27th the Rev. Mark Drury (Harrington) and Miles Carr (Thomas Pinckney) were sent with a letter from the President to the Abbots of Marchiennes and Anchin, begging some charitable help, and on June 2nd the College received eighteen measures of wheat from the Abbot of Anchin. More instances than usual are recorded of priests being captured and imprisoned on the journey to or from England. On June 29th the Rev. Joseph Haines, who had been sent to Lisbon the previous year to consider the question of erecting a College there, and was now on his way back, set out from Douay for England. He was captured at Dover and put into prison, but escaped. On November 13th the Rev. Peter Bidle (Fitton) was taken at Antwerp and imprisoned for three days. But on making it known to the Governor that he was a priest of the College, he was released. They learnt from him that the Rev. Edmund Dutton (Ireland), and a student, John Cary, had been arrested at Dover. And on December 20th news came that the Rev. George Musket, priest of the Roman College and an

Archdeacon in England, and the Rev. Richard Page (Harriot), priest and student of the College, had been arrested in London through the pursuivant Crosse, and thrown into prison.

But the longest entries of the year are concerned with the official Visitor of the previous December, the Reverend Richard Paul Stravius, Archdeacon of Arras. On August 29th he was sent by the Apostolic Nuncio to Douay with a letter, ordering the President to accompany him to Brussels, there to confer on certain decrees of the Sacred Congregation, which had been sent to the Nuncio for the College. The President immediately wrote to excuse himself from attending on account of the present needs of the College and his own weakness of body. Stravius, without waiting for any reply from the Nuncio to this, went off to Brussels by himself. And when the President had received permission from the Nuncio to send someone else in place of himself, he commissioned the Rev. Mark Drury (Harrington) to go for the decrees :—

"On the third of September, about 5 o'clock in the evening, the Rev. Richard Paul Stravius arrived at the College, sent by the Nuncio with the decrees transmitted to him by the Sacred Congregation, to consult with the President and the seniors of the College as to whether the decrees were to be accepted or not. Then when he had received the answers of each one in the President's reception-room to every article of the decree, and had written them down, he went off to an inn, so as to set off for Arras on the following day and send our answers to the Nuncio. Consequently, since the President saw clearly that things were not going in favour of the President and for the good of the College, as Stravius had seemed to expect at his Visitation, but rather to the injury of the College and prejudice of the President, he was displeased. For Stravius, anticipating the arrival of Fr. Drury, had come to the College unexpectedly ; and as soon as he had read out the decrees of the Sacred Congregation, could not be induced to give the least time for anyone to weigh the matter carefully, and say what he thought best for the common good, but insisted on and almost extorted an immediate answer to the articles of the decree. And everything that was said without any previous thought, he noted down ; but even when asked, he did not allow either the articles or our answers to them to be written out. Hence the President and the seniors met and recalled to memory as far as they could the articles and the answers given, and took care to write them down as they follow here. These were then sent to the Sacred Congregation of the Propagation of the Faith, so that no other answers to the articles, or answers given otherwise than we gave them, should be suggested to the Sacred Congregation.

Most Illustrious and Reverend Lords,

The most Illustrious and Reverend Belgian Nuncio has sent to us the Archdeacon of Arras with your decrees concerning the Visitation made in the English College at Douay. From this fact we derive much consolation, since we see that our affairs are an object not only of concern, but of affection to your Most Illustrious

and Reverend Lordships. You have made very many decrees which cannot help being of the greatest usefulness to our College and to the English Church. For this we offer our best thanks to your Lordships, and at the same time we promise that we will take the greatest care to put into execution at once what you have ordered. And because there are some things in the aforesaid decrees which appear to us who are present in the College and engaged in its management, to be inopportune, we beseech your Lordships to allow us to explain the difficulties which occur in connection with some part of the decrees.

First, therefore, as to the decree that the alumni ought to meet in church to make their morning meditation, we say that this cannot be done without great inconvenience; both because the place is very small, and moreover so damp that some contract a swelling of the knees with some danger of lameness, and also because the length of meditation continued by Mass and the Litanies which usually precede Mass, would be most irksome. The alumni would thus be compelled to remain kneeling in the same place for two hours at a stretch every day. We think, therefore, it would be better for mental prayer to be made in the private rooms, and that it should be the special care of the Vice-president and the general prefect to visit the rooms and see that all are there in a reverent bodily posture.

Secondly, what is laid down in the decision about ecclesiastical music—that the President cannot dispense anyone from it without leave of the Nuncio. We say that this would be most troublesome not only to the President, but also to the Nuncio, on account of the frequent letters which would have to be written on the matter. Moreover, it would greatly impair the authority of the President, if it were once understood that in such a trifling matter he could not dispense students without leave from the Nuncio. But so that the singing which we have hitherto kept up for general edification, though not bound by any rule or constitution, may be kept for the future and improved, we have thought out a remedy other than that which is prescribed in the decrees, and most people believe that it will be sufficiently efficacious and far more suitable to the dispositions of the alumni. This is, that those who are in the choir shall be exempted from serving at table in the refectory as often as their turn comes round. This work could be done more effectively if the College were provided with means to support a music master.

Thirdly, as to the times for meals and recreation, we are willing to observe everything that is prescribed, except that we should like the evening litanies to be put off in the months of June and July till half-past eight, i.e., according to the Italian reckoning, at the middle of the first part of the night, so that the scholars who during the rest of the day cannot take recreation on account of the heat, may do so in the evening; and after the litanies, go immediately in silence to their rooms, and be summoned in good time for prayer at the signal next morning.

Fourthly, it has been decreed that those who are dispensed in Lent should take their meals at a table separate from the rest. We say that this cannot be done without great difficulty, on account of the smallness of the refectory and the distinction between people. For since some eat eggs once only in the week, others twice or three times, the order at table would have to be varied very often, and this would cause great confusion, especially as it would happen that boys would be mixed with theologians and priests. Hence we think it much more convenient if they sit together as has been done up to the present, especially as there is no danger of scandal or any other abuse.

Fifthly, as to faculties for absolving members of the College, alumni, and English people outside, we ask for a brief to be given without limitation for seven years, by which they may be granted to the President for the time being with power to communicate them to the College confessors, ordinary and extraordinary, even without recourse to the ordinary for approbation. For no one will ever be appointed confessor of the College who has not previously been approved for England by the President to whom this power has always been given. Nor is this privilege a new one, but every President of the College from its first foundation has had it.

Sixthly, the brief of Clement VIII is ordered to be observed with regard to the degrees of Doctorate in theology and laws being received by alumni. We say that it is a disgrace to the whole nation that the English who have defended the authority of the Pope, not only by learned writings, but also with their blood, should be prevented by that very authority from those degrees to which all learned men through the whole of Christendom are freely admitted. We beg, therefore, that the said brief may be revoked, as having always been most displeasing to our clergy, and obtained from the Apostolic See by men who were hostile to the clergy, and who, as the clergy believe, wish for nothing more than to oppress secular priests and deprive them of all honour and reputation amongst their own people and people outside: although, meanwhile, certain rectors of seminaries, members of the Society, are allowed to promote whom they will to those degrees within their own walls.

Seventhly, as concerns the decree on a quinquennial visitation of the College being made by the Illustrious Nuncio, we say that we do not in the least decline the visitation. For as we have lived up to the present without any grave scandal or even great defects, as we trust Your Illustrious and Reverend Lordships may easily see from the record of this last visitation, so by the grace of God we shall live for the future, committing nothing on account of which we should want, like evil-doers, to avoid the light.

But under this head there is a double difficulty. First, that visitations of this sort cannot be carried out without great expense to the College, already too heavily burdened from other sources; secondly, the Catholics in England, by whose alms the College is mainly supported, will be easily led by the suggestions of our enemies,

who abuse the very name of visitation, to believe that our life is not what it should be, and that grave scandals exist, on account of which these frequent visits by the Apostolic See are necessary. Hence the College will suffer disgrace quite undeservedly, and if the alms of the charitable are withdrawn, will quickly be ruined.

It would, therefore, be better for the College if such a visitation were allowed at the will of the Sacred Congregation ; but let it take place quietly, and let an English priest from the secular clergy be sent from England for it. In this way His Holiness and the Sacred Congregation will be fully informed of the progress of the College, and the visitation will be far more useful to us, since it will be carried out by men who know clearly the present state of England, and can therefore give us better direction for the good of the English Church, and might also relieve the necessities of the College as opportunity offers in England after their return.

Eighthly, it is decreed that the President cannot, without leave from the Nuncio, send priests into England according to the custom of the Missions practised from the beginning of the College. We say to this that the greatest inconveniences will frequently arise from it. It often happens that for various reasons priests must be sent suddenly as occasion offers for a safe crossing to England. Hence at this time of great danger, the opportunity will often be lost if they have to await the consent of a Nuncio who is not at hand, before being able to start. Since, therefore, the object of this decree is, as we interpret it, that His Holiness and the Sacred Congregation may be sure of the results of the College, we think it will suffice for this if once or twice every year the President sends to the Nuncio the names and number of those who have gone on the Mission. If this should not be granted, the authority of the President would be so diminished as to become rather that of a Prefect than of a President. And we specially ask for this because it is granted to religious of all kinds.

Ninthly, it has been decreed that the President cannot for any reason expel anyone from the College without previously consulting the Nuncio. We say that this will be most advantageous in Colleges where the administrators aim at the convenience of their Orders rather than the object of the College, and so on certain pretexts they easily expel alumni of otherwise good disposition ; but in the College of Douay it is not expedient. For since its Superiors are taken from the secular clergy, they cherish and love all the alumni as members of their own body, and never inflict the most serious penalty of expulsion on anyone, unless he be either unfit for the work of the College or so despises discipline that no hope is left of his improvement.

Besides, if this decree be admitted, it is certain to cause great confusion. Restless spirits, if there be any, will be excited to any degree of boldness towards the President and the officials, if they understand that they cannot be turned out of the College without the consent of the Nuncio. For before an answer can come from

the Nuncio, who lives at a distance of some days' journey, they will cause much disturbance to the peace of the College, and attract others to their side. Consequently it would be far better if the President were to keep the power which he has hitherto had, but should not expel anyone without reporting his name and the reason to the Nuncio after his expulsion."

During the year the ordination of the following priests is recorded :—

Sept. 18. Thomas Vaughan.
Sept. 26. Robert Duckett (Francis Samford).
Edward Pigford (Daniell).
Edmund Dutton (Ireland).
Anthony Hoskins.
Bernard Wrench (Edward Damford).
Oct. 24. Edward Kinsman.

The death of the Reverend Thomas Worthington, a former President of the College, is recorded in the entry for July 18th. No death is mentioned as having happened at the College itself.

1628

At the beginning of the year there were in the College eighty-six, including seniors, alumni and convictors, and eleven servants.

The last note in connection with the Visitation of December, 1626, and the decrees of the Sacred Congregation, is given for April 26th and 27th :—

"On the same day (Apr. 26th) the Reverend Richard Paul Stravius, Archdeacon of Arras, and the last Visitor of this College, by command of the S. Congregation of the Propagation of the Faith, came to our College to promulgate the decrees of his Visitation, and to receive promises in writing from the President, officials, and scholars that they will observe the decrees. Before all the Seniors gathered in the reception-room of the President he read through the decrees, and left them till the following day with the President, so that if any difficulty should occur in them, it might be made known to him. And this was done on the following day. On the 27th, the said Archdeacon Stravius received from the President and Seniors the promise written below, signed by their hands, to observe the decrees; and about eleven o'clock he read out the decrees in the President's reception-room in presence of the priests, theologians, and the other scholars. Our scholars were much distressed by them, but, trusting that the President would moderate them in the actual execution, they were a little pacified. The execution of the decrees, indeed, we have postponed until an authentic transcript of them is sent to us by Archdeacon Stravius, for he was unwilling to leave the decrees themselves with us.*

Promise made by the President and Seniors to observe the decrees, and given to the Rev. Visitor, 27th April, 1628.

With regard to the decrees of Your Illustrious and Reverend Lordships, brought to us by the Reverend Archdeacon of Arras, we all, as obedient sons, receive them, and we promise to do all

* The President did not receive the Acta of the Visitation till December 28th, 1629.

that is in our power to put them into execution. But if in their execution any difficulty should occur in the course of time, we beseech your Lordships that we may be heard, for the preservation of that peace and harmony which hitherto by God's blessing we have enjoyed, and for the increase of our progress both in holiness and in letters. Meanwhile, we have communicated our doubts and the difficulties which we see at present to the Rev. Visitor, who will, we hope, inform Your Lordships of them, and we ask that he may be able to grant what seems necesssary.

Matthew Kellison, S. T. Doctor, and President of this English College at Douay.
Anthony Champney, S. T. D., Vice-president.
Richard Tayler, General Confessor.
Edmund Stratford, S. T. B., Professor.
William Talbot, S. T. Professor.
Mark Drury, Extraordinary Confessor.
Francis Barber, General Prefect.
William Hart, Professor and Prefect of Studies.
William Hyde, Professor of Logic.
Miles Carr, Procurator."

The entry for 12th of January, after mentioning the coming of John Bisley (Parker) from Lancaster, continues as follows :—

" He was the first of those who are to be sent to our College from the County of Lancaster, according to the agreement, given below, made between the President and some priests of that county.

' In the name of the Lord, Amen. In the year of our Lord one thousand six hundred and twenty-eight, in the eleventh diction, on the twenty-second day of the month of February, in the fifth year of the reign of our Holy Father in Christ, Urban the Eighth, in the presence of me, of the University of general knowledge in the town of Douay and diocese of Arras, Apostolic Notary, and of the witnesses hereunder written, the distinguished Master, Matthew Kellison, Doctor of Theology, and President of the distinguished English College in the same town, personally present, both in his own name and that of his successors on the one side, and Mr. John Adamson and Mr. James Gant on the other side. The distinguished President by these presents has bound and binds himself and his successors in the said office towards the said gentlemen, John and James, and persons appointed or to be appointed by them or by one of them, promising that he will for the future provide everything necessary for the board, clothing, and lodging of two English youths, until they have finished their course of studies and received the order of priesthood, and have been sent into England according to the trust of the said College, in consideration of five hundred pounds sterling, of which four hundred have been left by the pious man Mr. [blank], and another hundred left likewise by a gentleman, Mr. [blank]. For which end it has been committed to the trust of the said John and James, so that by them as long as they live,

and after their death by persons appointed or to be appointed by them, the pious will and intention of the givers may be carried out on this law and condition, that when the first two have finished their course and have been sent into England, two others may be sent by the said John and James (or by persons appointed by them or to be appointed) to succeed them, and so in perpetuity. Those to be sent are to be chosen from the nearest of kin to the founders themselves, provided they are found to be fit for the said purpose; and the fitness required in others will be required in them, namely, that they should be ready at least to begin the class of syntax. It has also been provided that if any who are sent shall be found to be unfit for the said purpose, or unsuitable either from defective health or any other cause in the judgment of the President and two assistants, they are to be sent back to their country at the expense of the President or his successors; but on condition that another or others shall not be sent to succeed them until five months have elapsed after his or their departure, unless the one who may be chosen is willing to pay ten pounds sterling to the President or his successors, for in this case he may be sent and ought to be received; and the same rule is to be kept as often as it shall happen, that anyone after completing his course of studies is sent into England on the Mission. And for the careful observance of these things the said distinguished President has bound all and every the goods of the said College, present and future, wherever existing, in the usual fuller form of law. And concerning all and every of the said things the said President has asked me, the undersigned public notary, to draw up one or more public instruments. These have been drawn up at Douay in the said English College on the day, month, year, diction, and Pontificate mentioned above in the presence of Mr. Anthony Champney, Doctor of Sacred Theology and Vice-president of the College, Mr. Richard Tayler, English priest and Confessor of the College and Mr. John Duckett, also an English priest and procurator of the same College, who are summoned, employed, and interrogated as witnesses to all the above.

And I, Servatius Poulain, because I have been interrogated concerning the above, being asked for my testimony, have written the present transcript, and have signed and sealed it with my own seal, etc. S. Poulain, Notary Apostolic."

Other entries for this year show the difficulties under which priests laboured in England. A convictor who returned on June 17th, informed the College that the Rev. George Gage (Francis Hoard) and Francis Harries, both priests of the College, had been arrested and thrown into prison; while on November 6th certain news was received that Father Edmund Arrowsmith, alias Bradshawe, student and priest of the College, had suffered death for the faith at Lancaster on August 28th; he had joined the Society of Jesus in England a few years before. At the same time it was learnt that W. Hearste, a layman, had been executed at Lancaster on August 29th, for refusing to take the oath of pretended allegiance.

The foundation of the College at Lisbon was begun this year, as we learn from the entry for August 25th :—

"The Rev. Joseph Haynes, alias Harvy, began his journey towards Lisbon in the kingdom of Portugal, in order to institute there a new College for the English Clergy at the expense of the Illustrious Don Pedro Continho, a Spaniard, at the suggestion of the Rev. William Numan, a secular priest. He took with him from amongst us, for the better foundation of the College, Mr. Mark Harrington (Drury), student and priest of this College, Batchelor of Sacred Theology at the Sorbonne, and formerly professor of philosophy in this our College, so that with Mr. Henry Mayland, Doctor of Sacred Theology also at the Sorbonne, and sometime professor of theology in this College, he might commence the theological course. Also Mr. Edward Picford (Daniel), priest and alumnus of this College, who, after finishing his course of philosophy, has taught with great success all the classes of humanities; Mr. Francis Paver (Oglethrob), alumnus of this College and acolyte, who taught syntax two years ago; Mr. Nicholas Fortiskew, also alumnus and acolyte, Messrs. William and Humphrey Warring (Ellis), convictors, who were all first-year theologians. Also Peter Medcalf (Bankes), alumnus and acolyte, Edward Bidlecom (Martin), and William Day (Min), convictors and philosophers. Two others also went with them who recently came from England, namely, Richard Charnok (Cooper) and Anthony Sanders (Huett), who during the past year, after finishing their course of philosophy, left the College for England."

The ordination of the following priests is recorded during the year :—

Mar. 20. Robert Grayne (Cleark).
Henry Goer (Jackson).
Henry Grene.
Henry Barnsley (Holland).
Charles Powell (Elmor).
Ven. Nicholas Postgate (Whitemore).
Sept. 23. William Bytham (Palmer).
James Prince (William Coocke).
William Bamber (Peter Worthington).
Dec. 23. Anthony Shelley.
George Tyas (Transam).

Two deaths are recorded: Mark Hill, a philosopher and alumnus of the College, on May 9th, and John Scroope (Bisley) on August 27th.

1629

There were in the College at the beginning of the year sixty-nine persons.

Little is recorded in the notes for this year, apart from matters of College routine. Amongst these may be mentioned the coming of the "parvulus Jacobus Brittonus" on August 17th, a boy of thirteen; and the unusual incident on August 27th of three students refusing to obey the prefect of studies, because they were not allowed to go up from the class of Poetry into that of Logic at once without entering Rhetoric. Two of them left the College that day rather than perform their penance, though one of these afterwards made satisfaction to the President, and returned to the class of Poetry on October 21st.

A visit to the College made by the Viscount Montagu is described at length in the entries for September the 11th to the 18th. The President, with Dr. Blundestone and three other seniors, drove out to meet him on September 12th, and he was greeted on his entry with some odes by John Floyd in the name of the whole College. On the 13th a public disputation was held in his presence, the defender, Mr. Richard White (Johnson), dedicating his treatise to the Viscount. This was followed by the performance in the refectory of a tragicocomedy composed by Mr. Robert Grayne (Clarcke), on the return of S. Ignatius, bishop and martyr, from exile.

On the 18th, in presence of the Viscount and all the members of the College, Mr. William Hargrave (Hart), professor of logic, delivered an oration in praise of the Viscount and his ancestors :—

"And at the end of it the Viscount, in presence of all, by the following words, spoken extempore in Latin, showed clearly his feeling and affection for our College and for the English Clergy :— 'The words of Your Reverence, spoken in reference to my grandfather, I acknowledge, and for them I thank you. But at the part which refers to myself I am confused, for I feel that the qualities for which you have been at pains to praise me are indeed far from me. I pray God that they may be fulfilled in me. But this I profess, that I have always wished to be a son of the Catholic Church, and please God, I always shall be. I assure you that the whole reason for turning off my journey from Calais, from the way which leads to Paris, was respect for this holy Community.'"

The ordination of the following priests is recorded during the year :—

March 10. Rodolph Melling.
Dec. 23. Thomas Hansam.

1630

There were in the College at the beginning of this year sixty-six seniors and scholars, and nine servants.

Arrests and imprisonments are often heard of from England. Dr. Daniel Blundeston (Robert Campian) is mentioned on April 23rd as having been arrested and imprisoned at Dover for refusing the oath. On May 21st fifteen priests and laymen from various English prisons were sent into exile, three of whom came to Douay for a short stay. And on September 24th a letter arrived from Rev. George Laburn (Bradlie), mentioning that he had been arrested on his arrival at Dover, and imprisoned, first in the house of an official, and then in the fort.

Amongst the arrivals at the College during this year may be mentioned the following : Francis and John Mannock, sons of Sir Francis Mannock, of Gifford Hall, Suffolk ; Thomas Waldegrave, son of Edward Waldegrave, of Norfolk ; and Thomas Dolman, son of Marmaduke Dolman, of Millington, Yorkshire.

The Ven. Nicholas Postgate (Whitmore) set out from the College for his missionary labours in England on June 29th. Henry Parker, Baron Morley and Mounteagle, and Don Fabius de Lagonissa, Nuncio Apostolic in Belgium, were two distinguished visitors to the College.

The ordination of the following priests is recorded during the year :—

Feb. 23. Richard White (Johnson).
March 16. James Blundevill (Bord).
March 30. Thomas Goderick.

1631

At the beginning of the year there were in the College, seniors, priests and scholars, with nine servants, ninety-two.

A large number of new students arrived during the course of the year, amongst whom the following may be noted: William Compton, son of Sir Henry Compton, of Halfe-Farthing, Surrey; Charles Parker, son of William Parker, Baron Morley and Mounteagle, John Tasburgh, son of Sir John Tasburgh, knight; Thomas Pudsey, whose parents had suffered much for the faith; Richard and Francis Dormer, sons of Sir William Dormer, knight; John Errington; Thomas Salkeld; Thomas Mennell, whose grandfather had been imprisoned for the faith fifteen times, and whose father had paid £4,000 in fines for the same cause.

The ordination of the following priests is recorded during the year:—

March 15.	Alexander Barker (Par).
April 5.	Michael Meriman (Wacke).
	John North (Lancaster).
April 19.	John Constable (Caterel).
	John Hodshon (Langley).
	Richard East (Jerningham).

Four deaths are recorded:—

March 5.	Thomas Good (Bounde), an alumnus.
March 15.	Edward Beswicke, cobbler.
April 6.	William Wathood, college tailor.
Dec. 30.	James Britton, an alumnus.

1632

At the beginning of the year there were altogether in the College one hundred and sixteen people.

On January 22nd, the Rector of the University sent a public notary to the College to take the names of those not yet matriculated, and inscribe them in the Book of the University. Thirty-six of them, whose names are given (MS., pp. 324-5). had their names inscribed, and took the following oath:—

"I, N. N., swear that I will be faithful to the Holy Apostolic See, and to His Catholic Majesty, or to the Prince of these Low Countries, his successors and heirs, and at the same time to this town of Douay as long as I live in it; and that I will be obedient to the Lord Rector of this University, and will submit myself to the statutes and ordinances of the University, both published and to be published; and that I will bear myself as befits a good student and a subject of the University; and as far as concerns the cause of religion, I will conform myself to the constitutions of our holy mother, the Roman Church, and the edicts and ordinances of His Catholic Majesty, or the Prince of these countries.

Thus I swear, and may God help me and all His saints."

The building of the fourth side of the College towards the west was begun on March 3rd, and there is no mention of the distress and difficulties from which the College was suffering a year or two before. The number of students is maintained, among this year's arrivals being Thomas Paston, of the Pastons of Norfolk, Peregrine Tasburgh, John Knyvet, Nicholas Walgrave, who though in his fifteenth year did not know how to write, and Anthony Dormer.

In a short summary of the year's events inserted in the Diary, mention is made of the following books published in 1632. "A Commentary on the Third Part of the Summa of St. Thomas and the Supplement," by Matthew Kellison, Doctor of Theology and President of the College. "The Judgment of the Apostles and others of the first age on all the points of Controversy between Catholics and the Protestants of England contained in the 39 Articles of the Calvinistic Religion," written by Richard Broughton, alumnus and priest of the College, Vicar-general in England, who had laboured on the Mission with great fruit for forty years, and had written many books against the heretics.

Edmund Lechmore, Professor of Theology in the College, finally had printed his "Disputatio Ecclesiæ," which he had composed and sent to Press the previous year, adding to it many questions "De Consiliis" etc. He also published another book this year against Doctor Featly, a Calvinistic minister.

Thomas Pincknye (Miles Carr), procurator of the College, translated into English from the French, two books of the Right Rev. John Peter Camus, Bishop of Belley, on "Eternity," and the "Spiritual Combat of the Faithful Soul, or on its Consolation in Temptation."

The ordination of the following priests is recorded during the year:

March 6. Richard Lassells (Bolds).
John Rigbie (White).
April 10. John Young.
June 5. Richard Todkill (Tempest).

The death of the following students is recorded:—

Oct. 14. Richard Mullinax
Oct. 30. Edward Belson (Tempest).
Nov. 7. Henry Blunt (Grene)
Dec. 5. Thomas Yates (Stevens).
Dec. 14. William Harmer (Tobie).

The last four died from small-pox.

1633

There were in the College at the beginning of the year, one hundred and twenty persons.

The Diary was kept for the first six months, and then stops until September, 1636. During these few months it is noted that the newly-built refectory was used for the first time on March 27th. New students arrive regularly from England, amongst whom may be mentioned William Cornwaleys (Beconsaw) from Broome Hall, Suffolk, whose grandfather, after an imprisonment of twenty years, had paid five hundred pounds a year on account of his faith; and John Leybourne, who was afterwards Vicar-Apostolic of the London District, 1687-1702

The ordination of the following priests is recorded in 1633:—

March 13. Edmund Green (Ogle).
May 21. George Warrham (Polwheele).
Richard Moncke (Edwards).

1636

The Diary begins with the following entry for September 24th: "The Revv. Matthew Kellison, President of the College of Douay, and Edmund Stratford, with nearly all the older students, who for fear of the plague had fled to Scarpe, returned to Douay, leaving the Rev. John White to look after the younger ones."

On October 13th: "The rest of our members who were at Scarpe for fear of the soldiers and the plague, returned to Douay."

Nothing is recorded except the arrivals of members of the College from various parts, and the journey to England on December 12th of Rev. Francis Pavier (Oglethorpe), to collect the debts due to the College.

1637

Nothing of importance is recorded in the few brief entries given for the first months of the year.

DOUAY DIARIES.

END OF VOLUME I.